

॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਾਰਾਂਗਿਆ
 ਨਰਤਨਾਵਲੀ ॥ ਭਾਈਗੁਰਦਾਸਬੁਲੇਕਾਬੇ
 ਲਲਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰਗੁਰਦੇਵਕਉਸਤਿਨਾ
 ਮੁਜਿਸੁਮੰਤ੍ਰਸੁਲਾਇਆ ॥ ਬੁਦਜਲੁਵਿਚੈਕ
 ਵਿਕੈਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਮਾਹਿਸਮਾਇਆ ॥
 ਜਨਮਮਰਣਕੁਉਕਾਇਆਸੀਸਾਰੇਗੁਇਜੇ
 ਗੁਮਿਦਾਇਆ ॥ ਸੀਸਾਇਹੁਸੀਸਾਰਹੈਜਨਮ
 ਮਰਣਵਿਚਿਦੁਖਸਥਾਇਆ ॥ ਜਨਮਤੰਤ੍ਰਸਿ

ਰੋਨਉਤਰੈਸਾਕਤਿਦੁਰਜਨਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆਚਰਨਗਹੇਗੁਰਦੇਵਕੇਸੰਤੁਸਬਦੁਦੇਖੁ
ਕਤਿਕਰਾਇਆ। ਤੁਇਰੁਗਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿ
ਕਾਰਿਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ। ਜੇਹ
ਬੀਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਇਆ। ਪ੍ਰਥਮੇਸਾਸਿਨਮ
ਸਿਸਨਿਅੰਧਪ੍ਰਿਧਕਛੁਖਬਾਰਿਨਪਾਈ। ਰਕ
ਤਿਬਿੰਦਕੀਦੇਹਿਰਾਚਿਪੰਚਤੰਤਕੀਜੜਤਿਜੜ
ਈ। ਪਉਟਪਾਲੀਬੈਸੰਤਰੋਚਉਥੀਧਰਤੀਸੰ
ਗਿਅਲਾਈ। ਪਚਿਅਵਿਚਿਅਕਾਸੁਕਾਰਿਕ

ਰਤਾਛੁਰਮੁਆਦਿਸਦੁਸਮਾਈਆਪੰਚਤੰਤਪੰ ੨
ਚੀਸਗੁਨਸਾਰਿਅੰਤੁਆਲਿਵੇਹਿਬਦਾਈ॥
ਖਾਲੀਬਾਲੀਚਾਲਿਤੁਕਾਰਿਆਵਾਗਉਦੁਰ
ਰਿਤਾਵੇਖਾਈ॥ਚਉਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨੀਉਪ ੦
ਈ॥੨॥ਚਉਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨੀਵਿਚਉਰਮੁ
ਜਨਮੁਸੁਆਦਸਦੇਹੀ॥ਅਖੀਵੇਖਦੁਕਹ
ਨਿਸੁਦਿਮੁਖਿਸੁਰਿਬੋਲਤੁਬਚਨਸਨੇਹੀ॥
ਹਥੀਕਾਰਕਮਾਵਲੀਪੈਰੀਚਲਿਸਾਰਿਸੀਰੀ
ਮਿਲੇਹੀ॥ਕਿਰਰਿਵਿਰਰਿਕਰਿਧਰਮਕੀਖ

ਇਖਵਾਲੁ ਕਾਰਿ ਕਰੇਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ
ਮੁਖ ਕਾਰ ਬਾਗੁ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਿ ਸਮਾਇ ਸੁਣੇਹੀ
ਗੁਰਗੁਣੀ ਸੰਤੁ ਸਾਇ ਕਰਿ ਚਰਣਾਂ ਮਤੁ ਲੇਖੁ
ਖਿਅ ਵੇਹੀ ਪੇਗੀ ਪਵਦੁ ਨ ਛੋਡੀ ਐਕਲੀ
ਕਾਲਿ ਰਹਰਾ ਸਿਕਰੇਹੀ ਆਪਿ ਤਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਤਰੇਹੀ ॥ ੩ ॥ ਓਅਕਿਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕ
ਵਾਉ ਪਸਾਉ ਪਸਾਰਾ ਪਜਿਤੰਤੁ ਪਰਵਾਦੁ ਕ
ਰਿਘਾਟਿਘਾਟਿ ਅੰਤੁ ਰਿਤ੍ਰਿਵਦੁ ਸਾਰਾ ਕਾ
ਦਰੁ ਕੀਨੇ ਨ ਲੇਖਿ ਆਕੁ ਦਰਾਤਿ ਸਾਜਿ ਕੀਆ

ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਇਕਦੁਕੁਦਰਾਤਿਲੇਖਕਾਰਿਲੇ ॥ ੩
 ਖਾਬਿਅਤਿਅਸੰਖਅਪਾਰਾਗੇਅਰੇਅਵ
 ਚਿਰਾਖਓਨਿਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਤਿਕਰੇਕ੍ਰਿਸੁਮਾਰਾ
 ॥ ਇਕਸਿਏਕਾਸਿਬ੍ਰਹਮਾਤਿਕਰੇਚਿਦਾਸਿਦਸਿ
 ਕਾਰਿਅਵਤਾਰਉਤਾਰਾਕੇਤੇਵੇਦਾਬਿਅਸਿ
 ਕਾਰਿਕਈਕਤੇਬਮਹੀਅਦਯਾਰਾਕੁਦਰਾਤਿ
 ਇਕੁਏਤਾਪਾਸਾਰਾ ॥ ਚਾਰਿਜੁਗਿਕਾਰਿਥਾ
 ਪਨਾਸਤਜੁਗਤੇਤਾਦੁਆਪਰੁਸਾਜੇ ॥ ਚਉਥ
 ਕਾਲਿਜੁਗਥਾਪਾਚਾਰਿਦਰਾਨਿਚਾਰੇਕੇ

ਗੰਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਟਿਛੜੀ ਏਸਿ ਸੁਵਿਨੁ ਗੁਨੁ ਗੁ
ਏਕੋ ਦਰਨੁ ਬਿਗਾਨੇ ਸਾਤਿ ਨੁਗਿ ਹੀਸਾ ਅਉਤ
ਰੁਧਾ ਰਿਸੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਨ ਦੁਜਾ ਪਾਜੇ ਏਕੋ ਬ੍ਰਹਮ
ਦਖਾਈ ਅੰਮੋਹਮਾ ਏਆ ਤੇ ਬੇਮੁਹਤਾ ਜੇ ਕ
ਰਨਿ ਤੁਪਾ ਸਿਆ ਬਾਨਿ ਬਿਖੈ ਦਖਤੁ ਗੁਜਾ ਰਨਿ
ਪੀਨੀ ਸਾਗੇ ਲਖ ਦਰਿ ਅੰਦੀ ਆਰਜਾ ਕੋਟੇ
ਕੋਟਿ ਨਮੰ ਦਰਿ ਸਾਜੇ ਏਕ ਬਿਨੁ ਮੈ ਏਕ ਅਸ
ਬਿਗਾਨੇ ਪਾਤੋ ਤੇ ਟਿਛੜੀ ਰੁਪਧਾਰਿ ਸੁਰਜ ਬੀਜੀ
ਦੁਹਿ ਅਵਤਾਰਾ ਨੁਭਿ ਹਿਸੇ ਗਈ ਆਰਜਾ ਮਾ

ਇਆਮੋਹੁ ਅਹੀਕਾਰੁ ਪਸਾਰਾ ਦੁਆਪੁਰਿ ४
ਜਾਦਵਦੋ ਸਿਕਾਰਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅਉਧਘਰੇ
ਆਚਾਰਾ ਨਰਿਗਿ ਬੇਦੁ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁ
ਰਬ ਮੁਖਿ ਸੁਰੁ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰਾ ਖੜੀ ਬਾਧੇ ਜੁ
ਜੁਰਵੇ ਦੇ ਦੋਖਾਣਿ ਮੁਖਿ ਬਹੁਦਾਂ ਨਦਾਤਾਰਾ ਵੇ
ਸੇਥਾ ਪਿਆਸਿ ਆਮ ਵੇਦੁ ਪਛਮ ਮੁਖਿ ਕਾਰਿ
ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਰਾ ਨੀਲਿ ਬਾਰਿ ਜੁਜਰ ਪੀਰ ਸ੍ਵੇਤੀ
ਬਹਿਕਾਰਿ ਸਿਆਮ ਸੁਧਾਰਾ ਨੜਿਹੁ ਜੁਗਿ ਵਿਧ
ਰਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਚਉਥਾ ਥਾਪਿਆ ਸੁ

ਦਾਬਿਰਤਿਜਗਮਹਿਦਰਤਾਈ। ਕਰਮਸੁਰਿਰਿ।
ਜੁਜਰਸਿਅਮਕੇਕਰੇਜਗਤੁਰਿਦੇਬਹੁਸੁਕ
ਚਾਈ। ਮਾਇਆਮੇਹੀਮੇਦਨੀਕਲਿਕਲਿਵ
ਲੀਸਬਿਰੁਰਮਾਈ। ਉਡੀਗਿਲਾਨਿਜਗਤੁ
ਹਿਚਹਉਮੇਅਦਰਿਜਲੇਲੁਕਾਈ। ਕੋਇਨ
ਕਿਸੈਪੁਜਦਾਉਚਨੀਚਸਬਿਗਤਿ। ਬਿਸਰਾਈ
ਬੁਏਬਿਅਦਲੀਪਾਤੁਸਾਹਕਲਿਕਾਤੀਉਮ
ਰਾਇਕਸਾਈ। ਭਹਿਅਤਪਾਦਸੁਵਿਹਜੁਗੀ
ਚਉਬੇਜੁਗਿਜੇਦੇਉਸੁਪਾਈ। ਕਰਮਕ੍ਰਿਸਾਟਿ

ਸਤੁਤਈਲੁਕਾਈ॥ ਚਉਬੇਦਾਕੇਧਰਮਅਖਿ ५
ਖਾਇਸਾਸਤ੍ਰਮਾਥਿਰਿਖਸੁਣਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਕ
ਸਨਕਾਦੇਕਾਜਿਉਤਿਹਿਕਹਾਤਿਵੈਜਗੁਗਾ
ਵੈ॥ ਗਾਵਨਿਪੜਨਿਬਿਚਾਰਬਹੁਕੋਇਮਧੀਇ
ਰਲਾਗਾਤਿਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਿਅਚਰਜੁਮਨਿਆਵ
ਦੀਪੜਤਿਗੁਣਤਿਕਛੁਭੇਦੁਨਾਆਵੈ॥ ਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਏਕੋਵਰਨਹੈਕਾਇਜੁਗਿਕਿਉਬਹੁਤੇਇ
ਖਲਾਵੈ॥ ਜੀਵੇਦੁਗੋਤਿਹੁਜੁਗੀਕਾਬਿਪਾਕਰ
ਹੇਰੁਰਮਨਹਿਜਾਵੈ॥ ਜਿਉਕਰਿਕਾਬਿਆਚਾ

ਰਿਬੇਦੇਖਾਇਸਾਸ ਬਿਸੀਗਿਸਾਖਸੁਲਾਵੈ॥
ਅਪੋਆਪਟੇਅਤਿਸਤਿਗਾਵੈ॥ ਗੋਤਮਿ
ਤਪੋਬਿਚਾਰਿਕੈਗਿਗਿਵੇਦਕੀਕਥਾਸੁਲਾਈ॥
ਅਨਿਅਇਸਾਸਤੁਕੈਅਬਿਕਰਿਸਾਗੁਬਿਧਕਰ
ਰੇਹੋਬਿਨਟਾਈ॥ ਸਤੁਕਛੁਕਰਤੇਹੈਸਿਹੈਰੇ॥
ਬਾਤੁਦਿਚਿਲੇਨਕਾਈ॥ ਦੁਹੀਸਿਰੀਕਰਤਾਰ
ਹੈਆਪਿਨਿਅਰਾਕਰਿਦਿਖਲਾਈ॥ ਕਰਤਾਰਿ
ਨੇਨਦੇਖਿਅਕੁਦਰਤਿਅੰਦਰਿਰਿਰੁਰਮਿਰੁਲਾਈ॥
ਸੇਹੈਬਹਮੁਫਪਾਇਕੈਪੜਦਾਭੁਰਮੁਕਰਤਾਰ

ਸੁਣਾਈ ਗਰਿਗੁਰਹੇਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਹੁਆਪੇ ६
ਆਪਿਨਦੁਜੀਗਈਸਾਰਿਗੁਰਬਿਨੰਨਸੇਸੁ
ਪਈ ॥ ਗਵਿਰਿਜੈਮਨਿਰਿਖੁਬੋਲਿਆਜੁਜ
ਰਵੇਦਿਮਾਥਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਰਮਾਂਉਤੇਨਿਬ
ਕੇਦੇਹੀਮਾਧਿਕਰੇਸੇਪਾਵੈ ॥ ਥਾਪਾਸਿਕਰਮਸੀ
ਸਾਰਾਇਕਿਕਰਮਵਾਸਕਰਿਆਵੈਜਾਵੈ ॥ ਅ
ਹਸਾਮਨਹੁਨਚੁਕਈਕਰਮਾਂਅਦਿਰਿਗੁਰਮਿ
ਕੁਲਾਵੈ ॥ ਕਰਮਿਵਰਤਾਇਜਗਤਿਕੀਇਕੋ
ਮਾਇਆਥੁਹਮਕਹਾਵੈ ॥ ਜੁਜਰਿਵੇਦਕਉਮ

ਥਨਕਾਰਿਤੰਤਬ੍ਰਹਮਾਦਿਚਿਤ੍ਰਰਮ੍ਹਮਿਲਾਵੈ॥
ਸਕਰਮਾਦਿਕ੍ਰਾਇਨਗਾਤਿਦਿਚਿਕ੍ਰਮਾਬੀਧਿ
ਕਾਰਿਜਵੈਆਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਬਿਨੰਨਸਹਸਾ
ਜਾਵੈ॥ ੧੦॥ ਸਿਮਾਮਟੇਦਕਉਸੇਧਿਕਾਰਿਮਾਬਿ
ਵੇਦਾਂਤੁਬਿਅਸਿਸੁਣਾਇਆ॥ ਕਥਨੀਬਦ
ਨੀਬਾਹਰਾਆਪੇਆਪਣਾਬ੍ਰਹਮੁਜਲਾਇਅ ੦॥
ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਲਿਅਵਈਹਉਮੇਅੰਦਰਿਤੁ
ਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਆਪੁਪੁਜਾਇਜਗਾਤਿਦਿ
ਚਿਤ੍ਰਾਉਰੁਗਾਤਿਦਾਮਰਮੁਨਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਪ

ਤਿਨਾ ਆਵੀ ਵੇਦੇ ਮਾਥਿ ਅਗਨੀ ਅੰਦਰਿ ਰੁਪਤਿ ७
ਤਪਾਇਆ ਨਾਮਾਇਆ ਤੰਤੁਨ ਉੱਰੇ ਜਮ ਤੰਤੁ
ਬਹੁਦੁ ਪਿਰੁ ਆਇਆ ਨਾਰਾਇ ਮੁਨਿ ਉਪਦੇ
ਸਿਆ ਮਾਥਿ ਤਾਗਵਤ ਗੁਨਿ ਗੀਤਿ ਕਰਾਇਆ ७
ਬਿਨ ਸਰਨੀ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਤਰਾਇਆ ੧੧ ਦੁਆ ०
ਪਾਰਿ ਜੁਗੀ ਬੀਤਤ ਤੁਏ ਕਾਲਿ ਜੁਗੀ ਕੋ ਸਾਰਿ
ਛੱਡੁ ਫਿਰਾਈ ਵੇਦ ਅਥਰ ਬਾਇਥਾ ਪਿਆ
ਉਤਰ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ਕਪਲਰਿ
ਖੀ ਸੁਰਿ ਸਾਂਖਿ ਮਾਥਿ ਅਥਰ ਬਾਨਿ ਵੇਦ ਕੀ ਰਿਚ ०

ਸੁਦਾਈ। ਸਗੀਆਂ ਨਿਮਹਾਂ ਰਸਪੀ ਅਕੋਸਿਅਰੇ
 ਨਿਤੁਆ ਨਿਤੁਗਵਾਈ। ਸਗੀਆਂ ਨਿਬਿਨਾਨਹਿਪਾ
 ਈਅੇਜੇਕੋਈਕੋਦਿਜਤਨਕਾਰਿਧਾਈ। ਕਰਮਜੇ
 ਗਵੇਹੀਕਰੇਸੇਅਨਿਤੁਖਿਨਾਵੇਕੇਨਰਾਈ। ਸਗੀ
 ਆਂਨਮਤੇਸੁਖੁਓਪਜੇਮਰਨਜਨਮਕਾਭੁਰਮੁ
 ਚੁਕਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਗੀਆਂਨੀਸਹਜਿਸਮਾਈ।
 ੧੩। ਬੇਦੁਅਥਰਬਨੁਮਥਨਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਬ
 ਸੇਖਖੁਗੁਨਗਾਵੈ। ਜੇਹਾਬੀਜੇਸੇਲੁਟੈਸਮੇਬਿ
 ਨਾਂਫਲੁਹੋਬਿਨਾਅਵੈ। ਗੁਰਮੇਅਦਿਰਿਸਭੁਕੇਅਨਿ

ਹੁਕਮੁ ਸੇਸਹ ਜਿਸ ਆਵੈ ਆਪੋ ਕ ਛੂਨਹੇ ਵਈ -
ਬੁਰਾ ਬੁਲਾਨਾਹਿ ਮੀਨ ਵਸਾਵੈ ਜੇ ਸਾਕਰਿ ਤੇਸ -
ਲਹੈ ਰਿਖ ਕਨਾਇ ਕੁਰਾਖਿ ਸੁਦਾਵੈ ਸਤੁ ਜੁਗਿ
ਕਾ ਅਨਿਆਉ ਸੁਟਾਇ ਕਫੇ ਵੇਸੁ ਜਗਤੁ ਮਰਾ
ਵੈ ਵੇਤੇ ਨਗਾਹੀ ਪੀੜੀ ਅੰਦੁਆ ਪੁਰਿ ਵੈਸੁ ਕੁ
ਵੈਸੁ ਕੁਹਾਵੈ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਜੇਫੇ ਵੇਸੇ ਪਾਵੈ ੧੩
ਸੇਖਨਾਗ ਪਤੰਜਲ ਮਥਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸ
ਕਨਾਹਿ ਸੁਦਾਈ ਵੇਦ ਅਥਰ ਬਨ ਬੋਲਿਆ
ਜੋਗਿ ਬਿਨੰਨ ਹਿਰੁ ਮੁਚੁ ਕਾਈ ਜਿਉ ਕਰਿ ਮੇ

ਲੀਆਰਸੀਸਿਕਲਾਬਿਨਾਂਨਹਿਮੁਖੁਦਿਖਾਈ
ਜੇਗੁਪਦਾਰਥੁਨਿਰਮਲਾਅਨਹਾਦਿਧੁਨਿਅੰ
ਹਰਿਲਿਵਲਾਈਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਉਨਿ
ਧੀਗੁਰਮੁਖਿਜੇਗੀਚਰਨਲਗਾਈਅਵਿਹੁਜੁ
ਗਾਂਢੀਬਾਸਨਾਂਕਾਲਿਜੁਗੀਅਦਿਪਤੰਨਾਲਿਪ
ਈਹਥੇਹਥੀਪਾਈਐਭੁਗਾਨਿਜੇਗਕੀਪੂਰ
ਕਮਾਈਨਾਂਮੁਦਾਂਨੁਇਸਨਨੁਸੁਤੁਈ॥੧੪॥
ਜੁਗੀਜੁਗੀਐਰਸਰੀਰਕਾਬਾਸਨਬੰਧਾਅਵੈ
ਜਾਵੈਅਰੁਰਿਵੈਰਿਵੈਰਿਵੈਰਾਈਐਗੀਅੰਨੀ

ਰੋਇਅਰਮਕਉਪਾਵੈ ਸਤਿਜੁਗਿਦੁਜਰੂਰ ८
ਮੁਕਰਿਤੇਤੇਵਿਚਿਜੋਨੀਟਿਰਿਆਵੈ ਤੇਤੇਕ
ਰਮਾਬਾਂਧਤੇਦੁਆਪੁਗਿਟਿਰਿਅਵਤਾਰਕਰ
ਵੈਦੁਆਪੁਰਿਮਮਤਾਅਹੰਕਾਰਿਹਉਮੇਅਦਿ
ਰਿਗਰਬੁਗਲਾਵੈ ਸਤਿਹਜੁਗਾਂਕੇਕਰਮਕਾਰਿ
ਜਨਮਮਰਨਸੀਸਾਨਚੁਕਾਵੈ ਕਾਲਿਜੁਗਿਅੰ
ਦਰਿਦੇਹਧਰਿਕਰਮਾਂਅਦਿਰਿਟੇਰਿਫਸਾਵੈ॥
ਅਉਸਰੁਚੁਕਾਹੋਬਿਨਾਮਾਵੈ ੧੫ ਕਾਲਿਜੁ
ਗਕੀਸੁਇਸਾਧਨਕਰਮਕਿਰਤਿਕੀਚਲੇਨ

ਲੀਆਰਸੀਸਿਕਲਬਿਨਾਂਨਹਿਮੁਖੁਦਿਖਾਈ
ਜੇਗੁਪਦਾਰਬੁਨਿਰਮਲਾਅਨਹਾਦੇਧੁਨਿਅੰ
ਹਰਿਲਿਵਲਾਈਅਸਦਦਸਾਸਿਧਿਨਉਨਿ
ਧੀਗੁਰਮੁਖਜੋਗੀਚਰਨਲਗਾਈਅਵਿਹੁਜੁ
ਗਾਂਕੀਬਾਸਨਾਂਕਾਇਜੁਗੀਅੰਦ੍ਰਪਤੰਜਲਿਪ
ਈਹੋਥੋਹੋਈਪਾਈਐਰੁਗਾਤਿਜੋਗਕੀਪੁਰ
ਕਮਾਈਨਾਂਮੁਦਾਂਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਰੁਈ॥੧੪॥
ਜੁਗੀਜੁਗੀਐਰਸਰੀਰਕਾਬਾਸਨਾਬੰਧਾਅਵੈ
ਜਾਵੈਅਟੁਰਿਟੁਰਿਟੁਰਿਟੁਰਾਈਐਗੀਅਾਂਨੀ

ਰੋਇਸਰਮਕਉਪਾਵੈ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿਦੁਜਗੁਰ ६
ਮੁਕਰਿਤੇਤੇਵਿਚਿਜੋਨੀਟਿਰਿਆਵੈ ॥ ਤੇਤੇਕ
ਰਮਾਬਾਂਧਤੇਦੁਆਪੁਗਿਟਿਥਿਅਵਤਾਰਕਰ
ਵੈ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿਮਮਤਾਅਹੰਕਾਰਿਹਉਮੇਅਦਿ
ਰਿਗਰਬੁਗਲਾਵੈ ॥ ਸਤਿਹੁਜੁਗਾਂਕੇਕਰਮਕਾਰਿ
ਜਨਮਮਰਨਸੀਸਾਨਚੁਕਾਵੈ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿਅੰ
ਦਰਿਦੇਹਧਰਿਕਰਮਾਂਅਦਿਰਿਟੇਰਿਫਸਾਵੈ ॥
ਅਉਸਰੁਚੁਕਾਹੋਥਿਨਾਮਾਵੈ १੫ ॥ ਕਲਿਜੁ
ਗਕੀਸੁਣਿਸਾਧਨਾਕਰਮਾਕਿਰਤਿਕੀਚਲੇਨ

ਕਾਈ ॥ ਬਿਨਾ ਭੁਜਨ ਭੁਗਵਾਂ ਨ ਕੇ ਭਾਉ ਭੁਗਾਉ
ਬਿਨੁ ਠਉ ਫਿਨ ਬਾਈ ॥ ਲਹੇ ਕਮਾ ਦਾਏ ਤਜੁ ਗਿ
ਪਿਛਲੀ ਜੁਗੀ ਕਰੀ ਕਮਾਈ ॥ ਪਾਇਆ ਮਾਨ
ਸਿਰੇ ਹਰੇ ਅੰਬੋ ਚੁਕਿਆ ਠਉ ਫਿਨ ਠਾਈ ॥ ਕ
ਲਿਜੁ ਗੀ ਕੇ ਉਪਕਾਰਿ ਸੁਟਿ ਜੈ ਸੇ ਬੇਦ ਅਬਰ
ਬਣਗਾਈ ॥ ਬੁਝਾਉ ਭੁਗਾਉ ਪਰਵਾਂ ਨੁਹੈ ਜੰਗਹੈ
ਅਗੁਰ ਪੁਰ ਬਿਕਰਾਈ ॥ ਕਰ ਕੇਨੀ ਚੁਸਦਾ ਦੁ
ਟਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖੇ ਅਦਿ ਰਿਪਾਈ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ
ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੧੬ ॥ ਜੁਗਿ ਗਰਦੀ ਜਲ ਬ

ਹੋਵਹੋਉਲਦੇਜੁਗਿਕਿਆਹੋਇਦਰਤਾਰਾ १੦
 ਉਦੇਗਿਲਾਂਨਿਜਗਿਤ੍ਰਿਦਾਚਿਦਰਤੇਪਾਪੁਭੀ
 ਸਦੁਸੀਸਾਰਾ ॥ ਦਰਨਾਦਰਨਿਨਭਾਵਨੀਖਾਰਿ
 ਖਹਿਜਲਨਿਬਾਂਸਆਗਿਆਰਾ ॥ ਨਿਦਿਆ
 ਚਲੇਵੇਦਕੀਸਮਝਨਿਨਹਿਆਗਿਆਨਿਗੁ
 ਬਾਰਾ ॥ ਬੇਦਗਿਰਿਬਗੁਰਹੋਇਹੋਜਿਸਲਗਿ
 ਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰਾ ॥ ਸਾਰਿਗੁਰਬਾਝੁਨਬੁ
 ਝੀਐਜਿਚਰੁਧਰੇਨਪੁਰੁਅਵਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰਪ
 ਰਮੇਸਰੁਇਕੁਹੋਸੋਚਾਸਾਹੁਜਗਤੁਦਵਜਾਰਾ

ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਰੁ ਮਾਇ ਜਾਇ ਅਧਾਰਾ ॥੧੭॥ ਕਾਲੇ
ਜੁਗੀ ਬੋਧੁ ਅਉਤਾਰੁ ਹੋ ਬੋਧੁ ਅਬੋਧੁ ਨ ਦਿਸਈ
ਆਵੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੈ ਵਰਜਈ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜੋਈ
ਮਨਿ ਰਾਵੈ ॥ ਕਿਸੈ ਪੂਜਾਈ ਸਿਲਾ ਸੁੰਨਿ ਕੋਈ
ਗੋਰੀ ਮਝੀ ਪੂਜਾਵੈ ॥ ਤੰਤ੍ਰ ਮਤਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕ
ਲਹਿ ਕੋਧੁ ਬਹੁ ਵਾਇਦਧਾਵੈ ॥ ਅਧੋਧਾ ਪੀਰੋ
ਇਕੋ ਨਿਅਰੇ ਨਿਅਰੇ ਧਰਮ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕੋਈ
ਪੂਜੇ ਚੰਦੁ ਸੁਰੁ ਕੋਈ ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਮਨਾਵੈ ॥ ਪ
ਉਟ ਪਾਣੀ ਬੈਸੀ ਤਰੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੋਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥੧॥

ਫੇਕਾਇਧਰਾਮੀਰੁਰਾਮਿਰੁਲਾਏ ੧੬ ਰੁਈਗਿ ੧੧
ਲਾਂਨਿਜਗੋਤ੍ਰਿਵਿਚਾਰਿਵਰਨਿਆਸਮਉ
ਪਾਏ ਦਸਨਾਮਿਸੀਨਿਆਸੀਆਜੋਗਿਬਾਰ
ਰਪੀਬਿਚਲਾਏ ਜੰਗਮਤੇਸਰੇਦੜੇਦਗੋਇ
ਗੀਬਰਦਾਇਕਰਾਏ ਬ੍ਰਹਮਾਣਿਬਹੁਪਰਕਾ
ਰਿਕਰਿਸਾਸਰੁਬੋਇਪੁਰਾਣਿਲੜਾਏ ਖਾਟਿ
ਦਰਸਨਬਹੁਏਰਿਕਰਿਨਾਲਛਤੀਸਿਪਾਖੀਤ੍ਰ
ਰਲਾਏ ਤੰਤਮੰਤ੍ਰਰਸਾਇਣਾਕਰਾਮਾਤ੍ਰਕਾ
ਲਾਖਿਲਪਟਾਏ ਇਕਸਿਤੇਬਹੁਰੂਪਕਰਿਰੂ

ਪਕਰੁਪੀਪਟੇਦਿਖਾਏਕਲਿਜੁਗਿਅਦਿਰਿ
ਕੁਰਮਿਕੁਲਾਏ॥੧੯॥ਬਹੁਦਾਟੀਜਾਗਿਚੋਲੀਅ
ਤਬਹੀਕੁਏਮਹੀਮਾਦਿਯਾਰਾਕਉਮਿਬਹੁਤਰਿ
ਸੀਗਿਕਰਿਬਹੁਬਿਧਿਵੈਰੁਵਿਰੋਧਪਸਾਰਾਏ
ਜੇਈਦਨਿਮਾਜਿਕਰਿਕਰਮੀਬੀਦਿਕੀਆਸੀਸ
ਰਾਪੀਰਿਪੇਕੰਬਾਰਅਉਲੀਏਗਉਸਿਕੁਤ
ਬਿਬਹੁਭੇਖਸਵਾਰਾਠਾਕੁਰਿਦੁਆਰੇਦੁਹਿ
ਕੋਤਿਹਿਠਉੜੀਅਸੀਤਿਉਸਾਰਾਮਾਰਨਿਗਉ
ਗਹੀਬਨੇਧਰਤੀਉਪਾਰਿਪਾਪੁਬਿਸਥਾਰਾਕ

ਫਰਿਖੁਲਹਾਇਇਰਮਨੀਰੁਪੀਜੀਗੀਦੁਸਮ ੧੨

ਇਦਾਗਾ ਪਾਪੇਦਾਦਰਤਿਆਦਰਤਾਰਾ ੩੦

ਚਾਰਿਦਰਨਿਚਾਰਿਮਜਹਬਾਜਗਾਇਚਿਤਿ

ਦੁਮੁਸਲਮਾਣੇ ਖੁਦੀਬਖੀਲੀਤਿਕਬਰੀਖ

ਚੇਤਾਇਕਰੇਨੀਧਿਕੂਣੇ ਗੀਗਬਨਾਰਸਿਤਿ

ਦੁਅਮਕਾਕਾਬਾਮੁਸਲਮਾਣੇ ਸੁਨਤਿਮੁ

ਸਲਮਾਣਦੀਤਿਲਕਜੀਏਹਿਦੁਲੇਕੂਣੇਗ

ਮਰਹੀਮਕਹਾਇਦੇਇਕੁਨਾਮੁਦੁਇਹਾਹਿਭੁਲ

ਣੇ ਬੇਦੇਕਤੇਬਭੁਲਾਇਕੈਮੇਹੇਲਾਲਚਦੁ

ਨੀਸੈਤਾਣੇ ਸੱਚੁ ਕਿਨਾਰੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਖਾਹਿਮ
ਰਵੇ ਬਾਮਣਿ ਮਊਲਾਣੇ ਸਿਰੋਨ ਮਿਟੇ ਆਵੁਣੇ
ਜਾਣੇ ੨੧ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਤੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ਆਪੇ ਪੰਟੀ ਕਲਾ ਮਿਆਪਿ
ਆਪੇ ਲਿਖਾਇ ਹਾਗੇ ਹੋਆ ਬਾਬੁ ਗੁਰੂ ਮਧੀਰੁ
ਹੈ ਖਾਹਿ ਖਾਹਿ ਮਰਦੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਲੋਆ ਆਵੁਣਿ
ਆਪਾ ਪੁਜ ਗੋਤੈ ਤੇਧ ਉਲੁ ਉਡੀਣਾਂ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ
ਰੋਆ ਬਾਬੁ ਦਇਆ ਬਲ ਹੀਣੁ ਹਉ ਨਿਘਰ
ਚਲੈ ਰਸਾਤਲਿ ਹੋਆ ਖੜਾ ਇਕ ਤੇ ਪੈਰ ਤੇ ਪਾ

ਪਸੀਗੀਬਹੁਤਾਰਾਹੋਆਥੀਮੇਕੋਇਨਸਾਧ ੧੩
ਬਿਨੁਸਾਧੁਨਦਿਸੈਜਗਦਿਚਕੋਆਧਰਮੁ
ਧਉਲੁਪੁਕਾਰੇਤਲੇਖਕੋਆ੨੨॥ ਸੁਣੀਪੁਕਾ
ਰਿਦਤਾਰਪੁਤੁਗੁਰੁਨਕੁਜਗਿਆਹਿਪਟਾਇ
ਆਸਰਨਧੋਇਰਹਰਾਸਿਕਰਿਚਰਣਾਂਮਿਤੁ
ਸਿਖਾਂਪੀਲਾਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਨਬ੍ਰਹ
ਮੁਕਲਿਜੁਗਿਆਈਦਰਿਇਕੁਦੇਖਾਇਆਚ
ਰੇਖੇਰਧਰੀਮਦੇਚਾਰਿਦਰਨੀਇਕੁਦਰਨੀਕਰ
ਇਆਰਾਣਾਰੀਕੁਬਰਾਬਰੀਪੇਰੀਪਵਣਾਜ

ਗਿਵਰਤਾਇਆ ਉਲਟਾਖੇਲੁ ਪਰਿਮਾ
ਖੇਰਾਉਂ ਪਰਿਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ ਕਲਿਜੁਗੁ
ਬਾਬੇਤਾਰਿਆ ਸੋਤਿਨਾ ਮੁਪਾੜਿ ਮਤਿਸੁਣਾਇਅ ॥
ਕਲਿਤਾਰਟੁਗੁਰਨਾਨਕੁਆਇਆ ੩੩ ॥
ਹਿਲਾਂਬਾਬੇਪਾਇਆ ਬਖਸੁਦਰਿਪਛੇਦੇਸੁ
ਰਿਪਾਲਿਕਮਾਈ ਰੇਤੁਅੰਕੁਆਹਾਰਕਰਿਰੇ
ਕਾਂਕੀਗੁਰਕੀਆਵਿਛਾਈ ਕੁਰੀਕਰੀਤਪ
ਸਿਆਵਡੇਰੁਗਹਿਰਿਸਿਉਬਾਣਿਆਈ ਬਾ
ਬਾਪੇਧਾਸੋਰਿਖੀਤਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗਰੀਬੀਪ ॥

ਈ॥ ਬਾਬਾ ਦੇਖੋ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਿ ਜਲਤੀ ਸਾਭਿ १੪
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਿਸਿਆਈ ਬਾਬੂ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ
ਹੈਂ ਕਰਦੀ ਸੁਣੀ ਲੁਕਾਈ ॥ ਬਾਬੇ ਕੇ ਪ੍ਰਬਣ
ਇਅਰੁ ਦਾਸੀ ਕੀ ਗੀਤਿ ਚਲਾਈ ॥ ਚੜ੍ਹਿਆ
ਸੇਧ ਦਿਧਰਾ ਤਿ ਲੁਕਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਬਾਬਾ ਅਭਿਆ
ਤੀਰਥੈ ਤੀਰਥਿ ਪੁਰਬਿ ਸਰੋਵਰਿ ਦੇਖੋ ॥ ਪੁਰਬਿ
ਧਰਮਿ ਬਹੁ ਕਰਮਿ ਕਰਿ ਰਾਉ ਰਾਗੁ ਤਿ ਬਿਨੁ ਕ
ਤੇ ਨ ਲੇਖੋ ॥ ਰਾਉ ਨ ਬ੍ਰਹਮੇ ਲਿਖਿ ਆਚਾਰਿ ਬੇ
ਦਿਅਸੀ ॥ ਤਪਾਵੀ ਪੇਖੋ ॥ ਫੁੰਫੀ ਸਗਲੀ ਪ੍ਰਥਮ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਗਿਆਨੁ ਆਦਿ ਦੁਆਪਾਰਿ ਤੇ ਤੇ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁ
ਗਿਧੀ ਧੁਕਾਰਹੈ ਰੁਗਮਿ ਰੁਲਾਈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੇਖ
ਰੇਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਾਵਾਏ ਰੁਪੁ ਨ ਰੇਖ
ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਵਰਨੁ ਅਵਰਨੁ ਹੋਇ ਨਿਵਚ ਲਟਾਗੁ
ਰਸਿ ਖਾਵਿ ਸੇਖੋ ॥ ਤਾ ਕੁ ਛੁਪਾ ਲਿਖਵੈ ਦਰਿ ਲੇ
ਖੋ ॥ ੨੫ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਚਿਰੁ ਜੀਵਣੇ ਸਾਧਿ ਕਾ ਸਿ
ਧਿ ਨਾ ਬਹੁ ਰਚੇ ਲੋ ॥ ਵੇਵੀ ਵੇਵੀ ਰਿਖੀ ਸੁਰਾ ਭੁੰਰ
ਉਖੈ ਰੁਪਾ ਲਿਖਹੁ ਮੇਲੋ ॥ ਗਣਗਾ ਧਰ ਬਾ ਅਪੰਛ
ਰਾਂ ਕੀਨ ਰਜੰਖ ਚਲਿਤੁ ਬਹੁ ਖੇਲੋ ॥ ਰਾਕੁ ਸਿਵ ਨੇ

ੲੰਤਲਖਿਅੰਦਰਿਦੁਜਾਗੁਉਦਹੇਲੇ॥ਹਉਮੇ ੧੫
ਅੰਦਰਿਸੰਬਿਕੇਰੁਬੇਗੁਰੂਸਟੇਬਹੁਚੇਲੇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖੁਕੋਇਨਾਦਿਸਈਢੁਢੇਤੀਰਾਬਿਜਾਤੀਮੇਲੇ॥
ਅੰਤਿਠੇਹੋਦੁਰੁਰਾਕਿਸਭਿਪੀਰਪੇਕੰਬਾਰਿਕਉਮ
ਕਿਤੇਲੇ॥ਅੰਧੀਅੰਧੇਖੁਹੇਠੇਲੇ॥੨੬॥ਸਤਿਗੁ
ਰਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਿਆਮੀਟੀਧੁਧੁਜਾਗਿਚਾਂਨਟੁ
ਹੋਆ॥ਜਿਉਕਾਰਿਸੂਰਜੁਨਿਕਾਲਿਆਤਾਰੇਛ
ਪਿਅੰਧੇਰੁਪਰੇਆ॥ਸਿੰਘੁਬੁਕੇਮਿਰਗਾਵਲੀ
ਭੰਨੀਜਾਇਨਧੀਰਿਧੇਰੇਆ॥ਜਿਥੇਬਾਬਾਪੇਰ

ਧਰਿਪੁਜਾਅਸਤੁਥਾਪਾਇਸੇਆਨਸਿੰਧਾਸ
ਇਸਾਤਿਜਗਤਿਦੇਨਾਨਕਾਅਧਿਮਤੇਜੇਕੋਅ १)
ਧਰਿਧਰਿਅਵਿਰਿਧਰਮਸਾਲਹੋਵੈਕੀਰਤ
ਨੁਸਦਾਵੈਸੇਆਬਾਬੇਤਾਰੇਚਾਰਿਚਕਿਨਉਖ
ਤੁਪਿਥਮੀਸੰਚਵੈਆਗੁਰਮੁਖੁਕਲਿਵੈਚਿ
ਪਰਗਵਹੋਆ ੨੭ ਬਾਬੇਭੁੰਠੀਪਿਰਥਮੀਨ
ਵੈਖੰਡਿਭੇਥੇਤਕਿਆਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਰਿਜਾਇਚਕ੍ਰਿਅ
ਸੁਮੇਰਪਾਰਿਸਾਧਿਮੰਡਲੀਵਿਸਟੀਆਈ ॥ ੨੯ ॥
ਉਗਸੀਹਸਿਧਿਗੋਰਖਾਇਮਾਨੀਅਵਿਰਿਗਟ

ਤੀਵਰਤਾਈ ਸਿਧਿ ਪੁਛਾਨਿ ਸੁਇ ਬਾਲਿਅ १੬
ਕਉਟੁਸਕ ਤਿਤੁ ਹੀਏ ਬੇਲਿਅਾਈ ਹਉਨੁ ਧ
ਆਪਰ ਮੇਸਰੋ ਕੁਉਰੁ ਗਾਰੁ ਸੀ ਗੀਤੁ ਵੀਲਈ
ਆਖਾਨਿ ਸਿਧਿ ਸੁਇ ਬਾਲਿਅ ਆਪ ਲਾਨੁ
ਉਤੁ ਮਦੇ ਹੁਬਤਾਈ ਬਾਬਾ ਆਖੇ ਨਾ ਬਜੀਨਾ
ਨਕਨ ਅਜ ਪੇਗਤਿ ਪਾਈ ਨੀਚੁ ਕਹਾਇ ਉਚ
ਪਾਰਿਅਾਈ ੨੮ ਨਟਿਰਿ ਪੁਛਾਨਿ ਸਿਧਿ ਨਨਕਾ
ਮਤੁ ਲੋਕਾਇ ਚਾਕਿ ਅਵਤਾਰਾ ਸਾਬੁ ਸਿਧੀ
ਇਹੁ ਬੁਝਿਅ ਕਾਲਿਤਾਰ ਨਿਨ ਨਕਾ ਅਵਤਾਰਾ

ਬਾਬੇ ਅਖਿਅਨ ਬਜੀ ਸੰਚਰੇ ਦਮਾ ਕੁਰੂ ਅਪਿ ।
ਰਾ ਕੁਰੂ ਅਮਾਦਾ ਸਿਵਰਾਤਿ ਆਹਉ ਕੁਲਦਰ
ਕ੍ਰਿਅਾ ਸੰਸਾਰਾ ਪਾਪਿਗਾਰਾ ਸੀ ਪਰਬ ਅੀਧ
ਉਲੁਖਨ ਧਾਰਿ ਰੇਡਿ ਪੁਕਾਰਾ ਸਿਧ ਛਪਿ ਬੈਠੇ
ਪਰਬਤੀ ਕਉ ਦਲਗਾਤਿ ਕਉ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ
ਜੇਗੀਗਿ ਅੰਨ ਦਿਹੁਣਿ ਆਨਿ ਸਿਦਿਨ ਅੀਗਿ
ਲਗਾਏ ਛਾਰਾ ਬਾਬੁ ਗੁਰੂ ਬਾਜਗੁ ਸਾਰਾ
੨੯ ਕਲਿਆਣੀ ਕੁੰਤੋ ਮੁਹੀਖਾ ਜੁਹੇ ਆਮੁਰਦ ।
ਗੁਰੁ ਸਾਈ ਰਾਜੇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਉਲਟੀਵਾ

ਕੁਖੇਤਕਉਖਾਈ ॥ ਪਰਜਾਅਧੀਗਿਆਨਾਬਿ २੭
 ਨੁਕੁਨੁਕੁਸੰਤੁਮੁਖਹੁਅਲਾਈ ॥ ਚੇਲੇਸਾਜਿਦੁ
 ਜਾਇਦੇਨਚਨਿਗੁਰੂਬਹੁਤਿਬਾਧਿਗੁਈ ॥ ਸੇਵ
 ਕੀਬੈਡਨਿਘਗਾਂਟਾਚਿਗੁਰਿਉਠਿਘਗੀਤਿਨ
 ਕੇਜਾਈ ॥ ਕਾਜੀਹੋਏਰਿਸਦਤੀਵਢੀਲੇਕੋਹੱਕੁ
 ਗਦਾਈ ॥ ਇਸਤੀਪੁਰਖੇਦਾਮਹਿਤੁਕੁਟੈਅ
 ਇਕਿਬਾਉਂਜਾਈ ॥ ਦਰਤਿਆਪਾਪੁਸਰੁਸਿਜ
 ਗਿਆਨੀ ३੦ ॥ ਸਿੰਧੀਮਨੇਬੀਚਾਰਿਆਕਿਦੇ
 ਦਰਸਨੁਏਲੇਵੈਬਾਲਾ ॥ ਐਸਾਜੇਗੀਕਲੀਮ

ਹਿਰਮਰੇਪੀਬੁਕਰੇਉਜਾਲਾ ਖੰਪਰਾਵੇਤਨਾਥੁ
ਜੀਪਾਂਦੀਭੁਰਿਲੇਵਾਇਉਰਿਚਾਲਾ ਬਾਬਾਅ ०
ਉਆਪਾਦੀਐਡਿਰਤਨਜਵਾਹਰਲਾਲਾ
ਸਤੀਗੁਰਾਅਗਾਮਾਗਾਧਿਪੁਰਖੁਕੇਹੜਾਝ
ਲੇਗੁਰੁਦੀਝਾਲਾ ਟਿਰਿਆਇਆਗੁਰਨਾਥ
ਥੀਪਾਦੀਫਉੜਨਹੀਉਸਿਤਾਲਾ ਸਬਦਿਨਿ
ਤੀਸਿਧਿਮੰਡਲੀਕੀਤਸੁਅਪਦਾਪਿਉਨਿਰਾਲ ०
ਕਾਲਿਜਾਗੇਨਾਨਕਨਾਮਸੁਖਾਲਾ ३੧ ਬਾਬਾ
ਟਿਰਿਮੰਕੇਗਾਇਆਨੀਲਬਸਤੁਧਾਰਿਬਨਿਵਾ

ਲੀ ਆਸਾਹੋਇ ਕਿਤਾ ਬਿਕਾਛਿ ਕੂਜਾਬਾਂਗ ੧੮
ਮੁਸੱਲਾਧਾਰੀ ਬੈਟਾਜਾਇ ਮਸੀਤੁਇਚਿਜਿ
ਥੇਹਾਜੀਹੋਜਗੁਜਾਰੀ ਜਾਬਾਬਾਸੁਤਾਰਾਤਿ
ਨੇਵਾਲਿਅਹਰਾਬੇਪਾਇਪਸਾਰੀ ਜੀਵਦਿਅ
ਰੀਲੋਰਿਦੀਕੇਹਵਾਸੁਤਾਕੁਫਰਕੁਫਾਰੀ ਲੋਤ
ਵੇਲਿਖੁਦਾਇਦੇਕਿਉਕਾਰਿਪਾਇਅਹੋਇਬਜਿ
ਗਾਗੀਟੀਗੋਪਕਾਕੁਪਸੀਟੇਅਯਾਟੀਰੀਆ
ਮਕਾਕਲਾਦਿਖਾਰੀਹੋਇਹੋਗੰਨੁਕਰੇਨਿਜੁਹ
ਰੀ੩੩ਪੁਛਨਿਗੋਲਈਮਾਂਡਿਦੀਕਾਜੀਮੁਲ

ਇਕ ਡੇਰੇਈ ਆਵਤਾਸਾਂਗੁ ਦਰਤਾਇਆਲੋਖਿ
ਨਸਕੈਕੁ ਦਰਤਿਕੋਈ ਆਪੁਛਨਿਛੋਲਿਕਿਤਾਬ
ਨੇਹਿਦੁ ਦਰਤਾਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨੋਈ ਬਾਬਾਆ
ਖੇਹਾਜੀਆਸੁਰਿਅਮਲਾਬਾਬੁਹਦੇਨੋਰੇਈ
ਗਹਿਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਦਰਗਾਹਾਅੰਦਰਿਲਹ
ਨਿਨਵੇਈ ਕੰਚਾਰੰਗੁਕੁਸੁੰਤੁਦਾਪਾਂਲੀਧੋਰੇ
ਥਿਰੁਨਰਹੇਈ ਕਰਨਿਬਖੀਲੀਆਪਦਿਓ
ਰਾਮਰਹੀਅਕੁਬਾਇਖਲੋਈ ਰਾਹਿਸੈਤਾਂਨੀ
ਦੁਨੀਆਂਗੋਈ **੩੩** ਧਰੀਨੀਸਾਂਨੀਕਉਸਦੀਮੰ

ਕੇਅਦਿਰਿ ਪੁਜਕਰਾਈ ਅਜੇ ਬੇਜਾਇ ਜਗਾਉ ੧੯
ਦਿਬੈ ਬਾਬੈ ਬਾਬੁਨਖਾਲੀ ਜਾਈ ਘਰਿ ਘ
ਰਿਬਾਬਾ ਪੂਜੀ ਅੰਗੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੁਆਰੀ
ਛਪੇ ਨਾਹਿ ਛਪਾਇਆ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੁਰਜੁ ਜਗ
ਰਸਨਾਈ ਬੁਕਿਆ ਸਿੰਘੁ ਉਜਾੜਿ ਦਿਚਿਸ
ਰਿਅਰਗਾਹੁ ਲਿਭੁੰਨੀ ਜਾਈ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚੰਦਨ
ਲੁਕਈ ਕਾਛੇ ਕੁਨਾਲੀ ਜੇ ਤਿਛਪਾਈ ਓਗਦ
ਨਿਤੇ ਆਬਦ ਟੇਨ ਉਖੰਡੁ ਪਰਬ ਮੀਸਰੁ ਬੁਕਾ
ਈ ਸੁਗੀਅਦਿਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤਾਈ ੨੦

ਫੇਰਿ ਬਾਬਾਗਾਇਆ ਬਗਦਾਦੇ ਨੇ ਬਾਹਰਿ
ਜਾਇ ਕੀਆ ਅਸਥਾਨਾ ਾਇ ਕ ਬਾਬਾ ਅਕਾ
ਲ ਰੂਪ ਦੁਜਾਹ ਬਾਬੀ ਮਹਦਾਨਾ ਾਇ ਤੀਬਾਂ
ਗਿਨਿਆ ਨਿਕਾਰਿ ਸੁਨਿ ਸਮਾਂ ਨਿਹੋ ਆਜਹਾਂ ਨਾ
ਸੁਨ ਸੁਨਿ ਨਿਰਾਗੀ ਭੁਈ ਦੇਖ ਪੀਰੁ ਭੁਇਆ ਹੋ
ਹਾਨਾ ਦੇਖੇ ਧਿਆਨੁ ਲਗਾਇ ਕਾਰਿ ਇਕੁ ਫਕੀ
ਰੁ ਦੁਆ ਮਸਤੂਨਾ ਪੁਛਿ ਆਵਿ ਰਿਕੈ ਦਸਤੁਰੀ
ਰਕਉ ਦੁਫਕੀ ਰੁਕਿ ਸਕਾਘਰਿ ਆਨਾ ਨਾਨ
ਕੁਕਲਿ ਵਿਚਿ ਆਇ ਆਰੰਦੁ ਫਕੀਰੁ ਇਕੋ ਪ

ਹਿਛਾਨਾ ਧਰਾਤਿ ਅਕਾਸ ਚਹੁ ਦਿਸ ਜਾਂਨਾ

੩੦

੩੫ ਧੁੰਛੇ ਪੀਰਤ ਕਰਾਰ ਕਰਿ ਏਹੁ ਫਕੀਰੁ

ਕੁਆਤਾਈ ਏਥੇ ਵਿਚਿ ਬਗਦਾਦਿ ਦੇਵੋਤੀ

ਕਰਾਮਾਤਿ ਵਿਖਲਾਈ ਪਾਤਾਲਾ ਅਕਾਸ

ਲਖ ਚਿਕੁ ਕਿਤੁ ਲੀਖ ਬਰਿਸੁ ਟਾਈ ਫੇਰਿ ਦੁ

ਰਾਇ ਨਿਦ ਸਤੁ ਗੀਰਾ ਅਸੀਂ ਰਿਵੇਖਾਂ ਜੇਤੁ ਹਿਧ

ਈ ਨਾ ਲਿਲੀਤਾ ਬੇਰਦਾ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਗਇ

ਆਹੁ ਏਈ ਲੇਖ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਲਖ ਅੰ

ਖਿਦੁਰ ਕਿਵੇ ਵਿਸਾ ਰਿਵੇਖ ਲਾਈ ਗੁਰਿ ਕ

ਚਕੋਲੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾ ਪੁਰੋ ਪਤਾਲੇ ਲਈ ਕੜਾਈ ॥
ਜਾਗਰ ਕਲਾਨ ਛਪੇ ਛਪਾਈ ॥੬॥ ਗੜਬਗ
ਵਾਦੁ ਨਿਦਾਇ ਕੋ ਮਕਾਮ ਦੀ ਨਾਸ ਕਰੇ ਨਿਦਾਇ ਮ ॥
ਸਿਧਿ ਚਉਗਾ ਸੀ ਹਮ ਡੁਲੀ ਖਟਿ ਦਰਸ ਨਿਧਾ
ਖੰਡੁ ਜਿਲਾਇਆ ਪਾਤਾਲਾ ਅਕਾਸ ਲਖ
ਜੀਤੀ ਧਰਤੀ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਜੀਤੇ ਨਦ
ਖੰਡੁ ਮੇਦਨੀ ਸੋ ਤਿਨਾ ਮਕਾਚ ਕੁਛੁ ਰਾਇਆ
ਦੇਵਦਾਨੇ ਰਾਕਸਿ ਦੇ ਤੁਸਾ ਭ੍ਰਿਚੰਤੁ ਗੁਪਤਿ ਸ
ਭ੍ਰਿਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ਨਉ ਦਾਸਾਇਆ ਪੇਛਰਾ ॥੨॥

ਰਾਗਰਾਗਨੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਭੁਇਆ ੨੧

ਅਨੰਦੁਜਗਾਤ੍ਰਾਇਚਿਕਲਿਤਾਰਨਗੁਰਨਾਨਕ

ਆਇਆਹੀਦੁਮੁਸਲਮਾਇਨਿਦਾਇਆ

੩੭ ਗੁਰਿਬਾਬਾਆਇਆਕਰਤਾਰਪੁਰਿ

ਭੇਖਉਦਾਸੀਸਗਲਉਤਾਰਾਪਹਰਿਸੀਸਾ

ਰੀਕੰਧੜੇਮੰਜੀਬੈਠਿਕੀਆਅਦੁਤਾਰਾਉ

ਲਟੀਗਾਗਦੁਹਾਈਉਨਿਗੁਰਅੰਗਦੁਸਿਰਿ

ਉਪਰਿਧਾਰਾਪੁੰਡੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਆਮ

ਨਿਖੋਟੇਆਕੀਨਸਿਆਰਾਬੰਦੀਮੁਖਹਉ

ਚਾਗੀਐਰੋਇਰੁਸਨਾਈਮਿਦੇਅਧਿਯਾਗਾਗੀ
ਆਂਨੁਗੋਸਾਟਿਚਰਚਾਸਦਾਅਨਹਾਦਿਸਬਾਦਿ
ਉਡੇਧੁਨਕਾਰਾਸੇਦਰੁਆਰਤੀਗਾਵੀਐਅੰ
ਅਤਵੇਲੇਜਾਪੁਉਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਰਿਅ
ਬਰਬਾਦਿਤਾਰਾ ੩੮ ਐਲਾਸੁਟਿਸਿਵਰਾਤਿ
ਦਾਬਾਬਾਅਚਲਵਦਾਲੇਆਈਦਰਸਨੁ
ਵੇਖਾਟਿਕਾਰਨੇਸਗਲੀਉਲਾਦਿਪਈਲੁਕਾਈ
ਲੰਗੀਬਰਸਾਦਿਲੋਛੁਆਰਿਧਿਸਿੰਧਿਨਉਨ੍ਹੇ
ਧਿਸਵਾਈਜੋਗੀਵੇਖਿਚਲਿਕੁਨੇਅਨਾਦਿਚਿ

ਰਿਸਾਕਿਪਨੇਗੀਖਾਈ ਭੁਗਤੀਆਂਪਾਈ ੨੨
ਭੁਗਤੀਆਂਦਿਲੋਟਾਜੇਗੀਲਾਇਆਫੁਪਾਈ
ਭੁਗਤੀਆਂਗਈਭੁਗਤੀਭੁਲਿਲੋਟੇਅੰਦਰ
ਸੁਰਤੀਭੁਲਾਈ ਬਾਬਾਜਲੀਜਾਣਪੁਰਖੁਕ
ਦਿਅਲੋਟਾਜਹਾਂਲੁਕਾਈ ਦੇਖਿਚਲਿਕੁਜੇ
ਗੀਖੁਦਿਸਾਈ੩੯ ਖਾਧੀਖੁਨਸਿਜੇਗੀਸ
ਗਾਂਗੋਸਾਇਕਰਨਿਸਭੇਉਰਿਅਈ ਪੁੰਛੇਜੇ
ਗੀਭੁੰਗਾਰਨਾਬੁਤੁਹਿਦੁਧਦਿਛਿਕਿਉਕਾਂਜੀਪ
ਈ ਨਦਿਅਚਾਦਾਦੁਧਦਾਰਿਕੁਕਿਆਮੱਖ

ਫੁਹਾ ਬਿਨਾ ਆਈ ਭੇਖੁ ਉਤਾਰਿ ਉਦਾਸਿ ਦਾਦ
ਤੁਕਿ ਉਸੀ ਸਾਰੀ ਗੀਤਿ ਚਲਾਈ ਨਾਨਕੁ ਆ
ਖੇਤੁ ਗਾਰਨਾ ਬਤੇਰੀ ਆਉ ਕੁਚੱਜੀ ਆਹੀ ਭੁ
ਭਾਧੋ ਇਨਾ ਜਾਤਿ ਓਨੇ ਰੁਧਾਇ ਕੁਚੱਜੇ ਫੁਲੁ ਸਰੂ
ਈ ਹੋਇ ਅਤੀਤੁ ਗੀਤਿ ਹਸਤਿ ਤਿਛਾਫਾ ਰਿਉ ਨਹੀ
ਕੇ ਘਾਟਿ ਮੰਗਾਇ ਜਾਈ ਅਬਿਨੁਦਿਤੇ ਕੁਫੁਹਾ ਬਿ
ਨਾ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ਅਇਹੀ ਸੁਾਟਿ ਬਚਨ ਜੋ ਗੀਤਿ ਸਰਾਅ
ਹਿ ਕਿਲ ਕਿਥਹੁ ਰੁਇ ਉਠਾਈ ਖਾਇ ਦਰਸਨ ਕ
ਉਖੈ ਆਕਲਿ ਜੁਗਿ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਆਈ ॥

ਸਿੰਧਿਥੇਲਨਿ ਅਵਖਈ ਅਤੰਰਮੰਤ੍ਰਕੀਧ ੩੩
ਨੇਚੜਾਈ ਰੂਪਵਦਾਈ ਜੋਗੀਆ ਸਿੰਧਿਥ
ਧਿਥਹੁਚਲਿਤਾਇਖਾਈ ਸਇਕਿਧਰਿਕਰਿ
ਕੇਉਤਰਨਿਪੀਜਿਦੈਰਹੇਲੀਲਾਈ ਸਇਕਿ
ਨਾਗਿਹੋਇਪਉਦੁਛੋਰੇਅਇਕਨਾਵਰਖਾਅ
ਗਨਿਵਸਾਈ ਤਾਰੇਤੋਰੇਰੇਗਾਰਿਨਾਥਾਇਕ
ਚਕ੍ਰਿਮਿਰਗਾਂਨੀਜਲੁਤਰਜਾਈ ਸਿੰਧਾਅਗ
ਨਿਨਬੁਝੈਬੁਝਾਈ ੪੧ ਸਿੰਧਿਥੇਲਨਿਸੁਣਿਨ
ਨਕਾਤੁਹਿਜਗਨੇਕਰਮਾਤਿਇਖਾਈ ਕੁੰਝੁਇ

ਖਾਲੇ ਅਸਾਂ ਨੇ ਤੁਹਿ ਕੋ ਯੋਵਨ ਲਿਅਵੇ ਹੀ ਲਾਈ
 ਥਾਥਾ ਬੋਲੇ ਨਾਥ ਜੀ ਅਸਾਂ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੇ ਗੀਵ
 ਸਤੁ ਨ ਕਾਈ ਗੁਰ ਸੰਗਾ ਰਿਬਾਲੀ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜੀ
 ਓਟ ਨਹੀਂ ਹਾਰਾਈ ਸਿਵ ਰੂਪੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
 ਚੋਲੇ ਨਾਹੀ ਧਰਾ ਤਿਚਲਾਈ ਸਿਧਿ ਤੰਤ੍ਰ ਮਾਝਿ
 ਕਾਰਿ ਭ੍ਰਮਿ ਪਏ ਸਬਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕਲਾਛੁ ਪਾਈ॥
 ਦੰਦੇ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਿਨੇ ਨ ਪਾਈ॥
 ਐਦੀ ਨ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਰਲਾਈ ੪੩ ਥਾ
 ਥਾਥੇ ਲੇਨਾ ਥ ਜੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਹੁ ਸਚੁ ਮੁਖਹੁ ਅ

ਲਾਈ॥ ਬਾਬੇ ਸਚੇ ਨਾਮ ਹੋਰੁ ਕਰਾਮਾਤਿ ਅਸਾਂ ੨੪
ਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਬਸਤਰਿ ਪਾਰਿ ਹੋਰਿ ਅਗਨਿ ਕੇ ਬਰਫੁ
ਮਾਲੇ ਮੰਦਰੁ ਛਾਈ॥ ਕਰੋਰ ਸੇਈ ਸਾਰਿ ਦੀਸ
ਗਲੀਧਰਤੀ ਨੋ ਥਿਚ ਲਾਈ॥ ਏਦਰੁ ਕਰੀ ਵਿਖ
ਰਿਕਉ ਸਗਲੀਧਰਤੀ ਹੰਕੀ ਜਾਈ॥ ਤੇਲੀਧ
ਰਤਿ ਅਕਾਸਿ ਦੁਇ ਪਿਛੇ ਛਾਬੇਟੀ ਕੁਚੜਾਈ॥
ਅਉਰਿ ਬਲੁ ਰੱਖਾ ਅਪਿਉ ਚਿਜਿ ਸੁਆਖਾ
ਤਿਸੁ ਪਾਸਿ ਕਰਾਈ॥ ਅੰਤਿ ਨਾਮ ਬਿਨ ਬਾਦਰਿ
ਛਾਈ॥ ੪੩॥ ਬਾਬੇ ਕੀਤੀ ਸਿਧਿ ਗੋਸਟਿ ਸਬ

ਦੁਸਾਂਤਿ ਸਿੰਘੀ ਦੁਚਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮੇਲਾ ਸਿ
ਦਰਾਤਿ ਦਾਖ ਦਦਰ ਸਨਿ ਆਦੇ ਸਿਕਰਾਈ ॥
ਸਿਧਿ ਬੋਲ ਨਿਸੁ ਭੁਬਚਨਿ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ
ਦੁਹੀ ਕਮਾਈ ॥ ਦੁਹਾ ਪੁਰਖੁ ਪਰਗੰਦਿ ਆ
ਕਾਲਿ ਜੁਗੀ ਅਵਰਿ ਜੋ ਤਿਜ ਗਾਈ ॥ ਮੇਲਿ ਓ
ਬਾਬਾਉਂ ਨੁ ਆਮੁਲ ਤਾਨੇ ਦੀ ਜਾਗਤਿ ਜਾਈ ॥
ਅੰਗੋ ਪੀਰ ਮੁਲ ਤਾਂ ਨ ਦੇਵੁੰਧਿ ਕਟੋਰਾ ਕੁਰਿ ਲੇ
ਆਈ ॥ ਬਾਬੇ ਕਾਫਿ ਕਾਰਿ ਬਗਲਿ ਤੇ ਚੰਬੇਲੀ
ਦੁਇ ਦੁਚਿ ਮਲਾਈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਗਰਿ ਦੁਚਿ

ਗੀਗਸਮਾਈ ॥ ਜਾਤਾਤਿਕਾਰਿਮੁਲਤਾਂਨ ॥ ੨੫
 ਦੀਫਿਰਿਕਰਤਾਰਿਪੁਰੇਨੋਆਇਆਚੜ੍ਹੇ
 ਸਦਾਈਦਿਹਿਦੀਕਲਿਜੁਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇਆਹੈਦੁਸਾਵੈਹੇਗੁਮਗਿਣਾਸਿਰਿ
 ਦੁਖਾਂਦੇਦੁਖਸਬਾਇਆਮਾਰਿਅਸਿਕਾ
 ਜਗਤਾਇਚਿਨਾਨਕਨਿਰਮਲਪ੍ਰਿਥੁਚਲਾ
 ਇਆਥਾਪਿਆਲਹਦਾਜੀਵਦੇਗੁਰਿਅ
 ਈਸਿਰਿਛੁਤੁਫਿਰਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤੀਅ
 ਲਾਇਕੈਸਾਤਿਗੁਰਨਾਨਕਰੂਪਵਦਾਇਆ

ਲੱਖਿਨ ਕੋਈ ਸੰਕਈ ਅਚਰ ਜੇ ਅਚਰ ਜੁ
ਦਿਖਾਇਆ ਕਾਇਆ ਪਲਾਟਿ ਸਰੁਪ ਬ
ਲਾਇਆ **੪੫** ਸੋਇ ਕਾ ਸੋਛੁ ਤੁ ਸਿਰਿ ਸੋਈ
ਸੰਚਤ ਖਤੁ ਦਿਕਾਈ ਗੁਰਨ ਨ ਕਹੰਦੀ ਮੁ
ਹਰਿਹਾਰਿ ਗੁਰਿ ਅੰਗਾ ਦੇਵੇ ਗੀ ਫਿਰਾਈ ਆਇ
ਤਾਛੇ ਕੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੁ ਬੈਠਿ ਖਰੂਰੇ ਜੋ ਤਿ ਜ
ਗਾਈ ਜੀ ਮੇ ਪੁਰਾ ਬਿਬੀ ਜਿ ਆਇ ਚਿਟਿ
ਚਿਹੋਰ ਕੁੜੀ ਚਤੁਰਾਈ ਲਹਟੇ ਪਾਈ ਨਾਨ
ਕੇਵੇਈ ਅਮਰਦਾਸਿ ਘਰਿ ਆਈ ਗੁਰ ਬੈ

ਠਾਅਮਰੁਸਰੁਪਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਦਾਦ ੩੬
ਇਲਾਹੀਯੇਰਿਵਸਾਇਆਗੋਇਦਵਾਲੁ
ਅਚਰਜੁਖੇਲੁਨਲਾਖਿਆਜਾਈਯਦਾਤਿਸੇ
ਤਿਖਸਮੇਵਾਤਿਆਈ ੪੬ ਯਦਿਚੇਪੁਰਾਬਿਦੇ
ਵਟਾਨਿਸਦੀਵਸਤੁਤਿਸੇਘਰਿਆਵੈਬੈਠ
ਸੇਢੀਪਾਤਿਸਾਹੁਰਾਅਦਾਸੁਸਤਿਗੁਰੂਕਾ
ਵੈਪੁਰਨੁਤਾਲੁਖਟਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ
ਇਚਿਜੋਤਿਜਗਾਵੈਉਲਟਾਖੇਲੁਖਸੀਮਦ
ਉਲਟੀਗੰਗਸਮੁਦ੍ਰਸਮਾਵੈਯਦਿਤੁਲਈ

ਏਆਪਣਾਆਇੰਤਾਕਛੁਹੋਬਿਨਆਵੈ॥
ਗਫੁਰਿਆਈਘਰਿਅਰਜਦੇਪੁਤੁਸੀਸਾਗੀਰੁ
ਰੂਕਹਾਵੈ॥ ਜਾਇਨਦੇਸਾਂਸੋਈਓਹੋਰਜਿਅ
ਜਰੁਨਜਰਿਆਜਾਵੈ॥ ਘਰਹੀਕੀਵਥੁਘਰੇ
ਰਹਾਵੈ॥ ੪੭॥ ਪੀਜੀਪਿਆਲੇਪੀਜੀਪੀਰਛੁਰ
ਮੁਪੀਰੁਬੇਠਾਗੁਰਤਾਗੀਅਰਜਨੁਕਾਇਅ
ਪਲਾਟਿਕੈਮੁਰਾਤਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਦਾਗੀ॥ ਚੌਲੀ
ਪੀੜੀਸੋਏਆਰੁਪੁਦਿਖਾਨਿਵਾਰੋਦਾਗੀ॥ ਦ
ਲਿਭੀਜਨਗੁਰੁਮੁਰਮਾਦਾਤੰਜੋਧਾਬਹੁਪਰਉ

ਪਕਾਰੀ ਪੁਛਨਿ ਸਿਖ ਅਰਦਾ ਸਿਕਰਾਇ ੨੭
ਅਮਰਲਾਤ ਕੇਦਰ ਸੁਨਿ ਹਾਰੀ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਬੋਲੇ ਮੁਖਿ ਤੇ ਸੁਣਹੁ ਸੀਸਾ
ਰੀ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਸੋਇ ਅੰਨਿ ਹਚਲ
ਨੀਵਉ ਸਾਰਿ ਖਲਾਰੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਤਿਗੁ
ਰਧਰੇ ਅਵਤਾਰੀ ੪੮ ਸਾਤਿ ਜੁਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਵਾਸ ਦੇਵਦਾਵਾ ਵਿਸਨਨਾ ਮੁਜ ਪਾਵੈ ਦੁਆ
ਪੁਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹਾਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾ ਮੁਜ ਪਾਵੈ ਕੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਮ ਜੀ ਰਾਮ

ਰਾਮੁਜਪੇਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਕਲਿਜੁਗੀਨਨਕ
ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗਗਾਗੋਵਿੰਦਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥
ਚਾਰੇਜਾਗੋਚਹੰਜੁਗੀਪਚਿਉਇਹਿਭਿਜ
ਉਸਮਾਵੈ॥ ਚਾਰੇਅੰਛੁਰਇਕੁਕਰਿਦਾਹਗੁ
ਰੂਜਪੁਅੰਛੁਜਪਾਵੈ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂਜਪਪ੍ਰੇਮ
ਸਿਉਸੇਨਹਗਗਰੁਜੇਨਨਹੀਆਵੈ॥ ਜਹਾਂ
ਤੇਉਪਾਜਿਆਹਿਰਿਤੁਹਾਂਸਮਾਵੈ॥ ੪੯॥ ੧॥
ਅੰਕੁ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਪਨ ਫ਼ੇਰ
 ਬਿਆਰ ਸੀ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਖੋ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖ
 ਦੇਖਾਇ ਦਾ ਛੁਆਰ ਸਨਿ ਭੁਖੋ ॥ ਜੇਹਾ ਮੁ
 ਹੁਕ ਰਿਕੁ ਲਿਦਾ ਤੇ ਦੇਹੈ ਲੇਖੋ ॥ ਹਸਦੇ ਹਸਦ
 ਦੇਖੀ ਅੰਸੇ ਰੂਪੁ ਸਰੇਖੋ ॥ ਰੋਵੈ ਰੋਵੈ ਸੋ ਰੋਵਦਾ
 ਹੋਇ ਨਿਮਖ ਨਿਮੇਖੋ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਬੰਤ
 ਦਾ ਸਤਿ ਸੀ ਗਾਇ ਸੇਖੋ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਜੀਤੀ ਹਾਥਿ
 ਜੀਤ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਗਦ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁ

ਦਿਮਗਨੁਹੋਇਆਪੇਗੁਣਗਾਏ॥ਸਬਦਸੁ
ਰਤਿਲਿਵਲੀਵੁਹੋਇਆਪੀਪਗੀਭੁਗੀਭਾਏ॥
ਕਬਤਾਬਕਤਾਆਪੀਪਹੈਸੁਰਤਾਲਿਵਲਾਏ॥
ਆਪੇਹੀਵੈਸਮਾਦੁਹੋਇਸਰਬੀਰੀਸਮਾਏ॥
ਆਪੇਆਪਿਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆ
ਏ॥ ੨ ਆਪੇਭੁਖਾਹੋਇਕੈਆਪਿਜਾਇਰਸੇਈ॥
ਭੋਜਨੁਆਪਿਬਲਾਇਦਾਰਸਾਇਚਿਰਸਗੋ
ਈ॥ ਆਪੇਖਾਇਸਲਾਹਿਕੈਹੋਇਭੁਪਤਿਸ
ਮੋਈ॥ ਆਪੇਰਸੀਆਆਪਿਰਸੁਰਸੁਰਸਨ॥

ਭੋਈਆ ਦਾਤਾ ਗੁਰਗਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਸਰਬ ਗਿਆਨ ३੯
ਈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰੰਤ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਹੈ
ਈ ३ ਆਪੇ ਪਲਾਘੁ ਵੀ ਛਾਇ ਕੋ ਆਪਿ ਅੰ
ਦਰਿ ਸਭਿ ਦਾ ਸੁਹਣੇ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇ ਕੋ ਵੀ ਸੀ
ਤਰਭੁਓਂ ਦਾ ਰੀਕਰਾਓ ਗਾਓ ਰੀਕੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ
ਖਾਇ ਚਿਪਓਂ ਦਾ ਤੁੰਤੁ ਸੀ ਅਰਾਹੋ ਇਜਲੁ
ਆਵੰਦੁ ਖਓਂ ਦਾ ਹਰਖੁ ਸੋਗਾਇ ਚਿਧਾਵੁ
ਦਾ ਚਾਹਾਏ ਚਓਂ ਦਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰੰਤ ਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਰਓਂ ਦਾ ४ ਸਮਸਰਿ ਦਰਸੈ

ਸ੍ਰਾਂਤ ਬੰਦ ਜਿਉ ਸਰੁਨੀ ਬਾਂਈ ॥ ਜਲ ਅਵਿਥੇ
 ਜਲੁ ਹੋਇ ਅਲੇਖ ਗਤੀ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕੇਰਖ
 ਬਿਰਖ ਰਸਕ ਸਘਟੇ ਫਲੁ ਫੁਲੁ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਕੇਲੇ ਵਿਚਿ ਕਪੂਰੁ ਹੋਇ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੁ ਦਾਈ ॥
 ਮੋਤੀ ਹੋਵੈ ਸਿਪਾ ਮੁਹਿ ਬਹੁ ਮੋਲੁ ਮੁਲਾਈ ॥ ਬਿ
 ਸੀ ਅਰਦੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲ ਕੂਟਾ ਚਿਤ ਵੇ ਬੁਰਿਆ
 ਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੁਰੰਤ ਦਾਸਤ ਸੀ ਗਿ ਸੁਭ
 ਈ ॥ ੫ ॥ ਐਈ ਤਾਂ ਬਾਰੰਗ ਸੀਰੀ ਜਿਉ ਕੋਹ ਹੋਈ ॥
 ਐਈ ਤਾਂ ਬਾਜ ਸਤ ਮਾਲਿ ਪੰਤਲ ਅਵਲੋਈ ॥

ਜੋਈ ਸੀ ਸੇ ਸੀ ਗਤੀ ਤੁੰ ਗਾਰੁ ਲੋਈ ਤਾਂ ३०
 ਬਾਪਾ ਰਸਿ ਪਰਾਸਿ ਆਹੋਇ ਕੰਚਨੁ ਸੇਈ ॥
 ਜੋਈ ਤਾਂ ਬਾਬੁ ਸਮਹੋਇ ਅਉਖਦ ਕਾਹੇ
 ਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰੰਤੁ ਦਾਸੰਗ ਤਿਗੁਣ
 ਗੋਈ ॥ ਪਾਂਟੀ ਕਾਲੇ ਰੰਗਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਤਿਉ ਕ
 ਲਾਇ ਸੈਂ ॥ ਰੰਤੁ ਰੰਤੋ ਰੰਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਅਲਿਖੇ
 ਲਿਖ ਲਿਖੈ ॥ ਪੀਲੇ ਪੀਲੇ ਹੋਇ ਅਲੇਹਿ
 ਜੇਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ੈ ॥ ਸਾਦਾ ਸਾਦੇ ਰੰਗਿ ਅਲਿਖਿ
 ਰੰਗ ਸਾਰੈ ਸੈਂ ॥ ਰੰਤੁ ਫੰਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ਕੇਹਿ ਤਿਸੈ

ਭੈਂਗਮਾਪੋਆਪਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁ
ਜਿਸੈ **੨**ਦੀਵਾਬਲੈਬੈਸੀਤਰਹੁਚਾਨਦਾਅ
ਨੇਰੇਦੀਪਕਵਿੰਚਹੁਮਸੁਰੇਇਕਮਆਇ
ਲਿਖੇਰੇਕੋਜਲੁਹੋਵੈਕਾਮਲੀਸੀਗਭੁਲੈਰੁ
ਲੇਰੇਅਸਵਣੀਹਰਿਜਸੁਲਿਖੇਦਫਤਰ
ਅਗਲੇਰੇਆਪੋਆਪਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਚਉਫੇਰੇ **੩**ਬਿਰਖੁਹੋਵੈਬੀਉਬੀਜਿਐ
ਕਰਦਾਪਸਾਰਾਜਨ੍ਹਅੰਦਰਿਪੇਤੁਬਾਹਰਾ
ਬਹੁਦਾਲਬਿਸਬਾਰਾਪੰਤੁਫੁਲਫੁਲਫਲੀਦ

ਰਸਰੀਗਸਵਾਰਾਹਾਸੁਨਿਵਾਸੁਉਲਾਸੁਕ ੩੧
ਰੋਹੋਇਵਤਪਰਵਾਰਾਹਲਵਾਚਬੀਉਸੀਜੀ
ਉਹੋਇਵਲਵਲੇਹਜਾਹਾਆਪੇਆਪਦਰ
ਤਵਾਰਾਹਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾਹੋਵੇਸੁਤੁਕਪਾ
ਹਵਾਕਰਿਤਾਵਾਵਾਸੁਤੁਕਪਕੁਜਾਦੀ
ਐਆਖਾਵਦਖਾਵਾਚਉਸੀਤੇਚਉਤਾਰ
ਹੋਇਗੀਗਾਜਲੁਜਾਵਾਖਾਸਾਮਲਮਲ
ਸਿਰੀਸਾਫੁਤਨਸੁਖਮਨਿਭੁੰਣਾਪੰਗਵਪੰਦ
ਚੋਲਵਾਪਟਕਪਰਵਾਵਾਆਪੇਆਪਦ

ਰੰਤਦਾਰੁ ਰਮੁ ਖਿਰੀਗੁ ਮਾਣਾ १० ਸੁਨਿਆ
 ਰਾਸੁ ਇਨਾ ਪੜੈਗਾ ਹਲੇ ਸਦਾ ਰੇ ॥ ਪਪਲਵ
 ਤਰੇ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਉਢੇ ਤਾਰੇ ॥ ਵੇਸ ਰਿਸੇ ਬਿਵ
 ਖਾਲੀ ਐਕੀ ਠਮਾਲਾ ਧਾਰੇ ॥ ਟੀਕਤਿ ਮਣੀ ਆ
 ਮੋਤ ਸਰਗ ਜਰੇ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਦੁਰਬ ਹਵੇ ਦਾ ਗੋਲ
 ਛਾਪ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੁਰ
 ਤਦਾਰੁ ਰਮੁ ਖਿਦੀ ਚਾਰੇ ११ ਗੀਨ ਕੋਲੁ ਪੀੜੈ
 ਐਰ ਸੁਦੇ ਦਰਹਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਕਰੇਗੁ ਕੁਝੇ ਲੀਅ
 ਕੋ ਸੋ ਕਰਵਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਖਿਡੂ ਸਦਾ ਹਦਾ ਮਖਲਮ

ਸਾਲਾ ਜੋਵੇ ਮਿਸਰੀ ਕਲੀ ਕੰਦ ਮਿਸਰੀਆ ३੨
ਈਦਾਲਾ ਖਾਵੇ ਰਾਜਾਰੀ ਕੁਕਾਰਿ ਰਸ ਰੇਗਾਸੁ
ਖਾਲਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁ
ਖਾਲਾ ੧੨ ਗਾਈ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗਾ ਵਹੁਦੁ ਧੁਓਂਜ
ਲੁਕਰਲਾ ਦੁਧਹੁਦਹੀ ਜਮਾਈ ਐਕਾਰਿ ਨਿ
ਹਰਲੁਧਰਲਾ ਦਹੀ ਵੇਲੋਇ ਅਲੋਈ ਐ
ਛਾਹਿ ਮੱਖਲੁਤੁਰਲਾ ਮੱਖਲੁਤੁਰਾਇ ਅਉਦ
ਇਕੋ ਪਉਨਿ ਰਮਲੁਕਰਲਾ ਜੋ ਮਜੰਗਨਈ
ਵੇਦਕਾਰਿ ਸਰੁਕਾਰ ਜਸਰਲਾ ਆਪੇ ਆਪਿ

ਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਜਰਣਾ ॥੩॥ਪਲ
ਘੜੀਆਂਮੁਰਤਿਪਹਰਿਬਿਤਵਾਰਗਣਾਏ
ਦਾਇਪਖਬਾਰਹਮਾਹਕਰਿਸੰਜੋਗਥਣਾਏ
ਨਾਛਿਅਰੰਤੀਵਰਤਾਈਆਂਬਹੁਚਲਿਤੁਬਣਾਏ
ਸੂਰਜੁਇਕੁਵਰੰਤਦਾਲੋਕੁਵੇਦਾਅਲਾਏਅਰਾ
ਰਿਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਾਬਹੁਪਖਿਚਲਾਏਅ
ਪੇਆਖਿਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝਾਏ ॥੪॥
ਇਕੁਪਾਂਟੀਇਕਧਰਤਿਹੋਬਹੁਬਿਰਖਉਪਾਏ
ਅਫਲਸਫਲਪਰਕਾਰਬਹੁਫਲਫੁਲਸੁਹਾਏ

ਬਹੁਰਸਰੰਗਸੁਦਾਸਨਾਪਰਕਿਰਤਿਸੁਤਾਏ ੩੩

ਬੈਸੀਤਰਾਇਕਵਰਨਹੋਇਸੁਤੁਰਵਰਛਾਏ

ਗੁਪਤਗੁਪਰਗਾਇਹੋਇਕੋਰੁਸਾਮੀਤੁਕਰਾਏ

ਆਪੋਆਪਿਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਏ

੧੫ ਚੰਦਨਵਾਸਵਣਾਸਪਤਿਸੁਤੁਚੰਦਨਹੋ

ਏਅਸਦਧਾਂਤੁਇਕਧਾਂਤੁਹੋਇਸੀਗਾਧਾਰ

ਸਿਢੇਏਨਦੀਅੰਨਲੇਵਾਹੜੇਮਾਲਿਗੰਗ

ਗੰਗੇਏਪਤਿਤਉਧਾਰਵਸਾਧੁਸੀਗੁਪਾਪਾਂ

ਮਲੁਧੇਏਨਰਕਨਿਵਾਰਅਸੀਖਹੋਇਲਖ

ਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਜਰਣਾ ॥੩॥ਪਲ
ਘੜੀਆਂਮੁਰਤਿਪਹਰਿਬਿਤਦਾਰਗਣਾਏ
ਦੁਇਪਖਬਾਰਹਮਾਹਕਰਿਸੰਜੋਗਬਣਾਏ
ਨਛਿਅਰੰਤੀਵਰਤਾਈਆਂਬਹੁਚਲਿਤੁਬਣਾਏ
ਸੂਰਜੁਇਕੁਵਰੰਤਦਾਲੋਕੁਵੇਦਅਲਾਏਅਚਾ
ਰਿਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਾਬਹੁਪਥਿਚਲਾਏਅ
ਪੇਆਪਿਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਮਸਾਏ ॥੪॥
ਇਕੁਪਾਂਟੀਇਕਧਰਤਿਹੋਬਹੁਬਿਰਖਉਪਾਏ
ਅਫਲਸਫਲਪਰਕਾਰਬਹੁਫਲਫੁਲਸੁਹਾਏ

॥ ਬਹੁਰਸਰੀਗਾਸੁਦਾਸਨਾਪਰਕਿਰਤਿਸੁਰੁਏ ॥ ੩੩ ॥
 ॥ ਬੀਸੀਤਰੁਏਕਵਰਨਹੇਏਸੁਰੁਤਰਵਰਛਾਏ ॥
 ॥ ਗੁਪਤਗੁਪਰਗਾਇਹੇਏਕੋਰੁਸਾਮੀਤਕਰਾਏ ॥
 ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਨਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਏ ॥
 ॥ ੧੫ ॥ ਚੰਦਨਵਾਸਵਣਾਸਪਤਿਸੁਰੁਚੰਦਨਹੇ ॥
 ॥ ਏਏਅਸਦਧਾਂਤੁਏਕਧਾਂਤੁਹੇਏਸੀਗਪਾਰ ॥
 ॥ ਸਿਢੇਏਨਦੀਅੰਨਲੇਵਾਹਰੇਅਲਿਗੀਗ ॥
 ॥ ਗੰਗੇਏਪਤਿਤਉਧਾਰਵਸਾਧੁਸੀਗੁਪਾਪਾਂ ॥
 ॥ ਮਲੁਧੇਏਨਰਕਨਿਵਾਰਅਸੀਖਹੇਏਲਖ ॥

ਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਜਰਣਾ ॥੩॥ਪਲ
ਘੜੀਆਂਮੁਰਤਿਪਹਰਿਬਿਤਦਾਰਗਣਾਏ
ਦੁਇਪਖਬਾਰਹਮਾਹਕਰਿਸੰਜੋਗਬਣਾਏ
ਨਾਛਿਅਰੁੰਤੀਵਰਤਾਈਆਂਬਹੁਚਲਿਰੁਬਣਾਏ
ਸੂਰਜੁਇਕੁਵਰੰਤਦਾਲੋਕੁਵੇਦਅਲਾਏਅਰਾ
ਰਿਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਾਬਹੁਪਥਿਰਲਾਏਅ
ਧੇਆਪਿਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਮਸੁਏ ॥੪॥
ਇਕੁਪਾਂਲੀਇਕਧਰਤਿਹੋਬਹੁਬਿਰਖਉਪਾਏ
ਅਫਲਸਫਲਪਰਕਾਰਬਹੁਫਲਫੁਲਸੁਹਾਏ

ਬਹੁਰਸਰੰਗਸੁਦਾਸਨਪਰਕਿਰਤਿਸੁਤਾਏ ੩੩

ਬੇਸੀਤਰਾਇਕਵਰਨਹੋਇਸੁਤਰਵਰਛਾਏ

ਗੁਪਤਗੁਪਰਗਾਇਹੋਇਕੋਰੁਸਮੀਤਕਰਾਏ

ਆਪੋਆਪਿਵਰੰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਏ

੧੫ ਚੰਦਨਵਾਸਵਣਾਸਪਤਿਸੁਤਚੰਦਨਹੋ

ਵੈ ਆਸਦਧਾਂਤਇਕਧਾਂਤਹੋਇਸੰਗਪਾਰ

ਸਿਢੇਵੈ ਨਦੀਆਂਨਲੇਵਾਹਰੈਮਾਲਿਗੰਗ

ਗੰਗੋਵੈ ਪਤਿਤਭਿਧਾਰਵਸਾਧੁਸੰਗੁਪਾਪਾਂ

ਮਲੁਧੋਵੈ ਨਰਕਨਿਵਾਰਅਸੀਖਹੋਇਲਖ

ਪਤਿਤੁਸੀਗੋਵੇ ਨਾਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਲੋਵੇ ੧੬ ਦੀਪਕਹੇਤੁਪਤੰਗਦਾਜ
ਲਮੀਨਤਰੰਦਾ ਨਮਰਗੁਨਾਦਿਵਿਸਮਾਦੁਹੈ
ਭਵਰਕਵਲਿਵਸੰਦਾ ਚੰਦਚਕੋਰਪਰੀਤਿ
ਹੈਦੇਖਾਧਿਆਨੁਧਰੰਦਾ ਚਕਵੀਸੁਰਜੁਹੇਤੁ
ਹੈਸੰਜੋਗੁਬਣੰਦਾ ਨਾਰਿਕੁਤਾਰਪਿਆਰਹੈਆ
ਪੁੰਤਮਲੰਦਾ ਨਾਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਚੰਦਾ ੧੭ ਅਖੀਅਦਿਰਿਵੇਖਦਾਸਕੁਚੇ
ਜਵਿਡਾਂਦਾ ਕੰਨੀਸੁਣਦਾਸੁਰਤਿਕਰਿਆਖਣਿ

੨੪
ਦੁਖਾਂਦਾ ਜੀਭੋ ਅੰਦਰਿ ਬੋਲਦਾ ਬਹੁਸਾ ਦੁਲੁ
ਭਾਂਦਾ ਹਥੀ ਕਰਿਤਿ ਕਮਾਂਦਦਾ ਪਾਗਿ ਚਲੇ ਸੁ
ਜਾਣਾ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਮਨੁ ਇੰਦੀ ਪਰਦਾ
ਨਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਮ
ਣਾ १੮ ਪਵਦੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰਾ ਗਨਾਦ
ਦੀਚਾਰਾ ਆਤਿ ਪਤਾ ਜਲੁ ਪਰਤਿ ਹੋਉਤ ਪ
ਤਿਸੀ ਸਾਰਾ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਰਾਤਿ ਵਿਹੁਦਰ
ਤੇਵਰਤਾਰਾ ਸਿਦੁ ਸਕਤੀ ਦਾ ਬੋਲੁ ਮੇਲ ਪਰ
ਕਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪ

ਇਚੰਦੁ ਅਕਾਰਾ ਅਪੋਆਪਿ ਦਰੰਤੁ ਦਾਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਧਾਰਾ ੧੯ ਦੁਲਾਂ ਅਦਿ ਰਿਦਾਸੁ
ਹੈਰੇ ਇਤੁ ਦਰੁਲੁ ਭੁੰਟਾ ਅਬਿਥਾਂ ਅਦਿ ਰਿਰੰਸੁ
ਧਾਰਿ ਕੋਇਲੁ ਰਸੁ ਮਾਟਾ ਮੋਰ ਬਬੀ ਹਾਰੇ ਇਕੋ
ਘਟ ਦਰਸ ਸਿਧ ਦਾ ਖੀਰ ਨੀਰ ਸੰਜੋ ਗਾਰੇ ਇ
ਕਲੀ ਕੰਦੁ ਖਾਣਾ ਓਅੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ
ਰੇਇ ਪਿਤੁ ਪਰਾਣਾ ਅਪੋਆਪਿ ਦਰੰਤੁ ਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਾਣਾ ੨੦੧੨ ੧੨ ਦੁਇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ
ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੰਚਾਰੇਸੁ ਸਬਦਿ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਰ
ਰਿਓ ਪਦੇਸੁ ਸੰਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤਿਸ ਚੁਦੇਸੁ ਪਰਪਰਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਗ
ਤਿ ਆਦੇਸੁ ਸਹਜਿ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਰੁਗਤਿ ਵ
ਛਲੁ ਪਰਵੇਸੁ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
ਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਅਤਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਹ
ਸਿਫਲ ਸੇਸੁ ਤਿਲਨ ਪਛਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

੩੫

ਦਰਦਰਦੇਸੁਸੰਚੁਸੁਹਾਇਆ १ ਗੁਰਚੇਲੇ
ਰਹਰਾਸਿਅਲਖਅਰੇਉਹੈ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਸਾਬ
ਸਿਨਨਕਦੇਉਹੈ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ
ਸਿਫਤਿਸਮੇਉਹੈ ॥ ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਪਰਗਾਸ
ਅਛਲਅਛੇਉਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਨਿਰਾਸ
ਮਾਤਿਅਰਖੇਉਹੈ ॥ ਕਾਂਮਕੋਧਵਿਦਾਸਸਿਫਤਿ
ਸਮੇਉਹੈ ॥ ਸਤਸੀਤੋਖਉਲਾਸਸਕਤਿਨਸੇਉਹੈ
ਪਰਗੀਵਿੰਡੇਉਦਾਸੁਸੰਚਿਸੁਚੇਉਹੈ ॥ ਵੀਰ
ਇਕੀਹਅਤਿਅਸਗੁਰਸਿਖਦੇਉਹੈ २ ਗੁਰ

ਚੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁ ३੬
ਖਿਚੋ ਜਾਇਤਾ ਟੁਕਾ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀਐ ॥ ਕੁਦਰ
ਤਨੇ ਕੁਰਬਾਣ ਕਾਦਰੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗਿਆ ਹਮਾਣੁ ਜਗਮਿਆ ਹਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੋਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਵਰਿ
ਫਾਫੀ ਦਰਵਾਣੁ ਚਵੈ ਗੁਰਬਾਣੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ਹੋਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਸੋਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀ
ਸਾਣੁ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀਐ ॥ ਇਕੋ ਦਰੁ
ਦੀਬਾਣੁ ਸਬਦਿ ਸਿਧਾਣੀਐ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ

ਗੁਰਦਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ ਚੇਲਾਸੁਰ
ਤਿਸਮਾਹੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ਗੁਰਚੇਲੇ
ਵੀਦਾਹੁਤੁਰੀਚੜਾਇਆ ਗਹਰਗੀਰੀਰੁਅ
ਬਾਹੁਅਜਰੁਜਰਾਇਆ ਸੋਚਾਬੇਪਰਦਾਹੁ
ਸੋਚਿਸਮਾਇਆ ਪਾਤਿਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹੁਹੁ
ਕਮੁਹਲਾਇਆ ਲਉਬਾਲੀਦਰਗਾਹੁਰੁ
ਣਾਬੁਇਆ ਸੋਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਅਪਿਓ
ਪੀਆਇਆ ਸਬਦਸੁਰਤਿਅਸਗਾਹਅ
ਘੜਘੜਾਇਆ ੪ ਮੁੰਲਿਨਮਲੇਅਮੇਲੁ

ਨਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਪਾਇ ਤੁਰਾ ਜੂ ਤੇ ਲੁਨਾ ॥ ੩੭
 ਤੁਲੁ ਤੁਲਾਈ ਐ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਖਤੁ ਅਡੇਲ
 ਨਡੇ ਲਿਡੁਲਾਈ ਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਥੁ ਨਿਰੋਲੁ
 ਨਰਲੇ ਰਲਾਈ ਐ ॥ ਕਥਾ ਅਕਥਾ ਅਬੇਲਨ
 ਬੇਲ ਬੁਲਾਈ ਐ ॥ ਸਦਾ ਅਭੁਲੁ ਅਭੇਲੁ ਨਡੇ
 ਲਿਡੁਲਾਈ ਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਥੁ ਅਲੇਲੁ ਸਹ
 ਜਿਸ ਮਾਈ ਐ ॥ ਅਮਿਓ ਸੋਰੇ ਰੁਝੇਲ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਲਖ ਟੇਲੀ ਇਕੁ ਟੇਲੁ ਨਾ
 ਪੁਗਦਾਈ ਐ ॥ ੫ ॥ ਸਉਦਾ ਇਕੁ ਤੁਹਾ ਟੇਸ ਬ

ਦਿਵਿਸਾਗੀਐ ਪੁਰਾਪੁਰੇਹੁਇਕਿਆਖਸ
ਲਾਗੀਐ ਕਰੇਨਹੋਵੇਘੰਦਿਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਐ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਖੰਦਿਅਖੁੰਟੁਸਮਾਗੀਐ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਗੋਦਿਸਦਾਨਿਬਾਹੀਐ
ਚਾਵਲਾਇਕਰੇਸੋਦਿਨਦੁਜੀਵਾਹੀਐ ਜ
ਮਦੀਫਾਹੀਕੋਦਿਦਾਇਲਾਗੀਐ ਪਜਿਦੁ
ਤਸੀਘੰਦਿਫੇਗੀਵਾਹੀਐ ਪਾਂਟੀਜਿਉਹਰਿ
ਹੋਦਿਸੁਖੇਤੁਭੀਮਾਗੀਐ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਮ
ਪਨਮਲਖੁਲਖਾਵਈ ਦੇਖੇਥਾਪਿਉਥਾ

ਪਾਨਿਓਤਿ ਸੁਤਾਵਈ ॥ ਲੇਪੁਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾ ॥ ੩੮
 ਪਉਪਾਇ ਸਮਾਵਈ ॥ ਲਾਗੁ ਵਰੁਨ ਸਰ
 ਪੁਨ ਆਪੁ ਜਟਾਵਈ ॥ ਗਾਵੇ ਸਬਦ ਅਲ
 ਪ ਅਕਬੁ ਸੁਦਾਵਈ ॥ ਅਕਬ ਕਬਾਜ ਪੁਜ
 ਪਨ ਜਗਤੁ ਕਮਾਵਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪ
 ਆਪੁ ਗਵਾਵਈ ॥ ਲਾਹੇ ਤਿਨੈ ਤਾਪਿ ਸੀਤਾਪੁ
 ਘਟਾਵਈ ॥ ਗੁਰ ਬਾਂਦੀ ਮਨ ਧ੍ਰਾਪਿ ਨਿਜ ਘ
 ਰਿ ਆਵਈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤਿਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਭਾਲੀ ਐ ॥ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤਿ ਸਬਦਿ

ਸਮਾਲੀਐਂਦਰਗਹਧੇਈਐਪਤਿਹਉਮ
ਜਾਲੀਐਂਦਪਰਗੀਜੋਗਜੁਗਤਿਥੇਸਦੁਧਰ
ਮਸਾਲੀਐਂਦਪਾਦਣਿਐਖਮੁਕਤਿਗੁਰਸਿ
ਖਪਾਲੀਐਂਦਅੰਧਰੇਪ੍ਰਮਕੁਗਤਿਨਦਰਿਸਿ
ਹਾਲੀਐਂਦਪਤਿਸਾਹੀਇਕਛੁਤਿਖਰੀਸੁਖਾ
ਲੀਐਂਦਪਾਂਟੀਪੀਹਦੁਪਤਿਸੇਵਾਪਾਲੀਐਂਦ
ਮਸਕੀਨੀਦੁਚਿਦੁਤਿਚਾਲੇਚਾਲੀਐਂਦ
ਗੁਰਮੁਖਸੋਚਾਖੇਲੁਗੁਰਉਪਦੇਸਿਅਮਾਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਦਾਮੇਲੁਸਬਦੁਅਦੇਸਿਅਮਾਫੁਲੀ

ਤਿਲੀਫੁਲੇਲੁਸੀਗਸਲੇਸਿਆਗੁਰਸਿ ੩੯
ਖਨੇਕਨਕੇਲਾਮਿਟੇਅਦਿਸਿਆਨਾਵਦੁਆ
ਮ੍ਰਿਤਵੇਲਵਸਦਸੁਦੇਸਿਆਗੁਰਜਪੁਰਿ
ਵੈਸੁਹੇਲੁਗੁਰਪਰਵੇਸਿਆਗੁਰਉਰੁਗਾਤਿ
ਕੁਉਰੇਲੁਸਾਧਸਦੇਸਿਆਨਿਤਨਿਤਨਦ
ਲਨਵੇਲਗੁਰਮੁਖਿਉਸਿਆਗਖੇਰਦਲਾ
ਲਦਲੇਲਸੇਵਸਹੇਸਿਆਗੁਰਮੁਰਤਿ
ਕਰਿਧਿਆਨਸਦਾਹਜ਼ਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਬਦੁਗਿਆਨੁਨੇਕੁਨਦੁਰਹੈਪੂਰਬਲਿਖਤੁ

ਨੀਸਾਵਕਰਮਅੰਕੁਰਹੈਗੁਰਸੇਵਾਪਰਧ
ਨੁਸੇਵਕਸੁਰਹੈਪੂਰਨਪਰਮਨਿਧਾਂਨਸਦਾ
ਕੁਰਪੂਰਹੈਸਾਧਸੰਗਤਿਅਸਥਾਂਨਜਗਮ
ਗਨੁਰਹੈਲਖਲਖਸਸੀਅਰਨਾਂਨਕਿਰਾਇ
ਠਰੁਰਹੈਲਖਲਖਬੇਦਪੁਰਾਂਨਿਕੀਰਤਨ
ਚੁਰਹੈਗੁਗਤਿਵਛਲੁਪਰਵਾਂਨੁਚਰਣਾਂਧੁ
ਰਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਲੇਸਿਖਹੋਇਅਲਖੁਲ
ਖਾਇਆਗੁਰਦੀਪਿਅਲੇਸਿੱਖਸਿੱਖੁਸ
ਦਾਇਆਗੁਰਸਿਖਇਕੋਹੋਇਜੇਗੁਰਕੁਇ

ਅਨਾਹੀਰਾ ਕਲੀ ਪਰੇਇ ਹੀਰਾ ਬਿਧਾਇਆ ४੦
 ਜਲਤਰੀਗੁ ਅਵਲੇਇ ਸਾਲਿਲ ਸਮਾਇਆ ੦
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮੇਇ ਦੀਪੁ ਦੀਪਾਇਆ ਅਚ
 ਰਜ ਅਚਰਜੁ ਦੇਇ ਚਲਤੁ ਬਦਾਇਆ ਚੁੰ
 ਧਰੁਦਹੀ ਵਿਲੇਇ ਪਿਛਕਵਾਇਆ ਗਇ ਕੁਚ ੦
 ਨਦੁ ਤ੍ਰਿਹੁਲੇਇ ਪਰਗਟੀਆਇਆ ੧੧ ਸ
 ਤਿਗੁਰਨ ਨਕਦੇਉ ਗੁਰਾਂ ਗੁਰੁ ਰੇਇਆ ਅਮਿ
 ਦੁ ਅਲਖ ਅਭੁਉ ਸਹਜਿ ਸਮੇਇਆ ਅਮ
 ਰਹੁ ਅਮਰ ਸੁਮੇਉ ਅਲਖੁ ਅਲੇਇਆ ਗ

ਨੀਸਾਵਕਰਮਅਕੂਰਹੈਗੁਰਸੇਵਾਪਰਧੰ
ਨੁਸੇਵਕਸੂਰਹੈਪੂਰਨਪਰਮਨਿਧਾਂਨਸਦਾ
ਕੁਰਪੂਰਹੈਸਾਧਸੰਗਾਤਿਅਸਥਾਂਨਜਗਮ
ਗਨੂਰਹੈਲਖਲਖਸਸੀਅਰਨਾਂਨਕਿਰਾਇ
ਠਰੂਰਹੈਲਖਲਖਬੇਦਪੁਰਾਂਇਕੀਰਤਨ
ਚੂਰਹੈਗੁਗਾਤਿਵਛਲੁਪਰਵਾਂਦੁਚਰਣਾਂਧੂ
ਰਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਲੈਸਿਖਹੋਇਅਲਖੁਲ
ਖਾਇਅਗੁਰਦੀਖਿਅਲੈਸਿੱਖਸਿੱਖੁਸ
ਦਾਇਅਗੁਰਸਿਖਇਕੋਹੋਇਜੋਗੁਰਕੁਇ

ਅਮਾ ਹੀਰਾ ਕਲੀ ਪਰੇਇ ਹੀਰਾ ਬਿਧਾਇਆ ४੦
 ਜਲਤਰੀਗੁ ਅਵਲੋਇ ਸਾਲਿਲ ਸਮਾਇਆ ੦
 ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮੇਇ ਦੀ ਪੁਦੀ ਪਾਇਆ ਅਚ
 ਰਜ ਅਚਰ ਜੁਢੇਇ ਚਲਤੁ ਬਦਾਇਆ ਚੁੰ
 ਧਹੁਦਹੀ ਵਿਲੋਇ ਪਿਛਿ ਕਵਾਇਆ ਨਇ ਕੁਚ ੦
 ਨਦਾ ਤ੍ਰਿਹੁਲੋਇ ਪਰਗਦੀਆਇਆ ੧੧ ਸੁ
 ਤਿਗੁਰ ਨਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰਾਂ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਅੰਗ
 ਦੁਅਲਖ ਅਬੁਓ ਸਹਜਿ ਸਮੇਇਆ ਅਮ
 ਰਹੁ ਅਮਰ ਸੁਮੇਉ ਅਲਖੁ ਅਲੋਇਆ ਰਾ

ਮਨਮਾਅਰਥੇਉਆਮੁਤੁਰੇਇਆਗੁਰ
ਅਰਜਨਕਾਰਿਸੇਉਵੇਅੰਦੇਇਆਗੁਰੁ
ਰਿਗੋਵਿਦੁਆਮੇਉਆਮਿਉਵਿਲੋਇਆਸੇ
ਚਾਸੋਚਿਸੁਰੇਉਸੋਚਿਖਲੋਇਆਮਾਤੁਮ
ਅਗਹਅਗਹੇਉਸਬਦਪਰੇਇਆਗੁਰਮੁ
ਖਿਅਗੁਰਗੁਰੇਉਗੁਰਮੁਤੁਉਥੇਇਆ੧੩
ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਉਤਾਉਸਹਜੁਬੈਰਾਗੁਹੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਸੁਰਾਉਸੁਰਾਤਿਸੁਜਗੁਹੈ॥
ਅਧਰਬਚਨਅਲਾਉਹਉਮੇਤਿਆਗੁਹੈ॥

ਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿ ਪਰਥਾ ਉਸਦਾ ਅਨਰਾਗੁ ਹੈ ॥ ੪੧ ॥
 ਪਰਮਾਪਿ ਆਲੇਸਾ ਉਸਤੁ ਕਿਰਾਗੁ ਹੈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਨੋ ਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਗਿਆ ਨੁਚਰਾਗੁ ਹੈ ॥
 ਅਤਿਗੁਰਮਾਤਿ ਚਾਉ ਆਲਿਪਤੁ ਅਦਾਗੁ ਹੈ ॥
 ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾ ਉਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸਮਾਲ ਸੁਹਾਤਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਨੇਹ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪਾਲਿ ਵਿਰਲੇ ਪਾਲੀਐ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੇਤੁ ਹਿਐ ਆਲੀਐ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਰੇਲਾ ਲਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪਾਲੀਐ ॥
ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਲਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਲੀਐ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਲ ਅਕਲ ਕੁਗਾਤਿ ਮੁਖ ਪਾਲੀਐ ॥
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੀ ਜਾਣਾ ਲਿਰ ਸਕਰ ਸਾਲੀਐ ॥
ਐ ੧੪ ਏਕਾਏਕ ਕੁਲਿ ਪਾਦੁ ਪਾਲੀਐ ॥
ਐਕਾਏਕ ਕੁਪਾ ਸਿਖ ਰਾਲੀਐ ॥ ਸੋ ਤੁ
ਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ਰੁਨਿਰ ਰੁਭੁ ਰਾਲੀਐ ॥ ਨਿਰਵੇ
ਰੁ ਜੈਕਾਰੁ ਅਜੁਨਿ ਅਕਾਲੀਐ ॥ ਸੋ ਚੁਨੀ
ਸਾਦੁ ਆਪਾ ਰੁਜੇ ਤੁਏ ਜਾ ਲੀਐ ॥ ਪਜਿ ਅਖ

ਰਉਪਕਾਰਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ੪੨
ਸੁਖਸਾਰਨਦ ਰਿਨਿਹਾਲਿਆ ਨਉ ਅੰਗ
ਉਨ੍ਹ ਸੁਮਾਰੁ ਸੀਗਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਨੀਲ ਅਨੰ
ਕਦਾਰ ਪਰਮਾਪਾ ਲਿਆ ੧੫ ਚਾਰ
ਵਨ ਸਤੁ ਸੀਗੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿਆ ਜਾ
ਦੁਤੀ ਬੋਲਹੁ ਰੀਗੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚੋਲਿਆ ਪੀ
ਸਬਾਦਿ ਅਰੁੰਗ ਅਨਹਦ ਕੋਲਿਆ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਰੀਗੁ ਸਦਾ ਸੁਰੇਲਿਆ ਸਬ
ਦ ਸੁਗਤਿ ਪਰਸੀਗਾਰੀ ਅੰਨ੍ਹ ਸੀਗ ਮੇਲਿਆ

ਗਗਨਾਦਸਰਬੰਗਾਅਹਿਨਿਸਿਰੇਲਿਆ
ਸਬਦਅਨਾਹਦਰੰਗਸੁੰਦ੍ਰਾਇਕੋਲਿਆਗੁ
ਰਮੁਖਿਪ੍ਰਿਥੁਨਿਪੰਗੁਬਾਹਰਥੇਲਿਆ ੧੬
ਜੋਈਆਗੀਆਆਦੇਆਦੇਨੀਰੰਜਨੋ
ਨਾਦੋਆਲਿਆਨਾਦਹਉਮੇਰੰਜਨੋਬਿਸ
ਮਾਦੇਬਿਸਮਾਦਗੁਰਮੁਖਿਅੰਜਨੋਗੁਰਮ
ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਰਮੁਨਿਖੰਜਨੋਆਦਿ
ਪੁਰਖੁਪੁਰਮਾਦਿਅਕਾਲਅਗੰਜਨੋਸੇਵ
ਕਾਸਿਦੁਸਨਕਾਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਜਨੋਜਪੀਐ

ਨੁਗਹਨੁਗਾਹਿਗੁਰਸਿਖਮਜਿਨੇਨੋਪਰਮ ੪੩
 ਪਿਆਲੇਸਾਦੁਪਰਮਪੁਰੰਜਨੇਨੋਆਹਿਨੁ
 ਗਾਹਿਅਨਾਹਿਸਰਬਸੁਰੰਜਨੇ ੧੧ ਮੁਰਦਾ
 ਹੋਇਮੁਰੀਦੁਨਗੰਢੀਹੋਵਦਾ ਸਾਬਰੁਸਿ
 ਦਕਸਹੀਦੁਰਮਬੁਓਖੋਵਦਾ ਗੋਲਮੁੱਲ
 ਖਗੀਦਕਾਰੇਜੇਵਦਾ ਨਾਂਤਿਸੁਭੁੱਖਨਨੀਦ
 ਨਖਾਣਾਸੇਵਦਾ ਪੀਹਾਣੇਹੋਇਜਦੀਦੁਪਾ
 ਟੀਢੇਵਦਾ ਪੱਖੇਦੀਤਾਗੀਦਪਗਮਲਧੇ
 ਵਦਾਸੇਵਕੁਹੋਇਸੀਜੀਦਨਹੰਸਟੁਰੇਵਦਾ

ਆਸੁਖਸੀਪਦਪਰਚਾਇਆਪ੍ਰਿਥੀਆ
ਇਆਧੀਨੁਜਣੇਦੀਆਇਸਹਿਲਾਆਇਆ ॥

੨੦੨੩ ॥ **ਤਿਨਾ** ॥

॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਮਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਾਰਿਪਉਦੁਪਾਂਦੀਬੈ
ਸੀਤਰਧਾਰੇਧਰਤਿਅਕਾਸੁਵੇਛੋਰੂਓਨੁ
ਚੰਦ੍ਰਸੂਰਜੁਦੁਇਜੋਤਿਸਵਾਰੋਖਾਂਦੀਚਾਰਿ
ਬੰਧਾਨਕਾਰਿਲਖਚਉਰਾਸੀਰਜੂਨਿਦੁਆਰੇ
ਏਕੋਸਾਏਕੋਸਜੂਨਿਦੁਚਿਜੀਅਨੰਤਅਣ

ਗਣਰਾਅਪਾਰੇਆਮਾਦਸਜਨਮੁਦੁਲੀਰੁਪੇ
 ਸਫਲਜਨਮੁਗੁਰਸਰਾਇਓਧਾਰੇਆਸਾਧ
 ਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦਾਲਿਵਰੁਾਇਰੁਗਤਿਗੁ
 ਰਾਗੀਆਂਨਵੀਚਾਰੇਆਪਰਉਪਕਾਰੀਗੁਰੂ
 ਪਿਆਰੇ॥ ਸਰਬਦੁਨੀਵੀਧਰਤਿਹੈਆਪੁ
 ਗਣਾਇਹੋਈਓਗੀਲੀਧੀਰਜੁਧਰਮੁਸੀ
 ਤੇਖੁਦਿਕੁਪੇਗਾਂਹੋਰਹੈਲਿਵਲੀਲੀਆਸਾ
 ਧਜਨਾਂਦੇਚਰਣਫੁਹਿਆਵੀਲੀਹੋਈਲਾ
 ਖੀਲੀਆਮੁਤਬੰਦਸੁਹਾਵਲੀਫੁਹਬਰ

ਫਲਕਰੇਵੇਹੋਇਗੀਲੀਅਮਲਿਆਮਾਲੁ
ਨਿਆਲੀਅੋਪਰਮਾਪਾਲਾਪੀਇਪਤੀ
ਲੀਜੇਬੀਜੇਸੇਈਦੁਵੇਸਰੁਰਸਕਸਬਹੁਰੀ
ਗਰੰਗੀਲੀਗੁਰਮੁਖਿਮੁਖਫਲੁਹੋਮਸਕੀ
ਲੀ॥ ਮਾਲਸਦੇਹਸੁਖੇਹਹੋਤੋਸੁਵਿਚਿਜੀ
ਭੈਲਈਨਕੀਬੀਅਖੀਦੇਖਨਿਰੂਪਰੰਗਰ
ਗਨਾਦਕੰਨਕਰਨਿਰਕੀਬੀਨਕਿਸੁਦਾਸੁ
ਨਿਦਾਸੁਹੋਪਜੇਦੂਤਬੁਧੀਤਰਤੀਬੀਸਰੁਦੁ
ਨੀਵੇਚਰਦਹੋਇਆਪੁਗਾਦਾਇਨਸੀਬੁਨਸੀ

ਬੀ ਸਹਿਮੇਰੇਗੁਮਿਟਾਇਦਾਸਾਤਿਗੁਰੁਪੁਰ
ਕਰੇਰਥੀਬੀਪੇਰੀਥੇਰਹਰਾਸਿਕਰਿਗੁਰ
ਸੇਖਸੁਇਗੁਰਸਿਖਾਨੀਬੀਮੁਰਦਾਰੇ
ਇਮੁਰੀਦੁਗਰੀਬੀਲਲਹੁਨੀਹੋਇਚੀਚੁ
ਗਲੀਪੇਥੀਛਾਪਿਮਿਲੀਦੁਕੁਆਈਲ
ਹੁਨੀਘਨਹਰਬੁਦਹੋਇਪਰਗਦੁਮੇਤੀਸਿ
ਪਸਆਈਲਲਹੁਨੀਬੂਟੀਕੇਸਰੇਮਥੇਇਕ
ਸੇਰੁਪਾਈਲਲਹੁਨੀਪਾਰਸਪਥਰੀਅਸ
ਟਪਾਂਤੁਕੰਚਨੁਕਰਦਾਈਨਿਉਮਾਇਲਲਹੁ

ਕੇਸਪਸਿਰਿਦੇਖੇਲੁਕਿਲੁਕਿਲੋਕਲੁਕਾਈ
ਜਾਦੁਰਸਾਇਦੁਪਾਰਿਅਹੁਰੰਤੀਮੁਲਿਨਜ
ਇਮੁਲਾਈਆਪੁਗਵਾਇਨਆਪੁਗਵਾ
ਈਅੰਗੀਤੰਤੀਜਲੁਸੀਅਲਾਕਿਤੁਅਵ
ਗੁਣਿਕਿਤੁਗੁਣਿਵੀਚਾਰਾਅੰਗੇਧੁਅੰਧ
ਉਲਹਰੁਜਲੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਗੀਅੰਨਸੁਚ
ਰਾਕੁਲਦੀਪਕੁਖੈਸੀਤੁਰਹੁਜਲਕੁਲਕਵ
ਲਵਡੇਪਰਵਾਰਾਈਪਕਹੇਤੁਪਤੰਗਦਾਕਵ
ਲੁਰੁਦਰਪਰਗਟੁਪਾਰਾਅੰਗੀਲਾਟਉਰ

ਦਹੇ ਸਿਰੁ ਉਚ ਕਾਰਿ ਕਰੈ ਕੁਚਾਰਾ ਸਿਰੁ ਨੀਦਾ ४७
 ਨੀਦਾ ਏਦਾ ਸੁਪਾਂਦੀ ਅਦਿ ਰਿਪਰ ਉਪਕਾਰ ७
 ਸਨਿ ਵਚੈ ਲੈ ਸੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਾ ਪਾਰਿ ਗੁਮਜੀ
 ਠਕਸੀ ਭੁਦਾ ਕੋਚਾ ਪੋਕਾ ਕਿਤੁ ਦੀਚਾਰੇ ਧਰ
 ਤੀਉ ਖਾਇ ਕੋਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਨੀ ਠਜਵੀ ਜੜ
 ਤਾਰੇ ਉਖਲਾ ਮੁਹਲੇ ਕੁਟੀ ਅੰਪੀ ਹਇ ਪੀਸੇ
 ਚੋਕੀ ਭਾਰੇ ਸਹੈ ਅਵਟਫੁ ਮੋਗਦਾਰੇ ਇਪ
 ਆਗੀ ਮਲੇ ਪਿਆਰੇ ਪੋਹਲੀ ਅਹੁ ਸਿਰੁ ਕੋ
 ਵੀਕੈ ਫੁਲ ਕਸੀ ਭੁਚਲੁ ਭੁਖਲਾਰੇ ਖਟਤੁਰ

ਸੀਵੇਰੀਆਂ ਅੰਕ ਪਟਸਨੇ ਹੁਰਹੋਂ ਦੇਹ ਰਾਹੇ
ਮਨੀਦਾ ਜਿਏ ਉਚੇਰਾ ਹਾਹੇ ॥ ਕੀਤੀ ਨਿਕੜੀ
ਚਲਤੁ ਕਾਰਿ ਭੁੰਗੀ ਨੇ ਮਲਿ ਭੁੰਗੀ ਹੋਏ।
ਨਿਕੜੀ ਦੇ ਸੇ ਮਕੜੀ ਸੁਤੁ ਮੁਹੁ ਕਵਿਟੇ
ਰਿਸੀ ਗੋਏ ਨਿਕੜੀ ਮਖਿਵ ਖਾਣੀ ਐ ਮਾ
ਖਿਓ ਮੰਡੁ ਰਾਗੁ ਹੋਏ ਨਿਕੜਾ ਕੀੜਾ ਆ
ਖੀ ਐ ਪਟ ਪਟੇ ਲੇ ਕਾਰਿ ਫੁਰੀਓਏ ਗੁਟਕਾ
ਮੁਹਾਵੇ ਚਪਾਇ ਕੈ ਦੇਸਾ ਦੇ ਸੀਰੁ ਰਿਜਾਇਖ
ਕੈਏ ਐਤੀ ਮਾਟ ਕਹੀ ਰਿਆ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਲੈ

ਹਾਰੁਪਰੇਵੇ ਪਾਇਸਾਮਾਇਦੁਵਹੀਬਿਛੇ
ਵੇ १ ਲੋਤਾਂਹੇਡਿਲਤਾਜੀਐਪਾਹੁਨਕਵੈ
ਸਾਹੁਦਿਚਾਰਾਗੋਰਸੁਦੇਖਨੁਖਾਇਕੋਗਾ
ਇਗਰੀਬੀਪਰਉਪਕਾਰਾਦੁਧਹੁਦਹੀ
ਜਮਾਈਐਦਹੀਅਹੁਮਖਟੁਛਾਰਿਪਿਆ
ਰਾਪਾਸਤੇਹੋਵਨਹੋਮਜਗਾਵੰਗਾਸੁਆ
ਰਥਚੰਜਅਚਾਰਾਧਰਮੁਧਉਲੁਪਗ
ਟਹੋਇਥੀਰਾਜਿਵਹੋਸਹੋਜਿਹਿਕੁਰਾਨਾਇ
ਕੁਇਕੁਜਾਉਜਦੇਦਿਆਚਹੁਚਕਾਵਿਚ

ਦੁਗਹਜਾਹਾ ਨਾਤਿਣਾਅਦਿਰਿਵੰਤੁਪਾਸਾਹਾ
ਲਹੁੜਾਤਿਲੁਹੋਇਜੀਆਆਨੀਚਹੀਨੀ
ਚੁਨਆਪੁਗਟਾਇਆ ਫੁਲਾਸੀਗਾਤਿਣਾਸੀ
ਆਹੋਇਨੀਰਗੀਧੁਸੁਗੀਧੁਸੁਹਾਇਆ ਕੋਲੁ
ਪਾਇਪੀੜਾਇਆਹੋਇਫੁਲੇਲੁਖੇਲੁਵਰ
ਤਾਇਆਪਾਤਿਤੁਪਾਵੇਤੁਚਲੇਤੁਕਰਿਪ
ਤਿਸਾਹਾਸਿਰਿਧਾਰਿਸੁਪੁਪਾਇਆਦੀਵੇ
ਪਾਇਜਲਾਇਆਕੁਲਦੀਪਕੁਜਗੀਬਰ
ਦੁਸਦਾਇਆਕੁਜਲਹੋਆਦੀਵੇਅਹੁਅ

ਖੀਅਦਾਰਿਜਾਇਸਮਾਇਆ ਬਾਲਹੇ ੪੬
ਇਨਦਤਾਕਹਾਇਆ ੬ ਹੋਇਵੇਵੇਵਾਂਜੋ
ਗਵਿਚੇਬੀਜੇਤਨਖੇਹਨਾਲਿਰਲਾਇਆ ੭
ਬੂਟੀਹੋਇਕਪਾਹਦੀਦੀਡੇਹਸਿਹਸਿਆ
ਪੁਖੜਾਇਆ ਦੁਹੁਆਲਿਟੇਲਟਟੇਲ
ਆਲੁਲੁਕਾਰਿਕਾਰਿਤੁਬਤੁਬਾਇਆ ੮
ਵਾਇਪਿਓਤੁਇਆਕਾਰਿਕਾਰਿਗੋਡੀਸੁ
ਤੁਕਤਾਇਆ ਤੁਟਿਬੁਟਿਪੁਬਿਚੜਾਇ
ਕੇਵੇਵੇਵੇਖਧੁਵਾਇਰੀਗਾਇਆ ਕੇਂਚੀਕੋ

ਟਹਿਕੋਇਆਸੁਈਧਾਗੋਜੋਕੁਸੀਦਾਇਅ ॥ ੧ ॥
ਲੋਕਫਕੋਜਲੁਹੋਇਕਜਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦਾ
ਵਾਹੋਇਅਨਾਰਦਾਹੋਇਧੁਕੁਧੁਕੀਦਿਚਿਧੋ
ਸੋਹੋਇਬਿਰਖੁਹਰੀਆਵਲਾਲਲਗੁਲ
ਲਾਫੁਲਦਿਗੋਸੋ ॥ ਇਕਤੁਬਿਰਖਿਸਹੀਸ
ਫਲਫਲਫਲਾਇਕਦੁਇਕੁਸਰੋਸੋ ॥ ਇਕ
ਦੁਵਾਟੇਲਖੋਇਫਲਫਲਦੇਮਨਅਦਾਰੇ
ਵਸੋ ॥ ਤਿਸਫਲਤੋਦਿਨਆਦਈਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖਫਲਅਮੁਤਰੋਸੋ ॥ ਜਿਉਜਿਉਲੋਯਸੀ

ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਿਖਿਓਂ ਤਿਓਂ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਿਖਿਓਂ ॥ ੫੦ ॥
ਹੋਸੇ ਨਿਵਿਚਲ ਦੁਗੁਰ ਮਾਰਗੁ ਦੋਸੇ ॥ ੧੧ ॥
ਭੇਟਿ ਰਸਾਇਣ ਸਿਖੀ ਮੇਰੇ ਤੁਹੇ ਤੁਕ ਰਿਕ
ਚਨੁ ਦੋਸੇ ਯੋਇ ਯੋਇ ਕੁਲ ਕੰਢੀ ਮੇਰੇ ਤੀਮ
ਸਾਭੇ ਲਾਹੇ ਸੇ ਪਾਇ ਕੁਰਾ ਲੀਗਾ ਲੀ ਮੇਰੇ
ਲੀ ਕਰਿ ਸੁਨਿਆਰੁ ਵਿਗੇ ਸੇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪ
ਤੁਪਖਾਲੀ ਅਨੇ ਲੂਲੀ ਲਾਇ ਜਲ ਲਾਇ ਰਹੇ
ਸੇ ਬਾਰਹੁ ਨੀਹੇ ਇਕੋ ਲੋਗੋ ਲਵੇ ਕਸ ਓਹ
ਕੇ ਸੇ ਟਕਸਾਲੇ ਸਿੰਕਾ ਪਵੈ ਪਲਾਸ ਹਗਇ

ਵਿਚਿ ਅਚਲੁ ਸਰਸੈ ॥ ਸਾਲੁ ਸੁਨਈ ਆਏ
ਤੁੰ ਪਸੈ ॥ ੧੧ ॥ ਖਸ ਖਸ ਦਾਟਹੈ ਇਕੈ ਖਾਕਾ ਅੰ
ਦਰਿ ਹੋਇ ਖਾਕਾ ਮਾਏ ॥ ਜੇ ਸਤੁ ਪੋਸਤੁ ਬੂਟੁ ਹੋ
ਇਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗੀ ਫੁਲਾ ਖੜਾਏ ॥ ਜੇ ਰਹੈ ਤੀਰੰਗੀ
ਆਇਕਦੁ ਇਕੈ ਚੜਾ ਉਚੜਾਏ ॥ ਸੁਲੀ ਉਪ
ਰਿਖੇ ਲਟਾ ਪਛੋਦੈ ਸਿਰਿ ਛੜੁ ਧਰਾਏ ॥ ਚੁਖੁ
ਚੁਖੁ ਹੋਇ ਮਲਾ ਇਕੈ ਲੋਹੁ ਪਾਟੀ ਰਿਗਿ ਰਗਾ
ਏ ॥ ਪਰਮਾਪਿ ਮਲਾ ਮਜਲਸੀ ਜੋਗ ਬੁਧ
ਸੀ ਜੋਗ ਬੁਧਾਏ ॥ ਅਮਲੀ ਹੋਇ ਸੁਮਜਲਸ ॥ ੫

ਆਵੇ १੩ ਆਸਤੁਰਿ ਆਰਸੁ ਹੋਖਦਾ ਬੋਲ ५੧
 ਦੁਆਦ ਬੋਲ ਦੁਆਰੁ ਹਿੰਡਾ ਸੁਇਆ ਅਦ
 ਸੁਇਆ ਕਰੈ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਿ ਤਿਠਾ ਅਦ ਤਿਠ ੦
 ਅਖੀਧੁ ਤਿਠਾਈਆਂ ਅਖੀਵਿਚਿ ਅੰ
 ਗੁਰੁ ਬਹਿੰਡਾ ਆਇਕੁ ਬਹਲੇ ਬੁਟਹੇਇ ਸਿਰ
 ਤਲਵਾਇਆਇੰਡਹੁਇੰਡਾ ਦੁਹੁਖੁੰਡਾਇ
 ਚੇਪੀਤੀਐਦੇਦੇਲਾਹੇਇਤੁਗੁਣਿਅੰਡਾਵੇ
 ਹਿਇਕੀਹਿਦਰੰਤਦਾਅਵਗੁਣਿਆਰੇਪਾਪ
 ਪਾਇੰਡਾ ਅੰਨੰਗੀਨੇਵਾਂਗੁਸੁਧਿੰਡਾ ੧੪ ਅਪ

ਫਰਹੰਗ ਦਸੁਹਾਵਣੀ ਨੀਵੀਰੋਇਅਗਾਸ
ਹੁਆਵੇਅਪੁਗਾਵਾਇਸਮੁਦਿਵੇਖਿਸੰਪ
ਦੇਮੁਹਾਵੇਚਿਸਮਾਵੇਲੇਰੋਗੀਮੁਹਿਬੰਦ
ਸਿਪੁਚੰਗੀਪਾਨਿਪਤਾਲਿਲੁਕਾਵੇਫਾੜੇ
ਕੰਦੇਮੁਜੀਵਕਾਪਰਕਾਰਜਨੇਅਪੁਫੜਾ
ਵੇਪਰਦਾਸਿਪਰਉਪਕਾਰਨੇਪਰਹਥਿਪੋ
ਥਰਦੰਦੁਨਾਵੇਭੁਲਿਅਭੁਲੁਅਮੁਲੁਦੇ
ਮੇਤੀਦਾਨੁਨਪਛੇਤਾਵੇਸਫਲੁਜਨਮੁਕੋ
ਈਵਰਸਾਵੇ१੫ਹੀਰੋਹੀਰਾਬੇਧੀਐਬਰ

ਮੇਕਲੀਅਲੀਹੋਇਹੀਰੋਯਾਗਾਹੋਇਪਰੋ ੫੨
ਈਐਹੀਰੋਮਾਲਰਸਲਗਹੀਰੋਸਾਧੀ
ਗਤਿਗੁਰਸਬਦਲਿਦੁਹਉਮੇਮਾਰਿਮਰੋਮ
ਨੁਧੀਰੋਅਨੁਜਿਦਿਅਨੁਦੇਲਏਅਨੁਗੁਣ
ਇਹਿਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਸਾਜੀਹੋਏਗੀਪੇਪ
ਖਾਕਹੋਇਕਾਂਅਧੇਟੁਸੀਤਰੇਟੁਸੀਹੋਅਸਿੰ
ਲਅਲੂਟੀਚੰਦਲੀਲਖਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਤੁਰ
ਸਨਸੀਰੋਇਹਲਾਸਿੰਖੁਸੁਣੈਗੁਰਪੀਰੋ
੧੬ਗੁਰਸਿੰਖੀਗੁਰਸਿੰਖਸੁਣਅਦਿਗਿਸਿ

ਆਦਾਬਾਹਰਕੋਲਾ ਸਬਦਸੁਰਤਿਸਾਦਪ ०
 ਨਹੋਇਵੇਦੁਗੁਰਸਬਦਨਸੁਲਈਬੋਲਾ
 ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਣਾਸਾਧਸੰਗਤਿਵੇ
 ਦੁਅੰਨਾਬੋਲਾਦੁਹਗੁਰੁਗੁਰਸਬਦਲੋਪ
 ਰਮਾਪਿਆਲਾਚੁਪਿਚਬੋਲਾਪੇਗੀਪੇਪਾ
 ਖਾਕੋਹੋਇਚਰਣਯੋਇਚਰਣੇਦਕਝੋਲਾਚ
 ਰਣਕਵਲਾਚਿਤੁਰੁਵਰੁਕਾਰਿਰੁਵਜਲਾਅੰਦ
 ਰਿਹਾਨੇਰੋਲਾਜੀਵਣਮੁਕਤਿਸਦਾਵੇਰੋਲ ०
 ੧੧ ਸਿਰਵਿਚਿਨਿਕੇਵਾਲਹੋਇਸਾਧੁਚਰਣ

ਚਦਰਕਰਿਦਾ ਲੋਗੁਰਸਰਤੀਰਥਨਾਇਕੋ ॥ ੫੩ ॥
ਅੰਤੁਰੁਰਿਰੁਰਿਪੋਰਿਪਖਾਲੋਕਾਲੀਹੁੰਧ
ਉਲੇਕਰੇਚਲਦਾਜਾਣਨੀਸਾਦੁਸਮਾਲੋ
ਪੇਰੀਪੋਪਾਂਖਾਕਹੋਇਪੁਰਾਸਾਹਿਰੁਰੁਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲੋਕਾਗਾਗਕੁਮੰਤਹੁਪਰਮਹੀਸੁਓ
ਜਲਮੇਤੀਖਾਇਖਦਾਲੋਕਾਲਹੁਨਿਕੀਅ
ਖੀਅੰਗੁਰਸਿਖੀਸੁਟਿਗੁਰਸਿਖਪਾਲੋ
ਗੁਰਸਿਖੁਲੰਘੋਪਰਮਾਪਿਆਲੋ ॥ ੧੮ ॥
ਗੁਲਰਅਦਿਰਿਰੁਟਹਟਾਂਗੁਲਰਨੇਥਰਮ

ਰੂਦਖਾਣੇ ਗੁਲਰਲੋਗਨਿਲੰਖਟਲਾਇਕ
 ਵੀਲੰਖਅਲੰਖਨਜਾਣੇਲਖਲਖਬਿਰਖਬ
 ਗੀਰਿਅਹੁਲੰਖਬਗੀਚੇਬਾਗਬਬਾਣੇਲੋ
 ਖਬਾਗਬਹਮਭਾਵਿਚਿਲਖਬਹਮਭੁਲੀਅ
 ਾਵਿਚਿਅਾਣੇਮਿਹਰਕਰੇਜੇਮਿਹਰਦੰਨੁਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਰੰਗੁਮਾਣੇਪੀਗੀਪੰਪ
 ਖਾਕੁਹੋਇਸਾਹਬਦੇਚਲੋਹੁਰੁਗਾਂਣੇਹਉਮੇ
 ਜਾਇਤੁਜਾਇਸਿਦਾਣੇੴਦੁਇਦਿਹਿਚੰਦੁ
 ਅਲੋਪੁਹੋਇਤੀਐਦਹਚੜਦਾਹੋਇਨਿੰਕਾ

॥ ਓਹਿ ਓਹਿ ਓਹਿ ਗਤਿ ਨੁਹਾਰਦਾ ਗਾਗਨ ਮਹੇਸੁ
 ਰਾਮ ਸਤ ਕੀਏ ਕਾ ਸੇਲ ਹਕਲਾ ਸੀਘਰੀ
 ਅੰਸ ਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸੇ ਹੋ ਕਲ ਇਕਾ ਅੰਸਿ
 ਤਾ ਕੀ ਗਣਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਨਿੰਕਰੁ ਬੁਝੈ ਸੀਜੈ ਸਹ
 ਸਿੰਕਾ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸੀਤੋ ਖੁਦੇ ਸਹ ਜਸੀ
 ਜੋਗੀ ਰਤਨ ਅੰਸ ਕਾ ਕਰੈ ਅਨੇਹ ਹੁਚਾਨ
 ਟਾਡੇ ਰਚ ਕੋਰਾਥੀ ਅੰਨਧਾਰਿ ਛਿਕਾ ਅਪੁ
 ਗਵਾਇ ਅੰਸੇ ਲਮਾਇ ਕਾ ੨੦ ਹੋਇ ਨਿਮ
 ਟਾਡੁ ਗਤਿ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਰਸਨੁ

੫੪

ਪਾਇਆ ਗੁਰਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਕੇ ਦਿਆਸ
ਲੁਨਿਆ ਟੇਅਾ ਪਾਇ ਵਾਇਆ ਮਾਰੁ ਲੋਕ
ਵਿਚਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਦਾਸੁ ਅਗਾਸਿ
ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਤੇਤੀ ਸਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਦੇਖਣਾ ਚਉਫੇਰਿ ਫਿਰਾਇਆ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ
ਵਖਾਣਦੇ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ ਪਰਤਾਪੁ ਜਣਾਇ
ਆਆ ਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਅਗਮ ਹੋਅ
ਕਥਕਥਾ ਵੀਚਰੁ ਨਾਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਖਟਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ੨੧੫

ਚਾਰੀ १६ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ਹੋਰਤੁ ਸੀ ਗੀ ਕੁਸੀ
ਗੀ ਨਰੰਚੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਥ ਸੁਹੇਲ ਫੁਲ ਬਾਰ
ਹ ਪੀਥ ਨ ਖੋਚ ਲਚਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਨੁ ਅ
ਦਰਨੁ ਹੋਇ ਰੀਗ ਸੁਰੀਗ ਤੁਥੇ ਲਖ ਰੰਚੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖ ਲਾਇ ਅਦਰਸਨ ਪਰਸ
ਨ ਨ ਸਰੰਚੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਮਾਤਿ ਹੋਇ
ਜੈ ਰਾਇ ਲੁਕਾਇ ਨ ਪੰਚੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ
ਕਮਾਵਣਾ ਪੰਗੀ ਪੰਗੀ ਸਿਨਹੋਚੈ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਤ੍ਰਾਇਤ੍ਰਗਾਤਿਚਹਮੰਡੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਇਕੁ
ਅਰਧਣਾਇਕਮਨਹੋਇਨਹੋਇਦੁਚਿੰਤਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਜੀਵਨਸੁਕ
ਤਿਨਤਾਸਸੁਪੰਤਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕ
ਰਿਸਦੁਦੁਤਾਂਦਿਖਨ੍ਹਾਗਨ੍ਹਸਿੰਤਾਪੀਰੀਪੀਪਾ
ਖਕੁਹੋਇਪਾਹੁਨ੍ਹਾਜਾਗਹੋਇਅਥਿੰਤਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੇਵਾਗੁਰਸਿਖਾਗੁਰਸਿਖਮਾਪਿਉਤਾ
ਈਅੰਤਾਗੁਰਮਤਿਦੁਬਿਧਾਦੁਰਿਕਾਰਿਗੁਰਮ
ਤਿਸਬਦਸੁਰਾਤਿਮਨਸਿੰਤਾਛਡਿਕੁਫਨ੍ਹਕੁਨ੍ਹ

ਕੁਧਿੰਤਾ ॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਵਰਨਾਇ ਚੰਗਾ
ਰਿਵਰਨ ਕੁਲਧਰ ਮਧਰੰਦੇ ॥ ਛਿਅਦਰਸਣ
ਛਿਅਸਾਸਤਾ ਗੁਰਗੁਰਮ ਤਿਖਦੁਕਰਮ ਕਰੰ
ਦੇ ॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਸਾਹਿਬੰਚਾ ਕਰਜਾਇ
ਜੁਹਾਰਜੁ ਕੰਦੇ ॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਵਰਣਾਇ
ਚਿਦਪਾਗੀ ਵਾਪਾਰ ਮਚੰਦੇ ॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ
ਖੇਤਾਇ ਚਿਬੀਉ ਸਭੈ ਕਿਰਸਾਣ ਖੀਜੰਦੇ ॥ ਕ
ਰੀਗਰਕਾਰੀ ਗਾਰਕਾਰ ਖਨੇਇ ਚਿਜਾਇ ਅ
ਲੰਦੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖ ਪੁਜੰਦੇ ॥ ३ ॥

੫੬

ਅਮਲੀਰਚਨਿਅਮਲੀਅੰਸੋਫੀਸੋਫੀਮੇ
ਲੁਕਰੀਦੋ ਜੁਆਰੀਜੁਆਰੀਅੰਦੇਕਰਮੀ
ਵੇਕਰਮਰਚੀਦੋ ਚੋਰਾਂਚੋਰਾਂਪਰਹੜੀਠਗਾਂ
ਠਗਾਂਮਲਿਦੇਸਠਗੀਦੋ ਅਸਕਾਰੀਅੰਮਲਿ
ਅਸਕਰੇਚੁਗਲਾਚੁਗਲਉਮਾਰੀਮਲੀਦੋ।
ਅਨਤਾਰੁਅਨਤਾਰੁਆਤੁਰੁਤਾਰੁਤਾਰੁਤਾਰੀਦੋ
ਦੁਖਿਅਾਰੇਦੁਖਿਅਾਰੀਅੰਮਲਿਮਲਿਅ
ਪਟੇਦੁਖਰੁਵੀਦੋ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਿੱਖਵ
ਸੀਦੋ ॥ ਕੋਈਪੀਡਿਤੁਜੇਤਕੀਕੋਪਾਥਕੋਵੈ

ਦੁਸਦਾਏ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਭੁਕੇ ਕੋ ਮਹਤਾ ਚਉ ॥
 ਧਰੀ ਅਖਾਏ ਕੋਈ ਬਜਾ ਨੁਸਰਾ ਫੁਕੇ ਕੋ ਜ
 ਉਹਰੀ ਜਨਕਾ ਉਜਨਕਾਏ ਪਾਸਾਰੀ ਪਰਚੁਨੀ
 ਅਕੋਈ ਦਲਾਲੀ ਕਿਰਾਸਿ ਕਮਾਏ ਜਾਤੁ
 ਸਨਾਤੁ ਸਹੀਸਲਖਾ ਕਿਰਤੁ ਦਿਰਤਿ ਕਾਰਿਨਾ
 ਉਗਟਾਏ ਸਾਧ ਸੀਗਾਤਿ ਗੁਰਸਿੰਘਾ ਮਿਲਿ
 ਆਸਾਇੰਚ ਨਿਰਾਸੁ ਦਲਾਏ ਸਬਦੁ ਸੁ
 ਰਤਿ ਲਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ
 ਚੇਰੁ ਜੀਵਣੇ ਸਾਧ ਕਾ ਸਿੰਧਨਾ ਬਗੁਰ ਚੇਲੇ ॥

ਦੇਵੀ ਦੇਵਰਖੀ ਸੁਰਾ ਭੋਰ ਉਖੇਤ ਪਾਲ ਬਹੁ
ਮੇਲੇ ਗਾਣਗੀ ਧਰ ਬਾਅਪੁ ਫੁਹਾਂ ਕੰਨ ਰਜ
ਫੁਚਲਤ ਬਹੁ ਖੇਲੇ ਗਾਖ ਸਦਾ ਨ ਉਦੈਂ ਤਲ
ਖਅਦਾਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੁਹੇਲੇ ਗਉ ਮੇਅਦਿ
ਰਿਸੇ ਭੁਕੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਹ ਸਕੇਲੇ
ਨਇਕ ਮਨ ਇੰਕੁ ਅਗਾਧ ਟਾਗੁਰ ਮਾਤਿ ਮਾਪੁ
ਗਵਾਇ ਸੁਹੇਲੇ ਚੱਲ ਦੁਜਾ ਟਿਪਦੇ ਸਿਰ
ਤੇਲੇ ੬ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜ ਮਹੈ ਮਜਗ ਜਪਤਪ
ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਨਰਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਪਾਖ

ਰੂਬਹੁਤੀਰੁਮੰਰੁਨਾਦਕਅਗਲੇਰੇਗਾਦੀਗਾਰਾ
ਧਲੇਜੇਗਾਦੀਮਝੀਮਸਾਂਦਾਇਝਾਦਾਪਨੇਰੇ
ਪੂਰਕਕੁੰਕੁਕਰੇਚਕਾਨੇਦਲੀਕਰਮਭੂਇ
ਅਗਮਘੇਰੇਗਾਸਿੰਧਾਸਲਪਰਚੇਪਟੇਰ
ਨਨੀਗਾਹਕਉਤਕਲਖਹੇਰੇਗਾਪਾਰਸਮਲੀ
ਰਸਾਇਦਾਕਰਮਾਤੁਕਾਲਖਅਨੇਰੇਗਾਪੂ
ਜਾਦਰਤਉਪਾਰਦੇਦਰਸਰਾਪਾਸਿਦਸਕਾਰੇ
ਲਦੇਰੇਗਾਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵਿਦੁਬਾ
ਉਨਪਾਇਨਕੁਲੇਕੁਲੇਰੇਗਾਰੂਕੁਇਕਰੀਦੀਸ

੫੮

ਉਫੇਰੇ ॥ ਸਉਲਸਗਨਵੀਚਾਰਟੇਨਉਗ
ਹਬਾਰਹਰਸਿਵੀਚਾਰਾਕਾਮਣਦੁਟੇਅ
ਉਸੀਅੰਕਲਸੋਈਪਾਸਾਰਪਾਸਾਰਾਗੋਦ
ਹੁਕੁਤੋਬਿਲੀਆਉਲਮਲਾਲੀਗੋਦਕੁਛ
ਗਾਨਾਰਪੁਰਖਪਾਂਟੀਅਗਨਿਛਿਕਪੰਦ
ਹਿਤਕੀਦਰਤਾਰਾਥਿਤਿਵਾਰਗੁਰਮ
ਦੇਸਾਸੁਲਸਹਸਾਸੈਸਾਰਾਦੁਲਛਲਕ
ਰਿਦੇਸਦੁਸਲਖਬਹੁਚੱਖੀਕਿਉਰਵੇਭੁਤ
ਗਾਗੁਰਮੁਖਸੁਖਦੁਲਪਾਰਿਉਤਾਰਾ ॥

ਨਦੀਆਂ ਨਾਲੇ ਦਾਹੜੇ ਗੀ ਗਾ ਸੀ ਗੀ ਗੀ ਗੋਰ
 ਕੋਰੇਈਆਂ ਅਸਦਧਾਂਤੁ ਇਕਧਾਂਤੁ ਹੋਇ ਪਾਰ
 ਸਪਰਸੇ ਕੀਚਨੁ ਸੋਈਆਂ ਚੰਦਨ ਦਾਸੁ ਦੁਲਾਸ
 ਪਾਠਿ ਅਫਲਸਫਲ ਕਾਰਿ ਚੰਦਨ ਗੋਈਆਂ ਭੂ
 ਅਰੁ ਤਿਬਾਰਹੁ ਮਾਹ ਕਾਰਿ ਸੁਝੈ ਸੁਝਨ ਦੁਜ ਕੋ
 ਈਆਚਾਰਿ ਦੁਹਨਿ ਭੂ ਅਦਰਸਨ ਬਾਰਹੁ ਦਾ
 ਰਤੁ ਦੇਸੁ ਕੁਲੇਈਆਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ
 ਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਈਆਂ ਇ
 ਕਮਾਨੀਏਂ ਕੁਆਰਾਧਨਿ ਚਈਆਂ ਨਾਨਕ ਦਾ

੫੯

ਦਕਸਾਹੁਰੈਂਦਿਰਤੀਸੁਰਲਾਗਾਇਤੁਰੇਏ॥
ਜੀਅਦਿਰੁਦਾਤਿਅੰਗਣੈਅਰਣੈਪਰਣੈਕਰ
ਦੇਦੇਏ॥ਗੀਤੀਰੂੜੀਕੁਲਧਰਮਚੰਨਾਅਚ॥
ਰਵੀਚਾਰਾਵੇਥੇਏ॥ਕਰਿਕਰਤੁਤਿਕਸੁਤ
ਵਿਚਿਪਾਇਦੁਲੀਚੇਗੋਟਚੰਦੇਏ॥ਜੇਧਨ
ਫੇਰੇਅੰਨੀਅੰਨੀਸਤੀਆਸਓਤੋਰੂੜੀਦੇਏ॥
ਸਾਧਸੀਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦਾਵਿਦੁਆਰਿਆਰਿ
ਜੀਅਨਿਦਈਵਿਗੋਏ॥ਗੁਰਮੁਖਹੀਰਿਹਾਨੀ
ਪਰੇਏ॥੧੧॥ਲਸਕਰਅਦਿਰਿਲਾਕੁਲੇਪਾਤਿ

ਸਾਹਾਂਜਾਏਸਾਹਜਾਏਪਾਤਿਸਾਹਅੰਗੋ ੬੦
ਚੜਨਿਪਿਛੈਸਕੁਓਮਹਾਓਪਿਆਏਥ
ਇਬਾਣਿਆਵਨਿਤਾਇਫੇਓਇਸਹਜਾਏ
ਸਾਦਸੁਗਾਏਅਖਿਜਮਾਤਿਦਾਰਵਡੀਰੀਅ
ਨਿਦਰਗਾਹੋਨਿਖੁਆਰੁਕੁਵਾਏਅੰਗੋ
ਫੋਈਸੇਲਹਨਿਸੇਹਾਅਇਰਿਕਾਰਕੁਆਏ
ਪਾਤਿਸਾਹਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁਸੇਗੁਰਮੁਖਿਵ
ਰਤੈਗੁਰਪਰਸਾਏਸਾਹਸੁਹੇਲੇਆਇ
ਜੁਗਾਏ१੧ਤਾਰੇਲੱਖਅਨੇਰਾਇਚਿਚਕ੍ਰਿ

ਐਸੁ ਤਿਨ ਸੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਸੀਹਿ ਬੁਕੋ ਮਰਗ ॥
ਦਲੀਰੁ ਨੀਜਾਇ ਨਾ ਮਾਇਖ ਕੋਈ ॥ ਬਿਸੀ
ਅਰੁ ਗਰਬੈ ਰੋਟਿ ਆਖੁ ਡੀਵ ਕਰ ਦੇ ਲੇਖ ਪ
ਭੋਈ ॥ ਪਖੇਰੁ ਸਹਾਜ ਦੇਖਿ ਦੁਕਿ ਨਹੀ ਘ
ਨਿਮਲੈ ਨਵੇਈ ॥ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ਸੀਸਾ ਰਾਵ
ਚਿਸਾਧ ਸੀਗਾਤਿ ॥ ਲਿਦੁਰ ਮਾਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੰਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਮਦ ॥
ਸਾਗੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਜਾਨੁ ਜਾਨੈ ਏਈ ॥
੧੩ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਸੰਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗ

ਤੀਰਾਹੁਚਲਾਇਆ ਪੀਜਿਦੁ ਤਿਕ ਰਿਬੂਤਵ ॥ ੬੧ ॥
 ਸਿਦੁਰਮਾਤੀਦੁਜਾਬੁਓਮਿਦਾਇਆ ਸਬਦ
 ਦਸੁਰਾਤੀਲਿਵਚਲਦਾਜਮੁਜਗਾਤੀਨੇਕੁਨ
 ਆਇਆ ਬੇਮੁਖਬਾਰਹਵਾਟਕਾਰਿਸਾਧ
 ਸੰਗਾਤਿਸਚਖੰਡੁਦਸਾਇਆ ਭਾਉਰੁਗਾਤਿ
 ਭਉਮੰਤ੍ਰਦੇਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿਕਾਇਆ
 ਜਿਉਜਲਾਅੰਦਰਿਕਵਲੁਹੈਮਾਇਆਇ
 ਚਿਉਦਾਸੁਰਹਾਇਆ ਆਪੁਗਵਾਇਨਾ
 ਪੁਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਰਾਜਾਪਰਜਾਹੋਇਕੋਰ

ਕਰਕੁਕਰਦੇਸਿਦੁਹਾਈ ਜੀਮਾਦਿਆਂਰਦਿ
ਝੁਝਟਨਨਕਦਾਦਕਹੋਇਦਧਾਈ ਵੀਦਾਹ
ਨੇਸਿਠਣੀਆਂਦੁਹੀਵਲੀਦਾਇਤੁਰਦਜਾਈ
ਰੋਵਦੁਪਦਦੁਮੁਇਆਨੇਵੈਲਾਮਲਾਹਦੁਧੀ
ਮਧੁਮਾਈਸਾਧਸੀਗਤਿਸਚੁਸੋਹਿਲਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਾਧਸੀਗਤਿਲਿਵਲਾਈ ਬੇਦਕਤੇਬ
ਹੁਬਾਹਰਾਜੀਮਾਦਿਮਰਦਿਆਲਿਪਤੁਰਹਾਈ
ਆਸਾਵੈਚਿਨਿਰਾਸੁਵਲਾਈ ੧੪ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਿਧੁਸੁਹੇਲਕਾਮਨਮੁਖਬਾਰਹਵਾਟਾਵਿਰਦੇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿਲੰਘਾਇਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਵ ੬੨
ਜਲਾਇ ਚੰਡੀ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕ
ਤਿਕਾਰਿ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਾਫਿਰਿ ਜਨਮ ਮਰੀਦੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਦੇ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਦੁ
ਖ ਫਲੁ ਦੁਖ ਲਹੀਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸੁ
ਰਖਹੁ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮ ਪੁਰਿ ਚੰਡੂ ਸਹੀਦੇ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹਠ ਮੇ
ਅਗਨਿ ਜਲ ਲੀਦੇ ਬੀਦੀ ਅੰਦਰਿ ਰਲੇ ਬੀਦੇ
੧੫ ਏਵਕ ਵੇਘਾ ਰਿਲਾਤੁ ਲੀਆਉ ਪੀਉ ਖਰੀ

ਪਿਆਰੀ ਨਦੀ ਚਿਤ੍ਰਿਤਾਵਾਂ ਭੋਜਨ ਨੀ ਨਨਕਦ
ਦਕ ਸੰਪਰਦਾਗੀ ਲੰਖ ਖਰਚੇ ਵੀ ਵਾਹੀਐ
ਗਹਣੇ ਦਾਜੁ ਸਾਜੁ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ਸਾਹੁ ਰਹੈ
ਘਰਿ ਮਨੀਐ ਸਦ ਖੰਡੀ ਪਰਦਾਰ ਸਧਾਰੀ
ਸੁਖ ਮਾਣੈ ਪਰਸੇ ਜਨੀ ਛੱਤੀ ਭੋਜਨ ਸਦਾ
ਸੀ ਗਾਰੀ ਲੋਕ ਦੇ ਦਗੁਣਾਗੀ ਅੰਨ ਦਾ ਚਿ
ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਸੇਖ ਦੁਆਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁ
ਖ ਫਲ ਨਿਹਤ ਉਨਾਰੀ ੧੬ ਅੰਤਿ ਉਬਹੁ ਮੰਤੀ
ਵੇਸੀਆ ਸੋ ਰਿਕੁ ਲੰਖਣ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ਲੋਕ

ਹੁਦੇਸਹੁਬਾਹਰੀਤਿਹੁਪਖਾਂਡੇਅਉਲੰਗੁਲਾ ੬੩
ਏਯੁਥੀਡੋਬੈਹੋਰਨਾਮਹੁਰਾਮਿਰੁਹੋਇਪ
ਚਾਏਯਪਿਰਾਹੇਨਾਮਿਰਗਾਜਿਉਦੀਪਕੁਹੋ
ਇਪਤੰਗਾਜਲਾਏਯਦੁਹੀਸਰਾਈਜਰਦਰੁਪ
ਬਰਬੇਕੀਪੁਰਤੁਬਾਏਯਅਨਮੁਖਮਨੁਅਠ
ਖੰਡੋਹੋਇਦੁਸਦਾਸੀਗਾਤਿਰੁਰਮਿਰੁਲਾਏ॥
ਏਸੁਆਪੁਤੁਨਿਨਾਉਸਦਾਏ॥ ੧੭ ॥ ਯੁਧਿ
ਨਹੋਏਬਾਲਬੁਧਿਬਾਲਕਲੀਲਾਹਿੰਚਿਵਿ
ਹਾਏਯਰੁਰਿਜੋਬਨਿਰੁਰਮਾਈਐਪਰਤਨਧ

ਨਪਰਨਿੰਦਲੁ ਰੁਵੈ ॥ ਬਿਰਧਿ ਹੋਆ ਜੀਜਾ
ਲਾਇ ਚਿਮਹਾਂ ਜਲੁ ਪਰਵਾਰੁ ਫਹਾਵੈ ॥ ਬਲ
ਹੀਣਾ ਮਾਤਿ ਗੀਣੁ ਹੋਇ ਨਾਉ ਬਹੁਤੁ ਰਿਆ ਬ
ਰੜਾਵੈ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾ ਬੋਲਾ ਪਿਗੁ ਲਾਤੁ ਨੁਬੰਕਾ ਮ
ਨੁ ਦਹਾਇ ਸਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰ ਸਬ
ਦਾਇਣੁ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਜ਼ੂ ਨਿਭੁ ਦਾਵੈ ॥ ਅ
ਉਸ ਰੁਚੁੰਕਾ ਹੋ ਬਿਨਾ ਆਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਹੀ ਸੁਨ ਛੱਡੈ
ਮਾਨ ਸਰਬ ਗੁਲਾ ਬਹੁ ਛੁਪੜਾ ਫਿਰਿਆਵੈ ॥
ਕੋਇਲ ਬੋਲੈ ਅਬਿਦਾਇਦਾਇਦਾਇਕਾਉਕੁ

ਥਾਉਂ ਸੁਖਾਵੈਂ ਦੋਗ ਨਹੋ ਦਾਨਿ ਕੁੰਤੀ ਆਂਗਾ
 ਈ ਗੋਰ ਸੁਵੰ ਸੁਵਧਾਵੈਂ ਸਫਲ ਬਿਰਖਾਨਿ
 ਹਰਲ ਮਤੀ ਨਿਹਟੁਲ ਮਾਲ ਸਦਹਾਇ ਸਿਧ
 ਵੈਂ ਅੰਗਿਤੀ ਜਲੁ ਸੀ ਅਲਾ ਸਿਰੁ ਉਂਚਾ
 ਨੀਦਾਇ ਖਲਾਵੈਂ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਦਾ
 ਇਆ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਰਖਿ ਆਪੁ ਗਦਾਵੈਂ ਦੂ
 ਜਾਗੁ ਉਕੁਦਾ ਉਹਰਾਵੈਂ ॥੬॥ ਗਜਾ ਮਗਮੀ
 ਨਪਤੰਗ ਮਾਲਿ ਇਕੁਤੁ ਇਕੁਤੁ ਹੋਗਿ ਪਚੇਦੇ
 ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪੀਜੇ ਹੋਗ ਪੀਜੇ ਦੁਤੁਕੁ ਸੁਤੁਕੁ

੬੪

ਹੁੰਦੇ ਅਸਾਮਨਸਾਭਾਇਲੀਹਰਖਸੇਗ
ਬਹੁੰਦੇਗਦੀਦੇ ਅਨਮੁਖਦੁਜੈਰਾਇਲਾਗੇ
ਤੰਤੁਲਤੁਸੇਖਾਇਤੁਵੇਦੇ ਸਤਿਗੁਰੁਸੰਚਾਪ
ਤਿਸਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਭੀਗਾਹਚਲੀਦੇ ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਅੰਲਿਚੰਲਟਾਭੁੰਨੇਗਏਠਗਚੇ
ਰਤੁਰੀਦੇ ਲੈਲਾਹਾਨੀਨਿਘਾਹਿਨਿਬਹੀਦੇ॥
੨੦ ਬੇਕੀਚਾਕੁਲੰਘਾਇਦਾਬਹਲੇਪੁਰਮਾ
ਣਸੁਮੁਹਟਾਅਗੁਇਕੁਨੀਬਾਹਿਦਾਲਸ
ਕਰਸੰਗਸਾਹਸੁਲਤਾਟਾਟਿਰੇਅਹਲੇਪਾ

ਹਰੂਹੋਇਨੀਚੰਦਸਦਨਿਪ੍ਰਧਾਣਾਸਲਾੜਾ ੬੫

ਇਕੁਵੀਵਾਹੀਐਬਹਲੇਜਾਂਈਕਰਿਮਿਹ

ਮਾਣਾਪਾਤਿਸਾਹੁਇਕੁਮੁਲਾਕਿਵਾਹਿਚੋਹੋ

ਰੁਪ੍ਰਜਾਹਿਦੁਮੁਸਲਮਾਣਾਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇ

ਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਨੀ

ਸਾਣਾਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਣੈਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ

੨੧॥੫॥ ਪਾਤਿ॥

॥੧੮॥ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਗਾਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੀਐਪੁਰੇਪੁਰਾਬਾਦੁਬ

ਫਾਇਆ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਸਾਧ ਸੀਗੁ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ
ਮੰਤ੍ਰਾ ਵਿਕਾਇਆ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਪਿਰਮਰ ਸੁਪੁ
ਗਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਆ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ
ਦਰਸਣੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਪੂ
ਰੇ ਪੂਰਾ ਬੈਂਹਣਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥
ਸਾਧ ਸੀਗਾ ਤਿਸ ਚਖਿ ਰੁਹੈ ਰੁਗਾ ਤਿਵ ਫਲੁ
ਹੋਇ ਵਾਸਿਗਾ ਤਿਆਇਆ ਸੰਚੁ ਰੁਪੁ ਸਚੁ
ਨਾਉ ਗੁਰਗੀਅੰਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਿਖਾਂ ਸਮਝਾਇ
ਆ ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚਾ ਪਰਚਾਇਆ ॥੧॥

ਕਰਦਕਾਰਨੁਸਮਰੋਬੁਹੈਸਾਧਸੀਗਤਿਦਾ ੬੬
ਕਰੈਕਰਾਇਆਕਰੈਕੁੰਡਾਰਦਾਤਾਰੁਹੈਸਾ
ਧਸੀਗਤਿਦਾਦੇਇਦਿਵਾਇਆਪਾਰਥ
ਹਮਗੁਰਰੂਪੁਹੈਇਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬ
ਦਿਸਮਾਇਆਜੰਗਭੋਗਜੋਗਾਧਿਆਨ
ਕਰਿਪੂਜਾਪਰੈਨਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਾਧ
ਸੀਗਤਿਪਿਉਪੁਤੁਹੈਇਦੇਤਾਖਾਇਪੈਨੈਪੈਨ
ਇਆਪਾਰਬਾਰੀਹੈਇਦਰਤਿਆਪਾਰ
ਬਾਰੀਸਿਖਪੈਰੀਪਾਇਆਮਾਇਆਹਿੰਦਿ

ਓਦਾ ਸੁਰਖਾਇਆ ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੇਠੀਂ ਰੁਕ
ਜਾਇ ਅੰਦਰਿ ਦਰੀਆਇ ਨਦੀ ਦੇ ਸਹਾਜੇ ਸ
ਮਾਧਿ ਮਗਾਧਾਇ ਚਾਇਕਾ ਮਨੋਹੇ ਇਗੁਰਜ
ਪੁਜ ਪੰਦੇ ਅੰਥੈ ਟਿਕਾ ਲਾਲ ਲਾਇ ਸਾਧ ਸੇ
ਗਤਿ ਚਲਿ ਜਾਇ ਬਹੀ ਦੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿ
ਵਲੀ ਲਹੇ ਇਸਤਿਗੁਰ ਬਾਂਦੀ ਗਾਇ ਸੁਣੇ ਦੇ
ਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਭੋਵਹੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਗੁਰ
ਪੁਰਬ ਕਰੀ ਦੇ ਅੰਦ੍ਰੈ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਦਲਾਸਨ ਮੇਲੀ
ਕਾਰਿ ਮੇਲਾ ਮਲੀ ਦੇ ਰਾਤੀ ਕੀ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਲਾਕ

ਰਿਅਾਰਤੀ ਪਰਸਾਦੁਵਤੀਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁ ੬੭
ਖਟਲੁਪਿਰਮਚਖੀਦੇ ॥ ਇਕਕਵਾਉਪਸਾ
ਉਕਾਰਿਓਅਕਾਰਿਅਕਾਰੁਪਸਾਰਾਪਉਟੁਪ
ਲੀਥੈਸੀਤੋਰੋਧਗਤਿਅਗਾਸੁਧਰੇਨਿਰਧਾਰਾ
ਰੋਮਰੋਮਾਵਿਚਿਰੋਪਿਓਨੁਕਰਿਵਰਭੰਡਕੋਰੋ
ਕ੍ਰਿਅਕਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰਨੁਬ੍ਰਹਮੁਅਗ
ਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰਾਪਿਰਮਾਪਿ
ਆਲੋਟੁਸਿਹੋਇਰੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਸਿਰ
ਜਟਹਾਰਾਬੀਉਬੀਜਿਅਤਿਸੁਖਮੋਤਿਦੁਹੋ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਰਿਓ ਤਿਓ ਤਿਸੀ ਜੋਗ ਬਲਾਇਆ ਦਾਈ ਦਾ ੬੮
ਇਆਰਾ ਤਿਓ ਹੁਬਾਲ ਸੁਰੁ ਇਜਗੋਰੁ ਖਿਲ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰ ਬਾਸਾਧ ਸੀ
ਗਾਤਿ ਵਾਸਿਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ਜੀਮਲ ਮਰ
ਟਹੁ ਬਾਹਰੇ ਜੀਵਨੁ ਕਰਿ ਜੁਗਾਤਿ ਵਰਤਾਇ
ਆ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਾਰੁ ਮੇਰਿ ਲੇਖਿ ਪਤਾ ਸੀ ਤੋਖੁ
ਮੇਖ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਭਿਰਾਵੁ
ਦਾਇਜ ਪੁਤ ਪੁਜਤੁ ਸਤੁ ਪੁਤ ਜਲਾਇਆ
ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਚਲਤੁ

ਵਰਤਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਆ ਪਾਰਘਰਨਾਇ ਪਰਾਹੁ ਦਾ
ਆਸਾਵਿੰਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ਪਾਂਟੀਅਦਿ
ਰਿਕਵਲਾਨਿ ਉਸੁਰਜ ਧਿਆਨੁ ਅਲਿਪਤੁ
ਰਹਾਏ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਤੁ ਸੀਰੀਅਲਿ ਗੁ
ਰਚੇ ਲੇਦੀ ਸੀਧੀਅਲਾਏ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰ
ਸਿੱਖ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸੀਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਵਸਾਏ
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਤੰਬੇਲਰ ਸੁਖਾਇ ਚਬਾਇ ਸੁ
ਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾਏ ਛੁਟਿ ਅਦਰਸਨ ਤਰਸਨ ਖੜੇ ਬ ।

ਰਹਿ ਪੰਥਿ ਗਿਰੀਥ ਸੁਦਾਏ ॥ ਛਿਅਰੁ ਤਿਥਾਰੁ ६੯
 ਹਪੰਥਕਾਰੀ ਇਕੁ ਇਕੁ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਦਿਖਾਏ ॥
 ਬਾਰਹ ਸੋਲਹ ਮੇਲਿ ਕੋਸ ਸੀਅਰਾ ਅੰਦਰਿ ਸੁ
 ਰਸ ਮਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨੇਲਿ ਪਕੋ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਪੇਰੀ ਪੰਜਗੁ
 ਪੇਰੀ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਾਮ ਦੇ ਸੁਕ ਰਿਪੇ
 ਰੀ ਪੇਰਹਰਾ ਸਿਕਰੀਏ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਮਸ
 ਤਕੁ ਧਰਨਿ ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਤਿਲਕ ਸੁਹੀਏ ॥
 ਗੁਰਮਕਰ ਮਦਾਲੇ ਖੁਸੇ ਟਿਲੇ ਖਾਅਲੇ ਖਾਇ

ਸੇਖ ਬਣਿਦੇ ॥ ਜਗ ਅਗ ਜੇ ਤਿਉ ਦੇ ਤ ਕਾਰਿ ਸੁ
ਰਜ ਚੰਦਨ ਲੰਖ ਪੁਜੀਦੇ ॥ ਹਉ ਮੰਗਾਰ ਬੁਝਿ ਨਿਦਾ
ਰਿ ਕੋ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਸ ਚ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਦੇ ॥ ਸਾ
ਧ ਸੰਗ ਤਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਣ ਕਵਲ ਪੁਜਾ
ਪਰਚੀਦੇ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਾਦਿ ਹੋਇ ਭੁਵਰ ਦੁਸੀਦੇ ॥
ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨੁ ਸਟੁ ਲਾਛਿ ਅਦਰਸ
ਨਾਇ ਕੁ ਦਰਸਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਇਉਂ ਬਿਸਾਇ ਪਰਗ
ਸੁਕ ਰਿਲੋ ਕਵੇਦ ਗੁਰ ਗੀਅੰਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਏ
ਕ ਨਾਰੀ ਜਤੀ ਹੋਇ ਪਰਨਾਰੀ ਧੀ ਭੁੰਦ ਦੁਖਾਣੈ ॥

ਪਰਧਨਸੁਅਰਗਾਇਜਿਉਮਕਰੁਹਿਦੁਮੁ
ਸਲਾਏਨਾਪਰਬਾਹੀਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਸਿਖ
ਸੁਰਮਲਮੁਰਾਇਰਾਏਨਾਪਾਰਬੁਧਮੁਪੁਰਨ
ਬੁਧਮੁਗਿਆਨਾਨਧਿਆਨਗੁਰਸਿਖਸੀਦਾਏਨਾ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਾਲਪਾਤਿਪਰਵਾਏਨਾ ॥ ਗ
ਈਬਹਲੇਰੰਗਾਜਿਉਖਰੂਚਥਿਦੁਪੁਦੇਨਾਇਕ
ਰੰਗੀ ॥ ਬਹਲੇਬਿਰਖਵਣਾਸਪਾਤਿਆਗਿ
ਨੀਅੰਦਾਰਿਹੋਬਹੁਰੰਗੀ ॥ ਰਤਨਾਵੇਖੇਸੰਭੁਕੇ
ਰਤਨਪਾਰਖੁਵਿਰਲਾਸੰਗੀ ॥ ਹੀਰੇਹੀਰਾਬੇ

੧੦

੦

੦

ਧਿਆਰਤਨਮਾਲਸਤੁਸੰਗਤਿਚੰਗੀ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਨਦਰਿਸ਼ੀਹਾਲਿਓਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਨਹੋਰ
 ਸੁਮੰਗੀ॥ ਦਿੱਬਦੇਹਦਿਬਾਦਿਸਾਦਿਹੋਇਪੁਰ
 ਨਬ੍ਰਹਮੁਜੇਤਿਅੰਗਅੰਗੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸ
 ਤਿਗੁਰੁਸਹਲੰਗੀ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵ
 ਸਾਧਸੰਗੀਪਚਿਸਬਦਾਇਕਸਬਦਾਮਲਾਏ
 ਰਾਗਨਾਦਲਖਸਬਦਲਖਭੁਖਿਆਭੁਭੁ
 ਸੁਭੁਭੁਅਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ
 ਦੁਨੀਜਾਏਜੰਡੀਜੰਡਵਜਾਏ॥ ਅਕਥਕਥਾ

ਦੀਚਾਰਿਕੇਉਸਤਾਤੁਨਿਦਾਦੁਰਾਜਿਰਹਾਏਗੁ ੧੧
ਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਅੰਡਾਬੋਲਟੁਮਨੁਪ
ਰਚਾਏਜਾਇਅਲਾਨਿਗੁਰੂਕੀਕ੍ਰਿਆਰਖੇ
ਰੱਖਣਹਾਰੁਲੁਕਾਏ।ਗੀਨਹੋਇਕੋਲੁਪੀੜਾਏ
੧੦ ਚਰਣਕਮਲਮਕਰੰਦੁਰਸਿਹੋਇਕੁਦਰ
ਲੇਵਾਸੁਲੁਕਾਏ।ਇਨ੍ਹਾਪਿਗੁਲਾਸੁਖਮਨਲੀ
ਪਾਤ੍ਰਬੇਦੀਨਿਜਪਾਰਿਆਏ।ਸਾਹਿਸਾਹਿਮ
ਨੁਪਵਣਲਿਵਲੇਹੀਸਾਜਪੇਜਪਾਏ।ਅਚਰ
ਜਰੁਪਅਨੁਪਲਿਵਗੰਧਸੁਗੰਧਅਵੇਸੁਮਚਾਏ

ਸੁਖਸਾਗਰਚਰਣਗਬਿੰਦਸੁਖਸੰਪਦਵਿੰਦ
ਸਹਜਿਸਮਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਪਿਰਮ
ਰਸੁਦੇਹਬਿੰਦੇਹਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈਸਾਧਸੰਗ
ਤ੍ਰਿਮਲਿਅਲਖੁਲਖਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹ
ਬਸਕੰਬਹਨਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੈ
ਪਾਂਟੀਪਖਾਪੀਹਣਾਪੋਰਧੋਇਚਰਣਾਂਮਤੁਪ
ਵੈਗੁਰਬਾਂਟੀਲਿਖਿਧੋਬੀਆਂਤਾਲਾਂਮਦੰਗ
ਰਬਬਦਨਾਵੈਨਮਸਕਾਰਤੰਤੁਉਤਕਾਰਿਗੁ
ਰਗੁਣੀਗਲਿਅਲਿਗਲਿਲਾਵੈਕਿਰਤਿਵਿ

ਰਤਿਕ ਰਿਧਰਮਦੀ ਹੋਥਹੁ ਦੇਕੈ ਕੁਲਾਮਨਾਵੈ ॥ ੭੨ ॥
ਪਾਰਸੁਪਰਾਸਿ ਅਪਰਸੁਹੋਇ ਪਰਤਨਪਰਧ
ਨਹੋਥਨਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਪੁਜਕੈ
ਭਾਇਭੁਗਤਿਭੈਭੁਟਾਭੁਵੈ ॥ ਆਪੁਗਟਾਇ
ਨਆਪੁਲਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰਸਕਾਰ
ਥੇਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਚਾਲਚਲੀਦੇ ॥ ਗੁਰੂਦੁ
ਆਰੈਜਾਨਿਚਲਿਸਾਧਸੀਗਤਿਚਲਿਜਾਇ
ਬਰੀਦੇ ॥ ਧਾਵਨਿਪਰਉਪਕਾਰਨੇਗੁਰਸਿਖਾਂ
ਨੋਖੋਜਿਲਹੀਦੇ ॥ ਦੁਬਿਧਾਪੀਬਿਨਧਾਵਨੀਆ

ਇਸਾਨੁ ਚਿਉ ਦਾਸਰ ਹੰਦੋ ਬੀਦਿ ਪਲਾਸੀ
ਬੀਦਗੀ ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦੋ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਪਰਦੁ ਖਟਾ ਪੇਗੀ ਪੇਰ ਹਰਾ ਸਿਕਰੀ ਦੋ ਗੁਰ
ਰੇਲੇ ਪਰਚੈ ਪਰਚੈ ਦੋ ੧੩ ਗੁਰ ਸਿਖ ਅਨੇ ਪ
ਰਗਾ ਸੁਰੇ ਪਿਰਾ ਮਾਪਿਆ ਲਾ ਅਜਰ ਜਰੀ ਦੋ
ਪਾਰ ਬਹੁ ਪੂਰਨ ਬਹੁ ਮੁਖੁ ਮੁਖਿ ਬੇਕੀ ਧਿ
ਅੰਨੁ ਧਰੀ ਦੋ ਸਬਦ ਸੁਰਾਤਿ ਲਿਵ ਲੀਟਹੋਇ
ਅਕ ਬਕ ਬਾਗੁ ਹਸ ਬਦੁ ਸੁਣੈ ਦੋ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਵਿਖ
ਹੁਰੁ ਰਤੁ ਅੰਨੁ ਅਬਿਗਾਤਿ ਗਾਤਿ ਅਤਿ ਅਲਖ

ਲਖੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਛਲ ਛਲਿ ੧੩
 ਰੁਗਤਿ ਵਛਲੁ ਕਾਰਿ ਅਛਲ ਛਲੀਏ ਰੁਦ
 ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਇਕ ਸਾਪ ਛਲੇ ਖਤਰ
 ਦੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਮਾਲਿ ਨਿਹਸੀਏ ੧੪ ਬਾ
 ਵਨ ਚੰਦਨੁ ਆਖੀ ਮੇਥਹ ਲੇਬਿ ਸੀ ਅਰਤਿ ਸੁ
 ਲਪਟਾਹੀ ਪਾਰਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪੰਥਰਾਂ ਪੰਥਰ
 ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਨ ਜਾਹੀ ਅਣੀ ਨਿਨਾਂ ਸੰਪਾਂ ਸਿ
 ਹੀਓਇ ਰਿਸੰਪਾਂ ਹੋਇ ਚਾਟਿ ਰਾਹੀ ਲਹਰੀ ਅ
 ਦਰਿ ਹਸਲੇ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਚੁਗੀ ਚੁਗੀ ਖਾਹੀ

ਅੰਨ੍ਹਿਉਜਲਕਵਲਅਲਿਪਤੁਹੈਘਾਰਿਬਾਰੀ
ਗੁਰਸਿੰਖਤਿਵਾਹੀ॥ਅਸਾਹਿਉਚਿਨਿਰਾਸੁ
ਹੋਇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਵਾਹੀ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਕਿਤੁਮੁਹਿਸਾਲਾਹੀ॥੧੫॥ਧੰਨੁਧੰਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਾਨੰਦਕਾਰਿਅਕਾਰੁਬਣਾਇਅ॥੧॥
ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਸਿੰਖਸੁਦਿਚਰਣਸਰਾਇਗੁਰ
ਸਿੰਖਜੁਅਏਆਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁਧੰਨੁ
ਹੈਸਾਧਸੰਗਤਿਅੰਨ੍ਹਿਸੰਗੁਚਲਾਇਆਧ
ਨੁਧੰਨੁਸਤਿਗੁਰਚਰਣਧੰਨਮਸਤਕੁਗੁਰਚਰ

੨੪
 ਲੀਲਾਇਕਾ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁ ਧੀਨੁ ਹੋਧ
 ਨੁਧਨੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਰਸਾਇਆਇਆ ਰੂ
 ਉਭਗਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਵਿਚੋਹੋਇਦਾਇਆ ਲੁ
 ਗੁਰੁ ਮੁਹਿਲਾਇਆ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੁਜਾ ਰੂਓ
 ਮਿਟਾਇਆ ੧੬ ਧੀਨੁ ਪਲੁਚਸਾ ਪੜੀ ਪਹ
 ਰੁਧਨੁ ਧਨੁ ਖਿਤਿ ਸੁਦਾਰਸ ਰੂਗੋ ਧੀਨੁ ਧੀਨੁ ਦਿ
 ਹੁਰਾਤਿ ਹੋਪੋਖ ਮਾਹਰੁ ਤਿਸੀ ਮਾਤਿ ਜਗੋ ਧੀਨੁ
 ਅਭੀਚੁ ਨਿਛੋੜੁ ਹੋਕਾਂ ਮੋਕੋਧੁ ਅਹੀ ਕਾਰੁ ਤਿਆ
 ਗੋ ਧੀਨੁ ਧੀਨੁ ਸੀਜੋਗਹੋ ਅਠਸਫਿਤੀ ਰਥਗ

ਜਪਿਰਾਗੋ ਗੁਰੂਦੁਆਰੈ ਆਇਕੋ ਚਰਟਕ
ਵਲਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗੋ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁ ਅਵੇ
ਸੁਕਰਿ ਅਨਭੋ ਪਰਮ ਪੀਰੀ ਅਨੁਰਾਗੋ ਸ
ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਸਾਧ ਸੀਰੀ ਅੰਗਿ ਅੰਗਿ
ਕਰੀਰੀ ਸਮਾਗੋ ਰਬਨ ਮਾਲਕਾਰਿ ਕੋਚੇ ਧਾਗੋ
११ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਡਾ ਬੋਲਣ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋਈ ਜ
ਪੁਜਾਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੀ ਦੇਖਣਾ ਬ੍ਰਹਮਾਇ
ਅੰਨਧਰੈ ਆਪੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਨਣਾ
ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਪਰਿਸ ਬਦ ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਅਲਪੇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਈ ਨਮਸਕਾਰੁ ਤੇ ੧੫
ਤਉ ਤਿਸਿ ਏਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦੁ
ਪਰਦੱਖਣ ਪੂਰਨ ਪਰਤਾਧੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਾ
ਣਾਧੇ ਨਣਾ ਜੰਗ ਰੋਗ ਸੰਜੋਗ ਪਛਾਧੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਵਦ ਸਮਾਧਿ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨ ਥਾਪਿ
ਉਥਾਧੇ ਪਰਬਾਹੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਲਹਰਿ
ਨਰੁ ਵਜਲੁ ਉਨ੍ਹਿ ਏਧੇ ਧਾਰਿ ਪਏ ਲੰ
ਘਿ ਵਹੈ ਸਰਾਧੇ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋ ਤਿਸਰੂਪ
ਹੈ ਧੀਅੰਨ ਮੂਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਜਾਣੈ ਸਤਿਨ

ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਮੂਲ ਮਤਿ ਸਿਮਰਣੁ ਪਰਵਾਨੈ
ਚਰਦ ਕਵਲ ਮਕਰਿ ਦਰਸੁ ਪੂਜਾ ਮੂਲ ਪਿਰ
ਮਰਸੁ ਮਾਣੈ ਅਬ ਭਾਗੁ ਰਾਤਿ ਲਿਵਸਾਧ ਸੇ
ਗੀ ਗੁਰ ਕਰ ਖਾਤੇ ਅੰਦਰਿ ਆਣੈ ਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਪਥਿ ਮਗੀ ਮੁਹੰ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਨਿਹ ਚਲੁ ਚੱਲ
ਦੁਗਾਣੈ ਦੇਵ ਕਤੇਬ ਹੁਬਾਹਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ
ਕਉਣੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਉਲੰਘ
ਸਿਧਾਣੈ ੧੯ ਸ੍ਰੀ ਸੁਨਿ ਵਾਏ ਵੀਹ ਗਲੀ ਗਾਲਿ
ਬੀਧੋ ਜਲੁ ਉਚਾ ਆਵੈ ਘੁਘੁ ਸੁੰਨੁ ਸੁੰਨੁ ਸੁੰਨੁ

ਚਕਵੀਚੀਦੁਨਤਿੰਡਾਭਾਵੈ॥ ਅਸਿਅਲਾਬਿਹਖੁਨ ੭੬

ਸਟਲੁਹੋਇਚੀਦਨਦਾਸੁਨਦਾਂਸਿਸਮਾਵੈ॥

ਅਸਪੇਦੁੰਧੁਪੀਆਲੀਅੇਤੁੰਮੇਦਾਕਉਕੁੰਤੁਨਜ

ਵੈ॥ ਅਜਿਉਥਾਟਿਚੀਬਾਕਿਵਿਚਕੁੰਲੋਹੁਪੀਅੇਦੁੰ

ਧੁਨਖਾਵੈ॥ ਸਾਰਿਅਵਗੁਣਮੇਤੁਨਿਵਸਨਿਗੁ

ਣਕੀਤੇਅਵਗੁਣਨੋਧਾਵੈ॥ ਥੇਅਨਦਾਸੁਕਥੁ

ਰੀਆਵੈ॥ ੨੦੫੬ ਗੁਣਿਉ

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਸੰਚਾਰਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਧਸੀਗਾਤਿਸਚ

ਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਲੋਗੁ ਗਸਿਖ ਹੋ
ਇਆ ਪੁਗਵਾਇਨਾ ਪੁਗਵਾਇਆ ਗੁ
ਰਸਿਖ ਸੰਤੋਸਾਧਨਾ ਸਾਧਿਸਥਾਇ ਸਾਧੁ ਸਦ
ਵਾਇਆ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਮਾਇਆ
ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਰਹਾਇਆ ਸੰਚਹੁ ਚਿਹੈ ਸੰਤੁ ਕ
ਹੁ ਸੰਚਨਾ ਉਗੁਰ ਮੰਤੁ ਦਿਕਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਅੰ
ਦਰਿ ਸੰਤੁ ਕੋਮੈ ਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁਸੰਚਿਸ ਮਾਇਆ
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ
ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨੋ ਸਾਧਿਕੈ ਚਿਦ ਸੁਰਜਾ ਦਿਹੁਰ ।

ਤਿਸਧਾਏ ਸੁਖਦੁਖਸਾਧੇਹਰਖਸੇਗਨਰ ११
ਕਸੁਰਗਪੁੰਨਪਾਲਘਾਏ ਜਨਮਮਰਣ
ਜੀਵਣਮੁਕਤਿਕੁਲਾਬੁਗਮਿਤ੍ਰਸੇਤ੍ਰਨਿਵਾਏ
ਰਾਜਜੋਗਾਜੀਇਵੇਸਿਕਰਿਸਾਧਸੀਜੋਗੁ
ਵੇਜੋਗੁਹਰਾਏ ਦਸਗਤਿਕੀਰੀਨੀਦਬੁਖ
ਆਸਾਮਨਸਾਜੀਇਘਰਿਆਏ ਉਸਤੁਤਿ
ਨਿਦਾਸਾਧਿਕੋਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਣਸਬਾਏ॥
ਪੀਰੀਪੀਧਾਖਕਸਦਾਏ ੨ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਲੋਕਵੇਦਗੁਣਗਿਆਨਲਘਾਏ॥

ਰੂਹਰੁਇੰਖਰੁਵਰਤਮਾਂਨੁਆਇਐਧੀਜੀਟਿ
 ਅੰਤਿਸਧਾਏਅਨਬਚਕਰਮਾਇਕੰਤੁਕਰਿਜੀ
 ਮਨੁਮਰਨੁਜੀਵਨੁਜੀਟਿਆਏਅਧੀਬਿ
 ਆਧਿਉਪਾਧਿਸਾਧਿਸੁਰਗਮਿਰਤਪਾਤਾਲ
 ਨੀਵਾਏਉਤਮਮੰਧਮਨੀਚਸਾਧਿਬਾਲਕੰਯੇ
 ਬਨਬਿਰਾਧੀਜੀਟਾਏਇਕੁਪਿਗੁਲਾਸੁਖਮ
 ਨਾਤ੍ਰਿਕੁਟੀਲਿਘਾਤ੍ਰਿਬੇਲੀਨਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏ
 ਕਮਨਾਇਕੁਧੀਆਏ॥ ਅੰਤਿਜਨੇਰਜਸਾਧਿ
 ਕੇਸੇਤਜਉਤਰੁਜਖਾਂਦੀਬਾਣੀਚਾਰੇਕੁੰਤਾਂਚ॥

ਰਿਜੁਗਿਚਾਰਿਦਰਨਚਾਰਿਵੇਦਵਖਾਣੀ ॥ ੧੮
 ਰਮੁਅਰਬੁਕਾਮੁਸੇਖੁਜਿਏਰਜਤੁਮਸਤਹੁ
 ਲਤੁਰੀਆਜਾਣੀ ॥ ਸਨਕਾਇਕਾਅਸਮਓ
 ਲੰਘਿਚਾਰਿਵੀਹਦੁਸਗਾਤਿਕਰਿਆਣੀ ॥ ਚ
 ਉਪਕ੍ਰਮਿਉਂਸਾਰਮਾਰਿਜੋਕ੍ਰਹੋਇਨਕੋਇਰਏ ॥ ਰਹਿ
 ਣੀ ॥ ਰੰਗਾਬਿਰੰਗਤੋਬੋਲਰਸਬਹੁਰੰਗੀਇਕੁ
 ਰੰਗੁਨੀਸਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਰ
 ਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਪਉਟੁਪਾਂਣੀਬੈਸੰਤਰੇਧਰਤਿਅਕ
 ਸੁਉਲੰਘਿਪਾਏਆਲਾਕਾਂਮੁਕੋਧੁਵੇਰੇਧੁਲੀ

ਪਿਪਲੇਰੁ ਮੋਹ ਅਹਿ ਕਾਰੁ ਵਿਹਾਣਾ ਸਤੁ ਸੀਤੋ
ਖੁਦਾਇ ਆਧਰੁ ਮੁਅਰਥੁ ਸੁਗਾਰੁ ਪਚਿ ਪਰ
ਵਾਣਾ ਖੇਚਰੁ ਰੁਚਰੁ ਚਾਚਰੀ ਉਨ ਮਨੁ ਲੀਖ
ਅਗੋਚਰੁ ਬਾਣਾ ਪਚਿ ਇਦੁ ਪਰ ਮੇਸਰੋ ਪਚਿ
ਸਬਦੁ ਪਨੁ ਪੋਰਨੀ ਸਾਣਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਚਿ ਰੁ
ਅਤੁ ਮਾਸਾਧ ਸੀਗਾ ਤਿਨੀ ਮਲਿਸਾਧ ਸੁਹਾਣਾ
ਸਹਾਜੀ ਸਮਾਧਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੫॥ ਛਿਅ
ਰੁੰਤੀ ਕਰਿ ਸਾਧਨਾ ਛਿਅਦਰੁ ਸਨੁ ਸਾਧੈ ਗੁਰ
ਮੰਤੀ ॥ ਛਿਅਰੁ ਸਰੁ ਸਨੁ ਸਾਧਿ ਕੋਰਾ ਗਾਰਾ

੨੯
ਦੀਭੁਗਇਭੁਗਤੀ ॥ ਛੇਅਚਰਜੀਦੀਛੇਅ
ਜਤੀਚੋਕੁਬਰਾਤੇਛੇਅਸਾਬਿਜੁਗਤੀ ॥ ਛੇਅ
ਸਾਸੜਛੇਅਕਰਮਾਜਿਛੇਅਗੁਰਾਂਗੁਰ
ਸੁਰਤਿਨਿਰੰਤੀ ॥ ਛੇਅਦੁਰਤਰੇਸਾਧਿਕੇਛੇ
ਅਛਕਛਤੀਹਪਦਪਰੰਤੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਰੰਤੀ ॥ ਸੋਰਸਮੁੰਦਉਲੀ
ਧਿਅਦੀਪਸੋਰਇਕਦੀਪਕੁਬਾਲਿਆ
ਸੋਰਸੁਰਤਇਕਸੂਤਿਕਰਿਸੋਰੇਪੁਰੀਆਂਲੀਧ
ਉਛਲਿਆ ॥ ਸੋਰਸਤੀਜਿਛੇਅਸਪਤਰਿਖਿਸੋ

ਤੁਸੁ ਹਾਜ਼ਿ ਇਅਟਲੁ ਨਟਲਿ ਆਸਤੈ ਸੀਵ ।
 ਸਾਧਿ ਕੈ ਸੰਤੀ ਸੀਕੀ ਸੁਫਲਿ ਓਢਾ ਲਿ ਆਸਤੈ
 ਤਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਸਤੁ ਦਸਗ ਤਿਕਾਰਿ ਉਪਰੇ
 ਹੈਚ ਲਿ ਆਸਤੈ ਧਾਰੀ ਲੁਪਿ ਕੈ ਭੁੰਗਉ ਖੇੜ
 ਪਾਲਦਲੁ ਆਲਿ ਆਸਤੈ ਰੋਹੁ ਇਸਤੁ ਦਾਰ
 ਸੰਤੁ ਸੁਹਾਗਾ ਇਸਾਧਿ ਨ ਦੁਲਿ ਆਗੁ ਰੁਖੁ ਮੁਖਿ
 ਸਾਧ ਸੀਗਾਤਿ ਇਚਿ ਪਾਲਿ ਆਗੁ ਅੰਡੇ ਸਿੰਧੀ
 ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਾਧਿ ਕੁ ਸਿੰਧੀ ਸਮਾਧਿ ਫੁਲਾਈ ।
 ਅਸਟ ਕੁਲੀ ਬਿਖੁ ਸਾਧਨਾ ਸਿਮਰਣ ਸੇਖ

ਨਕੀਆਤਿ ਪਾਈ ਮਦੁਹੋਇ ਅੰਠ ਪੇਸੇਰੀਅ
ਪੰਜੁ ਅੰਦੇਚਾਲੀ ਹਰਾਈ ਜਿਉ ਚਰਖਾ ਅਟ
ਖੀਤੀਆ ਇਕ ਤੁਸੁ ਤਿ ਰਹੋ ਲਿਵਲਾਈ ਅੰ
ਠਪੁ ਤਾ ਅਸਦਾਂ ਗਲੇ ਗੁਰਾ ਦਲਰੇਤੀ ਮਾਸਾ
ਰਾਹੁ ਮਾ ਅਕਾਠਾ ਮਨੁ ਦੋਸਿ ਕਾਰਿ ਅਸਦਧਾ ਤੁਇਕ
ਧਾਤੁ ਕਰਾਈ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਵੰਡੀ ਦੁਤਿਅਾਈ
• ਲੇਖਿ ਚਲਾਏ ਨਵੈ ਨਾਥ ਨਾਥਾਨਾ ਬੁਅਨਾ ਬੁ
ਸਹਾਈ ਨਉਨਿ ਧਾਂਨ ਦੁਰਮਾਨਿ ਵਿਚਿ ਪਰ
ਮਨਿ ਧਾਂਨਾਗੀ ਅੰਨ ਗੁਰਾਈ ਨਉਰੁਗਤੀ

ਤਸੁਰਾਨਿ ਇਅਟਲੁਨਟਲਿਅਾ ਸੰਤੋਸੀਵ ।
ਸਾਧਿਕੋਸੰਤੀਸੀਕੀਸੁਫਲਿਓਫਲਿਅਾ ਸੰ
ਤਅਕਾਸਪਤਾਲਸਤਵਸਗਤਿਕਰਿਉਪਰੇ
ਹੈਚਲਿਅਾ ਸੰਤੋਸੀਕੀਲੁਪਕੋਰੁਹਉਖੇਤੁ
ਪਾਲਵਲਾਏਅਾ ਸੰਤੋਰੋਹਇਸੰਤਦਾਰ
ਸੰਤਸੁਰਾਗਾਇਸਾਧਿਨਵਲਿਅਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਧਸੀਗਾਤੁਇਚਿਖਲਿਅਾ ॥ ਅੰਟੇਸਿੰਧੀ
ਸਾਧਿਕੋਸਾਧਿਕਸਿੰਧੀਸਮਾਧਿਫਲਾਈ ॥
ਅਸਟਕੁਲੀਬਿਖੁਸਾਧਨਾਸਿਮਹਦਸੇਖ

ਨਕੀਆਰਿ ਪਾਈ ਮਦੁ ਹੋਇ ਅੰਠ ਪੇਸੇਰੀਅ ॥ ੮੦ ॥
 ਪੰਜੁ ਅੰਦੇਰਾ ਲੀਹੁ ਰਾਈ ॥ ਜਿਉ ਚਰਖਾ ਅਠ
 ਖੀਤੀਆਇ ਕੁਤੁ ਸੁਤਿ ਰਹੋ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਅੰ
 ਠ ਪੰਜੁ ਅਸਟਾਂਗ ਜੋ ਕੁਚਾਵਲ ਰੋਤੀ ਮਾਸਾ
 ਰਾਹੁ ॥ ਅੰਗੁ ਭਾਮਨੁ ਦੇਸਿ ਕਹਿ ਅਸਟਧਾ ॥ ਤੁਏਕ
 ਧੰਤੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਵੰਤੀ ਦਾਤੀਆਈ ॥
 ॥ ਫੇਰਿ ਚਲਾਏ ਨਵੈ ਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਥੁ ਅਨਾਥੁ
 ਸਹਾਈ ॥ ਨਉ ਨਿਧਾਂ ਨਵੁ ਗਮਾਨਿ ਦਿਚਿ ਪਰ
 ਮਨਿ ਧਾਂਨਾਗਾ ਅੰਨ ਗੁਰੁ ਰਾਈ ॥ ਨਉ ਗੁਰੁ ਗਤੀ

ਨਉਭੁਗਾਤਿਕ ਰਿਗੁਗੁਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮਰੁਗਾਤਿਲਿ
ਵਲਾਈ ॥ ਨਉਗੇਹਸਾਧਗੁਹਸਤਾਵਿਚਿਪ੍ਰੇ
ਸਤਿਗੁਰਦੀਵਤਿਅਾਈ ॥ ਨਉਖੰਡਸਾਧਅ
ਖੰਡਹੋਇਨਉਦੁਆਰਲੰਘਿਨਿਜਪਾਰਿਜਾਈ ॥
ਨਉਅੰਗਨੀਲਾਅਨੀਲਹੋਇਨਉਕਲਨਿਰੋ
ਹਸਹਜਿਸਅਾਈ ॥ ਗੁਗੁਮੁਖਿਸੁਖਵਲੁਅ
ਲਖੁਲਖਾਈ ॥ ਸੀਨੀਆਸੀਦਸਨਾਦੁਪ
ਰਿਸੰਚਨਾਵਾਇਨੁਨਾਵਗਣਾਇਅ ॥ ਦਸਅ
ਵਤਾਰਅਕਾਰੁਕਾਰਿਏਕੰਕਾਰੁਨਅਲਖੁਲਖਾ ॥

ਇਆ ਰੀਰਬਪੁਰਬਸੀਜੇਗਾਇਚਿਦਸਪੁ ੮੧
ਰਬੀਗੁਰਪੁਰਬੁਨਪਾਇਆ ਨਇਕਮਨਇਕੁ
ਨਚੇਤਿਓਸਾਧਸੀਗਾਤਿਇਦੁਦਰਦਿਸਿਧਾਇ
ਆਦਸਦਹੀਆਂਦਸਅਸੁਮੇਧਖਾਇਅਮੇ
ਧੁਨਿਖੇਧੁਕਰਾਇਆ ਨਇਦੀਆਦਸਦੁਸਿ
ਕਰਿਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਦੁਰਜਿਰਹਾਇਆਪੇਂ
ਰੀਪੇਜਗੁਪੇਰੀਪਾਇਆ ੧੦ ਨਇਕਮਨਹੇ
ਇਇਕਾਦਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੁਰਤੁਪਤਿਬੁਤੁਰਾ
ਇਆ ਨਗੀਆਰਹਰੁਦਸਮੁਦਾਇਬਿਪਲਦ ।

ਪਾਰਾਵਾਰੁਲਪਾਇਆ ਸਗੀਆਰਹਕਸਾਰੀ
ਆਰਹਕਸੇਕਸਿਕਸਦੰਟੀਕੰਸਿਕਸਾਇਆ
ਸਗੀਆਰਹਗੁਟਫਲਾਉਕਾਰਿਕੰਚਪਕਾਈਅ
ਘੜੁਘੜੁਇਆ ਸਗੀਆਰਹਦਾਉਚੜਾਉ
ਕਾਰਿਦੁਜਾਉਕੁਦਾਉਹਰਾਇਆ ਸਗੀਆ
ਰਹਕੇੜਾਸਿੱਖਸੁਟਿਗੁਰਸਿਖਲੇਗੁਰਸਿੱਖੁ
ਸਦਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਦਸਾ
ਇਆ ੧੧ ਬਾਰਹਪਖਿਸਧਾਇਕੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਾਠੀਰਾਹੁਚਲਾਇਆ ਸੁਰਜੁਬਾਰਹਮਾਰ

ਦਿਰਿਸਸੀਅਰੁਇਕਤੁਮਾਹਿਫਿਰਾਇਆ

੮੩

ਬਾਰਹਸੇਲਹਮੇਲਿਕਾਰਿਸਸੀਅਰਅਦਿਰਿ

ਸੁਰੁਸਮਾਇਆਬਾਰਹਰਿਲਕਾਮਦਾਇ

ਕੋਗੁਰਮੁਖਤਿਲਕੁਨੀਸਾਦੁਚੜ੍ਹਾਇਆ

ਬਾਰਹਰਾਸੀਸਾਧਕੋਸੋਚਿਰਾਸਿਰਹਰਾਸਿ

ਲੁਰੁਇਆਬਾਰਹਦੀਨੀਹੋਇਕੋਬਾਰਹਮਾ

ਸੇਤੋਲਿਤੁਲਾਇਆਪਾਰਸੁਪਾਰਸਿਪਰ

ਸਿਕਰਾਇਆ ੧੩ ਤੇਰਹਤਾਲਅਉਰਿਅ

ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਤਪਤਾਲੁਪੁਰਾਇਆਤੇਰਹ

ਰਤਨ ਅਕਾਰ ਬੇਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਰਤਨੁ ਪਨੁ ਪਾਇ
ਆ ਤੇਰਹ ਪਦ ਕਾਰਿ ਜੋਗਾਇ ਚਿਪਤ ਰਕਬ ਮ
ਕਾਰਿ ਰੁਗ ਮਿਠੁ ਲਾਇਆ ਲਖ ਲਖ ਜੋਗਨ
ਪੁੰਜ ਨੀਗੁਰ ਸਿਖ ਚਰਦੇ ਦਕ ਪੀਆਇਆ
ਜੋਗ ਰੋਗ ਨਈ ਦੇਦ ਲਖ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖਾਇ
ਕਦਾਵਾ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਰੁਈ ਸੰਤੁ ਸਟ ਕਰਿ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰ ਮੁਖ ਪਾਇਆ ਰੁ
ਗ ਤਿਵ ਫਲੁ ਹੋਇ ਅਫਲੁ ਫਲੁ ਲਾਇਆ ੧੩
ਚਉਦਹਾਇਆ ਸਾਧਕੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਅਖਿ

ਗਾਤਿ ਅਕਥਕਹਾਣੀ ਚਉਦਹਰਦਲਉਲੀ ੮੩
ਘਕੋ ਨਿਜਘਾਰਿਵਾਸੁਨੇਹੁ ਨਿਰਥਾਣੀ ਘਦਿ
ਹਥਿਤੀਪੰਖੁਇਕੁਕਿਸਨਸੁਕਲਦੁਇਪੰਖਨੀ
ਸਾਣੀ ਐਲਹਸਾਰਸੀਘਾਰੁਕਾਰਿਜੋਕੁਜੁਕਿ
ਆਨਿਰਕੁਉਜਾਣੀ ਐਲਹਕਲਾਸਪੁਰਟੇ
ਸਾਸਿਘਾਰਿਸੁਰਜੁਦਿਰਤੀਹਾਣੀ ਨਹਾਰਿਸੇ
ਲਹਸੀਗਾਰਕਾਰਿਸੇਜਰੁਤਾਰਪਿਰਮਰਸੁ
ਮਾਣੀ ਨਸਿਵਕੋਸਕਾਤਿਸੰਤਰਹਵਾਣੀ ੧੪
ਗੋਤਅਠਾਰਹਸੇਧਿਕੋਪਵੈਪੁਰਾਂਣਅਠਾਰ

ਹਰੁਬਾਈ ਭੁਨੀਵੀਹਇਕੀਹਲੇਖਾਬਾਈਹਰੁ
ਮਰੇਸਾਧੀਨਿਵਾਈ ਅੰਖਾਅਸੀਖਲੁਟਾਇਕੇ
ਤੇਈਚਉਵੀਹਪੰਜੀਹਪਾਈ ਛੁਬੀਜੋੜੇਸ
ਤਾਈਹਾਅਾਣਿਅਠਾਈਹਮੇਲਿਅਲਾਈ॥
ਭੁਲੇਖਾਭੁਟੰਤੀਹਤੀਹਸਾਧਿਲੇਖੋਤੀਹਰੁ
ਜੀਵਾਧਾਈ ਸਾਧਸੁਲੇਖਣਬਤੀਹੇਤੇਤੀਹ
ਧੁਚਉਫੇਰਿਫਿਰਾਈ ਚਉਤੀਹਲੇਖਾਅਲੇਖ
ਲਖਾਈ ੧੫ ਵੇਦਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਲੇਖਾਅ
ਲੇਖਨਲਖਿਆਜਾਈ ਰੂਪਾਅਨੁਪੁਅਚਰਨੁ

ਹੋਰਰਸਨੁਦਿਸਾਇਅਗੋਚਰਭਾਈਏਕੁਕ ੮੪
ਵਾਉਪਸਾਉਕਾਰੋਲੁਨਤੁਲਾਥਾਰਨਸਮਾਈ
ਕਥਨੀਬਦਨੀਬਾਹਰਾਥੋਕੋਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿ
ਵਲਾਈਅਨਬਚਕਰਮਅਗੋਚਰਮਤਿਬੁ
ਧਿਸਾਧਿਸੋਈਥਾਕਿਪਾਈਅਛਲਅਛੇਦ
ਅਭੇਦਹੋਰੁਗਤਿਵਛਲਸਾਧਸੰਗਤਿਛਾਈ
ਵਡਾਅਪੁਵੱਡੀਵਡੁਆਈ ੧੬ ਵਲਵਲ
ਵਿੰਚਵਲਾਸਪਤਿਰਹੋਉਜਾਕੁਅੰਦਰਿਅਵ
ਸਾਰੀਚੁਟਿਚੁਟਿਅੰਜਨੀਬੁਟੀਅੰਪਾਤਿਸ

ਹਰੁਈ ॥ ਭੁਨੀਵੀਹਇਕੀਹਲੰਘਬਾਈਹਉ
ਮਰੇਸਾਧੀਨਿਵਾਈ ॥ ਅੰਖਾਅਸੰਖਲੁਟਾਇਕੇ
ਤੇਈਚਉਵੀਹਪੰਜੀਹਪਾਈ ॥ ਛੁਬੀਜੋਜੋਸ
ਤਾਈਹਾਅਠਾਈਹਮੇਲਿਅਲਾਈ ॥
ਭੁਲੰਘਉਟੰਤੀਹਤੀਹਸਾਧਿਲੰਘੋਤੀਹਰੁ
ਜੀਵਾਧਾਈ ॥ ਸਾਧਸੁਲੰਖਟਬਤੀਹੇਤੇਤੀਹ
ਬੁਚਉਟੇਰਿਫਿਰਾਈ ॥ ਚਉਤੀਹਲੇਖਾਅਲੇਖ
ਲਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ਵੇਦਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਲੇਖਾਅ
ਲੇਖਨਲਖਿਆਜਾਈ ॥ ਰੂਪਅਨੂਪੁਅਰਰੁ

ਹੰਦਰਸਨੁਦਿਸਦਿਅਗੋਚਰਭਾਈਏਕੁਕੁ ੮੪
ਵਾਉਪਸਾਉਕਾਰਿਤੇਲੁਨਤੁਲਾਧਾਰਨਸਮਾਈ
ਕਥਨੀਬਦਨੀਬਾਹਰਾਥਕੈਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿ
ਵਲਈਅਨਬਚਕਰਮਅਗੋਚਰਾਮਤਿਬੁ
ਧੀਸਾਧਿਸੇਈਥਾਕਿਪਾਈਅਛਲਅਛੇਦ
ਅਰੇਦਹੇਰੁਗਤਿਵਛਲਸਾਧਸੰਗਤਿਛਾਈ
ਵਡਾਆਪੁਵਡੀਵਡੁਆਈ ੧੬ ਵਟਵਟ
ਵਿੰਚਵਟਾਸਪਤਿਰਹੇਉਜਾਕੁਅੰਦਰਿਅਵ
ਸਾਗੀਚੁਟਿਚੁਟਿਅੰਜਨੀਬੂਟੀਅੰਧਾਤਿਸ

ਹੀ ਬਾਗਲਾਇਸਦੁਰੀ ਨਸੀਜੀਸਿਜੀਬਿਰ
 ਖਵਡੀਰੀਅਨਿਸਾਰਿਸਮਾਲਿਕਰਨਵੀਚਾਰੀ
 ਹੋਨਿਸਫਲਰੁਤਿਆਈਐਅੰਮ੍ਹਰੁਫਲਅੰ
 ਅਤਰਸੁਰੁਰੀ ਨਬਿਰਖਹੁਸਾਉਨਾਅਦਈ
 ਫਲਾਇਚੇਸਾਉਸੁਰੀਧਸੰਨਾਹੀ ਪੂਰਨਥੁਰ
 ਮਜਗਤ੍ਰਵਿਚੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਰੰ
 ਕਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਪਰਅਪਾਰੀ
 ੧੭ ਅਬਿਰੁਨਦਰੀਅੰਦਦਾਕੇਵਰੁਦੰਤਾਕੋਇ
 ਨਜਾਣੈ ਉਚਕੇਵਰੁਆਖੀਐਸੁੰਨਸਰੁਪੁਨਅੰ

ਖਿਵਖਾਣੇ ਲੇ ਨਿਉਤਾਗੀ ਪੀਖਣੁ ਅਨਲਮ ८੫
 ਨਲਉਤਿ ਖਬਰਿ ਨਾ ਆਣੇ ਓਕੁ ਕੁਮੁਲਿਨ
 ਲੋਰੁਈ ਸੋਰੇ ਹੋਇ ਫਿਰਨੇ ਹੋਰਾਣੇ ਲੁਖ ਅਗ
 ਸਨ ਅਪੜ ਨਿਕੁ ਦਰ ਤਿਕਾ ਦਰਨੇ ਕੁਰ ਬਾਣੇ
 ਪਾਰ ਬਹੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧ ਸੀਗਾ ਤਿਵ
 ਸਾਨਿਰ ਬਾਣੇ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਮੁਰੀ ਦੁਸਿਏ
 ੧੮ ਗੁਰ ਮੁਰਤਿ ਪੁਰਨ ਬਹੁ ਘਟ ਘਟ ਅ
 ਦਰਿ ਸੁਰਜੁ ਸੁਝੈ ਸੁਰਜੁ ਕਵਲ ਪਰੀ ਤਿਹੈ ਗੁ
 ਰਮੁ ਖਿਪੇ ਮਰੁਗਾ ਤਿਕਾਰਿ ਬੁਝੈ ਪਾਰ ਬਹੁ ਗੁ

ਰਸਬਦੁਹੈ ਨਿੰਬੁ ਰਧਾਰਵਹੈ ਗੁਣਗੁਣੈ ॥ ਕਿਰਖ
ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ਸਫਲਫਲਿ ਚੰਦਣਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ
ਨਖੁਣੈ ॥ ਅਫਲਸਫਲਸਮਦਰਸਹੈ ਇਸੇ ਹਨ
ਏਹਨ ਦੁਬਿਧਾ ਲੁਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਪ
ਰਮਰਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਰੁਗਤਿ ਕਾਰਿ ਦੁਣੈ ॥ ਸਾ
ਧਸੀ ਗਤਿ ਅਲਿਸਹ ਜਿਸ ਮੁਣੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਬਦੁ
ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਰਤਿ ਧੁ
ਨੀ ਚੇਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਰੁਗਤਿ ਪਰਚੈ ਹੋਇ ਮੇਲਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ

ਸਿਮਰਦੁ ਜੁਗਾਤਿ ਕ੍ਰਿਸਕਰਮਹਿ ਸਵੈਸੁਨਦੇਲਾ

੮੬

ਬਿਰਖਹੁ ਫਲਫਲਤੋ ਬਿਰਖੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸਿਖੁ

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਹੇਲਾ ਵੀਹਾ ਅਵਿਰਿਵਰਤਮਾਨ

ਹੋਇ ਇਕੀਹਾ ਅਗੋਚਰੁ ਖੇਲਾ ਆਦਿ ਪੁਰਖ

ਆਦੇਸੁ ਕਾਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸੁ ਵਹੇਲਾ

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਲਾ ॥੨੦॥੧॥

ਸਾਂਤਿ॥

॥੧॥ ਓ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਕੁ ਕਦਾ

ਉਪਸਾਉ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਅਵਿਰਿਕੀ ਆਪਸਾਰ ॥

ਪ੍ਰੀਤਿਤੰਤੁਪਰਵਾਦੁਕਰਿਚਹੁਖਾਂਟੀਵਿਚਿਸ
ਰੁਵਰਤਾਰਾਕੇਵਰੁਧਰਤੀਆਖੀਐਕੇਵਰੁ
ਤੋਲੁਅਗਾਸੁਅਕਾਰਾਕੇਵਰੁਪਦਦੁਦਖਾ
ਣੀਐਕੇਵਰੁਪਾਂਟੀਤੋਲੁਵਿਥਾਰਾਕੇਵਰੁਅ
ਗਨੀਭੁਭੁਹੈਤੁਲਿਨਤੋਲੁਅਤੋਲੁਭੁਤਾਰਾਕੇ
ਵਰੁਆਖਾਸਿਰਜਲਹਾਰਾ १ ਚਉਰਾਸੀਹ
ਲਖਜੋਨਿਵਿਚਿਜਲੁਥਲੁਮਹੀਅਲੁਤ੍ਰਿਭੁਦ
ਦੁਸਾਰਾਇਕਸਿਏਕਸਿਏਨਿਵਿਚਿਜੀਅ
ਜੰਤੁਅਗਦੁਤੁਅਪਾਰਾਸਾਸਿਰਿਰਾਸਿਸ

ਮਾਲਦਾਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮੰਡਿਕਰੋਰੈਸੁਮਾਰਾਹੇਮੰ ੮੭
ਰੋਮੰਦੁਬਿਰੰਖਿਓਨੁਓਅੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਥਾਰਾ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਅਲੇਖਦਾਲੇਖਅਲੇਖਉ
ਪਾਟਹਾਰਾਕੁਦਰਤਿਕਟਕਰੋਵੀਚਾਰਾ
ਕੇਦਰੁਸਤੁਸੀਤੋਖੁਹੈਦਯਾਧਰਮੁਤੋਅਰਥੁ
ਵੀਚਾਰਾਕੇਦਰੁਕਾਂਅੰਕੋਧੁਹੈਕੇਦਰੁਲੋਕੁਮੇ
ਹੁਅੰਕਾਰਾਕੇਦਰੁਹਿਸਦਿਵਖਾਣੀਐਕੇ
ਦਰੁਪੁਰੀਗੁਪਰਕਾਰਾਕੇਦਰੁਸੁਰਤਿਸਲਾ
ਹੀਐਕੇਦਰੁਸਬਦੁਵਿਥਾਰੁਪਸਾਰਾਕੇਦਰੁ

ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਹੈ ਕੇਵਡੁ ਗੰਧਸੁ ਗੰਧ ਅਚਾਰਾ
ਕੇਵਡੁ ਰਸਕਸਾ ਆਖੀ ਅਨਿ ਕੇਵਡੁ ਸਾਦਨਾ
ਦਫਿਅੰਕਾਰਾ ਅੰਤਾਬਿ ਅਤਿਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ३
ਕੇਵਡੁ ਦੁਖਸੁਖੁ ਆਖੀ ਐ ਕੇਵਡੁ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ
ਦਿਸਬਾਰਾ ਕੇਵਡੁ ਸੰਚਦਖਾਣੀ ਐ ਕੇਵਡੁ ਕੁ
ਕੁਕਮਾਦਟਹਾਰਾ ਕੇਵਡੁ ਚੁੰਤੀ ਮਾਹਕਰਿਦਿ
ਹਰਾਤੀ ਦਿਸਮਾਦੁਦੀ ਚਾਰਾ ਅਸਾਮਨਸਾ
ਕੇਵਡੀ ਕੇਵਡੁ ਨੀਦੁ ਖੁਆਹਾਰਾ ਕੇਵਡੁ ਅ
ਖਾਭਾਉ ਭਉਸਾਂਤਿਸਹਾਜਿਉ ਪਕਾਰਾਵਿਕਾਰਾ

ਭੋਲਾ ਅਤੇ ਲੁਨ ਤੇ ਲਟਹਾਰਾ ॥ ਕੇਵਲੁ ਤੇ ਲੁ
ਸੰਜੋਗ ਦਾ ਕੇਵਲੁ ਤੇ ਲਵਿਜੋਗੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਕੇਵ
ਰੁਹੰਸ ਦੁਆਖੀ ਅੰਗੇ ਕੇਵਲੁ ਰੋਵਟ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰਾ
ਕੇਵਲੁ ਹੋ ਨਿਰਾਵਿਰਤਿ ਪਖੁ ਕੇਵਲੁ ਹੋ ਪਰਾਵਿਰ
ਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕੇਵਲੁ ਆਖਾਂ ਪੁਨਿ ਪਾਪੁ ਕੇਵਲੁ
ਆਖਾਂ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕੇਵਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਆਖੀ
ਅੰਗੇ ਕਵੀ ਕੁਦਰਤਿ ਲੇਖਹ ਜਾਰਾ ॥ ਦਾਨੈ ਕੀ ਮ
ਤਿਨਾ ਪਵੈ ਕੇਵਲੁ ਦਾਤਾਰੇ ਵਟਹਾਰਾ ॥ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਆਬਿਗਤਿ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ

ਸੀਹਜੂਨਿਵਿਚਿਮਾਣਸਜਨਮੁਦਲੰਭੁਓਪਾਏ
ਆਚਾਰਿਵਰਨਚਾਰਿਮਜਹਬਾਰੀਦੁਮੁਸ
ਲਮਾਣਸਦਾਇਆਕੀਤਕੇਪੁਰਖਦਖਾਣੀ
ਅਨਿਨਾਰਿਸੁਮਾਰਿਅਗਣਤਗਣਾਇਆ
ਤੈਗੁਣਮਾਇਆਚਲਤੁਹੈਬਹਾਮਾਬਿਸਨੁਮਰੇ
ਸੁਰਚਾਇਆਵੇਦਕਤੇਬਾਵਚਦੇਇਕੁਸਾ
ਹੀਬੁਦਾਇਰਾਹਚਲਾਇਆਸਿਵਸਕਤੀਵਿ
ਚਿਖੇਲੁਕਾਰਿਜੋਗਤੋਗਬਹੁਚਲਤੁਬਣਾਇਆ ०
ਸਾਧਾਅਸਾਧਸੰਗਤਿਫੁਲੁਪਾਇਆ **੬** ਚਾਰਿ

ਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਸਾਸਤ੍ਰਵੇਦਪੁਰਾਣਸੁਦਾ ੮੬
ਇਆਗਦੇਵੀਦੇਵਸਰੋਵਟੇਦੇਵਸਥਲਤੀਰਥ
ਕੁਰਮਾਇਆਗਾਟਰੀਧੁਬਾਅਪੋਛੁਰਾਸੁਰ
ਪਤਿਐਵਾਇਵਾਸਟਛਾਇਆਜਤੀਸਤੀ
ਸੀਤੋਖੀਆਸਿੰਧਨਾਥਅਵਤਾਰਗਾਣਾਇਆ
ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋਮਜਗਦਰਤਨੇਮਨਈਦੇ
ਦਪੁਜਾਇਆਸਿਖਾਸੂਤ੍ਰਮਾਲਾਤਿਲਕਾਪ
ਤਰਕਰਮਦੇਵਕਰਮਕਮਾਇਆਪੁਨਿਦਾਨ
ਉਪਦੇਸ਼ਾਦਿਕਾਇਆ ॥ ਪੀਰਪੋਕੀਬਰਅਓ

ਲੀਏਗਾਉਸਕੁਤਬਵਲੀਉਲਹਜਾਣੇ। ਸੇਖ
ਮਸਾਇਕਾਆਖੀਅਨਿਲਖਲਖਦਰਿਦਰਿਦੇ
ਸਵਖਾਣੇ। ਸੁਹਦੇਲੇਖਸਹੀਦਹੋਇਲਖਅਬ
ਦਾਲਮਲੀਗਮਿਲਾਣੇ। ਸਿੰਦੀਰੁਕਨਕਲੀਦ
ਰਾਲਖਉਲਾਮਾਉਮੁਲਾਮਉਲਾਣੇ। ਸਰੋਸ
ਰੀਅਤਿਆਖੀਐਤਰਕਤਰੀਕਤਿਰਾਹਾਸਿ
ਏਵੇ। ਮਾਰਫਤੀਮਾਰੂਫਲਖਹੋਕਹਕੀਕਤਿ
ਹੁਕਮਿਸਮਾਣੇ। ਬੁਜਰਕਵਾਰਹਜਾਰਮੁਹਾ
ਣੇ। ਨਕਿਤਕੇਬਾਮਦਸਾਰਸੁਤਾਵਿਰਤੀਸਰ

ਲਗਾਇਤ ਲੋਏ ॥ ਕਿਤ ਜੇਗਾ ਉੜ ਕਨ ਉਜੀ ੯੦
ਏਤੀ ਰਥ ਦਾ ਸੀ ਕਰ ਦੇਵੇ ॥ ਕਿਤ ਜੇ ਲੱਖ ਸਨ
ਉਦੀ ਏ ਪਾਧੇ ਪੀਤੁਤ ਦੇ ਦਖ ਲੋਏ ॥ ਕਿਤਾ ਕ੍ਰਿ
ਆਲੇ ਖਜੇਤ ਕੀ ਦੇ ਦੁਦੇ ਦੁਦੇ ਲੱਖ ਪਲੋਏ ॥ ਕਿ
ਤ ਜੇ ਲੱਖ ਕਵੀ ਸਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਬ
ਖੇਏ ॥ ਕਿਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਆਗੁ ਆਗੁਤਾ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ
ਮੰਗ ਦੇ ਲੈ ਕਨ ਸੇਏ ॥ ਕਿਤ ਜੇ ਸਉ ਲਸਵਾਣੀ
ਹੋਏ ॥ ਕਿਤ ਜੇ ਖੜੀ ਬਾਰਹੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆਹੀ
ਬਾਣੀ ਜਾਹੀ ॥ ਪਦਾਧੇ ਪਚਾਧਿ ਆਦੁਲੀ ਆਖੇ

ਖਰਾਇਣੁ ਅਵਗਾਹੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਚਉ ਕੋਤਰੀ
ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਸੇਰੀ ਟਾਇਲਾਹੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਅ
ਵਤਾਰਹੋਇ ਚਕੁ ਵਰਤਰ ਜੇਦਰਗਾਹੀ ਸੂਰ
ਜਵੰਤੀਆਖੀ ਅਨਿਸੋਮਵੰਸ ਸੂਰਵੀਰ ਸਿਪ
ਹੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਧਰਮਾਤਮਾ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੁ
ਨਬੇਪਰਵਾਹੀ ਵਾਰੁਖਕੁਰੁ ਮਤਿਕੁਰਗਤਿਸ
ਲਾਹੀ ੧੦ ਕੇਤ ਕੇਵੇਸਵਖਾਣੀ ਅਨਿਰਾਜਪੁ
ਤਰਾਵਤਵੀਚਾਰੀ ਤੂਅਰਗਉਰੂਪਵਾਰਲ
ਖਮਲਣਹਾਸ ਚਉਹਾਲਾ ਬਿਤਾਰੀ ਕਛੁਵਾਰੇ ੮

ਰਾਠਉੜਲਖਗਾਟੇਗਾਇਕੁਮੀਏਕੁਗੀਬਾਘ ੯੧
ਬਘੋਲੇਕੇਤੜੇਬਲਵੰਡਲਖਬੀਦੇਲੇਕਾਰੀਕੇ
ਤਾੜਿਆਹੀਕੁਰਦੀਏਦਰਬਾਰਾਂਅਦਿਰਿਦਰਬਾਰੀ
ਕਿਤੜੇਗਲੀਕੁਦਉੜੀਏਦੇਸਿਦੇਸਿਵੰਡੇਇਤ
ਬਾਰੀਹਉਮੇਮੁਏਨਹਉਮੇਮਾਰੀ ੧੧ ਕਿਤੜੇ
ਸੁਦਸਦਾਇਦੇਕਿਤੜੇਕਾਇਬਲਿਖਣਹਾਰੇਕੇਤ
ਕ੍ਰਿਆਹੀਬਾਲੀਏਕਿਤੜੇਭਾਕੁਕ੍ਰਿਆਸੁਨਿਆਰੇ
ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਲੱਖਜਦਹੋਇਕੇਤਕ੍ਰਿਆਛੀਬੇਸੈਸ
ਰੇਕੇਤਕ੍ਰਿਆਠਾਠੇਰਿਆਕੇਤਕ੍ਰਿਆਲੋਹਾਰੀ

ਚਾਰੇ ਾਕਿਤਵੇਤੇਲੀਆਖੀਅਨਿਕਿਤਵੇਹਲਵ
ਈਬਾਜ਼ਾਰੇਕੇਤਵੇਆਲਖਪੰਖੀਏਕਿਤਵੇਨ
ਈਤੋਵਦਜਾਰੇਚਹੁਵਰਨਵੇਗੋਤਅਪਾਰੇ॥੨॥
ਾਕਿਤਵੇਗਿਰਹੀਆਖੀਅਨਿਕੇਤਵੇਆਲਖ
ਫਿਰਨਿਉਦਾਸੀਕੇਤਵੇਆਜੋਗੀਸੁਰਕੇਤਵੇ
ਆਹੋਏਸੀਨਿਆਸੀਸੀਨਿਆਸੀਦਸਨਾਮਧਰੇ
ਜੋਗੀਬਾਰਹਪੰਖੀਨਿਦਾਸੀਕੇਤਵੇਆਲਖਪਰ
ਮਹੀਸਾਕਿਤਵੇਬਾਂਲਪ੍ਰਸਤਬਨਵਾਸੀਕੇਤਵੇਆ
ਹੀਡੰਡਧਾਰਕਿਤਵੇਸੈਨੀਜੀਅਦੇਆਸੀਨਾਨੁਅ

ਘਰਿਛੁ ਅਗੁਰੁ ਆਖੀ ਅਨਿਛੁ ਅਉਪਦੇ ੮੨
ਸਰੁ ਸਾਅਰਿ ਆਸੀ ॥ ਛੁ ਅਗੁਰਿ ਬਾਰਹੁ ਮਾਹੁ
ਕਰਿ ਸੁਰਜਾਇ ਕੋ ਬਾਰਹੁ ਗਾਸੀ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਿਤੁ ਕੇਸਾ ਧਵਖਾਈ
ਅਨਿਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਏਵਾ ਚ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਕੇਤ
ਕੁਆਲਖ ਸੰਤੁ ਜਨ ਕੇਤਾ ਕੁਆਨਿ ਜਤੁ ਗਤਿ
ਤੰਤਾਰੀ ॥ ਕੇਤਾ ਕੁਆਜੀ ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕੇਤਾ ਕੁਆਸ ਮਦ
ਰਸੀ ॥ ਕੇਤਾ ਕੁਆਨਿ ਰਮਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥

ਕਿਤੜੇ ਲੱਖ ਬੇਬੇ ਕੀਆ ਕਿਤੜੇ ਦੇਹ ਬਿਦੇਹ
ਅਕਾਹੀ ਭੁਇਰੁਗਾ ਤਿਭੈਂ ਵਰਤੁ ਦਾਸਹਾਜਿ
ਸਮਾਧਿ ਬੈਰਾਗਾ ਸਵਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਟ
ਲਗਾਹ ਬੁਨਿਦਾਹੀ ੧੪ ਕਿਤੜੇ ਲੱਖ ਅਸਾ
ਧਜਗਾ ਕਿਤੜੇ ਚੋਰ ਜਾਗੁਆਹੀ ਵਦਵਾੜੇ
ਠਾਗੀ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੜੇ ਭੀਅਨੇ ਦਕਾਅਵੀ ਚਾਹੀ
ਕੇਤੜੇ ਭੀਅਾ ਆਕੀਰਤੁ ਪਟਾਕਿਤੜੇ ਬੇਮੁਖ
ਤੇ ਅਣਚਾਹੀ ਸ੍ਵਾਮਿਧੋਹੀ ਵੇਸਵਾਸ ਪਾਤੁ
ਲੁਟਹਰਾਸੀ ਮੁਰਖ ਭੁਗੀ ਬਿਖਲੀ ਪਾਤਿਵੇ

ਸ੍ਰਾਰਵਤਮਦਮਤਦਾਲੇਦਤੋਵਿਕਾਗੀ॥੧੩
ਇਵਿਹੋਧੀਕੇਤੜੇਕੇਤੜੇਆਕੁੜੇਕੁੜੇਆਗੀ॥
ਗੁਰਪੁਰੋਬਿਨੁਅੰਤਿਖੁਆਗੀ॥੧੪॥ਕਿਤ
ਕੇਸੁਨੀਆਖੀਆਨੇਕਿਤਕੇਈਸਾਈਮੁਸਾਈ॥
ਕੇਤੜੇਆਗੀਗਾਫਜੀਕਿਤਕੇਮੁਲਹਦਗਦ
ਤਨਆਈ॥ਲੱਖਾਫਿਰੰਗੀਅਰਮਨੀਰੂਮੀ
ਜੰਗੀਦੁਸਮਣਦਾਈ॥ਕਿਤਕੇਸਈਯਦਆ
ਖੀਆਨੇਕਿਤਕੇਤੁਰਕਮਯਦੁਨਿਆਈ॥ਕਿ
ਤਕੇਮੁਗਲਪਠਾਂਲਹਨੀਹਬਸੀਤੋਕਿਲਮਾਕ

ਕਿਤੜੇ ਲੱਖ ਬੈਬੇ ਕੀਆ ਕਿਤੜੇ ਦੇਹ ਬਿਦੇਹ
ਅਕਾਰੀ ਭੁਇਰੁ ਗਤਿ ਭੈਰਵ ਰਤੁ ਦਾਸ ਹਾਜਿ
ਸਮਾਧਿ ਬੈਰਾਗਾਸ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਖਟ
ਲਗਾਹ ਬੁਨਿਵਾਰੀ १੪ ਕਿਤੜੇ ਲੱਖ ਅਸਾ
ਧਜਗਾ ਕਿਤੜੇ ਚੋਰ ਜਾਗਜੁਆਰੀ ਗਵਦਾੜੇ
ਠਾਗੀ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੜੇ ਫ਼ਿਆਲੀ ਦਕਾਵੀ ਚਾਗੀ
ਕੇਤੜੇ ਫ਼ਿਆਲਾ ਕਿਰਤੁ ਪਟਾ ਕਿਤੜੇ ਬੈਮੁਖ
ਭੈਅ ਠਚਾਰੀ ਆਨੀ ਮਧੋਹੀ ਵਿਸਵਾਸ ਪਾਤੁ
ਭੁਟਹਰਾਸੀ ਮੁਰਖ ਭੁਗਾਰੀ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿਵੇ

ਸ੍ਰਾਗਵਤਮਦਮਤਦਾਲੇਵਰੇਵਿਕਾਗੀ ॥ ੧੨੩ ॥
ਇਵੇਰੋਧੀਕੇਤੜੇਕੇਤੜੇਆਕੁੜੇਕੁੜੇਆਗੀ ॥
ਗੁਰਪੁਰੋਬਿਨੁਅੰਤਿਖੁਆਗੀ ੧੫ ॥ ਕਿਤ
ੜੇਸੁੰਨੀਆਖੀਆਨੇਕਿਤੜੇਈਸਾਈਮੁਸਾਈ ॥
ਕੇਤੜੇਆਗੀਗਾਫਜੀਕਿਤੜੇਮੁਲਹਦਗਦ
ਤਨਆਈ ॥ ਲੱਖਾਫਿਰੀਗੀਅਰਮਨੀਰੂਮੀ
ਜੰਗੀਦੁਸਮਣਦਾਈ ॥ ਕਿਤੜੇਸਈਯਦਆ
ਖੀਆਨੇਕਿਤੜੇਤੁਰਕਮਲਦੁਨਿਆਈ ॥ ਕਿ
ਤੜੇਮੁਗਲਪਠਾਂਲਹਨੇਹਬਸੀਤੋਕਿਲਮਾਕ

ਅਵਾਈ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆਈ ਮਾਨੁ ਵਿਚਿ ਕਿਤ ਜੇ ਬੇ
ਈ ਮਾਨ ਬਲਾਈ ਨੇ ਕੀ ਬਦੀ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਈ
੧੬ ਕਿਤ ਜੇ ਦਾਤੇ ਮੰਗਤੇ ਕਿਤ ਜੇ ਵੇਦ ਕੇਤ ਜੇ ਹੋ
ਗੀ ਕਿਤ ਜੇ ਸਹਜ ਸੰਜੋਗਾ ਵਿਚਿ ਕਿਤ ਜੇ ਵਿੱਛੁ
ਜੋ ਹੋਵੇ ਜੋਗੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਭੁੱਖੇ ਮਰਨਿ ਕੇਤ
ਕ੍ਰਿਆ ਹਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਦੇਸੋ ਹਿਲੇ
ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋਵਨਿ ਸੋਗੀ ਦੁਨੀ ਮਾਮਾ ਦੁ
ਣਾ ਦੁਦੀ ਕਿਤ ਜੀ ਹੋਈ ਕਿਤ ਜੀ ਹੋਗੀ ਕੇਤ ਜੀ
ਆਹੀ ਸੰਚਿ ਆਰ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਦਗਾ ਬਾਜ ਦਹੇ

ਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਜੋ ਗੀ ਸੁ ਜੋ ਗੀ ੧੭ ਨਕਿ ੬੪
ਤੜੇ ਅੰਨੇ ਮਾਖੀ ਅਨਿ ਕੇਤਾ ਤ੍ਵਿਆ ਹੀ ਦੇਸ ਨਿਕ
ਏ ਕੇਤਾ ਤ੍ਵਿਆ ਚੁੰਗੋ ਫਿਰ ਨਿਕਿ ਤੜੇ ਰਾਤੀ ਆਨੇ
ਉਕਤਾ ਲੇ ਨਕਿ ਤੜੇ ਨਕ ਦੇ ਗੁਣ ਗੁਣੇ ਕੇਤਾ ਤੜੇ ਬੇ
ਲੇ ਬੁੰਚੇ ਲਾ ਲੇ ਕੇਤਾ ਤ੍ਵਿਆ ਗਿਲ ਤ੍ਵਗ ਲੀ ਅੰ
ਗਿਰਸ ਉਲੀ ਦੇਣਾ ਦੇਹਾ ਲੇ ਦੁੰਡੇ ਥਾਂ ਤੇ ਕੇਤਾ ਤੜੇ
ਗੀ ਜੇ ਲੀ ਜੇ ਕੋੜੀ ਜਾ ਲੇ ਨਕਿ ਤੜੇ ਲੁਲੇ ਪਿਗੁਲੇ ਕਿ
ਤੜੇ ਕੁੰਬੇ ਹੋਇ ਕੁੜਾ ਲੇ ਨਕਿ ਤੜੇ ਖੁਸਰੇ ਹੀ ਜੜੇ ਕੇ
ਤਾ ਤ੍ਵਿਆ ਈ ਗੋਤੁ ਤਲਾ ਲੇ ਗੁਰਪੁਰੇ ਵਿਦੁਆਰੁ

ਅਵਾਈ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆਈ ਮਾਨੁ ਵਿਚਿ ਕਿਤ ਜੇ ਬੇ
ਈ ਮਾਨ ਬਲਾਈ ਨੇਕੀ ਬਦੀ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਈ
੧੬ ਕਿਤ ਜੇ ਦਾਤੇ ਮੰਗਤੇ ਕਿਤ ਜੇ ਵੇਦ ਕੇਤ ਜੇ ਹੋ
ਗੀ ਕਿਤ ਜੇ ਸਹਜ ਸੰਜੋਗ ਵਿਚਿ ਕਿਤ ਜੇ ਵਿਛੁ
ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਜੋਗੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਭੁਖੇ ਮਰਨਿ ਕੇਤ
ਕ੍ਰਿਆ ਰਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਦੇਸੇ ਹਿਲੇ
ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋਦਨਿ ਸੋਗੀ ਦੁਨੀ ਮਾਮਾਦੁ
ਠਸਾ ਦੁਨੀ ਕਿਤ ਜੀ ਹੋਈ ਕਿਤ ਜੀ ਹੋਗੀ ਕੇਤ ਜੀ
ਆਹੀ ਸੁਖਿ ਆਰ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਦਗਾ ਬਾਜ ਦਰੋ

ਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਜੋ ਗੀ ਸਰੁ ਜੋ ਗੀ ॥੧॥ ਨਿ ੬੪
ਤੜੇ ਅਨੇ ਆਖੀ ਅਨਿ ਕੇਤਾ ਤ੍ਵਿ ਆਹੀ ਦੇਸ ਨਿਕ
ਏ ਕੇਤਾ ਤ੍ਵਿ ਆਚੁ ਗੋਟਿ ਰਨਿ ਕਿਤੜੇ ਰਾਤੀ ਆਲੇ
ਉਕਤਾ ਏ ॥ ਕਿਤੜੇ ਨ ਕਵੇ ਗੁਣ ਗੁਣੇ ਕਿਤੜੇ ਬੇ
ਲੇ ਬੁੱਚੇ ਲਾਏ ॥ ਕੇਤਾ ਤ੍ਵਿ ਆਗਿ ਲੜ ਗਲੀ ਅੰ
ਗਿ ਰਸ ਉਲੀਏ ਏ ਏ ਹਾਲੇ ॥ ਏਤ੍ਰੇ ਥਾਂ ਤੇ ਕੇਤੜੇ
ਗੰਜੇ ਲੰਜੇ ਕੋੜੀ ਜਾਏ ॥ ਕਿਤੜੇ ਲੁਲੇ ਪਿੰਗੁ ਲੇਕਿ
ਤੜੇ ਕੁੱਬੇ ਹੋਇ ਕੁੜਾਏ ॥ ਕਿਤੜੇ ਖੁਸਰੇ ਹੀ ਜੜੇ ਕੇ
ਤਾ ਤ੍ਵਿ ਆਈ ਗੋਤੁ ਤਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਵਿਣੁ ਆਇ

ਦੁਜਾਟੇ ੧੮ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਪਤਿਸਾਹਜਗੀਕ
ਤਕੇ ਮਸਲਾ ਤਿਕਰਯਿਵਜੀਗਾ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆਉ
ਮਹਾਵਲਖਮਨਸਬਦਾਰਹਜਾਰਵਡੀਗਾ
ਹੀਕਮਤਿਵੇਚਿਹਕੀਅਲਖਕਿਤਕੇਤਰਕਸ
ਬੰਦਅਮੀਗਾ ਕਿਤਕੇਚਾਕਰਚਾਕਰੀਤੋਈਸੇ
ਰਮਹਾਵਤਸੀਗਾਲਖਦੁਰਾਸਲਖਸਾਰਦਾ
ਨਮੀਗਾਖੋਰਸਾਈਸਦੁਹੀਗਾ ਕਿਤਕੇਲੇਖਜ
ਏਬਦਾਰਗਾਡੀਵਾਦਚਲਾਇਗਾਡੀਗਾਛੜੀ
ਦਾਰਦਰਦਨਖਲੀਗਾ ੧੯ ਕਿਤਕੇਲੇਖਨਗਾ

ਰਚੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਲੀਸ ਹਨਾਈ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ੯੫
ਹੀਤਾਇ ਦੇ ਦਾਈ ਬਚੇ ਕਲਾ ਦੁਤਗਾਈ ਕੇਤ
ਕ੍ਰਿਆ ਬਹੁ ਰੂਪੀਏ ਬਾਜੀ ਗਰਲ ਖਤੰਤ ਅਤ
ਈ ਕੇਤ ਕੇਲੇ ਖਮਸਾਲ ਚੀਸਮਾ ਚਗਾ
ਕਰਨਿ ਰਸਨਾਈ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਹੀ ਕੋਰ ਚੀਆ
ਲਮਤੋਗਾ ਸਿਲਹ ਸੁਖਦਾਈ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਹੀ
ਆਬਦਾਗ ਕੇਤ ਕੇ ਬਾਦਰ ਚੀਨ ਨਦਾਈ ਤੀ
ਬੋਲੀ ਤੋਸ ਕਚੀ ਸੁਹਾਈ ੨੦ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਖੁਸ
ਬੋਇਦਾਗ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆ ਰੰਗ ਰੇਜ ਤੀ ਬੋਲੀ ਕੇਤ

ਕ੍ਰੋਮੇਵੇਦਾਹਹਨਿਹੁਡਕਹੁਡਕੀਏਲੋਲਾਟਿਲੋਲੀ
ਅਖਿਜਮਾਤਿਗਾਰਖਵਾਸਲਖਗੋਲਦਾਜਤੋਪ
ਕੀਤੋਲੀਕੇਤਵੀਆਤਹਵੀਲਦਾਹਮੁਸਰੇਫ
ਦਾਹੋਗੋਓਲੀਕੇਤਵੀਆਕਿਰਸਾਟਹੋਇਕ
ਰੀਕਿਰਸਾਟੀਅਤੁਲਅਤੋਲੀਮੁਸਤੋਫੀਬੁ
ਤਾਤੁਲਖਮੀਰਸਾਮੇਬਖਸੀਕੋਲਕੋਲੀਕੇਤ
ਵੀਆਵੀਵਾਂਨਹੋਇਕਰਨਿਕਰੇਵੀਮੁਲਕਫੰਦੇ
ਲੀਰਤੁਲਪਦਾਹਬਮੇਲਅਮੇਲੀ੨੧ਕੇਤ
ਵੀਆਹੀਜਓਹਰੀਲੋਖਸਰਾਫਬਜਜਦਪਾਰੀ

ਸਉਦਾਗਰਸਉਦਾਗਰੀਗਾਂਧੀਕਾਸੇਰੇਪਾਸ ੯੬
ਰੀਕੇਤਾਕਿਆਪਰਚੁਨੀਏਕੇਤਾਕਿਆਦਲਾ
ਲਬਜਾਗੀਕੇਤਾਕਿਆਸਿਕਲੀਗਾਰਾਕਿਤ
ਕੇਲੰਖਕਮੰਗਾਰਕਾਰੀਕੇਤਾਕਿਆਕੁਮਿਆ
ਰਲਖਕਾਗਦਕੁਟਪਟੇਲੂਣਾਰੀਕਿਤਕੇ
ਦਰਜੀਧੋਈਆਕਿਤਕੇਜੁਲਾਹੇਸਿਰਹਾਰੀ
ਕਿਤਕੇਤਾਕੁਭੁੰਜੇਕੁਠਿਆਰੀ ੨੨ ਕੇਤਾਕਿਆ
ਕਾਰੁੰਜਕੇਕੇਤਾਕਿਆਦਬਗਾਰਕਾਸਾਈਕੇਤਾ
ਕਿਆਮਨੀਆਰਲਖਕੇਤਾਕਿਆਚਮਿਆਰਾ

ਗੁਣੀ ਗੁੰਗ ਹੋਰੋ ਹੋਇ ਕੇਤ ਕੇ ਬਗ ਨੀ ਗਾਰਾ ਕ
ਲਾਲ ਹੁਣਾਈ ਗਿਤ ਕੇ ਭੰਗੀ ਪੋਸਤੀ ਅਮ
ਲੀ ਸੋਟੀ ਘਟੀ ਲੁਕਾਈ ਕੇਤਾ ਕੇ ਅਕਹਾਰ
ਲਖ ਗੁੰਜਰ ਲੇਖ ਅਹੀਰ ਗਣਾਈ ਗਿਤ ਕੇ
ਲਖ ਚੁਹ ਕੇ ਜਾਣੀ ਅਜਾਣੀ ਸਨਾਤੀ ਅਲਾਈ
ਨਾਵਥਾਵ ਲਖ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ੨੩ ਓਤੋ ਅਮ
ਧਮਨੀ ਚਲ ਲਖ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਚਹੁ ਨੀ ਚੁਸਦਾਏ
ਪੇਗੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੁਓ ਕੁਓ ਕਾਰਿ

ਸੇਵਕਸੇਵਾਕਾਰਕਮਾਏਅੰਠਬੇਲਣਨਿਵ ੯
ਚਲਣਹੰਥਹੁਦੇਕੈਭੁਲਾਮਨਾਏਅਬਦਿਸੁਰ
ਉਲਿਵਲੀਲਹੋਇਦਰਗਹਮਾਣਨਿਮਾਣਾ
ਪਾਏਅੰਠਲਣਜਾਣੇਅਜਾਣਹੋਇਆਸਾ
ਇੰਚਿਨੀਰਾਸੁਦਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਟਲੁ
ਅਲਖੁਲਖਾਏ੨੪॥੮॥ **ਅੰਤ**

੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮੁਰਤਿਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮੁਆਬਿਗਤੁਅਬਨਾਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹ

ਰਸੰਬਦੁਹੈਸਤੁਸੀਗੀਨੀਵਾਸੀਸਾਧਸੰਗਾ
ਤਿਸਚਖੰਡਹੈਰਾਉਤੁਗਾਤਿਅਭਿਅਸੀਅਰ
ਹੁਵਰਨਾਉਪਦੇਸੁਕਰਿਰੁਚਾਤਿਪਰਗਾਸੀ
ਪੇਰੀਪੇਧਾਖਕਹੈਇਗੁਰਮੁਖਿਰਹਰਾਸੀ
ਅਮਇਅਮਇਉਚਉਦਾਸਗਾਤਿਹੈਇਅਮਇ
ਰਾਸੀਗੁਰਸਿਖੀਬਾਰੀਕਹੈਸਿਲਚੰਦਟੁ
ਫਿਕੀਅਤ੍ਵਿਖੀਖੰਡੇਧਾਰਹੈਓਹੁਦਾਲਹੁਨਿਕੀ
ਭੁਰਭੁਵਿਖਹੁਵਰਤੁਅਨੁਸਾਰਿਅੰਕਣਾਐਕੀ
ਦੁਤੀਅਨੁਸਾਰਿਏਤੁਧਾਰਿਹੈਉਏਕਾਏਕੀ

ਦੁਆਤੀਆਵੇਸਰੇਸਟੁਕਕਾਕਿਕੀਸਰੇ ੮੬
ਸਿੰਕਾਂਪਰਹਰੇਸੁਖੁਇਕਤੁਸਿਕੀ ੩ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਾਰਗੁਆਪੀਐਗੁਰਮਤਿਹਿਤਕਾਗੀਗੁ
ਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਗੀ
ਭੁਟਾਭੁਟਾਵੈਖਸਮਕਾਨਿਹਚਉਨਿਰੀਕਾਗੀ
ਹਇਸਕਮੁਸਕਮਹਕਾਰੁਹੈਹੋਇਪਰਉਪਕਾਰੀ
ਸਿੰਦਕਸਬੂਗੀਸਾਬਤੇਸਤੀਹੁਸੀਆਗੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਜਿਣਿਹਉਮੇਮਾ
ਗੀ ੩ ਭੁਟਾਇਗੁਗਤਿਭੇਚਲਣਾਹੋਇਪਾਹੁਣਿਚ ੦

ਗੀ ਚੰਲਟੁਜਾਇਅਜਾਟੁਹੋਇਗਹੁਗਹੁ
ਨਿਵਾਗੀ ਗੁਰਸਿਖਨਿਤੁਪਰਾਹੁਦੇਏਹੁਕਰਦੀ
ਸਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਮਾਵਦੀਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਿਆਗੀ ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਟਹੋਇਪ
ਰਵਾਰਸਧਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਇਸਹਜਧ
ਗਿਨਿਗਮਲਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਪਰਗ ॥
ਸੁਕਰਿਉਨਮਨਿਲਿਵਲਾਈ ਪਰਮਤੰਤੁਪ
ਰਵਾਟੁਕਰੀਅਨਹਾਦਿਧੁਨਿਵਾਈ ਪਰਮਾਰਥ
ਪਰਬੋਧਕਾਰਿਪਰਮਾਤਮਾਹਾਈ ਗੁਰਉਪਦੇ

ਸੁਅਦੇਸੁ ਕਰਿ ਅਨਰੁ ਉਪਦੁਪਾਈ ਸਾਧਸੀ ੬੬
ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧਨਾਇ ਕਮਲਾਇ ਕੁਧਿ ਆਈ
ਦੀਹਇ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾਉ ਚੜ੍ਹਾਇਉ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਦਰਪਾਇ ਵਾਂਗਿ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਅ
ਪੁਆਪਨਿ ਹਾਲੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਠੇਚੇ ਦੁਜਲਾਇ ਚਿਤੁ ਲੈ ਗੋਰ ਸੁਗਾਈ ਦੇਖਦੁ
ਘਉਦੁ ਧੁਵਿ ਚਾਲੈ ਫੁਲਾਂ ਅੰਦਰਿ ਰਿਦਾਸੁ ਲੈ
ਫਲ ਸਾਉ ਸਮਾਲੈ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਚਲਿਤੁ
ਦੇਖਿ ਜਲੁ ਧਰਤਿ ਹਿਅਾਲੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੂਰ

ਗੀ ਚੰਲਦੁਜਾਇਅਜਾਦੁਹੋਇਗਹੁਗਰਬੁ
ਨਿਦਾਗੀ ਗੁਰਸਿਖਨਿਤੋਪਗਹੁਦੇਏਹੁਕਰਦੀ
ਸਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਮਾਵਦੀਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਿਆਗੀ ਸਬਦੇਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਟਹੋਇਪ
ਰਵਾਰਸਧਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਇਸਹਜਧ
ਰਿਨਿਗਮਲਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਪਰਗ ॥
ਸੁਕਰਿਉਨਮਨਿਲਿਵਲਾਈ ਪਰਮਤੋਤੁਪ
ਰਵਾਟੁਕਰੀਅਨਹਾਦੇਧੁਨਿਦਾਈ ਪਰਮਾਰਥ
ਪਰਬੋਧਕਾਰੀਪਰਮਾਤਮਹਾਈ ਗੁਰਉਪਦੇ

ਸੁਅਦੇਸੁ ਕਰਿਅਨੁ ਰੁਓ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧਸੀ ੨੬
ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧਨਾਇ ਕਮਨਾਇ ਕੁਧਿ ਆਈ ॥
ਵੀਹਇ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾਉ ਚੜ੍ਹਾਇਉ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਵਰ ਪਾਇ ਵਾਂਗਿ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿਅ
ਪੁਆਪਨਿ ਹਾਲੇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੂਰਨ ਭੁਗਮੁ
ਭੇਚੈ ਦੁਜਲਾਇ ਚਿਰੁ ਹਾਲੇ ॥ ਗੋਰ ਸੁਗਾਈ ਦੇਖਦੁ
ਪਿਉ ਦੁਇ ਦਿਚਾਲੇ ॥ ਦੁਲਾਂ ਅਦਿ ਰਿਦਾ ਸੁਲੇ
ਦੁਲਸਾਉ ਸਮਾਲੇ ॥ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਚਲਿਤੁ
ਵੇਖਿ ਜਲੁ ਧਰਤਿ ਹਿਅਾਲੇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੂਰ

ਨਬਹਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਾਲੈ ॥ ੧ ॥ ਵਿਬਦਿਸ
ਇਗੁਰਧਿਆਨੁਧਾਰਿਸਿਖੁਵਿਰਲਕੋਈ।
ਰਤਨਪਾਰਖੁਹੋਇਕੋਰਤਨਅਵਲੇਈ। ਅ
ਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੇਲਕਾਸਤਸੀਗਿਪਰੋਈ। ਰ
ਤਨਮਾਣਗੁਰਸਿੰਖਜਾਗਿਗੁਰਮਾਤਿਗੁਣਗੋ
ਈ। ਜੀਵਾਦਿਆਮਰਿਅਮਰੁਹੋਇਸੁਖਸਹਜਿ
ਸਮੇਈ। ਚਿਤਿਪੋਤਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਾਣਿਜਾਣੇਜੋ
ਣੇਈ। ॥ ੨ ॥ ਰਾਗਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਹੋਇਗੁਣਗਾਹਿ
ਰਗੀਭੀਰਾਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਟੁਹੋਇਅ

ਨਹਦਧੁਨਿਧੀਰਾਜੀਤੀਜੰਤ੍ਰਦਜਾਇਦਾਮ ੧੦੦
ਨਿਉਨਮਨਿਚੀਰਾਵੰਜਿਦਜਾਇਸਮਾਇਲੇ
ਗੁਰਸਬਦਦਜੀਰਾਅਤਿਰਿਜਾਮੀਜਾਣੀਅੰ
ਅਤਿਰਿਗਤਿਪੀਰਾਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੂਬੇ
ਬੀਰੀਰੇਹੀਰਾ ਪਾਰਸੁਰੇਇਅਪਾਰਸਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਆਈਹੀਰੇਹੀਰਾਬੇਧਿਆ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਬਦਸੁਰਾਤਿਲਿਵਲੰ
ਟਹੋਇਜੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰੀਵਾਈਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁ
ਰੂਪਰਚਾਪਰਚਾਈਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖੁਉਪਾਜਿ

ਆਪੁਰਬੋਤਮਹਾਈ ਾਵੀਹਾਇਕੀਹਉਲੀਖ
 ਕੋਰੋਇਸਹਜਿਸਮਾਈ ੨ ਆਤਿਗੁਰਦਰਸ
 ਨੁਦੇਖਦੋਪਰਮਾਤਮੁਦੇਖੋ ਸਬਾਦਿਸੁਰਤਿਲਿ
 ਵਲੀਟੁਹੋਇਅਤਿਰਿਗਾਤਿਲੇਖੋ ਾਚਰਨਕਵ
 ਲਵੀਵਾਸਨਾਹੋਇਚੰਦਨਭੁਖੋ ਾਚਰਨੇਦਕ
 ਮਕਰੰਦਰਸਾਵਿਸਮਾਵਾਵਿਸੇਖੋ ਾਗੁਰਮਾਤਿ
 ਨਿਹਚਲੁਚਿਤੁਕਰਿਵਿਚਿਰੁਪੁਨਰੇਖੋ ਸਾਧ
 ਸੰਗਾਤਿਸਚਖੰਡਜਾਇਹੋਇਅਲਖਅਲੇਖੋ
੧੦ ਅਖੀਅਰਿਰਿਦੇਖਵਾਦਰਸਨਾਵਿਚਿਦਿਸੀ ੧੦

ਸਬਦੇ ਦਿੰਦੇ ਵਖਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੀ ਵਾਚੇ ਰੰਗੇ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਚਰਨ ਕਵਲਾ ਵਿਚੇ ਵਾਸਨਾ ਮਨੁ ਭਵਹੁ ਸਲਿਸੇ ,
 ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਸੇ ਜੋਗੀਆ ਲਿਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਕਿਸੇ ,
 ਗੁਰਮਾਤਿ ਅੰਦਰ ਚਿਤੁ ਹੋ ਚਿਤੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਜਿਸੇ ,
 ਪਾਰਥੁ ਹਮੁ ਪੂਰਨੁ ਥੁਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਤਿ ਸੇ ,
 ੧੧ ਅਖੀ ਅੰਦਰਾ ਦੇਸਾ ਏਹੇ ਇਨ ਕਿਸਾ ਹੁਸੀ
 ਜੇਈ ਕੰਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸੁਰਾਤੁ ਹੋਇ ਜੀਰੁ ਸਾਦੁਸ
 ਮੇਈ ਹੋਈ ਕਿਰਾਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਪੋਰ ਪੰਥੁ ਸਬੇਈ ,
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮਾਤਿ ਸਬਦੇ ਦਿ

ਲੋਈ ਪਰਕਿਰਤੀ ਹੁਬਾਰਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰ
ਲੋਈ ਸਾਧਸੰਗਾ ਤਿਚੰਨਣ ਬਿਰਖੁ ਮਿਲਿ ਚੰਨ
ਦੁਹੋਈ ੧੧ ਅਥਿਗਾਤਿਗਾਤਿ ਅਥਿਗਾਤਿਦੀ
ਕਿਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਅਕਥਕਥਾਹੈ ਅਕਥ
ਦੀ ਕਿਉ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਅਚਰਜਨੇ ਆਚਰ
ਜੁਹੈ ਹੋਗਾ ਟੁਕਰਾਏ ਵਿਸਮਾਦੈ ਵਿਸਮਾਦੁਹੈ
ਵਿਸਮਾਦਸਮਾਏ ਵੇਦੁਨਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ਕਿਹੁ ਸੇਖ
ਨਾਗੁਨਪਾਏ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਲਾਹਣਾ ਗੁਰਸਬ
ਦੁਅਥਾਏ ੧੨ ਲੀਤਾਂ ਅਵਿਚਿ ਚਲੀ ਮੇਜਿਉ

ਗਾਡੀਰਾਹੁ ਹੁਕਾਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਸਾਧਸੀ
ਗਿਨਿਬਾਹੁ ਨਿਉਧਨੁ ਸੇਧਾਰੰਖਦਾ ਘਾਹਿਅ
ਵਰਿਸਾਹੁ ਨਿਉਧਾਮਿ ਰਜਾਦਨ ਛੋੜੁਈ ਸਾਇਰੁ
ਅਸਗਾਹੁ ਲੰਤਾਹੇ ਫਿਲਤਾ ਨੀਐ ਅਜਰਾਦੁ
ਰੁਪਾਹੁ ਧਰਮਸਾਲਹੇ ਮਾਨਸਰੁਹੀ ਸਗੁਰਸਿ
ਖਵਹੁ ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਸਬਦੁ ਕਰਿਕੀਰ
ਤਨੁਖਾਹੁ ੧੪ ਚੰਨਲੁ ਨਿਉਵਲਖੰਡਾਇ ਚਿਓ
ਹੁਆਪੁਲੁਕਾਏ ਧਾਰਸੁ ਅਹਿਰਿਪਰਬਤਾਹੇ
ਇਹੁਪਤੁਦਲਾਏ ਅੰਤੁਸਮੁੰਦੀ ਮਾਨਸਰੁਨਾਹਿ

ਅਲਖੁਲਖਾਏ ॥ ਜਿਉ ਪਗਾਛਿ ਨ ਪਾਗ ਜਾਤੁਨ
ਹਿ ਪਗਗਦੀਆਏ ॥ ਜਿਉ ਜਗਾ ਅਦਾਰਿ ਕਾਮਥੇ
ਨਹਿ ਆਪੁ ਜਟਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਉ ਪਦੇ ਸੁਲੇ
ਕਿਉ ਆਪੁ ਗਟਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਅਖੀਆਖੀ
ਅਨਿਉ ਕੁਦਰਸਨੁ ਦੇਸੈ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਕੀ ਨਿਵਖਾ
ਣੀ ਅਨਿਉ ਕਸੂਰ ਤਿਸਲਿੰਸੈ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਨਦੀ
ਕਨਾਰਿ ਆਪਾਗ ਵਾਰੁਨ ਤਿਸੈ ॥ ਇਕੋ ਜੇ ਤਿਦੁਇ
ਮੂਰਤੀ ਇਕ ਸਬਦੁ ਸਹਿਸੈ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾਹੁ
ਰੂਸ ਅਝਾਏ ਕੀਸੈ ॥ ੧੬ ॥ ਪਹਿਲੇ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ

ਸਿਖ ਪੇਰੀ ਪਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ ਕਰਿ ਧਰਮ ਸ ੦੧੦੩
ਲਾ ਸਿਖ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਰਾਇ ਰੁਗਾ ਤਿ ਰੁੰ ਸੇਵ ਦੇਹੁ
ਰਪੁਰ ਬਕਰਾਏ ਸਬਦ ਸੁਰ ਤਿ ਲਿਵ ਕੀ ਗਤ
ਨੁਸਾਰੇ ਮੇਲਿ ਮਲਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਗੁ ਸੇ
ਚਰਾਸ ਚੁਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ਸੋਚੁ ਮਿਲੈ ਸਾਰਿ ਅ
ਰੰਨੇ ਮਾਲਿ ਮਾਪੁ ਗਾਏ ੧੧ ਸਿਰੁ ਉੱਚ ਨੀਵੇ
ਚਰਣ ਸਿਰ ਪੇਰੀ ਪਾਂਦੇ ਮੁਹੁ ਅਖੀਨ ਕੁਕੰਨ
ਹਥ ਦੇਹ ਰੁਹਾਰ ਉਚਾਂਦੇ ਸੰਬੁ ਚਿਹਨ ਛਤਿ ਪੁਜੀ
ਅਨਿਕ ਉਦੁਕਰ ਮਕਮਾਂਦੇ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਸਾ

ਧਸੰਗਤੀ ਨਿਤੁ ਚਾਲਿ ਚਾਲਿ ਜਾਂਦੇ ॥ ਦੁਤ ਨਿਪ
 ਰਉ ਪਕਾਰੇ ਕਾਰਿ ਪਾਰਿ ਦੁਸਾਰੇ ॥ ਮੇਰੀ ਖੋਲ
 ਹੁ ਮੇਜ਼ੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਹੀ ਦੁਆਰੇ ॥ ਅਸਤੁ ਕਿਲੇ ਗੋਸ ॥
 ਧਰੇ ਦੁਵਰੁ ਤੁ ਗਿ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਉ ਧਰਤੀ
 ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਅਸਕੀ ਨੀ ਮੂੜੀ ॥ ਸਤੁ ਦੁਨੀ ਵੀ
 ਹੋਇ ਰਹੀ ਤੇ ਸੁਮਣੀ ਨ ਕੂੜੀ ॥ ਕੋਈ ਹਰਿ ਮੰਦ
 ਰੁ ਕਰੈ ਕੋ ਕਰੈ ਅਰੁੜੀ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲਏ ਫ
 ਲਾ ਅੰਬੁ ਲਿਸੁੜੀ ॥ ਜੀਵੈ ਦੇਆ ਮਹਿ ਜੀਵਦ ॥
 ਜੁ ਰਿਹਾਰੁ ਮੁਖਿ ਜੁੜੀ ॥ ਲਤਾ ਹੋਇ ਲਤਾੜੀ ਅੰ

ਗਤਿਸਾਧਾਧੁਵੀ ੧੯ ਨਿਉਪਾਂਦੀਨਿਵਿਚਲ ੧੦੪
ਦਨੀਦਾਇਚਲਾਇਆ ਸਰੁਨਾਰੰਗਾਨੇਮਲੇ
ਰਲਿਜਾਇਰਲਾਇਆ ਪਰਉਪਕਾਰੁਕਮਾ
ਵਦਾਉਨੀਆਪੁਗਦਾਇਆ ਕਾਰੁਨਰੇਬੇਪਾ
ਲਿਕੇਸੀਗਲੇਹੁਤਰਾਇਆ ਵੁਡੇਮੀਹੁਸੁਕਾ
ਲੁਹੇਇਰਸਕਸਉਪਜਾਇਆ ਜੀਵਾਇਆ
ਮਰਿਸਾਧੁਹੇਇਸਫਲਿਓਜਗਿਆਇਆ ੨੦
ਸਿਰਤਲਦਾਇਆ ਜੀਮੀਆਹੇਇਅਚਲੁਨ
ਚਲਿਆ ਪਾਂਦੀਪਲਾਧੁਪਸਹਿਓਹੁਤਪਹੁ

ਨਟਲਿਆ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਫ
ਲਸੁੰਫਲੁ ਲਿਆ ਫਲੁ ਦੇਵੁੰਟੁ ਵਗਾਇਓ
ਕਰਵਾਂਤਿ ਨਹ ਲਿਆ ਬੁਰੇ ਕਰਨੀ ਬੁਰਿਆਈ
ਅੰਤੁ ਲਿਆਈ ਗੁਲਿਆ ਅਵਗੁਣ ਕੀਤੇ
ਗੁਣ ਕਰਨੀ ਜਗਿ ਸਾਧਵਿਰ ਲਿਆ ਅਮਉ
ਸਾਰਿਆ ਪੁਛੁ ਲਾਇ ਦੇਤਿ ਨਾ ਅਉ ਸਰਫੁ ਲਿਆ
੨੧ ਮੁਰਵਾਰੋਇ ਮੁਰੀ ਦੇਸੇ ਗੁਰਗੋਰਿ ਸਮਾਵੈ
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਵੁ ਹੋਇ ਓਹੁ ਆਪੁ ਗ
ਵਾਵੈ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਕਰਿ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮਨੁ ਦੇਤੁ

ਵਿਛਾਰੈ ਲੋਤਾਂ ਹੋ ਭੋਲਤਾ ਕੀ ਅੰਗੁਰਸ ਬਦੁ

੧੦੫

ਕਮਾਵੈ ਭੁਭੁਕਾ ਤਿਨੀ ਦੁਖੋਇ ਗੁਰਮ

ਤਿਠਹਰਾਵੈ ਦਰਸੈ ਨਿਬਰਧਾਰੋਇ ਸੀ ਗਾਤਿ

ਚਲਿਆਵੈ ੨੨ "੬" ਨਰਿ

" " "੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਪਰਿਆਇਆ ਕਾਰਿ ਪਿਆ

ਰੁਖਿ ਅਕੁੰਛੁ ਕੀਲੀ ਤਾ ਬਾਹੁ ਪਕਾ ਕੀਉ ਠਾ

ਲਿਆ ਮਨੁ ਦਿ ਚਰੇ ਸੁਖ ਤੇਈ ਕੀਤਾ ਤੁੰਡੁ ਹ

ਲਿਕਾ ਮਾਪੁ ਛੇਤੁੰ ਸਦਾ ਲੀਹੈ ਕਿਸੁ ਗੀਤਾ ਸਾ

ਵਾਹੀਗਾਂਯਨਮਦੀਨਾਮੁਨਰੁਗਤੀਕਰਾਮਿ
ਵਿਭੀਤਾਕਿਸੁਓਦਮੁਤੇਗਾਜੁਮਿਲਿਸੇਤੁ
ਤੇਸਰੁਹੋਵਲੀਮੀਤਾਪਰਮੇਸੁਰੁਆਰਾਧੀਮਿ
ਜਿਵਹੋਈਐਪਤਉਪੁਨੀਤਾਬਾਹਰਿਚਲਿ
ਆਕਰਾਇਤਪੁਆਨਿਬੈਰਾਗੀਹੋਇਅਤੀਤ
ਨਾਰਦਮੁਨਿਓਪਦੇਸਿਅਨਾਓਨਿਧਾਨੁਅ
ਮਿਓਰਸੁਪੀਤਾਪਛਹੁਰਾਜੇਸਾਦਿਆਅਬ
ਚਲੁਰਾਜੁਕਰਹੁਨਿਤਨੀਤਾਹਾਰਿਚਲੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਗੁਜੀਤਾ ॥ ਪਰਹਰਦਾਖਸਦੈਤਦੇ

ਕਲਰਿਕਵਲੁਗਤੁਪਾਰਿਲਾਦੁਪੜਨਿਪ ੧੦੬
ਡਾਇਆਚਾਦਸਾਲਪਾਧੋਚਿਤੋਰੇਆਮਹਿਲ
ਦਾਸਿਮਹੇਮਨੁਦਿਚਿਰਾਮਨਾਮੁਗਾਏਸਬਦੁ
ਅਨਾਹਦੁਨਾਦੁਗਤਿਕਰਨਿਸਰੁਚਾਦਕੇਪ
ਥੇਰੇਇਹਰੇਵਿਸਾਮਾਦੁਗਾਜੇਪਾਸਿਰੁਆਇ
ਆਦੇਖੀਦੈਂਤਿਦਧਾਇਆਦੁਦੁਜਲਅਗ
ਨੀਦਿਚਿਘਾਤਿਆਜਲੇਨਰੁਬੰਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਕਾਢਿਖੜਗੁਸਦਿਪੁਛਿਅਕਓਦੁਸੁਤੇਰ
ਹੇਉਸਤਾਦੁਥੀਮੁਪਾੜਿਪਰਗਟਿਆਨੁਰਸਿ

ਘਰੁਪਾਅਨੁਪਾਅਨਾਦਿ॥ ਬੇਮੁਖਪਕਵੈਪਛ॥
ਕ੍ਰਿਅਨੁਸੰਤੁਸਹਾਈਆਦਿਜੁਗਾਦਿ॥ ਜੋਜੋਕਾਰੁ
ਕਰਨਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥ ੨॥ ਬਾਲਿਗਜਾਪਾਇਆਪਦੇ
ਅੰਦਰਿਬੈਠਜਗੁਕਰਾਵੈ॥ ਬਾਵਨਰੂਪੀਆਇ
ਆਚਾਰਿਵੇਦਮੁਖਪਾਠਸੁਦਾਵੈ॥ ਰਾਜੇਅੰਦ
ਰਿਸਾਦੇਆਮੰਗਸੁਆਮੀਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ ਅਛੁ
ਲੁਛੁਲਾਟਿਤੁਧੁਆਇਆਸੁਕੁਪਰੇਹਤਿਕਾਰਿ
ਸਮਝਾਵੈ॥ ਕਰੈਅਵਾਈਧਰਤਿਮੰਗਪਿਛੁ
ਦੇਤ੍ਰਿਹੁਲੋਅਨਮਾਵੈ॥ ਦੁਇਕਾਰਿਵਾਂਕਾਰਿਤਿਨ

ਲੇਅਬਲਿਹਾਜਲੇਮਗਰੁਮਿਦਾਵੈ। ਬਾਲਿ
ਫੁਲਿਆਪੁਛਲਾਇਅਨੁਹੋਇਦਇਆਲੁਮਿ
ਲੇਗਲਿਲਾਵੈ। ਦਿਤਾਰਜੁਪਤਾਲਦਾਹੋਇ
ਅਧੀਨੁਰੁਗਾਤਿਜਸੁਗਾਵੈ। ਹੋਇਦਰਵਨੁਮ
ਹਾਂਸੁਖੁਪਾਵੈ। ਅਬਿਗੀਕਮੁਹਿਵਰਤੁਹੋਰਾ
ਤਿਪਈਦੁਰਬਾਸਾਅਇਆ। ਕੁੀੜਾਓਸੁਓ
ਪਾਰਦਾਓਹੁਓਨੁਨਾਦਾਇਨਦੀਸਿਧਾਇਆ
ਚਰਦੇਦਕੁਲੇਪੋਖਿਅਓਹੁਸਗਾਪੁਦੇਲੋਧ
ਇਆ। ਚਕੁਸੁਦਰਸਨੁਕਾਲਰੁਪਿਹੋਇਕੀਹਾ

੧੦੭

ਫਲੁਗਰਬੁਗਵਾਇਆ ਬਾਮਦਭੀਨਾਜੀਉ
ਲੇਗਪਨਹਘਨਿਵੇਦਸਬਾਇਆ ਗਉਦਲੇ
ਕਾਸਿਵਲੇਕਤਜੇਬੁਹਮਲੇਕਬੈਕੁਤਤਜਾਇ
ਆਵੇਵਤਿਆਂਗੁਗਵਨੁਸਦਾਸਿਪੁਦੇਇਸ
ਕੁਨਾਸਮਝਾਇਆ ਆਇਪਾਇਆਸਰਦਾ
ਗਤੀਮਾਗੀਦਾਅਬਿਰੀਕਿਛੁਤਾਇਆ ਗੁਗ
ਤਿਵਛਲੁਜਾਗੀਬਿਰਦੁਸਦਾਇਆ ॥ ਬੁਗ
ਤੁਵਤਾਰਜਾਨਕਕੁਗੁਰਮੁਖਿਮਾਇਆਇਉ
ਉਦਾਸੀਆਵੇਵਲੇਕਨੇਚਲਿਆਗਟਗੀਧਰਬ

ਸਰੁਸੁਖਵਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿਗਾਇਆਪੁਕਾਰ ੧੦੮
 ਸੁਣਿਦਿਲਲਾਵਨੀਜੀਅਨਰਕਨੀਵਾਸੀਯ
 ਰਮਰਾਇਨੋਆਖਿਓਨੁਸਰੁਨਾਦੀਕਾਰਿਬੰਦਿਖ
 ਲਾਸੀਕਰੇਬੇਨਤੀਧਰਮਰਾਇਹਉਸੇਵਕੁਟ
 ਕੁਰੁਅਬਿਨਾਸੀਗਹਟੇਧਾਰਿਅਨੁਇਕੁਨਾ
 ਉਪਾਪਾਂਨਾਲਿਕਰੈਨੀਰਜਾਸੀਪਾਸੀਗੀਪਾ
 ਪਨਪੁਜਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਉਅਤੁਲੁਨਤੁਲਾਸੀ
 ਨਰਕਹੁਫੁਟੇਜੀਅਜੰਤਕਦੀਗਲਹੁਸਿਲਕ
 ਜਮਵਾਸੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਨਾਵੇਦੀਦਾਸੀਪੁ

ਸੁਖੁ ਰਾਜੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਪਾ ਰਿਨਾ ਰਿਸੁ ਤਾਰ ਲੋਚਨ
 ਰਾਣੀ ਸਾਧੀ ਸੰਗਤਿ ਅਲਿਤਾ ਵਦੇ ਰਾਤੀ ਜਾ
 ਇਸੁ ਟੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪਾਛੈ ਫਾਜ਼ਾ ਜਾਗੀਆ
 ਅਧੀ ਗਾਉਨੇ ਖੰਡੁ ਬਿਹਾਣੀ ਰਾਣੀ ਇਸਿਨ
 ਆਵਈ ਮਨਾਵੈ ਚੰਦਨ ਰਿਗਾਣੀ ਹੋਰਾਣੀ ਹੋਰ
 ਤੁਰਾਤੀ ਉਠਿ ਕੋਚਾਇਆ ਪਛੈ ਤੁਰਾ ਲਿਜੁ ਆਣੀ
 ਰਾਣੀ ਪਹੁਤੀ ਸੰਗਤੀ ਰਾਜੇ ਖੜੀ ਖੜਾ ਉਨੀਸ
 ਟੀ ਸਾਧੀ ਸੰਗਤਿ ਅਰਾਧਿ ਆਜੇ ਕੀਜੁ ਕੀਖ
 ਖਾਉ ਪੁਰਾਣੀ ਰਾਜੇ ਤਿਠਾ ਚਲਤੁ ਇਹੁ ਏਹੁ ਖ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਦ ਹੁਕਮ ੧੦੯
ਰਬਾਈ ੬ ॥ ਆਇਆ ਸੁਣਿਆ ਅੰਬਦਰ ਦੇਖੇ
ਲੇਵਹੁ ਜੇਧੁ ਹੋਇ ਰੁਖਾ ਘਰ ਅਸਾ ਤੇ ਛਤਿ ਕੇ
ਗੋਲੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾਹਿ ਕਿਸੁ ਖਾਤੁ ਖਮੁ ਵੇਟਾ
ਕਹਣੁ ਤਜਿ ਸਭਾ ਮੀਗ ਰਵਤੇ ਮਨੁ ਖਾਤੁ ਖਮੁ
ਜਾਇ ਵਲਾਇ ਓਨੁ ਸਭੁ ਨਾ ਦੇਜੀ ਅੰਦਰ ਧੁੰਖਾ
ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਰੁਗਵਾਂ ਨ ਜੀ ਸੁਣਿ ਹੋਰ ਜਾਹੇ ਇਸ
ਨਮੁ ਖਾਤੁ ਤੇਰੇ ਰੂਓ ਨਾਇ ਸਈ ਮੇਰੇ ਨਾਹੀ ਅਪ
ਦਾ ਦੁੰਖਾ ਰੂਓ ਜੇਵੇ ਹਾਬਿਦਰ ਦੇ ਹੋਰੀ ਦੇ ਰੀਤਿ

ਚਾਉਨਚੁੱਖਾ ਗੋਬਿੰਦਕੁਉਤੁਗਤਦਾਕੁੱਖਾ
ਅੰਦਰਿਸਕੁਦੁਸਾਸਣੈਅਥੇਵਾਲਿਦੋਪਤੀ
ਅੰਦੀਅਦੁਤਾਨੇਫੁਰਮਾਇਆਨੰਗੀਕਰਹੁਪੰਚ
ਲੀਬਾਂਦੀਪੰਜੇਪਾਡੇਵੇਖਦੇਅਉਘਾਇਰੁਧੀ
ਨਾਰਿਜਿਨਾਂਦੀਅੱਖੀਮੀਟਿਧਿਆਨੁਧਰਹਾ
ਹਾਕਿਸਨਕਰੈਬਿਲਲਾਂਦੀਕਪੜਕੋਟੁਉਸਾ
ਰਿਓਨੁਬਕੇਦੁਤਨਪਾਰਿਦੁਸਾਂਦੀਹਥਮਰੋੜ
ਨਿਸਿਰੁਧੁਣਾਨਿਪਛੇਤਾਨੇਕਰਨਿਜਾਹਿਜਾਂਦੀ
ਘਰਿਅਈਰੁਕੁਰਮਿਲੇਪੰਜਰਹੀਬੋਲੇਸਰ

ਮਾਂਦੀ ਨਾ ਬੁ ਅਨਾ ਬਾਂਬਾਂ ਟਿਧੁਰਾਂਦੀ ॥ ਬਿ ੧੧੦
ਪੁਸੁਦਾ ਮਾਦਾ ਲਪੀ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਮਿਤੁ ਸਦਾ
ਏ ਲਾਗੁ ਹੋਈ ਬਾ ਮੁਲੀ ਮਿਲੁ ਜਗਦੀ ਸਦ ਲਿ
ਦੁਗਵਾਏ ਚਾਲਿ ਆਗਦੁ ਦਾਗਟੀ ਆਕਿ ਉਕ
ਰਿਜਦੀ ਐਕਉਟੁ ਮਲਾਏ ਪਹੁਤੁ ਨਗਰਿ
ਦੁਆਰਕਾ ਸਿਘ ਦੁਆਰ ਖਲੇਤੁ ਜਾਏ ਦੂਰਹੁ
ਦੇਖਿ ਤੂੰ ਤੁਓਰ ਕਰਿ ਛੁਤੁ ਸਿਘਾ ਸਟੁ ਹਰਿ ਜੀਅ
ਏ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪਰਦ ਖਟਾ ਪੇਰੀ ਪੈ ਕੈਲੇ ਗਾਲਿ
ਲਾਏ ਚਰਟੇ ਦਕੁਲੇ ਪੇਰਯੋਇ ਸਿਘਾ ਸਟਉ

ਮੁਖੀਠਾਏ ਪੁਛੈ ਕੁਸਲੁ ਪਾਅਰੁ ਕਾਰਿ ਗੁਰਸੇਵਾ
ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ਅਲੋਕੈ ਤੇ ਦੁਲਚ ਬਿਓਨੁ ਦਿਦਾ
ਕਰੇ ਅਗੈ ਪਹੁਚਾਏ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਸੁਕਾਰਿ
ਪਠਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਗਾ ਤਿਜੇ ਦੇਉ ਕਾਰਿ ਰੀਤ ਗੋਬਿ
ਦ ਅਹੰਤਾ ਧਰਮ ਗਾਵੈ ॥ ਲੀਲਾ ਚਲਤ ਵਖਾਣਦ
ਅਹੰਤਾ ਮੀਠਾ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਅਖਰੁ ਇਕੁ ਨਾਮ
ਵਡੈ ਪੁਸਤਕੁ ਬੀਨੈ ਸੀਧਾ ਅਕਾਰਿ ਆਵੈ ॥ ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨੁ ਘਰਿ ਆਇ ਕੇ ਰੁਗਾ ਤਿਰੂਪਾ ਲਿਖਿ ਲੇਖ
ਬਣਾਵੈ ॥ ਅਖਰੁ ਪਾਵੈ ਪਰਤੀਤਿ ਕਾਰਿ ਹੋਇ ਵਿਸ ॥ ੧੧

ਮਾਦੁਨਾਮੀਗਿਸਮਾਵੈ ਦੇਖੇਜਾਇਓਜਾਕੁਇਹਿ ੧੧੧
ਬਿਰਖੁਇਕੁਅਚਰਜੁਸੁਹਾਵੈ ਗੀਤਗੋਇਦ
ਸਪੁਰਹੋਪਤਿਪਤਿਲਿਖਿਆਅਤਿਨਪਾਵੈ॥
ਗੁਗਤਿਹੋਤਿਪਰਗਾਸੁਕਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁ
ਅਲੇਗਲਲਾਵੈ। ਸੀਤਅਨੰਤਨਭੇਦੁਗਣਾਵੈ
੧੦੦ ਕੀਅਕਿਤੈਪਉਚਲਿਆਨਾਮਦੇਵਨੇਆ
ਪ੍ਰਸਿਧਾਇਆ ਨਾਕੁਰਦੀਸੇਵਾਕਰੀਦੁਧੁਪ
ਆਵਦੁਕਹਿਸਮਾਸੁਹਾਇਆ ਨਾਮਦੇਉਇਸਨਾ
ਨੁਕਰਿਕਪਲਗਾਇਦੁਰਿਕੇਲੇਆਇਆਨਾਕੁ

੧੧੨
ਹੋਨਾ ਵਾਲਿ ਕੈ ਚਰਣੇ ਦਕਲੈ ਤਿਲ ਕੁ ਚੜ੍ਹਾਇ
ਆਹਾ ਬਿਜੇ ਨਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਦੁਧੁ ਪੀਅਹੁ ਜੀਗੇ
ਬਿੰਦਰਾਇ ਆਹਾ ਨਿ ਹਚਉ ਕਰੈ ਅਰਾਧੀਆ
ਹੋਇਦਇਆ ਲੁਦਰ ਸੁ ਦੇਖ ਲਾਇਆ ਭੁਰੀ
ਕਰੈ ਗੀਨਾ ਅਦੇਵੈ ਲੈ ਠਕੁਰਨੇ ਦੁਧੁ ਪੀਅਾਇਅ ॥ ੧ ॥
ਗਾਇ ਮੁਖੀ ਜੀਵਾਲੀ ਚਿਨਨਾ ਅਦੇਉਦਾ ਟੁਪਰ
ਛਾਇਆ ਫੇਰੇ ਹੁਰਾਰਾ ਖਿਓਨੁ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਲੈ
ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਭੁਗਤ ਜਨਾ ਦਾ ਕਰੈ ਕਰਾਇਅ ॥ ੨ ॥
੧੧੩ ਦਰਸਨ ਦੇਖਣਨਾ ਅਦੇਵੁ ਲਕੈ ਉਰੀ ਤੇ

ਲੋਚਨੁਆਵੈ। ਭੁਗਤਿਕਰਨਿਮਲਿਦੁਇਜਟੇ ੧੧੨

ਨਾਮਦੇਉਹਰਿਚਲਿਤਸੁਦਾਵੈ। ਮੇਰੀਕੁੀਕਰਿਥੇ

ਨਤੀਦਰਸਨੁਦੇਖਾਂਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈ। ਟਕਰਜੀਨੇ

ਪੁਡਿਓਸੁਦਰਸਨੁਕਿਵੈਤਿਲੋਚਨੁਪਾਵੈ। ਹਸਿ

ਕੋਚਕੁਰੁਬੋਲਿਅਨਾਮਦੇਉਨੋਕਹਿਸਮਸੁਵੈ।

ਹਾਥਿਨਾਵੈਰੇਦਸੇਤੁਸਿਤਿਲੋਚਨੁਮੇਮੁਹਿਲ।

ਵੈ। ਹਉਅਧੀਨੁਹਾਂਭੁਗਤਦਾਪਹੁਚਿਨਹੰਘਾ

ਭੁਗਤੀਦਾਵੈ। ਹੋਇਵਚੇਲਾਅਣਿਮਲਾਵੈ।

੨੨ ਬਾਮਣਪੁਜੈਦੇਵਤੇਧੀਨਾਗਉਚਰਾਵੁਣਿਅ।

ਏਂ ਧੀਨੰਡਿਰਾਚਲਤੁਏਹੁਪੁਛੈਬਾਮਣੁਆਖਿ
ਸੁਣਾਵੈਠਾਕੁਰਦੀਸੇਵਾਕਰੈਜੇਇਛੈਸੇਈਫਲੁ
ਪਾਵੈਧੀਨਕਰਦਾਜੇਦੜੀਮੇਭਿਰੇਹਾਇਕੁਜੇ
ਤੁਧੁਰਾਵੈਪਥਰਾਇਕੁਪਲੇਦਿਕਾਰਦੇਧੀਨੇਨੇ
ਗੋਲਛੁਡਾਵੈਠਾਕੁਰਨੇਨਾਵਾਲਿਕੇਛੁਹਾਰੇਟ
ਲੇਭੋਗਚੜ੍ਹਾਵੈਹਾਥਿਜੇਕੀਮਨਤਿਕਰੈਪੇਰੀ
ਪੇਪੇਬਹੁਤੁਮਨਾਵੈਹਉਭੀਮੁਹੁਨਜੁਠਾਲਸਾ
ਭੁਰੁਠਾਮੇਕਿਹੁਨਸੁਖਾਵੈਗੋਸਾਂਈਪਰਤੁਖ
ਹੋਇਰੋਟੀਖਾਇਛੁਹਾਮੁਹਿਲਾਵੈਕੁਲਾਭਾ

ਓਗੋਇੰਦੁਅਲਾਵੈ ੧੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੀਤ ੧੧੩

ਗਤਿਕਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਾਂਤ ਬਹੈ ਲਿਵਲਾਵੈ ਕ

ਰਮਕਰੈ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹੋਰ ਸੁਕਿ ਸੈਨ ਅਲ

ਖੁਲਖਾਵੈ ਘਰਿਆਇ ਮਾਜਾ ਪੁਛੀ ਮੇਰ

ਜਿੰਦੁਆਰ ਗਇਆ ਅਲਾਵੈ ਘਰਿ ਸਰੁ ਦ

ਬੁਧੰਗੀ ਅਨਿਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਕੈਥੁ ਬਲੀ ਘਾਵੈ

ਦੁਭਾਸਾਂ ਗੁਣ ਗਤ ਦਾ ਚਹੁਇਕ ਅਨਿਪਰ ਮੇਸ

ਰਾਧਿਆਵੈ ਪੇਜ ਸਦਾ ਰੈ ਭਗਤ ਦੀਰਾ ਜਾਹੈ ਇ

ਕੈ ਘਰਿ ਚਲਿਆਵੈ ਦੇਇ ਵਿਲਾਸ ਭੁਸਿ ਕੈ

ਅਣਗਣਤੀਖਰਚੀਪਹੁਚਾਵੈ ਓਥਹੁਆ
ਇਆਰੁਗਤਪਾਸਿਹੋਇਆਲੁਹੇਤੁਉਪਜਾ
ਵੈ ਰੁਗਤਜਨਾਜੈਕਾਰੁਕਰਾਵੈ ੭੪ ਹੋਇਬਿ
ਰਕਤੁਬਨਰਸੀਰਹਦਾਰਾਮਾਨੰਦਗੁਸਾਂਈ।
ਮਾਮ੍ਰਿਤੁਵੇਲਾਉਠਿਕੈਜਾਦਗੰਗਾਨਦਦਤ
ਈਅਮਗੋਹੀਵੇਜਾਉਕੈਲੀਆਪੇਆਕੀਬੀ
ਰੁਤਿਥਾਂਈਪੇਗੀਟੁਬਿਉਠਾਲਿਆਬੋਲਹੁਰ
ਮਾਸਿਖਸਮਸੁਆਈ ਜਿਉਲੋਹਾਪਾਰਸਫੁਹੇ
ਚੰਨਟਵਾਸੁਨੀਮੁਮਹਕਾਈ ਪਸੁਪਰੇਤਹੁ

ਦੇਵਕ ਰਿਪੁ ਰੇਸਾ ਤਿਗੁਰ ਦੀ ਦੁਡਿਆਈ ॥ ਅ ॥ ੧੧੪

ਚਰਜ ਨੇ ਅਚਰਜੁ ਮਿਲੈ ਦਿਸ ਮਾਏ ਦਿਸ ਮਾਏ

ਮਿਲਾਈ ॥ ਝਰ ਲਾ ਝਰ ਦਾ ਨਿੰ ਝਰ ਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ

ਬਾਣੀ ਅਘ ਘ ਘ ਘਾਈ ॥ ਹਾਂ ਮ ਕੀ ਬੀ ਹੈ ਭੇਦੁ

ਨ ਭਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾ ਪੁਕ ਬੀਰ ਦਾ ਦੂਜ ॥

ਸਿਖੁ ਹੋ ਅਸੈ ਦੁਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਰਾਤੀ ਕ

ਹੈ ਭੁਲ ਕੋ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਜਾਈ ॥ ਆਏ ਸੀਤ ਪਰ

ਹੁਟੇ ਕੀਰਤ ਨੁਹੋ ਆਰੈ ਦਿਸ ਬਾਈ ॥ ਛੁਡਿ ਨ ਸ

ਕੈ ਸੀਤ ਜਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਿ ਨ ਸੇਵਕ ਮਾਈ ॥ ਸੈਣਿ

ਰੂਪਹਾਰਿਜਾਇਕੋਆਇਆਹਾਏਨੋਰੀਬੁਝਾਇ ॥
ਸਾਧਜਨਨੋਵਿਦਾਕਾਰਿਰਾਜਦੁਆਰਿਗਾਇ
ਆਸਰਮਾਈ ॥ ਹਾਏਦੁਰਹੁਸਦਿਕੋਗਲਹੁ
ਕਵਾਇਖੋਲਪੋਨਾਈ ॥ ਵਾਸਿਕੀਤਾਹਉਤੁਧੁ
ਅਜੁਬੋਲੋਰਾਜਾਸੁਦੋਲੁਕਾਈ ॥ ਪਰਗਦੁ
ਕਰੈਭੁਗਾਤਿਵਡਿਆਈ ॥ ੧੬ ॥ ਭੁਗਤੁਭੁਗਤੁ
ਜਾਗਿਵਡਿਆਚਹੁਚਕਾਇਚਿਚਮਰੇਦਾ
ਪਾਵਾਰੀਵੈਰਾਹਾਇਚਿਕੁਲਾਧਰਮਦੇਇਵੈ
ਰਸਮੇਦਾ ॥ ਜਿਉਕਥਿਮੇਲੇਚੀਥੜੇਹੀਰਾਲ ॥

ਲੁਆਮੇਲੁਪਲੇਟਾਚਹੁਦਰਨਾਉਪਦੇਸਦਾ ११५
ਗਿਆਨਧਿਆਨਕਾਰਿਗੁਰਗਤਿਸਹੇਟਾਨਾ
ਵਟਿਆਇਆਸੀਗੁਮਾਲਿਬਾਨਾਰਸਕਾਰਿ
ਗੀਗਾਬੇਟਾਕਾਫਿਕਸੀਰਾਸਉਪਿਆਰਾਇ
ਵਾਸੈਗੀਗਾਦੀਰੇਟਾਲੰਗਾਪੁਰਬਾਅਭੀਚੁ
ਦਾਭਿਰਾਚਲਤੁਅਚਰਜੁਅਮੇਟਾਲਾਇਅ
ਕਸੀਰਾਹਥੁਕਾਫਿਸੁਤੁਇਕੁਜਿਉਤਾਟਾਪੇਟਾ
ਗੁਗਤਿਜਨਾਹਾਰਿਆਪਿਉਬੇਟਾ ੧੭ ਗੋਤ
ਮਨਾਰਿਆਹਾਲਿਆਤਿਸਨੇਦੇਖਿਇਵੁਲੁਭਾ

ਫਲ ਪਰਘਰਜਾਇਸਰਾਪੁਲੇਹੋਇਸਹਸਰੁ
ਗਪਛੇਤਾਣਾ ਸੁਧਾਹੋਆਇਵਲੇਕੁਲੁਕਿਅ
ਸਰਵਰਮਨਿਸਰਮਾਣਾਸਹਸਰੁਗਹੁਲੇਇ
ਣਸਹਸਲੇਵੇਗੀਇਵਪੁਰੀਸਿਧਾਣਾ ਸਤੀਸ
ਤਹੁਵਾਲਿਸਿਲਾਹੋਇਨਦੀਕਿਨਾਰੇਬਾਬੁਪਰਾਣ ॥
ਰਘਪਾਤਿਚਰਣਿਫੁਹੀਦਿਆਚਲੀਸੁਰਗਪੁ
ਰਿਬਣੇਬਿਬਾਣਾਗੁਗਤਿਵਛਲੁਕੁਲਿਅਈ
ਅਹੁਪਾਤਿਤਓਧਾਹਣੁਪਾਪਕਮਾਣਾਗੁਣਨੇ
ਗੁਣਸਰੁਕੇਕਰੈਅਓਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਤਿਸੁਜਾ

ਦਾ ਅਬਗਾਤਿਗਾਤਿਕਿਆਅਖਵਖਾਦਾ੧੦੧੧੬

ਵਾਏਮਾਣਸਮਾਰਦਾਬੈਰਾਬਾਲਮੀਕਵਟਦਾ

ਕਾਪੁਰਾਸਤੀਗੁਰੁਟਿਆਮਨਦਿਚਿਹੋਆਖ

ਜੋਤਾਕਾਮਾਰਟਨੋਲੋਚੈਘਟਾਕਾਦਿਨਰੀਘੋਰ

ਬਉਘਾਕਾਸਤਿਗੁਰਿਮਨੁਆਰਖਿਅਹੋਇ

ਨਾਮਾਏਉਛੇਹਾਕਾਅਉਗੁਟਸਕੁਪਰਗਾਸਿ

ਅਨੁਰਜਗਾਰੁਹੋਏਹੁਅਸਾਕਾਘਰਿਦਿਚਿ

ਪੁਛਟਘਾਲਿਆਮੀਤਿਕਾਲਿਹੋਕੋਇਅਸਾਕਾ੦)

ਕੋਕਮਕਾਚਉਖੀਨੀਐਕੋਇਨਬੇਲੀਕਰਦੇਝਾ

ੴ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਏਉ ਧਾਰਿ ਅਨੁਦਾਇ ਨਿਕਥਾ
ਉਪਾਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਪ ਪਹਾੜੁ
੧੯ ਪਾਤਿਤੁ ਅਜਮਲੁ ਪਾਪ ਕਰਿ ਜਾਇ ਕਲ
ਵਤਣੀ ਦੇਹਿ ਆਗੁਰੁ ਤੇ ਬੇਮੁਖੁ ਹੋਇ ਕੈ ਪਾਪ
ਕਮਾਵੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦਾਹਿ ਆਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗ
ਵਾਇ ਅਨੁਕੁਦ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਗਿਫਰ ਦਾਹਿ ਆ
ਗੁਰੁ ਅਪੁਤ ਜਾਏ ਦੇਸੁ ਆਪਾ ਦੇਹੁ ਲਾਇ ਛੇਲ
ਹਿ ਆਗੁ ਪੁਤੁ ਉਪਨਿਸਤ ਦਾਨੁ ਉਧਰਣ ਨੇ ਚਿਤਿ
ਉਮਾਰਿ ਆਗੁ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਜਾਇ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ

ਉਨਗਾਇਲੁਕਾਹਿਆ ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਜਮਦੂਤ ॥ ੧੧੭

ਵੇਖਿਪੁਤਨਗਾਇਲਬੋਲੈਛਹਿਆ ॥ ਜਮਗ

ਣਮਾਰੇਹਰਿਜਨਾਗਾਇਆਸੁਰਗਿਜਮਤੰਤੂ

ਨਸਹਿਆ ॥ ਨਾਇਲਏਦੁਖੁਡੇਗਾਦੁਹਿਆ ॥

੨੦ ॥ ਗਨਿਕਾਪਾਪਾਇਹੋਇਕੋਪਾਪਾਦਾਗਲਿ

ਹਾਰੁਪਰੇਤਾ ॥ ਅਹਾਪੁਰਖਅਚਾਣਚਕਗਨਿ

ਕਾਵਾਕੋਆਇਖਲੇਤਾ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਦੇਖਦਇ

ਆਲੁਹੋਇਹਬਹੁਉਸਨੋਦਿਤੇਨੁਤੇਤਾ ॥ ਰਾਮਨ

ਮੁਉਪਦੇਸੁਕਾਰਿਖੋਲਿਗਾਇਆਦੇਵਟਜੁਸ

ਓਤਾ ਨਲਿਵਲਗੀਤਿਸੁਤੋਤਿਅਹੁਨਿਤਪੜਾ
ਏਕਰੇਅਸੋਤਾਪਾਤਿਤੁਓਧਾਰਦੁਰਾਮਨਾਮੁਦੁ
ਰਮਾਤਿਪਾਪਕਲੇਵਹੁਧੋਤਾਅਤਿਕਾਲਿਜਮ
ਜਾਨੁਤੋਜਨਰਕੇਵਿਚਿਨਖਾਧਸੁਗੋਤਾਗਈ
ਥੋਕੀਨਾਬਿਬਾਣਚਕ੍ਰਿਨਾਓਰਸਾਇਦੁਛੋਤਿਅ
ਛੋਤਾਥਾਓਨਿਥਾਵੇਮਾਦੁਮਟੋਤਾ੨੧ਅਈ
ਪਾਪਾਇਪੁਤਨਾਦੁਹੀਥਣੀਵਿਹੁਲਾਇਦੁਹੇਲੀ
ਅਯਾਇਥੋਠੀਪਰਦਾਰਾਇਚਿਨੇਹੁਲਾਇਨਦਹਾ
ਇਨਿਵੇਲੀਕੁਛੁਕੁਲਾਵੇਗੋਬਿਦਰਾਇਕਰਿਚੇ

ਟਕੁਚਤੁਰੀਕੁਮਹੇਲੀ। ਸੋਹਣੁਮੀਮੇਧਾਇਓ ੨੧੮

ਨੁਬਾਹਰਿਆਈਗਰਬਗਹੇਲੀ। ਦੇਹਵਧਾਇ

ਉਚਾਇਅਨੁਤਿਹਚਰਿਆਰਿਨਾਰਿਆਡਿਖੇਲੀ।

ਤਿਹੁਲੋਅਦਾਭਾਰੁਦੇਚਬਫੁਆਗਲਿਹੋਇ

ਦੁਹੇਲੀ। ਖਾਇਪਛਾਨੁਪਹਾਨੁਦਾਂਗਿਜਾਇਪ

ਈਉਜਾਫੁਧਕੇਲੀ। ਕੀਤੀਆਊਤੁਲਿਸੁਹੇਲੀ।

੨੨ ਜਾਇਸੁਤਾਪਰਭਾਸਵਿਚਿਗੋਡੇਉਤੈਪੇਰ

ਪਸਾਰੇ। ਚਰਣਕਵਲਵਿਚਿਪਦਮੁਹੇਫੁਲ

ਮਿਲਸੁਲਕੇਦਾਂਗੀਤਾਰੇ। ਬੀਧਿਕੁਆਇਆ

ਭੁਲਿਦਾ ਮਰਗੋ ਜਾਇ ਬਾਟੁ ਲੈ ਆਰੇ ॥ ਦਰ
ਸਨੁ ਰੋਹੋ ਸੁਜਾਇ ਕੈ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਪੁਕਰੇ ॥
ਗਲਿ ਵਿਚਿ ਲੀਤਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਅਵਗੁਣ ਕੀ
ਤਾਹਰਿ ਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤੋ ਖਿਆ
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਬਿਰਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ
ਕਰਿ ਮੰਨੀ ਅਨਿ ਬੁਧਿ ਆਵੇ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸ ਦੁਹਾਰੇ ॥
ਪਾਪ ਕਰੇ ਦੇ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦ ॥ ਦਸਿ ॥

१ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾ

ਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੁਹਾਰੀ ਸਾਧ ੧੧੯
ਸੰਗਤਿ ਸਾਚਿ ਖੰਡਿ ਹੈ ਆਇ ਸੁਰੇਖੇ ਖੋਲੇ ਬਾਰੀ)
ਆਖਿ ਕਿਰਦਿ ਨਿਸੁਰੁ ਸੁਰੇਖੇ ਅਨਹਦ ਨਾਇਦੁ ०
ਇਨਿ ਦਰਬਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹਾਂ ਦੀ ਮਜਲਸੇ
ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਪੀਵੁ ਭੁਗੀ ਸਾਕੀ ਹੋਇ
ਪੀਲਾ ਵਟਾਉ ਲਸਾਪਿ ਆਲੇਖਰੀ ਖੁਮਾਰੀ
ਗੁਇਰੁ ਗਾਤਿ ਭੇਚੋ ਲਟਾ ਮਸਤੁ ਮਲਮਸ
ਤਸਦਾ ਹੁਸੀ ਆਗੀ ਭੁਗਤ ਵਛਲੁ ਹੋਇਰੁ ਗ
ਤੁੰਡੀ ਭਾਰੀ १ ਇਕਤਨੁ ਕਤੇਹੋ ਇਜਾਇ ਮਹਰ

ਮੁਮੁਜਰਮੁਖੇਰਖੁਮਾਰੀਮਸਤਾਨੀਵਿਚਮ
ਸਲਤੀਰੀਰਮਹਾਲਿਜਾਣਾਮਨੁਮਾਰੀਗਲ
ਨਬਾਹਰੀਨਿਕਲੇਹੁਕਮੀਬੰਦੇਕਾਰਕਰਾਰੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਖਫੁਲਪਰਮਰਸੁਦੇਹਾਬਿਦੇਹਵਡੇਬੀ
ਚਾਰੀਗੁਰਮੁਰਤਿਗੁਰਸਬਦਸੁਣਿਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਆਸਟਨਿਰੰਕਾਰੀਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁ
ਕਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਲਾਸਬਦੁਅਹਾਰੀਅਬਗ
ਤਿਗਤਿਅਗਾਧਿਥੇਧਾਅਕਥਕਥਾਅਸਗਾਹ
ਅਪਾਰੀਸਹਾਨੇਅਵੇਟਟੁਪਰਉਪਕਾਰੀ ੨

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਗੁਰਸਿਖਮਿ ਲਿਖਿ ॥ ੧੨੦ ॥

ਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਦੇਸੁ

ਕਰਿਸਟ ਲੁਮੁਰਤਿ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ

ਰਦਖਣਾ ਤੰਤੁ ਉਤ ਕਰਿਸਟ ਕੁਚਰਦ ਕਵਲ

ਗੁਰਲਾਇਆ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਦਾਇਆ ॥ ਲ

ਹੋਇ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਮਤਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਰਾ

ਸਿਰਹਰਾ ਸਿਰੇ ਪੇਰੀ ਪੇਜ ਗੁਪੇਰੀ ਪਾਇਆ ॥

ਕਾਮੁ ਕੇਧੁ ਵਿਰੋਧੁ ਹਰਿ ਲੇਕੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤ

ਜਾਇਆ ॥ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਖੁਦਾਇਆ ਧਰਮੁ ਨ ਮੁਦ ॥

ਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿਵਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਲੋਗੁਰ
 ਸਿਖਸਦਾਇਆ ਸਬਦਗੁਰਤਲਿਵਲੀਦੁ
 ਹੋਇਸਾਧਸੰਗਾਉਸਚੇਮੇਲਾਮਲਾਇਆ ਗੁ
 ਕਮਿਰਜਾਈਚਲਦਾਆਪੁਗਵਾਇਨਆਪੁ
 ਜਦਾਇਆ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿਪਰ
 ਉਪਕਾਰਿਅਚਾਰਿਲੁਕਾਇਆ ਗੁਪਰਮਾਪਿਅ
 ਲਾਆਪਉਪੀਸਹਜਾਮਾਈਅਜਰੁਜਰਾਇ
 ਆ ਗੰਮਟਾਬੋਲਦੁਨਿਵਿਚਲਦੁਹਬਹੁਦੇਕੋਰੁਲ
 ਮਨਾਇਆਇਕਮਨਾਇਕਅਰਾਧਦਾਬਿਧਾ ੧੨

ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ १੨੧
ਲੁਨਿ ਜਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਬਾਗੀ
ਕਹੈ ਖੰਡੇ ਧਾਰਿ ਗਲੀ ਆਤਿ ਕੁੀੜੀ ਚਖੋਟੇ
ਕੈਨ ਕੁਲ ਹਟਾ ਚਲਿ ਨ ਸਕੈ ਉਪਰਿ ਕੀੜੀ ॥
ਲਹੁ ਨਿਕੀ ਆਖੀ ਮੇ ਤੇ ਲਾਤਿ ਲਹੁ ਲੈ ਕੇ ਲੁਪੀ
ਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਸੀ ਪਰਮਹੰਸ ਖੀਰਨੀ ਰਨਿ
ਰਨ ਉਚੁ ਜਿ ਵੀੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰ ਗਿ ਚਲ
ਣਾ ਅਸ ਨਿਰਾਸੀ ਕੀੜੀ ਕੁਉ ਕੀੜੀ ॥ ਸਹਜ ਸਰੋ
ਵਰ ਸਚਖੀ ਤ੍ਵਿ ਸਾਧਸੰਗ ਤਿਸ ਚਤੁਰਖ ਤਿਹਰੀ

ੴ ਸਚਾਈ ਕੀ ਹਧ ਤਿਪਉੜੀ ਆਨਿ ਰੰਕਾਰ
ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸਹੀੜੀ ਰੀਗੋਦੀ ਮਾਨੁ ਆਈਐ
ਅਕਬਕਬਾਇਸ ਮਾਦੁ ਬਚੀੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਫਲੁ ਸੁਖੁ ਸਹਜ ਅਲੀੜੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ
ਫਲੁ ਪਰਮ ਸੁਚਰਣੇ ਦਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਪਖਾ
ਲੇ ਸੁਖ ਸੰਪਦਾਇ ਚੇਹ ਖਿਕੈ ਚਰਣ ਕਟਲਮ
ਕਰੰਦਾ ਪਾ ਲੇ ਕਉਲਾ ਲੀ ਸੁਰਜੇ ਮੁਖੀਲ
ਖਕਟਲਾ ਖੜਦੇ ਰਲੀ ਆਲੇ ਚੰਦੁ ਮੁਖੀ ਹੋਇ
ਕੁਮਦਨੀ ਚਰਣ ਕਟਲ ਸੀਤਲੁ ਮਾਮੀ ਆਲੇ ॥

ਚਰਣਕਵਲਦੀਦਾਸਨਾਲਖਸੁਰਜਿਹੋਵਲਿ ॥ ੧੨੨ ॥
ਕੁੰਭਕਾਲੇਲਖਤਾਰੇਸੁਰਜਿਚੜੇਜਿਉਛੁ
ਪਿਯਾਨਿਨਆਪਸਮਾਲੇਚਰਣਕਵਲਦ
ਲਜੇਤਿਉਚਿਲਖਸੁਰਜਿਲੁਕਿਜਾਨਿਰਦਾ
ਲੇਗੁਰਸਿਖਲੇਗੁਰਸਿਖਸੁਖਾਲੇ॥ ਚ॥
ਹਿਰਨਿਇਕਦਰਨਿਕਾਰਿਦਰਨਿਅਦਰਨਤ
ਮੇਲਗੁਲਾਲੇਅਸਟਧਾਰੁਇਕਧਾਰੁਕਾਰਿ
ਦੇਦਕਤੇਬਨਭੇਦੁਇਚਾਲੇ॥ ਚੰਦਨਦਾਸੁਦ
ਣਾਸਪਤਿਅਟਲਸਟਲਾਇਚਿਦਾਸੁਖਾ

ਲੇ ਲੇਹਾ ਸੁਇਨਾ ਹੋਇ ਕੋ ਸੁਇਨਾ ਹੋਇ ਸੁਗੀ
ਧਇਖਾਲੇ ਸੁਇਨੇ ਅੰਦਰਿ ਰੀਗਾ ਰਸ ਚਰਣ
ਮਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਰਦੁ ਲੇ ਆਟਕ ਮੇਤੀ ਸੁਇਨੇ
ਅਹੁਜਗਾ ਮਗਜੇ ਤਿਹੀ ਰੇ ਪਰਦਾ ਲੇ ਧਇਬ
ਦੇਹਾ ਦੇਬਾਇਸਾਇ ਹੋਇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਦਿਬ ਜੇਤਿ
ਉਜਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਰਸ ਕਰਸਾਲੇ॥
ੴ ਪਰਮਾਪਿ ਆਲਾਸਾਧ ਸੀਗੀ ਸਬਦ ਸੁਰ
ਤਿ ਅਨਹਦ ਲਿਵਲਾਈ ਆਖੀ ਆਨੀ ਚੰਦ ਚੰਕੇ
ਰਗਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਿਸਾਇ ਸਿਸਾਇ ਵਰਸਾਈ॥

ਘਨਹਰਚਾੜਿਕੋਮੋਹਜਿਉਅਨਹਦਧੁਨਿ ੧੨੩
ਸੁਇਪਾਇਲਪਾਈ। ਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰ
ਦਹਸਿਸੁਖਸੰਪਦਹੋਇਰੁਦਰਸਮਾਈ। ਸੁ
ਖਸਾਗਰਾਵਿਚਿਮੀਨੋਇਗੁਰਮੁਖਿਚਲਿਨ
ਖੋਜਖੁਜਾਈ। ਅਪਿਓਪੀਅਣਨਿਸ਼ੁਰੁਸ਼ੁਰੁ
ਅਜਰੁਜਰਣੁਨਅਲਖੁਲਖਾਈ। ਵੀਹਾਇ
ਕੀਹਉਲਘਕੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫ
ਲੁਪਾਈ। ਵਾਹਗੁਰੁਵੇਡੀਵਡਿਅਈ। ਕੋਛੁ
ਆਂਡਾਧੀਆਨੁਧਰਿਕਰਿਪਰਪੰਕੁਨਦੀਵਿਚਿ

ਆਵੇਂ ਕੁੰਜ ਰਿਵੇਂ ਸਿਮਰਦੁ ਕਰੈ ਲੇ ਬਚਾਉ ਤ
ਦੀ ਅਸ ਆਵੇਂ ਬੰਤ ਕ ਬੰਚਾਤੁ ਰਿਤੁ ਰੋਜ ਲਖ
ਲਵਰਤੈ ਸਹਾਜੇ ਵਿਰਾਣੇ ਕੋਇ ਲਪਾਲੇ ਕਾ
ਵਟੀ ਮਿਲਦਾ ਜਾਇ ਕੁਟ ਬਿਧਿ ਆਵੇਂ ਹੀ ਸਦ
ਸੁਦਾ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰਿ ਮਾਣ ਕਮੋਤੀ ਰੋਗ ਚੁਗਾਣੇ
ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਸਿਮਰਾਇ ਸਦਾ ਸਤਿਗੁ
ਰਾ ਸਿਖ ਰਖੈ ਨਿਰਬਾਣੇ ਭੂਹ ਭੂਇਖ ਭੁਵਰਤ ਮ
ਨ ਵਿਰੁ ਵਟ ਸੇਈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਜਾਤੀ ਸੁੰਦਰ
ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣੇ ਚੰਦਨ ਦਾ ਸੁਦਨਾ ਸਪਤਿ ਬਾ

ਵਨਚੰਦਨੀਚੰਦਨੁਹੋਈ॥ ਫਲਵਿਦੁਚੰਦਨੁਬਾ १੨੪
 ਵਨਾਅਾਦਿਅਨਾਦਿਬਿਅੰਤੁਸਦੇਈ॥ ਚੰਦਨ
 ਬਾਵਨਚੰਦਨਹੁਚੰਦਨਵਾਸੁਨਚੰਦਨੁਕੋਈ॥
 ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਹੋਈਪਾਸਪਾਸੇਕ
 ਚਨਜੋਈ॥ ਕੰਚਨਹੋਇਨਕੰਚਨਹੁਦਰਤਮਾਨਵ
 ਰਤੋਸਤੁਲੋਈ॥ ਨਦੀਅਨਲੇਗੀਗਾਸੀਗੀਸ
 ਗਰਸੀਗਾਅਖਾਗਾਸੇਈ॥ ਬਗੁਲਾਹੀਸੁਨਿਹੋ
 ਵਈਅਨਸਰੋਵਰਿਜਾਇਖਲੋਈ॥ ਵੀਹਾਂਵੈਦ
 ਰਤਾਰੋਓਈ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਇਕੀਹਪਉਦੀਅ ੦

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਨਿਜ ਘਾਹਿ ਰੇਈ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਭਿਓ ਸਹਜ ਘਾਹਿ ਸਿਮਰਾਇ ਦਰਸਿ ਪ
ਰਸ ਗੁਣ ਗੋਈ ॥ ਲੋਹ ਸੁਇ ਨਾਹੇ ਇਕੋ ਸੁਇ
ਨਿਅਹੁ ਸੁਇ ਨਾਨਿ ਉਅਵਲੇਈ ॥ ਚੰਦਨੁ ਬੇ
ਰੈ ਨੀਮੁ ਬਟੁ ਨੀਮਹੁ ਚੰਦਨੁ ਬਿਰਖੁ ਪਲੇਈ ॥
ਗੀਗੋਦਕ ਚਰਟੇ ਦਕਹੁ ਗੀਗੋਦਕ ਮਲਿ ਗੀ
ਗਾਹੇਈ ॥ ਕਾਗਹੁ ਹੀਸੁ ਸੁਦੈ ਸੁਹੇਈ ਹੀਸਹੁ ਪ
ਰਮਹੀ ਸੁਦੈ ਰਲੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੈ ਸੀ ਪਰਮ
ਹੀਸੁ ਕੁ ਕੁਸਚੁ ਨੀਰਖੀਰੁ ਦਿਲੇਈ ॥ ਗੁਰਚੇਲਾ

ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਹੋਈ ११ ਕੰਛੁ ਬਚਨ ਦੀ ਵਿਚਿ १੨੫

ਗੁਰਸਿਖ ਲਹਾਰਿ ਨਰੁ ਦਜ ਲਾਬਿ ਆਪੇ ॥ ਕੰਛ

ਬਚਾ ਲੈ ਇਉ ਰਹੈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਨਜਾ

ਪੇ ॥ ਹੀ ਸਦੈ ਸੁਹੈ ਮਾਨੁ ਸਹਿ ਸਹਜ ਸਹੈ ਦੁਹੈ ਦੁਤ

ਪਰਤਾਪੇ ॥ ਬੰਤ ਕਬਚਾ ਕੋਇ ਲੈ ਨੰਦ ਨੰਦ ਨਦ

ਸੁਦੇਵ ਮਿਲਾਪੇ ॥ ਰਵਿਸ ਸਿਚ ਕਵੀ ਤੋਚ ਕੋਰ

ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਲਿਖਿ ਪਟਰੇ ਸਰਾਪੇ ॥ ਅਨ ਲਪੀਥਿ

ਬੰਚਾ ਮਿਲੈ ਨਿਰਾਧਾਰ ਹੋਇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ॥ ਗੁ

ਰਸਿਖ ਸੀਧੀ ਮਿਲਾਵਟੀ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਪਰ

ਚਾਉਪਛਾਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਥਾਪਿ
ਅਥਾਪੇ ੧੩ ਤਾਰੂਪੇ ਪਵਤਾਰੀ ਅਗੁਰਮੁਖ
ਬਾਲ ਸੁਰਾਇ ਉਦਾਸੀ ਅਲਾਕੀ ਕੁਦਖਾਣੀ
ਐਚਲਤੁ ਅਚਰਜ ਲੁਕਤੁ ਗੁਰਦਾਸੀ ਅਪ
ਰਥਾਖੇਡੁ ਸੇਇਰੀ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸੁਖ ਸਹਾਜੇ
ਨਿਵਾਸੀ ਕੁਲਾਰ ਬਾਬੁ ਦਯਾਇਦਾ ਮਜਲ
ਸਮਰਦਾਨਾ ਮੀਰਾਸੀ ਅਪਰਥੀ ਮਲੁ ਸਹਗ
ਭੁਲਾਗਾ ਮਾਡਿ ਡੀਭੁ ਗਾਡਿ ਮਾਡਿ ਮਾਸੀ
ਦਉਲਤ ਖਾਂਲੇ ਦੀ ਕੁਲਾਹੇ ਆਜਿ ਦਪੀਰੁ ਅ

ਬਿਨਾਸੀ ਆਲੇਆਂਗਾ ਸਿਖਦੁਇਗੁਰਬਾ ੧੨੬
ਟੀਰਸਿਰਸਿਕਾ ਬਿਲਾਸੀ ਅਨਮੁਖਕਾਲੁ
ਆਸਧਾਰਗੁਰਬਾਲੀਦਰਗਹਸਾਬਾਸੀ।
ਗੁਰਮਾਤਿਤੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਗਾਸੀ ੧੩ ਭੁਗ
ਤੁਜੇਭੁਗਤਾਰਠਹੀਜਾਪੁਦੀਸੀਸੇਵਕਮਾਏਅ
ਹਾਰਧਲੁਜਾਲੀਐਗੰਜਲੁਓਪਲੁਸਤਿਗੁ
ਰਬੁਏਐਲਸੀਹਾਂਦਿਬਿਅਖੀਐਰੁਗੀ
ਰਬੁਕਲੀਗੁਣਗਾਏਐਜਿਤੁਰਧਾਦੁਰਲਾ
ਬੁਝਾਬੁਝਾਏਕਮਨਧਿਆਏਐਟਿਰਲਾਖਹਰ॥

ਜੇਧੁਸਿਖੁਨੀਵਾਈਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਦੈਗੁਜ
ਰਜਾਤਿਲੁਗਾਚੁਹੈਗੁਰਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸੁਟਾ
ਵੈਲਾਈਧੰਬੁਵਖਾਣੀਐਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਕੁ
ਦੰਬੁਤਰਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲ
ਖਾਵੈ॥੧੪॥ਧਾਰੇਜੁਲਕਾਪਰਮਹੰਸੁਪੁਰੈਸਤਿ
ਗੁਰੀਕੰਧਾਧਾਰੀਅੰਲੁਸਾਹੀਸੁਰਮਾਵਡਾ
ਤੁਗਤੁਤਾਈਕੇਦਾਰੀਦੀਪਾਦੇਉਨਰਾਵਦਸੁ
ਬੁਲੇਦੇਜਾਈਐਬਲਿਹਾਰੀਲਾਲੁਸੁਲਾਲੁ
ਬੁਧਿਦਾਰੁਦੁਰਗਾਜੀਦਦੁਪਰਉਪਕਾਰੀਜੰਗ॥

ਧਰਣੀਜਾਣੀਐਸੀਸਾਰੂਨਾਲੇਨਿਰੰਕਾਰੀ॥
ਪਾਨੁਮਾਈਆਪੁਤੁਪਿਉਹੈਗੁਣਗਾਹਕਰੇ
ਇੰਦੁਤੰਤਾਰੀਐਧੁਰਸੇਈਆਦੇਵਤਾਗੁਰਸੇ
ਵਾਰਿਦੁਤਰਤਾਰੀ॥ ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪੇਜਸ
ਵਾਰੀ॥ ੧੫ ॥ ਪਰਬੀਮਲੁਤੁਲਸਾਰੁਲਾਮੇ
ਲਟਗੁਰਸੇਵਾਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਰਾਮੁਦੀਪਉਗ
ਰਸੈਟੁਨਗਉਰੀਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ ਮੇਰ
ਟੁਗਾਮੁਮਹਰਿਅਮਰੂਗੋਪੀਹਉਮੇਮਾਰੀ॥
ਸਾਹਾਰੂਗੁਰੁਲੇਤਾਗੁਰਗਤੁਗਤਿਹੈਪ

੧੨੭

ਅਚੀ ਖਾਨੁ ਛੁਹਾਤਾ ਰੂਤਰੇ ਵੇਗਾ ਪਾਸੀ ਕਰ
ਦੀਸਾਰੀ ਓਗਰਨੰਦ ਸੁਦਨਾ ਪੂਰੇ ਛੁਟਾ ਪਾਰੀ ਉ
ਤਾਰੀ ਅੰਲੀ ਆਸਾਹਾ ਰੂਤਲੇ ਛੀ ਬੇਗੁਰਦ
ਰਗਹਰਬਾਰੀ ਪਾਧਾ ਬੁਲਾ ਜਾਣੀ ਐਗੁ
ਰਬਾਣੀ ਗਾਇਣ ਲੇਖਾਰੀ ਰੂਲੇ ਵਾਲੀ ਸੰਗ
ਤਿਭਾਰੀ ੧੬ ਸਨ ਮੁਖੁਤਾਈ ਤੀਰਬਾ ਸੰਗੁਰ
ਵਾਲ ਸੰਗੁ ਸਿਰਦਾਰਾ ਪੂਰੇ ਮਾਟਕ ਚੰਦੁ ਹੋਇ
ਸਨਦਾ ਸੁਪਰਦਾਰ ਸਥਾਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਦਾਰਬ
ਜਾਈ ਐਤਾ ਰੂਤਾ ਰੂਦਾ ਸਦਾ ਆਗਾ ਅਹਾ ਪੁਰ

ਖੁਹੈ ਮਹਾਨੰਦਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬੁਧਿ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾ १੨੮
ਗਾ ਬਰਮਦਾ ਸੁਹੈ ਬੇਟੜਾ ਭੰਗੁ ਗੁਰਦਾ ਸੁਭਲੇ
ਤੁਕਿਆ ਗਾ ਦੀਪ ਜੇਤੁ ਤੀਰਥ ਸੈਸਾ ਰੂਬੁ
ਲਾਸਾ ਚੇਆ ਗਾ ਮਾਈ ਅਜਾ ਪਾਜਾਈ ਅਨਿ
ਨਈ ਅਖੁਲ ਗੁਰੂ ਪਾਅਰਾ ਤੁਲਸਾ ਦੁਹਰ
ਜਾਣੀ ਐ ਗੁਰੂ ਪਦੇਸ ਅਵੇਸ ਅਚਾਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ १੧ ਪੂਰੀ ਅਚੁਰੁ
ਚਉਧਰੀ ਪੇੜਾ ਦਰਗਹੁ ਦਾਤਾ ਭਾਰਾ ਬਾਲਾ
ਕਿਸਨਾ ਬੰਧਾਰਾ ਟਿਪੀ ਭਿਤਰਾਇ ਸਰੁ ਸੀਗ

ਗਾ ਸੁਹਕੁ ਤਿਲੋਕਾ ਸੁਰਮਾ ਸਿਖੁ ਸਮੁੰਦਾ ਸਨ
ਮੁਖ ਸਾਰਾ ਕੁਲੁ ਕੁਲਾ ਝੰਝੀ ਅਰੁ ਗੀਰ ਬੁ
ਧੁ ਝੰਝੀ ਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ਲਾਲੁ ਬਾਲੁ ਵਿਜਹਾਨੀ
ਹਰਖ ਵੰਤੁ ਹਰਦਾਸੁ ਪਿਆਰਾ ਧੀਰੁ ਨਿਹਾ
ਲੁ ਕੁਲਸੀ ਆਬੁ ਲਾਚੰਡੀ ਆਬਹੁ ਗੁਣਿ ਆ
ਗਾ ਗੋਖੁ ਦੇਵਾ ਮਹਤਿ ਆਤੋਤਾ ਅੰਦੁ ਸਬਦ ਵੀ
ਚਾਰਾ ਬੁਝਾ ਅਤੋ ਮੁਕੀ ਦੁਹੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੈ ਹਜੂਰਿ
ਕੀਦਾਰਾ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਪਰਗਟੁ ਪਾਹਾਰਾ ੧੮
ਗੀਗੁਨਾ ਉਸਹਗ ਲਾਹਾ ਆਧਰਮਾ ਉਦਾਤਾਈ

ਜੰਦੁਰੁ ਦੁਵਤਿ ਆਟਿ ਰਣਾ ਸੁਦੁ ਦੁਤਾ ਸਤੁ १੨੯
ਈ ॥ ਭੋਲੁ ਰੁਜਾ ਲੀ ਅਨਿ ਸਨ ਮੁਖ ਤੇ ਵਾੜੀ ਸੁ
ਖਦਾਈ ॥ ਭੁਲਾ ਭਾਗੀ ਭੁਗਤੁ ਹੈ ਜਾਪੁ ਨਿਦਲਾ
ਗੁਰਸਰਣਾਈ ॥ ਮੂਲਾ ਸੁਜਾਧਾ ਦੇਰੇ ਦੁਚਰ
ਬੁਝ ਸੇਵਕ ਮਾਈ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਭੰਡਾਰੀ ਆਬਾ
ਲਾਸਾਈ ਦਾ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਿਸਨੁ
ਬੀਬੜਾ ਮਾਛੀ ਮੁਦਿ ਰਿਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਤਿ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ॥ ੧੯ ॥ ਜੰਦੁਰੁ ਰੁਤੀਰ
ਬਾਚਾਇ ਚਈ ਲੇਚੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ॥ ਸਦੇ ਨਿਹਾਲੇ ਜਾਣੀ

ਅਨਿਸਨਮੁਖਸੇਵਕਗੁਰੂਪਿਆਰੇਸੇਖਰੁਸਾ
ਧਵਖਾਣੀਅਹਿਨਾਉਭੁਲੁਸਿਖਸੁਚਾਰੇਜੰਦੁ
ਭੀਵਾਜਾਣੀਅਨਿਮਹਾਪੁਰਖਮੂਲਾਪਰਵਾਰੇ
ਚਤੁਰਦਾਸਮੂਲਾਕਪੁਰਾਨਗਾਨੁਵਿਜਾਵਿਚ
ਹੋਅਟਿਰਟਾਬਹਿਲੁਵਖਾਣੀਐਜੇਠਾਚਗਾਕੁ
ਲੁਨਿਸਤਾਰੇਅਵਿਸਾਗੋਪੀਤੁਲਸੀਆਭਾਰਦੁ
ਆਜੀਸਨਮੁਖਸਾਰੇਵਡਾਭਗਤੁਹੈਰੁਈਅ
ਕੁਚੋਵਿਦੁਘੋਈਗੁਰਦੁਆਰੇਸਤਿਗਾਰਿਪੁ
ਰੈਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨੦॥ਕਾਲੁਚਾਉਥੀਮੀਆਮੁ

ਲੇਨੋਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਰਾ ਹੋਮਾਵਿਚਿਕਪਾ ੧੩੦
ਹੀਆਗੋਇਦੁਪੋਈਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ ਭੁਖਾ
ਦੇਡਾਭੁਟਦੁਇਧਾਰੇਸੁਦੁਮਹਲੁਤਿਸਤਾਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਮੁਕੋਹਲੀਨਾ ਲਿਨੇਹਾਲੁਸੇਦੁਕੁ
ਸਾਰਾ ਛੁਜੁਭੁਲਾਜਾਣੀਐਮਾਈਵਿਤੁਸਾ
ਦੁਵਿਚਾਰਾ ਭੁਲਸਾਦੁਹਰਾਭੁਗਭੁਹੋਦਾਐਦ
ਰੁਆਕਲੁਬਲਿਹਾਰਾ ਭੁਨਾਆਦਲੁਵਿਗ
ਹਮਲੁਬੁਧੋਛੀਬਾਗੁਰਦਰਬਾਰਾ ਸੁਲਤਾਨ
ਪੁਰਿਭੁਗਾਤਿਭੁੰਡਾਰਾ ੨੧ ਵੀਪਕੁਦੀਪਾਕਾਂਸ

ਹਾਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਹੁਕਮੀ ਬੀਦਾ ਪੰਟੀ ਅੰਦਰਿ
 ਚਉਧਰੀ ਫਿਲੋਲਾ ਲੁਲੀ ਗਾਹੁ ਸੁਰੀਦਾ ਅਜ
 ਬੁਅਜਾਇ ਬੁਝੀ ਫਿਅਉ ਪਰਸਾ ਹਾਗੁਰ ਸੇਵ
 ਕਰੀਦਾ ਪੀੜਾ ਛਜ ਲੁਲਾਣੀ ਮੇਰੀ ਦੁਸੀ ਪਰ
 ਮਿਲੈ ਹਸੀਦਾ ਪੁਰੁਸ ਪੁਰੁ ਕਪੂਰ ਦੇਉ ਸਿਖੈ
 ਮਿਲਿਅ ਮਾਨਿ ਦੇਗ ਸੀਦਾ ਸੀਮੁਟੁ ਹੈ ਸਹਬ
 ਜਪੁਰਿ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਦੀਸਾਰ ਲਹੀਦਾ ਜੋਧਾਜ
 ਲੋਰੁ ਲਸ ਪੁਰਿ ਮੋਹ ਦੁਆਲਾ ਮੁਰੀ ਜਿਰਹੀਦ
 ਹਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੁਇ ਆਵੁ ਤੇ ਮਸੀਦਾ **੨੨** ਦੁਸੀ ਜੇ

੭

੧੩

ਧੁਹੁਸੰਗੁਹੋਗੋਇਦਗੋਲਾਹਸਿਅਲੰਦਾਮੇਹ ੧੩੧
ਫੁਕੁਕਵਖਾਲੀਐਧੁਰੇਜੇਧੇਜਾਮੁਸੁਰੰਦਾ
ਅੰਦੁਪੰਨੁਪਗਵਾਫੁਹੋਪੀਗਦਾਗੁਰਗੁਇਚ
ਲੰਦਾਹਮਜਾਜੰਜਾਜਾਲੀਐਬਲਾਮਰਦਾਹ
ਦਿਗਸੰਦਾਹਨਿਗਮਲੁਨਾਨੇਓਹਰੀਨਾਲਿਸੁ
ਗੀਚਉਧਰੀਰੰਦਾਹਪਰਬਤਿਕਾਲੁਮੇਹਰ
ਨਾਲਿਨਿਹਾਲੁਸੇਵਕਰੰਦਾਹਕੰਕਾਕਲਉਸੁਰ
ਮਾਕਦੁਰਾਮਦਾਸੁਬਰਨਮੰਦਾਹਸੇਰੁਸਰੁ
ਗਾਚੁਹਦੀਅਹੁਆਰੇਕੇਰੁਗਾਉਗਵੰਦਾ

ਸਨਮੁਖਾਇਕਵੁਇਕੁਚੜੰਦਾ **੨੩** ਪੇੜਾਜ ॥
 ਤਿਚੰਡਾਲੀਆਜੇਠੇਸੇਠੀਕਾਰਕਮਾਈ ॥ ਲ
 ਟਕਟੁਪੁਰਾਜਾਣੀਐਗੁਰਾਦਿਤਾਗੁਰਮਾਤਿਗੁ
 ਰਗੁਈ ॥ ਕਟਾਰਾਸਰਾਫੁਹੈਗੁਗਤੁਵਡਾਗੁਗ
 ਵਾਨਸੁਗੁਈ ॥ ਸਿਖੁਗੁਲਾਰਾਵਿਤਾਸਾਵਿਚਿਧ
 ਉਦਮੁਰਾਗੀਗੁਰਸਰਦਾਈ ॥ ਆਡਿਤੁਸੁਈ
 ਨੀਸੁਰਮਾਚਰਦਸਰਾਟਿਚੁਹਕੁਜੇਸਾਈ ॥ ਲ ॥
 ਲਾਸੇਠੀਜਾਣੀਐਜਾਣਾਰਿਹਾਣੁਸਬਦਿਲਿ
 ਵਲਾਈ ॥ ਰਾਮਾਝੰਝੀਆਖੀਐਹੇਮੁਸੇਈਗੁ

ਰਮਾਤਿਪਾਈ ਜੋ ਦੁਭੰਡਾਗੀ ਕੁਲਾਸਾਹਰ
ਰੇਸੀਗਤਿ ਸੁਖਦਾਈ

੧੩੨

੩੪ ਸਨਮੁਖ ਸਿਖਲਹੇਰਾਵਾਰਿ
ਸੋਈਆਇਤੁਤਾਇਆਸਹਾਗੀ ਸਾਂਈਦੇ
ਦਾਝੀਆਸੇਦੋਜੰਦੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ ਸੰਧੂ
ਮਹਤਾਜਾਣੀਆਹਿਕੁਲਕੁਮਾਰਗੁਗਤਿ
ਨਿਰੀਕਾਰੀ ਲੰਖੁਵਾਰਿ ਮੰਦੋਲੀਅੰਕੁਈ
ਲੰਧਾਪਰਉਪਕਾਰੀ ਕਾਲੁਨਾਨੇਰਾਜਦੁਇ
ਹਾੜੀਕੋਹਲੀਆਵਾਰਿਭਾਰੀ ਸੁਦਕਲਿਅੰ

ਏਸੁਰਮਾਭਾਨੁਗਤੁਸਬਦਵੀਚਾਰੀਅਮੁ
ਲਾਬੇਗੀਜਾਣੀਐਤੀਰਥੁਅਤੇਮੁਕੀਦੁਆਪਾ
ਰੀਕਹੁਕਿਸਨਾਮਹਜੀਗੀਆਸੇਰਮੀਗੀਟੇ
ਨੇਬਾਲਿਹਾਰੀਅਸਨਮੁਖੁਸੁਨਿਆਰਾਭਲਾਨੁ
ਉਸੀਹਾਲੁਸਪਰਹਾਰੀਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁ
ਕਰਲੀਸਾਰੀ**੨੫**ਭਾਨਾਮਲਟੁਜਾਣੀਐ
ਕਾਬਾਲਿਰੇਖਰਾਉਗੁਰਗੁਣੀਆਧੋਸੋਵੀਕਸ
ਮੀਰਗੁਰਸਿਖੀਦੀਚਾਲਚਲਾਈਭਾਈਭੀ
ਵਾਂਸੀਹਰੀਦਿਰੂਪਚੰਦੁਸਨਮੁਖੁਸਤਤੁਗੁਣੀ॥

ਪਰਤਾਪੁ ਸਿਖੁ ਸੁਰਮਾਨੀ ਦੇਵਿ ਰਤਿ ਸੇਵਕ ਮਾ १੩੩
ਈ ਸਾਮੀ ਦਾ ਸੁਵਛੇ ਹੋ ਬਾਨੇ ਸੁਰਸੀ ਗਾਰੇ
ਬਹਲਾਈ ਗੋਪੀ ਮਹਤਾ ਜਲੀ ਐਤੀ ਰਬੁ ਨ
ਬਾਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਰਾਉ ਮੋ ਕਲੁ ਆਖੀ ਅਰਿ
ਢੰਲੀ ਮੰਡਲਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਪਾਈ ਜੀਵਿ ਦੁਜਗ
ਸੀਫਤੇ ਪੁਰਿ ਸੇਠਿ ਤਲੇ ਕੇ ਸੇਵਕ ਮਾਈ ਸਾਤਿ
ਗੁਰਦੀਵ ਫੀਵਾ ਡਿਊ ਆਈ ३੬ ਅਹਤਾ ਸਕ
ਰੂਆ ਗਰੇ ਚੰਦਾ ਹੋ ਅਨੀ ਹਾਲੁ ਨੀ ਹਾਲਾ ਗੜੀ
ਅਲੁ ਮਸੁਰਾ ਦਾ ਸੁਹੈ ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਲਾਲ ਗੁਲਾ

ਲਾਗੀਗਾਸਹਗਲੁਸੁਰਮਾਹਰਵੈਸਤਧੇਰ
ਹਲਧਰਮਸਾਲਾਅਟਦੁਮੁਹਾਰੀਮਹਾਂਪੁਰ
ਖੁਕਲਿਆਣਾਕੁਲਿਕਵਲੁਰਸਾਲਾਨਨੇ
ਲਟਕਟੁਬਿੰਦਰਾਉਸੇਵਾਸੀਗਤਿਪੁਰਟਾਘਾ
ਲਾਗਾਂਵਾਅਲਮਚੰਦਹੈਸੈਸਾਰਾਤਾਲਵਨੁ
ਸੁਖਾਲਾਜਗਨਾਨੰਦਾਸਾਧੁਹੈਤਾਨੁਸੁਹਰੁਹੈ
ਸਾਦੀਦੁਲਾਗੁਰਬੁਝੀਰਤਨਾਦੀਮਾਲਾ੨੭
ਸੀਗਾਰੁਜੈਤਾਰੁਲਾਸੁਰਬੀਰਮਨਿਪਰਉਪ
ਕਾਰਾਜੈਤਾਨੰਦਾਜਾਣੀਐਪੁਰਖੁਪਰਾਗਾ

ਸਬਾਦਿਅਧਾਰਾ ਤਿਲਕਾਤਿਲੋਕਾਪਾਰਕਾ ੧੩੪
ਸਾਧਸੀਗਤਿਸੇਵਾਰੀਤਕਾਰਾਤੋਤਾਮਹਤਾ
ਮਹਾਂਪੁਰਖੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਬਦੁਖਿ
ਆਰਾਜਨੀਆਸਾਂਈਦਾਸੁਹੈਸਰੁਕੁਲੁਹੈ
ਰੇਲਾਲਅਪਾਰਾਮਲਕੁਪੇੜਾਹੈਕੋਹਲੀ
ਦਰਗਹੁਭੰਗਾਰੀਅਤਿਭਾਰਾਮੀਆਂਜਮਾ
ਲੁਨਿਹਾਲੁਹੈਗੁਗਤੁਗਤੁਕਮਾਵੈਕਾਰਾਪੂ
ਰਾਗੁਰੁਪੁਰਾਦਰਤਾਰਾ੨੮ਆਨੰਤਾਕੁਕੋਭ
ਲੇਸਰੁਦਧਾਦੁਲਹਨਿਸਿਰਦਾਰਾਇਟਾਰੋ੩੦

ਜਾਣੀਐਨਦਲੁਨਿਹਾਲੁਸਬਦਵੀਚਾਰਾਤ
ਖਤੁਧੀਰੁਗੰਡੀਰੁਹੈਦਰਗਾਹੁਤੁਲੀਜਪੈਨਿਰੰਕ
ਰਾਅਨਸਾਧਾਰੁਅਥਾਹੁਹੈਤੀਰਬੁਓਪਲੁਸੇ
ਦਕੁਸਾਰਾਅਕਿਸਨਾਝੰਝੀਆਖੀਐਪੀਮੁਪੁਰ
ਗੁਰੁਕਾਪਿਆਰਾਅਧੀਗਕੁਮੰਦੁਜਾਣੀਅਨਿ
ਵਡੇਸੁਜਾਣਤਖਾਦਅਪਾਰਾਬਨਦਾਲੀਤੈ
ਪਰਸਰਾਮੁਬਾਲਿਵੈਦੁਹਉਤਿਨਬਾਲਿਹਾਰਾ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ੨੯ਲੁਸ
ਕਰਿਕੁਾਈਤੀਰਬਾਰੁਆਲੀਏਰਿਸੁਇਨੀਹ

ਸਿਦਾਸੁ ਭਾਵਾਪੀਰਉਜੈਣਾਵੈਚਿਸਾਧਸੀ १੩੫
ਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਨਿਦਾਸੁਮੇਲੁਦਰਾਬੁਰਨ
ਪੁਰਿਸਨਮੁਖਮਿਖਸਹਜਪਰਗਾਸੁਗੁਗ
ਤੁਭਈਆਤੁਗਦਾਨੁਦਾਸੁਨਾਬਿਲੇਦਲਾਪ
ਰੇਉਦਾਸੁਮਲਕੁਕਵਾਰੂਜਾਣੀਐਪਿਰਥੀ
ਮਲੁਜਗਾਦੀਖਾਸੁਗੁਗਤੁਫੁਰਾਦਖਾਣੀਐ
ਕੁੰਲੁਰਿਹਾਣੇਸਾਬਾਸੁਮੀਦਰਸੁਆਮੀਦਾ
ਸੁਦੁਇਦੰਸਦਧਾਵਟਕਵਲਾਵੈਗਾਸੁਗੁ
ਜਗਤੁੰਦੁਚਿਜਾਣੀਐਕੁਖਾਗੀਭਾਵਕੁਸੁਲ

ਜਾਣੀਐਨਦਲੁਨਿਹਾਲੁਸਬਦਵੀਚਾਰਾਤ
ਖਤੁਪੀਰਗੀਤੁਹੈਦਰਗਹੁਤੁਲੀਜਪੈਨਿਰੰਕ
ਰਾਅਨਸਾਧਾਰੁਅਥਾਹੁਹੈਤੀਰਬੁਓਪਲੁਸੇ
ਦਰੁਸਾਰਾਕਿਸਨਾਸ਼੍ਰੀਆਖੀਐਪੰਮੁਪੁਰੀ
ਗੁਰੂਕਾਪਿਆਰਾਧੀਗਨੁਮੰਦੁਜਾਣੀਅਨਿ
ਵਡੇਸੁਜਾਣਤਖਾਣਅਪਾਰਾਬਨਵਾਲੀਤੈ
ਪਰਸਰਾਮੁਬਾਲਿਵੈਦੁਹਓਤਿਨਬਾਲਿਹਾਰਾ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ੨੯ਲੁਸ
ਕਰਿਕੁਈਤੀਰਬਾਰੁਆਲੀਏਰਿਸੁਇਨੀਹ

ਸਿਵਾਸੁ ਭਾਵਾਪੀਰਉ ਜੋਟਾਵੈ ਚਿਸਾਧਸੀ १੩੫

ਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਨਿਵਾਸੁ ਮੇਲੁਵਡਾਬੁਰਨ

ਪੁਰਿਸਨਮੁਖਸਿਖਸਹਜਪਰਗਾਸੁ ਭੁਗ

ਤੁਭਈਆਭੁਗਵਡੁਦਾਸੁਨਾਬਿਲੇਦਲਾਘ

ਰੇਉਦਾਸੁ ਮਲਕੁਕਵਰੂਜਾਣੀਐਪਿਰਥੀ

ਮਭੁਜਗਾਦੀਖਾਸੁ ਭੁਗਤੁਫੁਰਾਵਖਾਣੀਐ

ਕੁੰਲੁਰਿਹਾਣੇਸਾਬਾਸੁ ਅੰਦਰਸੁਆਮੀਦਾ

ਸੁਦੁਇਵੰਸਵਧਾਵਟਕਵਲਾਵਿਗਾਸੁ ਭੁ

ਜਗਤੋਵੈਚਿਜਾਣੀਐਕੁਖਾਗੀਭਾਵਡੁਸੁਲ

ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ਭੁਗਤਿ ਰਹਰਾ ਸਿ ੨੦੦
ਸੁਰੰਗੈ ਮਾਈ ਮਾਲੀ ਮੁਕੈ ਥਾਧ ਸੀ ਗਤਿ ਗਾਵੈ
ਗੁਰਬਾਣੀ ਚੂਹ ਚੁੰਦ੍ਰਿਕੁ ਲਖਣ ਚੂਹ
ਮੁਖਿ ਅਨਾਇਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਖਾਣੀ ਅਸਨੁ ਮੁਖਿ
ਖੁਪਰਾਗੁ ਵਿਸਭੁਈ ਭੁਨਾਇ ਰਹੀ ਗਈ
ਸੰਦੂਤ ਪਾਸੁ ਤੇ ਪੁਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲ
ਸੇਵਕ ਮਾਣੀ ਪਰਦੇ ਸੰਗੁ ਰਵਾ ਲੁਕੈ ਨਦਲੁ
ਨਿਹਾਲਾ ਸੁੰਧੁ ਪਗਾਣੀ ਜੇਤਾ ਸੇਰੁ ਵਖਾਣੀ
ਵਿਣੁ ਗੁਰਸੇਵ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਜ ਮਹਲਿ

ਭੁਭੁਬਹਿਲੁਭੁਭੁਭੁਗਤਿਸਾਤਿਗੁਰਮਨਿਭੁ

੧੩੬

ਦੀਸਨਮੁਖੁਸੇਝੀਬੰਦਲੀਸੇਠਿਗੁਪਾਲੇਗੁ

ਕਮਾਤਿਜਾਣੀਸੁੰਦਰਚੰਦੁਆਗਰੇਦੁਕੋਮੇਹ

ਦਿਸੈਦੁਲਆਣੀਸਾਧਸੰਗਾਤਿਦਿਦੁਗੁਰਬ

ਦੀ ੩੧ ੧੧੧ **ਯਾਤਾ**

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨਗੁਰਸਿੰਘਾਂਜਾਇਜਿਨਗੁ

ਰਦਹਸਨੁਛੰਡਾ ਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨਗੁਰਸਿ

ਘਾਂਧੀਰੀਧੇਗੁਰਸਭੁਬਹਿੰਡਾ ਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿ

ਨਾਗੁਰਸਿੱਖਾਗੁਰਮਾਤਿਬੋਲਬੋਲਦੇਮਿੱਠਾ
ਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿੱਖਾਪੁੰਤਮਿੱਤ੍ਰਗੁਰ
ਗੁਣੀਇੰਨਾਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿੱਖਾਂਗੁ
ਰਸੇਵਾਜਾਣਨਾਅਰੁਰਿੰਨਾਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿ
ਨਾਗੁਰਸਿੱਖਾਂਆਪਤਰੇਤਾਰੇਨਿਸਾਰਿੰਨਾਗੁ
ਰਸਿੱਖਮਿਲਿਆਪਾਪਪਾਇੰਨਾ १ ਕੁਰਬ
ਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿੱਖਾਪਿਛਲਗਤੀਉਰਿਬਰੀ
ਦੇਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿੱਖਾਂਮਿਤ੍ਰਦੇਲੋ
ਸਰਨਾਵੇਦੇਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿੱਖਾਂਹੋਇ

ਇਕਮਨਿਗੁਰਜਾਪੁਜਪਦੋ ਕੁਰਬਾਣੀਤਿ १੩੭
ਨਗੁਰਸਿਖਾਂਸਾਧਸੰਗਤਿਚਲਿਜਾਇਜੁਨੀ
ਦੋ ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਬਾਣੀ
ਸਿਤਿਗਾਇਸੁਣਦੋ ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਗੁਰ
ਸਿਖਾਂਅਨਮੇਲੀਕਰਿਮੇਲਿਮਿਲੀਦੋ ਕੁਰਬ
ਣੀਤਿਨਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਾਇਗੁਰਾਤਿਗੁਰਪੁਰਬ
ਕਰੀਦੋ ਗੁਰਸੇਵਾਫਲਸੁਫਲਫਲੀਦੋ ॥੨॥
ਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁਦਾਰਿਅਹੋਦੈਤਾਇਜੁਹੋਇ
ਨਿਤਾਣਾਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁਦਾਰਿਅਹੋਦੈਅ

ੴ ਜਗਹੈ ਸਿਆਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਦਹੁ ਵਾਰਿ
ਆਛਾ ਕੂਸਿਆਣਾ ਪਹੋਇ ਆਇਆ ਆਣਾ ਹਉ ਤਿ
ਸੁ ਵਿਦਹੁ ਵਾਰਿਆ ਖਸਮੇ ਦਾ ਭਾਵੈ ਜਿਸੁ ਭਾ
ਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਦਹੁ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾ
ਰਗੁ ਵੇਖਿ ਲੁਭਾਣਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਦਹੁ ਵਾਰਿ
ਆਚਲੁ ਜਾਇ ਜੁਗਤਿ ਮਿਹਮਾਣਾ ਵੀ
ਨਦੁ ਨੀਵਰਗੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋ
ਲਿਘੁ ਮਾਇਆ ਗੁਰਮਾਤਿ ਰਿਵੈ ਗਰੀਬੀ ਅ
ਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿਘੁ ਮਾਇਆ ਪਰਨਾਰੀ

ਦੇਨੇ ਕੁਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ੧੩੮ ॥
ਪਰਦਰਬੈ ਨੇ ਹਉ ਕਲਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁ
ਮਾਇਆ ਪਰਾਨਿ ਦਾਸੁ ਦਿਆ ਪੁਰਦਾਵੈ ॥ ਹ
ਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਦਾਉ ਪ
ਦੇਸੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ
ਬੇੜਾ ਸਵੈ ਬੇੜਾ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸ
ਹਜਿਸਾ ਮਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਤਿਸਦੇ ਚਉਖੀ ਨੀ ਮੇਗੁ
ਰਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਜਾਣੇ ॥ ਹਉ ਤਿਸਦੇ ਚਉਖੀ
ਨੀ ਮੇਦੁਜਾਗੁ ਉਨ ਅੰਦਰਿ ਮਾਣੇ ॥ ਹਉ ਤਿਸਦੇ

ਚਉਖੰਨੀਐਅਉਗੁਣਕੀਰੇਗੁਣਪਰਵਾਣੈ
ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਐਅਦਾਕਿਸੈਨਆਖ
ਵਖਾਣੈ। ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਐਆਪੁਠਗਾ ।
ਏਲੋਕਾਬਾਣੈ। ਹਉਤਿਸਦੈਚਉਖੰਨੀਐਪਰ
ਉਪਕਾਰਕਚੈਰੰਗਆਣੈ। ਲਉਬਾਣੀਦਰਗਾ
ਹਉਚੈਆਣਾਨੀਆਣਾਆਣਾਨੀਆਣੈ। ਗੁਰ
ਪੂਰਾਗੁਰਸਬਦਿਸਿਦਾਣੈ। ਪਾਹਉਸਦਕੇਤਿਨ ।
ਗੁਰਸਿਖਾਸਤਿਗੁਰਨੇਅਲਿਆਪੁਗਾਣਾਇ
ਆ। ਹਉਸਦਕੇਤਿਨਗੁਰਸਿਖਾਕਰਨੀਉਦ ।

ਸੀਅੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਹਉਸਦ ਕੋਤਿ ਨਾਗੁਰ
ਸਿਖਾਗੁਰ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ
ਹਉਸਦ ਕੋਤਿ ਨਾਗੁਰ ਸਿਖਾਂਗੁਰ ਸਿਖਿ ਦੇਗੁਰ
ਸਿਖ ਮਿਲਾਇਆ ਹਉਸਦ ਕੋਤਿ ਨਾਗੁਰ ਸਿ
ਖਾਬਹਾਰਿ ਜਾਵਾ ਬਰਜਿ ਰਹਾਇਆ ਹਉਸ
ਦ ਕੋਤਿ ਨਾਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਆਸਾਇ ਚਿਨ੍ਹਿ ਰਾਸੁ ਦੁ
ਲਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਉ ਪਦੇ ਸੁਦਿ ਕ੍ਰਾਇ
ਆ ੬ ਬ੍ਰਹਮਾਵਰੁ ਅਖਾਇ ਦਾਨਾਉ ਕਵਲ
ਦੀਨਾ ਲਿਖ ਮਾਣਾ ਆਵਾਗਵਟ ਅਨੇਕ ਜੁਗ

੧੩੯

ਓੜਕਾਵੀਰੀਹੋਆਹੋਰਾਣਾਓੜਕਾਵੀਤੇਸੁਅ ०
ਪਣਾਆਪੁਗਣਾਇਐਰੁਰਮਿਰੁਲਾਣਾਚਾ
ਰੇਵੇਦਵਖਾਣਦਾਚਤੁਰਮੁਖੀਹੋਇਖਰਾਸਿਅ ०
ਣਾਯੋਕਾਨੋਸਮਝਾਇਦਾਵੇਖਸਰਸੁਤੀਰੂਪੁ
ਲੁਭਾਣਾਚਾਰੇਵੇਦੁਗਣਾਇਕੈਗਰਬੁਗਰੂਰੀ
ਕਾਰਿਪਛੁਤਾਣਾਅਕਥਕਥਾਨੇਤਨੇਤਦਵਖਾ
ਣਾ १ ਯੋਸਨਲਏਅਬਤਾਰਦਸਵੈਰਾਬਿਰੇ
ਧਜੇਧਸੀਘਾਰੇਅਛਕਛਵੈਰਾਹਰੂਪਹੋਇਨ
ਰਾਸੀਘੁਬਾਦਨਬਉਧਾਰੇਪਰਸਰਾਮੁਰਾਮੁ

ਕਿਸਨੁ ਹੋਇ ਕਿਲ ਕਿਕਲੀ ਕੀ ਆਤਿ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥੧੪੦॥
ਖੜੀ ਆਤਿ ਇਕੀ ਹਵਾਰ ਰਾ ਆਇ ਦੁਕਾਰੇ ਰਾ
ਰਬ ਰਾ ਰਾ ਕਾਂ ਅਕਰੇ ਧੁਨ ਸਾਧਿ ਓਲੇ ਰੁਮੇ ਹੁਅ
ਹੰਕਾਰੁ ਨ ਆਰੇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੁਇਆ
ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਸਹਲੰਗਨ ਸਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਦਿ
ਰਿ ਕਾਰਿ ਦਿਕਾਰੇ ॥ ਅਹਾਰੇ ਉਅਉ ਧੁਰੁ ਹੋਇ
ਤਾ ਅਸ ਅੰਦਰਿ ਜੋ ਗੁਨ ਜਾਣੇ ॥ ਭੁੰਝੇ ਰੂਤ ਕਸੂ
ਤਾ ਵਿਚੇ ਬੇੜ ਪਾਲ ਬੇੜਾਲ ਧਿਕਾਣੇ ॥ ਅੰਕੁ
ਧਤੂਰਾ ਖਾਵਣਾ ਗਤੀ ਦਾਸ ਮਝੀ ਮਸਾਣੇ ॥ ਪੈ

ਨੇਹਾਈ ਸੀਹ ਖਲਤ ਉਰੁ ਵਾਇ ਕਰੈ ਹੋਰਾਣੇ,
 ਨਾ ਬਾਨਾ ਬੁਝਾਇ ਦਾਹੇ ਇਅਨਾ ਬੁਨਹਾਰਿ ਰੰਗੁ
 ਮਾਣੇ ਸਿਰਾਨੁ ਸੰਘਾਰੈ ਤਾਮਸੀ ਜੋਗਨ ਭੋਗ
 ਨਜੁਗਾਤਿ ਪਛਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾ
 ਧਸੀ ਗਾਣੇ ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇੰਦਰੀ ਇੰਦੁ
 ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਉਦਹ ਇੰਦੁ ਵਿ
 ਠਾ ਸਕਾਲਿ ਬ੍ਰਹਮੇਦਾ ਇਕੁ ਦਿਵਸ ਵਿਤਾਵੈ ॥
 ਧੰਧੇਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹੇਲੇ ਮਸਦਾਇ ਕੁਰੈ ਮਾਛਿ
 ਜਾਵੈ ॥ ਸੇਸ ਮਹੇਸ ਵਖਾਣੀ ਅਨਿਚਿ ਰੰਜੀਵ

ਰੋਇਸਾਂਤਿਨਾਆਵੈ। ਜੇਗਰੇਗਜਪਤਪਘ ੧੪੧

ਏਲੋਕਵੇਦਾਸਿਮਰਦਨਸੁਹਾਵੈ। ਆਪੁਗਟ

ਇਨਸਹਾਜਿਸਆਵੈ। ੧੦ ਨਾਰਦੁਮੁਨੀਅਖ

ਇਦਾਆਗਮੁਜਾਇਨਧੀਰਜੁਆਣੈ। ਸੁਟਿ

ਸੁਟਿਮਸਲਾਤਿਮਜਲਲਸੇਕਰਿਕਰਿਚੁਗਲੀ

ਆਖਿਵਖਾਣੈ। ਬਾਲਬੁਧਿਸਨਕਾਦਿਕਾਬ

ਲਸੁਰਾਉਨਦਿਹਤੀਹਾਣੈ। ਜਾਇਬੇਕੁੰਡਿਕ

ਰੋਧੁਕਾਰਿਦੇਸਹਾਪੁਇਜੋਬਿਜੋਧਿਕੁਣੈ। ਅ

ਰੀਮੇਉਸੁਕਦੇਉਕਾਰਿਗਰੁਦਾਸਿਹਉਮੇਰੇਰ

ਏਂ ਚੰਦ ਸੁਰਜੁ ਅਉਲੀ ਗਰੁ ਰੋਓ ਦੇ ਅਸਤ
ਵਿਚਿ ਆਵਣ ਜਾਏਂ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਵਿਚਿ
ਗਰ ਬੁਗੁ ਆਏ ੧੧ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਅ
ਜਤ ਸਤੁ ਜੁਗਤੀ ਸੰਤੋਖ ਨ ਜਾਤੀ ਸਿਧ ਨਾਥ
ਬਹੁ ਪਥ ਕਰਿਹ ਉਘੇ ਵਿਚਿ ਕਰ ਨਿਕਰ ਆਤੀ
ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ ਖਹਿ ਖਹਿ ਮਰਦੇ
ਕੁਰ ਅਕੁਰਾਤੀ ਛੁਛਿ ਅਦਰਸਨ ਹੋਇ ਵਰਤਿਅ
ਬਾਰਹ ਵਾਟ ਉਚਾਣ ਜ ਆਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਰ
ਨ ਅਵਰਨ ਹੋਇ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਤੀਬੋਲ ਸੁਵਾਤੀ

ਭਾਵਿਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਵੇਚਿਗੁਰਮੁਖਿਦਰ
ਸਨੁਸੁਸੁਸੁਸੁਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਰ
ਅਪਰਾਤੀ ~~ਜ~~ਪੀਜਿਤਤਪਰਵਾਨੁਕਰਿਧਰ
ਮਸਾਲਧਰਤੀਮਾਨੰਗੁਲੀਪਾਣੀਅਦਿਓ
ਧਰਤੀਧਰਿਧਰਤੀਅਦਿਧਰਿਧਰਿਆਪਾਣੀ
ਸਿਰਤੁਲਵਾਏਰੁਖੇਹੇਇਨਿਹਚਲੁਚਿਤਨਿ
ਵਾਸੁਬਿਬਾਣੀਪਰਉਪਕਰੀਸੁਫਲਫਲ
ਵਟਵਗਾਇਸਰਠਿਵਰਸਾਣੀਚੰਦਨਵਾ
ਸੁਵਣਸੁਪਾਤਿਚੰਦਨੁਹੇਇਵਾਸੁਮਹਕਾਣੀਸ

੧੪੨

ਬਦਸੁਰਾਤਿਲਿਵਸਾਧਸੀਗਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਵ
ਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਬਗਾਤਿਗਾਤਿਅਤਿਅ
ਕੋਥਕਹਾਣੀ॥੧੩॥ਧ੍ਰੁਪਹਿਲਾਦਿਭੁਭੀਖਦੋਅੰ
ਬਰੀਕੁਬਲਿਜਨਨੁਦਖਾਣਾਗਾਜਕੁਆਰੋ
ਇਰਾਜਸੀਆਸਾਬਧੀਚੋਜਾਵਿਡਾਣਾਧ੍ਰੁਮ
ਤਰੇਈਚੋਕੁਆਪੀਉਟਾਕੋਪਹਿਲਾਦੁਰਦਾਣਾ
ਭੇਦੁਭੁਭੀਖਣਲੰਕਲੇਅਬਰੀਕੁਲੈਚੋਕੁਲੁ
ਕੁਣਾਖੇਰਕੁਡਾਹੈਜਨਕਦਾਕਾਰਿਪਾਖੰਡੁਧ
ਰਮਾਧੀਕੁਡਾਣਾਆਪੁਗਣਾਉਵਿਗੁਚਣਾ

ਦਰਗਾਹ ਪਾਏ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁ १੪੩
ਖਟ ਲੁਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ १੪ ਕਲਜੁ ਗਨ ਮਾ
ਕੁਗਰੁ ਹੋਇ ਫੇਰੇ ਹੁਗਾ ਗਾਇ ਜੀਵਾਈ ਕੁ
ਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਵਖਾਣੀ ਐ ਬੀਦੀ ਖਾਨੇ ਤੇ ਉਡਿ ਜ
ਈ ਧੀਨ ਜਨ ਦੁਓਧਾਰਿ ਅਸਧਨ ਜਾਤਿ ਅਜ
ਤਿ ਕਸਾਈ ਜਨੁ ਰਾਇ ਦਾ ਸੁਚ ਮਾਰੁ ਹੋਇ ਚਹੁ
ਦਰਨਾਇ ਚਿਕਰਿ ਵਾਡੁਆਈ ਬੇਟੁ ਹੋਆ ਅ
ਧਿਆਤੁ ਅਸੈ ਟੁਨੀ ਚੁਕਲ ਅਦਰਿ ਨਾਈ ਧੀ
ਗੀ ਧੇ ਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦਿ ਚਿਵਡੀ ਸਮਾ

ਈ॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ॥
੧੫॥ ਸਾਤਿ ਜੁਗੁ ਉਤਮੁ ਆਖੀ ਐਕ ਫੇਰੈ ਸ
ਤਦੇ ਸੁਦਹੇ ਲਾ ਤੇ ਤੈ ਨ ਗਹੀ ਪੀੜੀ ਐਦੁ ਆਪੁ
ਰਿਵੀ ਸੁਬਿਧੀ ਸੁਕਦੇ ਲਾ ਕਲਜੁ ਗਿ ਸਚੁ ਨਿ
ਆਉਹੈ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਐਕੇ ਲਾ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹ
ਮੁਪੁਰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿਗੁਰਗੁਰ
ਚੇਲਾ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਕੁ ਸਾਧ ਸੀਗਤਿ
ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇ ਲਾ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ ਨਿਦਰ
ਲਵਹੁ ਬਹੁ ਦੇਣਾ ਸਹਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖ

ਸੁਖਫਲੁ ਨੇਹੁ ਨ ਦੇਲਾ १੬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ੧੪੪
ਕਰਿ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ਬੇਦ
ਕਤੇ ਬਾਅਗੋਚਰਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾ
ਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਅਜ ਹਬਾ ਚਰਣ
ਕਵਲ ਸਰਣਾ ਗਾਤ੍ਰਿਅਾਇਆ ਪਾਰਸ ਪਰ
ਸਿਅ ਪਰਸ ਜਗੀ ਅਸਟਧਾਤੁ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ਕ
ਰਾਇਆ ਪੇਰੀ ਪਾਇ ਨੀਵਾਇ ਕੋਹਉ ਮੇਰੇ ਹੁ
ਅਸਾਧੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲ
ਣਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਰਾਹੁ ਚਲਾਇਆ ਪੂਰੇ

ਈ॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ॥

੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਤਮੁ ਆਖੀ॥ ਐਕੁ ਫੇਰੈ ਸ

ਤੁ ਦੇਸੁ ਦੇਸਾ॥ ਤੇਰੈ ਨਗਰੀ ਪੀੜੀ॥ ਐਕੁ ਆਪੁ

ਰਿਵੈ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਸੂ ਕਰੈ ਲਾ॥ ਕਲਜੁ ਗਿਸਚੁ ਨਿ

ਆਉ॥ ਹੋ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਟੈ॥ ਐਕੁ ਲਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮੁਖੁ ਰਹੁ ਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ

ਚੇਲਾ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ॥ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਦਿਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ

ਮਿਲਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਲਾ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ॥ ਲੁਨਿ ਵਚ

ਲਾ॥ ਦੁਖੁ ਦੇਣਾ॥ ਸਹਜੁ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖ

ਸੁਖਫਲੁ ਨੇਹੁ ਨ ਦੇਲਾ १੬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ੧੪੪
ਕਰਿ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ਬੇਦ
ਕਤੇ ਬਾਅਗੋਚਰਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾ
ਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਅਜ ਹਬਾ ਚਰਣ
ਕਵਲ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਆਇਆ ਪਾਰਸ ਪਰ
ਸਿਅ ਪਰਸ ਜਗੀ ਅਸਟਧਾਰੁ ਇਕੁ ਧਾਰੁ ਕ
ਰਾਇਆ ਪੇਰੀ ਪਾਇ ਨਿਵਾਇ ਕੇਹਉ ਮੇਰੇ ਹੁ
ਅਸਾਧੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲ
ਣਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਰਾਹੁ ਚਲਾਇਆ ਪੂਰੇ

ਪੁਰਾਬਾਦੁਬਣਾਇਆ ੧੭ ਜੀਮਣਮਰਦ
ਹੁਬਾਹਰੇਪਰਉਪਕਾਰੀਜਗਵਿਚਿਆਏ।
ਭੂਉਂਭੁਗਾਤਿਉਪਦੇਸੁਕਰਿਸਾਧਸੀਗਾਤਿਸਚ
ਖੰਡਵਸਾਏ। ਆਨਸਰੋਵਰਿਪਰਮਹੀਸਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲਾਏ। ਚੰਦਨਵਸੁ
ਵਣਾਸੁਪਾਤਿਅਫਲਸਫਲਚੰਦਨਮਹਕਾਏ
ਭੁਵਨਲਾਅੰਦਰਿਬੋਹਿਬੈਰੋਉਪਰਵਾਰਸਾਧ
ਗਲੀਘਾਏ। ਲਹਰਿਤੁਰੰਗੁਨਵਿਆਪਈਮ
ਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੁਗਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ

ਫਲਸਹਾਜਿਸਮਾਏ ੧੦ ਧੀਨਗੁਰੂਗੁਰੂਸਿਖ ੧੪੫

ਧੀਨੁਆਇਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਕਰਾਇਆਸ

ਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਧੀਨੁਹੈਧੀਨੁਦਿਸਦਿਗੁਰਗੀ

ਆਨੁਧਰਾਇਆਧੀਨੁਧੀਨੁਸਤਿਗੁਰਸਬ

ਦੁਧੀਨੁਸੁਰਤਿਗੁਰਗੀਆਨੁਸੁਦਾਇਆਚ

ਰਣਕਦਲਗੁਰਧੀਨੁਧੀਨੁਧੀਨੁਅਸਤੁਕੁਗੁਰਚ

ਰਣੀਲਾਇਆਧੀਨੁਧਨੁਗੁਰਓਪਦੇਸੁਹੈ

ਧੀਨੁਰਿਦਾਗੁਰਮਤਿਦਸਾਇਆਧਨੁਧਨੁਗੁ

ਰਚਰਣਅਤੇਧੀਨੁਮੁਹਤੁਚਿਤੁਆਪਿਓਪੀਅ ०

ਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਜਰੁ ਜਗਾਇ
ਆ **੧੬** ਸੁਖ ਸਾਗੁ ਰਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਸੋ ਰੁਲਾਹ
ਰਿਤੁ ਰੰਗ ਅਤੇ ਲੋ ਆਟ ਕਮੇਤੀ ਹੀ ਰਿਆਗੁ
ਰਉ ਪਦੇ ਸੁ ਅਵੇ ਸੁ ਅਮੇ ਲੋ ਰਾਗ ਰਤਨ ਅ
ਨਹ ਦਧੁਨੀ ਸਬਦ ਸੁਰ ਤਿਲਿਵ ਅਗਮ ਅ
ਲੋ ਲੋ ਰਿਧ ਸਿਧ ਨਿਧਿ ਸਰੁ ਗੋਲੀ ਅੰਚਾਰਿ
ਪਦਾਰਥ ਗੋਇਲ ਗੋਲੇ ਲਖ ਲਖ ਚੰਦ ਚਰ
ਗ ਚੀਲ ਲਖ ਲਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਚ ਨੀਰੋ ਲੋ ਕੁੰਮ
ਧੇਂ ਨਲਖ ਪਾਰਜਾਤੁ ਜੰਗਲ ਅਵਿਰਿ ਚਰਨਿ

ਅੰਡੇਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਬੋਲਅੰਬੋਲੇ॥ ੧੪੬

੨੧॥੧੨॥ ਬਾਰਾ

॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥

ਪੀਰਮੁਗੀਦੀਗਾਖੜੀਕੋਵਿਰਲਾਜਾਣੈ॥ ਪੀ
ਰਾਪੀਰੁਦਖਾਣੀਅੰਗੁਰਗੁਰਾਦਖਾਣੈ॥ ਗੁਰ
ਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੂਕਾਰਿਚੇਜਾਣੈ॥ ਜੇਗੁਰੂ
ਸੇਈਸਿਖੁਹੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੈ॥ ਇਕੁਗੁਰੂ
ਇਕੁਸਿਖੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਸਿਧਾਣੈ॥ ਮਿਹਰਸੁ
ਹਬਤਿਮੇਲੁਕਾਰਿਕੁਉਕੁਉਸੁਰਾਣੈ॥ ੧॥ ਗੁਰ

ਸਿਖਹੁਗੁਰਸਿਖੁਹੈਪੀਰੁਪੀਰਹੁਕੋਈ ॥ ਸਬ
ਦਿਸੁਰਾਤਿਚੇਲਾਕੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੇਈ ॥ ਦਰ
ਸਨਦਿਸਾਦਿਧਿਆਨੁਧਾਰਿਗੁਰਮੁਰਤਿਹੋਈ ॥
ਸਬਦਸੁਰਾਤਿਕਰਿਕੀਰਤਨੁਸਤਮੀਗਾਇਲੇ
ਈ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੁਗੁਰਮੁਤਿਹੈਜਪਿਹਉਮੇਖੋਈ ॥
ਆਪੁਗਾਵਾਏਆਪਿਹੈਗੁਣਗੁਣੀਪਰੇਈ ॥
੨ ॥ ਦਰਸਨਦਿਸਾਦਿਸੀਜੇਗਾਹੈਭੁੰਭੁਏਸੀਜੇਗੀ ॥
ਸਬਦਸੁਰਾਤਿਬੈਰਾਗੁਹੈਸੁਖਸਹਜਅਰੋਗੀ ॥
ਅਨਬਚਕਰਅਨਭੁਰਮੁਹੈਜੇਗੀਸਰੁਜੇਗੀ ॥

ਪਰਮਾਪਿਆਲਾਪੀਵਟਾਅੰਮਿਤਰਸੇਭੇਗ ੧੪੭
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਿਮਰਣੁਮਿਲੇਪੀਅਪ
ਓਅਸੋਗੀਤੁਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰ
ਸੁਕਿਉਆਖਿਵਖਾਣੈ। ਸੁਰਿਸੁਣਿਆਖਣ
ਆਖਣਓਹੁਸਾਉਨਜਾਣੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਮਹੇਸੁਮਿਕਥਵੇਦਪੁਰਾਣੈ। ਚਾਰਿਕਤੇ
ਬਾਅਖੀਅਨਿਦੀਨਮੁਸਲਮਾਣੈ। ਸੇਖਨ
ਗੁਸਿਮਰਣੁਕਰੈਸਾਂਗੀਤਸੁਹਾਣੈ। ਅਨਹਦ
ਨਦਅਸੀਖਸੁਣਿਹੋਏਹੀਰਾਣੈ। ਅਕਥਕਥ

ਕਾਰਿਨੇਤਨੇਡਪੀਲਾਏਕੁਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
ਫਲੁਪਰਮਰਸੁਛਿਅਰਸਹੈਰਾਣਾ ॥ ਛਤੀਹ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਤੁਰਸਦੇਵਿਸਮਾਦਵਿਡਾਣਾ ॥ ਨਿੰਬਰ
ਧਾਰਹਜਾਰਹੋਇਭੈਚਕਤੁਲਾਣਾ ॥ ਇਕਾ
ਪੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਸੇਹੰਨਸਮਾਣਾ ॥ ਵੀਹਾਇ
ਕੀਹਚਕਾਉਚਕਿਪਰਚਾਪਰਵਾਣਾ ॥ ਪੀਤੈਬੋ
ਲਨਹੀਪਈਆਖਾਣਵਖਾਣਾ ॥ ਗਲੀਸਾਦੁ
ਨਆਵਈਜਿਚਰੁਮੁਹੁਖਾਲੀ ॥ ਮੁਹੁਕੁਰਿਐ
ਕਿਉਬੋਲੀਐਰਸਜੀਕੁਰਸਾਲੀ ॥ ਸਬਦੁਸੁ

ਰਹਿ ਸਿਮਰਦੁ ਉਲੰਘਨਾ ਹਿਨਦਾ ਹਿਨੀ ਹਾਲੀ ੧੪੮
ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਥਮ ਬੁਨ ਸੁਬਦੀ ਅਲਮ ਸਤੁ ਪਿਆਲੀ
ਭਗਮਗ ਚਾਲ ਸੁਢਾ ਲਹੇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨੀਰਾ
ਲੀ ਚਾਕੀ ਆਚੰਦਨ ਲੁਕਦੀ ਢਾਕੀ ਜੋਤਿ ਕੁ
ਨਾਲੀ ॥ ਲਖ ਲਖ ਬਾਦਨ ਚੰਦਨ ਲਖ ਅ
ਗਮ ਅਲੀਦੇ ॥ ਲਖ ਕਪੂਰ ਕਥੂਰੀ ਅੰ ਅਬਿ
ਰਮ ਰੰਦੇ ॥ ਲਖ ਲਖ ਗਉੜੇ ਮੇਰਾ ਅਲਿਕੇ
ਸਰਚਮ ਰੰਦੇ ॥ ਸਰੁ ਸੁਰੀ ਧਰਲਾਇ ਕੇ ਅਰ
ਗਜਾ ਕਰੀਦੇ ॥ ਲਖ ਅਰਗਜੇ ਫੁਲੇ ਨਫੁਲੁ

ਲਵਾਨੀਸੀਦੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ
ਰਸਵਾ ਸੁਨ ਲਹੀਦੋ ॥ ਗੁਪ ਸਰੂਪ ਅਨੂਪ ਲ
ਖਵੈ ਪੁਰੀ ਵਸੀਦੋ ॥ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਲ
ਖ ਬੈਰੰਗ ਹੀਦੋ ॥ ਲਖ ਜੋ ਬਨ ਸੀ ॥ ਗ ॥ ਲਖ
ਲਖ ਦੇ ਸਕਹੀਦੋ ॥ ਲਖ ਦੀ ਦੇ ਲਖ ਡਾਰਿਆ
ਜੋ ਤਿਸੁ ਰਜਹੀਦੋ ॥ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਲਖ ਮਈ
ਜਗਮਗ ਰਹੀਦੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿ
ਰਮ ਰਸ ਜੋਤੀ ਨ ਪੁਜੀਦੋ ॥ ॥ ਚ ॥ ਰਿਪ ਵਾਰ ਬਰਿ
ਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਧਿ ਲੇਖ ਕਰੇ ਹੀ ॥ ਲਖ ਪਾਰਸ ਲ

ਖਪਾਰਜਤੁਲਖਲਖਮੀਜੋਵੀ॥ ਲਖਚਿਤਾ ੧੪੬
ਮਾਇਕਾਂਅਧੋਟੁਚਤੁਰੰਗਚਮੇਵੀ॥ ਮਾਦਕਮੇ
ਤੀਰੀਰੀਆਨਿਰਮੇਲਮਰੇਵੀ॥ ਲਖਕਦਲ
ਸਸੁਮੇਰਲਖਲਖਗਾਜਬਹੇਵੀ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਸੁਖਫਲੁਪ੍ਰਿਅਰਸੁਮੁਲਅਮੁਲਸੁਖੇਵੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਲੇਖਲੇਖਲਖਲਹ
ਰਿਰੰਗਾ॥ ਲਖਦਰੀਆਉਸਮਾਉਕਾਰਿ
ਲਖਲਹਰੀਅੰਗਾ॥ ਲਖਦਰੀਆਉਸਮੁੰ
ਦਵਿਚਿਲਖਤੀਰਬਰੀਗਾ॥ ਲਖਸਮੁੰਦ

ਗੜ੍ਹਾੜਾਵਾਚੇਬਹੁਰੰਗਾਬੰਗਾ ਲਖਗੜ੍ਹਾ
ਕੁਤਰੰਗਾਵਾਚੇਲਖਾਅੰਤ੍ਰਾਕਿਲੰਗਾ ਅੰਪਰਮ
ਪਿਆਲਾਪੀਦਵਾਕੋਬੁਰਾਨਚੰਗਾ १० ਇਕ
ਕਵਾਉਪਸਾਉਕਾਰਿਓਅੰਕਾਰਸੁਣਾਇਆ
ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰਲਖਬੁਰਮੰਡਬਣਾਇਅ ०
ਪੀਜਿਤਤਿਉਤਿਪਤਿਲਖਵੇਲੋਅਸੁਗਾਇਅ ०
ਜਲਿਥਾਲਿਗਾਰਿਤਰਵਰਸਫਲਦਰੀਆਵ
ਚਲਾਇਆ ਲਖਦਰੀਆਉਸਮਾਉਕਾਰਿ
ਤਿਲਤੁਲਨਤੁਲਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿਇਕਅੰਤੋ

ਲਈ ਲੇਖਾ ਨ ਲਿਖਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮ ੧੫੦

ਨਜਾਣੀ ਐਕਾ ਦਰੁ ਕਿ ਨਿਪਾਇਆ ੧੧ ਗੁ

ਗੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ॥

ਈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਹੋ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਈ

ਆਇ ਅਤਿ ਪਰਜੰਤੁ ਨਾਹਿ ਪਰਮਾ ਦਰੁ ਈ

ਹਾ ਬਿਨੁ ਪਾਇ ਅਬਾਹ ਦੀ ਅਸਗਾਹ ਸਮਾਈ

ਪਿਰਮਿ ਪਿਆਲੇ ਬੂੰਦਾਇ ਕ ਕਿਨ ਕੀ ਮਤਿ

ਪਾਈ ਅਗਮ ਹੁ ਅਗਮ ਅਗਾਥੇ ਬੋਧ ਗੁ

ਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ੧੨ ਗੁ ਗੁਖ ਸੁਖ ਫਲ

ਪਰਮਾਰਸੁ ਤਿਲਾ ਅਲਖੁ ਅਲੇਖੋ ਲਖਚ
 ਉਹਾਸੀ ਹਜੁ ਨਿਵੇਚਨੀ ਅਜੰਤਾ ਵਿਸੇਖੋ ਸ
 ਰਨਾ ਦੀਰੋ ਮਾਟਲੀ ਬਹੁਵਿਧਿ ਬਹੁਰੂਪੇਖੋ ਰੋ
 ਅਰੋ ਅਲਖਲਖਾ ਸਿਰਮੁਹ ਲਖਸਰੇਖੋ
 ਲਖਲਖਮੁਹਿ ਮੁਹਿ ਜੀਰੁ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੋਲੇ
 ਦੇਖੋ ਸੀਖਾ ਅਸੀਖਾ ਇਕੀ ਹਵੀ ਹਸਮਸਰਿ
 ਨਨਿ ਮੇਖੋ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਰਮ
 ਰਸੁ ਹੋਇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਪ
 ਰਚਾਇ ਕੈ ਨੀਤ ਨੇਹੁ ਨ ਦੇਲਾ ਫੀਹਾਇ ਕੀ ਹਚ

ਕ੍ਰਾਉਚਾਕ੍ਰਿਸਿਖੁਗੁਰਗੁਰਚੇਲਾ॥ਅਪਿਉਪੀ ੧੫੧

ਐਅਜਰੁਜਰੈਗੁਰਸੇਵਸੁਹੇਲਾ॥ਜੀਵਦਿਅ ੦

ਮਾਰਿਚਲਟਾਹਾਰਿਜਿਦੈਵਹੇਲਾ॥ਸਿਲਅਲੂ

ਦੀਚਟਦੀਲਖਾਮੀਮ੍ਰਿਤਪੇਲਾ ੧੪ ਪਾਲੀ

ਕਾਰੁਨਰੇਬਈਪਾਲੇਦੀਲਜੈ॥ਸਿਰਿਕਲਵ

ਤੁਧਗਾਇਕੈਸਿਰਿਚਕ੍ਰਿਅਾਰੁਜੈ॥ਲੋਹੇਜੜੀ

ਐਬੋਹਿਥਾਭਾਰਿਰੁਰੇਨਤਜੈ॥ਪੇਟੈਅਦਿਰਿਅ

ਗਿਰਾਖਾਤਿਸੁਪੜਦਾਕਜੈ॥ਅਗਹੈਰੋਬੈਜਾ

ਇਕੈਨਿਰਮੋਲਕਧਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਚ

ਲਟਾਛੁਡਿਖਬੈਸਜੋ १੫ ਖਾਣਿਉਖਾਣਿਕ
 ਏਆਟਦੇਨਿਰਮੇਲਕੁਹੀਰਾ ਅਜਉਹਰੀਅ
 ਹਾਬਿਆਵਦਾਉਇਗਾਹਿੰਗੀਰੀਰਾ ਅਜਲਸ
 ਅੰਦਾਰਿਦੇਖਦੇਪਾਤਸਾਹਵਜੀਰਾ ਅੰਲੁਕਰ
 ਨਿਅਜਮਾਇਕੈਸਾਹਾਅਨਧੀਰਾ ਅਹਰਦਿ
 ਉਤੋਰਖਿਕੈਘਟਘਾਉਸਰੀਰਾ ਅਵਿਰਲਾਹੀ
 ਰਹਿਰਾਵਦਾਵਰਗਾਹਗੁਰਪੀਰਾ १੬ ਤਰਿਤੁੰ
 ਬੈਰੁੰਬਾਤਰੈਪੀਪਰਮਾਪਿਆਲਾ ਅਜਿਣਿਹਾ
 ਰੈਹਾਰੈਜਿਣੈਏਹਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਾ ਅਰਗੁਖੀ

ਰੂਧਾਰਹੋਂ ਰੁਦ੍ਰਜਲੁ ਰੁਦ੍ਰਨਾਲਾ ॥ ਵਾਲਹੁ ਨੀਕਾ
ਆਖੀਐ ਗੁਰਪਿਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਜਰੁ
ਰੂਧਾਰਹੋਂ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੁਰਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਆਪੁਗ
ਵਾਇਕੋ ਸਿਖ ਜਾਇ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਧਰਤੀ ਦ
ਕੈ ਵਡੈ ਬੀਉਹੋ ਇਨ੍ਹੜ ਅੰਦਰ ਜੀਐ ॥ ਹੋਇ ਬ
ਰੂਟਾ ਚੁਹੁ ਹੁਹਾ ਮੂਲ ਰੂਟਾ ਲਧਰੀਐ ॥ ਬਿਰਖ ਅ
ਕਾਰੁ ਬਿਥਾਰੁ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਜਟਾ ਪਲੀਐ ॥ ਜਟਾਲ
ਟਾ ਮਾਲਿ ਧਰਤਿ ਵਿਚਿ ਹੋਇ ਮੂਲ ਅਗੀਐ ॥
ਛਾਵੁ ਪਲੀ ਪਤ੍ਰੇ ਹਟੇ ਫਲ ਲਖ ਲਖੀਐ ॥

੧੫੩

ਫੁਲਫੁਲਾ ਅੰਦਰਿ ਬੀਅਬਹੁਗੁਰਸਿਖਮਰ
 ਮੇ ੧੮ ਆਇਕੁ ਸਿਖੁ ਦੁਇਆ ਧਸੀਗੁ ਪਜੀਪਰ
 ਮੇਸਰੁ ਨਉ ਅੰਗਨੀਲਾ ਅਲੀਲ ਸੁਨਾ ਅਵਤ
 ਰਮਹੇਸਰੁ ਵੀਹਵੀ ਕੀਹਾ ਅਸੀਖ ਸੀਖ ਮੁਕਤੇ
 ਮੁਕਤੇਸਰੁ ਨਗਾਰੇ ਨਗਾਰੇ ਸੇਸਰੀਸਾ ਸਿਖਦੇਸ
 ਦੇਸਲਖੇਸਰੁ ਆਇਕੁ ਦੁਬਿਰਖਹੁਲਖਫੁਲਫੁ
 ਲਬੀਅਲੇ ਮੇਸਰੁ ਰੋਗਰੁਗਾਤਿਰਾਜੇ ਸੁਰਾਜੇ
 ਗਜੁਗਾਤਿਜੇਗੇਸੁਰਾ ੧੯ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾ ਪਿਰਹ
 ਕੀਵਟਜਾਰੇਸਾਹੇ ਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟੁਹੇਸੇਸਾ

१५३

ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਮੋਤੀ ਚੁਗਾ ਵੇਦ

ਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਾਗੁਰੁਸਬਾਦਿਹਜੁਗਾ ੨੧ ਲ
 ਖਉਪਆਉਪਆਕਰੈਉਪਆਨਵਖਾਣੈ ॥ ਲ
 ਖਮਾਹਿਮਾਮਾਹਿਮਾਕਰੈਮਾਹਿਮਾਹੈਰਾਣੈ ਲਖ
 ਮਹਾਤਮਮਹਾਤਮਾਨਮਹਾਤਮੁਜਾਣੈ ॥ ਲਖਉ
 ਸਤਤਉਸਤਤਤਿਕਰੈਉਸਤਤਤਿਨਸਿਧਾਣੈ ॥ ਮਾ
 ਵਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਹੈਮੇਆਣਾਨਿਆਣੈ ੨੨ ਲ
 ਖਮਾਤਿਲਖਬੁਧਿਸੁਧਿਲਖਲਖਲਖਚਤੁ
 ਰਾਈ ॥ ਲਖਲਖਉਕਰਿਸਿਆਣਪਾਂਲਖਸੁ
 ਰਤਿਸਮਾਈ ॥ ਲਖਾਗੀਆਨਧਿਆਨਲਖਲ

ਖਾਸਿ ਮਰਟਗਾਈ ਲਖਾਇਦਿਆ ਲਖਾਇ
ਸਦ ਜਪਤੰਤ ਮਰਿਕਮਾਈ ਲਖ ਭੁਗਤਿ ਲਖ
ਲਖ ਭੁਗਤ ਲਖ ਮੁਕਤਿ ਮਿਲਾਈ ਅਜਿਉਤਾ
ਰੇਵਹਉਗਾਏ ਅਨੇਰੁਗਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁ
ਖ ਫਲੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਹੋਇ ਪਰਮੁ ਸਖਾਈ ੨੩
ਲਖ ਅਚਰਜ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਅਚਰਜ ਹੋ
ਰਾਣਾ ਹੋਇ ਸਮੁਹੋਇ ਬਿਸਮਾਦੁ ਲਖ ਲਖ ਚੇ
ਜਾਵਿਡਾਣਾ ਲਖ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮਾਦਭੁਤੀ ਪ
ਰਮਾਦਭੁਤ ਭਾਣਾ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਗਾਧ

੨੫੪

ਬੋਧ ਅਪਰੰਪਰੁ ਬਾਣਾ ਅਕਥਕਥਾ ਅਜਪ
 ਜਪਨੇਤਨੇਤਵਖਾਣਾ ਅਾਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆ
 ਦੇਸੁ ਹੋਭੁਦਰਤਿ ਕੁਰਬਾਣਾ ੩੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁ
 ਰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰ ਅੰਗਦੁ ਗੁਰ
 ਅੰਗਤੇਸਚ ਸਬਦ ਸਮੇਉ ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਗੁ
 ਰੁ ਅੰਗਦੁ ਅਤੁ ਅਲਖ ਅਰੇਉ ਗੁਰ ਅਮ
 ਰੁ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਮੁਗਤਿ ਅਛੁਲੁ ਅਛੇਉ ॥ ਗੁ
 ਮਰਸਕੁ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਅਬਚਲੁ ਅਰਖੇਉ ॥
 ਹਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਕਾਰਣ ਕਰਣੇਉ ੩੫

१३॥ ਤੇਰਾ १६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧੫੫

ਸਤਿਗੁਰਸਚਨ ਉਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ॥ ਸਾ
ਧਸੀਗਤਿ ਸਚੁ ਬਾਉ ਸਬਾਦਿ ਵਖਾਣੀਐ॥ ਦਰ
ਗਹ ਸਚੁ ਨਿਅ ਉਜਲ ਦੁਧੁ ਛਾਣੀਐ॥ ਗੁਰ
ਸਫਲੀ ਅਸਰਾਉ ਸੇਵਕ ਮਾਣੀਐ॥ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਸੁਣਿਗਾਉ ਅੰਦਰਿ ਮਾਣੀਐ॥ ਤਿਸੁ
ਕੁਰਬਾਣੇ ਜਾਉ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀਐ॥ ੧॥ ਚਾਰਿ
ਵਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਆਵਣਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਤਿ ਨ ਪਾਵਣਾ ਤੁਲਿਨ ਅੰ

ਮਿਤ੍ਰਾਇਖਕੀਰਤਨੁਗਾਵਦਾ ਚਾਰਪਦਾਰਥ
ਭਿਖਭਿਖਾਰੀਪਾਵਦਾ ਲੇਖਅਲੇਖਅਲਿ
ਖਸਬਦੁਕਮਾਵਦਾ ਸੁਭਾਨਿਰੂਰਭੁਵਿਖਨਅ
ਪੁਜਣਾਵਦਾ ਆਦਿਪੁਰਖਅਵੇਸਿਅ
ਲਖਲਖਾਇਆ ਅਨਹਦੁਸਬਦੁਅਵੇਸਿ
ਅਘਰੁਘਰੁਇਆ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਪਰਵੇਸਿ
ਅਪਿਠਪੀਆਇਆ ਗੁਰਪੂਰੇਉਪਦੇਸਿਸ
ਚਾਦਿਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਭੂਪਤਿਭੋਸਿਨਵਿਅ
ਪੀਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੋਬਿਸਨਮਹੇਸਿਨਦਰਸਨੁ

ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਬਿਸਲੈ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਕਨਾਵਗਲ ॥ ੦੧੫੬
 ਇਆ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ ਵਾਦੁ ਵਧਾ ॥
 ਇਆ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇਵ ਬੀਚਾਰ ਅਧਿਸੁਣਾਇਆ ॥
 ਅਨਾਦਿ ਰਿਅਹੀ ਕਾਹੁ ਨਗਨੁ ਉਪਾਇਆ ॥
 ਅਹਾ ਦੇਉ ਲਾਇਤਾਰ ਤਾਮਸੁ ਰਾਇਆ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁ ਖਿਸੋਖ ਦੁਆਰੁ ਆਪੁ ਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥
 ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਅਖਾਇ ਗਲ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਲ
 ਇਤ ਬਾਗੀ ਖਾਇ ਚੁਗਲੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਸਨਕ
 ਦਿਕ ਦਾਰਿ ਜਾਇਤਾ ਅਸੁਆਇਆ ॥ ਦਸ ਅਵ

ਤਾਰਕਰਾਇਜਨਮਗਲਾਇਆ ॥ ਜੀਨਿਸੁ
ਕੁਜਾਇਆ ॥ ਏਦੁਖਸਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਸੁਖਫਲੁਖਾਇਅਜਰੁਜਗਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਧਰਤੀ
ਨੀਦੀਹੋਇਚਰਦਾਚੇਤੁਲਾਇਆ ॥ ਚਰਣਕ
ਵਲਰਸੁਰੋਇਆ ॥ ਪੁਗਵਾਇਆ ॥ ਚਰਣਰੇਲੁ
ਤਿਹੁਲੋਇਇਛੁਇਛੁਇਆ ॥ ਧੀਰਜੁਧਰਮ
ਸਮੋਇਸੰਤੋਖੁਸਮਾਇਆ ॥ ਜੀਵਣਜਗਤੁ
ਪਰੋਇਰਿਜਕੁਪੁਜਾਇਆ ॥ ਅੰਨੰਹੁਕਮੁਰਜਾ
ਇਗੁਰਮੁਖਜਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪਾਣੀਧਰਤੀਵਿਚ

ਧਰਤਿ ਵਿਚਿ ਪਾਈਐ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚਨਹਿ ਚ
ਨਿਰਮਲਜਾਈਐ ਸਹਦਾ ਬਹਲੀ ਖਿਚਨਿ
ਵੈਨੀਵਾਈਐ ਅਨਮੋਲੀ ਘੁਲਮਿ ਚਿਸਰੁ
ਰੰਗਮਾਈਐ ਵਿਛੁੜੇਨਾਹਿ ਵਿਰਾਚਿ ਦਰਪ
ਰਵਾਈਐ ਪਰਉਪਕਾਰ ਸਰਾਚਿ ਭੁਗਤਿ ਨੀ
ਸਾਈਐ ॥ ਧਰਤੀ ਉਤੈ ਰੁਖਾ ਸਿਰਤੁ ਲਵਾਇ
ਅਯਾ ਅਯਾ ਪਿਸਰੀ ਦੇਵੁ ਖਜਗੁ ਦਰਸਾਇਆ
ਫੁਲ ਦੇਲਾਹ ਨਿਰੁਖਵਦਵਗਾਇਆ ਛਾਵ
ਘਲੀ ਬਹਿਸੁ ਖਮਨੁ ਪਰਚਾਇਆ ਵਫਨਿ

ਆਇਅਨੁਖਾਮਾਪੁਤਛਾਇਆ ਾਇਰਲੇਹੀ
ਸਨਮੁਖਭਾਣਭਾਇਆ ॥ ਰੁਖਹੁਘਰਛਾ
ਵਾਇਬਮਥਮਾਇਆ ਾਸਿਰਕਰਿਵਤੁਧਰਾ
ਇਏਨੁਘਰੁਇਆ ਲੋਹੇਨਾਲਿਜਨੁਇਪੁ
ਰਤੁਰਾਇਆ ਲਖਲਹਰਦਰੀਆਇਪਾ
ਰਿਲਘਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਾਂਭੈਰੁਇਸਬਦੁ
ਕਮਾਇਆ ਾਇਕਸਪਿਛੈਲਾਇਲਖਛਰਾ
ਇਆ ॥ ਘਦੀਤਿਲਪੀਨੁਇਤੇਲਕਵਾ
ਇਆ ਵੀਵੈਤੇਲਜਲਾਇਅਨੇਰੁਗਦਾਇ

ਅਨ ਅਸੁਮਸਵਾਦੀਪਾਇਸਬਦੁਲਿਖਾਇ
ਅਨਾਸੁਟਿਸਿਖਲਿਖਿਲਿਖਾਇਅਲੇਖੁਸੁ
ਵਾਇਅਨਗੁਰਮੁਖਆਪੁਗਵਾਇਸਬਦੁ
ਕਮਾਇਅਨਗਗਿਆਨਮੰਜਨਲਿਵਲਾਇ
ਸਹਜਿਸਮਾਇਅਨ १० ਦੁਬਦੇਇਖਰੁਖਾਇ
ਨਆਪੁਗਣਾਇਅਨ ਦੁਬਦੁਰਗੀਜਮਾਇਅ
ਉਨੀਪਜਾਇਅਨ ਗੋਹਾਮੁਤੁਲਿਖਾਇਪੁਜ
ਕਰਾਇਅਨ ਛੁਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਇਕੁਚੀਲ
ਕਰਾਇਅਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿਚਲਿਜਾਇਸਤਿ

੧੫੮

ਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਗਾ ਆਇ
 ਸੁਖਫਲੁ ਪਾਇਆ ੧੧ ਯਦੁਖ ਸਹੈ ਕਾਪਾਹੁ
 ਨਾਗੁ ਆਇਆ ਵੇਲਾ ਟਿਵੇਲਾ ਵਿਲਾਇ ਤੂੰ ਬਿਤੁਬ ॥
 ਆਇਆ ਨੀਪਿਵਾਣੀ ਪੀਵੁ ਫਗਾਇ ਸੁਤੁ ਕਤਾਇਆ ॥
 ਨਲੀ ਜੁਲਾਹੇ ਵਾਹਿ ਚੀਰੁ ਵੁਟਾਇਆ ਖੁਬ
 ਚੜਾਇ ਨੀਬਾਹਿ ਨੀਰਧੁ ਵਾਇਆ ਪੇਨੀ ਸਾਹ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਰਾਸੁ ਹਾਇਆ ੧੨ ਜਾਣੁ ਮਨੀ
 ਠੈਰੀ ਗੁਆਪੁ ਪੀਹਾਇਆ ਕਦੇ ਨ ਛੁਡੈ ਸੀਗੁ
 ਬਦਤੁ ਬਣਾਇਆ ਕਾਇਕੁ ਮਾਦੁ ਨੀ ਸੀਗੁ ਅ ॥

ਪੁਪੀਕਾਇਆ ਕਰੋਨਮੰਨਰਸਤੁੰਗੁਅਮਿ ੧੫੯
ਓਚੁਆਇਆ ਗੁਰੁਸੰਕਰਖੀਤੁਅਚੰਗੁਭੋਗੁ
ਭੁਗਾਇਆ ਸਾਧਨਮੇਰੁਨਅਗਿਨਗੁਪਰ
ਚਾਇਆ ੧੩ ਲੋਹਾਅਗਟਿਪਾਇਤਾਵਟ
ਤਾਇਆ ਘਟਾਅਗਟਿਹਟਵਾਇਦੁਖੁਸ
ਹਾਇਆ ਅਗਸੀਆਘੜਵਾਇਮੁਲੁਕ
ਹਾਇਆ ਖਹੁਰੀਸਾਟਧਗਾਇਅਗਿਹਟੁ
ਇਆ ਪੇਰਾਂਹੇਟਿਰਖਾਇਸਿਕਲਕਗਾਇਅ ੦)
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਪੁਦਿਖਾਇਆ

੧੪ ਸੰਗਾ ਰੁਖੁ ਦਫਾਇਰ ਬਾਬੁ ਪੜਾਇਆ
ਛੇਲੀ ਹੋਇ ਕੁਹਾਇਆ ਸੁਵੰਡਾਇਆ ਆਦ
ਹੁਤਾਰੀ ਬਣਾਇਚੀ ਮਸਕਾਇਆ ਸਾਧਸੀ
ਗਤਿ ਵਿਚਿਆਇ ਨਾਦੁ ਜਾਇਆ ਰਾਗਰੀ
ਗਉਪਜਾਇ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਇਆ ੧੫ ਚੀ
ਨਨਕੁ ਖੁਓ ਪਾਇ ਵਟਖੀਰੀ ਰਖਿਆ ਪਦੁ
ਗਵਟੁ ਕਰਿ ਜਾਇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਵਾਸੁ
ਬਿਰਖੁ ਬੁਹਾਇ ਸਚੁ ਪਗਖਿਆ ਸਕੇ ਵਰਨ

ਗਵਾਇਰੁਖਿਅਭੁਖਿਅਗਸਾਧਸੀਗਤਿਭੇ ੧੬੦
ਕੁਇਅਪਿਉਪੀਚਾਖਿਅਗਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿ
ਸੁਕੁਇਧੇਮੁਖਰਤੁੰਦੁਆ ੧੬ ਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁ
ਰਸਿਖਸੇਵਕਆਵਟੀ ॥ ਗੁਰਿਪਦਾਰਥਹਿ
ਖਫਕੀਰਾਂਪਾਵਟੀ ॥ ਲੇਖਅਲੇਖਅਲੇਖ
ਬਾਣੀਗਾਵਟੀ ॥ ਕੁਇਰੁਗਤਿਰਸੁਇਖਅ
ਅਭਿਚੁਆਵਟੀ ॥ ਕੁਲਿਨਕੁਰਕੁਟਿਖਨਕੀਅ
ਤ੍ਰਿਪਾਵਟੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਗੀਵੇਖਲਟੈਨ
ਲਾਵਟੀ ੧੭ ॥ ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਲਖਰਾਜਨੀਰਕੁਰਾ

ਵਣੀ॥ ਲਖ ਸੁਰਗਾ ਸਿਰਤਾ ਜਗਲਾ ਪੀਹਾਵ
 ਣੀ॥ ਸਰੀਧਿ ਸਾਧਿ ਨਿਧਿ ਲਖ ਸਾਜੁ ਚੁਲਿ ਸੁਕਾ
 ਵਣੀ॥ ਸਾਧਗਰੀ ਬਨਿ ਵਾਜਗਰੀ ਬੀਆਵਣੀ॥
 ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜ ਬਾਣੀ ਗਾਵਣੀ॥ ੧੮
 ਹੋਂ ਮਜਗਲ ਖਰੋਗ ਚਟੇ ਚਬਾਵਣੀ॥ ਤੀਰਥ
 ਪੁਰਬ ਸੰਜੋਗ ਪੇਰ ਧੁਵਾਵਣੀ॥ ਸਰੀਆਨ ਧਿ
 ਆਨ ਲਖ ਜੋਗ ਸਬਦ ਸੁਣਾਵਣੀ॥ ਰਹੋ ਨਸ
 ਹਸਾ ਸੇਗਾ ਬਾਤੀ ਪਾਵਣੀ॥ ਕੁਓ ਜਲਾਇ ਚਿਅ
 ਰੋਗ ਨਲ ਹਰਿ ਰੂਪਾਵਣੀ॥ ਲੀਪਿ ਸੰਜੋਗਾਇ ਜੋ ੧੯

ਗਗੁਰਮਤਿਆਵਲੀ ੧੬ ਧਰਤੀਬੀਉਬੀ ੧੬੧

ਜਾਇਸਹਸਫਲਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿਪ

ਦਾਇਨਲੇਖਾਲਿਖਾਇਆ ਧਰਤੀਦੇਇਫਲ

ਇਜੇਈਫਲੁਪਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਿਮੁਖਿਸ

ਮਾਇਸਹੁਫਲਲਾਇਆ ਬੀਜੇਬਾਬੁਨਖ

ਇਨਧਰਤਿਜਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤਿਦ

ਸਾਇਇਫੁਪੁਜਾਇਆ ੨੦ ੧੬ ਜਬਉਦਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾ

ਉਸਾਹੁ ਕੂੜੈ ਬਾਦਿ ਸਾਹਿਦੁ ਨੀਆਵੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁ
ਰੁਸਾ ਬਾਨਾ ਬੁਧੈ ਹੋਇ ਨ ਉਨਾ ਬਾਅਨਾ ਬਨਿ ਬਾਵੈ ॥
ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਰੁਹੈ ਹੋਰ ਦਾਤੇ ਫਿਰਦੇ ਪਛ
ਵੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੋਕਾ ਰਿਤੁ ਤਿਨਿ ਨਾ
ਵਨਿ ਨਾਵੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੋਹੈ ਰੁਸਾਹੁ ਅ
ਵੈ ਸਾਹੁ ਉਚਾਵੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾਵੈ ਦੁਹੈ ਹੋਰ ਵੈ
ਦਸੁ ਕੇਵਲ ਕੂੜਾਵੈ ॥ ਵੇਲੁ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਸਰੂ ਨਿਰੋ
ਸਾਵੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਜਾਲੀਐ ਅਰੁ ਸਾਤਿ
ਤੀਰਥੁ ਸਰਲੀਆਵੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਦੇਉ ਅਰੁ ਦੇਉ

ਰੇਰਦੇਰਗੁਰਸੇਦੁਤਰਾਏ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਪਾਰਸਿ १੬੨
ਪਰਸਿਐਲਖਪਾਰਸਪਾਖਾਕਸੁਹਾਏ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਰਜਤਪਾਰਜਤੁਲਖਸਫਲ
ਧਿਆਏ ॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਰਤ
ਨਪਦਾਰਥਸਿਖਸੁਣਾਏ ॥ ਚਿੰਤਾਮਣਿਸਾਤਿਗੁ
ਰਚਰਣਚਿੰਤਾਮਣੀਆਚਿੰਤਕਰਾਏ ॥ ਵਿਣੁ
ਸਾਤਿਗੁਰਸਰੂਦੁਜੈਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਲਖਚਉਰਸੀਹ
ਜੂਨਿਵਾਚਿਉਤਮਜੂਨਿਸੁਮਾਣਸਦੇਹੀ ॥ ਅਖੀ
ਦੇਖੈਨਦਾਰਿਕਾਰਿਜਿਹਬਾਬੇਲੈਬਚਨਬਿਦੇਹੀ ॥

ਕੀਨੀ ਸੁਣਦਾ ਸੁਹਤਿ ਕਰਿ ਦਸੁ ਲਏ ਨਾ ਕੀ ਸਾਸਿ
ਸਨੇਹੀ ਆਖੀ ਕਿਹਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਪੈਰੀ ਚਲਣੁ
ਜੇਤਿ ਇਹੇਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰ ਬਾਅਨ
ਮੁਖਮੁਖ ਆਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਦਿਸਾ
ਰਕੇ ਆਵਣ ਦੀ ਆਨ ਆਸ ਪਰੇਹੀ ਆਸੁ ਪਰੇਤ
ਹੁਬਹੀ ਹੁਰੇਹੀ ੨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਛਡ ਕੈ ਅਨੁ
ਮੁਖੁ ਹੋਇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕੈ ਨੀ
ਤਉ ਠਿਜਾਇ ਸਲਾਮੁ ਕਰੰਦਾ ਅਨੁਪਹਰਹ ਬ
ਜੇ ਕੈ ਕੈ ਹੋਇ ਹਜੂਰੀ ਖੜਕਹੰਦਾ ਨੀਦਨ ਭੁਖਨ

ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸੁਲੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹੈ ਭਰੰਦਾ ਘਾਲੀ ੧੬੩

ਪਾਲਾ ਪੁਪਛਾਉ ਸਿਰਉ ਤੈ ਬੁਲਿ ਦੁਖ ਸਹੀਦਾ

ਆਰਸ ਬਾਜੀ ਸਾਰੁ ਦੇਖਿ ਗਠਾਇ ਚਿਘਾਇ

ਭੁਭੇਇ ਮਰੀਦਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦਿਲੁ ਜੁ ਨਿਭਵੇਦਾ

੪ ਨਾ ਬਾਨ ਬੁਨ ਸੇਵਨੀ ਹੋਇ ਅਨਾਖ ਗੁਰੁ ਬਹੁ

ਚੇਲੇ ਕੀਨ ਪੜਾਇ ਬੁਭੁਤੁਲਾਇ ਖਿਬਾਖਪ

ਰੁਤੀ ਰਾਹੇਲੇ ਘਾਰਿ ਘਰਿ ਦੁਕਰ ਮੰਗਦੇ ਸਿੰਝੀ

ਨਾਦੁ ਦੁਜਾਇ ਨਿਭੇਲੇ ਗੁਗਤਿ ਪਾਅਲਾਵੀਤੀ

ਐਸੀ ਸਾਧਿ ਕਾਸਿ ਦੁਰਾਤੀ ਮੇਲੇ ਬਾਹਰ ਪ

ਬਚਲਾਇਦੇਬਾਰਹਵਾਟੀਖਰੇਦੁਹੇਲੇ॥ਵਿਲੁਗੁ
ਰਸਬਦਨਾਸਿਬੁਨੀਬਾਜੀਗਾਰਕਰਿਬਾਜੀਖੇਲੇ॥
ਅੰਨ੍ਹਾਅੰਨ੍ਹਾਖੁਹੀਰੇਲੇ॥ਸਚੁਦਤਾਰੁਵਿਸਾਰੁ
ਕੈਅੰਗਤਿਆਨੇਅੰਗਟਿਜਾਹੀ॥ਛਾਢੀਵਾਰਗ
ਵਦੇਵੈਰਾਵਿਰੋਧਜੋਧਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਈਗਾਟੁਨਿ
ਸਦਕੈਕਰਕਰਤੁਤਿਮੁਏਬਦਰਾਹੀ॥ਪੜਦੇਭੁ
ਟਕਾਵੈਤਕਾਰਿਕੁਕੁਕੁਸੈਤੁਮੁਖਹੁਆਲਾਹੀ॥
ਹੋਇਅਸਚਿਤਪੁਰੇਹਿਤਾਪੀਤਿਪਰੀਤੈਵਿਰਤ
ਅੰਗਾਹੀ॥ਫੁਰੀਆਮਾਹਨਿਪੰਖੀਏਹਟਿਹਟਿਅੰ

ਗਦੇ ਭਿੰਖੁ ਭਵਾਹੀ ਗੁਰਪੁਰੇ ਵਿਦੁਰੇ ਦੁਨਿਧਾ ॥ ੧੬੪ ॥
 ਹੀ ॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਕੀ ਤੋਨੇ ਕਰਤਾ
 ਕਰਿ ਜਾਣੇ ਨਾ ਰਿਬੁ ਤਾਹਿ ਥਿਆਰੁ ਕਰਿ ਪੁਤੁ
 ਪੋਤਾ ਪਉਦਾ ਦੁਖਾਣੇ ॥ ਧੀਆਂ ਭੁੱਲਾ ਮਾਣੁ
 ਕਰਿ ਭੁੱਲਿ ਰੁਸਨਿ ਰੁਸਨਿ ਸਾ ਕਥਾ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਹੁ ਰਖੀ
 ਹਰਨਾਨ ਕੇ ਪਰਦਾ ਰੇ ਸਾਧਾਰੁ ਧਿਛਾਣੀ ॥ ਚੋਜ
 ਅਚਾਰ ਵੀਚਾਰੁ ਇਚਿ ਪਚਿ ਅਦਿ ਰਿਪ ਤਿਪਰ
 ਦਾਣੇ ॥ ਅਤਿ ਕਾਲਜ ਮਜਲਾ ਵਿਚਿ ਸਾਥੀ ਕੇ
 ਇਨਹੀ ਇਸ਼ਦਾਣੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਵਿਦੁ ਜਾਇ ਜਮ ॥

ਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁ ਅਬਾਹੁ ਛਡਿ ਕੂੜੇ ਸਾਹ
ਕੁੜੇ ਵਟਨਾ ਰੇ॥ ਸਭਿ ਦਾਗਰ ਸਭਿ ਦਾਗੀਐ
ਕੁੜੇ ਵਟਨਾ ਕਰਾਨੇ॥ ਅਤਿ ਭਾਰੇ॥ ਰਤਨਾ ਪਰਖ
ਜਦਾਗੀ ਹੀਰੇ॥ ਮਾਣਕ ਵਟਨਾ ਪਸਾਰੇ॥ ਹੋਇ
ਸਰਾਫੁ ਬਜਾਜ ਬਹੁ ਸੁਇਨਾ ਹੁੰਘਾ ਕੰਧੜ ਤਾਰੇ॥
ਗਵਿਰਸਾਈ॥ ਕੀਰਸਾਟਕ ਰਿਖੀ॥ ਜਿਲੁਟਨੀ ਬੋ
ਹਲਾਹਿ ਸਥਾਰੇ॥ ਲਾਹਾ ਤੇ ਦਾਹੁ ਸਰਾਧੁ ਕਰਿ
ਸੰਜੋਗੁ॥ ਦੋਜੋਗੁ॥ ਦੁਰਾਰੇ॥ ਗੁਰਪੂਰੇ॥ ਦਿਵੁ ਦੁਖ
ਸੈਸਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ॥ ਦੈਦੁਨ ਸੇਵਿ॥ ਓਰੰਗੀ॥ ਦੈਦੁ

ਨਰੋਗੁਮਿਟਾਵੈ॥ ਕਾਂਮਰੇਧੁਵਾਚਲੇਭੁਮੇਹ ੧੬੫
ਦੁਬਿਧਾਕਾਰਿਕਾਰਿਧੈਹੁਟਧਾਵੈ॥ ਆਧਿਵਿਅ
ਧਿਉਪਾਧਾਵਿਚਿਮਾਰਿਮਾਰਿਜੀਮੇਦੁਖਾਵਿਹਾਵੈ॥
ਅਵੈਜਾਇਰੁਦਾਈਮੇਭੁਵਜਲਾਅਦਿਰਪਾਰੁ
ਨਧਾਵੈ॥ ਅਸਾਮਨਸਾਮੇਹਣੀਤੁਅਸੁਤਿਸ
ਨਾਂਸਾਂਤਿਨਆਵੈ॥ ਬਲਦੀਅਦਾਰਿਤੇਲੁਪਾ
ਇਕਿਉਮਨੁਮੁਰਖੁਅੰਗਿਬੁਝਾਵੈ॥ ਗੁਰਪੂਰੇ
ਵਿਦੁਕਉਦੁਛੁਡਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੀਰਬੁਛੰਡਿ
ਕੈਅਭਿਸਠਿਤੀਰਬਨਾਵਦਜਾਹੀ॥ ਬਗੁਲਸ

ਮਾਧੀਲਗਾਇਕੇਜਿਉਜਲਜੰਤਾਪਾਇਘਾਇ
ਖਾਹੀਸਸਤੀਨੀਰਿਨਵਾਲੀਅਨਿਬਾਹਰਨਿ
ਕਲਖੇਹਉਤਾਹੀਸਦੀਨਰੁਬੈਤੁਬਜ਼ੀਤੀਰਬੁ
ਵਿਸੁਨਿਵਾਰੇਨਹੀਪਥਰੁਨੀਰਪਖਾਲੀਅੇ
ਚਿਤਿਕਰੋਨਰੁਨਿਜੈਗਾਹੀਅਨਮੁਖਰੁਰਮੁ
ਨਉਤਰੈਰੁਨਲਰੁਸੇਖਾਇਰੁਦਾਹੀਗੁਰਪੁਰੇ
ਵਿਦੁਪਾਰਨਪਾਹੀ॥੧॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਪਾਰਸੁਪ
ਰਹੈਪਥਰੁਪਾਰਸੁਦੁਟਟਜਾਏਅਸਟਧ
ਤੁਇਕਧਤੁਕਾਰਿਲੁਕਦਾਵਿਰੇਨਪਰਗਾਟੀਅ

ਭੇ ਲੇਵਟਵਾਸੁਭਿਦਾਸੁਹੋਇਆਇਆਧਾਰੀ ੧੬੬

ਗੁਰਮਿਰੁਲਾਏ ਹੋਈ ਕਾਲਖਛੁਬਿਆਮਦਿ

ਰਿਕਾਲਖਲੋਕੁਲੁਭਾਏ ਰਾਜਡੰਡੁਤਿਸੁਪ

ਕਾਇਆਜਸਪੁਰਗੀਨਮਤੰਡੁਸਹਾਏਅਮਨ

ਮੁਖਜਨਮੁਅਮਨਤਬਾਦੁਸੈਭਾਇਕੁਦਾਇਹਰ

ਏਗੁਰਪੁਰੇਵਿਦੁਭਰਮੁਨਜਾਏ ੧੧ ਧਾਰਜ

ਤਗੁਰਛੁਡਿਕੈਮੰਗਨਿਕਲਪਤਰਫਲਕੋਚੇ

ਧਾਰਜਾਤਲਖਸੁਰਗਸਦੁਆਵਾਗਵਟਭ

ਵਣਾਵਿਚਿਪੰਚੇਅਰਦੇਕਰਿਕਰਿਕਾਮਨ

ਇੰਤਿਕੁ ਗਾਤਿ ਦਿਓਗਾ ਚਾਹਿਦਾ ਹੋਇਆ
ਗਾਸਚਾ ਕ੍ਰਿਓਨ ਕ੍ਰਿਤੁ ਦਿਤੁ ਦਿਓਨ ਹਲੇ ਚੋਆ
ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕੇਤਨੇ ਕੇਤਨੇ ਕ੍ਰਿਆਵੇ ਹੋਇ ਬਚੇ ਪਾਪ
ਪ੍ਰਭੁ ਭੀਓ ਭੀਜਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਦਿਰਿਚ ਹ
ਮੰਚੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਓਨ ਹਰਿ ਨ ਪਰੰਚੇ ॥੩॥ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਗੁਰੁ ਛੋੜੈ ਕੈਰੁ ਦੁਖ ਲਾ ਅਦਿਰਿਓ ਭੁਲ
ਕੁਸੇ ਲਹ ਗੀਨ ਲਿਪ ਛਾੜੀ ਅਨਿਹ ਉਮੇਅ
ਗਨੀ ਅਦਿਰਿ ਲੁਭੇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਗੀ ਅਨਿ
ਜਮ ਦੁਤਾਂਦੇ ਧੋਕੇ ਧੁਸੇ ਗੋਇ ਲਿਵਾਸ ਚਾਰਿ

ਇਨਨਾਉਧਗਾਇਨੀਸੇਸੁਸੇਅਧੰਦਿਨਕੇ
ਇਅਖਾਇਦਾਅਧੋਧਾਪੀਹੈਰਤਹੁਸੇਅਸਾ
ਇਰਦੇਅਰਜੀਵਨਕੇਕਰਨੇਮਜੁਗੀਖੇਚਲਖੁ
ਸੇਗੁਰਪੂਰੇਵਿਦੁਤਾਗਤਗੁਸੇ **੧੩** ਚਿਤ
ਮਾਣਿਗੁਰਛਾਤ੍ਰਿਕੋਚਿਤਮਾਣਿਚਿਤਨਗਦਾ
ਦੇਅਚਿਤਦਵਣੀਆਂਲਖਗਤਿਦਿਹੁਤਾਮਨਤ੍ਰਿ
ਸਲਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏਅਸੁਇਨਾਰੁਪਅੰਗਲ
ਮਾਣਕੁਸੇਤੀਅੰਗਿਹੀਦੁਏਅਪਾਦਪਟਿਬ
ਰਪੇਨਕੋਚੇਅਚਿਦਨੁਮਹਾਮਹਕਾਏਹਾਥੀ

੧੬੭

ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਮਹਲ ਬਗੀਚੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾਏ ।
ਸੁੰਦਰ ਨਗੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਧੋਹ
ਲਪਟਾਏ ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲ ਜਿਉ ਆਸ ।
ਮਨਸਾ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵੇਲੁ ਅਪੁ
ਰਜਾਏ ॥ ਲਖ ਤੀਰਥ ਲਖ ਦੇਵ ਤੇ ਪਾਰਸ
ਲਖ ਰਸਾਇਣ ਜਾਏ ਲਖ ਬੰਤੁ ਅਟਪਾ
ਰਜਾ ਤੁਕ ਅਧੇਨ ਲਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਾਏ ਗੁਰ
ਨਾਸਦੁ ਸਾਇਰ ਘਟੇ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਸੋਰੁ ।
ਸੁਲਤਾਨੈ ਲੇਖ ਪਦਾਰਥ ਲੇਖ ਫਲ ਲੇਖ

ਨਿਧਾਨਾ ਵਿਰਿਫੁਰਮਾਣੇ ਲੰਖਸਾਹਪਤਸਾ
ਹਲੰਖਲੰਖਨਾਥਾ ਅਵਤਾਰਸੁਹਾਣੇ ਦਾਨੈਕੀ
ਮਹਿਨਾਪਵੇਦਾਤੇਕਉਣਸੁਮਾਰੁਦਖਾਣੇ ਕੁਦ
ਰਤਿਕਾਦਰਨੇਕੁਰਥਾਣੇ ੧੫ ਰਤਨਾਰੇਖੇਸਰੁ
ਕੋਰਤਨਪਾਰਖੂਵਿਰਲਾਕੋਈ ਰਾਗਨਦਸ
ਕੁਕੋਸੁਣੇਸਬਦਸੁਰਤਿਸਮਝੈਬਰਲੋਈ॥
ਗੁਰਸਿਖਰਤਨਪਦਾਰਥਾਸਾਧਸੰਗਤਿਅਲ
ਮਾਲਪਰੋਈ ਹੀਰੋਹੀਰਾਬੇਧਿਆਸਬਦਿਸੁ
ਰਤਅਲਿਪਰਚਾਰੋਈ ਪਾਰਖੁਹਮੁਪੁਰਨਥੁ

੧੬੮

ਹਮੁ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਸਿਧਾਏ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁ
ਖਟੁ ਲੁਸਹ ਜਿਘਰੁ ਪਿਰਮਾਪਿ ਆਲਸਾਨੁ
ਜਟੇਈ ਗੁਰਚੇਲ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਹੋਈ १੬ ਅ ०
ਨਸਜਨਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਹੋਇ ਅਮੋਲੁ ਸਾਧਸੀ
ਗੁਪਾਏ ਅਖੀਦੁ ਇਨਿਰਮੋਲ ਕਾਸਤਿ ਗੁਰ
ਦਰਸਾਏ ਆਨ ਲਿਵਲਾਏ ਅਸਤੁ ਕੁਸੀਸੁ
ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਚਰਣ ਸਰਣ ਗੁਰ ਧੂਕਿ ਸੁਹਾਏ ॥
ਜਿਹ ਬਾਸ ਵਣ ਅਮੋਲ ਕਾਸ ਬਦ ਸੁਹਾਤਿ ਸੁ
ਇਸ ਮਾਝਿ ਸੁਣਾਏ ਹਸਤ ਚਰਣ ਨਿਰਮੋਲ

ਕਾਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਸੇਵਕ ਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ੧੬੯
ਰਿਦਾ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਅਰਿ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸੁ ਵਸਾਏ ॥
ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੈ ਤੋ ਲਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿ
ਦੁਕ ਰਿਨੀ ਮਿਅ ਚਿਤੁ ਚਲਿਤੁ ਬਚਿਤੁ ਬਣਾਇ
ਆਗਰ ਕੁਕੁਤੁ ਬਿਚਿਤੁ ਖਿਅਜੀ ਉਪਾਇ
ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਸੁਹਾਇ ॥ ਆਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਨ ਕੁਕੁਨ
ਹੋਥੀ ਹਰੀ ਦਵਾਲ ਗਣਾਇ ॥ ਆਗਦਿ ਸਾਇ ਸ
ਬਦਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਰਾਗ ਰੀਗਰਸ ਪਰਮਲੁ
ਭਾਇ ॥ ਆਗਉਤੁ ਮੁਕੁਲੁ ਉਤੁ ਮੁਜਨ ਮੁਰੋ ਮਰੋ ਮ

ਗਾਇਮੀਗਸਬਾਇਆਬਾਲਬੁਧਿਮੂਰਿ
ਦੁਬਿਦੇਕਰਿਮਲਮੂਰੁਸੁਰੁਵਾਚਿਅਾਇਆ
ਹੋਇਸਿਆਲਾਸਮਾਇਆਕਰਤਾਛਾਡਕੀਤੇ
ਲਪਟਾਇਆਗੁਰਪੁਰੇਵਿਦੁਮੋਹਿਅਮਾ
ਇਆ ੧੮ ਅਨਮੁਖਮਾਲਸਦੇਹਤੇਪਸਪਰੇ
ਤਅਚੇਤਚਗੇਰੇਹੋਇਸੁਚੇਤਾਅਚੇਤਹੋਇਅ
ਣਸੁਮਾਣਸਦੇਵਲਿਹੇਰੇਪਸੁਨਮਿਗੋਪਸੁ
ਤੇਪਖਿਰੁਪਖਿਰੁਪੇਰੇਚਉਰਾਸੀਲਖਜੂਨਿ
ਵਾਚਉਤੰਮਮਾਣਸਜੂਨਿਕੁਲੇਰੇਉਤੰਮਮ

ਨਬਚਕਰਮਕਾਰਿਜਨਮਮਰਣਕੁਦਜਲੁਲ ੧੧੦
ਖਟੇਰੇਰਾਜਾਪਰਜਾਹੋਇਕੋਸੁਖਾਇਚਿਦੁ
ਖੁਹੋਇਭੁਲੇਕੁਲੇਰੇਕੁੰਤਾਰਾਜਬਹਾਲੀਐ
ਚੰਕੀਚਟਣਜਾਇਅਨੇਰੇਗੁਰੁਪੁਰੇਵਿਦੁਗ
ਰਕੁਦਸੇਰੇ ੧੯ ਵਾਇਦਾਇਦਾਸੁਦਣਸਪ
ਤਿਚੰਦਨਬਾਝੁਨਚੰਦਨੁਹੋਈਪਰਬਤਿਪਰ
ਬਤਿਅਸਟਧਾਰੁਪਾਰਸੁਬਾਝੁਨਕੰਚਨੁਸੇਈ
ਚਾਰਿਦਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਾਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿ
ਦੁਸਾਧੁਨਕੋਈਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਸੰਗਾ ਤਿਜਾ ਟੇਈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰ
ਬੁਲਿ ਵਲੀ ਟੁਹੇਇ ਪਰਮਾਪ ਅਲਾ ਅਪਿ
ਓਪ ਓਈ ॥ ਆਨਿ ਉਨਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਬਲੇ ਦੇਹ ਬਿ
ਦੇਹ ਸਨੇਹ ਸਬੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਅਲ
ਖਲ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧਸੰ
ਗੁਮਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਆਨਿ ਉਜ
ਲ ਅੰਦਰਿ ਕਵਲੁ ਹੈ ਸੁਰਜਿ ਧਿਆਨੁ ਅਗਾਸ
ਨਿਦਾਸੀ ॥ ਚੰਦਨ ਸੰਘੀ ਦੇਵੀ ਆਸੀ ਤੁਲਸਾਂਤਿ
ਸੁਗੰਧ ਵਿਗਾਸੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਾ ਤਿਸੀ ਸਾਹਇਰਿ

ਸਬਦਸੁਰਾਤਿਲਿਵਸਹਜਿਵਿਲਾਸੀਯੋਗ ੧੭੧
 ਜੁਗਾਤਿਰੋਗਾਤੁਗਾਤਿਜਿਦਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਅ
 ਫੁਲਅਬਿਨਾਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਸਰੁਆਸਿਨਿਰਾਸੀਅਕਥਕਥਾ
 ਅਬਿਗਤਿਪਰਗਾਸੀ ੨੧੭ ੧੫੭ ਪੜ੍ਹਿਓ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਰੁਦੂਨੀਵੀਧਰ
 ਰਿਹੋਇਦਰਗਾਹਅਦਿਥਿਮਿਲੀਵਡਾਈਕੋ
 ਈਗੋਬ੍ਰੇਵਾਹਿਹਲੁਕੋਮਲਮੂੜਕਸੂੜਕਗਈ

ਸ੍ਰੀ ਬਿਰਸੇਈ ਕੋ ਕਹੈ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਪੁਜ ਚੜ੍ਹਾ
ਈ ਨੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋਲੈ ਨੇਹਾ ਬੀਉਤੈ ਹੋਫਲੁ ਪੁ
ਈ ਗੁਗੁਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਨੰਤ ਪਰਮਾ ਪੁਰ
ਵਾਇਨੁ ਅਪੁਗਾਣਾਈ ਨਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸੁਖੋਪ
ਤੀਉਨ ਮਨੀ ਮਗਨ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ ਸਾਧਸੀ
ਗਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁਕ ਮਾਈ १ ਬਰਤੀ ਅਦਿ ਰਿਜ
ਲੁਵ ਸੈਨ ਲਖ ਹਰੀ ਗੀਰਸੀ ਅਲੰਦਾ ਅਜਿਉ
ਜਿਉ ਕੋਇ ਚਲਾਇਦਾ ਨੀਵਾਹੈ ਇਨੀਵਾਇ ਚਲੀ
ਦਾ ਸੁਪੈ ਤੰਤਾਹੈ ਇਕੋ ਛਾਵੈ ਠੰਢਾਹੈ ਇਰਹੀਦਾ

ਨਾਵਨੁ ਜੀਵਦਿਅੰਮੁਇਆਪੀਤੈਸਾਂਤਿਸੰ
ਤੋਖੁਹੋਵੰਦਾਨਿਰਮਲੁਕਰਦਾਮੋਲਿਆਨੀ
ਵੈਸਰਦਰਜਾਇਟੇਕੰਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
ਭਾਉਭਉਸਹਜਥੈਰਾਗੁਸਦਾਵਿਗਸੰਦਾਪੁ
ਰਦੁਪਰਉਪਕਾਰਕਰੰਦਾ **ਵ**ਜਲੁਇਚਿਕਦ
ਲੁਆਲਿਪਤੁਹੈਸੰਗਦੇਖਨਿਰਦੇਖਰਹੰਦਾ
ਰਾਤੀਭਵਰਲੁਭਾਇਦਾਸੀਤਲੁਹੋਇਸੁਗੰਧ
ਮਿਲੰਦਾ **ਕੁਲਕੇਸੁਰਜਧਿਆਨੁਧਰਿਪਰਵੁ**
ਲਤੁਹੋਇਮਿਲੰਹਸੰਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ

ਸਹਜ ਘਰੁ ਦਰਤੁ ਆਨ ਅੰਦਰਿ ਦਰਤੰਦਾ ਲੋ
ਕਾ ਚਾਹੀ ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਦੇਖੀ ਚਾਹੀ ਕਰਮ ਕਰੰਦਾ
ਸਾਧਨੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਵਿਚਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
ਜੁਗਾਤਿ ਵਿਰਚੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ
ਵਸੰਦਾ ॥ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ਪਾਰਿ
ਲੋਦੇ ਜੜ੍ਹ ਪੰਗਟਿ ਕਾਈ ॥ ਉਪਰਿ ਝੁਲੈ ਝੁਲੈ
ਠੰਢੀ ਛਾਉ ਸੁਥਾਉ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਪਾ
ਤਲਾ ਸਹੈ ਸਿਰਤਲੁ ਵਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਈ
ਫਲੁ ਦੇਵੁ ਦੁਗਾਇਆ ਸਿਰਿ ਕਲੁ ਵਤੁ ਲੈ ਲੈ

ਹੁਤਰਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਪਰ ੧੭੩
ਉਪਕਾਰੀ ਸਹਜ ਸੁਰਾਈ ਗਮਿ ਤਨੁ ਸੰਤੁ ਨ ਮੇਰ
ਯੋਹੁ ਸਮਦਰਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਮਾਈ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਗਰ ਅੰਦ
ਰਿ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹਾਣਾ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥
ਕੁਰਾ ਅਥਰਬ ਦਲੰਦੀ ਐਲੇ ਵਾਪਾਰੁ ਚੜ੍ਹਨਿ
ਵਾਪਾਰੀ ਸਾਇਰ ਲਹਰ ਨਾਵਿਆ ਪਈ ਅ
ਤਿਅ ਸਗਾਹ ਅਥਾਹ ਅਪਾਰੀ ਬਹਲੇ ਪੂਰ
ਲਿਖਾਇ ਦਾਸ ਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥

ਦੁਟੇਚਉਟੇਵੇਮਹੋਨਸਾਹਲੋਲੋਕਾਜਸਦੁ
ਗੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਦਲੁਸਾਧਸੰਗੁਤੁਦਜ
ਲਾਮੀਦਰਿਦੁਤਰਤਾਗੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਨੁ
ਗਾਤਿਲੋਕਾਗੀ॥੫॥ਬਾਦਨਚੰਦਨੁਬਿਰਖੁ
ਹੋਇਕਟਖੰਡੁਅਦਰਿਦੁਸੋਉਜਾਨੀ॥੫॥ਸਿ
ਨਿਦੁਸੁਦਣਾਸਪਤਿਨਿਹਚਲਲਾਇਉਰ
ਧਤਪਤਾਨੀ॥੫॥ਦਣਗਦਣਸਨਬੰਧੁਕਾਰਿ
ਗੀਧਸੁਗੀਧਉਲਾਸਉਪਾਨੀ॥ਅਫਲਸ
ਫਲਸਅਦਰਸਹੋਇਕਰੇਦਣਸਪਤਿਚੰਦ

ਨਵਾੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪ
 ਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਦੋਹਾੜੀ ਅਉਗੁਟ ਕੀ ਤੇ
 ਗੁਟੁ ਕਰੈ ਕੰਚ ਪਕਾਈ ਉਪਰਿ ਵਾੜੀ ਨੀਰੁ ਨ
 ਤੁਝੈ ਅੰਗਿ ਨ ਸਾੜੀ ॥ ੬ ॥ ਰਾਤਿ ਅੰਧੇਰੀ ਅੰਧ
 ਕਾਰੁ ਲਖ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਚ ਮੰ ਕਨਤਾਰੇ ਘਰ ਘਰ
 ਦੀ ਦੇ ਬਾਲੀ ਅਨਿਪਰ ਘਰ ਤੋ ਕਨਿ ਚੇਰ ਚਰਗ
 ਹੇ ਹੰਦ ਪਟਟ ਘਰ ਬਾਹੀ ਆ ਦੇ ਦੇ ਤਾ ਕ ਸਟ
 ਨਿਨ ਰਨਾਰੇ ਸੂਰਜ ਜੋ ਤਿਉ ਦੇ ਤੁਕ ਰਿਤ ਬੇਰਾ
 ਤਿਅਨੇ ਹਨਿ ਵਾਰੇ ਬੀਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ

੧੭੪

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਸੁ ਪਰੇਤੁ ਪਾਤਿਤਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥
ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਾਨਸਰੋ
ਵਰੁ ਆਖੀਐ ਉਪਹਰੀਸੁ ਵੀਸਵਸੀਦੇ ॥ ਐ
ਤੀਮਾਣਕ ਮਾਨਸਾਰਿ ਚੁਣਿ ਚੁਣਹੀਸਾ ਅਮੋਲ
ਚੁਗਵੇ ॥ ਖੀਰੁ ਨੀਰੁ ਨਿਰਵਾਰਦੇ ਲਹਰੀ ਅਦਿ
ਰਿ ਫੁਰਨਿਤਰੀਦੇ ॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰੁ ਛਾਂਡੈ ਕੋਹੋਰ
ਤੁਥਾਇ ਨ ਜਾਇ ਬਹੀਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਮਹੰਸ ਗੁਰਸਿੰਖ ਸੁਹੀਦੇ ॥ ਐ

ਕਮਨਇਕੁਧਿਆਮਾਇਦੇਦੁਜੈਕੁਇਨਜਾਇ
ਦੁਰਹੋਸਬਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਅਲਖੁਲਖ
ਹੋ ॥ ਪਾਰਸਪਬਰੁਆਖੀਐਲੁਕਿਆਰਹੋ
ਨਆਪੁਜਣਾਹੋਗਵਿਰਲਾਕੋਇਸਿਵਾਂਟਦਾ
ਖੋਜੀਖੋਜਿਲਏਸੋਪਾਹੋਪਾਰਸੁਪਰਸਿਅ
ਪਰਸੁਹੋਇਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਕਰਾਹੋ॥
ਬਾਰਹਬੀਨੀਹੋਇਕੋਕੰਚਨਮੁਲਿਅਮੁਲਿਵਿ
ਕਾਹੋਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗਸਬਦਿ
ਸੁਰਤਿਲਿਵਅਪਨੁਪਨੁਹੋਚਰਣਿਸਰ

ਇਲਿਦਲੀਲੁਹੋਇਸੇਸਾਗੀਨਿਰੰਕਾਰੀਭੁਏ॥

ਘਰਿਬਾਰੀਹੋਇਨਿਜਘਰਜਾਏ॥ ਚੰਤਾ

ਮਾਇਚੰਤਾਹਰੰਕਾਮਧੇਦੁਕਾਮਨਾਪੁਜਾਏ॥

ਫੁਲਫੁਲਿਦੇਦਾਪਾਰਜਾਤੁਰੀਧੀਸਿਧੀਨਦਨ

ਬਲੁਭੁਏ॥ ਦਸਅਦਤਾਰਅਕਾਰਕਰਿਪੁਰਖ

ਰਬਕਰਿਨਾਦਗਣਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ

ਸਾਧਸੰਗਚਾਰਿਪਦਾਰਥਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਸਬ

ਦਸੁਰਤੀਲਿਦਾਪਰਮਰਸੁਅਕਥਕਹਾਣੀਕ

ਬੀਨਜਾਏ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਰੂਗਾਤਿ

੨੭੬
ਵਛਲਹੋਇਅਛਲਛਲਾਏਲੇਖਅਲੇ
ਖਨਕੀਅਤਿਪਾਏ੧੦੦ਇਕਕਵਉਪਸਾਉ
ਕਰਿਨੀਰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਬਟਾਇਆਰੇ
ਛਿਅਤੇਲੁਨਤੇਲੀਐਤੁਲਿਨਤੁਲਾਪਾਰੇਤੇ
ਲਾਇਆਲੇਖਅਲੇਖੁਨਲਿਖੀਐਅੰਗ
ਨਅਖਰੁਲੇਖਲਿਖਾਇਆਮੁਲਿਅਮੁਲੁ
ਨਐਲੀਐਲਖਪਦਾਰਥਲਵੇਨਲਾਇਆ
ਬੋਲਿਅਬੋਲੁਨਬੋਲੀਐਸੁਣਿਸੁਣਿਅਖ
ਵੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆਅਗਮੁਅਥਾਹੁਅ

ਗਾਧਿਬੋਧਾ ਅੰਤੁਨ ਪਾਰਾ ਵਰੁਨ ਪਾਇਆ ਭੁ
ਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨਜਾਣੀ ਐਕੇ ਵਰੁ ਕਾ ਦਰੁ ਕਿਤੁ ਪ
ਰਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ
ਨੰਦ ਮਾਖਾ ਆਲਾ ਅਜ ਰੁਜ ਰਾਇਆ ੧੧
ਸਾਦਹੁ ਸਬਦਹੁ ਬਾਹਰਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਿਉ ਜ
ਹ ਬਾਜਾਣੈ ਉਸਤਾਤਿ ਨਿੰਦਾ ਬਾਹਰਾ ਕਥਨੀ
ਬਦਨੀ ਵਿਚਿ ਨ ਆਵੈ ਗੰਧ ਸਪਰਸ ਅਗੋਰ
ਰਾਨ ਸਸਾਹੈ ਰਾਤਿ ਹੋਰਾਣੈ ਵਰਨੁ ਹੁਚਿ ਹੁਨ

ਹੁਬਾਹਰਾਵਿਸਾਇਆਵਿਸਾਇਨਾਧਿਆਨੁਧਿਕਾ ੧੭੭

ਏਨਾਨੀਰਾਲੰਬੁਅਵਲੰਬਾਬਿਲੁਧਰਤਿਅਗਾ

ਸਿਨੀਵਾਸੁਦਿਕਾਏਨਾਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਹੈ

ਨੀਰੰਕਾਰਗੁਰਸਾਬਦਸਿਦਾਏਨਾਕੁਦਰਤਿ

ਕਾਦਰਨੇਕੁਰਥਾਏਨਾ ੧੮ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਿਥੁ

ਅਗੰਮੁਹੈਜਿਉਨਲਾਅੰਦਰਿਮੀਨੁਚਲੰਦਾ

ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜੁਅਲੱਖੁਹੈਜਿਉਪ੍ਰਿਖੀਆਗਾਸ

ਉਤੰਦਾਸਾਧਸੰਗਤਿਰਹਰਾਸਿਹੈਹਰਿਚੰਦਉ

ਗੀਨਗਾਰੁਦਸੀਦਾਚਾਰਿਦਰਨਤੰਬੋਲਰਸੁਪ

ਰਮਾਪਾਆਲੇਰੀਗੁਚਰੰਦਾਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਲਿਵਲੀਟੁਹੋਇਚੰਦਨਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਕਰੰਦਾ
ਗੰਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਿਮਰਦੁਜੁਗਾਤੀਕੁੰਜਿਕੁ
ਰਮਹੀਸਦੇਸੁਵਧੰਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅ
ਲਖਲਖੰਦਾ ੧੩ ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵਦੇਵਾਸਦੈਨੇਤ
ਨੇਤਕਾਰਿਭੇਦੁਨਪਾਇਆਅਹਾਦੇਵਅਦਧੁ
ਭੁਹੋਇਨਮੋਨਮੋਕਾਰਿਧਿਆਨਿਨਆਇਆ
ਦਸਅਦਤਾਰਅਕਾਰੁਕਾਰਿਏਕੰਕਾਰਨਅ
ਲਖੁਲਖਾਇਆਗਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲੇਨ

ਥਨਉਆਇਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਕਰਾਇਆਸ ॥ ੧੭੮ ॥
ਹਸਨਾਵਲੇਸਹਸਮੁਖਾਸਿਮਰਾਇਸੀਖਨਨਾਉ
ਧਿਆਇਆਲੋਮਸਤਪੁਕਰਿਸਾਧਨਾਹ
ਉਮੇਸਾਧਨਸਾਧੁਸਦਾਇਆਨਚਿਰਜੀਵ
ਵੁਥਹੁਹੀਵਣਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਫਲੁਪਲੁਨ
ਰਖਾਇਆਕੁਦਰਾਤਿਅਦਿਰਿਕੁਰਮਿਕੁਲ
ਇਆ ੧੪ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁ
ਕੁਗਾਤਿਵਫਲੁਹੋਇਵਾਸਿਗਾਤਿਆਇਆਕ
ਰਾਇਕਰਤੇਵਾਸਿਹੋਸਾਧਸੰਗਾਤਿਵਾਚਿਕਰੇਕ

ਗਾਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ ਸਾਧਸੰ
ਗਾਇਤ੍ਰੀਚੰਤ੍ਰਾਣਾ ਗਾਇਆ ਰੋਮ ਰੋਮ
ਇਚਿਰੰ ਪਿਓਨੁ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਭਿਕਰੋ ਨ੍ਰਿਸ਼ਮਾਯ
ਆਸ਼ੀਅਹੁ ਕਾਰਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ਵਨੁ ਫਲਅਦਿ
ਰਿਫਰਿਬੀਉ ਵਸਾਇਆ ਨਾਮ ਪਿਓ ਪੀਅਣੁ
ਅੰਜਰੁ ਜਰਣੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਨੀ ਆਪੁ ਜਣਾ
ਇਆ ਨਾਮਿ ਨਾਇਚਿ ਨੀਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ
੧੫ ਨਾਮਿ ਮਾਮਹਮਾ ਕਾਰਵਿਚਿ ਮਹਮਾ ਲੱਖ
ਨਾਮਿ ਮਾਜਾਦੈ ਲੱਖ ਮਹਤੁ ਮਹਤੁ ਮਾਤਿਲੁ

ਨਮਹਾਤਮੁਆਖਿਦਖਾਣੈ॥ਉਸਤਤਿਉਚਿ ੧੭੯
 ਲਖਉਸਤਤੀਪਲਉਸਤਤਿਅਹਿਰਿਹੈਰਾਣੈ॥
 ਅਚਰਜਵਿਚਿਲਖਾਅਚਰਜਾਅਚਰਜਾ
 ਚਰਜਚੇਜਵਿਡਾਣੈ॥ਇਸਮਾਈਇਸਮਾਦਲ
 ਖਾਇਸਮਾਦਹੁਇਸਮਾਦੁਵਿਹਾਣੈ॥ਅਬਗ
 ਤਿਗਤਿਅਤਿਅਗਮਹੈਅਕਥਕਥਾਅਖਾਣ
 ਵਖਾਣੈ॥ਲਖਪਰਵਾਣਪਰੈਪਰਵਾਣੈ॥੧੮
 ਅਗਮਹੁਅਗਮੁਅਗੀਮੁਹੈਅਗਮੁਅਗਮੁ
 ਅਤਿਅਗਮੁਸੁਦਾਣੈ॥ਅਲਖਹੁਅਲਖੁਅ

ਲਖੁਹੈ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਲਖੁ ਅਲਖੁ ਧੀਆਏ ।
ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਰੰ
ਪਰੁ ਭਾਏ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਅਗੋਚਰਿ ਜਾਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸ
ਧਸੰਗਤਿ ਅਗਾਧਿ ਅਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਭੁਗਤਿ ਵਛਲਹੈ ਇਅਛਲ
ਛਲਾਏ ਵੀਹਾਇ ਕੀਯੋ ਚੜਾਓ ਚੜਾਏ ॥੧੭॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਬ
ਣਾਇਆ ਅਭਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧੁ

ਗੁਰੁ ਤੇ ਹੋਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਸਾਧਸੀ ੧੮੦
 ਗੁਰਿ ਸਚਖੰਡੁ ਵਿਚਿ ਭੁਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਅਛ
 ਲੁਛਲਾਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨੀ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਇ
 ਆਇ ਪੁਰਖ ਆਵੇ ਸੁਕਰਾਇਆ ਧਿਆਨੁ ਮੁ
 ਲੁਦਰਸਨੁ ਗੁਰੂ ਛੁ ਅਦਰਸਨ ਦਰਸਨੁ ਵਿਚਿ ਅ
 ਇਆ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨ ਆਪੁ ਜਲਾਇਆ
 ੧੮ ਚਰਣ ਕਵਲ ਸਰਣ ਗਤੀ ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ
 ਮਲਿਗੁਰ ਸਿਖ ਆਏ ਅੰ ਬਿਤੁ ਦਿਸਦਿ ਨਿ
 ਹਾਲੁ ਕਰਿ ਵਿਬੁਦਿ ਸਦਿ ਦੇਖੇ ਗੀ ਪਾਏ ਚਰਣ

ਰੇਣੁਮਸਤੁਕਿਤਿਲਕਰੁਰਮਕਰਮਦਾਲੇਖੁਮ
 ਦਾਏ। ਚਰਣੇਦਕੁਲੇਆਚਮਾਨੁਹਉਮੇਦੁਬਿਧ
 ਰੇਗੁਗਦਾਏ। ਪੇਗੀਪੇਖਾਖਕਰੋਇਜੀਦਨਮੁ
 ਕਤਿਸਹਜਘਾਰਿਆਏ। ਚਰਣਕਵਲਾਵਿਚਿ
 ਕੁਵਰਹੋਇਸੁਖਸੰਪਦਮਕਰੰਦਲੁਕੁਏ। ਪੂਜ
 ਮੂਲਸਤਿਗੁਰਚਰਣਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਲਵੇਨ
 ਲਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਦਲੁਗੁਰਸਰਣਾਏ॥
 ੧੯॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਹਾਤਿਵੇਦਲਖਮਹਾਕੁਰਬਰ
 ਮਾਇਲਮੇਲੇ। ਸਾਰਗੀਤਾਲਖਕੁਰਗਦੁਤੀ ੧੮

ਤਕਵੇਂਦਕਚਲਤੀਖੇਲੋ ਯਚਉਦਹਾਦ੍ਵਿ ੧੮੧
ਆਸਾਂਅੰਗੀਤਥੁਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਰਭੇ
ਲੋਸਨਕਾਵੇਕਲਖਨਾਰਦਾਸੁਕਾਬਿਆ
ਸਲਖਸੇਖਨਵੇਲੋਗਗੀਆਨਧਿਆਨ
ਸਿਮਰਣਘਟੇਦਰਸਨਦਰਨਗੁਰੂਬਹੁ
ਚੇਲੋਪੂਰਾਸਾਤਿਗੁਰਗੁਰਾਗੁਰਮੰਤ੍ਰਮੂਲ
ਗੁਰਬਚਨਸੁਹੇਲੋਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬ
ਦੁਹੇਨੇਤਨੇਤਨਮੇਨਮੇਕੇਲੋਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
ਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੋ੨੦ਚਾਰਪਦਾਰਥਆ

ਖੀਅਨਿਲੰਖਪਦਾਰਥਹੁਕਾਮੀਬੰਦੋਗਰ
ਸਿਧਿਨਿਧਿਲਖਸੇਵਕੀਕਾਮਏਲਲ
ਖਵੇਗਚਰੇਲਖਪਾਰਸਪਥਰੋਲੀ
ਆਂਪਾਰਜਾਤਲਖਬਾਗਫਲੀਦੋਗਰਿਤ
ਵਟਲੰਖਚੰਤਾਮਣੀਲੰਖਰਸਾਇਟਕਰ
ਦੇਛੰਦੋਲੰਖਰਤਨਰਤਨਗਰਸਰੁਨਿਧ
ਨਸਰੁਫਲਸਿਮਰੀਦੋਲਖਰੁਗਤੀਲਖ
ਰੁਗਤੋਹੋਇਕਰਾਮਾਤੁਪਰਚੈਪਰਚੈਦੋ
ਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਧਸੰਗੁਪਰਮਾਪ

ਆਲਾਅਜ਼ਹੁਜ਼ਰੀਦੋ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਸਤੁ ੧੮੨

ਸ਼ਾਗਿਮਲੀਦੋ ੨੧॥ ੧੬ ਸੋਲਾਂ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੋ॥ ਸਾਗਰੁਅਗਮੁ
ਅਬਾਹੁਮਾਬਿਚਉਦਹਰਤਨਅਮੋਲਕਵਾ
ਏ॥ ਸਸੀਅਰੁਸਾਰੀਗਧਣਖੁਮਦੁਕਉਸ
ਤਕਲੰਛਧਨੰਤੁਰਪਾਏ॥ ਆਰੰਭੁਕਾਂਮਧੇ
ਵਲੇਪਾਰਜਤੁਅਸੁਅਮਿਓਪੀਆਏ॥
ਅੰਮੇਰਾਪਾਤਿਗਜਸੀਖੁਬਿਖੁਦੇਵਦਾਨਦਮਿ

ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਮਾਦਕ ਮੋਤੀ ਹੀ ਰਹਿ।

ਬਹੁਮੁਲੇ ਸਭੁ ਕੋ ਦਰਸਾਏ ॥ ਸੰਖੁ ਸਮੁਦਿਹੁ ॥

ਸੰਖਣਾਧਾਰੰਦੇਰੇਇਸੁਣਾਏ ਸਾਧਸੰਗ

ਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁਸੁ ਤਿਗੁਰਉ ਪਦੇਸੁ ਨ ਰਿਵੈ

ਦਸਾਇੇ ਨਿਹਫਲੁਆਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾ

ਏ ੧ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਰਸੁ ਹਵਦਾ ਸੁੰਤਰੀ ਸਰ

ਵਰਿਕਵਲਫਲੀਦੇ ਰੂਪਅਨੁਪਸਰੂਪਅ

ਤਿਥੀਧਸੁਗੀਧਹੋਇਮਹਕੀਦੋਭੁਫੁਰਾਂਫੁਾਂਸ ॥

ਦੇਸ਼ ਦਾ ਲਿਖੇ ਜਾਹਿਰੇ ਕੋਈ ਜਲਹੀਰਾ ਲੇਖ

ਲੁਭੁ ਤਿਸ ਕਰੰਦਰ ਸਿਦੂਰਿ ਰਿਸੀਤੁ ਰਿਆ
ਇਸ ਲਿਵੇ ਸੂਰਜੁ ਗਾਗਨਿ ਉਦੈ ਰਿਹੈ ਇਸ
ਰਹੈ ਕਵਲਾਇ ਆਨੁ ਪਰੰਦੇ ਡੁਡੂ ਚੰਕ
ਕਿਵਾਸੁ ਹੈ ਕਵਲਾਇ ਨਿਮਾਣਿ ਸਕੰਦੇ
ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿਗੁਰ ਉਪ
ਦੇਸਰਹ ਤੁਨਹੀਂਦੇ ਅਸਤੁ ਕਿਭੁ ਗਜਿਨਦੇ
ਮੰਦੇ ੨ ਤੀਰਾ ਬਿਪੁਰ ਬਸੀ ਜੋਗ ਲੋਗ ਚਹੁ
ਕੁਤੁਦੇ ਆਇ ਜੁੜੀਦੇ ਚਾਰਿ ਦਰਨਾਇ ਅ
ਦਰਸਨਾ ਅਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੰਦੇ ਜਪ

੧੮੩

ਤੁਪਸੀਜਮਹੋਮਜਗਦਗਤਨੇਮਕਰਿਵੇਦਸੁ
ਭਵੇਗਾਗੀਅਨਾਧਿਆਨਾਸਿਮਰਦਜੁਗਤਿਦੇ
ਵੀਦੇਵਸਥਾਨਪੂਜੀਤੋਬੰਗਾਬੰਗੋਕਪੜੇਕ
ਰਿਸਮਾਧਿਆਪਰਾਧਿਨਿਵੇਦੋਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਪਥਿਨਚਾਲ
ਚਲੀਦੋਕਪਟਸਨੇਹੀਫਲੁਨਲਹੀਦੋ੩੦
ਵਾਇਵਟਹਰੀਆਵਲੇਵੁਠੈਸੁਕੈਅੰਕੁਜਵਾ
ਹਾਗੀਪਤਿਬਬੀਹੇਸੁਗੰਤਿਬੁੰਦਸਿਪਾਅੰਦ
ਰਿਐਤੀਓਮਾਹਾਕਦਲੀਵਟਹੁਕਪੁਰੁਹੋਇ

ਕੋਲਰਕਵਲੁਹੋਇਸਮਾਹਾਗਬਿਸੀਅਰ
ਮੁਹਿਕਾਲਕੁਟਹੋਇਧਾਤੁਸੁਪਾਤੁਕੁਪਾਤੁਦੁ
ਗਾਹਾਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਸਾ
ਤਿਨਾਮਾਵੈਉਭੇਸਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲੁਪਰਮਰਸੁਮਨਸੁਖਬਦਗਾਹੀਬਚਗਾ
ਹਾਮਨਦੇਟਾਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾ੪ਵਦਦ
ਣਵੈਬਿਦੁਲਾਸਪਤਿਏਕੋਧਰਤੀਏਕੋਪਾ
ਣੀਗੰਗਾਬਿਰੀਗੀਫੁਲਫੁਲਸਾਦਸੁਗੰਧ
ਸਨਬੰਧਬਿਤੁਣੀਉਚਾਸਿਮਲੁਝੰਦੁਲਾ

੧੮੪

ਨਿਹਫਲ ਚੀਲੁ ਚੜ੍ਹੇ ਅਸਮਾਣੀ ॥ ਜਲ
ਦਾ ਦਾਂਸੁ ਦਰਾਈ ਐਵੇਂ ਸੁਲੀ ਆਵੇਂ ਜਨਿ ਬੇ
ਬਾਣੀ ॥ ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਦਣਾ ਸਪਤਿ ਦਾਂਸੁ ਰ
ਭੇਨਿ ਰਗਿ ਧਰਾਣੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰ
ਸਬਦੁ ਸੁਣ ਰਿਵੈ ਨਦੁ ਸੈ ਅਭਾਗ ਪਰਾਣੀ
॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਕੁਰਾ ਮਿਭੁਲਾਣੀ ॥ ਪਸੂਰ
ਜੁਜੋ ਤਿਉ ਵੇਤੋਂ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰੈ ਅਨੇਰੁ ਗਦ
ਏ ॥ ਕੀਰਤਿ ਵਿਰਾਤਿ ਜਗਿ ਦਰਤੁ ਮਾਨੁ ਸਭ
ਨਾਥੀ ਧਨਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪਸੁਪਤੀ ਮਿ

ਰਗਾਵਲੀਤਾਖਿਆਭਾਉਅਲਾਉਸੁਣਾ ੧੦੫
ਏਯਾਂਗਾਂਬੁਰਗੁਸਿੰਫੀਅੰਨਾਦਬਾਦਨੀ
ਸਾਣਵਜਾਏਯੰਪੁਪੁਸੁੰਦੁਨਸੁੰਦੁਈਜਾਏ
ਉਜਵੀਵਾਬਿਟਲਾਏਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰ
ਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਓਗੁਗਤਿਅਨੰਗੁਉਨਦਸ
ਏਅਨਮੁਖੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਾਵਾਏ॥੬॥
ਚੰਦਚਕੋਰਪਰੀਤਿਹੋਜਗਮਗਜੋਤਿਉਰੇ
ਤੁਕਰੰਦਾਨਕਿਰਖਾਬਿਰਖਹੋਇਸਟਲੁਟ
ਲਿਸੀਤਲਸਾਂਤਿਅਮਿਓਵਰਸੰਦਾਨਾਰਿ

ਭੁਤਾਰਪਿਆਰੁਕਾਰਿਸਿਹਜਾਭੋਗੁਸੰਜੋਗੁ
ਬਟੰਦਾਸਬੁਨਾਰਾਤਿਅਲਾਵੜਚਕਵੀ
ਚਕਵੀਅਲਿਵਿਛੁੜੰਦਾਸਾਧਸੰਗਾਤਿਹੁ
ਰਸਬਦੁਸੁਣਿਕਪਟਸਨੇਹਿਨਬੇਹੁਲਹੀਦਾ
ਅਜਲਸਿਆਵੈਲਸਟੁਖਾਉਗੀਧੀਵਾਸੁ
ਮਚਾਉਗੀਦਾਦੁਜਗੁਉਮੀਦੀਹੁਮੀਦਾ १॥
ਖਟੁਰਸਅਠਰਸਮੇਲਿਕੈਛਤੀਹਭੋਜਨ
ਹੋਨਰਸੋਈਜੇਵਟਵਾਰਜਿਵਾਲੀਅੰਚਾਰਿ
ਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਲੋਈਅਤ੍ਰਿਪਾਤਿਭੁਗਤਿ

ਕਾਰਿਹੋਇਜਿਸੁ ਜਿਹ ਬਾਸਾਉ ਸਿਵਾਏਸੇਈ ੧੮੬
ਕੜਛੀਸਾਉਨਸੀਰੁਲੇਛੋਤੀਹਾਬਿਜਨਾਦੇ
ਚਿਸਜੇਈ ਰੰਤੀਰੰਤਕਨਾਰਲੇਰਨਾਅੰਦ
ਰਿਹਾਰਿਪਰੇਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁ
ਦਿਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਨਹੋਈ ਕਪਟਸ
ਨੇਹਨਦਰਗਾਹਛੇਈ ਨਦੀਆਂਨਾਲੇਵਾ
ਹੜੇਗੰਗਾਸੀਗੀਆਲਿਗੰਗਾਹੁੰਦੇਅਠ
ਸਾਠਤੀਰਬਸੇਵਦੇਦੇਵੀਦੇਵਾਸੇਵਕਰੀਦੇ
ਲੋਕਵੇਦਗੁਣਗਿਆਨਦੁਰਿਪਤਿਤਉਧਾਰ

ਨਨਾਉਸੁਟੰਦੇ ਹਸਤੀਨੀਰਿਤਵਾਲੀਅ
ਨੀਬਾਹਰਿਨਿਕਲਿਛਾਰੁਛਟੰਦੇ ਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਇਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਾਰੰਤਿ
ਧਰੰਦੇ ਤੁਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੀਜੀਅੇਬੀਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਫਲਨਫਲੰਦੇ ਕਪਟਸਨੇਹਨਸੇਹਪੁਜੰਦੇ
ਹਾਜੇਦੈਸਉਰਾਦੀਅਾਂਸੇਜੇਆਵੇਦਾਰੇਦੁ
ਗੀਅਸਬੁਗੀਪਟਰਾਦੀਅਾਂਰਾਜੇਇਕਦੁਇ
ਕਾਪਿਆਗੀਅਸਬੁਨਾਰਾਜਾਰਾਵਟਾਸੁਦਾਰਿ
ਮੰਦਾਰਿਸੇਜਸਵਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਬੁਨਾਰਾਦੀਅਾਂ

ਇਕਾਯਕਾਸੀਵਿਵਿਚਾਹੀ ਦੇਸੁਨਰਾਜੇ
ਗਈਐਪੂਰਬਾਨੀਖਤੁਨਮਿਦੋਲਿਖਾਹੀ
ਸਾਧਸੀਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਦਿਗੁਰਉਪ
ਦੇਸੁਨਮਾਨਿਉਰਧਾਹੀ ਕਰਮਹੀਟੁਦੁਰਮ
ਤਿਹਿਤਕਾਰੀ ੧੦ ਅਸਦਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁ
ਹੋਇਸਭੁਕੋਕੰਚਨੁਆਖਿਵਖਾਣੇਗੁਪਅ
ਨੁਪਸਰੂਪੁਹੋਇਮੁਲਿਅਮੁਲੁਪਚਿਪਗਦਾ
ਣੀਪੰਥਰੂਪਾਹਸਿਪਰਸੀਐਪਾਰਸੁਹੋਇ
ਨਕੁਲਾਅਗਿਮਾਣੇਪਾਲੀਅਦਰਿਸੰਦੀਐ

੧੮੭

ਤੜਕੁੜਕੁ ਬੈਭਾ ਰੁਲਾਣੈ ॥ ਚਿੰਤ ਕਰੋ ਹੁਨ
ਭਿਜਈ ਰਹੈ ਨਿਕੋਰੁ ਘੜੈ ਭੀ ਨਿਜਾਣੈ ॥ ਅੰਗ
ਅੰਦਰਿ ਫੁੰਦਿ ਜਾਇ ਅਹਰਣਿ ਘਟਾ ਅੰਦਰਿ
ਹੋਰਾਣੈ ॥ ਸਾਥ ਸੰਗਾ ਤਿਹੁ ਰਸ ਬਾਝਿ ਸੁਣਿਹੁ
ਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਾ ਅੰਦਰਿ ਆਣੈ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹੁ ਨ
ਹੋਇ ਬਿਖਾਣੈ ॥ ੧੧ ॥ ਆਟ ਕਮੋਤੀ ਮਾਨੁ ਸਾਰਿ
ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਰੁ ਸੁਥਾ ਉਸੁਰਿ ਦਾ ॥ ਹਿਸੁਣੈ ਸੁਨਿ
ਹਚਲ ਮਤੀ ਸੰਗਾ ਤਿਪੰਗਾ ਤਿਸਾ ਥੁੜਵਣਿ ਦਾ
ਆਟ ਕਮੋਤੀ ਚੋਗ ਚੁਗਿ ਆਣੁ ਮਹਤੁ ਆਨੰ

ਦੁਵਧੀਤਾ ਕਾਂਉ ਨਿਥਾਂਉ ਨਿਨਾਂਉ ਹੋਰੀ ਸਾਂਹੁ ੧੮੮
ਚਉਦਾਸੁ ਹੋਵੈਦਾ ਭੁੱਖੁ ਅਭੁੱਖੁ ਅਭੁੱਖੁ ਭੁੱਖੁ
ਵਟਵਟਾ ਅਵਿਰਿਭੁਗਾ ਅਭੁਵੈਦਾ ਸਾਧਸੀਗ
ਤਿਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿਤਨਾ ਅਵਿਰਿਅਨ ਬਿਰੁਨ
ਰਹੈਦਾ ਬਜਰਕਪਾਟਨ ਖੁਲੈ ਜੀਦਾ ੧੨੭
ਰੋਗੀਆਦ ਸੁਹੋਇ ਕੈ ਫਿਰਦਾ ਬਹਲੇਵੈਦ
ਪੁਛੈਦਾ ਕੋਚੇਵੈਦ ਨਜਾਣਨੀਵੈਦ ਨਦਾਰੂਰੋ
ਗੀਸੀਦਾ ਹੋਰੋਦਾਰੂਰੋਗੁ ਹੋਰੋਇ ਪਚਾਇ
ਕੁਦੁਖਸਹੈਦਾ ਆਵੈਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਪਾਰਿਦੁ

ਦੇਸੈ ਰੋਗੁ ਲਹਿਦਾ ਸੀਜ ਮਿਰਹੈ ਨਖਾਇ ਪ
ਬੁਖੰਦਾ ਮਿਠਾ ਸਾਉ ਚਖੰਦਾ ਦੇਸੁ ਨ ਦਾਰੁ
ਵੈਦਨੈ ਦਿਣੁ ਸੀਜਿ ਮਿਨਿ ਤੋਰੇ ਗੁਣ ਧੀਦਾ ਕ
ਪਦਸਨੇ ਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਧ ਸੀ ਗਾਉ ਵਿਚਿ ਅ
ਇਬਹਿਦਾ ਦੁਰਮਾ ਤਿਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਪਚੰਦਾ
ਜੇ ਆਚੰਦਨੁ ਸੇਦੁ ਲੈ ਸੇਲੁ ਕਪੂਰ ਕਬੂਰ
ਸੀਦਾ ਸਬੁ ਸੁਗੰਧ ਰਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰੁ ਗਾਂਧੀ
ਅਰਗਜ ਕਰੰਦਾ ਅਜਲ ਸਾਧੈ ਸਾਹਿ
ਬਾਗੁਣ ਅਦਿਰਿ ਹੋਇ ਗੁਣ ਮਹਕੰਦਾ ਗਦ

ਰਾਹੇਗੀਖਉਲੀਐਸਾਰਨਜਾਣੈਨਰਕਕੁਵੈਦਾ ੧੮੯

ਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਇਤੁਉਗੁਗ

ਤੁਹਿਰਦੈਨਧਰੀਦਾਅਨਿਅੰਖੀਹੋਦਈਬੋ

ਲਕੰਨਾਸੁਟਨਸੁਟਿਦਾਬੋਧਾਚਟੀਜਾਇ

ਕੁਰੰਦਾ ੧੪ ਧੋਤੇਹੋਵਨਿਉਂਜਲੇਪਾਦਪਦਿਬਰ

ਖਰੇਅਮੇਲੇਰੰਗਾਬਿਰੰਗੀਰੰਗੀਅਨਿਸੰ

ਕੁਰੰਗਸੁਰੰਗਾਅਤੇਲੇਸਾਹਿਬਲੇਲੇਪੰਨ

ਦੇਰੂਪਰੰਗਰਸਦੁਸਨਿਕੋਲੇਸੋਕੁਵੈਤਸੁਹਾ

ਵਟੇਚੰਜਅਚਾਰਸੀਗਾਰਵਿਚੇਲੇਕਾਲਾ

ਕੀ ਬਲੁ ਉਜਲਾਹੈ ਇਨ ਧੋਤੇ ਰੰਗਾਨਿ ਰੋਲੇ ॥ ਸ ॥
ਧਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਟਿ ਸੁਕੈ ਅੰਦਾਰਿ ਨੀ
ਰਾਵੇ ਚੋਲੇ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਉਜ ਕੁਖੇ ਲੇ ॥ ੧੫ ॥
ਖੇਤੋਂ ਅੰਦਾਰਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਰੂਰੁ ਉਚਾਹੈ ਉਦਿਖ ॥
ਲੈ ਬੂਟੁ ਵਡਾ ਕਾਰਿ ਫੈਲਦਾਹੈ ਇਚੁ ਹੁਹਾਅ ॥
ਪੁਸਮਾ ਲੈ ਖੇਤਿ ਸਫਲ ਹੋਇ ਲਾਵਟੀ ਛੁ
ਟਾਨਿ ਤਿਲ ਬੂਆ ਕੂਨਿ ਰਾਲੇ ॥ ਨਿਹਟ ਲਸਾਰੇ
ਖੇਤਿ ਵਿਚਿ ਜਿਉ ਸਹਵ ਕੁਕਮਾਵ ਵਿਚਾਲੇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਟਿ ਕਪਟ ਸਨੇ

ਹੁਕਮੇ ਨਿਬਿਤਾਲੇ ॥ ਨਿਹਫਲਜਨਮੁ ਅਕਾ ੧੯੦
ਰਬਾਹਲਾਤਿਪਲਤਿਹੋਵਨਮੁ ਹੀਕਾਲੇ ॥ ਜ
ਅਪੁਰਿਜਮਜੰਦਾਰਿਹਵਾਲੇ ੧੬ ॥ ਓਜਲਕੇ
ਹਾਰਿਲਕਟਾਥਾਲੀਜੇਵਾਇਜੂਠੀਹੋਵੇ ॥ ਜ
ਤਿਸੁਆਹੁਆਂਜੀਐਗੀਗਾਜਲਅਦਿਰਿਲੇ
ਧੋਵੇ ॥ ਬਾਹਰੁਸੁਚਧੋਤਿਅਅਦਿਰਿਕਾਲ
ਖਅਤਿਵਿਗੋਵੇ ॥ ਮਨਿਜੂਠੇਤਨਿਜੂਠੀਹੋਥੁ
ਕਪਵੇਮੁਹਿਵਜੇਰੋਵੇ ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸ
ਬਦੁਸੁਣਿਕਪਟਸਨੇਹੀਗਲਾਂਗੋਵੇ ॥ ਗੱਲੀ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਖੰਡੁ ਖੰਡੁ ਕਰਿ ਸਾਉ ਨ ਭੋਵੈ
 ਅਖਵਾਖਾਇ ਨ ਨੀਰਾਵਿਲੋਵੈ १੧ ਰੁਖਾਵੈ
 ਚੰਦ੍ਰਕੁ ਰੁਖਾ ਹਨਿ ਦੇਵੈ ਅਰੰਡ ਕਨੇਰ ਦੁਆਲੇ ॥
 ਰੰਡੁ ਫਲੈ ਅਰੰਡੇ ਲੀਅੰ ਫਲ ਅੰਦਰਿ ਬੀਅ
 ਚੰਡਾ ਮਤੁ ਲੋਕਾ ਨ ਨਿਬਹੈ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਕੁਹਰੁ
 ਰਿਅਾਈ ਹੋਇ ਉਚਾਲੇ ॥ ਕਲੀਅੰ ਖਵਨ ਕ
 ਨੇਰ ਨੇਦੁਗ ਮਤ੍ਰਿਵਿ ਚਿਦੁਰੰਗਾ ਦਿਖਾਲੇ ॥ ਬਾਹ
 ਰੁਲਾ ਲੁਗੁਲਾ ਲੁਹੋਇ ਅੰਦਰੁ ਚੰਦ੍ਰਾ ਦੁਬਿਧਾ
 ਨ ਲੋਕਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤ੍ਰਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗਣਤੀ १੯

ਸ੍ਰੀ ਬੁਢੇ ਭੁਰਨ ਲੇ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਬੇਹਮੁ
ਹਕਾਲੇ ੧੫ ਵਟਾ ਵਿਚੇ ਫਲੈ ਵਟਾ ਸਪਤਿ
ਬਹੁਰ ਸਗੀਧ ਸੁਗੀਧ ਸੁਹੀਦੇ ਅੰਬ ਸਦਾ
ਲਮੇ ਹਟੇ ਆਨੂ ਸੇਵਾ ਅਨਾਰ ਫਲੈਦੇ ਦਾਖ
ਬਿਜਓ ਗੀਜਾ ਅਟਾਖ ਰਲੀ ਭੂਤ ਖਜੁਰਿ ਅ
ਨੰਦੇ ਪੀਲੁਧੇ ਬੁਝੇ ਬਹੁ ਕੇਲੇ ਤੇ ਅਖੌਤ
ਬਣੇਦੇ ਮੁਲਿਨ ਭਾਵਨਿ ਅੰਕਾਇ ਤਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਫਲਤੁਜ ਅੰਕਵਸੀਦੇ ਜੇ ਬਣੇ ਜੇ ਕਲਵ
ਈਐ ਦੁਖੁ ਨ ਪੀਐ ਲੋਹੁ ਗੀਦੇ ਸਾਧ ਸੀਗਾਤਿ

੧੬੧

ਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗਲਤੀਅੰਦਰਿਸੁਕਬਖੰ
ਦੇਕਪਟਸਨੇਹਨਬੇਹਿਜਕੀਦੇ॥੬॥ਤੁੰਤੁ
ਬਗੁਲੇਸੀਖਲਖਅੰਕਜਵਾਹੇਬਿਸੀਅਰ
ਕਾਲੇਅਸੀਬਲਪੁੰਪੁਚਕਵੀਅਕੜਛਹ
ਸਾਤਿਲਖਸੰਦੀਨਾਲੇਪੰਥਰਕਾਂਦਰੋਗੀਪ
ਟੇਗੋਦਹਕਾਲੇਕੀਬਲਗੁਲੇਕੀਪੰਤਿਲਬੁਅੰ
ਕਲਖਅੰਕਤਿਤੁਅਰੀਤੁਤੁਮੇਚਿਤੁਰਾਲੇ॥
ਕਲੀਕਨੇਰਵਖਾਲੀਐਸਗੁਅਵਗੁਲਮੇਤ
ਨਿਕੀਹਾਲੇਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿ

ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ਸਮਾਲੋ ॥ ਏਹੁ ਜੀਵ
 ਟੁਬੇ ਮੁਖ ਬੇਤਾਲੋ ॥ ੨੦ ॥ ਲਖਾਨੀ ਦਕਲਖ ਬੇ
 ਮੁਖਾ ਦੁਤ ਦੁਸਟ ਲਖ ਲੁਟਹਰਾ ਮੀ ॥ ਸ੍ਰਾਂਮਿ
 ਧੋਹੀ ਅਕਿਰਤੀ ਪਲਚੋਰ ਜਾਰ ਲਖ ਲਖ ਪ
 ਹਿਨਾ ਮੀ ॥ ਬਾਮਲ ਗਾਈਵੀ ਸਪਾਤੁਲਾਇ
 ਤਬਾਰਹ ਜਾਰਾ ਸਾਮੀ ॥ ਕੁੜਿਆਰ ਗੁਰਗੋ
 ਪਲਖ ਗੁਨਹ ਗਾਰ ਲਖ ਲਖ ਬਦਨਾ ਮੀ ॥
 ਅਪਰਾਧੀ ਬਹੁ ਪਾਤਿਤੁਲਖ ਅਵਗੁਣਿਆ
 ਰਖੁਆਰਖੁਆ ਮੀ ॥ ਲਖਾਲਿਵਾਸੀ ਦਗਾਬ ॥

ਜਲਖਸੈਤਾਨਸਲਾਂਮਸਲਾਮੀ ਤੁੰਦੇਖ
ਹਿਹਉਮੁਕਰਾਂਹਉਕਪਟੀਤੁੰਅੰਤਾਰਿਜਾਮੀ
ਪਾਤਿਤਉਧਾਰਣਾਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀ॥੨੧॥

੧੧॥ ਸਤੁਰਾ

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥
ਗੁੰਕਕਵਾਉਪਸਾਉਕਾਰਿਓਅੰਕਾਰਅਨੇ
ਕਾਅਕਾਰਾਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੇਧਰਤਿ
ਅਗਾਸਿਨੰਦਾਸੁਬਿਥਾਰਾ ਜਲਖਲਤੁ
ਰਵਰਪਰਬਤਾਜੀਅਜੰਤੁਆਗਣਤੁਅਪ ॥

ਗਾ ਗਇਕੁ ਵਰਤੰਤੁ ਅਖੰਤੁ ਹੋਲਖ ਵਰਤੰਤੁ ਪ ੧੯੩
ਲਕਪਰਕਾਰਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨਜਾਣੀ ਐ
ਕੇਵਡੁ ਕਾਦਰੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਅਤਿ ਬਿਅਤਿ
ਨਪਾਰਦਾਰਾ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡੁ ਆਖੀ ਐ ਵਡੇ
ਦੀ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਬਡੀ ਹੁੰਦੁ ਬਖਾਣੀ
ਐ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖੁ ਸੁਣਾਈ ਹੋ
ਮਹੇਂ ਮਾਇ ਚਿਰੇ ਪਓਨੁ ਕਰਿ ਵਰਤੰਤੁ ਕਰੇ ਕੁਸ
ਮਾਈ ਗਇਕੁ ਵਡਾ ਉਪਸਾਉ ਜਿ ਸੁਤੋ ਲਿਅ
ਤੇ ਲੁਨਤੁ ਲਿਤੁ ਲਾਈ ਦੇਵ ਕਤੇਬ ਹੁਬਾਰਾ

ਅਕਥਕਹਾਣੀਕਥੀਨਜਾਈਅਬਿਗਾਤਿ
ਗਾਤਿਕਿਹਾਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੨॥ਜੀਉਪਾਇ
ਤਨੁਸਾਜੀਆਮੁਹੁਅੰਖੀਨਕੁਕੰਨਸਵਾਰੇ
ਹੱਥਪੈਰਦੇਦਾਤਿਕਰਿਸਬਦੁਸੁਹਾਤਿਸੁਭ
ਦੀਸਾਦਿਦੁਅਚੇ॥ਕਿਰਾਤਾਦੇਰਾਤਿਪਰਕਿਰ
ਤਿਬਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਿਦਾਸਸੰਜਾਰੇ॥੨॥
ਗਰੀਗਾਰਸਪਰਸਦੇਗੰਧਸੁਗੰਧਸੰਧਿਪਰ
ਕਾਰੇ॥ਛਾਦਨਭੋਜਨਬੁਧਿਬਲੁਟੇਕਾਬਿਬੇਕ
ਬੀਚਾਰਈਚਾਰੇ॥ਦਾਨੈਕੀਅਤਿਨਾਪਦੈਬੇ

ਸੁਮਾਰਦਾਤਾਰਪਿਆਰੇ ਲੇਖਾਅਲੇਖਾਅ
ਸੀਖਾਅਪਾਰੇ॥ ਪੀਜਿਤੰਤਪਰਦਾਵਕਾਰਿ
ਖਾਣੀਚਾਰਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਹਜੂਨਿਵਿਚਿਅਵਗਦੁਚਲਤੁਵ
ਰਤੁਇਆਇਕਸਾਇਕਸਜੂਨਿਵਿਚਿਜੀ
ਅਜੰਤਅਟਗਟਤੁਵਧਾਇਆਲੇਖੇਅੰ
ਦਰਿਸੰਕੁਕੋਸਭਨਾਅਸਤੁਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾ
ਇਆਲੇਖੇਸਾਸਾਗਰਾਸਦੇਲੇਖੁਲਿਖ
ਗੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਆਪਅਲੇਖੁਨਾਅ

੧੯੪

ਲਖਲਖਾਇਆ ४ ਭੁੱਟੇਵਾਚੇਧਰਤਿਆ
ਗਾਸੁਰੈਨੇਰਾਧਾਰਭੁੱਟੁਰਧਰਾਇਆ ५
ਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸੀਤਰੇਭੁੱਟੇਵਾਚੇਰਖੇਮੇਲਿਆ
ਲਾਇਆ ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਧਰਤਿਧਰਵੇ
ਟੁਥੀਆਗਾਸਰਹਾਇਆ ਕਾਠੇਅੰਦ
ਰਿਅਗਨੇਧਰਿਕਰਿਪਰਫੁਲਤੁਸੁਫਲ
ਫੁਲਾਇਆ ਨਵੀਦੁਆਰੀਪਵਦੁਧਾਰਿ
ਭੁੱਟੇਵਾਚੇਸੁਰਜੁਚੰਦੁਚਲਾਇਆ ਨਿਰਭੁ
ਉਆਪੀਨਿਰੰਜਨੁਰਾਇਆ ५ ਲਖਅ

ਸਮਾਣਉਚਾਣਿਚਕੁਉਚਾਹੋਇਨਾਮੀਬਾਕੁ
 ਸੋਕੋਉਚੀਹੂਉਚਾਘਟਾਥਾਉਗਿਰਾਉਨ
 ਨਾਉਅਥਕੋਲਖਪਤਾਲਨੀਵਾਇਜਾ
 ਹਉਨੀਵਾਹੋਇਨਨੀਵੈਤਕੋਪੁਰਾਬਿਪੰਛ
 ਅਉਤੁਰਾਪਿਦਖਦਫੇਰਿਚਉਫੇਰਿਨਦੁਕੋ
 ਆਉਕੁਮੁਲਿਨਲਕੁਈਓਪਾਤਿਪਰਲਉ
 ਅਖਿਟਰਕੋਦੁਲਾਂਅਦਾਰਿਦਾਸੁਅਹੰਕੋ
 ਆਮਿਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਾਰਿਖਿੰਤਿਨਦਾਰੁਨਾਮ
 ਹੁਜਟਾਇਅਗਨੀਰਿਕਾਰੁਅਕਾਰਵਿਦੁ

੧੯੫

ਏਕੀਕਾਰਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਪੋਅ
ਪੁਰਪਾਇਕੋ ਅਪੋਅਪਣਾਨ ਉਧਰਾਇ
ਆ ਅਦਿਪੁਰਖੁ ਅਦੇਸੁ ਹੋਹੈ ਭੁੀ ਹੋਸੀ
ਹੋਵਾ ਆਇਆ ਅਦਿਨ ਅਤਿ ਬਿਅਤਿ ਹੋ
ਆਪੋਆਪਨੁ ਆਪੁਗਣਾਇਆ ਅਪੋ
ਆਪੁਉਪਾਇਸਾ ਮਾਇਆ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮਾਇ
ਚਿਰੰਖਿਓਨੁ ਕਚਿਦਰਭੰਡ ਕਰੋਨੁ ਸਮਾਈ॥
ਕੇਵਡੁਵੇਡਾ ਆਖੀਐ ਕਿਤੁ ਪਾਰਿਵੇਸੈ ਕੇਵ
ਡੁਜਾਈ ਐਕੁ ਕਵਾਉ ਅਮਾਉਹੈ ਲਖਦਰੀ

ਆਉਨਕੀਅਤਿਪਾਈਪਰਵਦਗਾਰੁਅ ੧੯੬
ਪਾਰੁਹੋਪਾਰਾਵਾਰੁਨਅਲਖਲਖਾਈਏਵ
ਡਵੰਡਾਹੋਇਕੋਕਿਥੈਗਹਿਆਆਪੁਲੁਕਾਈ
ਸੁਰਨਰਨਾਥਰਹੋਲਿਵਲਾਈ॥੮॥ਲਖਦ
ਗੀਆਉਕਵਾਉਵਾਚਾਅਤਿਅਸਗਾਰੁਅ
ਥਾਹਵਸੀਦੋਆਇਨਾਅਤਿਬਿਅਤਿਹੋਅਗ
ਮਅਗੋਚਰਫੇਰਫਿਰੀਦੋਅਲਖਅਪਾਰੁ
ਵਖਾਣੀਐਪਾਰਾਵਾਰੁਨਪਾਰੁਲਹੀਦੋਲਹ
ਰਿਤੁਰੰਗਨਸੀਗਲਖਸਾਗਰਸੀਗਮਰੰਗਰ

ਵੇਰੇ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਲੇਖ ਲਖ ਮੁੱਲਿ ਅ
ਮੁੱਲਿ ਨਤੁ ਲਿਤੁ ਲੰਦੇ ਸਦਕੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ
ਰਿਸਿ ਰੰਦੇ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਲਾਹੀ ਐਸਿ
ਰਾਇਉ ਪਾਈ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੀ ਰਾਜਿ ਕਾਰਿ ਜ
ਕੁਸ ਬਾਹਿਦਾ ਸਤੁ ਨਾਦਾ ਤੇ ਕਰੇ ਅਣਮੰਗੀ
ਕਿਸੇ ਜੇ ਦੇਹ ਨਾਹਿ ਕੋ ਦੁਬਿਧਾ ਅਦਿ ਰਿਮੰ
ਦੀ ਰੰਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਲੇਪੁ ਹੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਸਦਾ ਸਹਲੀ ਗੀ ਦਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹ
ਰਾ ਸਤੁ ਨਾ ਅਦਿ ਰਿਹੈ ਸਰਬੰਗੀ ਪਉਟ ਪ

ਲੀਖੀ ਸੰਤ੍ਰਸੰਗੀ ੧੦ ਭਾਗਿਕਾਰਿ ਅਕਾਰਕ ੧੯੭
ਰਿਸਖੀ ਇਕਉ ਪਾਈ ਮਾਇਆ ਨ ਤਿਨ ਲੇ
ਅਚਉ ਦਹ ਭੁਵਨ ਨ ਲਥ ਲੁਮਹੀ ਅਲੁਛ
ਲੁਕਾਰਿਛਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁਰੇ
ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਬਜਾਰਿਨ ਚਾਇਆ ਜਤੀ
ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਿੰਧ ਨਾਥ ਬਹੁ ਪਥਿ ਭੁਵਾ
ਇਆ ਕਾ ਅਕਰੋਧਾ ਬਿਰੋਧਾ ਵਾਚਿ ਲੋਕੁ ਮੋਹੁ
ਕਰਿਯੋਹੁ ਲਕ੍ਸ਼ਣਾਇਆ ਹਉਮੈ ਅਦਿ ਰਿਸੰਭੁ
ਕੇਸੇ ਰਹੁ ਪੰਦਿ ਨ ਕਿਨੈ ਅਖਾਇਆ ਕਾਰਣੁ

ਕਰਤੇਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥੧੧॥ ਪਾਤਿਸਾਹਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੁਹੈਅਬਚਲਰਾਜੁਵਡੀਪਾਤਿਸਾ
ਹੀ। ਕੇਵਡੁਤਖਡੁਵਖਾਣੀਐਕੇਵਡੁਮਹਲੁ
ਕੇਵਡੁਦਰਗਾਹੀ। ਕੇਵਡੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹੀਐ
ਕੇਵਡੁਮਾਲੁਮੁਲਖੁਅਵਗਾਹੀ। ਕੇਵਡੁਮਾ
ਲੁਮਹਤੁਹੈਕੇਵਡੁਲਸਕਰੁਸੇਵਾਸਿਪਾਹੀ। ਹੁ
ਕਮੇਅੰਦਰਿਸਤੁਕੇਕੇਵਡੁਹੁਕਮੁਨਬੇਪਰਬਾ
ਹੀ। ਹੋਰਸੁਪੁੰਛਿਨਮਤਾਨਿਬਾਹੀ॥੧੨॥ ਲੁ
ਖਲਖਲੁਹਮੇਵੇਦਪਾਵਿਏਕਸਅਖਰਕੁਦੁ

ਨਜਾਤਾ ਜੋਗਾਧਿਅਨੁਮਹੇਸਲਖਰੂਪਨ ੧੯੮
ਰੇਖਨਭੇਖੁਪਛਾਤਾ ਲਖਾਅਵਤਾਰਅਕਾਰ
ਕਰਿਤਿਲਖੀਚਾਰੁਨਾਬਿਸਾਨੀਪਛਾਤਾ ਲ
ਖਲਖਨਉਤਨਨਾਉਲੇਲਖਲਖਸੇਖਾਇ
ਸੇਖਨਤਾਤਾ ਨਚੇਰੁਜੀਵਦੁਬਹੁੰਦੁਟੇਦਰ
ਸਨਪਥਿਨਸਬਦੁਸਿਦੁਤਾ ਦਾਤਿਲੁਤਾਇ
ਇਸਚਨਦਾਤਾ ੧੩ ਨੀਰੰਕਾਰਅਕਾਰਕਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਤਿਹੋਇਧਿਅਨੁਧਰਾਇਅਚਾ
ਰਿਦਰਨਗੁਰਸਿੰਖਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚ

ਖੰਡਿਓਸਾਇਆ ਦੇਵਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਾਅ
ਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ਫੀਰਾਂ
ਅਦਿਚਿਵਰਤਮਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਕੀਰ
ਲਖਾਇਆ ਆਇਆਵੇਂਚੇਉਦਾਸੁਕਰਿ
ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿਕਾਇਆ ਬਾਰਹ
ਪਥਾਇਕੰਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗਾਡੀਰਾਹੁਚਲ
ਇਆ ਪਾਤਿਪਉਕੀਚਕੀਨਿਜਪਾਰਿਆ
ਇਆ ੧੪ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਪੇਰੁਧਰਿਦੁ
ਬਿਧਾਵਾਟਕੁਵਾਟਨੁਧਾਇਆ ਆਤਿਗੁਰ

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਮਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆ
ਇਆ ਕੀਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਣਿ ਅਨ
ਹਦ ਰੁਣੁ ਟੁਟ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਰਣੀ ਆਇ ਕੈ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਧੂ ਸੀਰੀ
ਮਿਲਾਇਆ ਚਰਣ ਕਟਲ ਮਕਰੰਦਰ
ਸਿਸੁਖ ਸੰਪਦਾ ਵੇਸਹਾ ਜਿਸ ਮਾਇਆ
ਨਿਪਰਮਾਇ ਆਲਾ ਆਪਿ ਚੰਦਿ ਆਇਆ
੧੫ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਰਿਕ ਰਿਸਾਧ ਨਾਪਿਰਮਾਇ
ਆਲਾ ਅੰਜਰੁ ਜਰਣਾ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕੋ

੧੯੬

ਇਆਪੁਗਵਾਇਜੀਵਾਇਆਮਰਦਾ
ਜੀਵਦਸੁਕਤਿਵਖਾਣੀਐਮਾਰਿਮਾਰਿਜੀ
ਵਦੁਤੁਬਿਤੁਬਿਤੁਰਦਾਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿ
ਵਲੀਲੁਹੋਇਆਪਿਓਪੀਅਦੁਤੈਅਉਚਰੁ
ਚਰਦਾਅਨਹਦਨਾਦਅਵੇਸੁਕਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਣੀਨਿੰਸੁਰੁਸੁਰਦਾਕਰਦਕਾਰਦਸਮ
ਰਬੁਹੋਇਕਾਰਦਕਰਦੁਨਕਾਰਦੁਕਰਦਾ
ਪਤਿਤਉਧਾਰਦਾਸਰਦਸਰਦਾ ੧੬
ਗੁਰਮੁਖਿਭੈਵਿਚਿਨੀਮਦਾਭੈਵਿਚਿਰਹ

ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ੩੦੦
ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ
ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ
ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ
ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ
ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ
ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ
ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ ਫੁੱਲੁ

ਲਟਾ ॥ ਸਤੁਸੀਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਅਰ
ਬਕਰੋਕੀਨਓਕੁਕੁਜਾਣੈਚਰਿਪਦਾਰਥ
ਆਖੀਅਨਿਹੋਇਲਖੁਟਿਨਮਲੁਪਰਦਾਣੈ
ਅੰਧੀਸਿੰਧੀਲਖਲਖਾਨੀਧਿਨਿਧਾਨਲ
ਖਾਤਿਲੁਨਤੁਲਾਣੈਦਰਸਨੁਦਿਸਾਇਸੰਜੋ
ਗਲਖਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲਖਹੈਗਾਣੈ
ਗਗਿਅਨਾਧੀਅਨਾਸਿਮਰਣਅਸੀਖਰੁਗ
ਤਿਜੁਗਤਿਲਖਨੇਤੁਵਖਾਣੈਅੰਧਰਮਖਿ
ਅਲਾਸਹਜਿਪਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਚੈ

ਜਗਿ ਰਾਣੀ ਅਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਖ ਲਖ ਮੇਲਿ ਮ ੨੦੧

ਲਾਣੀ ੧੮ ਜਪਤਪ ਸੀਜ ਮਲਖ ਲਖ ਰੇ ਮ

ਜੰਗਨਈ ਦੇਵ ਕਰੇ ਜੀ ॥ ਵਰਤਨੇ ਮਸੀਜ ਮ

ਘਟੇ ਕਰ ਮਧਰ ਮਲਖ ਤੰਦੁ ਮਰੇ ਜੀ ॥ ਗ੍ਰੀਰ

ਥਪੁਰਥ ਸੀਜੋ ਗਲਖ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਉਪਕਾਰਨ

ਓ ਜੀ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਰੇ ਦੇਵੇ ਦੇਵ ਸਰਾਪ ਲਖ

ਜੇ ਕਰੇ ਛੇ ਜੀ ॥ ਵਰਸਨ ਵਰਨ ਅਵਰਨ ਲ

ਖਪੁਜ ਅਰਚਾ ਬੀਧਨ ਤੇ ਜੀ ॥ ਲੋਕ ਦੇਵ ਗੁ

ਣੀਆਨ ਲਖ ਜੋਗ ਰੁੱਗ ਲਖ ਸ੍ਵਾਹਿ ਪਛੇ

ਕੀ॥ ਸੋਚਹੁ ਓਰੈ ਸੰਤੁ ਕਿਹੁ ਲੰਖਾ ਸਿਆਲਪ
ਸੰਤੁ ਬੇੜੀ॥ ਓਂ ਪਰਿ ਸਚੁ ਅਚਾਰੁ ਚਮੋੜੀ॥
੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਸਚੁ ਤਖਤੁ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਸੋਚੁ ਸਬਦੁ ਦਕਸਾ
ਲਸਚੁ ਅਸਟਧਾਰੁ ਇਕਪਾਰ ਸਮੇਲਾ॥ ਸੋ
ਚਾ ਅਬਿਚਲੁ ਰਾਜੁ ਹੈ ਸੋਚੁ ਮਹਲੁ ਨਵਹਾਇ
ਨਵੇਲਾ॥ ਸੋਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਸੋਚਾ ਅਮ
ਰੁ ਸਚੈ ਰਸਕੇਲਾ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਹਸ
ਚੁ ਸੋਚੁ ਸਲਹਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਲਾ॥ ਸੋਚਾ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹੇਸੁ ਚੁਓ ਪਦੇ ਸੁਨ ਗਾਹ ਬਿਗਹੇਲਾ ॥ ੩੦੩ ॥
ਆਸਾਇਓ ਨਿਰਾਸਗਾਤਿ ਸੰਚਾਖੇਲੁ ਮੇਲੁ
ਸਚੁ ਖੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ
੨੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਰਹਰੈ ਮਨਿ ਕੁਵੈਖ
ਸਮੇਦਾ ਕੁਟਾ ਪੇਗੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਦਰਗ
ਹਪਾਏ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ ਦੁਰਤੁ ਮਾਨੁ ਵਿਚਿਦ
ਰਤੁ ਦਾਹੋ ਦੁਟਹਾਰ ਸੇਈ ਪਰਦਾਣਾ ਕਾਰਣੁ
ਕਰਤੁ ਜੇ ਕਰੈ ਸਿਰਿਧਰਿ ਮਨਿ ਕਰੈ ਸੁਕਰਾਣੁ ॥
ਗਾਜੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ਵਿਚਿਦੁ ਨੀਅਤੁ ਦਿਰਿ

ਜਿਉਂ ਮਿਹਮਾਣਾ ਗਵਿਸਮਾਦੀ ਵਿਸਮਾਦ
ਵਿਚਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰਨੋ ਕੁਰਬਾਣਾ ਲੇਖ
ਅਲੇਖ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣਾ ੨੧ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ
ਹੋਇ ਕੈਸਾ ਹਬਦੇ ਹੁਕਮੇ ਵਿਚਿ ਰਹਣਾ ਹੁਕ
ਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸੰਬੁਕੇ ਸੰਬੁਕਾ ਆਵਣੁ ਹੋਸਹਣ
ਗਵਿਲੁਦਰੀਆ ਉਸਮਾ ਉਕਾਰਿਗਰਬੁਗਾਵ
ਵਿਗਰੀ ਬੀਵਹਣਾ ਵੀਹਿ ਵਿਕੀਹ ਉਲੀਖ
ਕੈਸਾ ਧੰਨਗਤਿ ਸਿੰਘਾਸਾਇ ਬਹੁਲਾਸ
ਬਦੁਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀਲੁ ਹੋਇ ਅਨਕੁਉਅ

ਘੜੁਘੜਾਏਗਹਲਾ ਸਿਦਕਸਬੁਰੀਸਾ ੨੦੩
ਬਤਾਸਾਕਹੁਸੁਕਾਰਿਨਦੇਲਾਲਹਲਾਨੀ
ਰਿਨਰੁਬਲੁਆਗਿਨਦਹਲਾ੨੨ ਅੰਗਰ
ਮੁਹਬਤਿਆਸਕੀਇਸਕੁਮੁਸਕੁਕਿਉਲੁ
ਕੋਲੁਕਾਇਆ ਚੰਦਨਵਾਸੁਦਲਾਸਪਤਿ
ਹੋਇਸੁਗੀਧੁਨਾਪੁਗਣਾਇਆ ਨਦੀ
ਆਂਨਾਛੇਗੀਗਮਿਲਿਹੋਇਪਵਿਤੁਨਾਅਖਿ
ਸੁਦਾਇਆ ਹੀਰੋਹੀਗਬੇਧਿਆਅਲੀ
ਕਲੀਹੋਇਰਿਦੇਸਮਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗ

ਤਿਹੋਇਸਾਧੁਹੋਇਪਾਰਸਾਮਲਿਪਾਰਸੁਹੋ

ਇਆਇਆ ਨਨਿਹਚਉਨਿਹਚਲੁਗੁਰਮ

ਤੀਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਇਅ

ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆ

੨੩ ॥ ੧੮ ॥ ਅਠਾਰਾ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰੁਆਪਿਉਪਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥

ਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ੧੯ ॥

ਤਤਵਿਸਥਾਰੁਚਲਤੁਰਚਾਇਆ ॥ ੨੦ ॥

ਬਾਣੀਚਾਰਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ੨੦੪
ਅਗਮਾਪਾਰੁਅਤਿਨਪਾਇਆ ਸਚੁਨ
ਉਕਰਤਾਰੁਸਾਚੇਸਮਾਇਆ ੧ ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਯਜੁਨਿਫੇਰਾਟਿਰਾਇਆ ਮਾਣਸ
ਜਨਮੁਦਲੀਭੁਗੁਕਮੀਪਾਇਆ ਉਤਮੁਗੁ
ਗੁਮੁਖਿਪਿਥੁਆਪੁਗਦਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਰਹਰਾਸਿਪੇਰੀਪਾਇਆ ਨਾਮੁਦਨੁਇ
ਸਨਨੁਸਚੁਦਿਕਾਇਆ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿ
ਵਲੀਲੁਭੁਲੁਭੁਇਆ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ

ਕੁਸੁਜਾਣੁਗੁਰਿਸਮਸੁਆਇਆਮਿਹਮਾਣੀ
ਮਿਹਮਾਣੁਮਨਲਸਿਮਾਇਆਖਾਣਾ
ਲੇਸੇਖਾਣੁਪੀਐਪੀਆਇਆਕਰੈਨਗ
ਰਬੁਗੁਮਾਣੁਸੈਰਸਾਇਆਪਾਹੁਨਕੁ
ਪਰਣਾਣੁਕਾਜੁਸੁਗਾਇਆਮਨਲਸਕ
ਰਿਹੈਗਾਣੁਰਿਸਿਧਾਇਆ੩ਗੋਇਲ
ਕਾਇਨਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਮੀਝੀ
ਲੈਮਿਹਦਾਰਿਚੋਜਾਇਡਾਣੀਐਦਰਸੈਨਿ
ਝਰਧਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਣੀਐਵਿਸੁਲੀਅੰ

ਬੀਗਾਰਿਮਜਲਲਸਮਾਲੀਐਗਾਵਨਿਮਾ ੩੦੫
ਬੁਮਲਾਰਿਸੁਘਰੁਸੁਜਲੀਐਗਉਮੇਗ
ਰਬੁਨਿਬਾਰਿਮਨੁਵਾਸਿਆਲੀਐਗੁਰ
ਮੁਖਸਬਦਵੀਚਾਰਿਸਾਰਿਸਿਵਾਦੀਐ
* ਵਾਵਵਵਾਉਗਾਤਿਸਰਾਈਵਸਿਆਉ
ਠਿਚਲਿਆਪਰਗੁਤਿਆਰਗੁਦਸਿਆ
ਨਾਰਿਪਰਾਈਤਾਤਿਨਚੇਤਿਰਹੋਸਿਆ
ਮੁਏਨਪੁਛੈਜਾਤਿਵਿਦਾਹਿਨਹੋਸਿਆ
ਵਾਤਕਰੈਜੁਦਾਤਿਨਕੁਖਾਤੁਸਿਆਗੁ

ਰਮੁਖਸਿਮਰਦੁਵਾਤਿਕਵਲੁਵਿਗਸਿਅਮ
 ੫ ਯਦੀਵਾਲੀਦੀਗਤਿਦੀਵੇਬਾਲੀਅਨਿ॥
 ਤਾਰੇਜਾਤਿਸਨਾਤਿਅੰਬਰਿਤੁਲੀਅਨਿ॥
 ਰੁਲਾਦੀਬਾਗਤਿਚੁਟਿਚੁਟਿਚੁਲੀਅਨਿ॥
 ਭੀਰਬਜਾਤੀਜਾਤਿਨੈਲਨਿਹਾਲੀਅਨਿ॥
 ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਝਾਤਿਵਸਾਇਉਚਾਲੀਅਨਿ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਦਾਤਿਸਬਦਸਮਾਲੀ
 ਅਨਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਮਨਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰਉ
 ਪਦੇਸਿਆਪੋਈਅਕੈਪਾਰਿਵਾਸੁਮਿਦੈਅੰ

ਦੇਸਿਆ ਆਸਾਇ ਚਿਨਿਗਸੁ ਗਿਆਨੁ
ਅਵੇਸਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਰਹਰਾਸਿ
ਬਾਇਸੰਦੇਸਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਨੀਦਾ
ਸਮਤੁ ਪਰਵੇਸਿਆ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਸਰੀ
ਰਾਸਦੇਸਵਦੇਸਿਆ ਨਦੀਨਾਵਸੀਜੋਗੁ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸੁਹਣੇ ਅੰਦਰਿ ਰੇਰੇਗੁ
ਰਾਜਕੁਆਇਆ ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ
ਰਵਰਣੁ ਐਆ ਕਦੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨਾਪੁ
ਗਣਾਇਆ ਪਰਹੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੁ ਗੁਰ

੨੦੬

ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜੋ ਵਟਹਾਰ ਸੁਹੋ ਗੁਰੁ ਰਸ
ਮਝਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਚਲਣੁ
ਜਾਣਿਆਂ ਚੇਤਿ ਬਸੰਤ ਸੁਰੰਗੁ ਸਰੁਰੰਗ ਮੰ ॥
ਗ ਇਆਂ ਸਾ ਵਟਲਹਾਰਿ ਤਰੰਨੀ ਰੁਨੀ ਵਾਣਿ
ਆਂ ਸਜਣ ਮੇਲੁ ਸੁਫੰਗ ਚੇਜਾ ਵੇਡਾਣਿ ਆ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਨਿਪੰਗੁ ਦਰਿ ਪਰਿਵਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਮੇਲੁ ਅਭੰਗੁ ਸਾਤਿ ਸੁਹਾਇਆਂ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਫਲ ਜਨੰ ਮੁਜਗਾਇ ਚੇਆਇ
ਆ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪੁਰ ਕਰੰ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇਆ

ਭੁਭੁਗਾਤਿ ਕਾਰਿ ਕੀ ਮੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ३੦੭
ਭੁਭਿਓ ਪਦੇ ਸੁ ਅਗੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ਸਾਇਆ
ਧੀਰਜੁ ਧੁਜਾਧਰੀ ਮੁਖ ਹਜ ਸੁਭਾਇਆ ਸ
ਹੈ ਨਦੁਖ ਸਹੀ ਮੁਖਾ ਟਾਭਾਇਆ ੧੦ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਦੁਰਲੱਭ ਦੇਹ ਅਭਿਸਰੁ ਜਾਣਦੇ ਸਾਧ ਸੀ
ਗਾਤੀ ਅਸਨੇ ਹਸ ਰੁਹੀ ਗਾਮਾਣਦੇ ਸਬਦ ਸੁ
ਗਾਤੀ ਲਿਵਲੇਹਾ ਅਖਿ ਦੁਖਾਣਦੇ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ
ਬਿਦੇਹ ਸਚਾ ਸਿਵਾਣਦੇ ਦੁਬਿਧਾ ਓਹੁ ਨ ਏਹੁ
ਇਕੁ ਪਛਾਣਦੇ ਚਾਰਿਹਿ ਗੁਣੇ ਥੇਹੁ ਅਨੀਟੇ

ਚਿਆਣਦੇ ੧੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਓਪਕਾਰੀ
ਰਲਾਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਖੀ ਸ
ਬਦੁ ਸਿਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ਸਚੁ ਰਿਵੈ ਮੂਰਿ
ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸੁਹਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਨ ਮੁਸ
ਵਾਰਿ ਜਗਤੁ ਤੁਰਾਇਆ ੧੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅ
ਪੁਗਵਾਇਆ ਪੁਪਛਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆਂ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਧੀਰਜੁਧਰਮੁਦਾਇਆਸੁਖੁਮਾਣਿਅਨਾਗੁ ੨੦੮

ਰਮੁਖਿਅਰਬੁਦੀਚਾਰਿਸਬਦੁਦਖਾਣਿਅੰ

ਗੁਰਮੁਖਹੋਦੇਤਾਣਿਗਹੇਨੀਤਾਣਿਅਨਾਗੁਰ

ਮੁਖਿਦਰਗਾਹਮਾਣੁਹੋਇਨਿਅਣਿਅਨ ੧੩

ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਦਾਹਿਦਰਗਾਹਚਲਿਅ ੦)

ਸਬੀਦਰਗਾਹਜਾਇਸਚਾਪੜੁਮਾਲਿਅ

ਗੁਰਮੁਖਿਭੋਜਨਕੁਓਚਾਓਅਲਾਣਿਅਨ

ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹਚਲੁਥੇਤੁਨਹਲੇਹਾਲਿਅ

ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅਲਾਓਰੁਲੀਹੁਕੁਲਿਅ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੇ ਜਾਨਿਆ ਵਨ ਘਾਇਆ
੧੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਿਆ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਵਖਾਲੀ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਬੇਕ ਬੇਬੇਕੀ ਜਲੀ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਗੁਰਗਤਿ ਗੁਰਗਤੁ ਪਛਾ
ਣੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਮਾਗਿਆ ਨੁਗਿਆ
ਨੀ ਬਣੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਣ ਮਾਤਿ ਸਬ
ਦਿ ਨੀ ਸਾਣੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਉੜੀ ਪਤਿ
ਪਰਮ ਰਸੁ ਮਾਣੀ ਐ ੧੫ ਸਚੁ ਨਾ ਉਕਰ
ਤਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਮ

ਕਾਰੁਸਬਦੁਧੀਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਬ ੨੦੬
ਦੀਚਾਰੁਸਦਲਿਦਲਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚਾਚਾਰੁਸਚੁਕਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੇਖਦੁਆਰੁਸਹਜਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਨਪਛੇਤਾਈਐ ੧੬ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਰਸੁਪਰਾਸਿਪਾਰਸੁਰੋਈਐਗੁ
ਰਮੁਖਿਰੋਇਅਪਰਸੁਦਰਸੁਅਲੇਈਐ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨੁਦਾਬਿਧਾਖੋਈਐ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਧਨਰੁਪੁਨਿੰਦਨਗੋਈਐ॥

ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੰਤਰਨਾਉ ਸਬਦਾ ਵਲੋਂ ਈਐ ॥
ਗੁਰਮੁਖੀ ਹਸਦਾ ਜਾਇ ਅੰਤਰਨਾਉ ਈਐ ॥੧੩॥
ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਜਗੁ ਪਰਬੇ ਧੀਐ ॥
ਗੁਰਮੁਖੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਅੰਦਰੁ ਸੇਧੀਐ ॥
ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਕਾਂਅ ਕਰੇ ਧੀਐ ॥
ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੋ ਨਿਰਵੈ ਰੁਨਵੈ ਰਾਬਿਰੇ ਧੀਐ ॥
ਚਹੁ ਦਰਨਾਉ ਪਦੇ ਸੁਸਹਾਜੇ ਸਮੇਧੀਐ ॥੧੪॥ ਧੀ
ਨੁਜਟੇ ਦੀਆਉ ਜੋਧਾ ਜੋਧੀਐ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁ
ਖੀ ਸਤਿਗੁਰਦਾਹਸ ਬਦਸ ਲਾਹੀਐ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਿਫ ਤੇ ਸਲਾਹ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀਐ ॥ ੨੧੦ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਨਹੁ ਦਾਇਦਿ ਲਾਹੀਐ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਗਾਹੁ ਸਾਚਿ ਨਿਬਾਹੀਐ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮਾਤਿ ਅਗਾਹੁ ਗਾਹਾ ਟੇਗਾਹੀਐ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਬੇਪਰਬਾਹੁ ਨ ਬੇਪਰਦਾਹੀਐ ॥ ੧੯੧ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤੇਲੁ ਨ ਤੇਲੁ ਟਿਕੇ ਤੇਲੀਐ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ਨ ਬੋਲੁ ਟਿਕੇ ਬੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਾਤਿ ਅਡੇਲੁ ਨ ਡੇਲੁ ਟਿਕੇ ਡੇਲੀਐ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਰਮੁ ਅਮੋਲੁ ਨ ਮੋਲੁ ਟਿਕੇ ਮੋਲੀਐ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਥਮਿ ਰੋਲੁ ਨ ਰੋਲਾਇ ਰੋਲੀਐ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅਲੋਲੁ ਪੀਅੰ ਮੁਤੁ ਬੋਲੀ
 ਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ ਸਰੁ ਫਲ
 ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾਇ ਸਰੁ ਰੰਗ ਲ
 ਇਆ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗੁ ਸਮਾਇ ਬੋਹਿ ਬੋਹਾਇ
 ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਾ ਵਿਪਤਾਇ ਸਰੁ ਰਸਾ
 ਇਆ ਸਬਾਇ ਸੁਰਾਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ਅਨ
 ਹਦੁ ਵਾਇਆ ਨਨਿ ਜਪੁ ਰਿਨਿ ਹਰ ਲਜਾਇ
 ਨਦ ਹਾਇ ਸਿਧਾਇਆ ੨੧ ॥ ੧੯ ॥ ਉਨੀ ॥

१ ६ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ॥ ੨੧੧ ॥
 ਨ ਕਰੇਉ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦੁ
 ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਬਥਾਣੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿ
 ਖੁ ਹੋ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ॥ ਤਿ ਗੁਰ ਕੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁ
 ਮਦਾ ਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ॥ ਗੁਰ ਸਦਾ ਆਇਆ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਅਰਜਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਅ ॥ ੦ ॥
 ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇਅ ॥ ੦ ॥
 १ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਪੂਜ ਕਰਾਇਅ ॥ ੦ ॥
 ॥ ਅਸਟਯਾਤੁ ॥ ਇਕਯਾਤੁ ॥ ਜੋ ਤਿਜ ਗਾਇਆ ॥

ਬਾਵਨ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਬਿਰਖ ਬੋਹਾਇਆ
ਗੁਰਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਅਚਰਜਾ ਦੇਖਾ
ਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪੁ ਦੀਪਾਇ
ਆ ਨੀਰੈ ਅੰਦਰਿ ਨੀਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪਾ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਕਰੀ ਮੁਸਰਣੀਆ
ਇਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪੈਰੀ ਪਾਇ ਨਾਉ ਦਿਕਾ
ਇਆ ਪਰਹੀ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਨਾਇਆ ਪੈ
ਮਾਇਆ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਕ ਮਾਇਆ ਲਖ

ਲਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁਆ ੨੧੨

ਪੁਗਦਾਇਆ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁਗਦਾ

ਇਨ ਆਪੁਗਦਾਇਆ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟ ॥

ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾ

ਇਸ ਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਚ ਲਿ

ਜਾਇ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ

ਕਮਾਇ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਪਿਅ ॥

ਲਾਪਾਇਆ ਜਰੁ ਜਗਾਇਆ ੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਵੇਲੇ ਉਠਿ ਜਾਗਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀ

ਰਬਨਾਇਰੁਰਮੁਗਦਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੰਤੁਸਮਾਇਜਾਪੁਜਪਾਇਆ ਗੁਰਮਾਤਿ
ਨਿਹਚਲੁਹੋਇਇਕਮਾਨੀਧਿਆਇਆਮ
ਖੇਵੇਕਲਾਲੁਨੀਸਾਦੁਸੁਹਾਇਆ ਪੇਰੀਪੇ
ਗੁਰਸਿਖਪੇਰੀਪਾਇਆ ਪ ਪੇਰੀਪੇਗੁਰਸਿ
ਖਪੇਰਧੁਆਇਆਮਮੰਤੁਵਾਦੀਚੋਖ
ਮਨੁਵਾਸਿਆਇਆ ਪਾਲੀਪੰਖਾਪੀਰਿਰੁ
ਨੁਕੁਕਾਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਸਿੱਖਲਿੱ
ਖਿਲਿਖਾਇਆਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਕਰਮੁ

ਕਮਾਇਆ ਨਿਵਚਲਟੁਮਿਠਬੋਲਿਘਾ ॥ ੨੧੩

ਲਿਖਵਾਇਆ **ਦੁ**ਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਸਿਖਮੇ

ਲਿਮਲਾਇਆਗੁਇਗੁਗਡਿਗੁਰਪੁਰਬ

ਕਰੋਕਰਾਇਆਗੁਰਸਿਖਦੇਵੀਦੇਵਜਟੇ

ਰੇਗੁਇਆਗੁਰਸਿਖਮਾਪਉਵੀਰਕੁਟੇ

ਬਸਬਾਇਆਗੁਰਸਿਖਖੇਤੀਵਟਜਲਲਾ

ਹਾਪਾਇਆਹੀਸਵੀਸਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖ

ਜਾਇਆ॥ ਸੇਜਾਖੰਬਾਸਉਲੁਨਮੀਨਿਵਸ

ਇਆਨਾਰਿਪੁਰਖਨੇਵੇਖਿਨਖੇਰੁਹਦਾਇ

ਆਯੁਭਾਖਸੁਭਾਖਵੀਚਾਰਿਨਛਿਕਮਨਾ
ਇਆਯੇਵੀਵੇਵਨਸੇਵਨਪੁਜਕਰਾਇਅ ॥
ਭੰਭੁਲਭੁਸੇਖਾਇਨਸਨੁਭੁਰਮਾਇਆ
ਗੁਰਸਿਖਸੰਚਾਖੇਤੁਬੀਜਫਲਾਇਆ ॥
ਨਕਿਰਤਿਵਿਰਤਿਮਨੁਧਰਮੁਸੰਚਾਦਿਕਾਇਅ ॥
ਸੰਚਨਾਉਕਰਤਾਰਾਪੁਉਪਾਇਆਸ
ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਾਇਅਲੁਦਾਇਆਕਾਰਿਅ ॥
ਇਆਨਨੀਰੇਕਾਰਾਕਾਰੁਸਬਦੁਸੁਣਾਇ
ਆਸਾਧਸੀਗਾਤਿਸਚਖੰਡੁਬੇਹੁਵਸਾਇਅ ॥

ਸੰਚਤੁ ਬਤੁ ਬਟਾਇ ਸਲਾਂ ਮੁਕਰਾਇਆ ॥ ੨੧੪

ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੇਵਾਲਾਇਆ

ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਕਾਰਿ ਸੇਵ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਰੁਪ ਰੁਬਾਨੀ ਦੇਛਾਇ ਧੂਨੀ ਨਾਇਆ ਕੇ

ਰੇਸੰਦ ਅਣਾਇ ਨੀਰੁ ਰੁਰਾਇਆ ॥ ਅਮਾਇ

ਮਹਾ ਪਰਸਾਦੁ ਦੇਵਿ ਖਦਾਇਆ

ਹੋਇ ਬਿਰਖੁ ਸੀਸਾਰਾ ਸਿਰਤੁ ਲਵਾਇਆ

ਨੀਰ ਚਲੁ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ

ਜੇਹੇ ਸੁਫਲ ਫਲੁ ਸੁਫਲੁ ਵੰਟ ਸਹਾਇਆ
ਸਿਰਿ ਕਰਵੰਤੁ ਧਰਾਇ ਜਹਾ ਜੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ੭ ॥
ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਿਰਿ ਵਾਟ ਰਾਹੁ ਚਲਾਇਆ
ਸਿਰਿ ਕਰਵੰਤੁ ਧਰਾਇ ਸੀਸ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ॥ ੮ ॥
ਲੋਹੇ ਤੋ ਛਿਤ ਛਾਇ ਲੋਹਿ ਜੜ੍ਹਾਇਆ ਲੋਹ
ਸੀਸ ਚੜ੍ਹਾਇ ਨੀਰਿ ਤੁਰਾਇਆ ਅਪਨ
ਕਾਪੁ ਤੁਪਾ ਲਿਨ ਨੀਰੁ ਬਾਇਆ ਅਗਰੈ
ਭੋਖੈ ਜਾਇ ਭੋਖਿ ਤੁਰਾਇਆ ਗੁਣ ਕੀ ਤੇਗੁ
ਟਹੇਇ ਜਗੁ ਪਤੀਆਇਆ ਅਵਗੁਣ ਸ

ਹਿਗੁਟੁਕਰੈਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆ ੧੨ ਅੰ ੨੧੫
ਨੈਸਤਿਗੁਰੁਹੁਕਮੁਹੁਕਮਿਮੰਨਾਇਆਰੁ
ਵਾਮੰਨੈਹੁਕਮਿਗੁਰਦੁਰਮਾਇਆਪਿਰਮ
ਪਾਅਲਾਪੀਵੈਅਲਖੁਲਖਾਇਆਰੁ
ਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਨਾਅਲਖੁਲਖਾ
ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਦਾਇਨਾਆਪੁ
ਗਦਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇ
ਬੀਜਫਲਾਇਆ ੧੩ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸ
ਨੁਦੇਖਾਇਆਨੁਧਰਾਇਆਸਤਿਗੁਰਸ

ਬਦੁਦੀਚਾਰੀਗੀਆਨੁਕਮਾਇਆਨਾਚਰ
ਣਕਵਲਗੁਰਮਤਿਚਿਤਿਦਸਾਇਆਸਾਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਕਮਾਇਸੇਵਕਰਾਇਆਗੁਰਚੇ
ਲਾਪਰਚਾਇਜਗਪਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁ
ਖਿਪੰਬੁਚਲਾਇਨਿਜਘਾਰਿਛਾਇਆ ੧੪
ਜੋਗਜੁਗਾਤਿਗੁਰਸਿੰਖਕਰਿਸਮਸ੍ਰਾਇਅ ੦)
ਆਸਾਇਚਿਨਿਰਾਸੁਨਿਰਾਸੁਦਲਾਇਆ
ਬੋਝਪਾਣੀਅਨੁਖਾਇਪੀਆਇਆਬੋ
ਝਬੋਲਣਬੋਲਿਨਸੁਖਿਸੁਖਾਇਆਬੋਝੀ

ਗਤੀਨੀਦਨਮੇਹਫਹਾਇਆਸੁਹਦੇਅੰ ੨੧੬

ਦਰਿਜਾਇਨਲੋਭਿਲੁਭਾਇਆ ੧੫ ਮੁੰਦ ੦

ਗੁਰਭੁਪਦੇਸੁਮਤਿਸੁਦਾਇਆ ੧੬ ਥਾ

ਖਿਆਸੀਦਾਇਏਲੀਪਾਤਿਮਾਇਆ ੧੭

ਗੀਪੇਪਾਖਾਕਾਬਿਭੁਤਬਣਾਇਆ ੧੮

ਮਾਪਿਆਲਾਪਤਭੁਜਨੁਭਾਇਆ ੧੯

ਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰੁਦੂਤਸਧਾਇਆ ੨੦

ਜਗੁਦਾਸਤਸੀਗੁਸਮਾਧਿਸਮਾਇਆ ੨੧

ਸੰਤੀਸੁਰਾਤੀਵਿਸੇਖੁਸਬਦੁਦਜਾਇਆ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਅ ॥
ਆਰਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ
ਆ ਗੁਰੁ ਚੇਲੇ ਰਹ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪਰਚਾਇ
ਆ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾਇ ਸਬਦੁ ਮਲਾ
ਇਆ

੨੨ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰਸਿੰਖ ਸਿੰਖ
ਸਦਾਇਆ ਗੁਰਸਿੰਖੀ ਗੁਰਸਿੰਖ ਸਿੰਖ
ਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਰੂਓ ਮੰ
ਨਿਦਾਸਾਇਆ ਗੁਰਸਿੰਖਾਂ ਗੁਰਸਿਖਿ ਗੁਰ

ਸਿਖਿਰਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਸੀ ੨੧੭
ਗੁਮੇਲਿਅਲਾਇਆ ਚਉਪੜਸੋਲਹਸ
ਰਜੁਗੁਨਿਟਿਆਇਆ ੧੦ ਸਤਰੰਜਬਾ
ਜੀਖੇਲੁਬਿਸਾਤਿਬਣਾਇਆ ਹਾਈਘੇ
ਕੇਰਬਪਿਆਵੇਆਇਆ ਜੋਇਪਾਤਿਸਾ
ਹਿਦਜੀਰਦੁਇਦਲਛਾਇਆ ਜੋਇਗਾਤਾ
ਦੁਨੋਧਨੁਧੁਮਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਚਾ
ਲਿਚਲਾਇਹਾਲਪੁਜਾਇਆ ਪਾਇਕਹੋ
ਇਦਜੀਗੁਰਪਹੁਚਾਇਆ ੧੯ ਭੁੰਦਿਚਿ

ਸ੍ਰੀਮਾਣਿ ਸ੍ਰੀਮਭੁੱਇ ਚਿਜਾਇਆ ਭੁੱਇ ਚਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਥਿ ਸਰਣੀਆਇਆ ਭੁੱਇ ਚਿ
ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਭੁੱਇ ਚਿ
ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਭੁਲਾਭੁਲਾਇਆ ਭੁੱਇ ਚਿ
ਜਨਮੁਸਵਾਰਿਸਾਹਿ ਜਿਸਮਾਇਆ ਭੁੱਇ
ਚਿਨਿਜਘਾਰਿ ਜਾਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ੨੦ ਗੁ
ਰਪਰਮੇਸਰ ਜਲਾਸਰਣੀਆਇਆ ਗੁ
ਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁਲਾਇਨ ਚਲੇ ਚਲਾਇਆ
ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਿਹ ਚਲੁਹੋਇ ਨਿਜੁਪਦੁਪਾਇ

ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇ ਕੁਲਾ ਕੁਇ ॥ ੩੧੮

ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪੁ ਗਾਇ ਸੋਚਿ ਸਮ

ਇਆ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਾਗਿਆ ਆਇ ਜਗ

ਤੁਤਰਾਇਆ ॥ ੩੧੯ ॥ ੩੨੦ ॥ ਵੀ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਤਿਸਾਹੰ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੁ ਸੋਤਿ ਸੁਹਾਣੀ ਐ ॥ ਦੁਹਾ ਬੇਧ ਰਿਦੁ ॥
ਹੁਮਿ ਤੁਨ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਲਉ ਬਾਣੀ ਦਰਗਹ
ਅਖਿ ਦੁਖਾਣੀ ਐ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਗਮੁ ਅ

ਬਾਹੁ ਚੋ ਜਾਵਿ ਰਾਣੀ ਐ ॥ ਸੋ ਚੀ ਸਿਫ ਤਿਸ ਲ ॥
ਹ ਅਕੰਬ ਕਹਾਣੀ ਐ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੋ ਚੇ ਵਾਹੁ
ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਣੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ
ਲੰਖਾ ਧਿਆਇ ਵੇ ॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸੇ ਸਕੀਰ
ਤਿਗਾਇ ਵੇ ॥ ਗਣਗੀ ਧਰ ਬਗਣਿ ਸਨਾਦ ਵ
ਜਾਇ ਵੇ ॥ ਗਣਿ ਅਦਰ ਸਨ ਕਾਰਿ ਵੇ ॥ ਸਸਾਂਗ ਬ
ਣਾਇ ਵੇ ॥ ਗੁਰ ਚੇ ਲੇਓ ਪਦੇ ਸਕਰ ਮਕਮਾ
ਇ ਵੇ ॥ ਆਇ ਪੁਰਖ ਆਵੇ ਸਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇ
ਵੇ ॥ ੨ ॥ ਪੀਰ ਪੀਕ ਬਰਹੇ ਇਕਰ ਦੇ ਬੰਦ ਗੀ ॥

ਸੇਖਮਸਾਇਕੋਇਕਰਿਮੁਹਛੰਦਗੀ॥ ੩੧੯
ਗਉਸਕੁਤਬਕਈਲੇਇਦਰਬਖਸੀਦਗੀ॥
ਦਰਦਰਦੇਸਖਲੇਇਮਸਤਮਸੀਦਗੀ॥
ਵਲੀਉਲਹਸੁਣੇਇਕਗਨੀਪਸੀਦਗੀ॥
ਦਰਗਾਹਵਿਰਲਾਕੋਇਬਖਤਬਿਲੀਦਗੀ॥
੩ ਸੁਣਿਆਖਣਵਖਾਣੁਆਖਵਖਾਣਿ
ਆਗਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਣੁਨਸੇਚੁਸਿਦਾਣਾ॥
ਦਰਗਾਹਿਪਤਪਰਵਾਣੁਮਾਣੁਨਿਆਣਿਆ॥
ਵੇਦਕਰੇਬਕੁਰਾਣੁਨਅੱਖਰੁਜਾਣਿਆ॥

ਦੀਨਦੁਨੀਹੈਰਾਵਚੇਜਿਵਿਡਾਇਆਕਾ
ਦਰਨੇਕੁਰਬਾਨੁਕੁਦਰਾਤਿਆਇਆ॥੪॥ਲ
ਖਲਖਰੂਪਸਰੂਪਅਨੂਪਾਧੀਆਵਹੀ।ਰੰਗ
ਬਿਰੰਗਸੁਰੰਗਤੁਰੰਗਬਲਾਵਹੀ।ਰਾਗਨਾ
ਦਾਇਸਾਮਾਦੁਗੁਣਨਿਬਿਗਾਵਹੀ।ਰਸਕਸ
ਲੰਖਸੁਆਦਚੋਖਿਚਖਾਵਹੀ।ਰੀਧਸੁਰੀਧ
ਕਰੋੜੀਮਹਾਮਹਕਾਵਹੀ।ਰੀਰਮਹਾਲਿਸੁਲ
ਤਾਨਮਹਲੁਨਪਾਵਹੀ॥੫॥ਜਿਵਸਕਤੀਦਾਮੇ
ਲੁਦੁਬਿਧਾਹੋਵਈ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਖੇਲੁ

ਕੁਰੰਗੁ ਰਿਧੋਵਈ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥੁ ਕੇਲੁ ॥ ੨੨੦ ॥
 ਹਰਪਰੋਵਈ ॥ ਪੀਤਿ ਤੋਤ ਪਰਵੇਲੁ ਅੰਤਿ
 ਵਿਗੋਵਈ ॥ ਸਫੁ ਅਰੁ ਤਿ ਬਾਰਹ ਮਾਹੁ ਸਿ
 ਹਾਸਿ ਰੋਵਈ ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨੀਦ
 ਨ ਸੋਵਈ ॥ ੬ ॥ ਸਹਸ ਸਿਅ ਲਖ ਲਖ ਕੀਮ
 ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਸਗਿ ਆਨੁ ਧਿ ਆਨੁ ਉਨੁ ਮਨੁ ਅੰ
 ਭੁਨੁ ਪਾਵਹੀ ॥ ਲਖ ਸਸੀ ਅਰੁ ਲਖ ਬੁਨੁ ਅੰ
 ਹਿ ਨਿਸਿਧਾਵਹੀ ॥ ਲਖ ਪਰਕਿਰਤਿ ਪਰਣ
 ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ॥ ਲਖ ਲਖ ਗਰਬੁ ਗੁਮਨ

ਲੰਜਲਜਾਵਹੀ ਲਖਲਖਦੀਨਈਆਲ
 ਤਾੜੀਲਾਵਹੀ ਭੁਓਭੁਗਾਤਿਭੁਗਵਾਨਸੇ
 ਚਿਸਆਵਹੀ ॥ ਲੰਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਪ
 ਰਚੇਲਾਵਹੀ ਜੋਗਭੋਗਲਖਰਾਹਸੀਗਿਚ
 ਲਾਵਹੀ ਦੀਨਦੁਨੀਅਸਗਾਹਹਾਬਿਨਪ
 ਵਹੀ ਕਟਕਮੁਗੀਦਪਨਾਹਸੇਵਕਆਵਹੀ)
 ਅੰਤੁਨਸਿਫਾਤਿਸਲਾਹਆਖਿਸੁਣਾਵਹੀ)
 ਲਉਬਾਲੀਦਰਗਾਹਖੜੇਥਿਆਵਹੀ ८
 ਲਖਸਾਹਿਬਸਿਰਦਾਰਆਵਟਜਾਵਟੇ ॥ ੨੩

ਲੱਖਵਰੇਦਰਬਾਰਬਲਤਬਲਾਵਰੇ॥ ੩੩੧

ਦਰਬਲਤਰੇਤੁੰਡਾਰਗਲਤਗਲਾਵਰੇ॥੫

ਰਵਾਰੇਸਾਧਾਰਬਿਰਦਸਦਾਵਰੇ॥ ਲੋਕੁਮੇ

ਹਾਅਰਕਾਰਧੋਹਕਮਾਵਰੇ॥ ਕਰਦੇਚਾਰ

ਵੀਚਾਰਿਦਹਾਇਸਿਧਾਵਰੇ॥ ਲਖਲਖ

ਬੁਝਰਕਵਾਰਅਨਪਰਚਾਵਰੇ॥ ਲਖ

ਦਾਤੇਦਾਤਾਰਮੀਗੀਮੀਗੀਵੇਦਹੀ॥ ਅਉਤ

ਰਿਲਖਅਵਤਾਰਕਾਰਕਰੇਦਹੀ॥ ਅਉਤ

ਨਪਰਾਵਾਰਖੇਵਟਖੇਵਹੀ॥ ਵੀਚਾਰੀਵੀ

ਚਾਰਿਭੇਤੁਨਦੇਵਹੀ ਕਰਤੂਤੀਆਚਾਰਕਰਿ
ਜਸੁਲੇਵਹੀ ਲਖਲਖਜੇਵਦਦਾਰਜੇਵਦ
ਜੇਵਹੀ ਲਖਦਰਗਹਦਰਬਾਰਸੇਵਕਸੇਵ
ਹੀ ੧੦ ਸੂਰਦੀਰਵਹੀਆਮਜੇਰੁਜਲਦਾਵਹੀ
ਸੁਇਸੁਇਸੁਰਤੇਲੋਖਆਖਿਸੁਦਾਵਹੀਖੋ
ਜੀਖੋਜਨੀਖੋਜਦਹਾਇਸਿਧਾਵਹੀ ਚਿਰਜੀ
ਵੇਲਖਹੋਇਨਓਕੁਪਾਵਹੀਖਰੇਸਿਆਲੇ
ਹੋਇਨਮਨੁਸਮਝਾਵਹੀ ਲਉਬਾਲੀਦਰਗਾ
ਹਰੇਦਾਂਖਾਵਹੀ ੧੧ ਹਿਕਮਾਤਿਲੋਖਹਕੀਮ

ਬਲਤਬਟਾਵਹੀ ਆਕਲਹੋਇਫਹੀਅਮ ੨੨੨
ਤੇਮਤਾਵਹੀ ਆਕਲਹੋਇਗਨੀਅਵਾਦਵ
ਧਾਵਹੀ ਆਲਵਿਲਵਿਕਰਨਿਮੁਹੀਅਆਪੁਰ
ਟਾਵਹੀ ਹੋਇਜਦੀਦਕਦੀਅਨਖੁਦੀਅਿਟਾ
ਵਹੀ ਆਬਰਹੋਇਹਲੀਅਆਪੁਗਵਾਵਹੀ
੨੨ ਆਲਖਲਖਪੀਰਮੁਹੀਦਮੇਲਿਅਲਾਵਹੀ
ਸੁਹਦੇਲੋਖਸਹੀਦਜਾਰਤੁਲਾਵਹੀ ਆਲਖਰੇਜੇ
ਲਖਈਦਨਿਵਾਜਕਰਾਵਹੀ ਕਰਿਕਰਿਗੁਰ
ਤੁਮੁਨੀਦਮਨਪਰਚਾਵਹੀ ਹੁਜਰੇਕੁਲਫਕ

ਲੀਵਜੁਹਦਕਮਾਵਹੀ ਯਾਰਿਦਰਵੇਸਰਸੀ
ਦਨਾਮਪੁਜਣਾਵਹੀ ੧੩ ਓਚੇਮਹਲਓਸਾ
ਰਿਵਿਛਾਇਵਿਛਾਵਟੇ ਬੰਡੇਦੁਨੀਆਂਦਾਰਨਾ
ਉਗਟਾਵਟੇ ਕਾਰਿਗਰੁਕੋਟਹਜਾਰਰਾਜਕਮ
ਵਟੇ ਲਖਲਖਮਨਸਬਦਾਰਵਜਹਵਧਾਵ
ਟੇ ਪਰਬੁਰੇਅਹੀਕਾਰਆਵਟਜਾਵਟੇ ਓ
ਤੁਸੰਚੇਦਰਬਾਰਖਰੇਡਰਾਵਟੇ ੧੪ ਡੀਰਬ
ਲਖਕਰੇਸ੍ਰੀਪੁਰਬੀਨਾਵਟਾ ਵੇਵੀਵੇਵਸਬ
ਨਸੇਵਕਰਾਵਟਾ ਜਪਤਪਸੀਜਮਲਖਸਾ

ਧੀਸਧਾਦੁਣਾ ਜੋਂ ਮਜੋਗਨਈ ਦੇਦੋਗਲ ੨੨੩
ਗਾਦੁਣਾ ਦੁਰਤਨੇ ਮਲਖਦਨਕਰਮਕਮਾ
ਦੁਣਾ ਲਉ ਬਾਲੀਦਰਗਾਹਪਖੀਤਿਨਜਾ
ਦੁਣਾ ੧੫ ਜੋਪਲੀਆਂਤੁਰਨਾਲਿਲਖਤ
ਰੀਦੀਆਂ ਭਕਭਕਭਕਤੁਲਿਸੁਧਿਨਲਹੀ
ਦੀਆਂ ਅਨਲਮਨਲਕਰਿਖਿਆਲਉਮ
ਗਉਤੀਦੀਆਂ ਭਉਛਾਲਿਕਰਨਿਉਛਾਲਨ
ਉਭਿਚਰੀਦੀਆਂ ਲਖਅਗਾਸਪਤਾਲਕ
ਰਿਮੁਹਛੀਦੀਆਂ ਦੁਰਗਾਹਇਕਰਦਾਲਖੀਦੇ

ਬੀਦੀਆਂ ੧੬ ਵੇਂ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਖੇਲੁ ਕਰੀ
ਦੇਖਾ ਲਿਆ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਾਰਿ ਚਲਤੁ
ਉਠਾ ਲਿਆ ਪੀਜਿ ਤੰਤ ਉਤ ਪਾਤਿ ਬੀਬਿ ਬਹੁ
ਲਿਆ ਨਵੁ ਅਰੁ ਬਿਬਾਹੁ ਮਾਹੁ ਸਿਰਾਜੇ
ਸਮਾ ਲਿਆ ਨਮਾਹਿ ਨਿਸਿ ਸੁਰਜ ਚੰਦੁ ਦੀਵੇ
ਬਾ ਲਿਆ ਇਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਨਦ ਰਿਨਿ
ਹਾ ਲਿਆ ੧੭ ਕੁਦਰਤਿ ਇਕ ਕਵਾਉ ਬਾਪ
ਉਥਾਪਦਾ ਤਿਹੁ ਲਖ ਦਰੀਆ ਉਨ ਚੰਕੁ ਕੁ
ਜਾਪਦਾ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮ ਤਿਸ ਮਾਉ ਨ ਲਹਰਿ

ਬਿਆਪਦਾ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਾਉ ਲਖ ਪ ੨੨੪

ਰਤਾਪਦਾ ਕਉ ਲੁਕੈ ਅਰਥਾਉ ਦਰਨਸ

ਰਾਪਦਾ ਲਹੈ ਨ ਪਛੇਤਾਉ ਪੁੰਨ ਨ ਪਾਪਦਾ

ੴ ਕੁਦਰਤਿ ਅਗਾਮੁ ਅਥਾਹ ਅੰਤਿ ਨ ਪਾਈ

ਐ ਕਾਦਰੁ ਬੇਪਰਦਾਹੁ ਕਿਨ ਪਰਚਾਈ ਐ

ਕੇਵਲੁ ਹੈ ਦਰਗਾਹੁ ਅਖਿ ਸੁਲਾਈ ਐ ਕੋਈ

ਨਦੰ ਮੇਰਾਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈ ਐ ਕੇਵਲੁ ਮੇ

ਫਤਿਸਲਾਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧਿਆਈ ਐ ਅਖਿ

ਗਤਿ ਗਤਿ ਅਸਗਾਹੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ਐ,

१६॥ आदि पुरख पुरमादि अचर नुआधी
ओ॥ आदि अनीलु अनादि सषट्क साधी
ओ॥ दुरगै आदि नुगादि नगोली गाधी ओ॥
गुगाउददुलु अदुलुदि सहाजि सत्रुधी
ओ॥ गुनमनि अनादि नदालि दआदि
लाधी ओ॥ गदिसमादौ दिसमादि पुरनप
धी ओ॥ गुरेगुरपसादि केदल कधी ओ॥

३०॥ दगादि कीर॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰਧਾਰਨੀ ੨੨੫
ਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਹੋਆਏ ਕੀਕਾ
ਰੁਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ਚੰਅਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ
ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸੰਚੁਨਾਉ ਕਰਤਾਰੁ ਬਿ
ਰਦੁ ਸਦਾਇਆ ਸੰਚਾਪਰਦੁ ਗਾਰੁ ਤੇਗੁ
ਇਆਇਆ ਸਿਰਾਨੁ ਸਿਰੰਜਲਹਾਰੁ ਲੇਖ
ਲਿਖਾਇਆ ਸਰੁ ਸੈਦੇਆਧਾਰੁ ਨ ਤੇ ਲਿਖੁ
ਲਾਇਆ ਲਖਿਅਾ ਬਿੰਤਿ ਨਵਾਰੁ ਨਾਮਾ
ਹਿ ਜਲਾਇਆ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਵੀਚਾਰੁ ਨਾਮਾ

ਖਿਸੁਟਾਇਆ १ ਨਿਗਲੰਕੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਬ
ਤੁਚਲਾਇਆ ॥ ਓਹੂੰ ਹੀ ਸਭ ਚਾਣੁ ਕਿਨੀ ਪ
ਹੁਚਾਇਆ ॥ ਖੰਗੀ ਚੋਜਾ ਵੇਡਾਣੁ ਆਣਾ ਮ
ਲਾਇਆ ॥ ਧੁਚਾ ਕੁਆ ਅਸਾ ਆਣਿ ਨਟਲੇ
ਟਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲੇ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਆਪੁਰ
ਵਾਇਆ ॥ ਵਰਗਾ ਪਾਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਧਿਆਇਆ २ ॥ ਓਕੁ ਓਕੁ ਕੁਲਿਨ
ਓਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਓਕੁ ਕੁਲਾਟੇ ਗਏ ਸਿਟੇ
ਰਨਾਇਆ ॥ ਓਕੁ ਲੰਖ ਕਰੇ ਕੁਰਮੀ ਕੁ

ਲਾਇਆ ਅਮਾਦੁਦੁਲਾਇਸਾਮਾਦੁਨਾਮੀਤੁਸੁ ੨੨੬
ਲਾਇਆ ਹਾਬਿਨਪਾਰਾਦੁਲਹਰੀਛਾ
ਇਆਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਨਾਅਲਖੁਲ
ਖਾਇਆਕਾਦਰਨੇਕੁਰਬਾਨੁਕੁਦਰਤਿਆ
ਇਆਅਪੇਜਾਵੈਆਪੁਗੁਰਸਮਸੁਇ
ਆ॥੩॥ਸੋਚਹਸਿਹਜਾਇਹਾਰੁਸੋਚਿਸਮਾਇ
ਆਸੋਚਹੁਪਉਦੁਉਪਾਇਘਾਇਘਾਇਛਾ
ਇਆਪਵਟਹੁਪਾਣੀਸਾਜਿਸੀਸੁਨਿਦਾ
ਇਆਤੁਲਹਾਧਰਤੁਬਣਾਇਨੀਰਤੁਰਾਇ

ਆਸੀਗਹੁਉਪਜੀਅੰਗਿਦਵਦਖਰੁਛਾਇਅੰ ੧
ਅੰਗੀਹੋਵੀਬਿਰਖਸੁਫਲਫਲਾਇਆ
ਪਉਦਪਾਣੀਬੈਸੀਤੁਰੁਮੇਲਾਮਿਲਾਇਆ
ਆਵੇਪੁਰਖਆਦੇਸੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ ੪
ਕੇਦਰੁਆਖਾਂਸਚੁਸਚੇਰੁਇਆਕੇਦਰੁਹੋ
ਆਪਉਦੁਟਿਰੈਚਉਥਾਇਆਚੰਨਦਵਾਸੁ
ਨਿਦਾਸੁਬਿਰਖਬੈਹਾਇਆਖਹਿਖਹਿਵੈਸੁ
ਗਦਾਇਵਾਂਸੁਜਲਾਇਆਸਿਦਸਕਤੀਸ
ਹਲੰਗੁਅੰਗੁਜਟਾਇਆਕੋਇਲਕਾਉਨਿ

ਆਉ ਬਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਖਾਲੀ ਖਾਲੀ ॥ ੨੨੭ ॥
ਰਿਸਾਹ ਗਾਣਾਇਆ ਪੀਜਿ ਸਬਦ ਪਰਬਾ
ਤੁਨੀ ਸਾਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਸੰਬਾ
ਦਾਗੇ ਅਨੁਚਿਤਾਇਆ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸਾ
ਧਿ ਸਾਧੁ ਸਦਾਇਆ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਉਲੀਖ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭੁ ਕਰੇ ਚਕ
ਤਾਟ ਕਥਾਇਆ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕੁਯੀ ਗਾਅ
ਸਟਲਾਇਆ ਨਉ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਗੁਲਾਸ਼੍ਰੀ ਗਿਸੁਖ
ਮਾਨੀਛਾਇਆ ਖੇਚਰ ਕੁਚਰ ਚਾਚਰ ਸਾਧਿ

ਸਧਾਇਆ ਸਾਧ ਅਗੋਚਰ ਖੇਲ ਉਨਮਨਿ
ਆਇਆ **੬** ਤ੍ਵੈ ਸਤੁ ਅੰਗੁਲ ਲੇਖੈ ਮਨ ਪਵਤੁ
ਮਿਲਾਇਆ ਜੇਹੀ ਸਹਾਜਿ ਸੁਤਾਇ ਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਆ ਨਨਿਤੁ ਰਿਧਾ ਰਿਚੁ ਆਇ ਅਪਿ
ਓਪੀਆਇਆ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਲਿਵਲਾ
ਇਨ ਦੁਦ੍ਯਾਇਆ ਅਜ ਪਾਜਾ ਪੁਜ ਪਾਇ
ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ ਸੁਨਿ ਸਮਾਏ ਸਮਾਇਆ
ਪੁਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰ ਮੁਖਾਇ
ਨਿਜ ਪਰਵਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧਿ ਮਿ

ਲਾਇਪੁਰਾਪਾਇਆ १ ਜੇਤੀਜੇਤਿਜਗ ੨੩੮
 ਏਦੀਵਾਬਾਲਿਆ ਚੰਦਨਵਾਸੁਨੀਵਾਸੁ
 ਵਣਾਸਪਤਿਫਾਲਿਆ ਸਲਲੇਸਲਲਲਲ
 ਜੇਗੁਤਿਬੇਲੀਚਾਲਿਆ ਪਵਣੈਪਵਣਸ
 ਮਾਇਅਨਹਦੁਬੁਫਾਲਿਆ ਹੀਰੇਹੀਰਾਬੇ
 ਧਿਪਰੋਇਵਿਖਾਲਿਆ ਪੰਥਰਪਾਰਸੁਹੋ
 ਇਪਾਰਸੁਪਾਲਿਆ ਅਨਲਪੀਖਪੁਤੁਹੋ
 ਇਪਿਤੁਸਮਾਲਿਆ ਬ੍ਰਹਮੇਬ੍ਰਹਮੁਅਲ
 ਏਸਹਾਜਿਸੁਖਾਲਿਆ ੨ ਕੇਵਤੁਇਕੁਕਵ

ਉਪਸਾਉਕਰਾਇਆ ਕੇਵਡੁਕੰਡਾਤੋਲੁਤੋਲਿ
ਤੁਲਾਇਆ ਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਡਿਕਰੋਡਿਕਵਾਉ
ਵਧਾਇਆ ਲਖਲਖਧਰਾਤਿਅਗਾਸਿ
ਅਧਰਧਰਾਇਆ ਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁ
ਲੱਖਉਪਾਇਆ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਖੇ
ਲੁਰਚਾਇਆ ਜੋਨਿਜੋਨਿਜੀਅਜੰਤੁਅਤਿਨ
ਪਾਇਆ ਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇਅਲੇ
ਖੁਧਾਇਆ ੬ ਸਤਿਗੁਰਸਚਨਾਉ
ਆਖਿਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਰਤਿਸਚੁਥਾਉ

ਇਆਨੁਪਰਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਸਰਾ ੨੨੯
ਉਸਚਿਸੁਰਾਇਆ ਦਰਗਹਸੰਚੁਨਿਆਉ
ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਚੁਰਿਗਾਉ
ਸਬਦੁਸਾਇਆ ਨੀਮਾਇਆਗਰਬਗੁਮ
ਉਗਰੀਬੀਛਾਇਆ ਗੁਰਮਾਤਿਸੰਚੁਹਿਅ
ਉਅਜਰੁਜਰਾਇਆ ਨਤਿਸੁਖਾਲਿਹਾਰੇਜਾ
ਉਸੁਰੁਟਾਕੁਇਆ ੧੦ ਸੰਚੀਖਸਮਰਜ
ਇਕੁਟਾਕੁਦੁਲਾ ਸਤਿਗੁਰਪੇਰੀਪਾਇਆ
ਪੁਗਦੁਦੁਲਾ ਗੁਰਚੇਲਾਪਰਚਾਇਅਨੁਪ

ਤੀਆਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਇਅ
ਲਖਲਖਾਵਣਾ ਗੁਰਸਿਖਿ ਤਿਲੁਨਤੁਆਇ
ਕਾਰਕਮਾਵਣਾ ਸਬਦਸੁਰਾਤਿ ਲਿਵਲਾਇ
ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵਣਾ ਹੀਰਾਇ ਕੀ ਹਲੀਘਾਇ
ਨਿਜਘਰਿਜਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ
ਪਾਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਾ ११ ਏਕੁ ਗੁਰੁ ਏਕੁ
ਸਿੰਘੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਚੇਲਾ ਗੁਰ
ਸਿੰਘਿ ਸੋਚੇ ਸਮਾਣਿਆ ਸੋਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੋਸਿ
ਖੁਸਬਾਇਵਾਣਿਆ ਅਚਰਜ ਕੁਰਕੁਟਿ

ਖੁਸਚੁਸੁਹਾਇਆ ਭਲੇਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਲਿ ॥ ੨੩੦ ॥
ਖੁਮਾਣੁ ਨਿਮਾਇਆ ਸਮਾਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਵਿਖੁਨਾ ਆਵੁਣ ਜਾਇਆ ਨੀਸਾਣਾ ਹੋਇ
ਲਿਖੁ ਹੋਵਨੀ ਸਾਇਆ ਗੁਰਸਿੰਖੁ ਗੁਰ
ਸਿੰਖੁ ਹੋਇ ਹੋਗਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਪ੍ਰਮਾਪਿਅ
ਲਾਪੁਰਿ ਆਪਿ ਫਿਰਿ ਪੀਆਵੁਣਾ ਮਹਰਮੁਹ
ਕੁਹਜੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵੁਣਾ ਘਟਾਵੁਣਾ
ਟਰੁਰ ਪੁਰਿ ਰਿਵੇ ਸਮਾਵੁਣਾ ਬੀਅਹੁ ਹੋਇ
ਅਗੁਰੁ ਸਫਲਿ ਸਮਾਵੁਣਾ ਬਾਵੁਣਾ ਹੋਇ

ਰੂਹਮਹਾਮਹਕਾਵਣਾ ਚੰਦਨਚੰਦਕਪੂਰਮੇ
 ਲਿਖਿਲਾਵਣਾ ਸਸੀਅਰਾਮੀਦਾਰਿਸੁਰਤ
 ਪਾਤਿਬੁਝਾਵਣਾ ਚਰਣਕਵਲਦੀਧੁਰਿਮ
 ਸਤਕਿਲਾਵਣਾ ਕਾਰਣਲੋਖਅੰਕੁਰਕਰ
 ਟੁਕਰਾਵਣਾ ਦੇਜਨਿਅਨਹਦੁਰਜੇਤਿਜ
 ਗਾਵਣਾ ੧੩ ਏਕਕਵਾਉਅਤੇਲੁਕਦਰਤਿ
 ਜਾਣੀਐ ਓਅੰਕਾਰਅਬੋਲਚੇਜਵਿਡਾਣੀ
 ਐਲਖਦਰੀਆਵਾਅਲੋਲੁਪਾਣੀਆਣੀ
 ਐਗੀਰੇਲਾਲਅਮੋਲੁਗੁਰਸਿਖਜਾਣੀਐ

ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲ ਅਤੇ ਲਪਾਤਿ ਪਰਵਾਣੀ ॥ ੨੩੧ ॥
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਥ ਨਿਰੋਲੁ ਸੰਚੁ ਸੁਹਾਣੀ ਐ ॥
ਸਾਇਰ ਲੇਖ ਵੰਢੇ ਲਸ ਬਦਨੀ ਸਾਣੀ ਐ ॥
ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਜ ਘੋਲਿ ਆਖਿ ਤੁਹਾਣੀ ਐ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਤਾ ਰੰਜ ਅਕੰਥ ਕਹਾਣੀ ਐ ॥ ੨੪ ॥
ਕਾਦਰ ਨੇ ਕਰ ਬਾਣੁ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਕੇਵ
ਰੁਵੰਡਾ ਹਾਣੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਐ ॥ ਕੇਵਰੁ ਆ
ਖਾਣੁ ਮਾਣੁ ਨਿਸਾਣੀ ਐ ॥ ਲੇਖ ਜਿਸੀ ਅ
ਸਮਾਣੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤੁਲਾਣੀ ਐ ॥ ਕਦਰ ਰਿਲੇਖ

ਜਗਨੁ ਹੋਇ ਹੋਰਾਣੀਐ ॥ ਸੁਲਤਾਨਾ ਸੁਲਤਾ
ਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨੀਸਾਣੀਐ ॥ ਲਖਸਾਇਰ ਨੇਸਾ
ਣੁ ਬੁੰਦਸਾਣੀਐ ॥ ਕੁੜਾ ਅਖਾਟੁ ਖਾਟੁ ਅ
ਕਬਕਹਾਣੀਐ ॥ ੫ ॥ ਚੰਲਟੁ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਥਿ ਚਲ ॥
ਇ ਚੰਲਟੁ ਰਾਣਿਆ ॥ ਸਿੰਦਕਸ ਬੂਰੀ ਪਾਇ
ਕਾਰਿ ਸੁਕਰਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲ
ਖਾਇ ਚੇਜਾ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥ ਦਰਤੁ ਖਾਲਸੁ
ਭਾਇਆ ਦਿਖਾਣਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਲਿ

੨੩੨
ਦਲਾਇਸੰਚੁਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਕਰਾਇਸਬਦੁਸਿਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆ
ਪੁਗਵਾਇਆਪੁਪਛਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਅਥਿ
ਗਤਿਗਤਿਅਸਗਾਹਅਖਿਵਖਾਣੀਐ ॥
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਹਾਬਿਨਆਣੀਐ ॥
ਬੁੰਦਲੇਖਪਰਵਾਹਹੁਲਕਵਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਿਫਤਿਸਲਾਹਅਕਥਕਹਾਣੀਐ ॥
ਪਾਰਾਦਰੁਨਗਾਹੁਬਿਅੰਤੁਸੁਹਾਣੀਐ ॥ ਲ
ਉਬਾਲੀਦਰਗਾਹਨਅਵਲਜਾਣੀਐ ॥ ੧੭ ॥

ਰੂਥੇ ਪਰਵਾਹੁ ਤਾਣਨਿ ਤਾਣੀਐ ਆਤਿਗੁ
 ਰਸੰਚੇ ਵਾਹੁ ਹੋਇ ਰੇਰਾਣੀਐ ११ ਆਧਸੀ
 ਗਾਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਈਐ ਸੰਚਨੁ ।
 ਉਥਲਵੰਡੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮ
 ਜੋਤਿ ਪਰਚੰਡੁ ਜੁਗਾਤਿ ਜਗਾਈਐ ਸੋਧਤਿ
 ਠਾਥੁ ਹਮਡੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈਐ ਅਤਿ ਸੁਨਾਹੀ
 ਜਮਡੰਡੁ ਸਗਣਿ ਸਮਾਈਐ ਘੋਰ ਪਾਪਕ
 ਰਿਖੰਡੁ ਨ ਰਕਿਨ ਪਾਈਐ ਚਾਵਲ ਅੰਦਰਿ
 ਵੰਡੁ ਉਬਾਰਿ ਜਾਈਐ ਸੰਚੁਹੁ ਸੰਚੁ ਅਖੰਡੁ

ਕੁੜਛਰਾਈਐ ॥ ਗੁਰਸਿੰਘਾਸਾਬਾ
 ਸਿੰਘਨਾਮੁਸਦਾਰਿਆ ਗੁਰਸਿੰਘਾਰਹਿਰਾ
 ਸਿੰਘਰੁਪਿਆਰਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਿਗਿ
 ਰਾਸਿਨਾਉਚਿਤਾਰਿਆ ਮਾਇਆਹਿਚਿ
 ਉਦਾਸਗਰਬੁਨਿਦਾਰਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿਦ
 ਸਨਿਦਾਸਸੇਵਸੁਚਾਰਿਆ ਦਰਬੁਨਿਆ
 ਸਨਿਗਾਸਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਹਜੁਨਿਦਾਸੁਮਨਹਠਮਾਰਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਾਨਿਪਰਗਾਸੁਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁ

ਰਾਸਿਖਾਜੈਕਰੁਸਾਤਿਗੁਰਪਾਇਆ ਘਰ
 ਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁਸਬਾਦਿਕਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖਿਸੰਚੁਅਚਾਰੁਰੁਣਾਭੁਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮੇਖਦੁਆਰੁਆਪੁਰਾਣਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਰਉਪਕਾਰੁਮਨੁਸਮਝਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੰਚੁਅਧਾਰੁਸੰਚੈਸਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
 ਲੋਕਾਰੁਲੇਖੁਨਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਏਕੀਕੰ
 ਰੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ੨੦ ਗੁਰਮੁਖਿਸਸੀ
 ਅਰੁਜੇਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਰਸਣਾਅਸਟਧਾਰੁ

ਇਕੁਸਾਤੁ ਪਰਸਹ ਪਰਸਣਾ ਚੰਨੁ ਲਵਾ ॥ ੨੩੪ ॥
ਸੁਨਿ ਵਾਸੁ ਬਿਰਖੁ ਸੁਦਰਸਣਾ ਰੰਗਤੁਰੰ
ਗਮਿਲਾ ਪੁਨਦੀਆ ਸਹਸਣਾ ਆਨੁ ਸਰੋ
ਵਰੀਸਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾਤੁਰਸਣਾ ਪਰਮਹੰਸ
ਗੁਰਸਿੰਘ ਦਰਸਾ ਅਦਰਸਣਾ ਚਰਣਸ
ਰਣਗੁਰਦੇਵ ਪਰਸਾ ਅਪਰਸਣਾ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਅਮਰਨ ਮਰਸਣਾ ॥ ੨੩੫ ॥

੨੩੫ ਬਾਣੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੰਤਿਗੁਪੁਗੁਰਦਰਸਨੇਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁਅਚ
ਰਜੁਦੇਖਾਇਆਸੰਤੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਪ
ਰਬ੍ਰਹਮਪਰਸੇਸਰੁਇਆਇਆਸਤਿਗੁ
ਰਸਬਦਗੀਆਨਸਚੁਅਨਹਦਧੁਨਿਦਿਸਸ
ਦੁਸੁਟਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪੀਥਿਚਲਾਇ
ਨੁਨਾਮਦਨੁਇਸਨਨੁਦੇਵੁਇਆਗੁਰ
ਸਿਖਦੇਗੁਰਸਿਖਕਾਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖ
ਡੁਟਸਾਇਆਸੰਚੁਗਸਿਰਹਰਾਸਿਦੇਸਤਿ
ਗੁਰਸਿਖਜਗੁਪੇਗੀਪਾਇਆਚਰਣਕਵ

ਲਪਕਤਾ ਪੁਜਨਾਇਆ १ ਭੀਰਬਿਨਾਏਧਾ ੨੩੫

ਪਜਾਨਿਪਾਤਿਤੁ ਓਧਾਰਨਾ ਓਧਰਾਇਆ

ਭੀਰਬੋਹੇਨਿ ਸਕਾਰਬੇਸਾ ਪਜਨਾਦਾ ਦਰਸਨੁ

ਪਾਇਆ ਆਧੋਹੋਏ ਮਨੁ ਸਾਧਿਕੈ ਚਰਣਕ

ਦੁਲਹਾਰ ਚਿੰਤਿ ਦਸਾਇਆ ਓਪਮਾ ਸਾਧ

ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਕੋਟ ਮਧੋਕੋ ਸਾਧੁ ਸੁਣਾਇਆ

ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧਿ ਅਸੰਖ ਜਾਗਿ ਧਰਮ ਸਾਲ

ਬਾਇ ਬਾਇ ਸੁਹਾਇਆ ਪੀਰੀ ਪੀਰੀ ਰਧੋਟ

ਟੇਚਰਟੇ ਦੁਕੁਲੀ ਪੀਰ ਪੁਜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖ

ਸੁਖਫਲੁ ਅਲਖਲਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਧੀ ਜਿਤੋ
ਰੁਓਤ ਪੰਤਕ ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀਆ ਪੁਗਵ ॥
ਇਆ ਚਰਣ ਕਵਲ ਸਰਣ ਗਤੀ ਸਰੁਨਿ
ਧਨ ਸੰਬੁਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਲੋਕ ਦੇ ਦਗੁਰਾਗ
ਆਨੁ ਵਿਚਿ ਸਾਧੁ ਧੁੜ ਜਗਤੁ ਰਾਇਆ ॥ ਪ
ਰਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਾਇ ਕੋ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪਾਇ
ਕੁਕਰਾਇਆ ॥ ਚਰਣੇ ਦਕ ਮਾਹਿ ਮਾਅਮਿ
ਤਿਸੇ ਖਸਹ ਸਮੁਖ ਅਤਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਧੁੜ
ਲੇਖੁ ਮਿਦਾਇਆ ਚਰਣੇ ਦਕ ਮਨੁ ਦਸਿ ਗ

ਤੁਆਇਆ ਖੇਰੀਏ ਜਗੁ ਚਰਣੀ ਲਾਇ ੨੩੬
ਆ ੩ ਚਰਣੇ ਦੁਕੁ ਹੋਇ ਸੁਰਸਰੀ ਰਾਜਿ ਬੈਕੁ
ਠਧਰਤਿ ਏਹਿ ਆਈ ਨਉ ਮੈਨ ਦੀਨ ਨਿੰਨ
ਵੈਅਠਸ ਠਿਤੀ ਰਬਿਅੰਗਿ ਸਮਾਈ ਆਤਿਹੁ
ਭੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ਹੋ ਮਹਾ ਦੇਵ ਲੋਸੀ ਸਿਚੜਈ
ਦੇਈ ਦੇਵ ਸਰੇਵ ਦੇ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਵਡੀ ਵਡੁਆ
ਈ ਅਟੁਗੀ ਗਾ ਬੈਕੁ ਨੁਲਖ ਲਖ ਬੈਕੁ ਠਿਨ
ਬਿਲਿਵ ਲਾਈ ਆਧੂ ਧੂੜਿ ਦਲਿ ਭੁਹੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਾ ਤਿਸਾਤਿ ਗੁਰਸਰਣਾਈ ਚਰਣ ਕਟਲ

ਸੁਖਫਲੁ ਅਲਖ ਲਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਧੀ ਜਿਤੁ
ਰੁਓਤ ਪੰਤਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਤੀਆ ਪੁਗਦੁ ॥
ਇਆ ਚਰਣ ਕਵਲ ਸਰਣ ਗਤੀ ਸਰੁਨਿ
ਧਨ ਸੰਬੁਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਲੋਕ ਦੇਦ ਗੁਰਗੀ
ਅਨੁਦਿ ਚਿਸਾ ਧੂਧੂ ਜਗਤੁ ਰਾਇਆ ॥ ਪ
ਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਾਇ ਕੋ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪਾਇ
ਤੁਕਰਾਇਆ ॥ ਚਰਣੇ ਦਕ ਮਹਿ ਮਾਅਮਿ
ਤਿਸੇਖ ਸਹਸ ਮੁਖ ਅਤਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਧੂਧੂ
ਲੇਖੁ ਮਿਦਾਇਆ ਚਰਣੇ ਦਕ ਮਨੁ ਦਸਿ ਗ

ਤੁਆਇਆ ਪੇਰੀਪੇਜਗੁਚਰਟੀਲਾਇ ੨੩੬
ਆ ੩ ਚਰਟੇਦਕੁਹੋਇਸੁਰਸਰੀਰਾਜਿਬੈਕੁ
ਠਧਰਤਿਵਿਚਿਆਈਨਉਮੈਨਦੀਨਕਿਨ
ਵੈਅਠਸਠਿਤੀਰਾਬਿਆਗਿਸਮਾਈਅਤਿਹੁ
ਲੋਈਪਰਵਾਨੁਹੋਮਹਾਰੇਵਲੇਸੀਸਿਚੜਈ
ਦੇਈਦੇਵਸਰੇਵਦੇਜੋਜੋਕਾਰੁਵਡੀਵਤੁਆ
ਈਅਟੁਗੀਗਾਬੈਕੁਲਖਲਖਬੈਕੁਠਿਨ
ਬਿਲਿਵਲਾਈਆਧੂਧੂਕਿਦਲੀਕੁਹੋਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਚਰਟਕਟਲ

ਦਲਕੀਮਨਪਾਈ॥ ਚਰਟਿਸਰਟਿਜੇਸੁ
ਲੱਖਮੀਲੱਖਕਲਾਰੋਇਲਖੀਨਜਾਈ॥ ਰਿ
ਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਸਰੂਗੋਲੀਅੰਸਾਧਿਕਸਿੰਧ
ਰਹੇਲਪਦਾਈ॥ ਚਾਰੀਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਾ
ਜਤੀਸਤੀਨਉਨਾਬਨਿਦਾਈ॥ ਤਿਨਲੇਅਚ
ਉਦਹਰੁਦਟਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਛੁਲੁ
ਕਰਦਾਈ॥ ਕਦਲਾਸਟੁਕਦਲਾਪਤੀਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਸਰਣਗਤਿਆਈ॥ ਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾ
ਕਹੋਇਆਪੁਗਦਾਇਨਆਪੁਗਦਾਈ॥ ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਪਾਬਾ ੨੩੭
ਵਨ ਰੂਪੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਾਲਿ ਛਲਿ ਅੰਛਲ ਆਪੁ
ਛਲਾਇਆ ਕਰੇ ਅਛਾਈ ਧਰਤਿ ਮੰਗੀ ਪ
ਛੇਦੇ ਵਡੀ ਪਿਰੁ ਵਧਾਇਆ ਦੁਇ ਕਰ ਵਕਰਿ
ਬੁਨਿ ਲੋਅ ਬਾਲਿ ਰਾਜੇ ਫਿਰਿ ਮਗਰੁ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਸੁਰਗ ਹੁਚੀ ਗਾਜਾ ਟਿਕੈ ਗਜੁ ਪਤਾ
ਲਲੇ ਕਦਾ ਪਾਇਆ ਸੁਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ
ਸੁਬੈ ਰਗਤ ਵਛਲ ਦਰਦਨ ਸਦਾਇਆ ਬ
ਵਨ ਲੇਖ ਸੁਖਾ ਵਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਰਜ ਇੰਛ

ਇਛਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਚਰਣਧਿ
ਆਇਆ **੬** ਸਹਸਬਾਹੁਜਮਾਇਗਨਪਥਿ
ਹੋਇਪਗਹੁਣਚਾਰੀਆਇਆ ਕਾਮਧੇਣ
ਲੋਕੁਇਕੋਜਮਾਇਗਨੈਦਾਸਿਰੁਦਫੁਦਾਇਆ ੦
ਪਦਦੀਸੁਟਿਕੋਰੇਣਕਾਪਰਸਰਾਮੁਧਾਈਕ
ਰਿਧਾਇਆ ਇਕੀਹਵਾਰਿਕੋਰੇਧੁਕਾਰਿਖੜ
ਮਾਰਿਨਿਖਰੁਗਾਦਾਇਆ ਚਰਣਸਰਣਫ
ਕਿਉਬਰੇਦੁਜੈਕਿਸੈਨਖੜਗੁਉਚਾਇਆਹ
ਉਮੇਮਾਰਿਨਸੰਕੀਆਚਿਰੀਜੀਵਹੋਇਆਪੁ

ਜਟਾਇਆ ਚਰਟਕ ਵਲ ਮਕਰੰਦੁ ਨ ਪਾ ॥ ੨੩੮

ਇਆ ॥ ਰੰਗ ਮਹਲ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ਵਿਚਿ ਦਸਰ

ਬੁਝਉ ਸਾਲਿ ਮਾਰਲੀ ਮਾਲੇ ॥ ਮਤਾ ਮਤਾਇ

ਨਿਆ ਪਵਿਚਿ ਚਾਇ ਚਈ ਲੇਖ ਰੇ ਸੁਖਾਲੇ ॥

ਪਾਰਿ ਅਸਾ ਕੋ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਨਾਉ ਕਿਧਰੀ ਐਥ ॥

ਲਕ ਬਾਲੇ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਨਾਉ ਲੋਇਆ ਰਿਨਿ

ਹਰਿ ਆਤ੍ਰੇ ਹੋਇ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜੁ ਪਰਵਾ

ਦੁਜਾਗਿ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਖੁਧਰ ਮੁਗ ਖਵਾਲੇ ॥ ਮਾਇ

ਆਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਹੋਇ ਸੁਣੈ ਪੁਰਾਣ ਬਸਿ ਸਟ

ਬਹਾਲੇ ਗਾਮਾਇਦੁਰਤਾਇਆਸਿਲਤ
ਰੀਪਗਛੁਹਤਤਕਾਲੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਗ
ਧੂਛਿਨਿਹਾਲੇ ॥ ਕਿਸਾਨਿਲੇਆਮਵਤਾਰ
ਜਗਮਹਿਮਾਦਸਮਸਕੰਧਵਖਾਣੈਲੀ
ਲਾਚਲਤਅਚਰਜੁਕਾਰਿਜੋਗਭੋਗਰਸਰ
ਲੀਆਮਾਣੈਅਹਾਂਭਾਰਬੁਕਾਰਿਵਾਇਓਨੁ
ਕੋਰੋਪਾਭੋਕਾਰਿਹੈਰਾਣੈ ॥ ਇਵਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮ
ਦਿਕਾਮਹਿਮਾਮੁਤਾਮਰਜਾਦਨਜਾਣੈਅੰ
ਲੀਅੰਦਹਲਾਂਵੀਡਿਕੈਜੋਗਾਰਜਸੁਰਾਜੋਗ

ਏ॥ ਅੰਗਿ ਲਈ ਹਰਿ ਦਹ ਲਏ ਹ ਪੈਰ ਧੋਇ ੨੩੯
ਬਰੋਟੇ ਦੁਕਾਮਾ ਏ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਹੁ ਰਸ ਬ
ਦਸਿ ਦਾ ਏ॥ ੬ ਅੰਛ ਰੂਪ ਅਵਤਾਰੁ ਧਰਿ ਪੁਰ
ਖਾਹੁ ਬੁਕਾਰਿ ਦੇ ਦਉ ਧਾਰੇ॥ ਕੰਛ ਰੂਪ ਹੋਇ ਅ
ਵਤਾਰੇ ਸਾਗਰੁ ਮਾਥਿ ਜਾਗਿ ਰਤਨ ਪਸਾਰੇ॥ ਤੰ
ਜਾ ਕਰਿ ਬੈਰਾਹ ਰੂਪ ਧਰਾ ਤਿਉ ਧਾਰੀ ਦੇ ਤਸੀ
ਘਾਰੇ॥ ਚਉਥਾ ਕਾਰਿ ਨਰ ਸਿੰਘ ਰੂਪੁ ਅਸੁਰੁ
ਮਾਰਿ ਪਹਿਲਾ ਦਉ ਧਾਰੇ॥ ਇਕ ਸਹੀਬੁ ਹ
ਮੰਤ੍ਰਾ ਦਿਚਿ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਲਏ ਅਹੰਕਾਰੇ॥

ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਤ੍ਰ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿ ਜਿ ਨਿਲੁ ਅਲੁ ਅਮ
ਦਰਿ ਸੰਜਾਰੇ ਲਖ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿ ਏਵੇ ਹੀ ਆਰਾਮ
ਕਾਰ ਅਕਾਰ ਸਵਾਰੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰ ਅ
ਗ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਦ ਪੁਰਾਣ ਸਤਿ
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥ ਰਾ
ਗ ਨਾਦ ਸੰਗੀਤ ਲਖ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਸੁਣਿ ਸੁ
ਣਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਸੇਖਨ ਗਲਖ ਲੇਖ ਸਾ
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਵਰਿ ਲਿਵਲਾਵਹਿ ॥
ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ਼ ਲਖਾਰੀ ਆਨਧਿਆ

ਨਤਿਲੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਰੋਵਰ ਦੇ ३੪੦
 ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਨ ਸੇਵ ਪੁਜਾਵਹਿ ॥ ਗੋਰਖ ਨ
 ਬਮਛੰਦ ਲਖ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨੇਤ ਕਰਿ ਧਿਆ
 ਵਹਿ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਲਾਹ
 ਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਅਥੇ ਤਿਵੜੀ ਬ੍ਰਹਮਣੈ ਸਭਿ ਹੋ ਆਏ
 ਮਸਲਾ ਤਿਛੇਰੀ ॥ ਸਿਰੁ ਉਚੈ ਅਹੰ ਕਾਰੁ ਕਰਿ
 ਵਲ ਦੇ ਪੰਗਵ ਲਾਏ ਤੇਰੀ ॥ ਅਖੀ ਮੂਲਿ ਨ
 ਪੂਜੀ ਅਨ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਨਿਸੇਰੀ ਤੇਰੀ ॥
 ਨੰਕੁ ਨ ਕੋਈ ਪੂਜਦਾ ਖਾਇ ਮਰੇੜੀ ਘਟੀਘ

ਨੇਗੀ ॥ ਓ ਚੇਕੀ ਕਨ ਪੁਜੀ ॥ ਅਨਿ ਉਸਤ ਤਿ ਨੀਦਾ
 ਭੁਲੀ ਭੁਲੇਗੀ ॥ ਬੋਲ ਹੁਜੀ ਭੁਨ ਪੁਜੀ ॥ ਐ ਹਸ
 ਕਸ ਬਹੁ ਚੀਵੰਦ ਘੋਗੀ ॥ ਨੀਵੇ ਚਰਣ ਪੁਜ
 ਹਬ ਕੇਗੀ ॥ ੨੨ ॥ ਹਸਤਿ ਅਖਾਜੁ ਗੁਆਨੁ ਕਰਿ
 ਸੀ ਹੁਸਤਾਣਾ ਕੋ ਇਨ ਖਾਈ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ
 ਬੰਕਗੀ ਦੀਨ ਦੁਨੀਵਾ ਡਿਊਆਈ ਪਾਈ ॥ ਮਰਣੈ
 ਪਰਣੈ ਮਨੀ ਐਜਾ ਗਿਭੋਗੀ ਪਰਵਾਣੁ ਕਰਾਈ ॥
 ਮਾਸੁ ਪਾਵਿੰਤੁ ਗਿਹਸਤੁ ਨੋ ਆਂਦਹੁ ਤਾਰਵੀਚ ॥
 ਰਿਵਜਾਈ ॥ ਚਮਕੇਈ ਆਂਕਰਿ ਜੁਤੀ ਆਸਾ ॥ ੨੪

ਧੁਚਰਣਸਰਾਣਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤੁਰਪਖਾਵਜ ੨੪੧
ਮੜੀਵੇਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਖਦਾਈ॥
ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਸਾਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੧੩॥ਸੋ
ਰੁਸਗੀਰਸਕਾਰਥੇਅਤਿਅਪਿਵਿਰੁਸਮਾਣ
ਸਦੇਹੀ॥ਬਹੁਬਿਜਨਅਸਦਨਪਾਨਹੋਇਅ
ਲਮੁਕਸੁਕੁਇਦੇਹੀ॥ਪਾਦਪਟੀਬਰਵਿਗ
ਕੁਦੇਪਾਨਕਪੂਰਕੁਸੰਗਸਨੇਹੀ॥ਚੇਅਚੰਦ
ਨੁਅਰਗਜਾਹੋਇਦੁਰਗਧਸੁਗੀਧਹੁਰੇਹੀ॥
ਰਾਜੇਰਾਜੁਕਮਾਵਦੇਪਾਤਿਸਾਹਖਹਿਮੁਏਸ

ਕੇਹੀ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਗੁਰਸਰਾਣਿ ਵਿਦੁ ਨਿਹ
ਫਲੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾਇ ਵੇਹੀ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮ
ਸਕੀ ਨੀਜੇਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਆ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਗੁਰਸਰਣੀ ਆਏ ਧੁ
ਪਹਿਲ ਦੁਖਾਣੀ ਅਨੰ ਅੰਬਰੀ ਕੁਬਾਲਿਭ
ਗਤਿ ਸਬਾਏ ਜਨਕਾਇ ਕਜੇ ਦੇਉ ਜਗੀਬਾ
ਲਮੀ ਕੁਸਾਤਿ ਸੰਗਿ ਤਰਾਏ ਬੇਟੁ ਤਿਲੋਚਨ
ਨਾਮ ਦੇਉ ਧੀਨਾ ਸਧਨਾ ਭੁਗਤੁ ਸਦਾਏ ਰੁ
ਗਤਿ ਕਬੀਰੁ ਦੁਖਾਣੀ ਅੰਜਨੁ ਰਾਇ ਦਾ ਸੁਖਿ

ਦਗੁਗੁਰਗੁਏ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਸਨਾਤਿ ਵਿ
ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਚਰਣ ਕਵਲੁ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ਉਮੇ ਮਾਰੀ ਪਰਗਟੀ ਆਏ ॥ ੧੫ ॥ ਲੋਕ ਵੇਦੁ
ਸੁਣਿ ਆਖਦਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆ
ਨੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਸਲਾਮਤ ਲੋਕ ਸੁ
ਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਰ ਪਤਾ ਲੁਨਜਾਣੇ ॥ ਭੁਰ ਵਿਖਨ
ਵਗੁਰਮਾਨੁ ਆਇ ਮੋਧਿ ਆਤਿ ਹੋਇ ਹੋਰਾਣੇ ॥
ਉਤੁ ਮਮੋਧ ਮਨੀ ਚਹੇਇ ਸਮਾਝਿ ਨ ਸੋਕਨ ਚੇ
ਚ ਵਿਰਾਣੇ ॥ ਰਜ ਗੁਣੁ ਮਗੁਣੁ ਆਖੀਐ

੨੪੨

ਸਤਗੁਣਸੁਇਆਖਾਣਦਖਾਣੈ॥ ਅਨਬ
ਚਕਰਮਾਸਿਕੁਰਮਵੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਾਤਿਗੁ
ਰਨਸਿਵਾਣੈ॥ ਫੁਕੜੁਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ ੧੬
ਸਾਤਿਜੁਗਾਇੰਕੁਵਿਗਾੜਦਾਤਿਸੁਪਿਛੈਫੜਿ
ਦੇਸੁਪੀੜਾਏ॥ ਤੇਤੈਨਗਰੀਵਰਲੀਐਦੁਆ
ਪਰਵਸੁਨਰਕਿਸਹਮਾਏ॥ ਜੇਫੜੈਸੋਫੜੀ
ਦਾਕਲਿਜੁਗੀਸੋਚਾਨਿਆਉਕਰਾਏ॥ ਸਾਤਿ
ਜੁਗੀਸਤੁਤੇਤੈਨਗਾਦੁਆਪਾਰਿਪੂਜਾਚਾਰਿ
ਦਿੜਾਏ॥ ਕਲਿਜੁਗੀਨਾਉਅਗਾਧਣਾਹੋਰ

ਕਰਮਕਾਰਿਮੁਕਤਿਨਪਾਏ ਨੁਗਨੁਗਿਲੁ ੨੪੩
ਟੀਐਬੀਜਿਅਪਾਪੁਪੁਤਿਕਾਰਿਦੁਖਸੁਖੁਪ
ਏਕਲਿਨੁਗਿਚਿਤਵੈਪੁਨੁਫਲੁਪਾਪਹੁਲੇ
ਪਅਧਰਮੁਕਮਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅ
ਪੁਗਵਾਏ ੧੭ ਸਤਿਨੁਗਦਾਅਨਿਆਉਵੇ
ਖਿਧਉਲਧਰਮੁਰੇਆਉਡੀਲਾ ਸੁਰਪਾਤਿ
ਨਰਪਾਤਿਚਕਵੇਗੋਖਿਨਹੰਧਾਨਿਬਲਮਤਿਹੰ
ਲਾਜੇਤੋਖਿਸਿਅਪੇਰੁਇਕੁਹੋਮਜੰਗੁਜਗੁ
ਬਾਪਿਪਤੀਲਾ ਦੁਆਪਰਦੁਇਪਗਧਰਮ

ਦੇ ਪੂਜਾ ਚਾਰ ਪਖੰਡੁ ਅਲੀਣਾ ਕਲਜੁਗਰ
ਹਿਅਪੇਰੁ ਇਕੁ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਾ ਧਰਮੁ ਅਧੀ
ਣਾ ਅਣਨਿਮਾਣੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਪ
ਰਗਟ ਪਰਬੀਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਮੁ ਸਪੁਰਦੁ
ਗੀਣਾ ੧੮ ਚਾਰਿ ਦਰਨਿ ਇਕੁ ਦਰਨਿ ਕਾਰਿ ਦ
ਰਨੁ ਅਦਰਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਾਪੈ ਾਛਿ ਅਰੁੰਤੀ
ਾਛਿ ਅਦਰਸਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ਸੁਰਜੁ ਬ
ਧੈ ਾਬਾਰਹ ਪਖਿ ਅਦਾਇਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਖਿ
ਦਰੁ ਪਰਤਾਪੈ ਬੇਦ ਕਤੇਬੁ ਬਾਰਹ ਅਨ

ਹਰਸਬਦੁਅਰੀਅੁਅਲਾਪੇ।ਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾ ੨੪੪
ਕੋਰੇਇਗੁਰਸਿੰਖਾਰਹਰਸਿਪਛਪੇ।ਅਭਿ
ਆਵੇਂਚਿਉਦਾਸੁਕਰਿਆਪੁਗਦਾਏਜਪੇਅ
ਜਾਪੇ।ਲੰਘਾਨਿਕੋਥੇਦਰੈਸਰਾਪੇ।੧੯੯੧੧ਮਲਾ
ਦੇਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਮਾਲਿਮਾਲਿਕਰਨਿਸ
ਲਾਮਾਲੇਕੀ।ਜੋਗੀਕਰਨਿਅਦੇਸੁਮਾਲਿਅ
ਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਦਿਸੇਖੀ।ਸੀਨਿਆਸੀਕਰਿ
ਓਨਮੋਓਨਮਨਾਰਾਇਣਬਹੁਬੇਖੀ।ਬ੍ਰਹਮ
ਣਨੋਕਰਿਨਮਸਕਾਰਿਕਰਿਅਸੀਰਦਚਨਮੁ

ਹੁਦੇਖੀ ਪੀਰੀ ਪਵਣਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਿਖਾ
ਰਹਿਗਾ ਸਿਸਰੇਖੀ ਰਾਜਾ ਰੰਕ ਬਰਾਦਰੀ ਬਾ
ਲਕਾ ਬਿਰਾਧਿਨ ਭੇਦੁ ਨਿਮੇਖੀ ਚੰਦਨ ਭੁਗਤ
ਰੂਪ ਨਰੇਖੀ ३० ਨੀਚ ਹੁਨੀ ਚਸਦਾ ਵਣਾ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ਭੈਦੀ ਹਾਂਦੇਦੀ ਮਲੋਈ
ਕੁਰੁਪਈ ਆਹੋ ਛਾਸੋਈ ਵਸੀਰੁਪਈ ਲਈ
ਦਾਇਕੁ ਸੁਨਈ ਆਹਉਲਾਸੋਈ ਸਹਸ ਸੁਨ
ਈਏ ਮੁਲੁ ਕਰਿਲੋ ਯੈ ਹੀਰਾ ਹਾਰਿ ਪਰੋਈ ਪੀ
ਰੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੋਈ ਮਨ ਬਚਕਰ ਮਕੁਰ ਮਕੁਉ

ਬੇਈ ਜੋਇਪੰਚਾਇਤੁਪੰਜਿਸਾਰਬਾਹਰਜਾ २੪੫
ਦਾਰੰਖਸਰੋਈ ਬੋਲਾਅਮੋਲੁਸਾਧਜਨਓਈ

੨੧॥੨੩॥੩੩॥

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਗਾਇਨਿਜਰੂਪੁਧਰਿਨਾਥਾਨਾਥਸਨਾਥ
ਕਰਾਇਆ ਨਰਪਤਿਨਰਹਨਰਿਦੁਹੈਨਿਰੰਕ
ਰੁਅਕਾਰੁਬਣਾਇਆ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਖਾ
ਣੀਅੰਕਾਰਲੁਕਾਰਲੁਬਿਰਦੁਬਿਰਦਾਇਆ
ਦੇਵੀਦੇਵਦੇਵਾਧਿਦੇਵਅਲਖਅਭੁਦਨਅ

ਲਖੁਲਖਾਇਆ ਸੋ ਤਿ ਰੂਪੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਿ
ਸਾਤਿ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜਪਾਇਆ ਧਰਮੁ ਸਾ
ਲਕਰਤਾਰ ਪੁਰੁਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਦਸਾਇ
ਆ ਹਾਹ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਬ ਦੁਸੁਣਾਇਆ १ ਨਿ
ਹਚਲ ਨੀਉ ਧਰਾਈ ਚਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤੁ ਸਚ ਖੰਡੁ
ਸਮੇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਚਲਾਇ ਚਿਨੁ ਸੁਖ ਸਾ
ਗਰੁ ਬੇਅਤਿ ਅਮੇਉ ਸਾਂਚਿ ਸਬਾਇਆ ਰਾਧੀ
ਐਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਅਭੇਉ ਚਹੁਦ
ਰਨ ਉਪਦੇਸ ਦਾਇ ਅਵਰਸਨ ਸਾਤਿ ਸੇਵਕ ਸੇ

ੴ ਅੰਤ ਬੋਲ ਦੁਨੀਵ ਚਲਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ॥ ੨੪੬ ॥
ਬੁਝਾਇ ਅਰਥੇ ਉਸਾਦੀ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸੁ ਹੋਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਅਤਿ ਅਛਲ ਅਛੇ ਉਸਾਦੀ ॥ ਜਗਤ ਗੁਰ
ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇ ਉਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਬਾਧਾਤਿ ਸਾ
ਹੁ ਬੇਪਰਬਾਹੁ ਅਬਾਹੁ ਸਹਾਬਾ ॥ ਨਾ ਉਗਰੀ ਬ
ਨਿਵਾਨੁ ਹੋ ਬੇਮੁਹਤਾ ਜੁਨ ਮੇਹੁ ਮੁਹਾਬਾ ॥ ਬੇਸੁਆ
ਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਸਲਾਹ ਸਿਧਾਬ ॥ ੦ ॥
ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਾਹਿਬੀ ਹਾਜਰੁ ਨਾਜਰੁ ਦੇਦ
ਕਿਤਾਬਾ ॥ ਅਗਮੁ ਅਡੋਲੁ ਅਤੋਲੁ ਹੋ ਤੋਲਦ

ਹਾਰਨ ਤੰਡੀ ਛਾਬਾ ॥ ਇਕ ਛਤਿਰਾ ਜੁ ਕਮਾਵ
ਦਾ ਦੁਸਮ ਦੁਦੂਨ ਸੇਰ ਸਰਾਬਾ ॥ ਆਦਲੁ ਅ
ਦਲੁ ਚਲਾਇ ਦਾਜਾਲ ਮੁਜੁਲ ਮੁਨ ਜੋਗਜਰਾ
ਬਾ ॥ ਜਾਹਰ ਪੀਰ ਜਗਤ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ॥ ਗੀਗ
ਬਨਾਰ ਸਹਿ ਦੁਆ ਮੁਸਲ ਮਾਣਾ ਮਕਾਕਾਬਾ
॥ ਪਰਿ ਪਾਰਿ ਬਾਬਾ ਗਵੀ ਮੇਵੇ ਨ ਨਿਤੁ ਲਾਮੁ
ਦੰਗਰ ਬਾਬਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਮਾਇਮੁ ॥
ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਦੁ ਅਜ ਬੁਝਾ ਬਾ ॥ ਚਾਰ ਵਰ
ਨ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਹੋਇ ਤਰ ॥

ਬਾਹਿਰਿ ਨਵਾਸੁ ਵਣਾਸ ਪਾਤਿਅੰਦਾਇ ਦੇਅਨ
ਸੇਖਖਰਾਬਾਹੁ ਕਮੇਅਦਿਰਸੰਕੁਕੋਕੁਦਰਾਤਿ
ਕਿਸਦੀਕਰੈਜਬਾਬਾਜਾਹਰਪੀਰਗੁਰਗੁਰ
ਬਾਬਾਅੰਗਹੁਉਮੰਗੁਉਪਾਇਓਨੁਰੰਗਹੁ
ਤਾਣੁਤਰੰਗੁਉਠਾਇਆਗਾਹਿਰਗੀਰੀਰੁਗ
ਹੀਰੁਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਦਾਇਆ
ਦੁਖਸੁਖਦਾਰਾਦੇਇਹਾਰੁਦੁਖਸੁਖਸਮਸਰਿ
ਲੇਖੁਨਲਾਇਆਗੁਰੁਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਗੁ
ਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆਬਿਰਖਹੁਫਲੁ

੨੪੭

ਫਲਤੇ ਬਿਰਖੁ ਪਿਉ ਪੁੰਤਹੁ ਪੁਤੁ ਪਿਉ ਪਤੀਅ ॥
ਇਆ ਪਾਰਬਹੁ ਪੁਰਨੁ ਬਹੁ ਸਬਦ ਸੁਰ
ਤਿਲਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਬਾਬਾ ਦੇਗੁਰ
ਅਗਦੁਆਇਆ ॥ ੫ ॥ ਪਾਰਸੁ ਹੋਆ ਪਾਰਸਹੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਣਾ ਚੰਦਨੁ ਹੋ
ਆ ਚੰਦਨੁ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਰਹਾ ਤਿਵਿ ਚਿਰਹ
ਣਾ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿਵਿ ਚਿਗੁਰਮਾਤਿ ਸੁ
ਖਦੁਰਮਾਤਿ ਦੁਖੁ ਦਹਣਾ ਅਚਰ ਜਨੈ ਅਚ
ਰਜੁ ਮਲੈ ਵਿਸਮਾਵੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਮਹਣਾ

ਅਪਿਓਪੀਅਦੁਨਿਬੁਰਬੁਰਲੁਅੰਜਰੁਜਰ ੨੪੮
ਦੁਅਸਹੀਅਦੁਸਹਣਾਸੇਚੁਸਮਾਦਾਸੇਚ
ਵਿਚਿਗਾਡੀਗਾਹੁਸਾਧਸੀਗਿਵਹਣਾਥਾਥਾ
ਏਘਾਰਿਚਾਨਟੁਲਹਣਾ੬ਸਬਏਸਬਦੁ
ਮਿਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅਘੜਘੜਾਏਗ
ਹਣਾਕੁਾਇਕੁਗਾਤਿਕੁੈਚੋਲਣਾਆਪੁਗਣਾ
ਇਨਖਲਹਲੁਖਹਣਾਦੀਨਦੁਨੀਦੀਸਾਹਿ
ਬੀਗੁਰਮੁਖਿਗੋਸਨਸੀਨੀਬਹਣਾਕਾਹਣ
ਕਹਣਸਮਰਬੁਹੈਹੈਇਅਫੁਲੁਫੁਲੁਅੰਦਰਿ

ਇਆ ਰਹਰਾਸੀਰਹਿਰਾਸਿਰੰਪੰਰੀਪੰਜਗੁ
ਪੰਰੀਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖੁਸੁਖਫਲੁਅਮਰ
ਪਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਰਾਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਲਾਇਅ ॥
ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖੁਉਪਾਇ
ਸਮਾਇਆ ਵਰਤਮਾਨੁਵੀਹਾਇਸਦੇਰੋਇਉ
ਕੀਹਸਹਜਪਾਰਿਆਇਆ ਸਚਅਮਰੁ
ਅਮਾਰਿਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁਸੁਰਤਿਪਰ
ਚਾਇਕੈਚੇਲੇਤੇਗੁਰਗੁਰਤੇਚੇਲਾ ਵਾਟਾਤਾ
ਣਾਆਖੀਐਸੁਤੁਇਕੁਹੋਇਕੁਪੜਾਐਲਾਹੁ

ਧਰੁਦਰੀਵਖਾਲੀਐਦਰੀਅਹੁਮਖਵਕਾਜੁਸੁ ੨੫੦
ਹੇਲਾਮਿਸਰੀਖੰਡੁਵਖਾਲੀਐਜਾਵਕਮਾਦ
ਹੁਰੇਲਾਪੇਲਾਖੀਰਿਖੰਡੁਪਉਮੇਲਿਕਰਿ
ਅਤਿਵਿਸਮਾਦਸਦਰਸਕੇਲਾਪਾਨਸੁਪਾ
ਗੀਕੋਬੁਮਿਲਿਚੂਨੇਰੀਗੁਸੁਰੀਗੁਸੁਹੇਲਾਪੇਤ
ਪਰਵਾਣੀਕੁਨਵੇਲਾ੧੦ਗਿਲਮਿਲਿਫੁਲ
ਅਮੁਲਜਿਉਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਸੁਗੰਧਦੁਲੇਲ
ਖਾਸਾਮਲਿਮਲਿਸਿਰੀਸਾਦੁਸਾਹਕਪਾਹ
ਚਲਤੁਬਹੁਖੇਲਾਗੁਰਮੁਰਤਿਗੁਰਸਬਦੁਹੈ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਾਇਆ ਮੁਤਵੇਲਾ ਦੁਨੀਅ ॥
 ਕੁੜੀ ਸਾਹਿਬੀ ਸੰਚੁ ਮਲੀ ਸਚਗਰ ਬਿਗਰੇਲਾ
 ਦੇਵੀ ਦੇਵਦਭਾਇ ਅਨੁ ਨਿਉ ਮਿਰਗਾ ਦਲਦੇ
 ਖਿਬਘੇਲਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਪਿਛੈ
 ਲੋਗੋ ਨੰਕਨ ਕੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਚਾ ਅਮਰੁ
 ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਹੋ ਅਸਤਿਗੁਰਹੁ ਅ
 ਚਰਜੁ ਅਮਰੁ ਅਮਾਰਿ ਦਰਤਾਇਆ ਜੋਇ
 ਕਾ ਸੋ ਬੈਠਣਾ ਸੋਈ ਸੰਚਾ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ
 ਘੋਲਿ ਖਜਾਨਾ ਸਬਦਦਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਮੇ ॥ ੨੫

ਲਿਖਿਲਾਇਆ ਗੁਰਚੇਲਾ ਪਰਵਾਨ ਕਰਿ ३੫੧
ਚਾਰ ਦਰਨ ਲੇਖੇ ਪੀਠੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੁਧਿ ਆਈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਿ ਦੁਜਾ ਕੁ ਉਮਿਦਾਇ
ਆ ਕੁਲਾਧਰ ਮੁਗੁਰ ਸਿਖ ਸਭ ਮਾਇਆਇ
ਚਿਉਦਾ ਸੁਰਤਾਇਆ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਬਾਦੁ ਬਦਾ
ਇਆ ੧੨ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇ ਸੁਕਰਿਆ
ਦਿਜੁਗਾਇ ਸਬਦੁ ਦਰਤਾਇਆ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਕੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇਸੈ ਸਾਰੁ ਤਰਾਇਆ
ਕਲੀਕਾਲ ਇਕੁ ਪੈਰੁ ਹੋਇ ਚਾਰ ਦਰਨ ਕਰਿ

ਧਰਮੁਧਰਾਇਆ ਭੁਲਾਭੁਲਾਭੁਲਿਆਈ
ਅਹੁਪਿਅਦਾਦੇਦਾਰਾਹੁਚਲਾਇਆ ਅਮਗ
ਮਅਰੋਚਰਗਹਟਗਾਤਿਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵ
ਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ਅਪਰੰਪਰਾਮਗਾਇ
ਬੋਧਿਪਰਮਾਤਿਪਾਰਦਾਰੁਨਪਾਇਆਆ
ਪੇਆਪਿਨਾਪੁਜਲਾਇਆ ੧੩ ਰਾਗਦੇ
ਖਨੀਰਵੇਖੁਹੈਗਾਨੁਜੋਗੁਦਰਤੋਦਰਤੁਰਾਅ
ਨਸਾਦਚਾਕਰਮਣਾਮਰਮੁਨਜਾਪੇਅਪਰਮ
ਪਾਰਾਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੈਆਦਾਨੀਦੇਦਸਬਲੁ

ਸਤੁਸੰਗੁਉਧਾਰਾ ਸਹਜਸਮਾਇਅਗਾ ੨੫੨
ਧਿਭੋਧਿਸਤਿਗੁਰੁਸੰਚੁਸਦਰਵਹਾਰਾਗੁ
ਰਾਮਰਹੁਗੁਰਗਾਮਦਾਸੁਜੇਤੀਜੋਤਿਜਗਾ
ਉਜੁਹਾਰਾ ਅਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਅ
ਨਹਦਬਾਣੀਨਿੰਬੁਰਧਾਰਾ ਤੁਖਤੁਬਖਤੁਪ
ਰਗਦੁਪਹਾਰਾ ੧੪ ਪੀਉਦਾਦੇਜੇਵੇਹਾਪੜ
ਦਾਦੇਪਰਵਾਣੁਪੜੇਤਾਗੁਰਮਤਿਜਾਗਿਜ
ਗਾਇਦਾਕਲਜੁਗਾਅਦਿਰਕਉੜਸੇਤਾਦੀ
ਨਦੁਨੀਦਾਖੀਮੁਹੋਇਗੁਰਾਅਬਰਬਲੁਖੀਮਖ

ਲੋਤਾ ਭੁਓਜ ਲੁਭੁਓਨ ਬਿਆਪਈ ਗੁਰਬੇ
ਹਿਥ ਚਕ੍ਰਿਖਾਇਨ ਗੋਤਾ ਅਵਗੁਣ ਲੋਗੁਟ
ਵੈਕਟੈ ਗੁਰਹਟਨ ਲੋਵਟ ਜੁਸਓਤਾ ਮਿਆਲਿ
ਆਮੁਲਨ ਵਿਛੁੜੈ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਾਰਪਰੇ
ਤੁਮ ਮੇਲ ਕਰੇਨ ਹੋਵਈ ਗੁਰਸਰਵਾਰਿ ਨਿਰਮ
ਲਜਲਧੋਤਾ ਬਾਬਟੇ ਕੁਲਿਕਵਲੁ ਅਛੋਤ
੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾ ਸੰਚਦਾਂ ਸੰਚਿ ਮਿਲੇਸ
ਚਿਅਰ ਸੰਜੋਗੀ ਪਰਬਾਰੀ ਪਰਵਾਰਇ
ਚਿਭੋਗ ਗੁਰਗਤਿ ਰਜੇਰ ਸੰਭੋਗੀ ਅਸਾਇ

ਚਿਨ੍ਹਿਤਾ ਸੁਰੋਇ ਜੋਗ ਸੁਗਾਤਿ ਜੋਗੀ ਸਰੁ ਜੋਗਿ ੨੫੩
ਦੇਵਾ ਰਹੈ ਨ ਮੰਗੀ ਮੇ ਮਰੈ ਨ ਹੋਇ ਦਿਜੋ ਗਾਇ
ਜੋਗੀ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਹੋਇ ਪਾਇ
ਤਕ ਦੁਰੋਗਾ ਅਰੋਗੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਸਹਿ ਗੁ
ਰਮਤੀ ਸੀਧੇ ਹਰਖੁ ਨ ਅਪਦਾ ਸੋਗੀ ਦੇਹਿ
ਬਿਦੇਹਿ ਲੋਗਾ ਅਲੋਗੀ ੧੬ ਸਰੁ ਨ ਸਾਹਿ
ਬੁਝਿ ਕੁਹੈ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਹੋਇ ਨ ਹੋਗੀ ਅਹਾ ਜਿ
ਸਰੋਵਰਿ ਪਰਮਹੰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਤੀ ਮਾਣਕ
ਚੋਗੀ ਖੀਰਨੀ ਗਜਿ ਉਕੁਰੁ ਸਚੁ ਤਜੁ ਲੁਕੁ ਜ

ਦੁਗੁਰਗਿਆਨਾ ਅਧੋਗੀ ਇਕਮਾਨਿ ਇੰਕੁ
ਅਗਥਣਾ ਪਰਹਾਰਿ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਦਰੋਗੀ ਸ
ਬਦਸੁਰਗਿ ਲਿਵਸਾਧੀ ਗਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ
ਅਗਥਘਰੋਗੀ ਜੈਮਣ ਮਰਣਹੁ ਬਾਹਰੇ
ਪਰਉਪਕਾਰ ਪਰਮ ਪਰਜੋਗੀ ਰਾਮਦਾਸ
ਗੁਰਅਮਰਸਮੇਗੀ ੧੭ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਆਖੀਐ ਅਕਲ ਅਜੋਨਿ ਅਕਲ ਅਪਾਰ ॥
ਰਵਸਾਸਿ ਜੋ ਤੁਓਦੇ ਤਿਲੁ ਘਪਰਮ ਜੋ ਤਿ
ਪਰਮੇ ਸਰੁਪਿ ਆਰਾ ਜਗਮਗ ਜੋ ਤਿ ਨਿਰੰ

ਤੁਰੀਜਗਜੀਵਣਜਗਜੇਜੇਕਾਰਾਨਮਸ ੨੫੪
ਕਾਰਸੰਸਾਰਵਿਚਿਆਦੇਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਓ
ਧਾਰਾਚਾਰਿਵਰਨਾਇਅਦਰਸਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਾਰਗਿਸੰਚੁਅਚਾਰਾਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਾਨੁ
ਇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਕੁਗਾਇਕੁਗਤਿਨਿਸਤਾਰਾ
ਗੁਰੁਅਰਜਨਲੁਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ੧੮
ਪੰਓਦਾਦਾਪਕੁਦਾਦਿਅਹੁਕੁਲਦੀਪਕੁਅ
ਜਗਦਰੁਨੇਤਾਤਖਤੁਬਖਤੁਲੇਖਾਇਆਸ
ਬਦਸੁਰਤਿਦਾਪਾਰਿਸਪਤਾਗੁਰਬਾਣੀਉ

ਰੂਰੂਰੂਰੀਕੀਰਤਨੁਕਥਾਰਹੈਰੀਗਰੰਤਾਧੁ
ਨਿਅਨਹਾਇਨਿਝੁਰੁਝਹੈਪੁਰਣਧੇਮਿਅਮਿ
ਓਰਸਮੰਤਾਸਾਧਸੀਗਾਤਿਹੈਗੁਰਸਭਾਰ
ਤਨਪਦਾਰਥਦਣਜਸਹੰਤਾਸੋਚੁਨੀਸਾਣੁ
ਦੀਬਾਣੁਸਚੁਸੋਚੁਰਾਣੁਸਚੁਮਾਣੁਸਹੰਤਾ
ਅਬਚਲੁਗਾਜੁਹੈਆਸਣਖੰਤਾ॥੯॥ਢਾਢੇ
ਚੰਕਨਿਦਾਇਓਨੁਸਿਖਸੀਗਾਤਿਮਾਵੈਅਗਣ
ਤਾਲੰਗਾਰੁਚਲੇਗੁਰਸਬਾਇਪੁਰੇਪੁਰੀਬਣੀ
ਬਣੰਤਾਗੁਰਮੁਖਿਛੁੜਨਿਰੰਜਨੀਪੁਰਨਬ੍ਰਹ

ਮੁਖਗਮਪਦਧੰਤਾ ਦੇਦਕਤੇਬਅਗੋਚਰਾ ੨੫੫
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਾਧਸੰਗੁਸੰਤੁਆਮਾਇਅ
ਦਿਬਿਉਦਾਸੁਕਰਿਗੁਰਸਿਖਜਨਕਾਅਸੰਖ
ਤੁਗੰਤਾਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਜਾਣੀਐਅਕਬ
ਕਥਾਅਬਗਤਾਅਬਗੰਤਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲੁਸਹਜਸੁਗੰਤਾ ੨੦ ਹਰਖਹੁਸੈਗਾਹੁਬਾਹ
ਹਾਹਰਣਤੁਰਣਸਮਰੰਬੁਸਰਿੰਦਾ ਰਸਕਸ
ਰੂਪਨਰੋਖਿਦਿਬਿਰਾਗਰੰਗਨਿਰਲੇਪੁਰਹੰਦ
ਗੋਸਾਇਗਿਆਨਅਗੋਚਰਾਬੁਧਬਲਬਰ

ਨਬਿਬੇਕਨਛੰਦਾ ਗੁਰਗੋਇੰਦੁਗੋਇੰਦੁਗੁ
ਗੁਰਗੋਇੰਦੁਸਦਾਇਗਸੀਦਾ ਅਚਰਜ
ਨੇਅਚਰਜਮਿਲੇਵਿਸਮਾਵੇਬਿਸਮਾਦੁਮਿ
ਲੀਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਚਲਣਾਖਿਡੇਧਾ
ਰਿਕਾਰਨਿਬਹੀਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਚਲੀਦਾ ੨੧ ਹੀਸਹੁਰੀਸੁਗਿਆਨਕਰਿਦੁਪੈ
ਵਿਚਹੁਕਢੈਪਾਣੀ ਕਛਹੁਸੰਛੁਧੀਆਨੁਧ
ਰਿਲਹਿਰਨਬਿਆਪੇਘੁਮਿਟਬਾਣੀਕੂਜ
ਹਕੂਜਦਖਣੀਐਸਿਮਰਣੁਕਰਿਉਝੈਅਸ

ਆਣੀ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਗਿਆਨ ੨੫੬
ਇਆਨਾ ਸਿਮਰਾਇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਏ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋ ਨਿਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਜਗ ਅੰਦਰ
ਜਾਣੀ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੈ ਇਗਰ ਬੁਨਿਦਾ
ਰਿਗਰੀ ਬੀਆਣੀ ਪੀਚਰ ਹੋਵੇ ਦੁਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਾਣੀ ੨੨ ਗੁਰ ਹੋਵੇ ਗੁਰ ਦਰੀਆ ਉਦਿਰਿ
ਮੀਨ ਕਲੀਨ ਹੋਵੇ ਨਿਰ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਨੁ ਦੇ
ਖਿ ਪਤੰਗਾ ਨਿਉ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ
ਸਬਦ ਸੁਰ ਤਿਲਿਵ ਅੰਗਾ ਨਿਉ ਭੀ ਕੁਪ

ਈਚਿਤਿਅਵਰੁਨਾਮਾਣੀ ਚਰਦਕਵਲ
ਅਲਿਭੁਵਰਜਿਉਸੁਖਸੀਪਟਵਿਚਿਰੇਣੁ
ਹਾਣੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਵਿਸਰੇਬਾਬੀਹੇਜਿਉ
ਅਖਿਵਖਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮ
ਰਸੁਸਹਜਸਮਾਧਸਾਧਸੰਗਜਾਣੀਗੁਰ
ਅਰਜਨਵਿੰਦਹੁਕੁਰਬਾਣੀ੨੩ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇ
ਆਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰਜੋਤਿਇਕਦੁ
ਇਨਾਵਧਰਾਇਆਪੁੰਡੁਪਾਅਹੁਪਿਉਪੁੰਡ

ਤ੍ਰੇਵਿਸਮਾਦਹੁਵਿਸਮਾਦਸੁਣਾਇਅਯਾਬਿ ੨੫੭
ਰਖਹੁਫਲੁਫਲਤੇਬਿਰਖੁਅੰਚਰਜਹੁਅ
ਚਰਜੁਸੁਹਾਇਅਯਾਨਦੀਕਿਨਾਰੇਆਖੀਅ
ਨਿਪੁਛੇਪਾਰਾਵਾਰੁਨਪਾਇਅਯਾਹੋਰਸਿਅ
ਲਖੁਨਲੇਖੀਐਗੁਰਚੇਲੇਅਲਿਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਅਯਾਹਾਰਿਗੋਵਿਦੁਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਇਅਯਾ ੨੪ ਨਨਿਰੀਕਾਰੁਨਨਕਦੇਉਨਿਰੀਕਾ
ਰਆਕਾਰੁਬਣਾਇਅਯਾਗੁਰਅੰਗਦੁਗੁਰ
ਅੰਗਤੇਰੀਗਹੁਜਾਣੁਤਰੀਗੁਉਠਾਇਅਯਾ

ਅਮਰਦਾਸੁ ਗੁਰਮੀਰਾਦਹੁ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪਿ ਚ
ਲਤੁ ਵਰਤਾਇਆ ਗੁਰਮਾਮਰਹੁ ਗੁਰਮ
ਦਾਸੁ ਅਨਹਦਨਾਦਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਮਦਾਸੁ ਅਮਰਜਨੁ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਦਰਪਨਿ
ਵਿਚਿ ਵਿਖਾਇਆ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਮਰ
ਜਨੁ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ ਨਾਉ ਸਦਾ ਆਗੁ
ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਹੋਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ
ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜਗਤੁ
ਰਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਚਉਥੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆ ॥ ੨੫੮ ॥
ਦੇਸੁ ਕਰਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੁ ਕਰਹਾਇ ॥ ਆ
ਦੇ ਕੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਗੁਰਗੋਇ ਦੁਨ ਭ੍ਰਮ
ਦਵਾਇ ॥ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰ
ਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ॥ ਆਸਾ
ਧਸੰਗਤਿ ਅਗਾਧਿ ॥ ਆਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ
ਅਛਲੁ ਲਾਇ ॥ ਆਰਿ ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰ
ਕਰਿ ਇਕ ਕਵਣੁ ਪਸਾਉ ਪਸਾਇ ॥ ਆਰੋਮ
ਰੋਮਾਦਿ ਚਿਰਾਖ ਚਿਨ੍ਹ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਸ

ਮਾਇਆ ਸਾਧਨ ਨ ਗੁਰਚਰਨ ਪਿਆਉ
ਆ १ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਾਰਿ ਦਹਾਇ
ਸਿਬਾ ਰਹਵਾ ਦਨ ਧਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਤਿਗੁ
ਰਗਿਆਨੁ ਜਟਾਇਆ
ਸਿਲਾ ਅਲੂਟੀ ਚਟਟੀ ਚਰਟ ਕਵਲ ਚਰ
ਟੇ ਦਕੁ ਪਿਆਇਆ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਿਹ ਚਲੁ ਰਿ
ਤ ਕਰਿ ਸੁਖ ਸੰਪਦਾ ਵਿਰਿਨਿ ਜਪੁ ਰੁਛਾਇਆ
ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ ਪਰਹਰੇ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਅ
ਪਰਸੁ ਰਹਾਇਆ ਸਾਧਿਅ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰ

ਗਿਆਇਆ **੨** ਸਿਉ ਵਕੁ ਬੀਉ ਸਜੀਉ ॥ ੨੫੯ ॥
ਰੇ ਵਕੁ ਰਿਦਿ ਸਬਾਰੁ ਬਿਰਖੁ ਉਪਜਾਇਆ
ਨ ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ਸਹਿ ਸਫਲ ਫਲ ਫਲਾਇਚਿ
ਬਹੁ ਬੀਅਸ ਮਾਇਆ ਦੁਰੀਆ ਚੰਦੁ ਮਗ
ਸਾਜਿਉ ਆਇ ਪੁਰਖ ਆਦੇ ਸੁਕਰਾਇਆ
ਤਾਰੇ ਅੰਗੁਲੁ ਸੰਤਨ ਨਧਰ ਮਸਾਲ ਸਚਖੰਡੁ
ਵਸਾਇਆ ਪੈਗੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਆਪੁਗ
ਵਾਇਨ ਆਪੁ ਜਣਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ
ਫਲੁ ਪੂਜਿ ਵੈਨਿ ਹਰ ਲਵਾ ਸੁਅਗਾ ਸਚਕਾ

ਇਆ ਸਰੁਤਾਰੇ ਚਉਫੇਰਿ ਰਹਿ ਗਏ ਆ
ਨਾ ਮਾਛੀ ਬਾ ਆਖੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੁਖਿ
ਰੁਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈ ਆਖੀ ਬਾ ਮੁਦ ਦੇਹੁ ਰੰਗ
ਤਮਜਾਤਿ ਕਰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਨਾ ਮਾ ਪਕੜੈ
ਉਤਾ ਲਿਆ ਬਹਿ ਪਿਛਵਾੜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ
ਰੁਗਤ ਵਡਲੁ ਅਖਾਇ ਦਾਫੇਰਿ ਦੇਹੁ ਰਾਖੈ
ਰਖਾਈ ਦਰਗਹ ਮਾਣਨਿ ਮਾਣਿ ਅੰਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਤਮ ਪਦ
ਦੀਨੀ ਚਜਾਤਿ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਪਏ ਪਾਗਿ ਆਈ

ਨਜਿਉਲੀਦਾਦੇਨੀਰੁਚਲਿਜਾਈ॥ ਅਸ ੨੬॥
ਰੁਬੁਭੀਖਣੁਰੁਗਰੁਹੇਬਿਰੁਸੁਦਿਖਲੀਪ
ਤਿਸਰਣਾਈ॥ ਧੰਨਜੰਦੁਦਖਾਣੀ॥ ਮੇਸਥ
ਨਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕਸਾਈ॥ ਰੁਗਰੁਕਖੀਰੁ
ਜੁਲਾਹਨਾਨਾਛੀਧਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥
ਕੁਲਿਰਦਦਾਸੁਚਮਾਰੁਹੇਸੇਂਦੁਸਨਾਤੀਅ
ਦਰਿਨਾਈ॥ ਕੋਇਲਪਾਲੇਕਾਦੁਦੀਅੰਤਿ
ਅਲੇਅਪਟੇਕੁਲਜਾਈ॥ ਕਿਸਨੁਜਸੇਧਾ
ਪਾਲੇਆਦਾਸੁਦੇਵਕੁਲਕਦਲੁਸਦਾਈ॥

ਸਿਪਾਅਭੁੰਡਾਨਵੀਚਾਰੀਐਭੁਗਤਾਜਾਤੇ
ਸਨਾਤਿਨਕਾਈ। ਚਰਣਕਵਲਸਾਤਿਭੁਗਤ
ਰਣਾਈ **ਪ**ਰੇਖੁਖਖਰੀਮਸਰੀਮਖੀਮੇਲੁ
ਮਖੀਰੁਭਿਪਾਇਆ। ਪਾਟਪਟੇਬਰਕੀਕ੍ਰਿ
ਅਹੁਕਵਿਕਵਿਸਟਾਕਿਰਤਾਸੁਬਟਾਇਆ
ਮਲਮਲਹੋਇਵਕ੍ਰੇਵਿਅਹੁਚਿਕਕ੍ਰਿਕਵਲੁ
ਕੁਵਰੁਲੋਕੁਇਆ। ਨੀਉਮਾਟਿਕਾਲੇਸਪ
ਸਿਰਿਪਥਰੁਹੀਰੇਮਾਟਕਛਾਇਆ। ਜਾਟੁ
ਕਥੁਰੀਮਿਰਗਤਨਿਨਾਉਭੁਗਉਤੀਲੋਹੁਪ ੨੬

ਕ੍ਰਮਇਆਨਾਮੁ ਸਕ ਬਿਲੀਅਨੁ ਮੇਦੁ ਕਰਮ ॥ ੩੬੧ ॥
ਜਲਸਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਾਮਹਾ ਕਾਇਆ ਨੀਚ
ਜੇਨ ਉਤਮ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਲਿ ਧੇਰਾ
ਪਹਿਲਾ ਦਵਾਇ ਦੁਪੁਰੀ ਦੀਇਛਾਇ ਛੰਦਾ
ਕਰੇ ਸਪੁਰਦੁ ਜਗੁ ਸਉਇ ਕਾਇ ਕੋਰੁ ਜਗੁ
ਕਰੇ ਦਾ ਬਾਦੁ ਨ ਰੂਪੀਆਇ ਕੋ ਗਰਬੁ ਨੀਦਾ
ਰਿਗੁਗਤ ਉਧਰੇ ਦਾ ॥ ਏਵਾ ਸਣਨੇ ਪਰਹਰੇ
ਜਾਇ ਪਤਾਲ ਸੁਹਕੁ ਅੰਬੀ ਬੀਦਾ ॥ ਬਲਿ ਛਲਿ
ਆਪੁ ਛਲਾਇ ਓਨੁ ਦਰਦਾ ਜੇ ਦਰਦੁ ਹੋਈ

ਦਾ ਸ੍ਰੁਤ ਬੁੰਦਲੋ ਸਿਪਾਜਿ ਉਮੇਤੀ ਚੰਡੀ ਸ ।
ਰਿਸੁਰੀਦਾ ਹੀਰੋ ਹੀਰਾ ਬੋਧੀ ਮਲੰਦਾ ॥
ਨੀਚ ਹੁਨੀ ਚੁਸਦਾ ਦੁਲਾ ਕੀੜੀ ਹੋਇ ਨਾ ਆ
ਪੁਗਦਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਾ ॥
ਕਤਖੰਡੁ ਸਹੀਸ ਸਮਾਏ ਗੰਧ ਅਸ ਕਰਦੀ ॥
ਸੁਲੋ ਨਿਖੈ ਧਰੀ ਤਿਥੈ ਚਲਿ ਜਾਏ ਭੁਲੈ ਖੰਡੁ
ਜੁਰੇਤੁ ਦ੍ਰਿਚਿ ਖੰਡੁ ਦਾਣਾ ਚੁਟਿ ਚੁਟਿ ਖਾਏ ॥
ਭੁੰਗੀ ਦੇ ਭੁੰਜਾਇ ਮਾਰਿ ਹੋਵੈ ਭੁੰਗੀ ਮਾਰਿ ਜੀ
ਵਾਏ ਅੰਡਾ ਕਛੁ ਕੁੰਜ ਦਾ ਅਸਾ ਦ੍ਰਿਚਿ ਨਿਰ ।

ਸੁਦਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮਿਖੁ ਸੁਖਦ
ਲੁਖਾਏ ॥ ਸੁਰਜਪਾਸਿ ਬਿਆਸੁ ਜਾਇ
ਹੋਇ ਭੁਟਹਟਾ ਕੀ ਨਿਸਮਾਣਾ ਪਵਿਟਿਹਾਇ
ਆਪਾਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਲਮੀਕ
ਮਨਿ ਭੁਟਾਨਾ ਆਇ ਬਿਆਸੁ ਦੁਖਾਈਐ
ਕਾਥਿ ਕਾਥਿ ਸਾਸਤਰ ਦੇ ਦੁਪੁਰਾਣਾ ਲਗਾਇਉ
ਨਿਉਪਦੇਸਿ ਆਗੁਗਾ ਤਿਭੁਗਾ ਦਤੁ ਪਵਿਟਿ
ਤੀਆਣਾ ਚਉਦਹਾਇਆ ਸੋਧਿ ਕੋਪਰ
ਉਪਕਾਰੁ ਅਚਾਰੁ ਸੁਖਾਣਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ

੨੬੨

ਦਾ ਸ੍ਰੁਤ ਬੰਦ ਲੋ ਸਿ ਪਾ ਨਿਉ ਮੇ ਤੀ ਚੰਡੀ ਮ ।
ਰਿਸੁ ਹੀ ਦਾ ਹੀ ਰੋ ਹੀ ਰਾ ਬੋ ਧੀ ਮ ਲੰਦਾ ॥
ਨੀ ਚ ਹੁ ਨੀ ਚੁ ਸ ਦਾ ਦ ਦਾ ਕੀ ਕੀ ਹੋ ਇ ਨ ਆ
ਪੁ ਗ ਦਾ ਏ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਮ ਰ ਗਿ ਚ ਲ ਦਾ ॥
ਕਤ ਖੰਡੁ ਸ ਹੀ ਸ ਸ ਮ ਏ ਗਿ ਪ ਅ ਸ ਕ ਰ ਦੀ ਦ ।
ਸੁ ਲੋ ਜਿ ਥੋ ਧ ਗੀ ਤਿ ਥੋ ਚ ਲਿ ਜਾ ਏ ਰੁ ਲੋ ਖੰਡੁ
ਜੁ ਰੇ ਤੁ ਦਿ ਚਿ ਖੰਡੁ ਦਾ ਦਾ ਚੁ ਟਿ ਚੁ ਟਿ ਖਾ ਏ ਗ
ਗੁੰਗੀ ਦੇ ਭੁੰਜਾ ਇ ਮ ਰਿ ਹੋ ਏ ਭੁੰਗੀ ਮ ਰਿ ਜੀ
ਦਾ ਏ ਅੰਤੁ ਕ ਛੁ ਕੰਜ ਦਾ ਅ ਸਾ ਦਿ ਚੇ ਨਿਰ ।

ਸੁਦਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸੁਖ
ਲੁਖਾਏ ॥ ਸੁਰਜਪਾਸਿ ਬਿਆਸੁ ਜਾਇ
ਰੇਇ ਰੁਟਹਟਾ ਕੀ ਨਿਸਮਾਣਾ ਪੜ੍ਹਿਦਾਇ
ਆਪਾਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਲਮੀਕ
ਮਨਿ ਰੁਟਾਣਾ ਆਇ ਬਿਆਸੁ ਦੁਖਾਈਐ
ਕਾਬਿਕਾ ਬਿਸਾਸੁ ਤਵੇਦੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਹਇ ਮੁ
ਨਿਉ ਪਦੇ ਸਿਆਹੁ ਗਾਤਿ ਰੁਗਾਵਤੁ ਪੜ੍ਹਿਯ
ਤੀਆਣਾ ਚਉਦਹ ਦਿਵਿ ਆਸੇ ਧਿਕੈ ਪਰ
ਉਪਕਾਰੁ ਅਚਾਰੁ ਸੁਖਾਣਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ

੨੬੨

ਸਾਧਸੰਗੁਪਾਤਿਤਉਧਾਰਣੁਬਿਰਦੁਦਖਾਲੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਤਿਪਰਵਾਲੁ ॥
ਬਾਰਹਵਰੇਗਰਗੁਸਿਵਸਿਜਮਦੇਹੀਸੁਖਿ
ਲਈਉਹਾਸੀਆਇਆਇਰਿਅਤੀਤੁਰੇ
ਇਮਨਹਰਬੁਧਿਨਈਦਿਖਲਾਸੀਅਪਾਅਬਿ
ਅਸਪਰਬੋਧੀਆਗੁਰੁਕਰਿਜਨਕਸਹਜ
ਅਗੁਆਸੀਤੁਜਿਦੁਰਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਲ
ਈਸਿਰਿਧਾਰਿਜੁਠੀਅਲੀਸਾਬਾਸੀਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁਅਤੇਸੁਕਰਿਗਰਬੁਨਿਵਾਰਜਗਤਿ

ਗੁਰਦਾਸੀ ਘੇਰੀਘੇਘਾਖਕੋਇਗੁਰਮਤਿ ੨੬੩
ਭਾਉਭੁਗਤਿਪਰਗਾਸੀਗੁਰਮੁਖਸੁਖਟ
ਲੁਸਹਜਨਿਦਾਸੀ ੧੦ ਗਾਜੁਜੇਗੁਹੇਜਨਕ
ਦੇਵਭਾਭੁਗਤਿਕਾਰੀਦੇਦੁਦਖਾਣੈਸਾਨਿਕਾ
ਇਕਨਾਰਦਉਦਾਸਖਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀਤੁ
ਸੁਹਾਣੈਜੇਗਭੋਗਲਖਲੰਘਕੋਗੁਰਸਿਖ
ਸਾਧਸੀਗਤਿਨਿਰਥਾਣੈਆਪੁਗਣਾਇ
ਇਗੁਰਣਾਆਪੁਗਣਾਏਆਪੁਸਿਧਾਣੈ
ਗੁਰਮੁਖਮਾਰਗੁਸੰਚਦਾਘੇਰੀਪਵਣਾਗ

ਜੋਗਣੇ ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੇ ਗੁਰਮ
ਤਿਰਿ ਵੇਗਰੀ ਬੀਅਣੇ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ
ਟੁਨਿਆਣੇ ੧੧ ਸਿਰ ਉਚਾ ਮਾਰਿ ਮਾਨੁ
ਚਿਕਾਲਖ ਭਾਰੇ ਆਕਾਲੇ ਵਾਲਾ ਕੁਰਦੇ
ਕਾਲਖ ਭਾਰੇ ਪਿਪਟੀ ਆਂਕਾਲਖ ਸੁਰਾਲਾ
ਲੋਇਟ ਕਾਲੇ ਜਾਣੀ ਅਨਿਦਾ ਕੀ ਮੁਛਾਂਕ
ਰਿਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਨਕ ਅੰਦਰ ਨਕ ਬਾਲਖ
ਲੁਇਲੁਇ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲਾ ਉਚੇ ਅੰਗਨ
ਪੁਜੀ ਅਨਿਚਰਟ ਪੁਕ੍ਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਰਮ ਸਾ

ਲਾ ਪੋਰਨਖ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੁਰਾਰਿ ਉਚਾਇ ॥ ੨੬੪ ॥
 ਨਿਦੇਹ ਦੁਰਾਲਾ ਸਿਰਧੋ ਦੁਲਾ ਅਪਾਇ ਕੁਰੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਰਣੇ ਦਕਜਾਗਿ ਕੁਲਾਲਾ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਲ
 ਟਿਰਿਧਰਤੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ਧਰਤੀ ਟਿਰਿਨੀ
 ਰਨਿਦਾਸਾ ਚਰਣ ਕੁਲ ਸਹਣ ਗਤੀ
 ਨਿਹਚਲ ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਸੁਦਾਸਾ ॥ ਕੋਰਖ
 ਬਿਰਖ ਕੁਸਮਾਦਲੀ ਬੁਟੀ ਜੜੀ ਘਾਹ ਅ
 ਬਿਨਾਸਾ ਸਰਸਾਇ ਰਿਗਿਰਿ ਮੇਰ ਬਹੁਰ

ਤਨਪਦਾਰਥਭੋਗਾਬਿਲਾਸਾ ਦੇਵਸਥਲਤੰ
ਰਥਪਟੇਰੰਗਾਰੂਪਰਸਕਸਪਰਗਾਸਾਗੁ
ਰੇਥੇਰਹਗਾਸਿਕਰਿਗਾਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਾਤਿ
ਗੁਟਤਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਆਸਨੰ
ਰਾਸਾ ੧੩ ਰੇਅੰਰੇਅੰਦਿਚਿਰਖਿਨੁਕਰਿਬੁ
ਰਮੰਕਰੋਕ੍ਰਿਸਮਾਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨ
ਬ੍ਰਹਮਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖਦਾਈਚ
ਰਿਵਰਨਗੁਰਸਿਖਹੋਇਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸਤਿ
ਗੁਰਸਰਣਾਈ ਨਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਿਮਰ

ਇਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਾਇ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੨੬੫ ॥
ਗੁਇਰੁ ਗਤੁ ਉਪਰ ਮਰਸ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖ
ਤਿਰਿ ਦੇਵ ਸਾਈ ॥ ਏਵ ਰੁਤੁ ਗੁਇਰੁ ਚਾਇ ਦੇਵ ਸਾ
ਧਰ ਰਟ ਪੁਜਾ ਗੁਰਗੁਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫ
ਲੁਕੀ ਮਨਿ ਪਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਵਸੈ ਛੁਹ ਬਰਲਾਇ
ਕੈ ਪਰਨਾਲੀ ਹੋਇ ਵੀਹੀ ਆਵੈ ॥ ਲਖ ਨਾਲੇ
ਉਛਾਲਿ ਚਲ ਨਿਲਖ ਪਰਵਾਹੀ ਦਾਹ ਦਹਾਵੈ ॥
ਲਖ ਨਾਲੇ ਲਖ ਦਾਹ ਦਹਿ ਨਦੀ ਅੰ ਅਰਿ
ਰਲੇ ਰਲਾਵੈ ॥ ਨਉ ਸੋਨ ਦੀ ਨੜਿ ਨਵੇ ਪੁਰਖ

ਪਛਮਿਹੋਇਚਲਾਵੈ ਨਦੀਆਜਾਇਸਮੁੰਦ
ਇਹਿਸਾਗਰਸੰਗਮੁਹੋਇਅਲਾਵੈਸਤਿ
ਸਮੁੰਦਗੜ੍ਹਮਾਹਿਜਾਇਸਮਾਹਿਨਪੇਦੁਤੁ
ਰਾਵੈ ਜਾਇਗੜ੍ਹਪਤਲਹੋਠਹੋਇਤਵੇ
ਦੀਬੰਦਸਮਾਵੈ ਸਿਰਪਾਤਿਸਾਹਾਂਲਖਲ
ਖਾਇਨਦੁਜਾਇਤਵੇਨੋਤਾਵੈ ਅਰਦੇਖਾਰਿ
ਖਾਰਿਦੁਨੀਆਵਾਵੈ ੧੫ ਆਇਕਤੁਥੇਕੇਦੁਇ
ਖੜਗਦੁਇਪਾਤਿਸਾਹਨਮੁਲਾਕਿਸਮਾਵੈ।
ਦੀਹਿਫਕੀਰਮਸੀਤੁਇਹਿਖਿਧਿਖਿਧੋਲੀਰੇ

ਫਿਲਕਾਟੇ ਜੰਗਲ ਅੰਦਰ ਸੀ ਹਵਾਇਏ ੨੬੬
 ਸਤਤੋਂ ਖਸ ਖਸਦਾਟੇ ਸੁਲੀਓ ਪਰਿਖੇਲ
 ਵਾਸਿਧਾਰਿ ਛਤ ਬਜਾਹ ਵੇਕਾਟੇ ਕੋਲੁ ਅੰ
 ਦਰਿ ਪੀੜੀ ਅਨਿਯੋ ਸਤੁ ਪੀਰਿ ਪਿਆਲੇ ਛੁ
 ਟੇ ਲਉ ਥਾਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ ਗਰਬੁ ਗੁਨ
 ਹੀ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੇ ਤੁਝ ਨਿਤ
 ਟੇ ੧੬ ਸੀ ਹਪਸੁਤੀ ਬਕਰੀ ਮਰਦੀ ਹੋਈ ਹ
 ਕੁਹਕੁਹ ਸੀ ਸੀ ਹਪੁਛੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਇ ਇਤੁ
 ਅਉਸਾਰਿ ਕ੍ਰਿਤੁ ਰਹਿ ਸਿਰਹੰਸੀ ਬਿਨਉ ਕਰੇ

ਦੀਬੰਕਗੀਪੁਤ੍ਰਅਸਾਡੇਕੀਚਨਿਖੰਸੀਅਮਕੁ
ਧਤੁਗਾਖਾਧਿਆਂਕੁਹਿਕੁਹਿਖੰਲਉਖੰਲਿਵਿ
ਲੰਸੀਅਸੁਖਾਨਿਗਲਵਾਛਿਕੇਹਾਲੁਤਿਨਾ
ਕੁਕਉਟਹੋਵੰਸੀਗਾਰਬੁਗਾਰੀਬੀਵੇਹ
ਖਾਨੁਅਖਾਨੁਅਕਾਨੁਕਰੇਸੀਜਾਗਿਆ
ਇਆਸਕੁਕੇਇਅਰੇਸੀ ੧੭ ਚਰਣਕਵਲ
ਰਹਗਾਸਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਸਾਧਸੰਗਾਤਿਪਰ
ਗਾਸੀਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕਹੋਇਲੇਖਅਲੇਖ
ਅਮਰਅਥਿਨਾਸੀਕਰਿਚਰਣੇਦਕੁਆਰ

ਮਾਨੁਆਧਿਬਿਅਧਿਉਪਾਸਿਖਲਾਸੀ॥ ੨੬੭

ਗੁਰਮਤਿਅਪੁਗਦਾਇਅਮਾਇਅਮੀਦ

ਰਿਕਰਿਨਿਉਦਾਸੀ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਦਲੀ

ਦੁਹੇਇਨਿਰੀਕਾਰਿਸਚਖੰਡਨਿਦਾਸੀ॥ ਅਬ

ਗਤਿਗਤਿਅਗਾਧਿਭੋਧਿਅਕਥਕਥਾਅਚ

ਰਜਗੁਰਦਾਸੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਆਸ

ਨਿਰਾਸੀ॥ ੨੮ ਸਟਦਟਦਾਕੀਖੇਤੁਇਕੁਪਰ

ਉਪਕਾਰੁਵਿਕਾਰੁਜਟਾਵੈ॥ ਖਲਕਫਾਇਦਦ

ਇਸਟਰਸਾਬੀਧਨੁਹੋਇਬਨਾਵੈ॥ ਖਾਸਾਮਲ

ਮਲਸਿਗੀਸਾਫੁਸੁਤੁਕਤਾਇਕਪਾਹਦੁਦਾਏ
ਲਜਣੁਕਜਣੁਹੋਇਕੋਸਾਧਅਸਾਧੁਸਾਧੁ
ਬਿਰਦਾਏਸੀਗਦੇਖਨਿਰਦੇਖਮੇਖਸੀਗਸੁ
ਭਾਉਨਸਾਧੁਮਟਾਏਪੁਕੁਹੋਏਧਰਮਸਾਲ
ਸਾਧਸੀਗਤਿਪਗਾਧੁਕੁਧੁਮਾਏਕਦਿਕਦਿ
ਸਦਾਕਿਰਤਾਸੁਕਾਰਿਹਰਿਜਸੁਲਿਖਿਪੁਗਾਣੁ
ਸੁਣਾਏਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰੋਜਨਭਾਏ ੧੯
ਪਥਰਾਚਿਤੁਕਰੋਰੁਹੈਚੁਨਾਹੋਏਅਗੀਦਧਾ
ਅਗੀਬੁਝੈਜਲਾਛਿਕੁਕਿਐਚੁਨੈਅਗੀਉਠੈ

ਅਤਿਵਧਾਪਾਣੀਪਾਏਹੁਣਿਜਾਇਅ ੨੬੮
 ਗਨਿਨੁਟੁਟੈਅਵਗੁਣਿਬਧਾਜੀਭੁੰਉਭੈਰ
 ਖਿਆਫੁਲੇਪਵਨਿਸੀਗਦੁਖਲਧਾਪਨ
 ਸੁਪਾਗੀਕਬੁਭਾਲਿਰਗੁਸੁਰੰਗਸਪੁਰਦੁਸ
 ਧਾਸਾਧਸੰਗਤਿਭਾਲਿਸਾਧੋਹੋਇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਅਗੰਅਸਾਧੁਸਮਧਾਅਪੁਗਦਾਇ
 ਅਲੇਪਲੁਅਧਾ੨੦"੨੫" ਘੰਚੀ"

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾ

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਂਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿੰਧੁ
ਸਚੇਤੁ ਖਾਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਸਾਧ ਸੀਗਾਤਿ ਸਚਖੀ
ਤਿਵਸੰਦਾ ਸਚੁ ਦੁਰਮਾਣੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸ
ਚਾਹੁ ਕਮਨੁ ਮੁਲਿ ਫਿਰੰਦਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਟਕ
ਸਾਲ ਸਚੁ ਗੁਰਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਸਬਦਿ ਮਿਲੰਦਾ
ਸਚੀ ਭੁਗਾਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਸਚੁ ਰਾਗੁ ਰਤਨ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਭਵੰਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪ੍ਰਹੇਸੁ ਚੁਦੇ
ਹੀ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ਕਰੰਦਾ ਵੀਹਇ ਕੀਰਚਨਾ ਉਚ
ਕੰਦਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸੇ ਸਚੁ ਨਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚੁ

ਨਾਉਧਰਾਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ੨੬੯ ॥
ਕੰਕਾਰੁ ਆਪਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ਹੇ ਕੰਕਾਰੁ ਸ
ਬਦਧੁਨਿ ਚਿਅਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ
ਇਕਦੁ ਹੋਇ ਤਿਨਿ ਦੇਵ ਤਿਹੁ ਮਾਲਿਦਸਾ ਅਵ
ਤਾਰਗਣਾਇਆ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੁ ਹੋ
ਚਹੁ ਦੇਖੇ ਚਿਨਨ ਦਰਿਨ ਆਇਆ ਸੇਖਨਾ
ਗੁਸਿ ਮਰਣੁ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਅਤਿ ਬਿਅਤਿ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਰੁਇਆ ॥ ੨੭੦ ॥
ਅਬਿਧੁ ਧਰਾ ਤਿਵਿਛੋਰਿ ਅਨੁਕਰਾਰੁ ਰਿਕਰਿਕ

ਰਤਾਰੁ ਕਹਾਇਆ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ
ਐਵੇਵੁ ਥੀਆ ਅਗਾਸੁ ਰਹਾਇਆ ਨਉਨਦ
ਅੰਦਰਿ ਆਗਿ ਧਰਿ ਅਰਿ ਨਿਸਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ
ਪਾਇਆ ਨਉ ਅਰੁ ਤੇ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਕਰਿ ਖਾਣੀ
ਬਾਣੀ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਆ ਆਣ ਸੁਜਨ ਸੁ
ਦਲੀ ਭੁਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ
ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਅਲਿਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇਆ ३
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਦਾਤੁ ਰਹੈ ਆਣ ਸੁਜਨ ਸੁ ਅ
ਮੋਲੁ ਦੇਵਾਇਆ ਮੁਹੁ ਅਖੀਨ ਕੁਕੰਨ ਕ

ਸਿਰਖੀਪੇਰਦੇਚਲੇਚਲਾਇਆਤੁਓਰੁਗਾ ੨੭੦
ਤਿਓਪਦੇਸੁਕਾਰਿਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਨੁਦੇਵ
ਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲੇਨਦਣਗੁਰਮੁਖਿਜ
ਪੁਗੁਰਮੰਤੁਜਪਾਇਆਗਤਿਅਰਤੀਸੇ
ਹਿਲਾਮਾਇਆਇਚਿਉਦਾਸੁਰਹਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੋਲਣਨਿਦਿਬਲਣੁਹਬਹੁਦੇਇਨਅ
ਪੁਗਣਾਇਆਚਾਰਪਦਾਰਥਪਛੇਲਾ
ਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਤੁਆਖੀਐਵਡੇਦੀ
ਵਡੀਵਡਿਅਈਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਾਰਿ

ਲਖਦਰੀਆਉਨਕੀਆਤਿਪਾਈ॥ਇਕੁ
 ਵਰਭੰਡੁਅਖੰਡੁਹੈਜੀਅਜੰਤੁਕਹਿਹਿਜਕੁ
 ਦਿਦਾਈ॥ਲੁੰਅਲੁੰਆਇਚਿਰਾਖਿਓਨੁਕਰ
 ਵਰਭੰਡੁਕਰੋਕੀਸਆਈ॥ਕੇਵਡੁਵਡੁਆ
 ਖੀਅੇਕਵਟੁਬਾਉਕਿਸੁਪੁੰਛਾਂਜਾਈ॥ਅਪ
 ਕੋਕੋਇਨਹੀਪਈਸੁਟਿਸੁਟਿਅਖਟੁਆ
 ਖਿਸੁਟਾਈ॥ਸਾਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਪਰਗਾਈ
 ਆਈ॥੫॥ਥੀਅਨੁਮੁਲੁਗੁਰਦਰਸਨੇਪੁ
 ਰਨਬ੍ਰਹਮੁਜਾਂਟਿਜਾਟੇਈ॥ਪੂਜਮੁਲਸਤਿ

ਗੁਰਗੁਰਦਕਰਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਸੁਖਰੇਈ ॥ ੨੭੭ ॥
ਅੰਬੁਮੁਲਸਾਤਿਗੁਰਬਚਨੁਇਕਮਾਨਿਰੇਈ
ਅਰਥੰਕੋਈ ॥ ਐਬਮੁਲਕਿਰਪਾਗੁਰੁਜੀ
ਦਨਮੁਕਤਿਸਾਧਸੀਗਿਸੇਈ ॥ ਆਪੁਗਦਾ
ਇਨਪਾਈ ॥ ਐਆਪੁਗਦਾਈ ॥ ਮਲੈਦੁਰਲੇ
ਈ ॥ ਆਪੁਗਦਾਈ ॥ ਆਪਹੈਸਰੁਕੋਆਪ
ਆਪੇਸਰੁਕੋਈ ॥ ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁ
ਈ ॥ ੬ ॥ ਸਤਨਾਗਿਪਾਪਕਮਾਇਆਇਕਸ
ਪਿਛੰਦੇਸੁਦੁਖਾਲਾ ॥ ਰੇਰੇਨਗਗੀਪੀੜੀਐ

ਦੁਆਪੁਰਿ ਪਾਪੁ ਦੇਸੁ ਕੋ ਦਾਲਾ ਕਲਜੁਗੀ
ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਦਰਤੈ ਧਰਮਾਨਿ ਆਉ ਸੁਖਾ
ਲਾ ਫਲੈ ਕਮਾਣਾ ਤਿਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਜੁਗੀ ਸ
ਫਲੁ ਧਰਮੁ ਤਤ ਕਾਲਾ ਧਾਧ ਕਮਾਣੈ ਲੇਪੁ
ਹੈ ਚਿਤ ਦੇ ਧਰਮੁ ਸੁਫਲੁ ਫਲੁ ਦਾਲਾ ਕੁਇ
ਕੁਗਾ ਤਿਹੁ ਰਪੁ ਰਬ ਕਰਿ ਬੀਜੈ ਨਿਬੀ ਜੁਸ ਬੀ
ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਸਫਲ ਮਨੋ ਰਬ ਪੁਰਨ ਪਾਲ ॥
ਸਤੁ ਜੁਗੀ ਸਾਤਿ ਤੇ ਤੇ ਜਗਾ ਦੁਆਪੁਰਿ ਪੁ
ਜਾ ਬਹਲੀ ਪਾਲਾ ਕਾਲਿ ਜੁਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਾਉਲੇਪਾਰਿਪਵੈਰੁਦਜਲਕੁਰਨਲਾਗਾ ॥ ੨੭੨ ॥
ਰਿਚਰਟਸਤਿਜੁਗੋਇਚਿਤ੍ਰੇਤੈਚਉਖੈਚਰਟ
ਉਕਲਾਹੁਆਪਾਰਿਹੋਏਪੈਰਦੁਇਕਤੈਪੈ
ਰਿਧਰਿਮੁਦੁਖਲਾਮਾਣੁਨਿਆਣੈਜਾਣੈਕੈ
ਬਿਨਉਕਰੈਕਾਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾਗੁਰਿਪੁ
ਰੈਪਰਗਾਸੁਕਾਰਿਪੀਰਜੁਧਰਮੁਸਚੀਧਰਮ
ਸਾਲਾਆਪੋਖੈਤੁਆਪੋਰਖਵਾਲਾ ॥
ਜੀਨਕੁਉਤਿਨਨਾਹਿਕੁਉਮੁਚੁਕੁਉਅਗੈ
ਨਿਕੁਇਆਹਾਅਗਿਤਤੀਜਲਸੀਅਲ ॥

ਨਿਵਚਲੇ ਸਿਰੁ ਕਰੈ ਉਤਾਹਾਂ ਭੁਰਿ ਰੁਥੈ ਥਾ
ਲੀਤੈ ਰੇਵ ਜਿਨ ਵਜੈ ਘੜੈ ਜਿਦਾਹਾਂ ਅੰਬੁਸੁ
ਫਲਫਲਿ ਸੁਕਿਲ ਹੋਵੁ ਖਫਲੁ ਅਰੰਭੁ ਨ ਨਿਵੈ
ਭਲਾਹਾਂ ਅਨੁਪੀਖੈ ਰੂਪਾਵਦਾ ਸੀਗਿ ਸੁਭਾਸ਼
ਜਾਇਓ ਫਲੁ ਖਾਹਾਂ ਧਾਰਿਤਾਰਾ ਜੂਤੋ ਲੀਐ ਹਉ
ਲਾਭੁ ਰਾਤੋ ਲੁਭੁ ਲਾਹਾਂ ਨਿਛਿਹਾਰੈ ਹਾਰੈ ਜਿ
ਏ ਪੈਰਾ ਉਤੈ ਸੀ ਸੁਧਰਾਹਾਂ ਪੈਰੀ ਪੈਜਗੁ ਪੈਰੀ
ਪਾਹਾਂ ੴ ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ਹੈ ਸਚੁ ਕਾਰਣੁ
ਕਰਿਖੇ ਲੁਗਾਇਆ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਾਸਿ

ਵਿਹਲੇਦਾਰਹੁਕਰੈਕਰਾਇਆਸੋਕਿਹੁਹੋਰੁ ३੭੩
ਨਮਗਈਖਸਮੇਦਾਰੁਟਾਤਿਸੁਰੁਇਆਖ
ਸਮੇਵੈਵੈਰੁਦਦਾਰੁਗਾਤਿਵਛਲੁਹੋਇਬਿਰਦੁ
ਸਦਾਇਆਸਾਧਸੀਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਲਿਦ
ਕਾਰਦੁਕਰਤਕਰਦਾਆਇਆਬਾਲਿਸੁਰੁ
ਇਅਤੀਤਜਾਗਿਦਰਸਰਾਪਦਾਰੁਰਮੁਚੁਕਾ
ਇਆਜੇਹਾਰੁਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਇਆ ੧੦
ਅਉਗਟਕੀਤੇਗੁਦੁਕਰੈਸਹਜਸੁਰੁਉਤੇਰੋ
ਵਰਹੀਦਾਵੇਛਲਦਾਲਾਛਾਉਬਹਿਚੰਗੇਦਾ

ਦਾਚਿਤੁਦੀਦਾ ਫੁਲਦੇਵੁਦਗਾਇਆਂਦੁ
ਫੁਟਦਲੇਤਾਰਿਤੁਰੇਦਾ ਬੇਖੁਖਸੁਖਫਲੁਖ .
ਇਦੇਸੇਵਕਫੁਲਾਅਟਗਟਤਫੁਲੀਦਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਜਾਣੀਐਸੇਵਕਸੇਵਕਸੇਵ
ਕਸੰਦਾ ਜਗੁਜੇਹਾਰੇਵੇਨੇਸਾਇਰਲਹ
ਰਿਅਨੰਦਦਧੀਦਾ ਜੇਤੇਰਾਜਗੁਤਿਸਦਾਬੀ
ਦਾ ੧੧ ਜੇਉਹਿਸਮਾਦੁਕਮਾਦੁਹੈਸਿਰਤੁਲ
ਵਾਇਆਹੋਉਉਪਨਾ ਪਾਰਿਲੇਖਲਉਖ
ਲਿਕੋਵੇਵੇਕਾਰਿਕਚਿਤੁਨਟਿਤੁਨਾ ਕੇਲੁਪਾਇ

ਪੀੜਾਇਆਰਸੁਦੰਦਾਰੀਕਸੁਇਨਦਵੰਨਾ ॥ ੨੭੪ ॥

ਦੁਖਸੁਖਅੰਦਾਰੀਸਬਰੁਕਾਰੀਖਾਇਅਵਦ

ਦੁਜਗਧੀਨਧੰਨਾ ਗੁਰੁਸਕਰਖੰਡੁਮਿਸਰੀ

ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸਰੁਰਸਬੰਨਾਪਿਰਮੁ

ਪਿਆਲਾਪੀਵਣਾਮਾਰੀਮਾਰੀਜੀਵਦੁਖੀਵ

ਦੁਗੰਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਅਮੋਲਰਤੰਨਾ

੧੩ ਗੁਰਦਰੀਆਉਅਮਾਉਹੋਲਖਦਰੀਆ

ਉਸਮਾਉਕਰੀਦਾਇਕਸਇਕਸਦਰੀਆਉ

ਵਿਚਿਲਖਤੀਰਥਦਰੀਆਉਦਰੀਦਾਇਕ

ਭੁਇਕਤੁਵਾਹੋਕੋਕੁਦਰਾਤਿਲਖਤਰੰਗਾਉਤੁ
ਦਾਸਾਇਰਸਾਦੁਰਰਨਾਵਲੀਚਾਰਿਪਦਾ
ਬਮੀਨਤਰੰਦਾਨਾਇਕਤੁਲਹਰਿਨਪੁਜਨੀ
ਕੁਦਰਾਤਿਅੰਤੁਨਾਅੰਤੁਲਹੀਦਾਨਾਪਰਮਾਪ
ਆਲੇਇਕਬੰਦਗੁਰਮੁਖਾਵਿਰਲਾਅਜਰੁ
ਜਰੰਦਾਨਾਅਲਖਲਖਾਇਨਾਅਲਖੁਲਖੰ
ਦਾ ੧੩ ਥਾਹਮੇਬੰਕੇਵੇਦਪਾਕ੍ਰਿਏਵਾਇਵਾਸ
ਦਰਾਜੁਕਰੰਦੇਨਾਹਾਂਵੇਦਾਅਵਧੁਤੁਹੋਇਦ
ਸਾਅਵਤਾਰੀਬਿਸਤੁਰੁਵੰਦੇਨਾਸਿੰਧਨਾਬਜੇ

ਗੀਸੁਰਾਵੇਈਦੇਵਨਕੁਦਲਹੰਦੋਤਪੇਰਪੀ ੨੭੫
ਸੁਰਤੀਰਬਾਨਤੀਸਤੀਦੇਹਦੁਖਸਰੰਦੋਸੇ
ਖਨਾਗਸਰੁਹਾਗਾਮਿਲਾਸਿਮਰਦੁਕਾਰੰਨ
ਤਿਗੁਣਗਾਵੰਦੋਵਤੁਤਾਗੀਗੁਰਸਿਖਜਾਗ
ਸਬਦੁਸੁਰਾਤਿਸਤਸੀਗੀਮਿਲੰਦੋਗੁਰਮੁ
ਖਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖੰਦੋ ੧੪ ਸਿਰਤ
ਲਵਾਇਆਬਿਰਖੁਹੈਹੋਇਸਹਸਫਲਸੁਫ
ਲਫਲੰਦਾਨਿਰਮਲੁਨੀਰੁਦਖਾਣੀਐਸਿਰ
ਨੀਵਾਂਨੀਵਾਇਚਲੰਦਾਸਿਰਉਚਨੀਵੇਚਰ

ਟਗੁਰਮੁਖਪੇਰੀਸੀਸੁਪਦੰਦਾਸਰੁਦੁਨੀ
ਵੀਧਰਤਿਹੋਇਅਨੁਧਨੁਸਰੁਸੈਸਾਰਸੁਹੰਦਾ
ਘੰਨੁਧਰਤੀਓਹੁਥਾਉਘੰਨੁਗੁਰੁਸਿਖਸਾਧੁਪੇ
ਰੁਧਰੰਦਾਭਰਣਧੁਫਿਪਰਧਾਨਕਾਰਿਸੰਤਵੇ
ਦਜਸੁਗਾਇਸੁਟੰਦਾਵਡੁਭਾਗੀਪਾਖਾਕ
ਲਹੰਦਾ੧੫ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਲੀਐਪੂਰੇ
ਪੁਰਾਠਾਏਬਣਾਇਆਪੂਰੇਪੁਰਾਤੋਲੁਧੈਘ
ਵੰਨਵਧੈਘਵਾਇਵਧਾਇਆਪੂਰੇਪੁਰੀਮ
ਤਿਹੈਹੋਰਸੁਪੁਛਿਨਮਤਾਪਕਾਇਆਪੂਰੇਪੁ

ਰਾਮਤੁਹੈ ਪੁਰਾ ਬਚਨੁ ਨ ਟਲੇ ਟਲਾਇਆ ॥ ੨੭੬ ॥
ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਅੰਸਾਧ ਸੰਗਾ ਰਿਅਲਿਪੁ
ਰਾਖਾਇਆ ਵੀਰਾਇ ਕੀ ਹਉਲੈ ਘਕੈ ਪਤਿ
ਪਉੜੀ ਚੜ੍ਹਿ ਨਿਜ ਪਾਰਿਆਇਆ ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ
ਰੇਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਲਿ
ਜਾਗਦੇ ਕਾਰਿ ਸਿਵ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਮੇਲਾ ਮਹਾ
ਦੇਉ ਅਉਧੁ ਤੁਹੈ ਕਵਲਾ ਸਾਇਆ ਸਾਇਰ ਸ
ਕੇਲਾ ਗੋਰਖ ਜੋਗੀ ਜਾਗਦਾ ਗੁਰਿ ਮਾਛਿਦ
ਧਰੀ ਸੁਧ ਰੇਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਗੀ ਜਾਗਾਇਦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੀਮੰਤਵੇਲਾ ਨਨਿਜ
ਪਾਰਿਤਾਪੀਲਾਈ ਅਨੁਮਨਹਦਸਬਦਾਪ
ਰਮਰਸਖੇਲਾ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸੁ ਹੈ ਅ
ਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ਚੇਲੇ ਤੇਗੁਰੁਗੁ
ਰਤੇਚੇਲਾ १੧ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਵੰ ਸੰ
ਰੀਤੰਤੁ ਰੀਰਜੇ ਚਾਰਿਦਰੁਨ ਪਰਬਾਰੀ ਅ
ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਮਾਇਆ ਮੁਹਤਾ ਜੇ ਗਛੁ ਅਦਰ
ਸਨਾਛੁ ਅਸਾਸਤਾ ਪਾਖੰਤੁ ਕਰਮ ਕਰਨੀ ਦੇਵਾ
ਜੇ ਸੀਨੀ ਅਸੀਦਸਨਾ ਅਧਾਰਿ ਜੇਗੀ ਬਾਰਹ

ਪੰਥ ਨਿਵਾਜੇ ॥ ਦੁਹਾਇ ਸਥਾਰ ਹਵਾਟੇ ਹੋਇ ॥ ੨੭੭

ਰਾਖਿ ਮੰਗ ਨਿਖਾਜਾ ਅਖਾਜੇ ॥ ਚਾਰ ਦੁਰ

ਨਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਾਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਵਿਚਿ ਅਨ

ਹਵਾਟੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਰਨਾ ਅਵਰਨ ਹੋਇ

ਦਰਸਣੁ ਨਾਉ ਪਿਉ ਸੁਖ ਸਾਜੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁ

ਵਿਕੁ ਕੇ ਪਾਜੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਲੀ ਨਿਧਾਨੁ

ਹੋਗੁ ਟਕਾ ਰਿਬ ਖਸੈ ॥ ਅਵਗੁਣਿ ਆਰੇ ॥ ਸਾਤਿ

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਗਟੈ ਦੁਹੈ ਪੰਜੇ ਰੋਗਾ ਅਸਾਧ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਦੇ ਉਹੈ ਸੁਖੁ ਦੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਦੁ

ਖਿਆਰੇ ਗੁਰਪੁਰਾਨਿਰਵੈਰਹੈ ਨਿਦਕਵੇਖੀ
 ਬੇਮੁਖਤਾਰੇ ਗੁਰਪੁਰਾਨਿਰਭਉਸਦਾਜਨਮ
 ਮਰਣਜਮਰੈਉਤਾਰੇ ਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ
 ਸੁਜਾਣਹੈਵਡੇਅਜਾਣਮੁਗਧਾਨਿਸਤਾਰੇ
 ਸਾਤਿਗੁਰਆਗੂਜਾਣੀਐਬਾਹਪਕੜਿਅ
 ਧੁਲੇਉਧਾਰੇਆਣਨਿਆਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੇ
 ੧੯ ਸਾਤਿਗੁਰਪਾਰਸੁਪਰਸਿਐਕੀਚਨੁਕਰੈ
 ਮਨੁਰਮਲੀਣਾਸਾਤਿਗੁਰਬਾਦਨਚੰਦਨੇਵ
 ਸੁਸੁਦਾਸੁਕਰੈਲਾਖੀਣਾਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪ

ਰਜਤੁ ਸਿ ਮਲੁ ਸਟਲੁ ਕਰੈ ਸੀ ਗਲੀ ਦਾ ॥ ੨੭੮ ॥
ਅਨੁਸਰੈ ਦੁਰਸ ਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਗਾਹੁ ਸੁਜਲਹੁ
ਦੁਧੁ ਪੀਣਾ ਗੁਰਤੀ ਹਬੁਦਰੀ ਅਓਹੈ ਪਸੁਪ
ਰੇਤੁ ਕਰੈ ਪਰਬੀਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੰਦੀ ਛੇੜੁਹੈ
ਜੀਵਨੁ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਡੀਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
ਅਪਤੀ ਜੁਪਤੀ ਦਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸਿੰਧਨਾ ਬਾਅਦਤਾ
ਰਸ ਰੁਗੋ ਸਟਿਕ ਰਿਕ ਰਿਕੰਨ ਫੜਾਇਆ
ਸਾਬਰ ਕੇ ਬਾਥੇ ਅਲੇ ਨਿਵਨਿਵਿਸੰ ਰੁਨ ਬਾ
ਬਨਿਵਾਇਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਮਲਿਵਿਛੁੜੇ

ਜੇਗਭੋਗਛਡਿਚਲਤੁਰਚਾਇਆਦੀਨ
ਦੁਨੀਦਾਪਾਤਿਸਾਹੁਬੇਖੁਹਤਾਜੁਰਾਜੁਪਾਰਿਅ
ਇਆਕਾਦਰੁਹੋਇਕੁਦਰਤਿਕਰੋਏਹਾਕੁਕੁ
ਦਰਤਿਸਾਹੁਬਣਾਇਆਇਕਨਾਜੇਕੁਇ
ਛੋਕੁਦਾਚਿਗੀਵਿਛੁਨੇਆਇਅਲਾਇਆ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ
੨੧ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਸਾਹੁਹੋਕੁਕੁਦਣਜਗੁ
ਤਿਸਦਾਦਣਜਾਗਾਰੁਨਪਦਾਰਥਬੇਸੁਆ
ਰਭਾਉਰੁਗਤਿਲਖੁਕੁਰੇਕੁਰੁਗਾਰਪਾਰਜਾ

ਤੁਲਖ ਬਾਗਾਇ ਚਿਕਾ ਅਧੇ ਦਦੇ ਦੁੰਗਾ ਹਜਾ ੨੭੯
 ਰਾ ਲੁੱਖ ਮੀ ਅੰ ਲਖ ਗੋਲੀ ਅੰ ਪਾਰ ਸਦੇ
 ਪਰ ਬਤ ਅਪਾਰਾ ਲਖ ਮੀ ਅੰ ਤੁਲਖਾ ਏੰ ਦੁ
 ਲੇ ਹੋ ਏ ਸੰ ਕੋ ਛਿੜ ਕਨੀ ਦਰ ਬਾਗਾ ਸੁਰਜਰੀ
 ਦਚਰਾ ਗਲਖ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਬੋਹ ਲਾਅ
 ਬਾਗਾ ਸਭੇ ਏੰ ਤੁੰ ਏੰ ਤੁੰ ਏੰ ਤੁੰ ਚਿਨ੍ਰਾ ਉਭਗ
 ਲਿਕਰਿ ਸਚੁ ਪਿਆਰਾ ਰੁਗਾ ਤੇ ਦਛ ਲੁਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ੨੨ ਖੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਏੰ ਰੋ ਲਿਕੰ
 ਕਾਫਿਰ ਤਨਚ ਉਦਹ ਏੰ ਤੁੰ ਲੀਤੋ ਅਣਿ ਲਖ

ਮੀਪਾਰਜਾਤੁਸੰਖੁਸਾਰੰਗਧਣਖੁਬਿਸਰ
ਵਸਿਕੀਤੇਕਾਮਧੇਣੁਤੇਅਪਛਗਾਐਰਾਧ
ਤਿਐਵਾਸਾਇਸੀਤੇਕਾਲਕੂਟਤੇਅਰਧ
ਚੰਦੁਮਹਾਦੇਵਮਸਤਕਿਧਰਿਪੀਤੇਘੋੜਾ
ਮਿਲਿਅਸੂਰਜੈਮਦੁਮਿੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਵਦਾਨਵ
ਗੀਤੇਕਰੇਧਨੰਤਰੁਵੇਦਗੀਤਾਸਿਅਤੁਖਾਕਿ
ਮਤਿਬਿਪਰੀਤੇਗੁਰਉਪਦੇਸਅਮੋਲਕ
ਰਤਨਪਦਾਰਥਾਨੰਧਿਅਗਾਣੀਤੇਸਤਿਗੁ
ਰਸਿਖਾਂਸਚਪਰੀਤੇ੨੩ਧਰਮਸਾਲਕਰਿ

ਬਗੀਦਾਇਕਤਥਾਨਟਿਕੋਟਿਕਾਇਆਪਾ ੨੮੦
ਤਿਸਾਰਘਰਿਆਵਦੇਗਾਨ੍ਹਿਚਨ੍ਹਿਆਪਾਤਿ
ਸਾਹਿਚਕਾਇਆਹੁਮਾਤਿਮਹਲੁਨਪਾਵ
ਦੀਨੰਠਾਫਿਰੋਨਤੁਰੋਰੁਗਾਇਆਮੀਜੀਬਹਿ
ਸੰਤੋਖਦਕੁਤੇਰਾਖਾਸਿਕਾਰੁਖਿਲਾਇਆ
ਬਾਣੀਕਾਰਿਸੁਟਿਗਾਵਦਾਕਥੈਨਸੁਦੈਨਗ
ਵਿਸੁਣਾਇਆਸੇਵਕਪਾਸਨਰਖੀਅਨਿ
ਹੋਖੀਦੁਸਟਆਗੁਮੁਹਿਲਾਇਆਸਚੁਨ
ਲੁਕੋਲੁਕਾਇਆਚਰਣਕਵਲਸਿਖਭੁਵਰ

ਲੁਕਾਇਆ ਸਮੇਂ ਜਰੁ ਜਰੈ ਨ ਆਪੁ ਜਲਾਇ
ਆ ੨੪ ਥੇਤੀ ਵਾਕਿ ਸੁਝੈ ਪਰੀ ਕੇ ਕਰ ਆ
ਸਪਾਸ ਜਿਉ ਬਾਗੈ ਸੰਪ ਪਲੇਟੇ ਚੰਨ ਦੇ ਬੂਝੈ
ਜੀਵ ਕੁੰਤ ਜਾਗੈ ਕਦ ਲੈ ਕੇ ਰੋਜਾ ਲੀਅ ਕਿਸ
ਆਣਾਇ ਕੁ ਕੋਈ ਵੀ ਚਿਫਾਗੈ ਸਜਿਉ ਪਾਸੁ
ਵੀਰ ਪੰਥ ਰਾਮਾਇ ਅਸਤੁ ਕੀ ਜਿਉ ਕਾਲੇ ਨਾਗੈ
ਰਤਨੁ ਸੇਹੈ ਗਲਿ ਪੈਤਾ ਵੀਰ ਮੇਗ ਲੁਬਧਾਕ
ਚੰਧਾਗੈ ਰੂਪ ਰੂਪ ਗਤਿ ਰੂਪ ਜਾਇ ਪਾਰਿ ਬਿਦ
ਰੁਖ ਵਾਲੇ ਪਿੰਨੀ ਸਾਗੈ ਚਰਣ ਕਵਲ ਗੁਰ ੨੮

ਸਿਖਭੁਉਰਸਾਧਸੰਗਾਤਿਸਹਲੰਗੁਸਭੁਗੋ ੨੮੧
ਨਿਖਰਮਾਪਿਆਲੇਦੁਤਰੁਸੁਗੋ ੨੪ ਭੁਦੁਜ
ਲਾਅਵਰਿਮਾਨਸਰੁਸੰਤਸਮੁਦੀਗਾਹਿਰਹੀ
ਭੀਗਾਨਾਪਤਦੁਨਾਪਤਦੀਪਾਰਾਦੁਰਨਾ
ਬੁਨਚੀਗਾਨਾਬੇਜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਵੀਝੀਗਾਥਿ
ਨਧੀਰਕਧੀਗਾਹੋਰੁਨਕੋਈਅਪਹੋਰੀਸਚੁ
ਗੇਦੇਮੋਤੀਹੀਗਾਸਤਿਗੁਰਸਾਂਗੀਦੁਰੰਤਦੁ
ਨਿਖਰੁਦੁਸਾਇਆਫੇਰਿਅਹੀਗਾਚੰਦੁਅ
ਮਾਦੁਸਰਾਤਿਨਿਉਅਲਖੁਨਲਖੀਐਮਛੁ

ਲੀਨੀਗਾ ਅਏ ਮੁਗੀ ਦਗੋ ਰਿਗੁ ਰਪੀਗਾ ॥
ਅਛੀ ਦੇ ਪਰਦਾ ਰਵਾਂਗੀ ਜੀਵਾਣਿ ਮਰਾਣਿ
ਨਾਵਿ ਸਰੋ ਪਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਪਰਦਾ ਰੁਪਤੰਗਾ
ਦੀਪਕ ਬਾਸੁਨ ਹੋਰ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਜਲਕ
ਵਲਾਪ ਆਰੁ ਹੋਰੁ ਵਰਕ ਵਲਕੁਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵ
ਖਾਣੀ ॥ ਬੁੰਦ ਬਬੀ ਹੋ ਮਰਗਾਨਾ ਦਕੋਇਲ
ਜਿਉ ਫਲਾ ਅਬਿਲੁ ਰੁਣੀ ॥ ਮਾਨ ਸਰੋ ਵਰੁ
ਸੁਲਾ ਓਹੁ ਅਮੋਲਕ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥ ਚਕਵੀ
ਸੁਰਜ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਚੰਦ ਚਕੋਰੋ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਗੁਰ

ਸਿਖਵੇਸੀਪਗਮਹਿਸਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਸਰੇ ॥ ੨੮੩ ॥
ਵਰੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਰਗਾਈਨੀਸਾਲੁਨੀਸਾਣੀ ॥
੩੭ ॥ ਕੁੰਛੁਅੰਤੁਸੇਵਦਾਜਲਥਾਹਰਿਧਰਿ
ਧਿਆਨੁਧਰੰਦਾ ॥ ਕੁੰਜਕਰੇਈਸਿਮਰਨੇਪੁ
ਰਨਥਚਾਹੇਇਉਂਦਾ ॥ ਕੁਕੜੀਥਚਾਪਾਲ
ਈਮੁਰਗਾਈਨੇਜਾਇਅਲੰਦਾ ॥ ਕੋਇਲ
ਪਾਲੇਕਾਂਵਲੀਲੇਹੁਲੇਹੁਰਲੇਰਲੰਦਾ ॥ ਚ
ਕਵੀਅਤੇਚਕੋਰਕੁਲਸਿਵਸਕਤੀਅਲਿ
ਮੇਲੁਕਰੇਦਾ ॥ ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਸੇਜਾਣੀਅਨਿਛਿ

ਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਵਿਸੰਦਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇ
ਲਾਸਚਦਾਕਵੀਆਂਕਵਲਕੁਵਰੁਵਿਗਸੀਦ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਦੁਲੁਅਲਖੁਲਖੀਦਾ ੨੮
ਪਾਰਸਵੰਸੀਹੋਇਕੋਸਕੁਨਾਧਾਤੁੰਮੇਲਾਅਲ
ਦਾਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁਰੁਰੁਰੁੰਮੇਅਵਲਸਫਲ
ਵਿਚੇਵਾਸੁਧਰੰਦਾਅਲਖਤਰੰਗੀਗੀਗਾਹੋ
ਇਨਦੀਆਨਲੇਗੀਗਾਹੋਵੰਦਾਦਾਦਾਦੁਧ
ਪੀਆਲਿਆਪਾਤਿਸਾਹਕੋਕਾਕੁਵੰਦਾਕੁ
ਵਖਾਇਪਾਤਿਸਾਹਦਾਕੋਕਾਕਾਕੁਰੁਹੋਇਵ

ਲੀਦਾ ਸਤਿਗੁਰਵੀਸੀ ਪਰਮਾਰੀ ਸੁਗੁਰਮਿ ੨੮੩
 ਖਰੀਸਵੀ ਸੁਨਿ ਬਹੀਦਾ ਧਿਆਨ ਦਾ ਦੇਹਾਰੀ
 ਚਲੀਦਾ ੨੮੬ ਨਜਿਉਲਖਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਨੇੜੀ
 ਨਹੀਸੇ ਰਾਡਿਆਨੇ ਚੋ ਸੁਰਜੁ ਬੰਦ ਲਿਛਾ
 ਇਆ ਰਾਡਿਨ ਪੁਜੈ ਦੇਹ ਸੇਫੇ ਚੋ ਜੋਗੁਰੁਸ ੬
 ਗਿਰਤ ਦਾ ਦੁਬਧਾ ਚੋ ਤਿਨ ਸਿਖਾਂ ਕੇ ਚੋ
 ਗਛੁ ਅਹੁੰਤੀ ਇਕੁ ਸੁਭੁ ਹੋ ਘੁਘੁ ਸੁਭੁ ਨ ਸੁਭੁ
 ਹੋ ਚੋ ਚੀਦ ਮੁਖੀ ਸੁਰਜ ਮੁਖੀ ਕਵਲੇ ਕੁਦਰ
 ਮਿਲਨਿ ਚਉਫੇ ਚੋ ਨ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨੋ ਲੀਘ ਕੋ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਅਲ ਨਿਸਦੇਹੈ ਪੀਠੀ ਪ
ਵਟਾਭੁਲੇ ਭੁਲੇਹੈ ३ ਦੁਨੀਆ ਦੁਪਾਤਿ ਸਾ
ਹੁੰਦੇ ਦੇਖ ਅਰੰਧੁ ਤੈ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਦੇਹੀ ਦੇ
ਹੈ ਅਪਣੀ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦੇ ਸੰਤੁ ਸਿਪਾਹੀ ਕੁਤ
ਬਾਜਾਇ ਪੜਾਇ ਦਾਕਾਜੀ ਮੁਲਾਕਰੈ ਉਗਾ
ਹੀ ਦਕਸਾਲੇ ਸਿਕਾਪਵੈ ਹੁਕਮੇ ਦੇਹਿ ਸੁਪੇ
ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਮਾਲੁ ਮੁਲਕੁ ਅਪਣਾਇ ਦ
ਤਖਤ ਬਖਤ ਚਾਕਿ ਬੇਪਰਦਾਹੀ ਬਾਬਾ ਦੇ
ਪਾਰਿਚਾਲਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਰਹੁ ਨਿਬਾਹੀ

ਸਇਕਦੇਹੀਦਕਸਾਲਇਕਕੁਤਬਾਤਖਤੁਸ ੨੮੪
ਚਾਦਰਗਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਦਾਇ
ਇਲਾਹੀ ੩੧ ਜੇਕੋਆਪੁਗਲਾਇਕੋਪਾਤਿ
ਸਾਹਾਤੇਆਕੀਰੇਵੈਹੋਇਕੁਤਲਾਂਮੁਹਰਾਂ
ਮੁਖੇਰੁਕਾਨੁਨਖੰਫੁਟਾਚਿਤੁਨਟੇਵੈਦਕਸਾ
ਲਹੁਬਾਹਰਿਘੜੈਖੈਦੈਹਾਰਜਨਮੁਦਿਗੇਵੈ
ਜਲਿਥਾਸੀਫੁਰਮਾਣਾਲਿਖਹੋਇਨੁਕਸਾਨੀ
ਅੰਤ੍ਰਹੋਵੈਗਰਿਦਕੁਦੀਕਾਰਿਸਾਹਿਬੀਥੋਲਿ
ਕੁਥੋਲੁਨਾਅਬਚਲੁਹੋਵੈਮੁਹਿਕਾਲੇਗਦ

ਹਿਚਕੋਰਾਉਪਕੋਵੀਭਾਰਾਯੋਵੇਂ ਦੂਜੇਰੂ ।
ਇਕੁਬਾਇਖਲੋਵੇਂ **੩੨** ਬਾਲਜਤੀਹੋਸਿ
ਗੀਚੰਦੁਬਾਬਾਦਾਹੁਰਾਬਣਾਇਆਲਖ
ਮੀਦਾਸਹੁਧਰਮਚੰਦੁਪੋਤਾਹੋਇਕੋਆਪੁਗ
ਣਾਇਆਮੰਜੀਦਾਸੁਬਹਾਲਿਆਦਾਤਾ
ਸਿਧਾਸਾਣਾਸਿਖਿਆਇਆਮੋਹਦੁਕਖ
ਲਾਹੋਇਆਚਉਬਾਗਮੋਹਰੀਮਨਾਇਆ
ਮੀਦਾਹੋਆਪਿਰਬੀਆਕਾਰਿਕਰਿਤੋਦੁਕ
ਬਰਲੁਚਲਾਇਆਮਹਾਦੇਉਅਰਿਮੇਉਕ

ਰਿਕ ਰਿਬੇਸੁ ਖੁਪੁਤਾਂ ਭਉਕਾਇਆ ਚੰਦਨ ੨੮੫
ਵਾਸੁਨ ਵਾਂਸ ਬੋਹਾਇਆ ੩੩ ਬਾਬਾ ਲੀਖ
ਕੀਚਲੀ ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚਾ ਪਰਚਾਇਆ
ਗੁਰਮੰਗਿਦੁ ਗੁਰਮੰਗਿਤੇ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ
ਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ਅਮਰਦਾਸੁ ਗੁਰਮੰਗਿਦ
ਹੁਸਰਿ ਗੁਰਤੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਦਾਇਆ ਗੁਰ
ਅਮਰਹੁ ਗੁਰਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਹੋਇ
ਸਮਾਇਆ ਰਾਮਦਾਸਹੁ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬਿਰਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਇਆ

ਹਰਿਗੋਇੰਦੁਗੁਰਅਰਜਨਦਹੁਆਇਪੁਰ
ਖੁਆਦੇਸੁਕਰਾਇਆਸੁਝੈਸੁਝਨਲੁਕੈ
ਲੁਕਾਇਆ **੨੪** ਐਕੁਕਵਉਪਸਾਉਕਰਿ
ਓਅਕਾਰਿਕੀਆਪਸਾਰਾਕੁਦਰਤਿਅਤੁ
ਲਨਤੋਲੀਐਤੁਲਿਨਤੋਲੁਨਤੋਲਦਹਾਰਾ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਅਲੇਖਦਾਦਾਤੋਜੋਤਿਦ
ਕੁਆਈਕਾਰਾ ਲੇਖੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਮ
ਸੁਨਲੇਖਾਇਲਿਖਦਹਾਰਾਗਾਗਨਾਦਾਅਨ
ਹਦਪੁਨੀਓਅਕਾਰੁਨਗਾਦਦਹਾਰਾਖਾਦੀ

ਬਾਣੀ ਜੀ ਅਜੰਤ ਨਾਵ ਬਾਵਾ ਗਲਗਲੁ ਅ ੨੮੬

ਪਾਗਾ ਹੋ ਕੁਕੁਵਾਉ ਅਮਾਉ ਹੋ ਕੇਵਰੁ ਦੁਤਾ

ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਾਧਸੰਗਾ ਤੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਨਿ

ਰੰਕਾਰਾ ਰੁਪਾ ਰਵਾ ਛਾਈ

॥ ੧੯ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ਲੇਲੇ ਅਜਨੂ ਅਸਕੀ ਚਹੁ ਚਕੀ ਜਤੀ

ਐਰਠ ਬੀਜਾ ਗਾਵੀ ਐਜ ਸੁਸੁ ਘੜਾਵਾ ਤੀ

ਅਸੀ ਪੁਨ੍ਹੇ ਸਤੀ ਹੋਇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤੀ ਅਯੋ

ਵਾਲੇ ਸੋਹਣੀ ਨੇਤਰ ਦੀ ਗਤੀ ਗਾਥਾ ਹੀਰਦ

ਖਾਣੀਐਓਹੁਪਰਮਪਰਤੀਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂ
ਪਰਹੜੀਗਾਵਨਿਪਰਤੁਤੀ ੧ ਅਮਲੀ
ਅਮਲੁਨਛਤੁਨੀਹੋਇਬਹਨਿਏਕਠੇ ਅਜਿ
ਉਜੁਏਜੁਆਰੀਆਲਾਗਿਦਾਵਉਪਠੇ ਚੋਰੀ
ਚੋਰਨਪਲਰਹਿਦੁਖਸਹਨਿਗਰਠੇ ਰਹਨਿ
ਨਗਾਟਿਕਾਵਾਨਿਅਹੁਦੇਕਰਮੀਲਠੇ ਪਾ
ਪੀਪਾਧੁਕਮਾਵਦੇਓਇਟਿਰਦੇਨਠੇ ਪੀਰਮੁ
ਰੀਦਾਂਪਰਹੜੀਸਭੁਪਾਪਪਟਠੇ ੨ ਭੁਫੇ
ਵਾਸੁਦਿਵਾਸੁਹੋਟਿਰਦਾਫੁਲਵਾੜੀ ਜਲੈ

ਪਤੰਗੁਨਿਸੀਗੁਰੋਇਕਰਿਅੰਖਿਓਘਾੜੀ॥ ੨੮੭
ਅੰਗੁਨਾਦਬਿਸਮਾਦੁਰੋਇਫੁਰਦਾਉਜਾ
ੜੀ॥ ਕੁੰਡੀਫਾਥੇਅਛਾਨਿਉਰਸਿਜੀਭੁਵਿਗਾੜੀ॥
ਹਾਥਾਇਹਾਈਫਾਹਿਅਦੁਖਸਹੈਇਹਾੜੀ॥
ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰਹੜੀਲਾਇਨਿਜਘਾਰਿਤੁ॥
ੜੀ॥ ਚੰਦਚਕੋਰਪਰੀਤੁਹੈਲਾਇਤੁਰਨਿਹ॥
ਲੇ॥ ਚਕਦੀਸੁਰਜਹੇਤੁਹੈਅਲਿਹੈਨਿਸੁਖਾਲੇ॥
ਨੇਹੁਕਦਲਜਲਜਾਣੀਐਖਿਤ੍ਰਿਮੁਹਦੇਖਾ
ਲੇ॥ ਐਰਬਈਹੇਬੋਲਦੇਦੇਖਬਦਲਕਾਲੇ॥

ਨਾ ਰਿਗੁਤਾਰਾ ਪਿਆਰ ਹੋਆ ਪੁਤ ਸਮਾਲੇ॥
 ਪੀਰ ਮੁਗੀਦਾ ਪਰਹੁ ਤੀਓਹੁ ਨਿਬਹੇ ਨਾਲੇ॥
 * ਰੁਪੇ ਕਾਮੇ ਦੇ ਸਤੀ ਜਗ ਅਦਿ ਰਿਜਾਣੀ॥
 ਖੇਸਾ ਦੇ ਗੰਦੂ ਹੋ ਓਹੁ ਦੇ ਰਤੀ ਹਾਣੀ॥ ਘੁਲਿ
 ਮਾਲਿ ਮਚਲਿ ਲਾਇ ਮਾਲਿ ਇਤੁ ਰੁਗਮੁ
 ਲਾਣੀ॥ ਰੁਪੇ ਸਉ ਕੁਪਲੀ ਘਾਜਿ ਉਸਾ ਦੇ
 ਇਹੁ ਹਾਣੀ॥ ਸੁਹ ਦੇ ਸਰੂਰੀ ਗਮਾਣੀ ਅਨਿ
 ਕਾਰੇ ਚੋਜਾ ਦੇ ਤਾਣੀ॥ ਪੀਰ ਮੁਗੀਦਾ ਪਰਹੁ ਤੀਓਹੁ
 ਓਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ * ਆਨ ਸਰੇ ਵਰਹੀ ਸੁ

ਲਾਖਾਇਆਦਕਮੋਤੀ ਕੋਇਲਅਥਿਪਰੀ ੩੮੮
ਕੁੰਮਲਥੋਲਸਰੋਤੀ ਚੰਦਨਵਾਸੁਦਦਾ
ਸਪਤਿਰੋਇਧਾਸਿਖਲੋਤੀ ਲੋਹਾਪਰਸਿ
ਕੁੰਮਲਰੋਇਕੰਚਨਜੋਤੀ ਨਦੀਅੰਨਲੇ
ਗੰਗਾਲਿਰੋਨਿਛੋਤਅਛੋਤੀ ਪੀਰਮੁਰੀ
ਦੁੱਖਰਹੜੀਇਹਬੇਧਸਓਤੀ **੬** ਸਾਹੁਰ
ਪੀਰਪੁਖਬੈਧਰੁਨਾਨੇਹਾਲਾ ਸਹੁਰਸੇ
ਸੁਦਖਾਣੀਐਸਾਲੀਰੋਸਾਲਾ ਅਪਿਉ
ਭੋਟਾਕੁਇਹਾਪਰਦਾਰੁਦੁਹਾਲਾ ਨਾਨਾਨੀ

ਮਾਸੀਅੰਮਾਮੇਜੰਜਲਾ ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੀ
ਜੀਐਹੀਰਾਪਰਦਾਲਾ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰ
ਹੜੀਏਹੁਸਕੁਖਾਲਾ ॥ ਦੁਲਜੁਕਰੈਦਾਪ
ਰੀਅਤਿਤੁਲਾਹਾਤੇਦਾ ਕਿਰਸਾਲੀਕਿਰਸ
ਦੁਕਰਿਹੋਇਦੁਖਲਾਮੇਦਾ ਚਾਕਰਲਗੈਚ
ਚਰੀਰਦਿਖਾਂਦਾਛੇਦਾ ਰਾਜੁਜੇਗੁਸੀਸਾਰ
ਦਿਚਿਦੁਖਪੰਡਗੜਕੇਦਾ ਅਤਿਕਾਲਿ
ਜਮਜਲੁਪੇਪਾਏਦੁਲਛੇਦਾ ਪੀਰਮੁਰੀ
ਦਾਂਪਰਹੜੀਹੋਇਕਦੇਨਹੋਦਾ ॥ ਅੰਖੀ

ਵੇਖਨ ਰਜੀਆਂ ਬਹੁਰੀ ਗਤੁ ਮਾਸੇ ਆਉਸਤੁ ੨੮੯
ਜਿਨਿ ਵਾਕੀਨ ਸੁਣਿ ਰੇ ਵਾਣਿ ਤੈਂ ਗਸੇ ਆਈ
ਜੀਭੁ ਨ ਰਜੀਆਂ ਕਾਰਿ ਰੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ਨਕੁ
ਨ ਰਜਾਵਾ ਸੁਲੈ ਦੁਰਗੀਧ ਸੁਦਾਸੇ ਰਜਿਨ
ਕੇਈ ਜੀਵਿ ਆਕੂਰੇ ਕੁਰਦਾਸੇ ਪੀਰ ਮੁਗੀ
ਦਾਂਪਰ ਹਰੀ ਸਚੀ ਹਰ ਰਾਸੇ ੬ ਆਧਿ ਗੁਮਿ
ਰੁਜੇ ਗੁਰਨਾਨੀ ਦੇਂ ਗੁਰਲ ਗੋਨ ਚਰਣੀ ਆਧਿ
ਗੁਲੇਇਣ ਗੁਰਦਰਸ ਵਿਦੁ ਦੇਖੇ ਪਰਤਰਣੀ
ਆਧਿ ਗੁਸਰਦੁ ਦਓ ਪਦੇਸ ਵਿਦੁ ਸੁਣਿ ਸੁਰਤਿ

ਨਧਰਣੀ ॥ ਧੀਗੁਜਿਹ ਬਾਗੁ ਰਸ ਬਦਾਇ
ਫੁਹੇਰ ਮੰਤ੍ਰਾ ਸਿਮਰਣੀ ॥ ਫੁਹੇਰਾ ਧੀਗੁਜਿਹ
ਬਪੇਰ ਹੋਰ ਨਿਹ ਫਲ ਕਰਣੀ ॥ ਧੀਗੁਜਿਹ
ਦਾਂ ਪਰਹਰੀ ਸੁਖ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ੧੦੧ ॥
ਹੋਰਤੁਰੀ ਗਿਨਰੇ ਚੀਐ ਸਭੁ ਕੁਝ ਦਸੀਦਾ
ਹੋਰਤੁਰੀ ਗਿਨਲਗੀਐ ਹੋਰੇ ਦਿਸੁ ਲਗੀ
ਦਾ ਹੋਰਤੁਰੀ ਗਿਨਗੀ ਧੀਐ ਸੁਣਿ ਸੁਖ ਨਲ
ਹੋਰਤੁਰੀ ਕਰਤੁਰੀ ਹੋਰੇ ਲਗੀ ਫਲ ਮੀਰ
ਹੋਰਤੁਰੀ ਬਿਨਚਲੀਐ ਫਗਵੇਰ ਮੁਹੀਦਾ

ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ੩੯੦

ਦਾ ੧੧ ਦੂਜੀ ਆਸਾਇਲਾ ਸੁਹੈ ਪੁਰੀ ਕਉ

ਰੁਖੈ ਦੂਜਾ ਮੇਹੁ ਸੁਧੈ ਹੁਸਬੁਰਹੁ ਅੰਤੁ ਦਿਗੋ

ਹੈ ਦੂਜਾ ਕਰਮੁ ਸੁਭਰਮੁ ਹੋ ਕਉ ਅਵਗੁਣ

ਰੁਖੈ ਦੂਜਾ ਸੰਗੁ ਕੁਛੁ ਗੁਹੈ ਕਉ ਭੁਰਿ ਆਧੋਵੈ

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕੁਦਾਉ ਹੋ ਗਾਰਿ ਜਨਮੁ ਖਲੋਵੈ

ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂ ਪਿਰਹੜੀ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਪਰੋਵੈ

੧੨ ਅਮਿਰਿ ਦਿਸਾਇ ਕਾਰਿ ਕਛੁ ਵਾਂਗੁ ਭੁਰ

ਜਲਾਇ ਚਰਖੇ ਗਰਿਆਨੁ ਅਸਦੇ ਹੀ ਸਦਾ ਗਿ

ਬੁਝਿਭੁਖਾਅਭੁਖੇ ॥ ਸਿਅਰਟੁਕਰਦੇਕੁੰਜਦ ॥
ਗਿਉਰਿਲਖੇਅਲੇਖੇ ॥ ਆਤਾਬਾਲਕਹੇਬੁ
ਕਰਿਓਹੁਸਾਉਨਚਖੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦ
ਇਆਲੁਹੈਗੁਰਸਿੰਖਪਰਖੇ ॥ ਪੀਰਮੁਗੀਦ ॥
ਪਰਹਰੀਲਖਮੁਲੀਅਨਿਕਖੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦਰ
ਸਨੁਦੇਖਿਪਤੰਗਾਨਿਉਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਵੈ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਾਮਰਗਾਨਿਉਅਨਹ
ਦਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਵਿਚਿਮੀਨੇ
ਇਗੁਰਮਾਤਿਸੁਖੁਪਾਵੈ ॥ ਚਰਣਕਵਲਵਿਚਿ ॥ ੨੯

ਭਵਰੁ ਹੋਇ ਸੁਖ ਹੋਇ ਦਿਹਾਏ ਗੁਰੁ ਭਉਖਾ ॥ ੨੯੭ ॥
ਦੇਸੁ ਨ ਦਿਸੈ ਰੋਬਾ ਬੀਹਾ ਧਿਆਏ ਪੀਰੁ
ਗੀਰਾ ਪਰਹਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਸੁਖਾਏ ॥ ੨੯੮ ॥
ਸਾਤੁ ਚਹੁ ਨ ਮੰਗੀ ਓਹੁ ਰੰਗਾਇ ਨਈ
ਓਹੁ ਛਾਸਾ ਹੁਨ ਕੀਚਈ ਓਹੁ ਪਛੋਤਈ
ਓਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਚਹੁ ਨ ਸੇਈ ਮੇਜ ਮਹੰਤੁ ਸਹ
ਈ ਓਹੁ ਗਉ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਕਰਈ ਚਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਲ
ਈ ਓਹੁ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਕਿਉ ਤੀਰ
ਬਿਨਾਈ ਓਹੁ ਪੀਰੁ ਮੁਗੀ ਦੰਪਰਹਰੀ ਸੁਖ

ਸਹਜਿਸਮਾਈਐ ੧੫ ਆਲੁਸੁਲਕੁਚ
ਤੁਰੰਗਦਲਦੁਨੀਆਪਾਤਿਸਾਹੀ ਗਰਿਬਿਸਿ
ਧਿਨਿਧਿਬਹੁਕਰਾਮਾਤਿਸਭੁਖਲਕਉਆ
ਹੀਗਚਿਰੁਜੀਵੁਬਹੁਹੰਦੁਟਾਗੁਟਾਰੀਆਂ
ਨਉਗਾਹੀਹੋਰਸੁਕਿਸੈਨਜਲਈਗਿਤਿਥੇ
ਪਰਦਾਹੀਦਰਗਾਹਦੇਈਨਾਲਹੈਦੁਬਿਧਾ
ਬਦਰਾਹੀਪੀਰਮੁਗੀਦਾਂਪਰਹੜੀਪਰਦਾ
ਲੁਸੁਘਾਹੀ ੧੬ ਗਵਿਟੁਗੁਰਹੋਰੁਧਿਅਨੁਹੈ
ਸਭਦੁਜਾਬੁਊਗਵਿਟੁਗੁਰਸਬਦਗਿਆ

ਨੂਤੋ ਫਿਕਾ ਅਲਾਉ ਾਇਲੁ ਗੁਰਚਰਣਾਪੁ २੯੨
ਜਟਾਸਤੁ ਕੁੜਾਸੁਆਉ ਾਇਲੁ ਗੁਰਦਰ
ਨਜੁਮਿ ਨਟਾਉ ਗਾਪਰਥਾਉ ਸਾਧਸੰਗਾਉ
ਵਿਲੁ ਸੰਗੁ ਹੈ ਸਤੁ ਕਰਾਚਾਉ ਪੀਰਮੁਗੀ
ਵਾਂਪਿਰਹੜੀ ਜਿ ਾਇਲੁ ਨਟਾਉ ੧੭ ਲ
ਖਾਸਿ ਆਟਪਸੁਰਤਿ ਲਖਲਖ ਗੁਣਚਤੁਰ
ਈ ਲਖ ਆਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਗਿਆਨਧਿਅ
ਨਲਖ ਪਾਤਿ ਦਰਿਅਾਈ ਲਖ ਜਪਤੁ ਪਲ
ਖਸੰਜਮਾਲਖਤੀਰਥਨਈ ਕਰਮਧਰਮ

ਲਖ ਜੋਗ ਭੋਗ ਲਖ ਪਾਠ ਪੜਾਈ ਆ
ਪੁਗਣਾਇ ਵਿਗੁਰਣਾ ਚਿਹੁ ਬਾਇਨ ਪਾਈ
ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਗਤੀ ਹੋਇ ਆ ਪੁਗਣਾ
ਈ ੧੮ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਛੁਡਿ ਮਲੀਖ
ਨਗੀ ਘਾਲੀ ਪਖਾ ਪੀਰ ਲਾਨਿਤ ਕਰੈ ਮਜ਼੍ਹ
ਗੀ ਸੁੰਘ ਭੁਭੁਕਾ ਕ੍ਰਿਦਿ ਛੁਡਾਇ ਦਾਚੁ ਲਿਝੈ ਕਨੀ
ਸੁਰੀ ਮੁਰਦੇਵਾਂ ਗੀ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇ ਕਾਰੀ ਸ
ਦੁਕਸ ਸੁਰੀ ਸਚਿ ਨ ਟੁਹੈ ਸੇ ਮਲਹੁ ਫਲੁ
ਦਾਸੁ ਮੁਰੀਦ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਗਤੀ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਮਾਤਿ ਪੁਰੀ ੧੯ ਗੁਰਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲੁ ੫੨੯੩
ਦਾ ਕਿਨਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਹੋਈ ॥ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਅਚ
ਰਜੁ ਹੋਵੇ ਖਾਲੇ ਸੇਈ ॥ ਸਾਦੁ ਦੁਭਾਇ ਸਮਾ
ਦੁਹੰਗੁ ਸੁਗੰਗੋ ਗੋਈ ॥ ਉਤੁ ਭੁਜੁ ਦਾ ਸੁਨਿ ਦਾ
ਸੁਹੰਗੁ ਰਿਚਲੁ ਤੁਸਮੇਈ ॥ ਤੇਲੁ ਅੰਤੋਲੁ ਅ
ਮੋਲੁ ਹੋ ਜਗੈ ॥ ਅਜਰੁ ਕੋਈ ॥ ਪੀਰੁ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪ
ਰਹੀ ਜਾਣੈ ਜਾਣੈਈ २੦ ॥ ਚੰਨੁ ਟੁਹੈ ਟੁਹੈ ਚੰਨੁ
ਟੁਹੈ ਕੋਰਲੁ ਤਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਦੀਦਾ ਬਲਦਾ ਦੀ
ਦਿਅਹੁ ਸਮਸਰਿ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਪਾਣੀ ਰਲ

ਦਾਪਾਣੀਐਤਿਸੁਕੋਨਸਿਧਾਣੇ ਆਰਿਗੀਰੇ
ਕੀਨ੍ਹਿਅਹੁਕਿਦਾਅਖਿਦਖਾਣੇ ਸਪੁਛੜੀ
ਦਾਕੁੰਨੇਕੋਕਾਰਿਚੇਜਾਇਡਾਣੇ ਪੀਰਮੁਗੀਦ
ਪਰਹੜੀਹੋਗਾਣਹੋਗਾਣੇ ੨੧ ਫੁਲੀਦਾਸੁ
ਨਿਦਾਸੁਹੈਕਿਤੁਜਗਾਤਿਸਮਾਣੀ ਫੁਲਾਂਅ
ਦਰਿਜਿਉਸਾਦਬਹੁਸਿਜੇਇਕਪਾਣੀਅੰਖ
ਉਦੁਧਾਇਚਿਦਖਾਣੀਐਕੋਮਰਮੁਨਜਾਣੀ
ਜਿਉਥੇਸੰਤਰੁਕਾਣਾਇਚਿਓਹੁਅਲਖਾਇ
ਡਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸੰਜਮਿਨਿਕਲੇਪਰਗ

ਟੁਪਰਵਾਣੀ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀ ਸੀ ॥ ੨੯੪ ॥
 ਗਤਿਗੁਰਬਾਣੀ ੨੨ ਦੀ ਪਕੜ ਲੈ ਪਤੰਗ
 ਟੁਸੁ ਟੁਰਿਦੇ ਬਿਨ ਹੋਏ ॥ ਜਲ ਦਿਚਹੁ ਫੜਿ
 ਕੰਢੀ ਐ ਮਛ ਨੇਹੁ ਨ ਘੋਟੈ ॥ ਪਤੰਗ ਹੋਵੈ ਅਰ
 ਗਾਨਿ ਉਸਾਇ ਨਾਦੁ ਪਲੇਟੈ ॥ ਭੁਵਰੇਵਾਸੁ
 ਵੇਦਾਸੁ ਹੋਏ ਫੜਿ ਕਵਲੁ ਸਘੋਟੈ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸੁ ਖਫਲੁ ਪਰਮੁ ਰਸੁ ਬਹੁ ਬੰਧਨ ਕੰਟੈ ॥
 ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਵੇਸੁ ਹੋਏ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਨਿ
 ਧਿ ਖੰਟੈ ੨੨ ॥ ੨੨ ॥ ਸਤੁ ਦੀ ॥ ”

१६ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਣਗੁਣਿ ਕੀ
ਆਖੀ ਐਖੰਡੇ ਬਾਰਹੁ ਸੁਣੀ ਐਉਂ ਖੀ ॥ ਅ
ਖਾਣਿ ਆਖਨ ਸਕੀ ਐਲੇ ਖਾ ਅਲੇ ਖਨ ਜਾ
ਈ ਲਿਖੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਖਾਣੀ ਐਅ
ਪਾਛਨ ਸੇਕੈ ਇੰਕਤੁ ਦਿਖੀ ॥ ਸਿਲਾ ਆਲੁ
ਣੀ ਚੰਦਣੀ ਤੂੰ ਲਿਨ ਲੇਖਾ ਅਮਿ ਅਰਸਾਇੰ
ਖੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕੁਝੁ
ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੀ ਜੁ ਬਿਰਖੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਠੈ ਪਾਈ ਐਸਾ ਧਰਮੀ ਗਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮ

ਖੀਆਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਬਿਖਿ ਕਾਉ ਖੀਆ ॥੧॥ ੩੯੫

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਆਖੀਅਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
ਦੇ ਇਨ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਮੰਗੋ ਅਨੁਸਿਧੀ ਨਿਧੀ
ਨਵੇਰਿ ਇਨ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਦੁਕੈਟੈ ਗੋ ਕਾਮ
ਧੇਟ ਲਖ ਲਖ ਅੰਧੁ ਚਨਹੀਯੇ ਦੁਗਿਸੁ
ਦੁਗੋ ਲਖ ਪਾਰਸ ਲਖ ਪਾਰਸ ਤਹਾ ਬਿ
ਨ ਫੁਹਰਾ ਫੁਲਨ ਅਭਿਗੋ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖ
ਕੁਲਖ ਬਾਜੀ ਗਾਰਬਾ ਜਾਗੀ ਨੰਗੋ ਪੀਰ
ਮੁਗੀ ਦੀਗਾ ਖੜੀ ਇਕ ਸਾਹਿਗਿਨ ਮੰਗਇ

ਅੰਗੋ ਗੁਰਸਿਖ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਹੁਸੀਰੀ ੨ ਗੁ
ਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿੱਖਣਾ ਦੁਨ ਦੇ ਦੁਨ ਆਖਿ ਦ
ਖਾਣੇ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਲਿਖਣਾ ਲੇਖਨ ਚ
ਤੁਗੁਪਤਾ ਲਿਖ ਜਾਣੇ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਖ
ਰਣੇ ਸੇਖ ਅਸੀਖਨ ਰੇਖਾ ਸਿਵਾਣੇ ਗੁਰਸਿ
ਖੀ ਦਾ ਦਰਤ ਮਾਨੁ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਉਲੀਖਿ ਪ
ਛਾਣੇ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਬੁਝਣਾ ਗਿਆਨ ਧਿ
ਅਨ ਅੰਦਰਿ ਕਿਵਾ ਮਾਣੇ ਗੁਰਪਰਸਾਈ
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੋਇ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ

ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਵਿਰਲਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਗੁਰ ॥ ੨੯੬
ਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਖਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਨ ਸਿਖਿਆ ਗੀਤ ।
ਗੋਸਟਿ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ਦੇ ਦਨ ਜਾਣਨ
ਕੇ ਦੁਕਿ ਹੁਲਾਖ ਪਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਸਦ ਦੇ ਵੀ ਦੇਵਾ
ਸਿਧ ਨ ਬਨ ਸਮਾਧਿ ਵਿਚਿ ਤੰਤ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਲੰ
ਪਾਇ ਨਿਖੇਵਾ ਲੱਖ ਭੁਗਤ ਜਗਤ ਵਿਚਿ
ਲਿਖਿ ਨ ਗਏ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਦੇਵਾ ਸਿਲਾ
ਲੁਟੀ ਚੰਦਣੀ ਸਾਇਨ ਪੁਜੈ ਲਖ ਲਖ ਮੇਵਾ

ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਸਮੇਵਾ ॥ ਗੁ
ਰਸਿਖੀਦਾਲਿਖਣਾਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤੁਸੀ
ਗਤਿਸਿਖੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਲਿਖਣਾਗੁਰ
ਬਾਣੀਸੁਣਿਸਮਝੈਲਿਖੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦ
ਸਿਮਰਣੇਸਤਿਗੁਰਮਤਿਕੋਲੁਰਸੁਇਖੇ ॥
ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਵਰਤਮਾਨੁਚੰਦਨਦਾਸੁਨਿਦ
ਸੁਬਰਿਖੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਬੁਝਣਾਬੁਝੈ
ਅਬੁਝੈਰੇਵੈਤੁਤਿਖੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸ
ਬਦਸੁਣਿਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸਰਿਖੇ ॥ ਵਰ

ਤੁਮਾਨੁਲੀਪਤੁਰੁਰੁਦਿਖੇ ਪਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾ ॥ ੧੯ ॥
ਬੋਲਣਾਹੋਇਅਠਬੋਲਾਲਿਖੇਨਲੇਖੇਗੁ
ਰਸਿਖੀਦਾਚਲਣਾਚਲੇਭੈਵਿਚਲੀਤੇਭੈ
ਖੇਗੁਰਸਿਖੀਦਾਗੁਰੁਦੇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲ
ਚਲੇਸੇਦੇਖੇਅਪਾਲਿਖਾਇਸੇਦਕਰੇਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁਅਦੇਸੁਦਿਸੇਖੇਆਪੁਗਣਾਇ
ਨਅੰਪਛੈਆਪੁਗਣਾਏਰੁਪਨਰੇਖੇਅਮਰ
ਦੇਵਾਂਗਿਅਮਰੀਦਹੋਇਗੁਰਗੰਗੀਦ੍ਰੁਅਲ
ਖਅਲੇਖੇਅਤਿਨਮੀਤੁਨਸੇਖਸਰੇਖੇ॥ ੨੦ ॥

ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਖਣਗੁਰਸਿਖਸਿਖਣ
ਬੰਜਰੁਰੁਗੁਰਸਿਖੀਦਾਲਿਖਣਲੇਖ
ਅਲੇਖਨਲਿਖਣਹਾਰਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾਤੇ
ਲਣਤੁਲਿਨਤੇਲੁਤੁਲੈਤੁਲਧਾਰਾਗੁਰਸਿ
ਖੀਦਾਦੇਖਣਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰ
ਦੁਆਰਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾਚਖਣਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਗੁਰਸਬਦੁਦੀਚਾਰਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸ
ਮਸ਼ੁਦਾਜੋਤੀਜੋਤਿਜਗਾਵਣਹਾਰਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਰਮੁਖਿਆਰਾਗੁਰਸਿ

ਖੀਦਾਰੂਪੁਰੇਖਾਇਕਸਬਾਤੁਨਹੋਰਸੁਰੇਖੇ ॥ ੨੯੯ ॥
ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਚਖਦਾਲਖਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ
ਫੁੰਕੇਲੇਖੇਗੁਰਸਿਖੀਦਾਨਾਦੁਸੁਟਿਲਖ
ਅਨਹਦਵਿਸਮਾਦਅਲੇਖੇਗੁਰਸਿਖੀ
ਦਾਪਰਸਟਾਂਫੁਰੇਤਰੇਖਅਰੇਖੇਗੁਰ
ਸਿਖੀਦੀਵਾਸੁਲੇਹੋਇਦੁਰਗੀਧਸੁਗੀਧਸ
ਰੇਖੇਗੁਰਸਿਖੀਮਰਜੀਵਦਾਰੁਇਕੁਗ
ਤਿਉਨਿਮਖਨਿਮੇਖੇਅਲਪਰਹੋਗੁਰਸ
ਬਦਵਿਸੇਖੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਚਾਪ੍ਰਿਥੁਹੋਸਿ

ਖੁਸਹਜਘਾਰਿਜਾਇਖਲੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਚੁਰਹਰਾਜਿਹੈਪੈਗੀਪੈਪਾਖਾਕਜੁਹੋਵੈਗੁ
ਰਸਿਖੀਦਾਨਾਦੁਟਾਗੁਰਮਾਤਿਲੋਦੁਰਮਾਤਿਮ
ਲੁਧੋਵੈਗੁਰਸਿਖੀਦਾਪੁਜਣਗੁਰਸਿਖ
ਪੁਜਾਪਰਮਾਰਸੁਭੋਵੈਗੁਰਸਿਖੀਦਾਮਿ
ਣਗੁਰਬਚਨੀਗਾਲਿਹਾਰੁਪਰੋਵੈਗੁਰਸਿ
ਖੀਦਾਜੀਦਣਾਜੀਦਾਇਆਮਾਰਿਹਉਮੇਖੋਵੈ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਦਿਲੋਵੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਖਾਵਣਾਦੁਖਸੁਖਸਮਕ

ਰਿਅਉਚਰਚਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਗਾਏਦਾ ੨੯੯
ਅਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਨਿਬੁਰੁਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀ
ਧੀਰਜੁਧਰਮੁਪਿਰਮਾਪਿਆਲਾਅਜਰੁਜ
ਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸੀਜਮੇਰੁਹਿਨਿਰੁਰੁ
ਨਿਰੁਹਿਮੁਚਰੁਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਮਾਲਿ
ਸਾਧਸੀਰੀਸਬਦਸੁਰਤਿਨਗੁਦਤਰੁਤਰ
ਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਕਰਮੁਏਹੁਗੁਰੁਫੁਰਮ
ਏਗੁਰਸਿਖਿਕਰਣਾ ਗੁਰਕਿਰਪਾਗੁਰਸਿ
ਖੁਗੁਰਸਰਣਾ ੧੦ ਗੁਰਸਿਸੁਦਾਸਨਿਦਾਸੁ

ਕਾਰਿਸੀਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਲਾਏ॥
ਪਾਰਸੁਰੋਇਮਨੁਰੁਮਲੁਕਾਗੁਪਰਮਰੀ
ਸੁਕਰਵਾਏ॥ਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰਿਸਤਿ
ਗੁਰਦੇਵਸੇਵਭੋਭੁਏ॥ਸਰੁਨਿਧਾਨਰਖਿ
ਸੰਖਾਵਿਚਿਹਰਿਜੀਲੈਲੈਹ॥ਬਿਦੁਜਾਏ॥ਪ
ਤਿਤਉਧਾਰਣੁਆਖੀਐ॥ਗੁਗਤਿਵਛਲੁਰੋ
ਇਆਪੁਛਲਾਏ॥ਗੁਦਕੀਤੇਗੁਟਕਰੇਜ
ਗੁਅਵਗੁਟਕੀਤੇਗੁਟਗੁਰੁਏ॥ਪਰਉ
ਪਕਾਰੀਜਗਾਵਿਚਿਅਏ॥੧੧॥ਫਲਦੇਵਦ

ਵਗਾਇਆ ਤੇ ਛਟਹਾਰੇ ਤਾਰਤਰੀ ਦਾ ਤੁਛੇ ३੦੦
 ਪੁਤਨ ਭੋਬਈ ਪੁਤਵੈ ਰੁਜਲੁ ਜੀਨਧਰੀ ਦਾ
 ਵਰਸੇ ਹੋਇ ਸਹੀ ਸਥਾਰੀ ਮਾਲਿਗਾਲਿਜ
 ਲੁਨੀ ਵਾਟਿ ਚਲੀ ਦਾ ਰੋਬੇ ਰੂਬੇ ਅਗਰਨੇ
 ਆਪੁ ਛਾਡੀ ਪੁਤਪੀ ਜਰਖੀ ਦਾ ਰੁਰਿ ਰੂਬੇ ਰੂਬੇ ०
 ਤਰੇ ਜੀ ਟਿਹਾਰੇ ਹਾਰੇ ਸੁਜਿ ਟਿਹਾਰਾ ਉਲਦਾ
 ਖੇਲੁ ਪਰਮਦਾ ਪੋਗੰ ਉਪਰਿ ਸੀ ਸੁਨਿ ਵੀਦਾ
 ਆਪਹੁ ਕਿਸੈ ਨਜਾਣੇ ਮੰਦਾ ੧੨ ਧਰਤੀ ਪੀ
 ਗੰਗੇ ਨਿਰੰਧਰਤੀ ਹੋ ਨਿਰਵੀਦਾ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ

ਚਲੈ ਨੀਵਾਣਨੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਪਾਰ ।
 ਟੀਯਾ ਬਹੁਰੰਗੀ ਇਕੁ ਰੰਗੁ ਹੋਸੁ ਨਾ ਅੰਦ
 ਰਿ ਇਕੋ ਜਲੀ ਤਤੁ ਹੋਵੈ ਧੁਪਾਇ ਚਿਛਾਵੈ
 ਠੰਢਾਵੈ ਰਤੀ ਹਾਲੀ ਤਪਦਾ ਪਰਉਪਕਾ
 ਰਨੋ ਠੰਢੇ ਪਰਉਪਕਾਰਾਵੈ ਹਾਲੀ ਅਮਗਨਿ
 ਬੁਝਾਵੈ ਤਪਤਿ ਚਿਛਾਵੈ ਠੰਢਾ ਹੋਵੈ ਬਿਲਸੁਨ
 ਅਲੀ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦੀਏ ਹੁਨੀ ਸਾਲੀ ੧੩
 ਪਾਲੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰਤੀ ਹੋਧਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਪ
 ਲੀਵਸੈ ਧਰਤੀ ਰੰਗੁ ਨਰੰਗੁ ਸਰਬੁ ਧਰਤੀ ਸਾ ੩੦

ਉਨਸਰੁ ਰਸਰਸੈ ਧਰਤੀ ਠੀ ਧੁਨ ਗੰਧ ਬ ੩੦੧
ਹੁਧਰ ਤਿਨ ਰੂਪ ਅਨੁਪਤਰ ਸੈ ਜੇ ਹਾਥੀ ਜੇ
ਸੇ ਲੁਟੇ ਕਰ ਮਭੁ ਅਸਰੁ ਕੋਈ ਦੇਸੈ ਚੰਦ
ਨਲੇ ਪੁਨਲੇ ਪੁਹੈ ਕਰਿ ਮਲ ਮੁਤੁ ਕਸਤੁ ਨਧ
ਸੈ ਫੁਟੇ ਮੀ ਹਿਜਮਾ ਏਰੇ ਰੁਦਿਲ ਗੋ ਅੰਗੁ
ਰੁਦਿਗ ਸੈ ਫੁਖਿ ਨਰੇ ਦੇਸੁ ਖਿਨ ਹਸੈ ੧੪
ਅੰਖ ਫੁਲ ਰਾਤੀ ਨਾ ਗਣਨਾ ਮੁਦਾ ਨੁਇਸਨ
ਨੁਇਨਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲ ਨਿਵਚਲ ਦੁਹਰ
ਹੁਰੇ ਕੈ ਰੁਲਾ ਮਨਾਏ ਬੋਲਾ ਸਦਾ ਖਾਦ

ਠਾਥੇੜਾਥੇਲਟੁਗੁਰਮਾਤਿਪਾਏ ॥ ਪਾਸਿ
ਖਾਇਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰੈਵਡਾਹੋਇਨਾਆਪੁਗਟਾਏ ॥
ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਅਲਿਗਾਵਦੇਰਾਰਿਦਿਹੈਸੁ
ਤਚਲਿਚਲਿਜਾਏ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਪਰਚਾ
ਕਰੈਸਤਿਗੁਰਪਰਚੇਅਨਪਰਚਾਏ ॥ ਅਸ ॥
ਦ੍ਰਿਚਿਨਿਰਾਸੁਦਲਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰੁਚੇਲਾਚੇਲ ॥
ਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਸੁਟਿਗੁਰਸਿਖੁਸਦਾਏ ॥
ਅਇਕਅਨਿਏਕੁਅਗਾਧਟਾਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾ
ਵਰਜਿਰਹਾਏ ॥ ਹੁਕਮੀਬੀਦਾਹੋਇਕੈਖਸ

ਮੇਰਾ ਭਾਵਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਮੁਰੀ ॥ ੩੦੩ ॥
ਦੁਸੈ ਇਕੋ ਦਿਰਲਾ ਗੁਰਗੋਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪੇ
ਰੀ ਪੇਖਾ ਖਾਕ ਹੋਇ ਪੇਰਾਂ ਉਪਾਰਿ ਸੀ ਸੁਧਰਾਵੈ ॥
ਆਪੁ ਗਫਾਵੈ ਆਪੁ ਹੋਇ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਨ ਨਦ
ਰੀ ਆਵੈ ਗੁਰਸਿਖੀ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ॥
੧੬ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੈਂ ਸਾਰਾਵਿ ਚਿਦਰਸ ਨ ਜੋ ਤਿਪ
ਤੰਗ ਅਲੰਦਾ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੈਂ ਸਾਰਾਵਿ ਚਿਸ ਬ
ਦਸੁਰਾ ਤਿਹੋਇ ਅਰਗ ਮਰਦੇ ਤੇ ਦਿਰਲੇ ਸੈਂ
ਸਾਰਾਵਿ ਚਿਰ ਰਲ ਕਦਲ ਹੋਇ ਬੁਢਰ ਦਸੀਦੇ ॥

ਤੇਵਿਹਲੇਸੈਂਸਾਰਵਿਚਿਪਰਮਸਨੇਹੀਅੰ
ਨਤਰੀਦੋਤੇਵਿਹਲੇਸੈਂਸਾਰਵਿਚਿਗੁਰਸਿਖ
ਗੁਰਸਿਖਸੇਵਕਰੀਦੋ। ਤੇਵਿਚਿਜੀਅਨੀਕੁੰ
ਗਨੀਕੁੰਦਿਚਿਮਾਰੀਗੁਰਸਿਖਜੀਵੇਦੋ।
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਚਖੀਦੋ ੧੭॥
ਲਖਜਪਤਪਲਖਸੰਜਮਾਹੋਮਜੰਗਲ
ਖਦਰਤਕਰੀਦੋ। ਲਖਤੀਰਬਲਖਓਲ
ਖਾਲਖਪੁਰੀਆਂਲਖਪੁਰਬਲਗੀਦੋ।
ਦੇਵੀਦੇਵਾਦੇਹੁਰੇਲਖਪੁਜਗੀਪੁਜਕਰੀ

ਦੇ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀ ਅਲਕੁਰਮ ਦੇ ਕਰਮ ३੦੩
ਧਰਮ ਲਖ ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਦੇ ਲਖ ਪਰ ਬਤੁਦ
ਲਖ ਬੁਲਖ ਲੇਖ ਉਦਾਸੀ ਹੋਇ ਰੁਦੇ ॥
ਅਗਨੀ ਅੰਗੁ ਜਲਾਇ ਦੇ ਲੇਖ ਹਿੰਦੁ
ਲਿਜਾਇ ਗਲੇ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਸੁਖਾ ਤਿਲੁ
ਨਲੀ ਦੇ ੧੮ ਚਾਰਿ ਦਰਨ ਕਾਰਿ ਦਰਾਤਿ
ਆਦਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਕਿਹਨੁ ਦਰਿਨੁ ਆਇਅ ॥
ਭਟਿਅ ਦਰਸਨ ਕੁਖ ਧਾਰੀ ਆਦਰਸਨੁ
ਚਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਅ ਸੀਨਿ ਆਸੀਦ

ਸਨਦਧਾਰਿਨਾਉਗਲਾਇਨਨਾਉਧਿਅਸੇ
ਅਗਰਦਲਬਾਰਹਪਬੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਬੁਨਾਲਖੁਲਖਾਇਅਗਬਹੁਰੁਪੀਬ
ਹੁਰੁਪੀਏਰੁਪਨਰੇਖਨਲੇਖੁਮਿਦਾਇਅਗ
ਮੀਲਿਮੀਲਿਚਲਦੇਸੰਗਲਖਸਾਧੁਸੰਖਿ
ਨਰਗੁਰੰਗਾਇਅਗਾਇਟੁਗੁਰਪੁਰੇਸੇਰੇ
ਮਾਇਅਗ ੧੯ ਕਿਰਸਾਲੀਕਿਰਸਾਣਕਰਿ
ਖੇਤਬੀਜੇਸੁਖਫਲੁਨਲਹੀਏ। ਵਟਜੁਕਰ
ਨਿਵਾਪਾਗੀਏਲੇਲਾਹਾਨਿਜਧਾਰਿਨਦਸੀਏ।

ਚਾਕਰਿਕਰਿਕਰਿਚਾਕਰੀਹਉਮੇਆਰਿਨ ३੦੪
ਸੁਲਹਕਰੀਦੋ ॥ ਪੁਨਦਾਨਚਾਗਿਆਈਆਂ
ਕਰਿਕਰਿਕਰਤੁਥਾਥਿਰੁਨਰਹੀਦੋ ॥ ਰਾਜੇਪਰ
ਜੇਹੋਇਕੋਕਰਿਕਰਿਦਾਦਨਪਾਰਿਪਈਦੋ ॥ ਗੁਰ
ਸਿਖਸੁਟਿਗੁਰਸਿਖਹੋਇਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿ
ਮੇਲਿਅਲੀਦੋ ॥ ਗੁਰਮਾਤਿਚਲਦੇਦਿਰਲੇਖੀ
ਦੋ ॥ ਗੁਰਗਾਗਾਟਿਨਜਾਣਈਬੋਲਸੁਣੈਨ
ਅਦਰਿਅਣੈ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦੇਸਿਨਾਮਾਦਈਰਾ
ਤਿਅਨੇਗੀਘਰੁਨਸਿਧਾਣੈ ॥ ਚਲਿਨਸੰਕੋਪ

ਸਨਾਦੁਧਾਰਿਨਾਉਗਣਾਇਨਨਾਉਧਿਆਇ
ਆਗਾਦਲਬਾਰਹਪੀਬੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੀਬੁਨਾਮਲਖੁਲਖਾਇਆਗਾਬਹੁਰੂਪੀਬ
ਹੁਰੂਪੀਏਰੂਪਨਰੇਖਨਲੇਖੁਮਿਦਾਇਆ
ਮੀਮਾਸਿਮੀਲਿਚਲਦੇਸੀਗਲਖਸਾਧੁਸੀਮੀ
ਨਰਗੁਰਗਾਇਆਗਾਇਟੁਗੁਰਪੁਰੇਸੇਰੇ
ਮਾਇਆ ੧੯ ਗਿਰਸਾਲੀਗਿਰਸਾਣਕਰਿ
ਖੇਤਬੀਜੇਸੁਖਫਲੁਨਲਹੀਦੋਦਣਜੁਕਰ
ਨਿਦਾਪਾਗੀਏਲੈਲਾਹਾਨਿਜਧਾਰਿਨਦਸੀਦੇ ,

ਚਕਰਿਕਰਿਕਰਿਚਕਰੀਹਉਮੇਆਰਿਨ
 ਸੁਲਹਕਰਿਦੋ। ਪੁਨਿਦਨਚਾਗਿਆਈਆਂ
 ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਬਾਥਿਰੁਨਰਹਿਦੋ। ਰਾਜੇਪਰ
 ਜੇਹੋਇਕੋਕਰਿਕਰਿਦਾਦਨਪਾਰਿਪਈਦੋ। ਗੁਰ
 ਸਿਖਸੁਟਿਗੁਰਸਿਖਹੋਇਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿ
 ਮੇਲਿਅਲੰਦੋ। ਗੁਰਮਾਤਿਚਲਦੇਦਿਰਲੇਖ
 ਦੋ॥ ਗੁਰਗਾਗਾਟਿਨਜਾਣਈਬੋਲਾਸੁਣੈਨ
 ਅਦਿਰਿਆਣੈ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦੋਸਿਨਾਮਾਦਈਰਾ
 ਤਿਅਨੇਗੀਘਰੁਨਸਿਏਣੈ॥ ਚਲਿਨਸੰਕੋਪ

ਗੁਲਾ ਲੁਲਾਗਾ ਲਿਅ ਲਿਹੇਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੀ
ਵਿਸ ਪੁਤੀ ਨਾ ਥੀ ਅੰਖੁ ਸਰੇ ਨਾ ਲਿਨ ਰਲੀ
ਅੰਮਾਣੈ ਜਾਣਿ ਜਾਣਿ ਪੁਤਾਂ ਮਾਈ ਅੰਡੁ ਲੇ
ਨਦ ਧਰੇ ਨੀ ਧੀ ਛਾਣੈ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਦੁ ਸੁਰਜ ਜੋ ਤਿਨ ਹੋਇ ਨਾਣੈ ਸਾਧ ਸੀਗ
ਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦਖਾਣੈ ੨੧ ਲੰਖਾ ਧੀ ਅਨ
ਸਾਮਾਇ ਲਾਇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੂਪਿ ਨਾ ਅਪਾ ਕ੍ਰਿਸ
ਕੈ ਲੰਖਾ ਗੀ ਅਨ ਦਖਾਣੈ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਰ
ਤਿਉ ਭਾਗੀ ਥਕੈ ਬੁਧਿ ਬਲ ਬਰਨ ਬਥੇਕ

ਲਖਦੁਹਰੁਹਿਪਦੁਨਿਪਿਰਮਦਾਰਿਧੰਕੈ॥
ਜੇਗਰੁਗਬੈਰਗਲਖਸਾਹਿਨਸਕਹਿਗੁ
ਟਵਾਸੁਮਹੰਕੈਲੇਖਅਚਰਜਅਚਰਜ
ਹੋਇਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅਬਿਗਤਿਵਿਚਿ
ਅੰਕੈ॥ਵਿਸਮਾਦੀਵਿਸਮਾਦਲਖਅਕਖ
ਕਥਾਵਿਚਿਸਹਾਸਹੰਕੈਗੁਰਮਿਖੀਦੈ
ਅਖਿਟਰੰਕੈ॥੨੨॥੨੮॥ਅਰੁਣੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਨੰਦਪੁਰਖਾ

ਦੇਸੁ ਹੋਸਤਿ ਗੁਰਸਚੁ ਨਾਉ ਸਦਵਾਇਆ
ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰਸਿਖ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਚਾਪੀ ਬੁਢਲਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਾ ਤਿਸਿ ਲਿ
ਗਾਵ ਦੇਸਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਇਆ ॥
ਗੁਰਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿਆ ਪਤਹੋ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਤਰਾਇਆ ਪਨ ਸੁਪਾਰੀ ਕਬੁ ਮਿਲਿ
ਬੂਨੇਰੀ ਗੁਸੁਰੀ ਗੁਚਕਾਇਆ ਗਰੀਆਨਾਥ
ਆਨਾ ਸਿਮਰਣ ਜੁਗਾਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁ
ਰਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਾ ਤਿਸਚਖੰਡ

ਵਸਾਇਆ १ ਪਰਤਨਪਰਧਨਪਰਨਿਦ ੨੦੬
ਮੇਵਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਦੇਵਾਇਆਗੁ
ਰਮਾਤਿਮਨੁਸਮਾਤਾਇਕੈਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਦਰ
ਜਿਹਹਾਇਆਮਨਜਿਤੈਜਗੁਜਿਦਿਲ
ਇਆਅਸਦਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਕਰਾਇਆ
ਪਾਰਸੋਹੋਏਪਾਰਸਹੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁ
ਇਖਾਇਆਜੇਗੁਭੋਗੁਜਿਦਿਜੁਗਾਤਿ
ਕਰਿਭੁਇਭੁਗਾਤਿਭੋਆਪੁਗਵਾਇਆ
ਆਪੁਗਾਇਆਆਪਿਟਰਤਿਆਭੁਗਾਤਿ

ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਵਸ ਗਾਤਿ ਆਇਆ ਸਾਧਸੀ
ਗਾਤਿ ਹੋਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ
ਸੁਰਾਤਿ ਮਲਿ ਸਾਧਸੀ ਗੰਗੁ ਰਮੁ ਖਿਦੁ ਖਸੁ
ਖਸ ਮਕਰਿ ਸਾਧੋ ॥ ਹਉ ਮੇਦੁ ਰਮਾਤਿ ਪਰ ਹਰ
ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਅਗਾਧੋ ॥ ਸਿਦੁ
ਸਕਤੀ ਨੇਲੀ ਪਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਸਹ
ਜਸ ਆਧੋ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਇਕੁ ਜਾਟਿ ਦੂਜ
ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ਉਪਾਧੋ ॥ ਜੰਮ ਲਮ ਰਣ ਹੁਬ
ਹਰੈ ਅਜਰਾਟੁ ਰਿਮਲਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥

ਆਸਨਤੁ ਸਉ ਦਾ ਸਧਾਰਿ ਹਰਖ ਸੇਗਾਇ ॥ ੩੦ ॥
ਹੁਆ ਮਿਤੁ ਖਾਧੇ ਅਹਾਂ ਅਸਾਧਾ ਸਾਧ ਸੀਰੀ
ਸਾਧੇ ॥ ਪਉਟ ਪਾਣੀ ਬੀਸੀ ਤੇਰੇ ਰਸ ਗੁਣ
ਤਮ ਗੁਣ ਸਤ ਗੁਣ ਜਿੰਤਾ ਅਨ ਬਚਕਰਾ
ਸੰਕਲਪ ਕਾਰਿ ਇਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਗੋਇ ਦੇ ਬੰ
ਤਾ ਲੋਕ ਦੇ ਦਗੁ ਰਾਗੀ ਅਨ ਲਿਵ ਅੰਦਰਿ
ਇਕ ਬਾਹਰਿ ਬਹੁ ਭਿੰਤਾ ਆਤ ਲੋਕ ਪਾਤਾ
ਲੁਝਿ ਟਿਸੁ ਰਗ ਲੋਕਾਇ ਚਿਹੋਇ ਅਥਿਤਾ
ਮਿਠਾ ਬੋਲ ਟੁਨਿ ਵਿਚਲ ਟੁਹੰ ਬਹੁ ਦੇ ਕਾਰਿ

ਪਾਤਿਤਪਵਿਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ਅਤੁਲੁ ਅਰੋਲੁ ਮਮੋਲੁ ਮਮਿਤੁ ਮਸਾ
ਧਸੀ ਗਤਿ ਮਲਿ ਪੀੜਿ ਪੰਤਾ ਚਾਰਿ ਪ
ਦ ਚ ਬ ਹ ਥ ਜੋ ਕੀ ਹੁ ਕ ਮੀ ਬੀ ਦੇ ਹ ਹ ਨਿਖੌ ਤੇ
ਚਾਰੇ ਚ ਕ ਨਿਦਾਇਆ ਪੈ ਗੀ ਪੈ ਇਕ ਸੁਤਿ
ਪਰੋਤੋ ਵੇਦਨ ਪਾਇ ਨਿਭੇ ਦੁਕਿ ਹੁ ਪੜਿ ਪ
ੜਿ ਪੀੜਿ ਤੁਸਾਣਿ ਸੁਣਿ ਸੋਤੋ ਚ ਹੁ ਜੁ ਗੀ ਅੰ
ਦਾਰਿ ਜਾਗਦੀ ਚਿਤਿ ਪੈਤਿ ਮਲਿ ਜਗਮ
ਗ ਜੋਤੋ ਚਾਰੇ ਦਰਨੁ ਇਕ ਦਰਨੁ ਹੁਇ ਗੁ

ਰਸਿਖਵਰੀ ਅਨਿਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਤੇ ਘਰ
 ਸਾਲਵਿ ਰਿਬੀਜ ਦੇ ਕਾਰਿਗੁਰ ਪੁਰਬ ਸੁਵ
 ਟਜ ਸਭਿ ਤੋ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਭੀ ਮਲਿਦਾ ਦੇ ਪੋ
 ਤੇ ੴ ਕਾਂ ਮੁਕੇ ਧੁਅਹ ਕਾਰੁ ਸਾਧਿ ਲੋਕੁ ਮੇਰ
 ਦੀ ਜੋਹ ਅਟਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਧ
 ਰਮੁ ਅਰਬੁ ਸਮਰਬੁ ਸੁਗਰਬੁ ਸਮਾਈ ॥
 ਅਪਿ ਜੇ ਤਤੁ ਉਲੀਖਾ ਅਪਿ ਜਿ ਸਬਦ ਦੇ ਜੀ
 ਦਾ ਧਾਈ ॥ ਅਪਿ ਜੇ ਮੁਦਾਵੇ ਸਿਕਰਿ ਪਿਛਾਇ
 ਟੁਹੇ ਇਦੇ ਸਦੁਹਾਈ ॥ ਪਰਮੇ ਸਰਹੈ ਪੰਜ

ਅਲਿਲੇਖਾ ਅਲੇਖਨਕੀ ਅਤਿਪਾਈ ਆਪ
ਜਾ ਅਲੇਖ ਪਰਪਚਿਤੁ ਜਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਸ
ਬਦਾਲਿ ਵਲਾਈ ਆਪ ਸੰਗ ਤਿਸੇ ਹਨਿਗੁ
ਰਗੁਈ ॥ ਗੁਣਿ ਅਦਰਸਨ ਤੁਰਸਨਿ ਘਟੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਦਰਸਨ ਪਾਇਆ
ਗੁਣਿ ਅਸਾਸੁ ਸਮਸਾਦੁ ਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁ
ਰਚਿ ਪਦੇ ਸੁਦਿ ਕਾਇਆ ਰਾਗਨਾਦਾਇ
ਸਮਾਦਾਇ ਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ
ਸੁਣਾਇਆ ਗੁਣਿ ਅਰੁਤੀ ਕਰਿ ਵਰਤੁਆ

ਨਸੁਗਨੁ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਵਰਤੁ ਆਇਆ ॥ ੩੦੯ ॥
ਅਰਸਾ ਉਨ ਪਾਇ ਨੀਗੁਰਮੁ ਖਿਸੁ ਖਟ
ਲੁਪਿਗੁ ਚਖਾਇਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਚਿਰੁ
ਜੀਵਟੇ ਚਕੁ ਵਰਤੁ ਹੋਇ ਸੇ ਹੋਆਇਆ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਯਾ ਲਿਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਸਤੁ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਇ ਲੈਕੁ ਵਜਲ ਅਰਿ
ਰਿਹੈ ਨਿਗਲਾ ॥ ਸਤੁ ਦੀਪ ਅਨੇਰੁ ਹੋਗੁ
ਰਮੁ ਖੀਰੁ ਸਬਾਇ ਉਜਾਲਾ ॥ ਸਤੁ ਪੁ
ਰੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਸਹਜ ਪੁਰੀ ਸਚੀ ਧਰਮ

ਸਾਲਾ ਸੰਤੋਰੋਹਾਇ ਸੰਤਦਾਰ ਸਾਧੇਫੁਕਿ
ਫੁਕਿਅਥੇਵਾਲਾ ਤੈਸਤੋਬੁਹਾਮੀਕਾਰਿ
ਵੀਹਾਇਕੀਹਉਲਾਖਸੁਖਾਲਾ ਸੰਤੋਸੁ
ਰਗੁਰਪੁਰਕਾਰਿਸੰਤੀਧਾਰੀਪਾਰਿਪਿਆ
ਲਾ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦਸਮਾਲਾ
ੴ ਅੰਠਖੰਡਪਾਖੰਡਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਏਕਮ
ਨੀਏਕੁਧਿਆਇਆ ਅਸਦਧਾਤੁਪਾਰ
ਸਮਿਲੀਗੁਰਮੁਖਿਕੰਚਨਜੇਤਿਜਗਾਇ
ਆ ਗੰਧਿਸਿੰਧਿਸਿੰਧਿਸਾਧੀਕਾਆਇ

ਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਕਰਾਇਆ ਅਤੇਪਰ
ਅਗਾਧੀਐਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਆਅਸਟਕੁਲੀਵਿਹੁਉਤੰਗੀ
ਸਤਿਗੁਰਮੰਤਿਨਮੇਰੇਮਾਇਆਅਮਨੁਅ
ਸਾਧੁਨਸਾਧੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਟਲੁਸਾ
ਧੀਸਧਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਤਿਅਲਿਖ
ਨੁਵਸਿਆਇਆ ੴ ਨਉਪਰਕਾਰੀਭੁ
ਗਤਿਕਰਿਸਾਧੈਨਵਦੁਆਰਗੁਰਮੰਤੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮੁਚਖਾਇਆਗਾਵੇਜੀ

ਭੁਗਸਾਇਓਰੰਡੀ ਨਵੀਖੀਡੀਜਲਦਾਇਅ
 ਰਾਜੁਜੇਗੁਜਿਏਸਤੀਅਸਤੀ ਨਉਕਰ
 ਨਉਪਰਸਾਧਿਅਦਰਤਮਾਨਪਰਲਉ
 ਉਤਪੰਡੀ ਨਵਨੇਧੀਪਛਲਗਾਟੀਨਾਥ
 ਅਨਾਥਸਨਾਥਜੁਗੰਡੀ ਨਉਉਂਖਲਾਵੇ
 ਚਉਂਖਲੀਅੰਡੀਕਉੜੀਠੰਢੀਤੰਡੀਸਾ
 ਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸਟਪੰਡੀ ੧੦ ਦੇਖ
 ਪਰਾਈਅਾਂਚੰਗੀਅਾਂਮਾਣਾਂਭੈਂਦਾਂਧੀਅ
 ਜਾਣੈਉਸੁਸੁਅਰੁਉਸੁਗਾਇਹੈਪਰਧਨ

ਭੰਦੁ ਮੁਸਲ ਮਾਣੈ ॥ ਪੁਰ ਕਲਕੁਟੀ ਬੁਢੇ
 ਪੁਸ਼ਿਰੇ ਮੇਰਿ ਨ ਧੋਰੀ ॥ ਧੰਨੁ ਭੰਦੁ ॥ ਉਸਤਾਤਿ
 ਵਕੀਲਿ ਸੁਣਿ ਆਪਹੁ ਬੁਰਾਨ ਆਖਿ ਦਖ
 ਠੇ ॥ **ਵੁਝਿ** ਪਰਤਾ ਪੁਨ ਆਪੁ ਗਾਇਕ ਰਿਅ
 ਰਿਮੇ ਉਨਕਿ ਸੇਰਾ ਠੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫ
 ਲੁ ਪਾਇ ॥ ਆਗ ਜਨੇ ਗੁਰ ਸੁਰਲੀ ਆਮਾਣੈ
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ॥ ਵੇਦਹੁ ਕੁਰ ਬਾਣੈ ॥ **੧੧** ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਪਿਰਮੁ ਰਖਾਇ ॥ ਆਭੁ ਖਨ ਖਾਣੁ ਪੀ
 ਅਣੁ ਅਨੁ ਪਾਣੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨੀਦ

ਉਪੜੀ ਜਾਗਾਵੇ ਆਸੁਖ ਰੋਣੁ ਵੇਹਾਈ ॥
ਸਾਰੇ ਵੇਧੇ ਸੋਹਰੇ ਮੇਲਾ ਪੜ੍ਹ ਪਰਵਾਨੁ ਪ
ਰਾਣੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿ ਸੁਜਾਣਹੋ ਏਜਾਗੀ
ਮਿਹਮਾਣਾ ਆਵੇ ਮਿਹਮਾਣੀ ਸਚੁ ਦੁਣ
ਜਿਥੇ ਪਲੈ ਚਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਗਹੁਨੀ
ਸਾਣੀ ਹਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਭੁਟੀ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤ੍ਰਿਵੇਨ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ १੨ ਹਉ ਮੇਗਰ
ਬੁਨਿ ਵਗੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਗਗੀ ਬੀਆ

ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਾਇ ਚ ਨ ਟਾਰੁ ਰਮੁ ਅ ॥ ੩੧੩ ॥
ਗਿਆਨੁ ਅਧਿਕੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਨਿਆਵਾ
ਫਹਿਪਵੈ ਦਰਗਾਹ ਮਾਦੁ ਨਿਆਵਾ ਪਾਵੈ ॥
ਖਸਮੇ ਸੋਈ ਭਾਵਦਾ ਖਸਮੇ ਦਾ ਜਿ ਸੁਭਾਵ
ਭਾਵੈ ॥ ਭਾਵਾ ਮਨ ਮਨੀ ਮੇ ਅਪਣਾ ਭਾਵਾ
ਆਪ ਮਨਾਵੈ ॥ ਦੁਨੀਆ ਦਿ ਚ ਪਰਾਹੁਣ
ਦਾਵਾ ਫੁਰਿ ਰਹੈ ਲਾਵਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਮਿ
ਲਿਹੁ ਕਮੁਕਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਇ
ਕੁ ਜਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ਅ ॥ ੦ ॥

ਹਰਿ ਮੇਧਾਲਿ ਦੁਹਾਇ ਕੈ ਤਾਲ ਨ ਦੀਦਾ ਨੀ
ਰੁਮਿ ਲਾਇਆ ਨ ਦੀ ਕਿਨ ਰੈ ਦੁਹ ਦੁਲੀਇ
ਕਦੁ ਪਾਰਾਵਾਨ ਪਾਇਆ ਹੁਖ ਹੁਫਲੁ ਤੈ
ਫਲ ਹੁਖੁ ਏਕੁ ਨਾਉ ਫਲੁ ਹੁਖੁ ਸਦਾਇਆ ॥
ਫੁਲ ਅਰੁਤੀ ਏਕੁ ਸੁਖੁ ਹੋ ਸੁਖੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਰੁ ਦੇ
ਖਾਇਆ ਰਾਤੀ ਤਰੇਚ ਮਕਦੇ ਦੇ ਹਿਚਕਿ
ਮੇਕਿ ਨਿਮਾਖੁ ਲੁਕਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ
ਏਕੁ ਮਨੀ ਏਕੁ ਪਿਆਇਆ ॥੪॥ ਗੁਰਸਿ
ਖ ਜੋਗੀ ਜਾਗਦੇ ਮਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਕਰ ਨਿਉ

ਦਾਸੀ ਕੀਨੀ ਮੁਝਿ ਅੰਤਿ ਗੁਰ ਸੀਤਾ ਧੂ ਕ੍ਰਿ ਬਿਰੁ ३੧੩
ਤਿਸੁ ਲਾਸੀ ਅਖਿ ਬਾਖਿ ਮਾਹਿ ਦੁਵਟੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਪੜੁਤਾ ਉਤੁਗਾ ਤਿ ਬਿਲਾਸੀ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
ਸਿੰਝੀ ਵਜੇ ਤੰਡਾ ਗਿਆ ਨੁਧਿਆ ਨੁਗੁਰਦਾ
ਸੀ ਸਾਧ ਸੀ ਗਾਤਿ ਗੁਰ ਗੁਫੇ ਬਹਿਸ ਹਜੇ
ਸਮਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਨੇ ਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗ
ਅਰੇ ਗੁਰੇ ਇਕਾਰਿ ਸੀ ਜੇ ਗੁਫੇ ਜੇ ਗੁਖਲਾਸੀ
ਸਾਧ ਸੀ ਗਾਤਿ ਗੁਰ ਅੰਤਿ ਸਬਾਸੀ ੧੫ ਲ
ਖਬੁਰ ਮੇਲ ਖਦੇ ਦਪਾ ਕ੍ਰਿਨੇ ਤਨੇ ਤਕ ਰਿਕਾਰਿ

ਸਤੁਬੰਕੋ ਅਹਾ ਦੇਵਾ ਅਵਧੁਤਲਖ ਜੋਗਾਇ
ਆਨਉਣੀਦੈ ਅੰਕੋ ਲੰਖਾ ਬਿਸਨੁ ਅਵਤਾਰ
ਲੇਗਾ ਅਨਖੜਗੁਫੜਿ ਪਹੁਚਿਨ ਸੰਕੋ ਲ
ਖਲੇ ਮਸਰਿ ਰਜੀ ਵਟੇ ਆਇ ਅੰਤਿ ਵਿਚਿ
ਧੀਰਕਧੰਕੋ ਤਿਨ ਲੇ ਅਜੁਗਾਰਿ ਕਾਰਿ
ਲਖ ਬਹੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਖੰਡਿ ਕਾਰਿ ਫੰਕੋ ਲਖ ਪਰਲ
ਉਉਤ ਪੰਤਿ ਲਖ ਹਰਹਰ ਮਾਲੁ ਅੰਖਿ ਫਰ
ਕੋ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਆ ਸਕੁ ਹੋਇ ਤੰਕੋ १੬੫
ਰਬੁ ਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬੁਹਮੁ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਹੋ ਸਤਿ

ਗੁਰਸੋਈ ॥ ਜੋਗਾਇਆ ਨਹੋ ਰਾਨੁ ਹੋਇ ਦੇਦ ॥ ੩੧੪ ॥
ਗਿਆਨ ਪਰਦਾ ਹਨ ਹੋਈ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਰੋਵ
ਵੇਜਲ ਬਲ ਮਹੀ ॥ ਲਗੁ ਵਈ ਲੇਈ ॥ ਹੋਮ
ਜੰਗ ਜਪਤ ਪਘਲੇ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕਰਮ ਧਰਮ
ਦੁਖ ਹੋਈ ॥ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ਧਾਵਦਾ ਅੰਠ ਖੰਡ
ਪਾਖੰਡੁ ਵੇਗੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜਿਏ ਜ
ਗੁਜਿਏ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਧੋਸੁ ਕੋਈ
ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਣ ਗਾਰੁ ਪਰੋਈ ॥ ੧੭ ॥ ਅ
ਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ॥ ਆਖੀ ਐ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਅਲੇ

ਖਅਪਾਰਾ ਅਬਗਤਿਗਤਿਅਬਗਤਿ
ਘਟੀਸਿਮਰਾਟਿਸੇਖਨਾਮਾਵੈਦਾਰਾ ਅਕ
ਬਕਬਾਕਿਉਜਾਣੀਅੇਕੋਇਨਾਅਪਿਸੁਟ
ਵਟਹਾਰਾ ਅਚਰਜੁਨੇਅਚਰਜੁਹੋਇਵੈ
ਸਮਾਦੋਵੈਸਮਾਦੁਸੁਮਾਰਾ ਚਾਰਿਵਰਨਗੁ
ਰਸਿਖਹੋਇਘਰਬਾਰੀਬਹੁਵਟਜਵਪਾਰਾ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਾਰਾਧਿਅਾਭੁਗਤਵਛ
ਲੁਗੁਰੁਪੁਸ਼ੁਰਾਰਾ ਭੁਵਸਾਗਰੁਗੁਰਸਾ
ਗਰਿਤਾਰਾ **ੴ** ਨਿਰੰਕਾਰੁਏਕੀਕਾਰੁਹੋਇ

ਓਅਕਿਰਿਅਕਾਰਅਪਾਰਾਹੋਮੋਰੋਮਾਇ ੩੧੫
ਸਿਰਖਿਓਨੁਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕਰੋਕ੍ਰਿਪਸਾਹਾ
ਕੇਤੁਕ੍ਰਿਅਜੁਗਦਰਤਿਅਅਗਮਅਗੋ
ਚਰੁਧੰਧੁਕਾਰਾਕੇਤੁਕ੍ਰਿਅਜੁਗਦਰਤਿ
ਅਕਾਰਿਕਾਰਿਕੇਤੁਕ੍ਰਿਅਅਦੁਤਾਰਾਭੁ
ਗਤੁਵਛੁਲੁਹੋਇਅਇਅਕਲੀਕਾਲ
ਖਰਗਟਪਹਾਰਾਸਾਧਸੰਗਤਿਵਸਗਤਿ
ਹੋਆਓਤੁਪੋਤਿਕਾਰਿਪਰਮੁਖਿਅਰਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਝੈਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ੧੯ ਸਤਿਗੁ

ਠਮੂਰਤਿ ਪਰਗਟੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸੁ
ਬਦਵੀਚਾਰਾ ॥ ਏਕਦੁਹੋ ਇਸਹਸ ਫਲੁ ਗੁ
ਰਸਿਖ ਸਾਧਸੰਗਾ ਤਿਓ ਅੰਕਾਰਾ ॥ ਤਿਓ ਠਾ ਸੁ
ਇਆ ਅੰਨਿਆ ਸਨਮੁਖ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਸੈਂ ਸਾਰ ॥
ਪਾਰਿਲੇ ਦੇ ਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਪਛਹੁ ਜਗੁ ਮੰਗੀ
ਪਗਛਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਚਲਿਆ ਸ
ਚੁਦਣ ਜੁ ਕਾਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ
ਨ ਜਾਣਈ ॥ ਆਖਾਣਿ ਸੁਨਾਇਨ ਲਿਖਣਹਾਰਾ
ਸਾਧਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨੦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਲਿਦੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਚਖਾਇਆਸਭੁਨੀਧਨ
ਕੁਰਬਨਕਾਰਿਸਭੇਫਲਬਲਿਹਾਰਕਰਾ
ਇਆਨਾਵਿਸਨਾਜਲਾਇਬੁਝਾਈਆਸੰਗਤਿ
ਸਹਜਸੰਤੋਖੁਦਿਕਾਇਆਸਭੇਆਸੰਪੁ
ਰੀਆਂਆਸਾਵਿਰਿਨਿਗਾਸੁਦੁਲਾਇਆ
ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੇਮਨਕਾਮਨਨਿ
ਹਕਾਮਨਧਾਇਆਕਰਮਕਾਲਜਮਕਾ
ਲਕਟਿਕਰਮਕਰੇਨਿਹਕਰਮਰਹਾਇਆ

੩੧੬

ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕਰਿ ਪੈਗੀ ਪੈਜਗੁ
ਪੈਗੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚਾ ਪਰਚਾ
ਇਆ **੨੧॥ ੨੮॥ ਉਦਤੀ**

” ” ” ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚਾ ਪ੍ਰਿਥੁ ਹੋਲਾ ਅਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵ
ਦੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੁਹੋਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਭਾਇ ਰੁਗਾਤਿ ਕਰਿ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾ ਕੂਕੂ ਕੁਸੰਤੁ ਅਸਾਧ ਸੰਗੁ ਅ

ਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁਹੈਵਿਹੁਦੇਲਾਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੩੧ ॥
ਆਪੁਗਵਾਦਣਾਪੈਗੀਪਓਣਾਨੇਹੁਨਦੇਲਾ
ਅਨਮੁਖਆਪੁਗਣਾਦਣਾਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰ
ਤੇਉਂਕੜੁਚੇਲਾਗੁਰਮੁਖਸਚੁਸੀਹਬੰਕਰਖੇ
ਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਚੁਹੈਅਨਮੁ
ਖਦੁਖਫਲੁਕੁੜੁਕੜਾਵਾਂਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਚੁਸੀਤੇਖੁਰਖੁਦੁਰਮੁਖਿਦੁਖਫਲੁਪਛਾਵਾਂ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅੰਤੈਲੁਹੈਅਨਮੁਖਟੇਰਿਟ
ਰੀਛਾਵਾਂਗੁਰਮੁਖਿਕੋਇਲਾਅਥਦੁਖ

ਮਨਮੁਖਵਟਿਵਟਿਹੀਢੁਨਿਕਾਂਵਾਂਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਸਚੁਬਾਹੁਹੈਸਬਦਸੁਰਾਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਸਚਾਵਾਂਹਵਿਹੁਵਟੁਵਾਂਲਿਅਸਾਧਸੰਗਿ
ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਾਨਿਗੋਸਾਵਾਂਨਜਿਓਕਾਰਿ
ਵੇਸੁਆਵੈਸੁਨਿਨਾਵਾਂਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਵੀ
ਆਹੀਐਦੁਹੀਵਲੀਆਲਿਸੰਗਲਚਰਾ
ਦੁਹੁਆਲਿਜੀਐਜਾਣੀਐਪਤਾਜਾਤਿ
ਪਰਵਾਰਸਧਾਰਾਜੀਆਵੇਆਂਰਦਸੁੰਦਰ
ਵੀਸੇਵਧਾਈਰੁਣਸੁੰਦਕਾਰਾਨਨਕਵਾਦ

ਕੋਹਿਲੋਵਿਰਤੀਸਰਬਹੁਦਲਦਤਾਰਾ
ਬਹੁਮਤੀਹੋਇਵੇਸੁਆਨਾਪਉਨਭੁਨਿ
ਨਉਪੁਕਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਵੇਸੀਪਰਮਹੀ
ਸਮਨੁਪਠਗਬਗਵੇਸਹਤਿਆਰਾਸ
ਰਿਸਾਰਿਆਰਕੁਕੁਕੁਕੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਆ
ਨਸਰੋਵਰੁਸਾਧਸੰਗੁਮਾਲਕਮੋਤੀਰਤਨ
ਅਮੋਲਾਗੁਰਮੁਖਿਵੇਸੀਪਰਮਹੀਸਸ
ਬਦਸੁਰਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਅਡੋਲਾਖੀਰਹੁ
ਨੀਰੁਨਿਕਾਲਦੇਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਅ॥

੩੧੮

ਨੂਨਿ ਰੋਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤੋ
ਲੁਨ ਤੋਲਟ ਹਾਰੁ ਅੰਤੋਲਾ ਅਨਮੁਖ ਬ
ਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਹੋ ਪੁਟਿ ਪੁਟਿ ਜੀਅਾਂ ਖਾ
ਏ ਅੰਬੋਲਾ ਹੋ ਇਲਖਾਉ ਟਿਕਾਇ ਜਾ
ਏ ਫਪ ਜੀਖੁ ਹੁਪ ਫੈ ਮੁਹ ਚੋਲਾ ਸਚੁ ਸਾਭੁ
ਕੁਨੁ ਗਾਰਿ ਲਾਗੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁ
ਲਖਣਾ ਸੰਤੁ ਸੁਲਖਣਾ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅ
ਨਮੁਖ ਕੁਨੁ ਕੁਲਖਣਾ ਸੰਤੁ ਕੁਲਖਣ ਕੁਨੁ
ਕੁਦਾਵਾ ਸਚੁ ਸੁਇਨ ਕੁਨੁ ਕੋਚੁ ਹੋ ਕੋਚੁ ਨ

ਕੀਚਨਮੁਲਿਮੁਲਾਦਾਅਚੁਤੁਰਕੁਰੁਹਉ ੩੧੯
ਲੜਾਪਦੈਨਰਤਕਰਤਨਕੁਲਾਦਾਅਚੁਤੁ
ਰਕੁਰੁਫਟਕੁਹੈਜਕੈਨਕੁਦਨਜੁਕੈਜੁਕੁ
ਦਾਅਚੁਦਾਤਕੁਰੁਮਿਗਤਾਦਹਰਤੀਚੇ
ਰਸਾਰਮਿਲਾਦਾਅਚੁਮਾਖਤੁਕੁਰੁਫਟ
ਦਾਫਟਾਦਾ **ਪ**ਗੁਰਮੁਖਿਅਚੁਸੁਰੰਗਹੈਮੁ
ਲਮਜੀਠਨਟਲੈਟਲੈਦਾਅਨਮੁਖਕੁਰੁ
ਕੁਰੰਗਹੈਫੁਲਕਸੀਕੁੰਥਿਰਨਰਹਿਦਾਥੈ
ਅਕਬੂਰੀਦਾਸੁਲੈਨਕੁਅਰੇਕੈਅਨਿਕੁਦਾ

ਕੁੜ੍ਹਸਚੁਅਕਾਮੀਬਫਲਕਉੜ੍ਹਾਮਿਠਾਸ
 ਉਲਹੀਦਾਸਾਹੁਚੇਰੁਸਚੁਕੁੜ੍ਹਹੈਸਾਹੁਸਦੈ
 ਚੇਰੁਟਿਰੈਰੁਦੈਦਾਸਾਹੁਫੜ੍ਹਉਠਚੇਰਨੇਤਿ
 ਸੁਨੁਕਸਾਦੁਦੀਵਾਦੁਕਰੀਦਾਸਚੁਕੁੜ੍ਹਲੈ
 ਸਿਹਾਦਿਬਹੀਦਾਸਚਸੈਹੈਸਿਰਪੰਗਾਜੇ
 ਉਕੋਝਾਕੁੜ੍ਹਕੁਥਾਇਕਛੋਟਾਸਚੁਸਤਾ
 ਲਾਸਾਰਦੁਲੁਕੁੜ੍ਹਜੀਦੈਹੀਲਾਹਾਰੀਦੈਦਾ
 ਲਾਹਾਸਚੁਦਣਿਜਿਐਕੁੜ੍ਹਕਿਦਦਜਹੁ
 ਆਵੈਦੈਦਾਸਚੁਖਹਾਸਾਥਾਸਿਹੈਕੁੜ੍ਹਨ

ਚੁਲੇਵਮਕਾਥੇਦਾ ਤੁਥੇਲੇਖਾਅਮਾਦਸੈਘੇ ੩੨੦
ਰਿਆਨੇਰਿਚਨਾਇਦੁਹੋਦਾ ਸੁਰਜਾਇਕੁਚ
ਕੁੰਦਿਆਹੋਇਅਠਖੰਡਿਪਵੈਫਲਵੇਦਾ
ਕੁੰਦੁਸਚੁਨਿਉਦਵਘੜੇਦਾ ੭ ਸੁਹਣੇ
ਸਾਅਰਤੱਖਾਨਿਉਕੁੰਦੁਸਚੁਦਰਤੈਦਰਤਾ
ਰਾਹਾਰਿਚੰਦਉਗੀਨਗਾਰਵਾਂਗੁਕੁੰਦੁਸ
ਚੁਪਰਗਦੁਪਾਹਾਰਾਨਦੀਪਛਾਂਦਾਂਅਦ
ਸਾਂਸਿਰਤੁਲਵਾਇਆਅੰਬਰੁਤਾਰਾ
ਧੁਅਰਧੀਧੁਕਾਰਹੋਇਤੁਲਿਨਘਟਹਰਿ

ਵੰਸਟਹਾਗਾਸਾਉਨਸਿਅਗਟਿਸੀਕਰੋਦੀ
 ਪਕਬਾਝੁਨਮਿਟੋਅਧਾਰਾਲੜੈਨਕਾਰ
 ਲਿਲਿਖਿਅਚਿਤੁਚਿਤੇਰੇਸੋਹਥੀਆਰਾ
 ਸਚੁਕੁਕਰਤੁਤੀਵੀਚਾਰਾ ੨ ਸਚੁਸ
 ਮਾਇਦੁਧਾਇਚਿਕੁਕਾਵਿਗਾਨਕਾਂਜੀਦੀ
 ਚੁਖੇਸਚੁਭੋਜਨੁਮਾਹਿਖਾਂਵਟਾਇਕਦ
 ਟਾਨਕੋਵਾਲਿਦੁਖੇ ੨ ਲਹੁਰੁਖੁਰੁਖੁਰੁਖੁ
 ਫਲੁਅੰਤਿਕਾਲਿਖਉਲਾਖਹੁਰੁਖੇਸ
 ਉਵਰੀਅੰਅੰਗੀਰੁਖਾਵਿਚਿਕੁਸਮਕਰੋ

ਅਗਿਬਿਦਕੁਪੁਖੈ ਅਚੁਦਾਰੂਕੁਰੂਰੇਗੁ ੩੨੧
ਮੁਦਿਟਗੁਰਵੈਦਦੇਦਾਨਿਮਨਮੁਖੈ ਅਚੁਸ
ਬੋਈਕੁਰੂਠਗੁਲਗੀਦੁਖੁਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੈ
ਕੁਰੂਪਚੈਸਚੈਦੀਕੁਖੈ ਕੁਰੂਕਪਦੁਹ
ਬੀਅਗਜਿਉਸਚੁਰਖਦਾਲਾਸਿਲਹਸੀ
ਜੇਆਕੁਰੂਵੈਗੀਨਿਤਜੇਹਦਾਸਚੁਸੁਮਿਤੁ
ਹਿਮਾਇਤਿਹੋਆਸੁਰੁਵੀਰੁਵਗੀਆਮੁ
ਸਚੁਕੁਰੂਕੁਰੂਦਾਂਕਰਦਾਵੇਆਨਿਹਚ
ਲੁਸਚੁਸੁਥਾਇਹੈਲਹਜੈਕੁਰੂਕੁਥਾਇਖ

ਤੇ ਅਯਾਸ ਚਿਟਾ ਕੇ ਕੁਰੁ ਪਛਾ ਕੇ ਆਚਾਰਿ
 ਚੰਕਦੇ ਖਨਿ ਤੇ ਲੋ ਆ ਕੁਰੁ ਕਪਟੁ ਰੇ ਗੀਸ
 ਦਾਸ ਚੁਸਦਾ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋ ਆਸ ਚੁਸਚਾ
 ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਦੇਖੋ ਆ १० ਸਚੁ ਸੁਰਜੁ ਪਰਗ
 ਸੁਹੈ ਕੁਰੁ ਹੁਪੁਪੁ ਸੁਸਨ ਸੁਝੈ ਸਚੁ ਦਦਾ
 ਸਪਤਿ ਬੇਹੀ ਐ ਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਨ ਚੰਦਨ ਬੁਝੈ
 ਸਚੁ ਸਫਲ ਸਰੋਵਰਾ ਸਿਮਲ ਅਫਲੁ
 ਵਡਾਈ ਲੁਝੈ ਸਾਵਾ ਏਵਟ ਹਰੀ ਆਵਲੇ
 ਸੁਕੈ ਅਕੁਜ ਦਾਹਾ ਰੁਝੈ ਆਟਕ ਮੋਤੀ ਮਾਨ

ਸਹਿਸੀਖੁ ਨਿਸੰਖਟੁ ਹਸਤਿ ਨ ਦੁਖੈ ਸਚੁਰੀ
ਗੋਦਕੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕੁਰ੍ਹਿਰਲੈ ਅਦਪਰਗ
ਦੁਗੁਣੈ ਸਚੁ ਅਜਾ ਕੁਰ੍ਹੁਕੁਰ੍ਹੁ ਹੁਖੁਣੈ ੧੧੦
ਸਚੁਕੁਰ੍ਹੁਦਾਇਕੁ ਗੁਰ੍ਹੁਗੁਰ੍ਹਾ ਕਰਦੇਚਉ
ਬੁੱਝਾਇਆ ਅਗੈ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਨਿਆਇ
ਆਪਹਜੁ ਰਿਦੈਦੈ ਗੁਰ੍ਹਾਇਆ ਸਚੁਸ
ਚਕੁਰ੍ਹੁਕੁਰ੍ਹੁ ਅਰੁਪਚਾਇਚੈਦੈਕਰਿਸਮ
ਬੁਝਾਇਆ ਸਾਚਿ ਨਿਤਾ ਕੁਰ੍ਹਿਰਹਾਰਿਆਕੁ
ਕੁਰ੍ਹੁਕੁਰ੍ਹਾਕਰਿਸਹਾਰਿ ਫਿਰਾਇਆ ਸਾਚਿਅੰ

ਭੰਸਾਬਾਸਿਹੈਕੂਕੀਆਰੈਦਿਟੁਫਿਟੁਕਰਾ
ਇਆਸਚਿਲਹਟਾਕੂਕੀਦੇਵਟਾਖਤੁਸਤ
ਗਲੁਲਿਖਦੇਵਾਇਆਆਪੁਠਗਾਇਨ
ਠਗੀਐਠਗਟਹਾਰੈਆਪੁਠਗਾਇਆ
ਗਦਿਰਲਾਸਰੁਵਿਹਾਤੁਟਾਆਇਆ ੧੩॥
ਕੂਕੁਸੁਤਾਸਚੁਜਾਗਵਾਸਚੁਸਾਰਿਬਦੇਸ
ਨੰਦਿਚੰਤੁਆਇਆਸਚੁਸਚੈਕਾਰਿਪਾਹਰੁਸ
ਚੰਤੁਰਾਹਉਤੈਬਹਲਾਇਆਸਚੁਆਗੁ
ਅਨੇਕਕੂਕਉਤੈਕੀਦੁਜਾਕੁਉਚਲਾਇਆ

ਅਚੁਸਚੇਕਰਿਫਉਜਦਾਹੁਗਾਹੁਚਲਾਵਲ
 ਜੋਗੁਪਰਾਇਆਨਗੁਰੁਦਜਲੁਮਿਲਿਸ
 ਧਸੀਗੀਗੁਰੀਬੋਹਿਥੈਚਾਕ੍ਰਿਤਰਾਇਆਕ
 ਮਛੋਧੁਲੋਕੁਮੋਹੁਫਕਿਅਹੰਕਾਰੁਗਾਰਦਨਿਮ
 ਰਵਾਇਆਪਾਰਿਪਏਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ
 ੧੩ ਲੁਟਸਾਰੀਬਦਾਖਾਇਕੋਰਟਅੰਦਰਿ
 ਲਕਿਮਹੈਸੁਜਾਪੋਸਿਰਦਵੈਹਥੀਆਰੁਕ
 ਰਿਵਗੀਆਮਾਦਗੀਆਮੁਸਿਦਾਪੋਨਤਿਸੁਖਿ
 ਫੋਜੇਇਸਤਗੀਥਪਿਥੇਈਦੇਵਰੈਸਰਾਪੋਪੋ

ਭੈਪੁਤਵਡੀਗੀਅਨਿਪਰਵਾਰੋਸਾਧਾਰੁ
ਪਾਰਾਪੋਵਖਤੈਉਪਾਰਿਲਕਿਅਰੋਅੰਅੰ
ਤੁਵੇਲੋਸਥਦੁਅਲਾਪੋਸਾਧਸੰਗਾਤ੍ਰਿਦ੍ਰਿ
ਚਿਜਾਇਕੋਹਉਮਾਰਿਅਰੋਆਪੁਆਪੋ॥
ਲਕਿਅਰਵਾਤੋਸਤੀਹੋਵਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰਿ
ਪੁਰਵਪਰਤਾਪੋਸਾਚੇਸਿਦਾਕਿਸਚੁਪੀਰੁ
ਪਛਾਪੋ१੪॥ਨਿਹਚਲੁਸਚਾਬੇਹੁਹੋਸਾਧ
ਸੰਗੁਪੰਚੇਪਰਧਾਨਾਸਤੁਸੀਤੋਖੁਦਾਇਆ
ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਮਰਥੁਸਤੁਬੰਧਾਨਾਗੁਰ

ਉਪਦੇਸੁ ਕਮਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਦਨੁ
 ਇਸਨ ਨਾ ਅੰਤ ਬੇਲੁ ਨੀਵਿ ਚਲੁ
 ਹਬਹੁ ਦੇਵੁ ਰਗਾਤਿ ਗੁਰਗਾਮਾਨਾ ਦੁਹੀ
 ਸਰਾਈ ਸੁਰਖ ਰੂਸ ਚੁਸ ਬਦੁ ਦੋਜੈ ਨੀਸਾਨਾ
 ਚਲੁ ਨੀਜਾਇਆ ਜਗਾ ਅਵਿਰਿਵਿ
 ਰਲੇ ਅੰਤ ਮਾਨਾ ਆਪੁ ਗਦਾਏ ਤਿਸੁ ਕੁ
 ਰਬਾਨਾ ੧੫ ਕੁਰੂ ਅਹੀਰਾ ਪਿਰੁ ਹੋ ਪੀਜਿ ਦੁ
 ਤਰਸ ਨਿਬੁ ਰਿਆਰਾ ਕਾਂ ਮੁਕਰੇ ਧੁਵਿ ਰੋਧੁ
 ਨੀਤ ਲੋਕੁ ਮੇਹੁ ਧੋਹੁ ਅਹੀਕਾਰਾ ਅਖਿ ਜੋਤਾ ਦੁ

ਅਸਾਧਸੰਗੁਵਰਤੈਪਾਪੇਦਾਵਰਤਾਰਾਪ
ਰਧਨਪਰਾਨੰਦਾਪਿਅਾਰੁਪਰਨਾਰੀਸਿਉ
ਵਡੇਵਿਕਾਰਾਖਲਹਲੁਮੁਲਿਨਚੁਕਦੀ
ਰਾਜਡੰਡੁਜਮਡੰਡੁਕਰਾਰਾਦੁਹੀਸਰਾਈ
ਜਰਦਰੁਜੀਅਦੁਮਰਦੁਨਰਾਕਿਅਦੁਤਾਰਾ
ਅਮਗੀਫਲਹੋਵਾਨੀਅੀਗਿਆਰਾ १੬੫
ਚੁਸਪੁਰਦੁਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਵਾਚੇਕੁਨੁਨ
ਰਲਦਾਰਾਈਅਖੀਕੋਤੁਨਸੀਜਰੈਤਿਦੁ
ਅਉਖਾਦੁਖਿਰੈਣਾਵਿਹਾਈਰੋਜਨਅੰਦ

ਸਿਮਾਖਾਜਿਉਹੋਇਦੁਕਧਾਟੇਰੇਕਦੁਈ ॥ ੩੩੫ ॥
 ਸੁੰਦੀਅੰਦਰਿਗਿਚੇਣਗਵਾਂਗਿਦਾਰੇਕੁਸਮ
 ਰੁਕਰੇਦੁਖਦਾਈ॥ ਕਾਂਜੀਦੁਧੁਕੁਸੁਧੁਰੇਇ
 ਫੁਟੈਸਾਦਹੁਦੈਨਹੁਜਾਈ॥ ਅਹੁਰਾਚੁਖਕੁ
 ਚਖਿਆਪਾਤਿਸਾਹਾਮਾਰੈਸਹਮਾਈ॥ ਸ
 ਚਅੰਦਰਿਗਿਕਿਉਕੁਰੁਸਮਾਈ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਚੁਆਲਿਪਤੁਹੈਕੁਰੁਹੁਲੇਪੁਨਲਮੇ
 ਰਾਈ॥ ਚੰਦਨੁਸੰਪੀਦੈਕਿਅਚਕੈਨਦਿਸੁ
 ਨਵਾਸੁਘਟਾਈ॥ ਪਾਰਸੁਅੰਦਰਿਪਥਰ ॥

ਅਸਦਧਾਂਤੁਆਲਿਵਿਗਾਕਿਨਜਾਈਗੀ
 ਗਸੀਗੀਅਪਾਵਿਕੁਜਲੁਕਰਿਨਸਕੋਅਪ
 ਵਿਕੁਮਿਲਾਈਸਾਇਰਅਗੀਨਲਗਈ
 ਮੇਰੁਸੁਮੇਰੁਨਵਾਉਕੁਲਈਬਾਦੁਨਪੁਰ
 ਅਸਮਾਇਜਾਇਵਾਹੇਦਕੁਪਛੈਪਛਤਈ
 ਓਕੁਕਿਕੁਕੁਕੁਕੋਹੋਇਜਾਈ੧੮ਸਚਸਚ
 ਵਾਂਮਾਦੁਹੈਕੁਕੁਕੁਕੁਵੀਅਦੀਅਨੁਗੀਕੁ
 ਕੋਕੁਕੁਕੁਪਾਇਹੈਸਚੁਸਚਾਵੀਗੁਰਮਾਤਿਪੁਰੀ
 ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੋਹੋਸਚਿਸਤਾ੨ਗਾਰਬਗਾਰ

ਗੀ ਕੁਰੁਨ ਦਰਗਾਹ ਮਿਨੀ ਐਸ ਚੁਸੁਹਾਵਾ
 ਸਦਾ ਹਮੂਰੀ ਸੁਕਰਾਨਾ ਹੋਸ ਚੁਪਾਰਿ ਕੁਰੁਕੁ
 ਫਰਪਾਰਿ ਨਾਸਾ ਬੁਰੀ ਹਸਤ ਚਾਲ ਹੋਸ ਚ
 ਦੀ ਕੁਰੁਕੁ ਦੰਗੀ ਚਾਲ ਭੇਰੂਰੀ ਮੁਲੀ ਪਾ
 ਨਡੀ ਕਾਰ ਜਿਉ ਮੁਲਿਨ ਤੁਲਿਲ ਸਟੁਕ ਸ
 ਤੁਰੀ ਬੀਜੋ ਵਿਸੁਨ ਖਾਵੇ ਚੁਰੀ ੧੯ ਸਚੁ
 ਸੁਭਾਉ ਮਿਨੀ ਰਦਾ ਸਹੈ ਅਵਟੁਰੀ ਗੁਰੁ
 ਏ ਸਦਾ ਜਿਉ ਕੁਰੁ ਸੁਭਾਉ ਹੋ ਖਲ ਕਢਾਇ
 ਦਦਾਇ ਬਨਾਏ ਚੰਨ ਟੁਪਰ ਉਪਕਾਰੁ ਕਰਿ

ਅਫਲੁਸਫਲਾਹਿਚਿਵਾਸੁਵਸਾਏਾਵਤਾ
ਵਿਕਾਰੀਵਾਂਸੁਹੈਹਉਮੇਜਲੈਗਵਾਂਫੁਜਲਾ
ਏਜਾਵਾਅਮਿਓਰਸੁਕਾਲਕੁਟਖਾਧੈਮਰੈ
ਮੁਏਜੀਵਾਏਾਵਰਗਹਸਚੁਕਬੁਲੁਹੈਕੁੜ
ਹੁਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਏਾਜੇਬੀਜੇਸੇਈ
ਫਲੁਖਾਏਾ੩੦੦੩੦੦ਤੀਹਾ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਇਰਾਇਚਹੁ
ਨਿਕਲੈਕਾਲਕੁਟੁਤੈਅੰਮਿਤਵਾਲੀਉਤ

ਖਾਧੇ ਮਾਰਿ ਮੁਕੀ ਅਭਿਤੁ ਪਾਧੇ ਹੋਇ ਅਮਰੁ ॥ ੩੩੭ ॥
ਪਰਾਣੀ ॥ ਭਵਿ ਸੁਦ ਸੇ ਮੁਹਿ ਸੋ ਪਦੈ ਗਾਰੁ ਰੁਦੁ
ਗਾਰਿ ਅਮਿ ਅਰੁ ਸੁਜਾਂਦੀ ॥ ਕਾਂ ਉਨ ਕੁਧੈ
ਬੋਲਿ ਅਕੋਇ ਲਬੋਲੀ ਸਰੁਨ ਕੁਧੀ ॥ ਬੁ
ਰਬੋਲ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ॥ ਅਠ ਬੋਲ ਜਗਿ ਮਿ
ਭਵਿ ਕੁਧੀ ॥ ਬੁਰ ਕੁਲ ਸੇ ਸਾਰਿ ਵਿਚੇ ਪਰ
ਉਪਕਾਰਿ ਕਾਰਨੇ ਸਾਦੀ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗੁ
ਣ ਗਤਿ ਅਖਿਵਖਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁੰਸੁਰੁ ਸੁੰਸੁਰੁ
ਉਨ ਬੋ ਅਮਨੇ ਘੁੰਘੁ ਸੁੰਸੁਰੁ ਸੁੰਸੁਰੁ ॥ ਚਕਦੀ

ਸੁਰਜ ਹੇਤੁ ਹੋ ਕੀਤੁ ਅਲੋਕਿ ਰਤਿ ਤਸੁ ਬੁਝੈ ॥
ਗਾਉ ਅਨੇਕਾ ਪਖੀ ਆਂਚਕ ਵੀ ਚੇਤੁ ਅ
ਨੇਚਿ ਨਹੁ ਝੈ ॥ ਬਿਬ ਅਦਿ ਰਿਪੁ ਤਿ ਬਿਬੁ ਦੇ
ਖਿ ਰੁਤ ਜਾਣਿ ਸੁਜਾਣਿ ਸਮੁਝੈ ॥ ਦੇਖਿ ਪ
ਛਾਪ ਦੇਖੁ ਹਿਰੁ ਬਿਅਰੈ ਸੀ ਹਲੇ ਇਨ ਲੁਝੈ ॥
ਖੋਜੀ ਖੋਜੈ ਖੋਜੁ ਲੈ ਵਾਦੀ ਵਾਦੁ ਕਰੈ ਦਰੁਖੁ
ਝੈ ॥ ਗੋਰ ਸੁਗਾਈ ਹਸਾਉ ਨਦੁ ਝੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਵ
ਣਿ ਸਟਹਰੀ ਆਵ ਲੇਵੁ ਰੇ ਸੁਕੈ ਅਕੁ ਜਵਾਹ ॥
ਚੇਤ ਵਲਾਸ ਪਾਉ ਮਊਲੀ ਮੇਅ ਪਤੁ ਕਰੀ

ਕੁਨਕਰੇਉਸਾਹਾਸੁਫਲਫਲੀਦੇਬਿਰਖ
ਸਗੁਸਿਮਲੁਅਫਲੁਰਹੈਅਵੇਸਾਹਾਚੁ
ਨਟਵਾਸੁਫਟਾਸਪਾਤਿਵਾਂਸਿਨੀਵਾਂਸਾਨੇ
ਉਭੇਸਾਹਾਸੀਖਸਮੁੰਦਹੁਸਖਣਾਦੁਖਿਅ
ਰਾਹੋਵੇਦੇਧਾਹਾਬਗੁਲਸਮਾਧੀਗੀਗ
ਵਿਚੋਈਗੀਚੁਟਿਚੁਟਿਖਾਇਉਫੁਹਾ
ਸਾਬਦਿਛੁਨੇਮਿਲਦਾਫਾਹਾ੩ਅਧਿ
ਕੁਲਸਕੁਲਕੁਲਕੁਲਕੁਲਕੁਲਸਕੁਲ
ਕਰਿਦੇਖੋਅਧਿਬੁਰਾਸਕੁਲਕੁਲਕੁਲ

ਭੁਕੇ ਬੁਰਾ ਬੁਰੇ ਦੇ ਲੇਖੇ ॥ ਕਿਸਨੁ ਸਹਾਈ ॥
ਭੁਵੰਗੁ ਇਭੁਗਾ ਤਿਕਰਤੁ ਤਿਹਿ ਸੇਖੇ ॥ ਦੇ
ਰਬੁ ਭੀਰਿ ਤਕੈ ਰਵੰਗਾ ਟਤੀ ਗਾਣਨਿ ॥ ਏ
ਰਿਕ ਲੇਖੇ ॥ ਭੁਲਾ ਬੁਰਾ ਪਰਵੀਨਿ ॥ ਆਭੁ
ਲਟਗਾ ਏਨਾ ਵਿਸਾਇ ਸਰੇਖੇ ॥ ਬੁਰਾ ਨ ਕੋਇ
ਜੁਧਿ ਸਟਰੈ ਦੁਰਜੋਧਨ ਕੋ ਭੁਲਾਨ ਭੁਖੇ ॥
ਕਰਵੈ ਹੋਇ ਸੁਦੋਟੀ ਰੇਖੇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਰਜ ਪਾਰਿ
ਅਵਤਾਰੁ ਲੇਖਰਾ ਮੁਟੀ ਚਾਰਾ ਟੇਜਾ ॥ ਇਥ
ਹਿ ਰਾਮ ਮੂਰਤਿ ਇਕਾਨਾ ਉਦੁਇਧਰ ਮਰਾ

ਇਜਮੁਦੇਖਿਸਾਰਿਠਾਧਰਮੀਭੁਤਾਧਰ
 ਮਗਇਧਾਪੁਕਮਾਇਧਾਪੀਜਮੁਭੁਤਾ
 ਧਾਪੀਨੋਪਛੜਾਇਦਾਧਰਮੀਨਾਲਿਬੁ
 ਲੇਵਾਮਿਠਾਏਗੀਦੇਖਣਦੇਗੁਰਾਇਮੰਤ੍ਰ
 ਗੁਰਾਇਕਾਰਿਦੇਖਨਿਏਰਾਨਰਕਸੁਰਗਾਇ
 ਚਿਪੁਨਪਾਪਦੁਰਸਰਾਪਜਲਨਿਅਭਿਰਿ
 ਠਾਦੁਰਪਾਇਰੂਪਾਜਿਦੇਗੀਪਠਾਪਾਜਿ
 ਉਕਾਰਿਨਿਰਮਲਾਅਰਸੀਸਰੂਸੁਧਸਤੁ
 ਕੋਈਦੇਖੇਗੋਗਾਗੋਰੇਦਿਸਦਕਾਲਕਾ

ਲੇਵਨੁਵਿਸੇਖੋਹਾਸਿਹਾਸਿਵੇਖੋਹਸਤਮੁਖੁ
ਰੇਦਾਰੇਵਟਹਾਰੁਸੁਲੇਖੋਲੇਪੁਨਲਗੋਆ
ਰਸੀਛਿਅਦਰਸਨਾਦਿਸਨਿਬਹੁਭੇਖੋਦੁ
ਰਮਾਤਿਦੁਜਾਭਾਓਹੋਵੇਰਾਵੇਰੋਧੁਕੋਧੁਕੁਲੇ
ਖੋਗੁਰਮਾਤਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਾਸਮਦ
ਰਸੀਸਮਦਰਸਸਰੇਖੋਭੁਲਾਭੁਗਾਹੋਇ
ਰੁਪਨਰੇਖੋ ॥ ਐਕਤੁਸੁਰਾਜਿਅਥਵੇਰਾ
ਤਿਅਨੇਗੀਚਮਕਨਿਤਾਰੇਸਾਹਸਵਨਿਘ
ਰਿਅਪਟੇਚੋਰਫਿਰਨਿਘਰੁਮੁਹਟੇਹਾਰੇ॥

ਜਗਾਨਿ ਵਿਰਲੇ ਪਾਹਰੁ ਰੁਆਇ ਨਿਹੁ ਸੀ ॥ ੩੩॥
ਆਰ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਜਾਗੇ ਜਗਾਇ ਨਿਸੁ ਰਿ
ਆਸਾ ਹਫੜੀ ਦੇ ਚੋਰ ਚੁਗਾਰੇ ॥ ਜਾਗਾਇ ਅ
ਪਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸੁਤੇ ਪਰੁ ਮੁਸਾਨੀ ਦੇ ਚਾਰੇ ॥
ਸਾਹ ਆਏ ਪਰਾਪਾ ਪਦੇ ਚੋਰ ਚਾਰ ਲੋਰ ॥
ਰਵਾਨੀ ਮਾਰੇ ॥ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਵਰਤਾਨੀ ਸੈ ਸਾਰੇ ॥
१ ਅਉਲੇ ਅੰਬ ਬਸੰਤ ਰਾਤਿ ਅਉੜੀ ਔਕ
ਸੁਫਲੀ ਰਾਤਿ ॥ ਅਨਾ ਅੰਬਿ ਨਲਗੇ ਪੰਖੜੀ
ਅੰਕਿ ਨਲਗੇ ਅੰਬੁ ਅਫਰਿਆ ਕਾਲੀ

ਕੋਇਲਾਥਿਵਦਿਅਕਿਤਿਰੁਚਿਤਾਮਤ
ਲਾਹਰਿਆਮਨੁਪਖੇਰੁਬਿਰਖਭੇਦਸੀਗ
ਸੁਰੁਭੁਸੋਈਫਲੁਧਰਿਆਗੁਰਮਾਤਿ
ਰੁਰਦਸਾਧਸੀਗਿਦੁਰਮਾਤਿਸੀਗਿਅਸਾ
ਧਨਰੁਰਿਆਗੁਰਮਾਤਿਵਛਲੁਭੀਆਖੀ
ਐਪਤਿਤਉਧਾਰਦੁਪਤਿਤਉਧਰਿਆ
ਜੋਤਿਸੁਰੁਭੁਦਸੋਈਰੁਰਿਆ ॥ ਜੇਕਰ
ਉਧਰੀਪੁਤਨਾਇਹੁਪੀਅਲਲੁਕਮੁਨਚ
ਗਾਗਾਨੀਕਉਧਰੀਆਖੀਐਪਰਧਾਰ

ਜਾਇਨਲਈਐਪੰਗਾ ਬਾਲਾਮੀਕੁਨਿ
 ਸਤਾਰਿਆਆਰੈਵਾਟਨਹੋਇਨਿਸੰਗਾਬੁ
 ਧੀਕਉਧਰੈਆਖੀਅਨਿਫਾਹੀਪਾਇਨਟ
 ਹੀਐਟੰਗਾ ਜੇਕਾਸਾਈਉਧਰਿਆਜੀਅ
 ਪਾਇਨਖਾਏਭੰਗਾਪਾਰਿਉਤਾਰੈਬੋਰਿ
 ਬਾਸੁਇਨਲੋਹੁਨਾਹੀਇਕਰੰਗਾਇਤੁਕੁਰ
 ਵਾਐਰਹਵਕੁਦੰਗਾ ੨ ਪੇਖਾਜੁਗੀਜੀਵੀ
 ਐਚਕੁਖਸੁਗੀਝਰੁਉਨਕੋਈਉਝਕੁਖਇ
 ਆਨਮਾਰੀਐਉਝਕੁਰਾਹੁਨਚੰਗਾਹੋਈਜੇ

ਸਪਖਾਧਾਉਬਰੇਸੰਪੁਨਫੜੀਐਅੰਤਿਵ
ਗੋਈ। ਵਹਾਇਵਹੀਦਾਨਿਕਲੋਵਿਦੁਤੁਲਹੇ
ਡਾਬਿਅਰੈਂਡਲੋਈ। ਪਾਤਿਤਉਧਾਹੁਆਖੀ
ਵਿਰਤੀਹਲੁਜਲੁਜਾਵੇਈ। ਰਾਉਰੁਗਤਿ
ਗੁਰਮਤਿਹੈਦੁਰਮਾਤਿਦਰਗਹਲਹੈਨਵੇਈ।
ਅੰਤਿਕਮਾਲਾਹੋਇਸਬੋਈ॥੧੦॥ ਬੋਮਕਬੂ
ਗੀਵਾਸੁਜਿਉਕੀਚਨਲੋਹੁਨਹੀ। ਇਕਵੇਨਾਫ
ਟਕੁਨਹੀਰੇਤੁਲਿਹੈਸਮਸਾਰਿਨੜੀਨਵੜੀਐ
ਗੀਨਾ। ਤੁਲਿਨਰਤੁਨਾਰਤੁਕਾਮੁਲਿਨਕੇਚੁ

ਵਿਕਵੇਂਪਨਿਨਾ ਗੁਰਮਾਤਿਘੁਮਿਦਵਾਣੀਐ
 ਗੁਰਮਾਤਿਸੁਕਿਤੁਬੋਹਿਬੁਬੀਨਾ ਨਿੰਦਹੋਏ
 ਬੁਰੇਦੀਜੇਜੇਕਾਰਕੁਲੇਪੀਨੁਬੀਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਰਗਦੁਜਾਣੀਐਅਨਮੁਖਸਚੁਰਹੈਪਰਛ
 ਨਾਕੀਅਨਾਅਵੈਬਾਂਡਾਭੰਨਾ ੧੧ ਐਕਵੇ
 ਚਨਿਹਬੀਅਰਘਾਫ਼ਿਐਕਸਦੁਚਨਿਸਿਲ
 ਸੰਜੋਅਗਾਰਦਾਵਾਚਘਾਉਬਚਾਉਕਰਿਦੁ
 ਏਦਲਨਿਤੁਉਠਿਕਰਦੇਵੈਆਘਾਇਲੁਹੈ
 ਏਨੰਗਾਸਦਾਬਖਤਰਦਾਲਾਨਦਾਨੰਰੋਆ

ਕਰਨਗੁਮਾਨਕਮਨਗਰਖਨਜਰਦੀਬਰ
ਤੁਬਖੋਆਜਗਾਇਚਿਸਾਧਅਸਾਧਸੀਗੁ
ਸੰਗਸੁਤੁਗਾਇਜਾਇਫਲੁਰੋਆਕਰਮਸੁਧ
ਰਮਅਧਰਮਕਾਰਿਸੁਖਦੁਖਅਦਿਰਿਅਾਇਪ
ਰੋਆਰੁਲੇਬੁਰੇਜਸੁਅਪਜਸੁਹੋਆ ੧੨
ਸਤੁਸੀਤੋਖਦਾਇਆਧਰਮੁਅਰਬੁਸੁਗਰਬੁ
ਸਾਧਸੀਗੀਆਵੈਕਾਮੁਕਰੇਧੁਅਸਾਧਸੀਗੀ
ਲੋਕੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਮਚਵੈਦੁਕਿਤੁਸੁਕਿਤੁ
ਕਰਮਕਰਿਬੁਰਾਤੁਲਾਹੋਇਨਾਉਧਰਾਵੈਗੀ

ਰਸੁਗਾਈਖਾਇਪੜਾਇਕੁਇਕੁਜਲਦੀਵ
 ਗੁਵਧਾਵੇਹੁਧਿਪੀਤੈਹਿਹੁਦੇਇਸਪੁਜਣਿ
 ਜਟਿਬਹਲੇਬੰਬੇਖਾਵੇਸੀਗਸੁਰੁਉਅਸ
 ਧਸਾਧੁਪਾਪਪੁਨਿਦੁਖਸੁਖਫਲੁਖਾਵੇਪ
 ਰਉਪਕਾਰੁਵਿਕਾਰੁਕਮਾਵੇ॥੧੩॥ਚੰਨਦੁਖਿ
 ਰਖੁਸੁਖਸੁਦੇਚੰਨਦੁਕਰਦਾਬਿਰਖਸਖਾਏ
 ਖਹਦੇਵਾਂਸਹੁਅੰਗਿਧੁਖਿਅਪਿਜਲੇਪਰ
 ਦੁਰੁਜਲਾਏਅੁਲਹਿਜਿਵੈਪਖੇਰੁਅੰਢਾਸੈ
 ਅਪਿਕੁਟਿਬੁਫਹਾਏਅਸਟਧਾਰੁਹੋਇਪਰ

ਬਤਹੁ ਪਾਰਸੁ ਕਰਿ ਕੀਚਨੁ ਦੇਖ ਲਾਏ। ਗਾਇ
ਕਾਵਾ ਕੈ ਜਾਇ ਕੈ ਹੋਵਨਿ ਰੋਗੀ ਪਾਪਕਮਾਏ।
ਦੁਖੀਏ ਆਵਨਿ ਦੇਵ ਘਰਿ ਦਾਰੂ ਦੇ ਦੇ ਰੋਗੁ
ਮਿਟਾਏ। ਰੁਲਾ ਬੁਰਾ ਦੁਇ ਸੰਗ ਸੁਭਾਏ। ੧੩
ਰੁਲਾ ਸੁਭਾਓ ਮਜੀਰ ਦਾਸ ਹੋ ਅਵਟਵਰੀ
ਗੁਚਕਾਏ। ਗੀਨ ਕੋ ਲੁਪੀ ਕੀ ਐਵਟਾਰਿ ਪ
ਇਆ ਮਿਠਾ ਸੁਦਧਾਏ। ਤੂੰ ਮੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਧੀ
ਐਕਉ ਕੁੰਤ ਟਵੀ ਬਾਇਨ ਜਾਏ। ਅਵਗੁਣ
ਕੀਤੇ ਗੁਣ ਕਰੈ ਰੁਲਾਨਾ ਅਵਗੁਣਾ ਚਿਤਿ ਦਸਾ

ਏ ਗੁਣਕੀਤੇ ਅਵਗੁਣਕਰੇ ਬੁਰਾਨ ਮਨਾ ॥ ੩੩੪ ॥
ਦਰਿਗੁਣਪਾਏ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥

੧੫ ਪਾਣੀ ਪਥਰਲੀ ਕਜਿ ਉਭਲਾ ਬੁਰਾ ਪ
ਰਕਿਰਾਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਵੈਰਨਾਟਿ ਕਦਾ ਰੁਲੇ ਚਿਤਿ
ਹੋਰੁਨਾਟਿ ਕੋ ਬੁਰੇ ਮਨੀਆਏ ॥ ਭੁਲਾਨ ਹੋਰੁ ਵੈ
ਸਰਦਾ ਬੁਰਾਨ ਵੈਰੁ ਮਨ ਹੁਇ ਸਰਾਏ ॥ ਮਾ
ਸਨ ਪੁਜੈ ਦੁਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਅੰਤਿ
ਲਖਾਏ ॥ ਗੁਲਿ ਮਹੁ ਬੁਰਾਨ ਹੋਵਈ ਬੁਰਿਅ
ਹੁ ਭੁਲਾਨ ਭੁਲਾ ਮਨਾਏ ॥ ਨਵਿਰਤੀ ਹਾਟੁ ਖ ॥

ਇਸਾਂਸਈਸਿਆਣੀਸਿਖਸੁਣਾਏਪਰ
ਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰਕਮਾਏ ੧੬ ਵਿਰਤੀਹਰ
ਵਖਾਣਿਆਂਭੁਲੇਬੁਰੇਦੀਸੁਣੀਕਹਾਣੀਭੁ
ਲਾਬੁਰਾਵੁਇਚਲੇਗਾਹਿਉਸਥੈਤੋਸਾਉਸਥੈ
ਪਾਣੀਤੋਸਾਅਗੈਰਾਖਿਆਰੁਲੇਭੁਲਾਈ
ਅੰਦਰਿਅਣੀਭੁਰਾਬੁਰਾਈਕਰਿਗਾਇ
ਆਮਥੀਕਾਫੁਨਦਿਤੋਪਾਣੀਭੁਲਾਭੁਲਾਈ
ਅਹੁਸਿਭੁਆਬੁਰੇਬੁਰਾਈਅਹੁਵੈਇਵਿਹਾ
ਣੀਸਚਾਸਾਹਿਬੁਨਿਆਉਸਚੁਜੀਆਂਦਾ

ਜਾਣੇਈਜਾਣੀ ਕੁਦਰਾਤਿਕਾਦਰਨੋਕੁਰਬਾ ੩੩੫
ਣੀ ੧੭ ਕੁਲਾਬੁਰਾਸੈਸਾਰਾਵੈਚੋਜੋਆਇ
ਆਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਹਾਦੁਣਤੋਰਾਮ
ਚੰਦਵਾਂਗਿਅਹਾਂਬਲੀਲਾਜੋਕਾਰਦੁਕਰਣਾ
ਜਰੁਜਰਦੁਣਾਦੁਸਿਕਾਰਿਅਤਿਅਧਰਮੁਰ
ਵਣਿਅਨਿਧਰਣਾਹਾਮਚੰਦੁਨਿਰਮਲਪੁਰ
ਖੁਧਰਮਹੁਸਾਇਹਪਖਰਤਰਣਾਬੁਰਿਅ
ਈਅਹੁਰਾਦੁਗਾਇਆਕਾਲਾਕਿਟਾਪਰ
ਵਿਅਹਰਣਾਹਾਮਾਇਦੁਜੁਗਿਜੁਗਿਅਟ

ਰਹਦੇ ਸਰਣਾਈ॥ ਅਪਜ ਸੁਲੇ ਦੁਰਮਾਤਿ
ਬੁਠਿ ਆਈ॥ ੧੯॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਾਰਣ ਕਰਣੁ
ਕਾਰਣ ਵਾਸਿ ਹੋ ਆਦੇ ਹਿਧਾਗੀ॥ ਮਨਿ ਮਤੇ
ਈ॥ ਆਗੀ॥ ਆਲੇ ਵਟ ਵਾਸੁ ਦੁਰਾਈ ਚਾਗੀ॥
ਪਰ ਸਰਾਮ ਦਾ ਬਲੁ ਹਰੈ ਦੀਨ ਦਾਇ॥ ਆਲੁ
ਗਰਬ ਪਰਹਾਗੀ॥ ਸੀਤਾ ਲਖ ਮਨੁ ਸੇਵਕ
ਰਿਜਤੀ ਸਤੀ ਸੇਵਾ ਹਿਤੁ ਕਾਗੀ॥ ਰਾਮਾਇ
ਦੁਰਤੁ॥ ਇ॥ ਆਗਾ ਮਰਾਜੁ ਕਾਰਿ ਸਿਸਾਟਿ॥
ਧਾਗੀ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਠੰ ਸਾਂਸ ਚੁਹੈ ਸਾਧ ਸੀਗਤਿ॥

੩੩੬

ਅਲਿਖੇਜਸਦਾਰੀ ਭੁਲਿਆਈਸਤਿਗੁ
ਰਮਾਤਿਸਾਰੀ ੨੦ ॥ ੩੧ ॥ ਏਕੰਤੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਹਿਲਾਗੁਰਮ
ਖਿਜਨਮੁਲੈਭੁੰਦਿ ਚਿਦਰਤੇਹੋਇਆਦਾ
ਗੁਰਸਿਖਲੈਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਗੁਰਇਗੁਰਗਤਿ
ਦਿਖੈਗੁਰਸਿਆਦਾਗੁਰਸਿਖਸੁਦਿਖ
ਨੈਸਮਾਇਆਦਮਹਾਤ੍ਰਿਦਿਚਿਰਹੋਨਿਆਦਾ
ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖੁਪੁਜਦਾਪੈਰੀਪੈਰਹ

ਗੁਰਸਿਉ ਭੁਟਾ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨ ਹੁਨਾਵੈਸ
 ਹੋਰ ਲਟਕਾ ਟੇਜੁ ਗਾਉ ਮਹਾਮਾਦਾ ਗੁ
 ਰਸਿਖ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਵੈ ਚਲਣਾ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਪਰਦਾਦਾ ਘਾ ਲਿਖਾਇ ਗੁਰਸਿਖ
 ਮਿਲਿਖਾਣਾ १ ਗਵੈਸਾਇਰ ਸਿਲਵਸ
 ਵਧਾਨੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਚੇਤੰਨਾ ਸਿਆਦਾ
 ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਨ ਬਚਕਰਮ
 ਕਰੈ ਮੇਲਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਬੋਲਾ ਬੋਲਣਾ ਬੋ
 ਲਾ ਸਉਣਾ ਬੋਲਾ ਖਾਣਾ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ

ਪਰਹਰੇਪਰਨੰਦਾਸੁਣਿਆਨਿਸਰਮਾਦਾ
ਗੁਰਮੁਰਤਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਸਮਸਰਿਪਰਵਾਦਾਨਾਇਕਮਾਨੀਇਕੁਅ
ਰਾਧਣਾਦੁਤੀਅਨਾਸਤਿਭਾਵੈਭਾਣਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਵੇਤਾਠਿਨਿਤਾਣਾ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰੰਗਨਾਦਿਸਈਹੋਦੀਅਖੀਅਨਿਸੋਈਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਮਾਝਿਨਸਕਈਹੋਦੀਕਿਨੀਬੋਲੁ
ਹੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਨਗਾਵਈਹੋਦੀਅ
ਭੈਰੰਗਗੋਈਗੁਰਦਕਵਲਦੀਵਾਸੁਵਿ

ਦੁਨਕਦਹੋਦੇਨਕਿਅਲੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਕ ੩੩੮
ਰਵਿਹੀਇਆਹੋਦੀਕਰੀਲੰਜਾਦੁਖਰੋਈ॥
ਗੁਰਮਾਤਿਚਿਤਿਨਵਸਈਸੋਮਾਤਿਹੀਦੁਨ
ਲਹਿਦਾਵੇਈ॥ ਮੂਰਖਨਾਲਿਨਕੋਇਸਥਈ॥
੩ ਘੁੰਘੁਸੁਸੁਨਸੁਸੁਈਵਸਦੀਛਤਿਰਹੈ॥
ਜਾਨੀ॥ ਇਥਿਨਾਈਨਾਪੜੈਚਹੇਖਾਇ॥
ਡੇਰੇਹਾਨੀ॥ ਵਾਸੁਨਾਮਾਵੇਵਸਨਹਉਮੇਅ
ਗੀਨਚੰਨਟਵਾਨੀ॥ ਸੀਖੁਸਮੁਦਿਹੁਸਖਣਾ
ਗੁਰਮਾਤਿਹੀਟਾਵੇਹਾਵਿਗਾਨੀ॥ ਸਿਮਲੁਖਿ

ਰਖੁਨਸਫਲਹੋਇਆਪੁਗਣਾਏਦੁਰੁਮ
ਨਾਜੀਆਮੁਰਖੁਫਕਾਕੁਪਵੇਰਿਹਾਜੀ ॥ ੪ ॥ ਅੰ
ਨੇਅਗੋਆਰਸੀਨਾਈਧਰਿਨਦਧਾਈਪਾਵੇ
ਬੇਲੋਅਗੋਗਾਵੀਏਸੁਮੁਨਕੁਮਕਵਾਇ
ਪੰਨਾਵੇਪੁਛੈਮਸਲਾਤਿਗੁਗਿਅਹੁਵਿਗਜੇ
ਕੀਮੁਜਬਾਬੁਨਾਮਾਵੇਫੁਲਦਾਜੀਵਕਿਗੁ
ਟਗੁਟਾਮਾਲੀਨੋਨਾਇਨਾਮਾਵੇਦਾਵੇਲੁਲੇ
ਨਾਲਿਵੀਆਹੀਐਕਿਵਗਾਲਿਅਲਿਕਾਮ
ਟਿਗਾਲਿਲਾਵੇਸਰੁਨਚਾਲਸੁਹਾਵਈ

ਲੀਗੜ੍ਹ ਕਰੇਲਖਾਉਲੀਗਾਵੈ। ਲੁਕੈਨਮੁ
 ਰਖੁਆਪੁਲਖਾਵੈ॥੫॥ ਪਥਰਮੁਲਿਨਭਿਜ
 ਈਸਉਦਰਿਅਾਜਲਾਅੰਦਰਿਦੁਸੈ॥ ਪਥਰ
 ਬੇਤੁਨਜੀਅਈਚਾਰਿਅਹੀਨੇਇਦੁਰਦੁਰਸੈ॥
 ਪਥਰਿਚੰਨਟੁਰਗੜ੍ਹੀਏਚੰਨਟਵਾਂਗਿਨਪ
 ਬਰੁਪਸੈ॥ ਸਿਲਵਟੇਨਿਤਪੀਸਦੇਰਸਕਸ
 ਜਾਠੇਵਾਸੁਨਰਸੈ॥ ਚਕੀਫਿਰੈਸਹਿਸਦਾ
 ਰਖਾਇਨਪੀਅੇਰੁਖਨਤਸੈ॥ ਪਥਰਪਥੈ
 ਦਰੁਤਾਹੇਠਿਉਤੋਹੇਏਪੜਾਵਿਣਸੈ॥ ਮੁ

ਰਖਸੁਰਤਿਨਜਸਅਪਜਸੋ **੬** ਪਾਰਸਪ
ਬਰਸੀਗੁਰੈਪਾਰਸਪਰਸਿਨਕੰਚਨੁਹੋਵੈ॥
ਗੀਰੇਮਾਣਕਪਬਰਹੁਪਬਰਕੋਇਨਗਾਰਿ
ਪਰੋਵੈ ਵਟਿਨਵਾਹਰੁਤੇਲੀਐਮੁਲਿਨਤੁ
ਲਿਵਿਕਾਇਸਮੋਵੈ॥ ਪਬਰਅਵਿਰਿਅਸ
ਵਧਾਤੁਪਾਰਸੁਪਰਸਿਸੁਵੰਨੁਅਲੋਵੈ॥ ਪ
ਬਰੁਫਟਕਝਲੰਕਣਾਬਹੁਰੰਗੀਹੋਇਰੰਗੁ
ਨਗੋਵੈ॥ ਪਬਰਵਾਸੁਨਸਾਉਹੈਮਨਕਠੋਰੁ
ਹੋਇਅਪੁਵਿਗੋਵੈ॥ ਕਾਰਿਮੁਰਖਾਈਮੁਰ

ਖੁਰੇਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮਾਇ ਕਾਲੇ ਸੰਘ ਸਿਰਿ ਸਾ
ਰਿਨ ਜਾਣੇ ਵਿੰਸੁ ਰੁਰਿ ਆਸਾ ਦੁਕ ਬੁਗੀ
ਅਰਗਤ ਨਿਬਾੜਾਂ ਸਿੰਘੁ ਦਾ ਫਿਰੇ ਅਫਰਿਅ ॥
ਜਿਉ ਕਰਿ ਮੋਤੀ ਸਿਪਾਇ ਚਮਰ ਮੁਨ ਜਾਣੇ
ਅਧਿ ਰਿਧ ਰਿਅਾ ਜਿਉ ਗਈ ਬਾਇ ਚਿਚੁ
ਵੀਦੁ ਧੁਨ ਪੀਐ ਲੋਹੁ ਜਰਿ ਆਸਾ ਬਗੁਲਾ
ਤਰਾਇਨ ਸਿਖਿ ਓਤੀ ਰਾਬਨਾ ਇਨ ਪਥਰੁਤ
ਰਿਅਾ ਨਾਲਿ ਸਿਅਾਟੇ ਕੁਲੀ ਰਿਖ ਮੁਰਖ
ਨਲ ਹੁਕਾ ਜੁਨ ਸਰਿਅਾ ਮੇਖੀ ਹੋਇ ਦਿਗ ॥

੩੪੦

॥

॥

ਕੋਖਰਿਆ ॥ ਕੋਵਟੁਚੰਟਟੁਕੁਤਿਆਂਕੁਤੇ
ਹਲਕਤੇਮਨੁਸੁਗਾਏ ॥ ਰੰਢਾਤੰਤਾਕੋਇਲਾ
ਕਾਲਾਕਰਿਕੋਹਥੁਜਲਾਏ ॥ ਜਿਉਚਕਚੁਧ
ਰਸਪਦੀਅਨਿਕੋੜੀਕਰਿਦੇਖਲਾਏ ॥ ਜਾਲੁ
ਰਸੋਲੀਦੇਹਾਵਿਚਿਵਦੀਪੀੜਰਖੀਸਰਮਾਏ ॥
ਦੀਸਿਕਪੁਤੁਕੁਲੰਖਲਾਛੁਡੇਬਟੈਨਾਵਿਚਿਸ
ਮਾਏ ॥ ਮੁਰਖਹੇਤੁਨਲਾਈਐਪਰਹਾਰਿਵੈਰੁ
ਅਲਿਪਤੁਦਲਾਏ ॥ ਦੁਹੀਪਵਾੜੀਦੁਖਾਵਿਹਾ
ਵੈ ॥ ਜਿਉਹਾਥੀਦਾਨਾਵਟਾਥਾਹਰਿਨਿਕ

ਲਿਖੇ ਹਉਤਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਉਠੈ ਦਾਖਾ ਵਲਾਪ ॥ ੩੪੧ ॥
ਗਹਰਿ ਕਟਾ ਕੇਜ ਦਾ ਹਰਖਾਵੈ ॥ ਕਮਲੇ ਦ
ਕਾਛੇ ਟੜਾ ਕਦੇ ਲਕਿ ਕਦੇ ਸੀ ਸਿਵ ਲਾਵੈ ॥
ਜਿਉ ਕਾਹਿ ਉਠੈ ਹਥ ਨਾ ਸੋ ਚੁਤੀ ਸੋ ਦਾ ਤਿਹ
ਤਾਵੈ ॥ ਸੀਨੀ ਜਾਨੁ ਲੁਗਾਹ ਦੀ ਖਟੁ ਜਾ ਲਿਵੈ
ਚਿਖਟੁ ਅਗ ਨਿਸਾ ਆਵੈ ॥ ਅਖੀ ਬਾਟ ਕੁਬ
ਟਹੈ ਲੈ ਦੁਰਗੀਧ ਸੁਗੀਧ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮੁਰਖ ਦਾ
ਕਿਹੁ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਤੇਤਾਨ ਲੀਨ ਛਤ
ਈ ਆਪਣਾ ਹਥੀ ਫਾਥਾ ਚੀਕੈ ॥ ਬਾਂਦਰੁ ਮੁ

ਠਿਨਛੁਡੁਈਘਰਿਘਰਿਨੰਚੋਝੀਕਟੁਈਕੋ
ਗਦਹੁਅਜੀਨਛੁਡੁਈਚੀਘੀਪਉਦੀਹੰਕ
ਟਿਹੀਕੋਕੁਤੋਚੋਕੀਚੋਟਟੀਪੁਛੁਨਸਿਧੀਧੀ
ਕਾਟੀਧੀਕੋਕਰਾਨੀਕੁਫੰਕਹੁਮੁਰਖਾਸਪਗ
ਏਫੜਫਾਟਨਲੀਕੋਪਗਲਹਾਇਗਟਾਇ
ਸਗੀਕੋ११ਅਨਿਅਆਖੇਲਾਨੁਮਰੋਖੁਸੀਰੋ
ਵੇਸੁਟਿਨਾਉਸੁਜਾਖਾਕੁਲਾਅਖੇਕੁਲਾਮੰ
ਨਿਅਹਮਕੁਜਾਟਿਅਜਾਟਿਨਰੁਖਾਧੋਗੀ
ਆਖੇਹੋਸਿਦੇਬਲਦਵਖਾਟਿਕਰੋਮਾਨੇਮਾਖਾ

ਕਾਂਉਸਿਆਟਪਜਾਟਦਾਵੇਸਦਾਖਾਇਨ
ਰਾਖਸੁਰਾਖਾ ਨਾਉਸੁਗੀਤਕੁਗੀਤਦਾਮੁਸ
ਕਬਿਲਾਈਗਾਂਡੀਸਾਖਾ ਹੇਠਿਖੜਾਬੁਬੁ
ਕਰੋਗੀਦੜਹੋਥਿਨਾਮਾਵੈਦਾਖਾ ਬੋਲਾਵੇ
ਗਾਨੁਮੁਰਖਭੇਰਾਖਾ ੧੨ ਰੁੱਖਾਂਵੇਚਿਕੁਰੁ
ਖੁਹੋਅਰਕੁਅਦਾਈਆਪੁਗਣਾਏਅੰਦ
ਜਿਉਪਿਖੇਰੁਆਂਬਾਹਿਬਹਿਡਾਲੀਬਹੁਤੁਬ
ਫਾਏਭੇਰੁਭਿਵੇਗਾਮੁਹੁਕਰੋਤਰਣਪੇਦਿਹ
ਚਾਰਿਵਲਾਏਮੁਹੁਅੰਖੀਨਕੁਕੀਨਜਿਉਉ

੩੪੨

ਭਿਨਛੁਡਈਘਰਿਘਰਿਨੰਚੋਈਕਟੁਈਕੋ
ਗਦਹੁਅਝੀਨਛੁਡਈਚੀਘੀਪਉਦੀਹੰਕ
ਟਿਹੀਕੋਕੁਤੋਚੋਕੀਚੋਟਈਪੁਛਨਾਸਿਧੀਧੀ
ਕਾਟਈਕੋਕਰਾਨੀਕੁਛੰਕਰੁਮੁਰਖਾਸਪਗ
ਏਫੜਫਾਟਨਲੀਕੋਪਗਲਹਾਇਗਟਾਇ
ਸਗੀਕੋ੧੧ਅਨਿਅਾਖੇਲਕੁਮਰੋਖੁਸੀਹੋ
ਵੇਸੁਟਿਨਾਉਸੁਜਾਖਾਕੁਲਾਅਾਖੇਕੁਲਾਮੰ
ਠਿਅਹਮਕੁਜਾਟਿਅਜਾਟਿਨਕੁਖਾਯੋਗੀ
ਆਖੇਹੋਸੇਦੇਬਲਦਵਖਾਟਿਕਰੋਮਨਿਅਾਖਾ

ਕਾਂਉ ਸਿਆਟ ਪਜਾਟ ਦਾਇਸ ਦਾਖਾਇਨ
 ਰਾਖ ਸੁਰੁਖਾ ਨਾਉ ਸੁਗੀਤ ਕੁਰੀਤ ਦਾਮੁਸ
 ਕਾਬਿਲਾਈ ਗਾਂਡੀ ਸਾਖਾ ਹੇਠਿ ਖੜਾ ਬੂਝੁ
 ਕਰੈ ਗਿਦੜ ਹੋਇਨ ਅਵੈ ਦਾਖਾ ਬੋਲਾਇ
 ਗਾਨੁ ਮੁਰਖ ਭੇਰੁ ਰਾਖਾ ੧੨ ਚੁਖਾਂਦੇ ਬਿਕਰੁ
 ਖੁਹੈ ਅਰੁ ਮਦਾਈਆ ਪੁਗਟਾਏ ਅਪੰਦ
 ਜਿਉ ਪਿਥੈ ਰਾਅਾਂ ਬਾਹਿ ਬਹਿਤੁ ਲੀਬਹੁਤੁ ਬ
 ਫਾਏ ਭੇਰੁ ਭਿਵਿਗਾ ਮੁਹੁ ਕਰੈ ਤਰਣ ਪਾਇਹ
 ਚਾਰਿ ਵਲਾਏ ਮੁਹੁ ਅੰਖੀਨ ਕੁਕੀਨ ਜਿਉਉ

ਦੀਅੰਦ੍ਰਿਗੰਡੁਸਦਾਏ॥ ਮੀਆਪਰਹੁ
ਨਿਕਾਈਐਤਰਕਸੁਦਰਦਾਜੇਟੰਗਦਾਏ॥ ਮੁ
ਰਖੁਅੰਦ੍ਰਿਗੰਡੁਸਦਾਏ॥ ਮੀਆਪਰਹੁ
ਅਲਾਏ॥ ਮਜਲਸਬੈਠਾਆਪੁਲਖਾਏ॥
੧੩ ਮੁਰਖਤਿਸਨੋਆਖੀਐਬੋਲਨਸਮਝੈ
ਬੋਲਨਜਾਣੈ॥ ਜੋਰੋਕਿਹੁਕਰਿਪੁਛੀਐਜੋਰੋ
ਕਿਕਰਿਆਖਿਦੁਖਾਣੈ॥ ਸਿਖਦੇਇਸਮਝਾ
ਈਐਅਰਥੁਅਨਰਥੁਮਨੈਵਹਿਅਣੈ॥ ਵ
ਡਾਅਸਮਝੁਨਸਮਈਸੁਰਤਿਬਿਹੁਣਾਹੋਇ

ਰੰਗਾਣੇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਚਿਤਿ ਨ ਆਣਈ ਦੁਰ
ਮਾਤਿ ਅੰਤੁ ਸੰਤੁ ਪਰਵਾਣੇ ਅਗਨੀ ਸੰਪਹੁ
ਵਰਜੀ ਐ ਗੁਣਾਵਿ ਚਿਅਦ ਗੁਣ ਕਰੈ ਧੰਨੁ
ਏਨੁ ਤੇਰੇ ਏਨੁ ਸਿਧਾਣੇ ੧੪ ਗੁਰੁ ਛੁਡਿ
ਉਤ੍ਰਾ ਪਵੈ ਆਗੁ ਨੇ ਭੁਲ ਕਾਰਿ ਜਾਣੇ ਬੇੜੇ
ਵਿਚਿ ਬਹਾਲੀ ਐ ਕੁਦਿ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਵਹਲਾਇ
ਕੁਣੇ ਸੁਘੜਾਵਿ ਚਿ ਬਹਿੰਦਿ ਆਂ ਬੋਲਾਵਿ
ਗਾਵਿ ਉਘਾਵਿ ਵਖਾਣੇ ਸੁਘੜਾ ਮੁਗਖ ਜ
ਣਦਾ ਆਪਿ ਸੁਘੜੁ ਹੋਇ ਵਿਰਤੀ ਹਾਣੇ ॥

੩੪੩

ਹੋਰਗਾਤਿਵਖਾਲਦਾਰਾਮਚਕਿਕਜਿਵੇਦਾ
ਨਾਨੈ। ਗੁਰਮਾਤਿਮੁਰਖੁਚੰਡਨਾਮਾਣੈ ॥੫॥
ਵੇਦਿਗੀਰੀਉਡਦੀਲੈ। ਸਿਲਵੰਟਾਕਚਰ
ਬੁਨਾਸੇਵਕਿਸਿਖੀਵੇਦਗੀਮਾਗੀਬੁਢੀਰੇਵ
ਨਿਰੰਨਾ। ਪਕੜਿਚਲਾਇਆਹਵਲੈਪਉਦੀ
ਉਘੜਿਗਾਇਸੁਕੰਨਾ। ਪੁਛੈਆਖਿਵਖਾਣੈ
ਓਨੁਉਘੜਿਗਾਇਆਪਾਜੁਪਰਛੰਨਾ। ਪਾਰ
ਖੁਆਚੁਇਕਾਢੈਆਜਿਉਕਚਕੜਨਰਲੈ
ਰਤੰਨਾ। ਮੁਰਖਮਕਲੀਬਾਹਰਾਵਾਂਸਹੁਮੁ

ਭਿਨਹੋਵੀਗੰਨਾ ਆਣਸਦੇਹੀਪਸੁਉਪਨਿ ੨੪੪
੧੬ ਅਹਾਂਦੇਵਦੀਸੇਵਕਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਾ
ਚੰਦਪੁਤੈ ॥ ਵਰਬੁਸਾਰੁਪੁਸਰੇਵਕੈ ॥ ਆਇਵਕੈ
ਘਰਿਅਦਰਿਉਤੈ ॥ ਜਿਉਹਬੀਆਰੀਆ
ਰੀਅਨਿਤਿਉਤਿਉਦਰਬੁਹੋਇਧੜਪੁਤੈ ॥
ਬੁਡੀਕਰਦੇਡਿਭਿਭਨੁਨਾਈਚੋਰੁਨਖੈਰੇਸੁਤੈ ॥
ਆਰੇਆਇਸਰੇਵਕੈਸੁਦਿਦੀਬਾਇਆਸਾ
ਇਅਛੁਤੈ ॥ ਅਥੇਵਾਲਿਪਛਾੜਿਆਵਾਲ
ਫਰਾਈਅਨਿਕਿਸਦੇਬੁਤੈ ॥ ਮੂਰਖੁਬੀਜੋਬੀ

ਉਕਰਤੋਂ ੧੭ ਗੋਸਾਇਗਾਂਗੋਤੋਲੀਅੰਧ
ਉਤਨਲਿਹੋਵੈਜਗਦੇਖੋ ਖੜੀਕਰੋਇਕ
ਅੰਗੁਲੀਗਾਂਗਾਦੁਇਵੇਖਾਲੇਰੇਖੋ ਟੋਰ
ਉਚਾਇਪਜਾਗੁਲਾਗਾਂਗਾਮੁਠਿਹਲਾਇਅ
ਲੇਖੋ ਪੇਗੀਪੋਉਠਿਚਲਿਆਪੀਤ੍ਰਿਤੁਹਾਰਿ
ਕੁਲਵੇਰੇਖੋ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਅਗਦੁ
ਇਪਰਮੇਸਰੁਪੀਜਿਅਲਨਿਸਰੇਖੋ ਅਖੀ
ਵੇਵੈਰੂਨਸਾਂਮੁਕੀਲਾਇਹਲਾਇਨਿਸੇਖੋ
ਮੁਰਖਪੀਤ੍ਰਿਤੁਸੁਰਤਿਵਿਸੇਖੋ ੧੮ ਠੰਢੇਖੁ

ਹਰੁਨਾਇਕੈ ਪੰਗਾ ਵਿਸਾਰਿਆ ਆਇਆ ਸਿਰਿ ੩੪੫
ਨੀਰੋਂ ਘਰਾਇ ਚਿਰੰਨਾ ਕਮਲੀ ਆਂਧੁ ਸੀ
ਲੀਤੀ ਦੇਖਿ ਕੁਛੁ ਰੋਗੀ ਰੰਨਾ ਦੇਖਾ ਪੈਦੀ ਮੇ
ਦੁਹਾਂ ਮਾਰੋ ਹੋਇ ਨਿਸੰਗੀ ਲੋਕੁ ਸਿਆਪੇ
ਆਇਆ ਰੰਨਾ ਪੁਰ ਸੁਜੁ ਕੇ ਲੈ ਪੰਗੀ ਨਾਇ
ਇ ਪੁਛਦੀ ਪਿਟਦੀ ਆਕਿ ਸਦੈ ਨਾਇ ਅਲ
ਹੀ ਅੰਗੀ ਸਹੁਰੇ ਪੁਛੁ ਹੁਜਾਇ ਕੈ ਕਉਣੁ ਮੁ
ਅਨੁਹਉਂਤ ਰੁਮੀ ਗੋ ਕਾਂਦਾਂ ਰੇ ਲਾ ਮੁਰਖ ਸੀ ਗੋ
੧੯ ਜੇ ਮੁਰਖ ਸਮਝਾਈ ਮੇ ਸਮਝੈ ਨਾ ਹੀ ਛੁੰ

ਵਨਧੁਪਾ ਅੰਧੀਪਰਖਿਨਜਾਣਈਪਤ
ਲਾਸੁਇਨਾਕੋਹਾਰੁਪਾਸਾਉਨਜਾਣੇਤੋਲ
ਪਿਅਅਧਾਰਿਅਕੋਲਿਘੜੇਲਾਕੁਪਾਸੁਰ
ਤ੍ਰਿਵਿਹੁਟਾਰਗਤਿਵਿਹੁਚਨਦੁਤੁਲਿਅਨੇਰਾ
ਧੁਪਾਵਾਸੁਕਬੁਗੀਬੈਮਦੀਮਿਹਰਕੁਲੀਅ
ਧਉੜੀਭੁਪਾਵੈਗੀਅਤੁਨਸਮਝਈਗੰਗੁ
ਸੁਰੰਗੁਕਰੰਗਅਛੁਪਾਮੂਰਖਨਾਇਚੰਗੇ
ਗੀਚੁਪਾ੨੦੦੨੨੨੨ਬਤੀਹਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ॥ ੩੪੬ ॥
ਮੁਖ ਜਦੀ ਅਨਿਸਾਧ ਅਸਾਧ ਜਗਤ ਦਰ
ਤਾਰਾ ਦੁਹ ਵਿਚਿ ਦੁਖੀ ਦੁਬਾਜ ਰੇਖਰ ਬਜ
ਰੇਖੇ ਖੁਦੀ ਖੁਆਰਾ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਜਗ ਦਰ
ਦਗੇ ਦੁਹਾ ਹੇ ਚੋਰ ਚਗਾਰਾ ਨਾ ਉਰ ਦਾਰੁਨ
ਪਾਰ ਹੋ ਗੋਰੇ ਖਾਨਿ ਭੁਰਮੁਖਿ ਸਿਰਿ ਭੁਰਮੁਖਿ
ਦੁਮੁਸਲ ਮਾਟਾ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਮੁਖਾ ਵਿ
ਚਿ ਗਾਵਾਰਾ ਜੀ ਮਟੁ ਮਰਟੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਮਾ
ਰਾ ॥ ਦੁਹ ਮਾਲਿ ਜੀ ਮੇਦਾ ਇਨ ਦੇ ਦੁਹ ਜਾਣੇ

ਅੰਦੁਇਗਹਚਲਾਏ ਗਹਿੰਦੁਆਖਨਿਗਮ
ਗਮਮੁਸਲਮਾਣਾਨਾਉਖੁਦਾਏ ਗਹਿੰਦੁਪੁ
ਰਬਸਉਹਿਆਪਛਮਿਮੁਸਲਮਾਣਾਨਿਦਾਏ
ਗੀਗਬਨਗਸਹਿੰਦੁਆਮੱਕਮੁਸਲਮਾਣੁ
ਮਨਾਏ ਵੇਦਕਤੇਬਾਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਦਰ
ਨਚਾਰਿਮਨਹਬਲਾਏ ਪਾਜਿਤਤਦੇਵੈਜਲੇ
ਪਉਣਪਾਟੀਬੈਸੰਤਰੁਛਾਏ ਗਇਕੁਥਾਉਦੁ
ਇਨਾਉਧਰਾਏ ਵੇਖੁਦੁਭਿੰਤੀਆਰਸੀਮ
ਜਲਸਹਬੇਹਬੀਨਚੈ ਦੁਖੈਦੁਖਦੁਬਾਜਗੀਘ

ਰਿਘਾਗਿਟੈ ਪਗਾਈ ਖਚੈ ਅਗੈ ਰੇਇਸੁ
 ਹਵਟੀ ਮੁਹਿ ਤਿਰੈ ਮਾਣਸ ਚਹਮੈ ਚੈ ਅਪ
 ਫੁਹਦੇ ਖਤੁ ਗਾਵਟੀ ਇਕੋ ਮੁਹੁ ਦੁਹਾ ਜਿਨ ਮਿ
 ਵਿਰੈ ਚੈ ਖੇਹ ਪਾਇ ਮੁਹੁ ਮਾਂਜੀ ਐ ਵਿਰੈ ਫੁ
 ਰਿ ਮੇਲੁ ਰੁਹੈ ਰੀਗ ਕਚੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨ ਮੁ
 ਇਕੁ ਹੋਧਰ ਮੁ ਅਧਰ ਮੁ ਨ ਰੁਹ ਮੁ ਪਰੈ ਚੈ
 ਗੁਰ ਮੁ ਖਿਜਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ॥ ਦੁਲੈ
 ਜੁਲਾਹ ਲੰਦੁ ਗੀਵੈ ਇਕੁ ਸੁਤੁ ਕਰਿ ਤਾਣਾ ਦਾਣਾ ॥
 ਧਰਨੀ ਪਾਇ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਪਾਟਾ ਮੁਲੁ ਨ ਲ

ਮੁੰਦਿਕਾਣਾ ਕਤਰ ਟਿਕਤਰੈ ਕਤਰਣੀ ਹੋਇ
ਦੁਮੁਹੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਸਾਣਾ ਸੁਈ ਸੀਵੈ ਜੋ ਕੀਕੈ
ਫੁਕੁਆ ਕਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਇਕੋ
ਗਹਦੁ ਇਜਗਾਵੈ ਚਿਹੀਰੈ ਦੁਮੁਸਲ ਮਾਣਾ ਗੁ
ਰਸਿਖੀ ਪਰਧਾਨੁ ਹੋਪੀਰ ਮੁਹੀਦੀ ਹੋਪਰਵਾਣਾ
ਦੁਖੀ ਦੁਬਾਜ ਰਿਆ ਹੋਰਾਣਾ ॥ ਜਿਉ ਚਰਖ
ਅਨੁਖੰਡੀਆ ਦੁਹੁਲੈ ਠੀਦੈ ਮੀਠ੍ਹੀ ਮੀਠ੍ਹੈਰੁ ਦੁਇ
ਸਿਰਿਧਰਿ ਦੁਹੁਖੁ ਦੁਇਰਿ ਸਿਰਿਗਿਰ ਦਾਨਾਫੇ
ਰੈਲਖ ਫੇਰੁ ਬਾਇਰੁ ਪਾਇ ਪਲੇਟੀ ਐਮਾਲ

ਵਟਾਇਯਾਇਆਪਟਘੋਰੁ ਦੁਹੁਚਰਮਖਾਇ ੩੪੮
ਚਿਤਕੁਲਕੰਤਨਿਕੁਤੀਆਂਚੇਤੀਆਂਹੇਗੁਾਤ੍ਰਿ
ਵਟਥਹਿਉਤਿਜਾਂਦੀਆਂਜਿਉਬਿਰਖਹੁਉਤਿ
ਜਾਨਿਪਖੇਰੁਓਵਿਨਿਬਾਹੁਨਾਈਐਕੋਚਰੰਗੁ
ਰੰਗਾਇਆਗੇਰੁਪੁਮਪੁਮਦੀਛਾਉਘਵੇਰੁ
ਪਸਾਹੁਰੁਪੀਹਰੁਪਲਰੈਹੋਇਨਿਲੰਜਨਲਜ
ਧੋਵੈਰਾਵੈਜਾਹੁਰੁਤਾਰੁਤਜਿਖਜੋਤਾਇਖੁਸੀ
ਕਿਉਹੋਵੈਸਮਝਾਈਨਾਸਮਝਈਮਰਟੇਪਰ
ਏਲੇਕੁਵਿਗੋਵੈਧਿਰਿਧਿਰਿਅਲਦੇਮੇਹਟੇਹੋ

ਇਸਰਾਮੀਅਸਿਰੋਵੈ ਪਾਪਕਮਾਣੇਪਕ
ਕੀਐਹਾਣਕਾਣਦੀਬਾਣਖੜੋਵੈ ਅਰੇਨ
ਜੀਵੈਦੁਖਸਹੈਰਹੈਨਪਾਗਿਦਿਚਿਪਰਪਰ
ਜੋਵੈਦੁਖਿਧਾਅਦੁਗਲਹਾਰੁਪਰੋਵੈ ॥੬॥
ਜਿਉਬੇਸੀਵੇਖਹੁਕਾਰਿਪਛੋਤਾਵੈਸੁਖਨਵ
ਸੈਚਕਿਚਕਿਲਕਦੇਭੂਮੀਏਧਾਕਾਪੇਕਾਖ
ਸਣਖਸੈਦੁਹੁਨਾਰੀਦਾਵਲਹਾਦੁਹੁਮੁਣਸਾ
ਦੀਨਾਰੀਵਿਲਸੈਹੋਇਉਜਾਕਾਖੇਤੀਐਦੁ
ਇਹਕਮਦੁਇਹਕਮਖੁਣਸੈਦੁਖਦੁਇਚਿ

ਤਾਰਾਤਿ ਵਿਹਘਰਾਛਿ ਜੈਵੈਗਾਇਦੁਹੋਸੈ ॥ ਦੁ
 ਹੁਖੁਛਾਇਚਿਰਾਖਸਿਰਦਸਦੀਵਸੈਨਨਸਦੀ
 ਨਸੈ ॥ ਦੁਜਾਤਾਉਭੁਇਅੰਗਮੁਡੇਸੈ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖੀ
 ਆਦੁਸਦੁਥਾਜਰਾਸਪੁਦਮੁਹਾਂਬੁਰਾਬੁਰੀ
 ਆਈ ॥ ਸਭਦੁਮੀਦੀਸੰਪਜੋਨਿਸੰਪਾਂਇਚਿ
 ਕੁਜਾਤਿਕੁਭਾਈ ॥ ਕੋੜੀਹੋਅਗੋਖਿਗੁਰੁਸਿ
 ਗੁਰੇਤੀਰੁਨਮਤਿਸੁਖਾਈ ॥ ਕੋਈਹੋਵੈਲੜੀਜਿ
 ਸੁਵਿਗੜ੍ਹਰਾਖਹੋਇਅਰਿਸਹਮਾਈ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਮਨਮੁਖਥਾਹਰਾਲਾਡੇਲਾਵਾਲਾਇਬੁ

ਭਾਈ ਨਤਿਸੁ ਵਿਹੁਵਾਤਿ ਕੁਲਾਤਿ ਮਾਨੀ ਅੰਦ
ਰਿ ਗਣਤੀਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਚਿਥੈ ਵਿਹੁ
ਬਾਟਿ ਨਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਤਿ ਉਬਹੁ ਮੰਤੀ ਦੇਸੁ ਮਾਛੁ
ਡੇਖਸੁ ਮਾਨਖਸੁ ਮੀਰੋਈ ॥ ਪੁਤੁ ਜਣੈ ਜੇ ਦੇਸੁ
ਮਾਨਨ ਕਿਦਾ ਦਾ ਕਿਨ ਉਨਕੋਈ ॥ ਨਰਕ ਸਦਾ
ਰਿਸੀ ਗਾਰਿ ਮਾਰਾ ਗਾਰਿ ਗਛੁ ਲਿਛੁ ਲੈ ਛੁਲੈ
ਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਰੁ ਅਹੋਰੀ ਅੰਮਾਟਸੁ ਮਰਗ
ਵੇਟਾ ਹੁਸਬੇਈ ॥ ਇਥੈ ਮਰਹਗਾ ਮੁਹੋਇਅ
ਗੋਦਗਗਾ ਮਲੈ ਨਫੇਈ ॥ ਦੁਖੀਆ ਦੁਸਦੁ

ਦੁਬਾਜਰਾਨਾਦੁਰੁਪਈਆਮੇਖੀਸੋਈ॥
 ਨਦਿਗਾਨੈਆਪਾਵਿਗਾਨੈਲੋਈ॥ ੬॥ ਦਾਦੇਦੁ
 ਟਿਕਾਂਉਨਸੋਹਈਖਰਾਸਿਆਣਾਰੇਉਦੁ
 ਗੁਣਾਗੁਣਨੈਮਟੀਜਿਸੁਲਗੋਜਾਏਖਸ
 ਮੁਕੁਮਾਰਾਕੁਤਾਬਾਬਾਣੀਅੰਕਹਾਣੀਅੰ
 ਘਰਿਘਰਿਬਹਿਬਹਿਕਰਨਿਕੁਪੁਤਾਅ
 ਗੁਹੇਉਮੁਹਾਇਦਾਸਾਬੁਛਰਿਚਉਰਾਹੇਸੁਤਾ
 ਜੀਮੀਸਾਖਉਜਕਦਾਰਲਿਅੰਸੇਤੀਮੀਹੁ
 ਕੁਰਤਾਦੁਖੀਆਦੁਸਦੁਬਾਜਰਾਖੰਦੁਰੁ

ਬਲਦੁਜੇਵੇਹਾਲਿਜੁਤਾ ਭੁਮਿਭੁਮਿਸਾਂਨਉ
ਜਾੜੀਮੁਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਖੀਆਦੁਸਦੁਬਾਜਰਾਤਾ
ਮੇਰੀਗਹੁਕੋਹਾਰੇਵੇਂ ਬਾਹਰੁਦਿਸੈਓਜਲਾਅੰ
ਦਰਿਅਸੁਨਧੋਪੋਧੋਵੇਂ ਅੰਨੀਜਾਟੁਲੁਹਾਰਦੀ
ਹੋਇਦੁਮੁਹੀਕੁਸੰਗੁਵਿਗੋਵੇਂ ਖਟੁਤਤੀਆ
ਗਟਿਵੜੈਖਟੁਫੰਢੀਜਲੁਅੰਦਰਿਰਿਏਵੇਂ ਤੁੰ
ਆਇਸੈਸੋਹਟਾਰਿਤੁਮਿਭੁਤਾਲਾਦਿਸੁਦਿਲੈ
ਵੇਂ ਸਾਊਨਕਉੜਾਸਹਿਸਕੋਜੀਭੁੰਛਾਲੈਅੰ
ਭੂਰੇਵੇਂ ਕਲੀਕਨੇਰਨਹਾਰਿਪਰੇਵੇਂ ॥ ੧੧ ॥

ੴ ਆਦਿ ਸਦਾ ਬਾਜਰਾ ਸੁਤਰ ਮੁਗੁ ੩੫੧
ਰੋਮੀ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ਓਹੁ ਏਹੁ ਭੋਲ ਲਈ ਅੰ
ਪੁਰਸ ਸਿਰੋਈ ਆਪੁ ਲਖਾਵੈ ॥ ਹਸਤੀ ਦੇ ਦ
ਵਖਾਣੀ ਅਨਿਰੋਹੁ ਦੇਖਾ ਲੈ ਰੋਹੁ ਖਾਵੈ ॥ ਬ
ਕਰੀ ਅਨੇਚਾਰ ਬਣਦੁ ਇਗਲਾਇ ਚਿਦੁਇ
ਲੇਵੈ ਲਾਵੈ ॥ ਇਕਨੀ ਦੁਸੁ ਮਾਦਦਾਇ ਕਠ
ਗਾਓਹੁ ਗਿਠ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਲਾ ਅਖੀਰਾ ਹੋਚ
ਹਿਉ ਦੇਖਾ ਨਿਓਨੀ ਦਾਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਦੁਜਾਬੁ
ਉਕੁਦਾ ਉਹਰਾਵੈ १੩ ॥ ਏ ਮਲੁ ਵੇਜੈ ਦੁਹੁ ਧਿਰੀ

ਖਾਇਤਮਾਚੇਈਧਨਿਜਾਕ੍ਰਿਆਹਵਜਨਿਗ
ਗਰਬਾਬਾਵਿਚਿਕੰਨਮਰੋੜੀਫੁਰਿਫੁਰਿਫੁ
ਕ੍ਰਿਆਖਾਨਿਮਜੀਰੇਵਕਰਾਂਸਿਰਤਨਤੁੰਨੀ
ਮਰਵੇਕਰਿਧਕ੍ਰਿਆਖਾਲੀਵਜੋਵਿਫੁਲੀ
ਵੇਸੁਲਾਕਨਅਵਿਰਿਵਕ੍ਰਿਆਸੁਇਨੇਕਲ
ਸੁਸਵਾਰੀਐਰੁੰਨਾਘੜਾਨਜਾਈਘਾਕ੍ਰਿਆ
ਦੁਜਾਭਾਉਸੜਾਵੈਸਕ੍ਰਿਆ੧੩ਦੁਖੀਅ
ਦੁਸਦੁਖਜਗਬਗੁਲਸਮਾਧਿਰਹੈਇਕਵੇ
ਗਾਬੰਜਰਪਾਪਨਉਤਰਨਿਘੁਟਿਘੁਟਿਜੀ

ਅਖਾਇਵਾਚਿਗੰਗਾ ਤੀਰਥਨਾਵੈਤੁਬ
ਕੀਤਾਰਿਤਾਰਿਤਨੁਧੇਵੇਕਾਰਿਨੰਗਾ ਅਨਾਵੈ
ਚਿਵਸੇਕਾਲਕੁਟੁਰਮੁਨਉਤਰੇਕਰਮੁਕੁ
ਦੰਗਾ ਦਰਮੀਮਾਗੀਨਾਮਰੇਖੇਤਜਾਇਪ
ਤਾਲਿਭੁਯੰਗਾ ਹਸਤੀਨੀਰਨਵਲੀਐ
ਨਿਕਲਿਖੇਹਉਤਾਏਅੰਗਾ ਦੁਜਾਭਾਉਸੁ
ਆਉਨਚੰਗਾ ੧੪ ਦੁਜਾਭਾਉਦੁਬਾਜਰਾ
ਅਨਪਾਏਖਰਬਾਕੁਖੀਰਾ ਅੰਗਹੁਮਿੰਟਾਹੁ
ਉਮਲੇਖਛਹੁਕਉਕੁਵੇਖਸਰੀਰਾ ਅਜਿਉ

੩੫੨

ਬਹੁ ਅਤ ਕਵਲ ਫੁਲ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਬੀ ਨਿਖੰਤੁ
 ਅਹੰਗਾ ਹਾਰੇ ਅਤਿ ਲੁਭੁ ਅਕੁ ਜਿਉ ਕ
 ਲੀ ਕਨੇਰ ਦੁਰੰਗ ਨ ਧੀਰਾ ਜੇ ਸਉ ਹੋ ਬਾਂ ਨ ਨੁ
 ਵਧੈ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਵਾਜੁ ਨ ਫੀਰਾ ਚੰਨ ਟਵ
 ਸੁਨ ਬੋਹੀ ਅਨਿਖਾਰਿ ਖਹਿਵਾਂ ਸਜਲ ਲਨਿ ਬੇ
 ਧੀਰਾ ਜਮ ਦਰਬੋਦਾ ਸਹਾਵਹੀਰਾ ੧੫ ਦੁ
 ਜੀਤੁ ਉਦੁ ਬਾਜਰਾ ਬਧਾ ਕਰੈ ਸਲਾ ਮੁਨ ਕੁਵੈ
 ਫੀਰਾ ਜੁਹਾਰੀ ਫੀਰਾ ਲੀਰਾ ਲਿਬਧੇ ਚਹੁ ਸੀ
 ਸੁਨਿ ਵਾਢੈ ਗਲਿਬਧੇ ਜਿਉ ਨਿਕਲੈ ਖੁਹੁ

ਪਾਣੀ ਉਪਰਿ ਆਵੇ ਬਧਾ ਚਰੀ ਜੋ ਕੁਰੈ ਨਾ ॥ ੩੫੩ ॥
ਗੁਣਨ ਉਪਕਾਰ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ॥ ਨਿਵੇ ਕਮਾਣ ਦੁਖ ॥
ਜਗੀ ਜਿਹ ਫੜਿ ਦੇਇ ਕਸੀ ਸਸਹਾਵੇ ॥ ਨਿਵੇ
ਅਹੇੜੀ ਮਰਗੁ ਦੇਖ ਕਰੈ ਇਸਾਹ ਯੇਹੁ ਸਰ
ਲਾਵੇ ॥ ਅਪਗਾਧੀ ਅਪਗਾਧੁ ਕਮਾਵੇ ॥ ੧੬ ॥
ਨਿਵੇ ਨਤੀ ਰੁਦੁ ਬਾਜਗਾਡੀ ਖੰਡ ਮੁਖੀ ਮੁ
ਹਿਲਾਵੇ ॥ ਨਿਵੇ ਨਨੇ ਜਾਵੇ ਮੁਹਾਗਣਿ ਵਿਚਿ
ਉਚਾ ਆਪੁ ਗਲਾਵੇ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁ ਦਾਜ ਬ
ਰਜੀਗੁ ਨਿਵੇ ਨ ਫੁਟੈ ਕੋਟ ਦੁਹਾਵੇ ॥ ਨਿਵੇ ਨ ਖੰਡਾ

ਬਹੁਮਤਾਕਵਲਫੁਲੁਬਹੁਰੰਗੀਬੀਨੀਪਿੰਡੁ
ਅਹੀਰਾਹਾਰੀਆਤਿਲੁਬੁਆਕੁਜਿਉਕ
ਲੀਕਨੇਰਦੁਰੰਗਨਧੀਰਾ ਜੇਸਉਹੋਬਾਨਨੁ
ਵਧੈਅੰਦਰੁਖਾਲੀਵਾਜੁਨਫੀਰਾਚੰਨਦਵ
ਸੁਨਬੋਹੀਅਨਿਖਾਰਿਖਾਰਿਵਾਂਸਜਲਲੀਬੇ
ਪੀਰਾਜਮਦਰਚੋਦਾਸਹਾਵਹੀਰਾ ੧੫੨
ਜੀਭੁਉਦੁਬਾਜਰਾਬਧਾਕਰੋਸਲਾਮੁਨਕੁਵੇ
ਫੀਗਜੁਹਾਰੀਫੀਗੁਲੀਗਾਲਿਬਧੇਓਹੁਸੀ
ਸੁਨਿਵਾਏਗਾਲਿਬਧੇਜਿਉਨਿਕਲੇਖੁਹੁ

ਪਾਣੀ ਉਪਰਿ ਆਵੈ ਬਧਾ ਚਰੀ ਜੋ ਭੁਭੇਨ ॥ ੩੫੩ ॥
ਗੁਣਨ ਉਪਕਾਰ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ਨਿਵੇ ਕਮਾਟ ਦੁਖ ॥
ਜਗੀ ਜਿਹ ਫੜਿ ਦੇਇ ਕਸੀ ਸਸਹਾਵੈ ॥ ਨਿਵੇ
ਅਹੇੜੀ ਮਰਗੁ ਦੇਖ ਕਰੈ ਵਿਸਾਹ ਧ੍ਰੁਸਰੁ
ਲਾਵੈ ॥ ਅਪਗਾਧੀ ਅਪਗਾਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥
ਨਿਵੇ ਨਤੀ ਰੁਦੁ ਬਾਜਗਾਡੀ ਖੰਡ ਮੁਖੀ ਮੁ
ਹਿਲਾਵੈ ॥ ਨਿਵੇ ਨਨੇ ਜਾਵੈ ਮੁਹਾਰਾਇ ਵਿਚਿ
ਉਚਾ ਆਪੁ ਗਲਾਵੈ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁ ਦਾਜ ਬ
ਰਜੀਗੁ ਨਿਵੇ ਨ ਫੁਟੈ ਕੋਟ ਦੁਹਾਵੈ ॥ ਨਿਵੇ ਨ ਖੰਡ

ਸਾਰਦਾਹੋਇਦੁਧਾਰਾਖੁਨਕਰਾਏ ॥ ਨਿਵੈਨਸੁ
ਲੀਘੋਰਟੀਕਰਿਆਸਦਾਰਦਾਹੋਦੇਵਾਏ ॥
ਨਿਵੈਨਿਨਸੀਖਾਂਸਖਤਹੋਇਮਾਸੁਪਰੋਇ
ਕਥਾਬੁਭੁਨਾਏ ॥ ਜਿਉਕਰਿਆਗਾਰੁਖਤਛਾ
ਏ १੭ ॥ ਅਕੁਧਤੁਰਾਸੁਦੁਲਨੀਵਾਹੋਇਨਦੁ
ਬਿਧਾਖੋਈ ॥ ਦੁਲਿਫੁਲਿਫੁਲੇਦੁਬਾਜਰੇਬਿ
ਖੁਫਲਫਲਿਫਲਿਮੀਦੀਸੋਈ ॥ ਪੀਐਨਕੋਈ
ਅੰਕਦੁਧਪੀਤੇਮਗੀਐਦੁਧੁਨਹੋਈ ॥ ਖਖੜੀ
ਆਂਦਿਚਿਬੁਫੀਆਂਦਿਫਾਟਿਫੁਟਿਫੁਟਿਉ

ਤੁਨਿ ਓਈ ਸਚਿ ਤੀ ਮਤਾਲਾ ਮੇਕ ਤਿਤੁ ਮਲੇ

੩੫੪

ਦੁਬਾਜ਼ਾਰੀ ਆਕਿ ਉਦੋਈ ਆਖਾਇ ਬਤੁਰਾ

ਬਰਲੀ ਮੇਕ ਪਚੁਟਿ ਦਾਦੁ ਤੇਲੇਈ ਕਉੜੀ

ਰੰਤ ਕਜੇ ਲਪਰੇਈ ੧੮ ਦੁਧੈ ਚੀਲੁ ਓਜਾ

ਕਾਦਿ ਚਿਉ ਚਿਉ ਪਹਿਉ ਚੀਰੇਈ ਗੀਦੀਜ

ਲਨਿ ਮੁਸਾਹਰੇ ਪੰਤ ਅਪੰਤ ਨ ਛੁਹਦਾ ਕੋਈ

ਛਾਂਉਨ ਬਹਨਿ ਪੀਧਾ ਦੁਆਂ ਪਵੈ ਪਛਾਦਾਂ

ਦਿਖੀ ਦੇਈ ਗਫ਼ਰਾਨਿ ਵੇਫ਼ਲ ਫਾਈ ਅਨਿ

ਪੁਪਾਰਿ ਆਲੇ ਰੁਲਨਿ ਪਲੇਈ ਕਾਤੁ ਕੁਕ

ਤੁਨਸਹਿਸਕੋਪਾਦੀਪਵਦੁਨਧੁਪਨਲੋਈ॥
ਲਗੀਮੂਲਿਨਦਿਝਵੈਜਲਦੀਹਉਮੇਅਗ
ਖੜੋਈ॥ਵਾਤੁਆਈਕਰਿਦਈਵੇਗੋਈ॥੧੮
ਤਿਲੁਕਲਾਫੁਲੁਉਜਲਾਹਰਿਆਬੁਟਾ
ਕਿਆਨੀਸਾਣੀ॥ਮੁਫਹੁਵਾਵੇਬਨਾਈ॥ਐਸ
ਰਤਲਵਾਇਆਮਾਝੀਬਿਬਾਣੀ॥ਕਰਿਕਰ
ਪਾਈਝੰਬੀ॥ਐਤੇਲੁਤਿਲੀਹੂਪੀੜੇਪਾਣੀ॥
ਸਟਕਪਾਹੁਵਾਇਹਾਹਕਰਿਪਰਉਪਕਾਰਵੇ
ਕਾਰਵੇਬਾਣੀ॥ਵੇਲਿਕਤਾਇਵੁਲਾਈ॥ਐ

ਪੜਦਾ ਕੰਜ ਟੁਕੰ ਪੜ੍ਹ ਪਾਈ ਖੁਲਕਵਾਇ
ਵਟਾਇ ਸਟਰ ਸੇਈ ਨਿਨ ਮਾਨਿ ਸਰਮਾਈ
ਦੁਸਟਾ ਦੁਸਟਾਈ ਮਹਮਾਈ ੨੦ ਕਿਕਰ
ਕੰਡੇ ਧੋਕ ਫੁਲ ਫੁਲੀ ਨ ਫੁਲੀ ਆਨਿ ਹਫਲ ਦੇ
ਹੀ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗੀ ਦੁਹਾਂ ਫੁਲ ਦਾ ਖਨ ਗੁਛਾਕ
ਪਟਸਨੇ ਹੀ ਆਬਿਤੁ ਮਿਤਾਲਾ ਅਰਤੁ ਫਲੁ
ਬੋਥੀ ਬੋਹਾਰਿ ਆਸਾ ਕਿਨੇ ਹੀ ਰਤਾ ਫੁਲੁ ਨ ਮੁ
ਲੁ ਅਦੁਨਿ ਹਫਲਾ ਸੀ ਮਲਛਾ ਵਾਜੇ ਦੇ ਹੀ
ਜੇਉ ਨ ਲੀਏ ਰਕਫੇਰ ਫਲੁ ਮੁਹੁ ਭੀਨੇ ਦੇ ਗਰੀ

੩੫੫

ਤਿਵੇਹੀ ਸੁਤੁਕੁ ਸੁਤੁਸੁ ਪੁਤੁ ਦੁਤੁ ਕਲੇਧਉ
ਲੇਤੁਤਾਇਵੇਹੀ ਦੁਜਾਤਾਉ ਕੁਵਾਉ ਧੁਰੇਹੀ॥
੨੧ ਨਜਿਉ ਮਾਟਿਕਾਲੇ ਸਪਾਸਿ ਰਿਹਾ ਸਿਹਾਸਿ
ਰਸਿ ਰਸਿ ਦੇਇ ਨ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਬੁਰੀ ਮ
ਰਗਤ ਨਿਜੀ ਦਾਇਆ ਕਿਉ ਕੋਈ ਆਵੈ॥
ਆਰਣ ਲੇਹਾਤਾਈ ਐਘੜੀ ਐਘੜੀ ਉਦਗ
ਦੇਵਾਵਾਣੈ ਸੂਰਣੁ ਮਾਗਣਿ ਸਾਧੀ ਐਘੜੀ
ਸਲਾਹਿ ਪੁਰਖ ਪਰਵਾਣੈ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ
ਕਬੂ ਮਾਲਿ ਚੁੰਨੇ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਸਿਵਾਵੈ॥ ਅ

ਉਖਧੁਰੋਏਕਾਲਕੂਟਮਾਰਿਜੀਵਾਲਨਿਵੇਦ ੩੫੬
ਸੁਜਾਣੇਅਨੁਪਾਗਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਣੇ
੨੨॥੩੩॥ਤੇਤੀ॥

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਅਗੰਮੁਹੈਨਿਰਵੈਰਨਿਰ
ਲਾਜਾਣਹੁਧਰਤੀਧਰਮਕੀਸਚੀਧਰਮ
ਸਾਲਾਜੇਹਾਬੀਜੈਸੈਲੁਦੈਫਲੁਕਰਮਸ
ਮਾਲਾਜਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲਆਰਸੀਜਗੁ
ਵੇਖਣਵਾਲਾਜੇਹਾਮੁਹੁਕਰਿਗੁਲੀਅੰਤੈ

ਰੋਵੇਖਾਲਾ ਸੇਵਕੁਦਰਗਾਹਸੁਰਖਰੂਵੇਖੁ
ਖੁਸੁਹਕਾਲਾ १ ਜੋਗੁਰੂਗੋਪੇਆਪਣਾਕਿ
ਰਾਸਿਝੇਚੇਲਾ ਸੀਗਲੁਪਾਤਿਚਲਾਈਐਜ
ਮਪੀਥਾਇਕੇਲਾ ਲਹੇਸਜਾਈਨਰਕਾਇਚਿ
ਓਹੁਖਰਾਦੁਹੇਲਾ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਰੁਉ
ਦਿਆਂਟਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ ਜਨਮਪਦਾਰ
ਬੁਧਾਰਿਆਨਿਉਜੁਏਖੇਲਾ ਹਥਮਰੇਕੋਸਿ
ਰਧੁਦੈਓਹੁਲਹੇਨਵੇਲਾ २ ਆਪਿਨਵੇਦੈ
ਸਾਹੁਰੈਸਿਖਲੋਕਸੁਣਾਵੈਕੀਤੁਨਪੁਛਵਤ

ੜੀ ਸੋਹ ਗੁਗਣਾ ਵੈ ॥ ਚੁਹਾ ਖੰਡ ਨ ਆਵਈ ॥ ੩੫੭ ॥
ਲਾਕਿ ਛਜੁ ਵਲਾ ਵੈ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਹੋਇ ਅਰੁ ਹਿ ਆ
ਹ ਬੁਧ ਪੀਪਾ ਵੈ ॥ ਸਰਸੀ ਨੈ ਆਗਾ ਸਨੇ ਫੁਰਿ
ਮਖੈ ਆਵੈ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰਾਹੀ ਜਰਦ ਰੁਥੇ ਮੁਖੁ ਪ
ਛੁਤਾ ਵੈ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨ ਅਣੀ ਗਾਲਿ ਬਾਂਦਰੈ ਕਿਹੁ
ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੈ ॥ ਕੜਛੀ ਸਾਉ ਨ ਸੀ ਮਲੈ ਭੋਜ
ਨ ਸਖਾਣੈ ॥ ਭੰਡੁ ਚਿਕੜੀ ਵਾਸੁ ਹੋ ਕਵਲੈ ਨ
ਸਿਵਾਣੈ ॥ ਨਾ ਭਿਕ ਬੁਰੀ ਮਰਗਾ ਵੈ ਫੁਰਦਾ
ਹੋਰਾਣੈ ॥ ਗੁਜਰ ਗੋਰ ਸੁਵੈ ਚਿਕੜੀ ਖਾਲਿ ਸੁਝੀ

ਆਟੈਂ ਬੇਮੁਖਮੁਲਹੁਘੁਬਿਆਦੁਖੁਸਹੈ
ਜਮਾਟੈਂ ॥ ਸਾਵਾਟੈਟਾਟਿਹਰੀਆਵਲੇਸੁ
ਕੈਜਾਵਾਹਾ ਸਭੁਕੋਸਹਸਾਵਰਸਦੈਧੁਰੈਜੈ
ਲਾਹਾ ਸਭੁਨਾਹਾਤਿਅਲਾਵਨ੍ਹਾਚਕਵੀਰੈ
ਗਾਹਾ ਸੀਖੁਸਮੁੰਦਹੁਸਖਣਾਰੋਵੈਦੇਧਾਹਾ
ਗਾਹੁਉਨ੍ਹਾਨ੍ਹਿਜੈਪਵੈਮੁਸੈਦੇਫਾਹਾ ਨਤਿਉ
ਜਗਅੰਦਾਹਿਬੇਮੁਖਾਨਿਤੁਉਰੇਸਾਹਾ ॥ ੫ ॥
ਗੀਦਨ੍ਹਦਾਖਨਾਅਪਨ੍ਹੈਆਖੈਬੁਕਉਨ੍ਹੀਨ
ਬਟਨਚਿਨਜਾਦਈਆਖੈਬੁਏਸਉਨ੍ਹੀਬੇ

ਲੇਅਗੀਗਾਵੀਅੇਭੈਰਉਸੇਗਉੜੀਹੀਸਾ ੩੫੮
ਨਾਲਿਟਟੀਹਗੀਕਉਪਹੁਚੈਦਉੜੀਸਾਵ
ਟਵਟਹਗੀਆਵਲੇਅਕੁਜੀਮੇਅਉੜੀਬੇ
ਮੁਖਸੁਖਨਦੇਖਈਜਿਉਛੁਟਾਕੈਛਉੜੀ
ਭੁਭੈਪੁਛਲਿਲਾਗੀਅਾਂਕਉਪਾਰਿਲੰਘੀ
ਐਭੁਭੈਕੋਗੀਦੇਸਤੀਨਿਤੁਸਹਸਾਜੀਐ
ਨਦੀਕਿਨਾਰੇਰੁਖੜਾਵੇਸਾਹੁਨਕੀਐਅਮ
ਰਤਕਨਾਲਿਵੀਆਹੀਐਸੇਹਾਹੁਨਥੀਐ
ਅਦਿਸੁਹਲਾਹਲੁਥੀਜਿਕੈਕਉਅਮਓਲ

ਆਟੈਂ ਬੇਮੁਖਮੁਲਹੁਧੁਬਿਆਦੁਖੁਸਰੈ
ਜਆਟੈਂ ४ ਸਾਵਾਟਿਵਾਟਿਹਰੀਆਵਲੇਸੁ
ਕੈਜਾਵਾਹਾ ਸਭੁਕੋਸਹਸਾਵਰਸਦੈਧੁਰੈਜੇ
ਲਾਹਾ ਸਭੁਨਾਹਾਤਿਅਲਾਵਨ੍ਨਾਚਕਵੀਰੈ
ਗਾਹਾ ਸੰਖੁਸਮੁੰਦਹੁਸਖਦਾਰੈਦੇਧਾਹਾ
ਗਾਹੁਉਝਾਨ੍ਨੋਪਵੈਮੁਸੈਦੇਫਾਹਾ ਨਤਿਉ
ਜਗਅਵਿਹਾਰਬੇਮੁਖਾਨਿਤਉਭੇਸਾਹਾ ५
ਗੀਵਨ੍ਨੁਦਾਖਨਾਅਪਨ੍ਨੈਆਖੈਬੁਕਉਨ੍ਨੀਨ
ਬਦਨਚਿਨ੍ਨਜਾਦਈਆਖੈਬੁਏਸਉਨ੍ਨੀਬੇ

ਲੇਅਗੋਗਾਵੀਅੇਭੋਰਉਸੇਗਉੜੀਹੀਸਾ
 ਨਾਲਿਵਟੀਹਗੀਕਿਉਪਹੁਚੈਦਉੜੀਸਾ
 ਟਵਟਹਗੀਆਵਲੇਅਕੁਜੀਮੇਅਉੜੀਥੇ
 ਮੁਖਸੁਖਨਦੇਖਈਜਿਉਛੁਟਾਕੈਛਉੜੀ
 ਭੁਭੇਪੁਛਲਿਲਾਗੀਆਂਕਿਉਪਾਰਿਲੰਘੀ
 ਐਭੁਭੇਕੇਗੀਦੇਸਤੀਨਿਤਸਹਸਾਜੀਐ
 ਨਦੀਕਿਨਾਰੇਰੁਖਕਾਦੇਸਾਹੁਨਕੀਐਅਮ
 ਰਤਕਨਾਲਵੀਆਹੀਐਸੇਹਾਹੁਨਥੀਐ
 ਾਦਿਸੁਹਲਾਹਲੁਥੀਜਿਕੈਕਿਉਅਮਓਲ

ਹੀਅੰਯੋ ਬੇਮੁਖਸੇਤੀ ਪਰਹੜੀਜਮਰੰਤੁਸ
ਹੀਅੰਯੋ ੧ ਕੋਰਨੁਮੋਤੁਨਰੇਝਈਕਹਿਅਗਨੀ
ਜੇਸੁਾਸਹਸਫਲਹੁਇਕੁਵਿਗਾੜੈਤਰਵਾਰੇ
ਕੀਦੇਸੁਾਗਟਿਬੰਨੀਰੁਨਥਾਹਰੈਘਟੁਵਗਾਸਿ
ਗਾਇਓਸੁਾਗਟਿਵਸੰਜਮਰੋਗੀਮਰੋਚਾਤਿਉ
ਦਨਰੇਸੁਾਆਵਿਆਵਕਿਨਾਵਿਆਵਈਅ
ਸਤੁਕੀਲਾਖਓਸੁਾਬੇਮੁਖਪੜੈਨਾਇਲੇ
ਜਿਉਅਵਗੁਣਸਾਭਿਓਸੁਾ ੨ ਅਨੰਦਦੁਨ
ਦਿਸਈਜਾਗੀਜੋਤਿਸਬਾਈਬੇਲਾਰਗੁਨ

ਸਮਸ੍ਵਈ ਕਿਹੁ ਘੋਟਿ ਨ ਜਾਈ ਘਾਂਸੁ ਨ ਆ ਰਖਾ
ਵੈਗੁ ਟਗੁ ਟੇਪਰ ਮਲੁ ਮਹਕਾਈ ਗੀਗੋ ਜੀ
ਕੁਨ ਉਘੜੈ ਸਰੁ ਸਬਦ ਸੁਹਾਈ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਾਗਰੁ ਸੇਵਕੈ ਨਿਧਿ ਸਰੁ ਨਾ ਪਾਈ ਬੇਮੁਖ
ਰਬਿ ਘੁਘੁਟਿ ਆਤਿ ਸੁਦੇ ਸੁਕਾਈ ॥੨॥
ਸਰੁ ਨ ਉਪਨਿਸਾਇ ਰਹੁ ਕੀ ਪਾਣੀ ਖਾਰਾ
ਸੁਸੁਹੁ ਸੁਸੁ ਨਿਤਿ ਨਿਲੇ ਆਮਉਲੰਗੁ ਦਿਖਿ
ਕਾਰਾ ਘਰਤੀ ਉਪਜੈ ਅੰਨੁ ਧਨੁ ਦਿਖਿ ਕੋਲ
ਰੁਕਾਰਾ ਈਸਰੁ ਤੁਸੈ ਹੋਰ ਨਾ ਪਾਰਿ ਥਪਰੁ ॥੩॥

ਗਾ ਅੰਤਿ ਉਹ ਦਵੰਤਿ ਕਛੋ ਦੜਾ ਕਿਆ ਕਰੈ
ਵਿਚਾਰਾ ਬੇਮੁਖ ਮਸਤਾ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਕ
ਉਦਮੇ ਦਟਹਾਰਾ १੦ ਗਾਈਘ ਰਿਗੋ ਸਾਂਝੇ
ਅੰਮਾਧਾਟੁ ਪੜਾਏ ਘੋੜੇ ਸੁਣਿ ਸਉਦਾਗ
ਰਾਚਾ ਬਕਮੁ ਲੀਆਏ ਦੇਖ ਪਹਾਏ ਭਾਜ
ਵੜਾ ਪਾਰਿਗਾਹੁ ਪਤਾਏ ਸੁਇਨਾਹ ਟਿਸਰ
ਫਰੇ ਸੁਨਿ ਆਰਸਦਾਏ ਅੰਦਰਿ ਫੋਈਨਾ
ਲਹੈ ਬਾਹਰਿ ਬਾਟਾਏ ਬੇਮੁਖ ਬਦਲ ਚਲ
ਹੈ ਕੂੜੇ ਆਲਾਏ ੧੧ ਅਖਟੁ ਲਾਇਆਇ

ਰੋਲੇਕੋਛਾਹਿਛੁਟਾਕੋਰੋਈਆਪੀਕੋਲਈਗ ੩੬੦
ਸੁਗੀਨੀਅਹੁਛੁਟਾਕੋਰੋਈਆਰੀਗੁਮਨੀ
ਰਹੁਨੀਕਲੇਅਹੁਲਹੋਨਸੇਈਆਹੁਸੁਲਈ
ਛੁਲਵਾਕੀਅਹੁਛੁਟਾਕੋਰੋਈਆਕਾਂ
ਉਆਹੀਸਾਵੇਛੁਟਾਕੋਰੋਈਆਕਾਂ
ਬੇਅਖੁਸੁਕੇਰਖਾਜਿਉਦੇਖੇਸਰੁਲੇਈ ੧੨
ਜਿਉਕਾਰੇਖੁਹੁਨੀਕਲੇਗਲਿਬਧੇਪਾ
ਈਜਿਉਮਾਟਿਕਾਲੇਸੰਪਾਸਿਰਿਹਸਿਦੇਈ
ਨਜਾਈਆਹੁਕਥੁਗੀਮਰਗਤਨੀਮਰਮੁ

ਕੋਆਈ ਤੇਲੁ ਤੇਲੁ ਹੁਕਿਉ ਨਿਕਲੇ ਦਿਲੁ
ਪੀੜੇ ਪਾਈ ਜਸਿਉ ਮੁਹੁ ਨੇਗਰੀ ਦੇ ਨਲੀ
ਉਹੁ ਨੀਸਾਈ ਬੇਮੁਖੁ ਲੋਹਾ ਸਾਧੀ ਐਵਰ
ਦੀਵਦਾਹੀ १੩ ਮਹੁਰਾ ਮਿਰਾ ਆਖੀ ਐਵੁ
ਠੀਨੁ ਤੁੰਗੀ ਬੁਝੀ ਆਵਤੁ ਬਖਾਈ ਐਸਾ ਵਰ
ਕੁਰੀ ਜਲਿ ਆਠੰਢਾ ਗਈ ਨੋ ਆਈ ਤੇਉਰੀ
ਮਹਮ ਕੁਝੋਲਾ ਆਖੀ ਐਸੁ ਗਲਿ ਅਪੁਰੀ
ਉਜਰੁ ਤਟੀ ਬੇਮੁਖਾਂ ਤਿਸੁ ਆਖਿ ਨਿਵੁੰਗੀ ਚੋ
ਰੋਸੀ ਆਉ ਜਿਉ ਲੁਕਿ ਰੋਵੈ ਮੁਰੀ १੪ ਵੜੀ ੩੬

ਐਕੰਜਲਕੋਠੜੀ ਮੁਹਕਾ ਲਖ ਭੁਗੀ ਐ ॥
ਕੰਲਰ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀ ਐ ਕੇਹੁ ਕਾਜੁ ਨ ਸਹੀ
ਐ ਹੁੰਦੀ ਪੀਘੇ ਪੀਘੀ ਐ ਖੇਰੇ ਦੇ ਮਹੀ ਐ ॥
ਕਿਨ ਫੜੀ ਮਨ ਤਾਰੂ ਆ ਕਿਉਂ ਦੁੱਤ ਰੁਤ ਗੀ ਐ ॥
ਐ ਗੋਲਾਇ ਮੰਦ ਰਿਸ ਦੇ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਨ ਫ
ਗੀ ਐ ਗਤਿ ਉਤ ਗੀ ਸੰਗਤਿ ਬੇਸੁ ਖਜੀ ਅ
ਜੇਖ ਉਤ ਗੀ ਐ ॥ ੧੫ ॥ ਬਾਮੁਲ ਗਾਈ ਦੇਸ
ਘਾਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਾਰੇ ਅਦੁਪੀ ਜੁਏ ਬੇ
ਲਦੇ ਜੋਹ ਨਿਪਰਨਾਰੇ ਮੁਹ ਨਿਪਰਾਈ ਲੋ

੩੬੧

ਖਮੀਠਗਚੋਰਚਗਾਰੋ॥ ਏਸਾਸਧੋਹੀਆਰੋ॥
ਰਤੁਘਟਪਾਪੀਹਤਿਆਰੋ॥ ਲੱਖਕਰੋੜੀਜੋ॥
ੜੀਅਨਿਆਟਗਟਤੁਅਪਾਰੋ॥ ਇੰਕਤੁਲੁਇ
ਨਪੁਜਨੀਬੇਖੁਖਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ ੧੬॥ ਗੰਗਾਜ
ਮਨਗੋਦਾਵਰੀਕੁਲਖੇਤੁਸਿਧਾਰੋ॥ ਅਥੁਹਾ
ਮਾਇਆਅਜੁਧਿਆਕਾਸੀਕੇਦਾਰੋ॥ ਗਾਇ
ਆਪਰਗਾਸਰਸੁਤੀਗੋਮਤੀਦੁਆਰੋ॥ ਜ
ਪਤੁਪਸੰਜਮਿਹੋਅਜਗਸਰਦੇਵਜੁਹਾਰੋ॥
ਅੱਖੀਪਰਦੇਜੇਰੁਵੈਤਿਹੁਲੋਅਮਝਾਰੋ॥

ਸਮੁਲਿਨਉਤਰੈਹਰਿਅਬੇਖੁਖਗੁਰਦੁਆ ੩੬੨
ਰੈ ੧੧ ਕੋਈਸਾਈਕੇਤਨ੍ਹੇਜੰਗਲਪੁਪਾਲਾ
ਬਲੀਵਰੈਲੇਕੇਤਨ੍ਹੇਪਹਬਤਬੇਤਾਲਾਨ
ਦੀਅਨਾਲੇਕੇਤਨ੍ਹੇਸਰਦਰਅਸਰਾਲਾ
ਅਬਿਰਿਤਾਰੈਕੇਤਨ੍ਹੇਬਿਸੀਅਰਪਤਾਲਾ
ਭੰਬੁਲਕੁਸੇਕੁਲਿਅਕੁਦਜਲਕੁਰਨਾਲਾ
ਗਇਕਸਸਭਿਗੁਰਬਾਹਰੇਸਕੁਅਲਜੰਜ
ਲਾ ੧੮ ਬਹੁਤੀਪਗੀਪਰਾਹੁਣਾਜੇਉਰਹ
ਦਕੁਪਾਸਾਈਬੰਬੁਨਰੋਈਐਚੇਤਿਉ

ਤੁਨ ਚੁਖਾ ਬਹਲੀ ਤੂੰ ਮੀ ਦੁੰਦਾ ਨਿਉ ਓਓ
ਕਿ ਸੈਨ ਧੁਖਾ ਵਾਟੈ ਵਾਟੈ ਕਾ ਉਨ ਸੋਹਈ
ਕਿਉ ਆਟੈ ਸੁਖਾ ਨ ਨਿਉ ਬਹੁ ਮੰਤੀ ਦੇ ਸੁਆ ।
ਤੁਨਿ ਦੇਵਨਿ ਦੁਖਾ ਵਾਟੈ ਗੁਰ ਪੂਜਨ ਹੋਰ
ਨਾ ਬਹਲੇ ਬੇ ਮੁਖਾ १੯ ਵਾਟੈ ਸੁਣਾਏ ਛਾ
ਨਟੀ ਤਿਉ ਉਰ ਉਰ ਲੇ ਤਾੜੀ ਮਾਰ ਤੁਰਾ
ਵਾਟੈ ਮੇਂਗਲ ਮਤ ਵਾਲੇ ਬਾਸਾ ਕਿਨ ਗੋ
ਉਦੀ ਸਾਮਣਾ ਨਿੰਦਾ ਬਾਲੇ ਸੀਹ ਸਰਜੈ ਸਹਾ
ਨਿਉ ਅਖੀ ਦੇਖਾਲੇ ਸਾਇਰ ਲਹਾਰਨ

ਧੁਜਨੀਜਾਣੀ ਪਰਨਾਲੇ ਅਣਹੋਵਾਅ ॥ ੩੬੩ ॥
 ਪੁਗਣਾਇਦੇਬੇਮੁਖਬੇਤਾਲੇ ॥ ੩੭ ॥ ਨਾਰਿਰੁ
 ਤਾਰਹੁਬਾਹਰੀਸੁਖੁਸੇਜਨਚੜੀਐ ॥ ਪੁਤੁ
 ਨਮਨੀਆਪੁਆਕਮਜਾਤੀਵੜੀਐ ॥ ੩੮ ॥
 ਟਜਾਰਸਾਹੁਟਿਰੈਦੇਸਾਹੁਨਜੜੀਐ ॥ ੩੯ ॥
 ਰਿਬਸਉਹੇਆਪਟੇਹਬੀਆਹੁਨਫੜੀਐ ॥ ੪੦ ॥
 ਕੁੜਨਪਹੁਚੈਸਚਨੇਸਉਘਾੜਤਘੜੀਐ ॥ ੪੧ ॥
 ਅੰਦਾਕੀਨੀਜਿਨਾੜੀਆਤਿਨਨਾਲਿਨਅ
 ਵੀਐ ॥ ੪੨ ॥ ੩੪ ॥ ਚਉਤੀਹਾ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੁਤਾਹਾਜਿਬਹ ॥
ਲੀਐਹਿਰਿਚੰਕੀਚਟੈ ॥ ਸੰਪਦੁਧੁਪੀਆ
ਲੀਐਹਿਹੁਅੰਖਹੁਸੇਵੈ ॥ ਪੰਥਰੁਪਾਣੀਰਖੀ
ਐਮਾਨਿਹੰਨੁਨਘਟੈ ॥ ਚੋਆਚੰਦਨੁਪਗਰਥੈ
ਖਰੁਖੇਹਪਲਟੈ ॥ ਸਤਿਉਨੰਦਕੁਪਰਨੰਦਹੂਹ
ਰਿਅਲਿਨਹੰਟੈ ॥ ਆਪਣਹਥੀਆਪਣੀਜ
ਕੁਆਪਉਪੋਟੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਂਉਕਪੁਰਨਚੰਖਈਦੁ
ਰਗਧਸੁਖਾਵੈ ॥ ਹਾਥੀਨੀਰਨਵਾਲੀਐਸਿ
ਰਿਛਾਰੁਉਡਾਵੈ ॥ ਤੁਐਆਮੁਤੁਸਿਜੀਐਕ

ਉੜ੍ਹਤੁਨਜਾਵੈ ॥ ਸਿੰਮਲੁਰੁਖੁਸਰੇਵੀਐ ॥ ੩੬੪
ਲੁਹਬਿਨਾਆਵੈ ॥ ਨਿੰਦਕਨਾਮਾਵਿਹੁਇਅ
ਸਰਸੰਗੁਨਭਾਵੈ ॥ ਅੰਨਾਆਗੁਜੇਥੀਐ
ਸਰਸਾਬੁਮੁਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਲਸਲੁਕਾਇਅ
ਨਲੁਕੇਬਹਿਖਾਜੈਕੁਟੈ ॥ ਕਾਲਾਕਿਬਲੁਉ
ਜਲਾਕਿਉਹੋਇਸਬੁਟੈ ॥ ਤੇਮੁਖੰਖਰਜੇਫੁ
ਹੈਦੇਸੇਮੁਹਿਸੁਟੈ ॥ ਕੀਤੇਕੀਮਨਆਦਈ
ਲਾਵਟੁਬਿਨੁਲੁਟੈ ॥ ਨਿੰਦਕਨਾਮਾਵਿਸਾ
ਰਿਆਗੁਰਾਗੀਅਨਾਵਿਹੁਟੈ ॥ ਹਲਤਿਪ

ਲਤਿਸੁਖੁ ਨ ਲਹੈ ਦੁਖੀ ਆਸਿ ਰੁਖੁ ਲੈ॥ ੩॥
ਗੁਰੁ ਇਹਿ ਆਵਸਖਾਵਈ ਪੁਤੁ ਬੁਰਨ ਮੀਰੀ॥
ਦਗੁਰੁ ਦੇਕਰ ਮੀ ਆਖੀ ਐਧੀ ਭੈਣਹੁ ਸੀਰੀ॥
ਰਾਜੇ ਧੋਹੁ ਕਮਾਵਦੇ ਰੋ ਬਾਰ ਸੁਰੀਰੀ॥ ਬੰਜਰ
ਪਾਪਨ ਉਤਰ ਨਿਜਾਇ ਕੀਚ ਨੀਰੀਰੀ॥ ਬਰ
ਹਰ ਕੀ ਬੈਨ ਰਕੁਜ ਮੁਸੁਟਿ ਨਿਦ ਕੁ ਨੀਰੀ॥ ਨੀ
ਦਾ ਭੁਲੀ ਨਾਕਿ ਸੇਵੀ ਗੁਰ ਨਿਦ ਕੁ ਫੁਰੀ॥ ੪॥ ਨੀ
ਦਾ ਕਰਿ ਹਰਣਾਖ ਸੇਵੇ ਖਹੁ ਫਲ ਵਟੇ॥ ਲੰਕਾ ਲੁ
ਟਾਈ ਰਾਵਟੇ ਮਸਤ ਕਦ ਸਕਟੇ॥ ਕੀ ਸੁਗਇਅ॥

ਸਤੁਲਸਕਰੈਸਤੁਦੈਤਸੁਘੰਟੇ ਇਸੁਗਵਾਇ
ਅਕੈਰਵਾਂਖੁਹਾਇਲਖਫੰਟੇ। ਏਤਬਕਤੁਸਿ
ਸਪਾਲਦੇਦੈਦਹੇਏਖੰਟੇ। ਨਿਦਾਕੋਇਨਸਿਥੁ
ਓਇਉਵੇਦੁਉਘੰਟੇ॥੫॥ ਸਤੁਨਾਦੇਸਿਰਿਗੁਈ
ਅਨਿਰੀਜੀਗੁਰਜਾਵੈ। ਕੰਨਤਨਉਕੇਕਾਮਣੀ
ਬੁਝੀਬਰਜਾਵੈ। ਨੰਬਾਨੰਕਨਵੇਲੀਅਲਕਣੀ
ਨਸੁਖਵੈ। ਕਜਲਾਖੇਹਰਦਾਖੀਅਕਾਲੀਕ
ਰਲਾਵੈ। ਸਤੁਨਾਚਾਲਸੁਹਾਵਣੀਲੰਗਵੀਲੀ
ਗਜਾਵੈ। ਗਾਣਤਗਾਣੇਗੁਰਦੇਵਦੀਤਿਸੁਦਖੁ

੩੬੫

ਵਿਹਾਰੇ ॥ ਅਪਤੁਕਰੀਰੁਨਅਉਲੀਐਦੇ
ਦੇਸੁਬਸੀਤੋ ॥ ਸਾਫਿਸਪੁਤੀਨਾਈਐਕਦ
ਵਤੋਕੀਤੋ ॥ ਕਲਰਖੇਰੁਨਜੀਅਈਘਨਹਰ
ਦਰਸੀਤੋ ॥ ਪਰਿਗਪਛੇਚੀਗਿਆਅਦਗੁਟਗੁ
ਟਵੀਤੋ ॥ ਸਾਇਰਿਦੁਬਘਪੂਟਿਆਬਹੁਰ
ਰੁਨਅਨੀਤੋ ॥ ਜਨਮੁਗਦਾਇਅਕਾਰਥਾਗੁ
ਰਗਟਤੁਗਣੀਤੋ ॥ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਪਰਬਤ
ਅਸਮਾਨਖਹੀਦੇ ॥ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਕੋਟਗੜਘ
ਰਬਾਰਦਿਸੀਦੇ ॥ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਸਾਇਰਨਦ

ਵਾਹਵਾਹੀਦੇ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਤਰਵਰਾਫਲਸੁ ੩੬੬
ਫਲਫਲੀਦੇ ਨਾਤਿਸੁਭਾਰੇਜੀਅਜੀਤਅਟ
ਗਟਤਫਿਰੀਦੇ ਭਾਰੇਭੁਈਅਕਿਰਤਘਟ
ਮਦੀਹੁਮੀਦੇ ੮ ਅਦਾਵਾਚੇਰਿਧਾਪਾਇਕੇ
ਕੁਤੇਦਾਮਾਸੁ ਧਰਿਆਮਾਲਸਕੋਪਗੀਤਿ
ਸੁਮੀਦੀਵਾਸੁ ਰਤੁਭਾਰੇਅਕਪੜਾਕਰਿਕ
ਜਟੁਤਾਸੁ ਫੁਕਿਲੇਚਲੀਚੁਹੜੀਕਾਰਿਭੇ
ਗਾਬਿਲਾਸਾ ਅਪਿਸੁਟਾਏਪੁਛਿਆਲਾ
ਰੋਵਿਸਦਾਸੁ ਨਦਰੀਪਵੈਅਕਿਰਤਘਟ

ਮਤੁਹੋਇਵਿਦਾਸੁ ੴ ਚੇਰੁਗਇਆਘਾਰਿ
ਸਾਹਦੇਘਾਰਿਅਦਿਰਿਵਨ੍ਨਿਆ ਕੁਛੈਕੁਛੈ
ਕੁਲਦਾਚਉਬਾਰੇਚਾਨ੍ਨਿਆ ਸੁਇਨਾਰੁਪਾ
ਪਤਿਬੀਨਿਅਗਲਾਈਅਨ੍ਨਿਆ ਲੋਕੁਲ
ਹਰਿਹਲਿਕਾਇਅਲੁਟਹਾਂਚੁਫਨ੍ਨਿਆ
ਚੁਖਕੁਲੈਕੈਚਾਖਿਆਤਿਸੁਕਖੁਨਖਾਨ੍ਨਿਆ ॥
ਲੁਟਹਰਾਮੀਗੁਨਹਰਾਰੁਧਨ੍ਨੀਅਨ੍ਨਧਾਨ੍ਨੀ
ਆ ੴ ਖਾਧੇਲੁਟਗੁਲਾਮੁਹੋਇਪੀਰਪਾ
ਣੀਫੋਵੈ ਲੁਟਖਾਇਕਾਰਿਚਕਚੀਰਾਟਿਟੁਕੁ

ਦੁਕੁਰੇਏ ਲੁਟਖਾਇਧੀ ਪੁਤੁਰੇਇ ਸਬੁਲੇ ३੬੭
 ਜਾਧੋਏ ਲੁਟਵੇਟੇਟਾਖਾਇਕੋਹਬਸੇਕੁਖ
 ਕੋਏ ਵਾਟਵਟਾਉਲੁਟਖਾਇਗੁਟਕੀਫਿਪ
 ਰੇਏ ਲੁਟਹਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਰੁਮਹਿਜਨਮੁ
 ਵਿਗੋਏ ੧੧ ਜਿਉਮਰਜਾਦਾਰਿਦੁਆਗਉ
 ਮਾਸੁਅਖਾਜੁ ਮੁਸਲਮਾਣਾਸੁਅਰਹੁਸਉ
 ਗੀਵਾਇਆਜੁ ਸਹੁਰਾਪਾਰਿਜਾਵਾਈਐਪ ०
 ਟੀਮਦਗਜੁ ਸਹਾਨਖਾਈਚੁਹੜਾਮਾਇਅ ०
 ਮੁਹਤਜੁ ਜਿਉਮਰੈਮਖੀਮਰੈਤਿਸੁਰੇਇ

ਅਕਾਜੁ ਅਤਿਉਧਰਮਸਾਲਦੀਝਾਕਹੈਦੇ
ਹੁਖਤੁਪਾਜੁ ੧੩ ਖਹਦੁਹੇਲਾਜੰਗਾਵਿਚਿ
ਜਿਸੁਅੰਦਾਰਿਝਾਕਾਸੁਇਨੇਨੇਹਬੁਪਾਇ
ਦਾਹੋਇਵੈਖਾਕਾਇਠਾਮਤਪੁਤਭਾਇਰ
ਵਿਹਰਨਿਸਤਸਾਕਾਸੇਗਾਵਿਜੋਗੁਸਰਾਪੁਰੇ
ਦੁਰਮਾਤਿਨਾਪਾਕਾਵਤੈਮੁਤਕੀਰਨਜਿਉਦ
ਰਿਮਿਲੈਤਲਾਕਾਵੁਖਭੁਖਦਾਲਦੁਪਦਾ
ਦੇਜਕਾਅਉਤਾਕਾ ੧੩ ਵਿਗਕੈਚਾਟਾਦੁਧਦਾ
ਕਾਜੀਦੀਚੁਖੇਸਹਸਮਦਾਰੀਜਟੈਚਿ

ਲਗਾਗੀਧੁੱਖੇ ਆਬੁਰਾਬਿਣਾਹੇਪਾਣੀਐਖ ੩੬੮
ਉਲਾਖਹੁਰੁੱਖੇ ਆਜਿਉਉਦਮਾਦੀਅਤੀਸ
ਰੁਖਈਰੇਗੁਮਨੁਖੇ ਆਜਿਉਜਾਲਿਪੀਖੇਰੁਟ
ਸਤੇਚੁੰਗਟਦੀਬੁੱਖੇ ਆਤਿਉਅੰਜਰੁਸ਼ਕਭੀ
ਡਾਰਦੀਦਿਆਪੈਦੇਮੁਖੇ ੧੪ ਅਉਚਰੁਸ਼ਕ
ਭੀਡਾਰਦੀਚਖੁਲਗੋਨਚਖੀਹੋਇਦੁਕੁਧਾ
ਨਿਕਲੈਭੋਜਨੁਆਲਿਸੰਖੀਰਾਤਿਸੁਖਾਲ
ਕਿਉਸਵੈਤਿਣੁਅੰਦਰਿਅਖੀਕੰਖਾਦੰਬੀ
ਅੰਗਿਜਿਉਓਹੁਰਹੈਨਰਖੀਸ਼ਕਸ਼ਕਾਈਐ

ਸ੍ਵਾਕਵਾਲੁਕਾਰਿਭੁਖਾ ਅਭੁਖੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦੁ ॥
 ਵੀਉ ਬਰੇ ਗੁਰਸਿਖਾਲਖੀ १੫ ਅਜਿਉ ਪੁਟ
 ਖਾਧੀ ਲਕੜੀ ਵੇਟੁਤਾ ਇਨਿਤੁ ਟੀ ਜਾਣੁ
 ਰਾਵਾ ਬੇਤਾ ਵੇਚਿ ਨਿਰਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ ਅਜਿਉ ਪੁ
 ਅਰਥੁ ਨ ਵਾਲਦੀ ਕਿਉ ਵਰਸੈ ਪਾਣੀ ਅਜਿਉ
 ਬਣਗਲਾ ਵੇਚਿ ਬਕਰੀ ਵਹਿ ਦੁਧੁ ਨ ਆਣੀ
 ਸ੍ਵਾਕੋ ਅੰਦਰਿ ਸ੍ਵਾਕਵਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ
 ਅਜਿਉ ਚੰਮੁ ਚਟੈ ਗਾਇਅਹਿ ਚੰਗੁਰੁ ਅਭੁਲ
 ਟੀ १੬ ਗੁਛਾਰੇ ਇਧਿ ਕਾਨੂ ਆਕਿਉ ਵੜੀ

ਐਹਾਖੋ ਅਕੈਕੇਗੀ ਖਖੜੀਕੋਈ ਅਬੁਨ
 ਆਖੋ ਗਾਹਟੇ ਜਿਉਨਗੇ ਸੇਸਦੇ ਨਹੀ ਸੁਇ
 ਨਾਸਾਖੋ ਟਟਕਨ ਪੁਨ ਨਿਹੀ ਰਿਅਾਓਇ
 ਭਰੇਖਿਆਖੋ ਧਉਲੇਦੇਸ ਨਿਛਾਹਿ ਦੁਧੁਸ
 ਦਹੁਗੁਟਗਾਖੋ ਨਤਿਉਸਾਧ ਅਸਾਧ ਪਰਖੀ
 ਅਨਿਕਰਤੁ ਤਿਸੁਤੁਖੋ ੧੧ ਸਾਦੇਪੀਲੇਪਾ
 ਨਹਾਹਿਓਇਦੇਲਹੁਤੁਟੇ ਨਚਿਤੁ ਅਤੁਲੇਟੇਫ
 ਲੇਟਲਾਬਿਰਖਹੁਟੁਟੇ ਕਬੁਹੁਰੇਹੀਕੁਸਲੀ
 ਦੇਚਾਟੁਲਚੁਟੇ ਚੁਨਾਰਿਸੈਉਜਲਾਦਹਿਪ

ਬਰਕੁਟੇ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਸਾਮਾਇਮਲਰੰ
ਗੁਰੀਚਵਹੁਟੇ॥ ਤਿਉਚਹੁਦਰਨਾਇਚਿਸਾਧਿ
ਹਨਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁਹਜੁਟੇ॥ ੧੮॥ ਚਾਕਰਸਰੁਸ
ਵਾਇਦੇਸਾਹਿਬਵਰਬਾਰੇ॥ ਨਿਵਨਿਵਕਰ
ਨਿਜੁਹਾਰੀਆਸਰੁਸੈਹਬੀਆਰੇ॥ ਮਜਲ
ਸਬਹਿਬਾਫਾਇਦੇਬੋਲਬੋਲਨਿਭੁਰੇ॥ ਗਲੀ
ਏਤੁਰੇਨਚਾਇਦੇਗਜਗਾਹਸਵਾਰੇ॥ ਰਣਾਇ
ਚਿਪਾਇਆਜਾਲੀਅਨਿਜੋਧਭੁਜਣਹਾਰੇ॥
ਤਿਉਸਾਂਗਿਸਿਧਪਨਿਸਨਮੁਖਾਬੇਮੁਖਹ

ਤਿਆਰੇ ੧੯ ਜੇਅਹੋਵੈਜਾਹਨੀਕੀਉਪੁਤੁ
ਪਤਾਰੇ ੨੦ ਗਾਈਆਲਕੁਨੇਗਾਲਿਆਪੇਦੁਪਾ
ਵਿਨਮਾਰੇ ੨੧ ਪਰੁਬਹੁਘਰਹੰਦੁਲਾਸਰੁ
ਰਖੈਨਾਰੇ ੨੨ ਅਮਰਚਲਾਵੈਚੰਮਦੇਚਾਕਰਦੇ
ਚਾਰੇ ੨੩ ਜੇਅਦੁਪੀਤਾਥਾਮਲੀਲੇਇਲੁਸੁਦਿ
ਸਾਰੇ ੨੪ ਜੇਗੁਰਸਾਂਗਿਵਰਤਦਾਸਿਖੁਸਿਦ
ਕੁਨਹਾਰੇ ੨੫ ਧਰਤੀਉਪਾਰਿਕੋਦਗਜੁਭੁਏ
ਚਾਲਕਮੀਦੇ ੨੬ ਖਾਕੀਆਏਤਰਦਰਾਸਰਬੰ
ਤਹਲੀਦੇ ੨੭ ਫੁਟਿਲੰਗੀਉਜਾਕੀਵਿਚਿਸਰੁਘ ॥

ਹਜਲੀਦੋ ਹੜਾਅਾਏਕਿਨੀਬੀਮੀਅਨਿ
ਦਰੀਆਉਦਰੀਦੋ ਅੰਬਰਿਪਾਏਬਿਗਲੀ
ਕੁੜੀਆਰਕਰੀਦੋ ਸਾਂਗੀਅੰਦਰਿਸਾਬਤੇ
ਸੇਵਿਰਲੇਬੀਦੋ ੨੧ ਜੇਆਪੁਤੈਵਿਸੁਦੇਤਿ
ਸਤੇਕਿਸੁਪਆਰਾ ਜੇਘਰੁਭੀਨੋਪਾਹਰੁਕ
ਉਦਰਖਟਹਾਰਾ ਬੇੜਾਡੇਬੈਪਾਤਦੀਕਿਉ
ਪਾਰਿਉਤਾਰਾ ਆਗੂਲੀਉਸੁਨ੍ਹਿਪਾਏਕਿਸੁ
ਕਰੈਪੁਕਾਰਾ ਜੇਕਰਿਖੇਤੈਖਾਇਦਾਨ੍ਹਿਕੋਲ
ਹੈਨਸਾਰਾ ਜੇਗੁਰੁਰੁਰਾਅਾਏਸਾਂਗੁਕਰਿਕਿ ੩੧

ਆਸਿਖੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨੨॥ ਜਲਾਵਿਚਕਾਰ ॥੩੭੭॥

ਦਲੁਟੁ ਜਿਉ ਪਾਅਰੇ ਪਾੜਿ ਪਾਏ ॥ ਦੀਵੇ ਵੇ

ਦੀਤੇ ਲੁਟੇ ਸਭੁ ਰਾਤਿ ਜਲਾਏ ॥ ਏਏ ਮੰਤ੍ਰ

ਲਾਜਿਉ ਰੋਗ ਫੜਿ ਗੁਣੀ ਉਡਾਏ ॥ ਮੁਹਾਵਿਚਿ

ਗਰਜੁ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇ ਜਿਉ ਸਪੁਲੜਾਏ ॥

ਰਾਜਾ ਫਿਰੈ ਫਕੀਰੁ ਹੋਇ ਸੁਣਿ ਦੁਖ ਮਿਟਾਏ ॥

ਸਾਂਗੀ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਤਾਂ ਜਿ ਸੁਗੁਰੂ ਸਹਾਏ ॥

੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ਪੈਤੀਹ ॥

॥੧੬॥ ਸਾਡਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀਰਬਸੰਤ੍ਰਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੈ ਬਗੁਲਾ ਅਪਤੀਦ ॥ ੧ ॥
ਲਵੇ ਬਬੀਹਾ ਵਰਸਦੈ ਨਲੁ ਜਾਇ ਨ ਪੀਦ ॥ ੨ ॥
ਵਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਪਰਮਲਸੀ ਗਿਲੀ
ਵਾਘੁ ਘੁਸੁਤੁ ਨ ਸੁਤੁਈ ਕਰਮਾਦਾ ਹੀਲਾ
ਨਾਤ੍ਰਿਕ ਬੁਧੀ ਮਿਰਗਾ ਦੇਵਤੈ ਚੰਡੀਲਾ ਸ
ਤ੍ਰਿਗੁਰਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਮਾਹਿਕਾ ਲੈ ਮੀਲਾ
॥ ਨੀਲਾ ਗੀਦੇ ਮਦਵਿ ਚਿਪੇ ਗਿਦਕੁ ਗੰਤਾ
ਜੰਗਲ ਅਵਿਚਿ ਜਾਇ ਕੈ ਪਾਖੰਡੁ ਕਮੰਤਾ
ਦਰਿਸੈ ਵੈ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਹੋਇ ਬਹੈ ਅਵੰਤਾ

ਕਰੋਹਕੁਮਾਤਿਅਗਲੀਕੁਕੈਅਦਿਅੰਤਾ
ਬੋਲਾਇਪਾਜੁਉਘਾਕੈਆਜਿਉਮੁਲੀਪ
ਤਾਤਿਉਦਰਗਾਹਮੀਦਾਮਾਰੀਐਕਰਕੁ
ਕੁਕੁਪਤਾ **੨** ਜੇਰੁਕਰੋਨਿਰਚੇਗੀਆਓਕੁ
ਕਿਦੁਖਭਾਗੀਨਕੁਕੰਨੁਫਾਕਿਦਵੀਐਰ
ਦੈਪਰਨਾਗੀਅਉਘਾਦਰੁਧੇਅਗਾਜਿਉ
ਦਿਤੁਹਾਰਿਜੁਹਾਗੀਲੀਕੁਹਲਿਨਅਦ
ਈਪਰਦੇਲਿਪਆਗੀਦਗਨਹੋਦਿਨਿਕੁ
ਤੀਆਂਮੀਟੇਮੁਰਦਾਗੀਪਾਪਹੁਮੁਲਿਨਤ

ਗੀਅੇਹੋਇਅੰਤਿਬੁਆਗੀ॥ ਚਾਨਦਿਚ
ਦਨਪੁਜਈਚਮਕੈਵਨਾਦਾ॥ ਸਾਇਰਬੁੰਦ
ਬਰਾਬਰੀਕਿਉਆਖਿਵਖਾਦਾ॥ ਕੀੜੀ
ਇਕੁਨਾਅਪਕੈਕੁੜਾਤਿਸੁਆਦਾ॥ ਨਾਨੇਹਾ
ਲੁਵਖਾਣਦਾ॥ ਮਾਪਾਸਿਇਆਦਾ॥ ਜਿਨਿ
ਤੁਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਅਦੇਪਿਤੁਪਰਾਦਾ॥ ਮੁ
ਫਹੁਘੁਬਹੁਮੀਟਿਅੰਤੁਪੁਜਮਪੁਰਿਜਾਣਾ॥
४ ਕੈਹਾਦਿਸੈਉਜਲਾਮਸੁਅਵਿਰਿਚਿਤੈ॥
ਹਰਿਅਤਿਲੁਬੁਆਕੁਜਿਉਫਲੁਕੀਮਨ

ਕੀਤੋਂ ਜੇਹੀ ਕਲੀ ਕਨੇ ਰਦੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁ ३੭੩
ਹੁਤੁ ਤੋਂ ਪੇਂਝਾ ਦੇਸ ਨਿਰੰਗੁ ਲੇ ਮਰੀ ਐਅ
ਗਲਿ ਤੋਂ ਖਰੀ ਸੁਆਲਿ ਉਦੇ ਸੁਆਜੀਅ
ਬੰਜਾਇ ਤੋਂ ਬੇਟੀ ਸੰਗਤੀ ਆਇਆਂ ਦੁਖੁ
ਦੇਹੀ ਮੰਤੋਂ ५ ਬਾਧਿ ਕੁਨਾ ਦੁਸੁਟਾਇ ਕੋ ਜਿ
ਉ ਮਰਗੁ ਵਿਟਾਹੈ ਆਸ਼ੀਦੁ ਕੁੰਡੀ ਮਾਸੁਲ
ਇਜਿਉ ਮਛੀ ਫਾਹੈ ਕਦਲੁ ਰਿਖਾਲੇ ਮੁਹੁ
ਖਿਨਾਇ ਰੁਦਹੈ ਦੇਸਾਹੈ ਰੀਪ ਕਜੇ ਤਿਪ
ਤੰਗਨੇ ਦੁਰਜਨ ਨਿਉਰਾਹੈ ਕਲ ਰੂਪ ਹੋਇ

ਹਸਤੁਨੀਮੇਗਲੁਓਮਾਹੈ ॥ ਤੇਉਨਕਟਖ
ਬੁਹੈਮੀਟਿਆਮਾਲਿਨਰਕਨੀਬਾਹੈ ॥ ੬ ॥
ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਕੈਕਹਦੇਭੁਰਦਾਸਾਬ
ਲਾਵਾਚੇਤਪਨਿਭੁਠੀਆਂਕਿਉਲਹੈਪਾਮ
ਸਾਸੁਹਟੇਰਾਜੁਕਮਾਈਅੇਕਾਰਭੋਗਾਬਿ
ਲਾਸਾਭਾਇਆਬਿਰਖਨਰਹੈਬਿਰੁਪੁਜੈ
ਕਿਉਆਸਾਬਾਜੀਗਰਦੀਖੇਡਾਜੇਉਸਤੁ
ਕੁੜੁਤਮਾਸਾਹਲੇਜੁਸੀਗਾਤਿਮੀਟਿਆਂਉ
ਠਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕੋਇਲਕਾਂਉਰਲਾਈ

ਅਨਿਕਉਹੋਵਨਿਏਕੋ ਨਤਿਉਨਿਦਕਸਤਿ ॥ ੩੭੪ ॥
ਜਾਣੀਅਨਿਬੋਲਬੋਲਾਨਿਏਕੋ ਬਹੁਲੇ
ਹੋਸਬਹਾਬਹੀਕਿਉਮਕਨਿਮਕੋ ਨਤਿਉ
ਬੇਮੁਖਚੁਟਿਕਦੀਅਨਿਮੁਹਿਕਾਲੇਏਕੋ
ਨਕਿਅਨੀਸਾਣੀਮੀਟਿਅੰਬੋਟਸਾਲੀਸਿ
ਕੋ ਨਸਿਰੋਸਾਰਪਹਵੀਆਰੀਅਨਿਓਇਪੀ
ਠਾਟਿਏਕੋ ॥ ੩੭੫ ॥ ਗਤੀਨੀਗਾਰਬੋਲਦੇਸਰੁਹੋ
ਇਏਕੋਟੋ ਗਾਜਾਪਰਜਾਹੋਵਦੇਕਾਰਿਸਾਂਗ
ਉਪੋਟੋ ਨਇਕਲਸਕਰਲੇਧਾਵਦੇਇਕਾਏ

ਭਵੇਨ ਭੋ ਭੀ ਕਰੀ ਅੰਗ ਲੈ ਭੁਗ ਨਿਓ ਇਖ
ਭੇ ਅਸੋ ਭੋ ਭਖਿ ਨਾਇ ਚੇ ਖੇਤ ਉਝ ਕੁ ਦੇ ਘਰ
ਘਰ ਨੇ ਕੁ ਭੋ ਭਵੇਨ ਗੁਣ ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਇਦੇ
ਉਥੇ ਦੇ ਅੰਠੇ ੴ ਉਠ ਲੈ ਮਾਝੀ ਦੁਲਾਇ ਚੇ
ਬਾਗ ਦਿਸੀ ਦਾ ਮੇਟਾ ਮੁਢੁ ਪਤਾ ਲਿਜਾ ਕ੍ਰਿਬ
ਗੁਗਰ ਬੁਕਰੀ ਦਾ ਪੰਡ ਸਪੰਡ ਲਸੇ ਹਟੇ ਵੇ
ਸਥਾ ਰੁਬਦੇ ਦਾ ਫੁਲ ਰਤੇ ਫੁਲ ਬਕ ਬਕੇ
ਹੋਇ ਅਫਲੁ ਫਲੀ ਦਾ ਸਾਵਾ ਤੇਤਾ ਰੁਹ ਰੁਹ
ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲੀ ਦਾ ਪਛੋ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਦਾ

ਓਹੁ ਫਲੁ ਨ ਲਹੈ ਦਾ १०॥ ਧੇਨੈ ਪਜਿ ਕਪੜੇ ३੦੫
ਪੁਰਸਾਵਾ ਦੇਸੁ ਮੁਛਾ ਦਾੜੀ ਸੋਹਲੀ ਬਹੁ
ਦਰਬਲ ਦੇਸੁ ਸੋਹਣੀ ਆਗੀ ਸੁਰਮਾ ਪਜਿ
ਪਰ ਦੇਸੁ ਮਾਹਰੁ ਦੜਦੀ ਬਾਲਾਵਾ ਚਿਜਾ
ਟੈ ਸਰੁ ਦੇਸੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਗਾਇ ਪੁਰਖ ਤੁਵਿਲੁ
ਕਾਮਾਣਿ ਕਿ ਕਰੇਸੁ ਗਵਿਲੁ ਗੁਲਗੁਰੂ ਸਦਾ
ਇਦੇ ਕਉਟੁ ਕਰੈ ਅਦੇਸੁ ११॥ ਗੱਲੀ ਜੇ ਸਹੁ
ਪਾਈ ਅੰਤੋ ਤਾ ਕਉ ਫਾਸੈ ਮਲੈ ਨ ਬਹੁਤੁ
ਸਿਆਣਪੈ ਕਾਂਉ ਗੁਰੂ ਗੀਰਾ ਸੈ ਜੇਰਾ ਵੀਨ

ਜਿਪਈ ਸੀਹੁ ਸਹਾਇਣਾ ਸੈ ॥ ਗੀਤ ਕਵਿਤ
ਨਹਿ ਜਈ ਰੁਟ ਭੋਖਉ ਦਾਸੈ ॥ ਜੋ ਬਨਿ ਰੂਪ
ਨਮੋ ਹੀ ਅੰਗੁ ਕਸੁ ਤਦੁ ਰਾਸੈ ॥ ਦਿਲੁ ਸੇਵ
ਰੋਹ ਗਲੀ ਪਰਾ ਮਲੋ ਨਹਾਸੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਰ
ਤਲਵਾਏ ਪਾਈ ਅੰਗੁ ਮਾਗਿ ਦੜ੍ਹ ਜੁਹੈ ॥ ਮ
ਝੀ ਮਸਾਣੀ ਜੇ ਮਲੋ ਦਿਚ ਖੰਡਾ ਚੁਹੈ ॥ ਮ
ਲੋ ਨਵ ਝੀ ਆਰਜਾ ਬਿਸੀ ਅਗਵਿਹੁ ਲੁਹੈ ॥
ਹੋਇ ਕੁਚੀ ਲੁਦਰ ਝੀ ਅੰਗੁ ਖਰਸੁ ਰਭੁ ਸੁਹੈ ॥
ਕੰਦ ਮੁਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਅੰਗੁ ਅਈ ਅੜ੍ਹਵਟ

ਧੁਹੇ ਾਵਿਟੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਜਿਉਪ ੩੭੬

ਰੁਵਿਟੁਬੁਹੇ ੧੩ ਅਲੈਨਤੀਰਬਿਨਤਿਆਂ

ਰੁੰਡਾਜਲਦਾਸੀ ਾਦਾਲਦਧਾਇਐਪਈ

ਐਵਕੁਜਦਾਪਲਾਸੀ ਨੰਗੋਰਹਿਆਜੇ

ਅਲੈਵਾਇਅਗਗਉਦਾਸੀ ਰੁਸਮਲਾ

ਇਜੇਪਾਈਐਖਹਖੇਹਾਨੇਦਾਸੀ ਜੇਪਈ

ਐਚੁਪਕੀਤਿਆਪਸੁਆਜੜਹਾਸੀ ਾਵਿ

ਟੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਗੁਰਮਿਲੈਖਲਾਸੀ

੧੪ ਜੜੀਬੂਟੀਜੇਜੀਵੀਐਕਉਮਹੋਧਨ

ਤਰੁ ਤੰਤਮਤਿ ਬਾਜੀ ਗਰਾ ਚਾਇਓ ਦੁਹਾਰਿ
ਸੀਤਰੁ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਾਈ ਐਕਾ ਸਾਇਥੈ
ਸੀਤਰੁ ਨ ਮਿਲੈ ਨ ਵੀ ਗਰਾ ਧੁਕਾਰਿ ਠਗ ਚੋਰ
ਨਾਮਤਿਰੁ ਨ ਮਿਲੈ ਨ ਰਾਡੀ ਜਾਗਾ ਅੰਮਾ ਪ੍ਰਾ
ਧਰੁ ਵੰਤਰੁ ਨਾਇਓ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਗੁ
ਰਮੁਖੀ ਅਮਰੀਤਰੁ ੧੫ ਅਪ੍ਰਿਧ ਪ੍ਰਾਇਆ
ਚੁਹਿਅ ਗਾਲਿ ਬਿਲੀ ਪਾਈ ਐਕਾ ਮਤਾ ਪਕਾ
ਇਆ ਮਖੀਆ ਧਾਅ ਅਰਿ ਰਿਨਾਈ ਐਕਾ ਸੁ
ਤਕੁ ਲਹੈ ਨ ਕੀਕੁ ਆਕਿਉ ਬਿਲ ਪਾਈ ਐਕਾ

ਸਾਦਾਟਿਗਹਨਿਕੁਤੀਗੀਅੰਜੇਪਾਰਦਸਾ ੩੭੭
ਈਐਭ੍ਰਜੜੀਅੰਦੈਸਾਖਾਦੁਚਿਨਿਉਜੁ
ਹਿਪਗਈਐਭ੍ਰਦੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਦੁਦੁ
ਟੁਰੀਆਈਐਜਾਈਐ ੧੬ ਜੇਖੁਖੀਖ
ਕੁਬਹੋਕਿਉਹੋਦੈਬਜਾਜੁਕੁਰੇਦੇਗਲਿ
ਦਸਟੀਨਸਗਾਫੀਸਾਜੁਰਤਨਮਟੀਗ
ਲਿਬਾਂਦਰੇਜਉਹਗੀਨਕਾਜੁਗੋਦਹੁਚੰਦ
ਨਿਲੋਦੀਐਨਹਿਗਾਂਧੀਗਾਜੁਜੇਅੱਖੀਮੁ
ਹਿਮਕੜੀਕਿਉਹੋਦੈਬਾਜੁਸਚੁਸਚਾਦਕ

ਦੀਐਕੁਕਿਕੁਕੁਪਾਜੁ ੧੧ ਅੰਕੁਟਿਪੁਰੁ

ਗਦਾਦੁਦੀਕੁਕੁਦਾਮਾਦੁਪਾਲੀਚਉਦਾ

ਚਾਰਦਾਪਾਠਿਦਿਤੁਨਜਾਦੁਬਦਰਗਮਿਰ

ਦੇਗਾਰੀਐਨਿਰਧਨੁਹੈਗਾਦੁਜਨਿਉਕਾਰਿਰ

ਖਾਖੇਤਵਿਚਿਨਾਹੀਕਿਰਸਾਦੁਪਰਪਾਰੁ

ਜਾਣੈਆਪਦਾਮੁਹਖੁਮਿਹਮਾਦੁਅਲੇ

ਦਾਅਪੁਗਦਾਇਦਾਓਹੁਦੁਕੁਅਜਾਦੁ

੧੨ ਕੀਕੀਦਾਕਿਨਬੀਮੀਐਹਸਤੀਦਾਭਾਰੁ

ਹੱਥਮਰੇਕੈਮਖੁਕਿਉਹੈਦੇਸੀਹਮਾਰਾਅੰਛ

ਫਤਿਹੁਨਪੁਜਈ ਬਸੀਅਰੁ ਬੁਰਿਆਰੁ ॥ ੩੭੮ ॥
ਅਚੰਦੇਲਕਮਕਉ ਕੀਆਕਿਉਹੋਇਸਿਕਾਰੁ ॥
ਜੇਜੀਅਸਉਕੀਸੀਜਗੀਰਾਜਨਤੁਤਾਰੁ ॥
ਅਣਹੋਦਾਅਪੁਗਣਾਇਦਾਓਹੁਦਤਾਰੁ ॥
ਵਾਰੁ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਤੁਜਟੈਦਾਕੀਕੋਟਕੀਬਾਹਾਰੁ ॥
ਜਗੁਜਾਟੈ ॥ ਧਨੁਧਰਤੀਇਚਿਦਬੀਅੰਮ ॥
ਸਤੁਕਿਪਰਦਾਟੈ ॥ ਵਾਟਵਟਾਉਆਖਦੇਵੁਟੇ ॥
ਇਦਾਟੈ ॥ ਅਰੁਕੇਸੀਸੁਨਿਦਾਇਦਾਰੁਕੀਅੰ ॥
ਚਿਦਾਟੈ ॥ ਗੋਰਖਦੇਗਲਿਗੋਰਕੀਜਗੁਨਾਥ ॥

ਵਖਾਣੈ ਗੁਰਪਰਚੈ ਗੁਰੁ ਆਖੀ ਐਸਚੁ
 ਸਾਚਿ ਸਿਵਾਣੈ ३० ॥ ਹਉ ਅਪਗਾਧੀ ਗੁਨਹ
 ਗਾਰੁ ਹਉ ਬੇਮੁਖ ਮਦਾ ਚੈਰੁ ਜਨਾਹੁ ਜੁਆਰੁ
 ਹਉ ਪਰਘਰੁ ਜੋਹੀਦਾ ਨੀਦ ਕੁਦੁਸ ਦੁਹਰਾ ਮ
 ਖੈਰੁ ਠਗੁ ਦੇਸੁ ਠਗੁ ਦਾ ਕਾ ਅਕੋਧੁ ਮਦੁ ਲੋਕੁ
 ਮੇਹੁ ਅਹੀ ਕਾਰੁ ਕਰੀਦਾ ਨ ਬਿਸਾਸਿ ਘਾਤੀ
 ਆਕਿਰਾ ਤਿਘੁ ਲੁਮੈ ਕੋ ਨਰਖੀਦਾ ਨ ਸਿਮਰੁ
 ਮੁਰੀਦਾ ਦੁਆਵੀ ਆਸਾ ਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸੀਦਾ ३१

੩੬ ॥ ਛਤੀਹਾ ॥

”

”

”

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕੁ ਕਵਦਾਉ ਪ ੩੭੯
ਸਾਉ ਕਾਰਿ ਚ ਅਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਬਣਾਇਅ ॥
ਅਬਿਰੁਧ ਗਤਿ ਦਿਛੋ ਨਿਕੋ ਦਿਖਾਈਆ
ਗਾਸੁਰ ਗਾਇਆ ॥ ਜਲ ਦਿਰਿਧ ਗਤੀਰ
ਖੀਅਨੁ ਧਰਤੀ ਅਦਿਰਿਨੀ ਰੁਧ ਗਾਇਆ
ਕਾਠੈ ਅਦਿਰਿਅਗਿਧਾਰਿ ਅਗੀਰੇ ਦੀਸੁਟ
ਲੁਟਲਾਇਆ ॥ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੀ ਤਰੇ
ਤੁਠੈ ਵੈਰੀ ਸੇਲਿ ਅਲਾਇਆ ॥ ਰਾਜ ਸੁਤ
ਅਸੁ ਸਾਤੁ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇ

ਅਯਾ ਰੋਜਾ ਵਿਭਾਣ ਚਲਤੁ ਵਰਤਾਇਆ
ਗਾਇ ਸਕਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਕਰਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ
ਚਰਾਗ ਬਲਾਇਆ ਰਾਤੀ ਤਾਰੇ ਚਮਕ
ਦੇ ਘਾਹਿ ਘਾਹਿ ਦੀਪਕ ਜੋ ਤੇਜ ਗਾਇਆ
ਸੁਰਜੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ਦਿਹਿ ਤਾਰੇ ਦੀਪਕ ਰੂਪੁ
ਲੁਕਾਇਆ ਲਖ ਦਰੀਆ ਓਕਵਾ ਚਾਇ
ਚਿਤੋ ਲਿਖਿ ਅਰੋਲੁ ਨ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਇਆ ਓ
ਅਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਜਿ ਸੁਪਰਦ ਦਗਾਰੁ ਅਪ
ਰੁ ਅਲਾਇਆ ਆ ਬਿਗਾਤਿ ਗਾਤਿ ਅਤਿ

ਅਗਮਹੈ ਅਕਬਕ ਬਾਨਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾ ॥ ੩੮॥
ਇਆ ਸੁਟੇ ਸੁਟੇ ਆਖਣੁ ਮਾਖਿ ਸੁਟਾ
ਇਆ ॥ ਖਾਟੀ ਬਾਟੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗ ਜਲ ਬ
ਲਤਰ ਵਰ ਪਰ ਬਤ ਸਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਲੋ ਅਚਉ
ਦਹ ਭੁਟ ਟਕਾਰਿ ਏਕੀ ਹਥੁ ਮਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥
ਚਾਰੇ ਭੰਡਾ ਦੀਪ ਸਤ ਨਉ ਖੰਡ ਦਹਾਇ ਸਿਵ
ਜਨਿਵਾਜੇ ॥ ਏਕ ਸਾਇਕ ਸਖਾਇ ਏਕੀ
ਕੀਹਾਇ ਕੀਹ ਲਖਉ ਪਾਜੇ ॥ ਏਕੁ ਏਕੁ
ਜੂਨਿ ਵੀਚਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਅਣਗਣਤ ਬਿਗਾਜੇ ॥

ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਕਾਰਿ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਤਰੰ
ਗ ਅਗ ਅਜੋ ਪਉਟ ਪਾਟੀ ਘਰੁ ਨ ਉਦਰ
ਵਾਜੋ ॥ ਕਾਲਾ ਧਉਲਾ ਰਤਨ ਨੀਲਾ ਪੀ
ਲਾਹਿ ਆਸਾ ਜੋ ਰਸ ਕਸਕਾਰਿ ਵਿਸਮ ॥
ਦੁਸਾਰੁ ਜੀ ਭੁਰੁ ਜਾਪ ਨਿਖਾਜਾ ਅਖਾਜੋ ॥
ਅੰਗ ਕਉ ਛਾਖਟੁ ਰਸੁ ਫਿਕਾਸਾ ਉਸਲੁ
ਟਾਢਾ ਜੋ ਗੀਧ ਸੁਗੰਧ ਅਵੇਸੁ ਕਾਰਿ ਚੋਅ ॥
ਚੰਦਨੁ ਕੇਸਰੁ ਕਾਜੋ ਮੇਦੁ ਕਬੂਗੀ ਪਾਨੁ ਦੁ
ਲਾ ਅਬਰੁ ਰੁਕ ਪੂਰਾ ਅੰਦਾਜੋ ਰਾਗ ਨਾਦ ॥ ੩੮

ਸੰਬਾਦ ਬਹੁ ਚਉਦਾਇਦੇ ਆਮਨ ਹਦਗਾ ੩੫੧

ਜੇ ਲਖਦਰੀ ਆਉਕਰੇ ਨ੍ਰਿਜਹਾ ਜੇ ੪॥

ਸੰਤ ਸਮੁਦਾ ਅਥਾਹ ਕਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ

ਤੁਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਅਹੀ ਅਲਖੇਤੀ ਅਉਖਦੀ

ਫਾਦਨ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਤੁਰਦਗਫ

ਇਆ ਫੁਲੁ ਫਲ ਸਾਖਾ ਪਤ ਮੂਲ ਬਹੁ ਰੂਰ

ਪਰ ਬਤ ਅਵਰਿ ਅਸਦਧਾ ਤੁਲਾਲ ਜਦਾ

ਹਰਿ ਪਾਰਸ ਪਾਰਾ ਚਉਰਾ ਸੀਹ ਲਖ ਜੇ

ਨਿਦਾਚਿ ਮਾਲਿ ਮਾਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਡ ਪਰਦਾ

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਰਣੁ ਵਿਚਿ ਭਵਨੁ
ਲਖੁ ਰਹੁ ਰਾਇ ਹਜਾਰਾ ਆਟਸ ਦੇਹੀ ਪ।
ਹਉਤਾਰਾ ਪ ਆਟਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੀਭੁ ਹੋਇ
ਇਨ੍ਹੰਗਰ ਛਲੁ ਦੇਹੀ ਛਾਰਾ ਪਾਣੀ ਦਾਕ
ਰਿਪੁ ਤਲਾਉ ਭੈਨ ਪਉਣੁ ਖੁਲੇਨ ਉਦੁਆ
ਰਾ ਅਗਨਿ ਕੁੰਡੁ ਵਿਚਿ ਰਖਿ ਅਨੁ ਨ ਰਕ
ਘੋਰ ਮਾਰਿ ਉਦਰੁ ਮਸ਼ਿਰਾ ਕਰੇ ਉਰਧਤਪੁ
ਗਰਬੁ ਵਿਚਿ ਰਸਾਨੁ ਵਿਸਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ
ਰਾ ਵਸੀ ਮਹੀਨੀ ਜੀਅ ਆਸਿ ਮਰਣੁ ਕ

ਗੀ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਜਮ ਦੇ ਮਾਇਆ ਮੇ ॥ ੩੮੨ ॥
ਹਿ ਮਾਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਰਖਣਹਾਰਾ ਸਾ
ਹੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਦੁਖ ਜਾਰਾ ॥ ੩੮੩ ॥
ਨੁਗਵਾਇ ਕੋ ਮਾਇਆ ਮੇ ਹੁ ਅਨੇਰੁ ਗੁਬ
ਰਾ ॥ ੩੮੪ ॥ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਆਪਣਾ ਹਮਿ ਹਮਿ
ਦੈ ਸਬੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਸਬੁ ਨ ਅਨਾਦਿ ਪਾਈ
ਆਰੁ ਟੁੰਡੁ ਸੁਨਦਾਰੁ ॥ ੩੮੫ ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਰਾ ਨਨ
ਕਿਦਾਰੁ ਕਿਸੇ ਹਿ ਚੇਰੇ ਨਿ ਅਸੀਸਾ ਬਾਲੁ
ਪਿਆਰਾ ॥ ੩੮੬ ॥ ਹੁ ਬਿਦਕ ਬਿਦਕ ਹਿ ਬਿਦ

ਹੁਕੀਤਾ ਪਰਬਤੁ ਰਾਗਾ ਅਤੁ ਸੀਤੋ ਖੁਦਾਇ
ਆਬਰ ਮੁਅਰਬੁ ਸੁਗਾਰ ਬੁਇਸਾ ਰਿਹਾਇ
ਸਾਰਾ ਕਾ ਅਕੋਧਾ ਵਿਰੋਧਾ ਵਿਚਿ ਲੇਭੁ ਮੇਰੁ
ਧੋਹੁ ਅਹੀ ਕਾਰਾ ਅਹਾ ਜਲ ਫਾਥਾ ਵੇਚਾ
ਰਾ ॥ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤੁ ਅਚੇਤਾ ਇਵਾ ਅਖੀ ਹੋਈ
ਅਨਿਹੋਆ ਵੈਰੀ ਅਤੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਰਾਇ
ਟਆਉ ਸੁਰਾਉ ਸਮੇਆ ਬੋਲਾ ਕੀਨੀ ਹੋ
ਦਈ ਜਸ ਅਪਜ ਸਮੇ ਹਯੋ ਹਨ ਸੇਆ ਗੁੰ
ਗਾਜੀ ਬਿਹੋਈ ਅੇਦੁ ਧੁਾਵਾ ਚਾਵਿ ਸੁਘੋਲਿ

ਮੁਹਿਚੋਆਨਾਨਦਿਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਮਸਾਹਿਬੀ ३੮੩
ਐਮਰਣਜੀਵਣਾਸਾਸਤ੍ਰਾਸਨਦੇਆਸ
ਰਖਾਅਗਨਿਦੁਲਿਹਧੁਪਾਇਕਰੈਮਨੋਰ
ਧੁਪਕਵਿਖਲੋਆਸਾਸਮਝੈਨਾਹੀਦਿਬਾ
ਹੋਆਨਾ ॥ ਲੂਲਾਪੈਗੀਹੋਦਈਟੰਗਾਮਾਠਿ
ਨਉਠਿਖਲੋਆਨਾਹਬੇਹਥਨਚਾਈਐ
ਆਸਾਬੰਧੀਹਾਰੁਪਰੋਆਨਾਉਦਮੁਓਕ
ਤਿਨਆਵਈਦੇਹਾਬਿਦੇਹਨਨਦਾਨਿਰੋਅ
ਹੰਗਦੁਮੁਤਦੁਛੰਡੁਦਾਰੋਗਸੋਗਾਇਚੇਦੁ

ਖੀਅਰੋਆਪੁਟੀਪੀਐਨਖੁਸੀਹੋਇ
ਸਪਹੁਰਖਾਅਕੂਅਣਖੋਆਪਗੁਣੁਅ
ਵਗੁਣਨਵੀਚਾਰਦਾਨਾਉਪਕਾਰੁਵਿਕਾ
ਰੁਅਲੋਆਸਮਸਾਰਿਤਿਸੁਹਥੀਆਰੁ
ਸੰਜੋਆ ੨ ਆਤਮਪਤਮਾਲਿਨੀਅਮ ॥
ਆਸਾਵੰਤੀਉਦਰਮਸ਼ਿਰੋਰਸਕਸਖਾ
ਇਨਿਲਜਹੋਇਛੁਹਿਛੁਹਿਧਰਾਇਧਰੇ
ਪਗਧਾਰੇਪੇਟਾਵੀਚਿਦਸਮਾਹਰਖਪੀ
ਨਾਖਾਇਜਟੈਪੁਤਾਪਆਰੇਜਾਟਿਕੈਪਾ

ਲੇਕਸਟਕਾਰੀਖਾਨਪਾਨਵਿਚੀਸੀਜਮਸਾਰੇ ੩੮੪
ਗੁਰੂਤੀਰੋਇਪੀਆਲਿਵਧੁਪੁਦੀਵਰੀ
ਦੇਇਨਹਾਰੇਛਦਨਭੇਜਨਧੋਖਆਰੁ
ਦਣਮੀਗਾਇਪੜਨੀਚੇਤਾਰੇਪਾਧੇਪਾਸ
ਪੜਾਇਆਖਾਇਲੁਦਾਇਹੋਇਸੁਚਿਆ
ਰੇਓਰਟਤੁਹੋਏਤਾਰਓਤਾਰੇ ੧੦ ਆਰੁਪਿ
ਤਅਨੰਦਾਵਿਚਿਪੁਤੈਦੀਕੁੜਾਈਹੋਈ॥
ਰਹਸੀਅੰਗਨਮਾਵਈਗਾਂਵੈਸੋਹਿਲੜੇ
ਸੁਖੁਸੋਈ ॥ ਵਿਗਸੀਪੁਤਿਦੀਆਹਿਐ

ਘੋੜੀਲਾਂਵਾਂਗਾਵਿਭੁਲੋਈ ਸੁਖਾਂਸੁਖੇ
ਮਾਵੜੀਪੁਤੁਨੁਹਦਾਮੇਲੁਅਲੋਈ ਨੁਹ
ਨਿਤਕੀਤਕੁਮਤਿਦੇਇਵਹਰੇਹੋਦਹਸਸੁਵਿ
ਗੋਈਲਖਉਪਕਾਰਵਿਸਾਰਕੋਪੁਤੁਕਪੁ
ਉਚਕੀਉਠਿਝੋਈਹੋਵੈਸਰਵਦੁਵਿਰਲ
ਕੋਈ ੧੧ ਕਾਮਾਟਿਕਾਮਣਾਮਾਗੀਅੰਮੇਕੀ
ਤੋਕਾਮਣਕੰਤੁਪਆਰੇਜੀਮੇਸਾਈਵਿਸ
ਰਿਅਮਾਪਅਵੀਦਾਰਿਆਂਵਿਸਾਰੇਸੁ
ਖਾਂਸੁਖਵੀਦਾਰਿਆਸਉਤੁਸੀਜੋਗਵੀਚਾ

ਰਵੀਚਾਰੋ ਪੁਤੁਰੁ ਹੈ ਦਾਸੇ ਲੁਵੇਖ ਅੰਗੀ ॥ ੩੮੫

ਨਾਮਾਦ ਨਿਅੰਤ ਪਉਦਾਰੋ ਨੁਹਾਨਿ ਤਿਅੰਤੁ

ਕੁਮਤਿ ਦੇਇਆ ਪਉਛੁ ਭੈਦ ਭੇਦ ਹਾਤਿ ਆਗੇ ॥

ਹੋਖੋ ਤੇਵੈ ਪੁਤੁਰੁ ਨ ਲੈਆ ਪਾਅ ਦੇਉ ਪਕਾ

ਰਵੀਸਾਰੋ ਲੋਕਾ ਚਾਰੋਇ ਦਭੇ ਕਚਾਰੇ ॥

੧੩ ॥ ਆਪਿ ਪਉਪਰ ਹਾਰਿ ਸੁਣੈ ਦੇਦ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾ

ਣੈ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪਿ ਪਉਪਰ ਹਾਰਿ ਕਰੈ ਤ

ਪੁਦਣਖੀ ਭਿਭੁਲਾ ਫਿਰੈ ਬਿਥਾਣੀ ॥ ਆਪਿ

ਉਪਰ ਹਾਰਿ ਕਰੈ ਪੂਜ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਨ ਸੇਵ ਕਾਣੀ ॥

ਆਖਿਉ ਪਰਹਾਰਿ ਨ ਵਟਾ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰ
ਬਿਧੁ ਮਿਟਵਾਣੀ ਆਖਿਉ ਪਰਹਾਰਿ ਕਰੇ
ਦਾਨੁ ਬੇਈ ਮਾਨੁ ਆਗੀ ਆਨੁ ਪਰਾਣੀ ਅ
ਖਿਉ ਪਰਹਾਰਿ ਵਰਤ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜੀਮੈ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਭੁਰ ਪਰਮੇ ਸਰ ਸਰਨ
ਜਾਣੀ ੧੩ ਕਾਦਰੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਕੁ
ਦਰਤਿ ਅਦਾਰਿ ਕਾਦਰੁ ਦੇਸੈ ਜੀਉ ਪਿਰੁ
ਦੇਸਾ ਜੇ ਆਸਾ ਸੁਆਸੁ ਦੇ ਜੇ ਸੈ ਕਿੰ ਸੈ ਅ
ਖੀ ਮੁਹੁ ਨ ਕੁਕੀਨੁ ਦੇਇ ਹੰਥ ਪੈਰ ਸਰੁ ਦਾਤਿ

ਸੁਤਿਸੇ ਅਖੀ ਦੇਖੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰ
ਤਿਸੁ ਹੀ ਕੰਨ ਸਹਿਸੇ ਨ ਕਿਵੇ ਸੁਹੰਬੀ ਕਿ
ਗਤਿ ਪੇਰੀ ਚੰਲ ਟੁਪ ਲੁਪ ਲੁਪਿਸੇ। ਦਾਲ
ਦੰਨ ਹਰੇ ਅਰੇ ਅਸਾ ਸਿਰੀ ਗਾ ਸਿਸ ਮਾਲਿ
ਸਲਿਸੇ ਸਾ ਦੀਲ ਬੇਸਾ ਹੀ ਬੋਤਿ ਸੁਤੁਸੇ
ਮਲੁਸੇ ਹੀਸੇ। ਲੁਟੁਪਾਇ ਕਰਿ ਮਾਟੇ
ਮਿਸੇ **੧੫** ਦੇਹੀ ਹੀ ਚਿਨਜਾ ਪਈ ਨੀ ਦੁਰੁ
ਖਤਿ ਹਾਕਿ ਬੈਦੁਸੇ। ਹੰਸ ਟੁਰੇ ਦੁਟੁਗਾ ਦੁਟੁ
ਫਿਕਡੀ ਕਾਰੁ ਖੀ ਪੁਗਟੁ ਦੁਸੇ। ਅਲਕ

੩੮੬

ਭੈਅਗਵਾੜੀਆਹਿਤੁਕੀਖੁਰਕਵੁਪਰਸ
ਪਰਸੈ॥ ਉਭੈਸਾਹਉਬਾਸੀਆਚੁਟਕਾਰੀ
ਤਾੜੀਸੁਣਿਕਿਸੈ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਹਰਖਸੈ
ਗਜੇਗੁਭੇਗੁਦੁਖਸੁਖਨਵਿਣੈਸੈ॥ ਜਾਗ
ਦਿਆਲਖੁਚਿਤਵਣੀਸੁਤਾਸੁਹਣੇਅੰਦ
ਰਿਧੈਸੈ॥ ਸੁਤਾਹੀਬਰੜਵਦਾਕਿਰਤਿਅੰਦਰ
ਤਿਵਚਿਜਸਾਅਪਜਸੈ॥ ਗਤਿਸਨਾਅੰਦਰਿ
ਘਟਾਤੁਰੰਸੈ॥ ੧੫ ਗੁਰਮਾਤਿਦੁਰਮਾਤਿਦਰ
ਤਣਾਸਾਧਅਸਾਧਸੀਗਤਿਵਚਿਵਸੈ॥

ਅਤਿਨਿਵੇਸਜਮਦਾਰਵਿਚਿਹੋਇਸੀਜੋਗੁਰ
ਜੋਗੁਮੁਟਸੋ। ਅਹਸਕੁਬਾਟਨਾਵਿਸਰੋਸਿਰ
ਜਟਹਾਰੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗਸੋ। ਪਰਨਾਰੀਪਰ
ਦਰਬਹੇਤੁਪਰਨੀਦਾਪਰਪਾਚਿਰਹਸੋ। ਨਾਮੁ
ਦਨੁਇਸਨਾਨੁਤਾਜੇਕੀਰਤਨੁਕਥਾਨਸਾਧ
ਪਰਸੋ। ਕੁਤਾਚਉਕਚੜਾਈਅੇਚਕੀਚਟ
ਟਿਕਾਰਟਿਨਸੋ। ਅਦਗੁਲਆਰਗੁਲਨ
ਸਰਸੋ। ੧੬ ਅਤਿਉਬਹੁਦਰਨਵਟਾਸਪਤਿ
ਮੁਲਪੜਟਲਟੁਲਪਨੇਰੋ। ਇਕੁਦਰਨੁਖੇ

੩੮੭

ਸੀਤਰੇਸਭਨਾਅੰਦਰਿਕਰਦਾਤੁਰੇਰਾ ਰੂਪ
ਅਨੂਪਅਨੇਕਹੋਇਰੰਗਾਸੁਰੰਗਾਸੁਦਾਸੁ
ਚੰਗੇਰੇਰਾਵਾਂਸਹੁਉਰਿਉਪਰਿਕਰਿਜਾਲਿ
ਕਰੰਦਾਭੁਸਮੇਦੇਰੇਰਾਗੰਗਾਦਿਰੰਗੀਗਾਉ
ਵੀਸੁਅੰਗਾਅੰਗਾਧਰਿਨਾਉਲਵੇਰੇਰਾਸੋਈ
ਆਵੈਨਾਉਸੁਣਿਪਾਲੀਚਾਰੇਮੇਰੇਤੁਰੇਰਾ
ਸਭਨਾਦਾਇਕਰੰਗਾਦੁਬੁਧਿਅਪਦਭਾ
ਵੈਦੋਖੁਨਹੇਰੇਰਾਚਿਤੈਅੰਦਰਿਚੇਤੁਚਿਤੈਰੇਰਾ
੧੧ ਧਰਤੀਪਾਣੀਵਾਸੁਹੈਂਦੁਲੀਵਾਸੁਨਿਵਾ

ਸੁਚੀਗੋਗੀਗਤਿਲਫੁਲਾਵੇਸੀਗੀਮਾਲਿਖ ੩੮੮
ਤਿਤੁਪੁਨੀਤਤੁਲੇਲੁਘਵੇਗੀਅਖੀਵੇ
ਖਿਅਨੇਰੁਕਾਰਿਅਨਿਅਧੇਤੁਨਿਅਧੁਅਧੇ
ਗੀਗਛਿਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਵੇਚਿਸੁਰਜੁ
ਇਕੁਨਘੁਘੁਹੇਗੀਅਸਿਮਰਾਇਕੁਜਧਿ
ਅਨੁਕਛੁਪਥਰਕੀੜੇਰਿਜਕੁਸਵੇਗੀ॥
ਕਰਤੇਨੇਕੀਤਾਨਚਿਤੇਗੀ ੧੮ ਘੁਘੁਚ
ਮਥਾਕੁਕਨੇਵਿਹੈਨਸੁਝੈਚਾਨਵਹੈਵੇਗੀ
ਤਿਅਨੇਗੀਵੇਖਵੇਬੋਲਿਕੁਬੋਲਾਅਬੋਲਿਖ

ਲੋਹੇ ਅਨਮੁਖ ਅਨਿਰਾਤਿ ਵੇਹੁ ਸੁਰਤਿ
ਵੇਹੁ ਟੇਰ ਕੀ ਝੋਹੇ ਅਉਗੁਣ ਚੁਟਿ ਚੁਟਿ
ਛਾਡਿ ਗੁਣ ਪਰਗਰਿ ਹੀਰੇ ਫਟ ਕਪਰੋਹੇ ਨ
ਉਸੁ ਜਾਖੇ ਅਨਿਅਮਾਇ ਅਮਾਤੁ ਦੁ
ਲੋਹੇ ਕਾ ਅਕਰੋਧਾ ਵੇਰੋਧਾ ਵਿਚਿ ਰੇਖ
ਲੋਹੇ ਰੁਝੇ ਧੋਹੇ ਪਥਰ ਪਾਪ ਨ ਫੁਟ ਹੀਰੇ
ਹੋ ੧੯ ਬਲਾ ਅਵਾਰਿ ਅਕਉਗਾਨਿ ਵੇਰੋ ਅੰ
ਹਿ ਪਵੇ ਮਾਹਿ ਮੇਆ ਪਾਤਿ ਦੁਵੇ ਦੁਧੁ ਦੁਹਿ
ਲੋਪੀ ਤੋ ਕਾਲ ਕੁਟੁਹਿ ਹੋਆ ਅਕਹੁ ਫਲ

ਰੇਇਖਖਕੀਨਿਹਫਲੁਸੇਫਲੁਅਕਾਤਿਤੁਤੇ ੩੮੮
ਆਹਵਿਹੁਨੇਸੈਅਕਦੁਧਤੇਸਾਪਖਾਧਾਖ
ਇਅੰਕੁਨਿਰੇਆਹਸੈਅਕਚਰਿਕੋਬਕਰੀ
ਦੇਇਦੁਧੁਅੰਮਿਤੁਮੁਹਿਚੇਆਹਸਪੇਦੁਧੁਪ
ਆਲੀਅੇਵਿਸੁਓਗਾਲੇਪਾਸਿਖੜੇਆਹ
ਗੁਟਕੀਤੇਅਵਗੁਟਕਾਰਏਆਹ ੨੦ ਕੁ
ਰੇਕਸਾਈਬਕਰੀਲਾਇਲੁਟੁਸੀਖਮਾਸੁ
ਪਰੇਆਹਹਾਸਿਹਾਸਿਬੇਲੇਕਰੀਦੀਖਾਧੇਅ
ਕਿਹਾਲੁਇਹੁਰੇਆਹਮਾਸੁਖਾਨਿਗਾਲਿਫੁ

ਗੀਦੇਹਾਏਤਿਨਾਕਾਕਉਦੁਅਲੋਆਸੀ
ਭੁੰਹਦਾਫੇਨਾਅਖਉਦੰਦਾਮੁਹੁਭੀਨਾਦਿਗੋ
ਆਪਰਤਨਪਰਧਨਪਰਨੰਦਾਕਾਰਿਹੋ
ਇਦੁਜੀਭਾਬਿਸੀਅਰੁਭੋਆਸਿਅ
ਵੰਗੁਰੁਮਤਿਸਪੁਨਿਗੁਰਾਮਨਮੁਖਸੁਲੇਨਸੇ
ਆਵੇਖਿਨਚਲੇਅਗੈਦੋਆ ੨੧ ਆ
ਪਨਵੰਦੰਸਾਹੁਰੇਲੋਕਾਮਤੀਦੇਸਮਝਾਏ॥
ਚਾਨਟਪਾਰਿਵਿਚਿਦੀਵਿਅਹੁਰੇਠਿਅਨਿ
ਰਨਸਕੀਅਟਾਏ॥ਹਾਥਿਦੀਵਾਫਨਾਅਖੁਕੈ

ਹੁਇ ਚਕਚਉ ਧੀਪੋ ਹੁ ਬਿਨਾਏ ਹੁ ਬਿਨਾਏ ੩੯
ਫੁਲੇ ਅਰਸੀ ਅਉਖਾਹੋ ਦੇ ਦੇ ਖਾਏ ਖਾਏ
ਦੀ ਵਾਇਫੁ ਤੁਹਾ ਬਿਲੇ ਦੂਜੇ ਹਾਥੀਆਰਸੀ
ਫੜਾਏ ਹੁੰਦੇ ਦੀ ਵੇ ਆਰਸੀਆ ਖੁੜੇ ਦੇ
ਪਉਦਾ ਜਾਏ ਦੂਜਾ ਤੁਓ ਕੁਦਾਉ ਹਰਾਏ
੨੨ ਅਮਿ ਅਸਰੇ ਰੀ ਮਰੇ ਰੂ ਬਿਰਹੇ ਨਮਨ
ਤਾਰੂ ਸੁਅਵਾਈ ਪਾਰ ਸੁਪਰਾ ਸਿਨ ਪਥਰ
ਹੁਕੰਚ ਨਹੋ ਇਨ ਅਘਰੂ ਘੜਾਈ ਬਿਸੀ
ਅਰੁ ਵਿਸੁਨ ਪਰਹਰੇ ਅੰਠ ਪਹਰ ਚਨ ਟਿਲ

ਪਟਾਈ ਸੀਖਸੁੰਦਰੁਸਖਦਾਰੋਵੈਧਾਰਸੁ ।
ਰਿਸੁਟਾਈ ਘੁਘੁਸੁਝਨਸੁਝਈਸੁਰਜਜੇ
ਤਿਨਲੁਕੇਲੁਕਾਈ ਅਨਮੁਖੁਵਡਾਅਕਿਰ
ਤਿਘਟੁਦੁਜੇਰੁਇਸੁਆਇਲੁਰੁਈ । ਸਿ
ਰਜਟਹਾਰੁਨਚਿਤਿਵਸਾਈ ੨੩ ਅੰਗਰੁ
ਦਿਜੀਅਜਟਵੀਪੁਤਸਪੁਤੁਰੋਵੈਸੁਖਦਾਈ ।
ਪੁਤਹੁਧੀਅਚੰਗੋਰਨ੍ਰੀਪਕਘਾਰਿਜਾਇਵਸ ।
ਇਨਾਮਾਈ ਧੀਅਹੁਸਪੁਸਕਾਰਬਾਜਾਉਜ
ਵੇਦੀਜਾਇਜਾਇਖਾਈ ਆਡੁਇਟਧੀਨੁਧੀਨੁ ੨੪

ਭੰਕਧਰੀ ਪੁਤੈ ਖਾਇ ਅਧਾਈ ਗਥਾ ਮੁਟ ੩੯੧
ਗਾਈ ਖਾਇ ਸਪੁਟ ਨਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਿ ਪਦਾਇ
ਪੜਾਈ ਨਿਗੁਰੇ ਤੁਲਿਨ ਹੋਰ ਕੋ ਸਿਰਜ
ਟਹਾਰੈ ਸਿਰਾਇ ਉਪਾਈ ਅਤਾ ਪਿਤਨ
ਗੁਰਸਰ ਟਾਈ ੨੪ ਨਿਗੁਰੇ ਲਖਨ ਤੁਲਿ
ਤਿਸੁ ਨਿਗੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰਸਰ ਵਿਨ ਆਏ ॥
ਜੇ ਗੁਰੂ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਤਿਠੇ ਨਿਗੁਰੇ
ਸਰ ਆਏ ॥ ਸੀ ਹਸਉ ਹਾਂਜਾ ਲਾਭੁ ਲਾਭਾ ਤਿ
ਸੁ ਬੇਮੁਖ ਸਉ ਹਾਂਜਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੇਖੁ

ਹੁਵਿਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿਲਗਾਣਵਡੀਬਲਾਏ॥
ਜੇਤਿਸੁਮਾਰੇਧਰਮੁਹੈਮਾਰਿਨਹੈਘੋਆਪੁ
ਹਟਾਏ॥ਸੁਮਾਮਧੋਹੀਅਕਿਰਤਪਟਬਾ
ਮਟਗਊਵਿਸਾਹਿਮਰਾਏ॥ਬੇਮੁਖਲੁਅ
ਨਤੁਲਿਤੁਲਾਏ॥੨੫॥ਆਣਸਦੇਹਦੁਲੀਕੁਹੈ
ਜੁਗਾਹਜੁਗਾਤਾਰਿਆਵੈਦਾਚੀ॥ਉਤਮਜਨ
ਮੁਦਲੀਕੁਹੈ॥੨੬॥ਕਵਾਕੀਕੋੜਮਾਟੀਚਾਚੀ॥
ਵੇਹਾਅਰਗੁਦਲੀਕੁਹੈ॥ਕੁਗਾਠਮਾਡਪਿਤਾ
ਹਿਤਕਾਰੀ॥ਸਾਧੁਸੰਗੁਦਲੀਕੁਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸੁਖਫਲੁਗੁਗਾਤਿਪਾਅਗੀਫਾਥਾਮਾਇ ੩੯੨
ਅਮਰਜਾਲਿਪੀਜੇਦੁਤਜਮਕਲੁਸੁਤੁ
ਗੀਯਭਿਉਕਾਰਿਸਹਾਦਗੀਰਾਇਬਿਪਰਹ
ਬਿਪਾਸਾਪਉਛਕਿਸਾਗੀਦੁਜੇਰੁਇਕੁ
ਦਾਇਆਕੀਜਮਜੰਦਾਰਸਾਰਸਿਰਿਮਾਗੀ
ਆਵੇਜਾਇਰੁਦਾਈਐਰੁਦਜਲਮਦਰਿ
ਰੇਇਖੁਆਗੀਹਾਰੈਜਨਮੁਅਮੇਲੁਜੁਆ
ਗੀ ੨੬ ਨਾਇਹੁਜਗੁਚਉਪਕ੍ਰਿਖੇਲੁਪੈਆਦ
ਗਉਦੁਤੁਉਜਲੁਸੇਸਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜੇਰੁ

ਸਾਧਸੰਗੁ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿਉਤਾਰੇ ॥ ਲ
ਗਿਜਾਇ ਸੈ ਪੁਗਿਜਾਇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪ
ਜਿਨਿ ਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹਜ ਸੁਰਤੁ ਉਹੈ ॥ ਅ
ਪਹੁ ਬੁਗਨ ਕੀ ਸੇਵੀ ਚਾਰੇ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
ਲਿਵਸਾ ਦਧਾਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਚਲੈ ਪਗੁ
ਧਾਰੇ ॥ ਲੋਕ ਦੇਵ ਗੁਰ ਗੀਅਨ ਅਤਿ ਬੁਝਾਇ
ਗੁਰ ਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਿਜ ਪਾਰਿਜ
ਇਵ ਸੈ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਵੰਸੁ ਸੁਰੀ ਧਨ
ਹੋਵਈ ਚਰਣੇ ਦਕ ਬਾਦਨ ਬੋਹਾਏ ॥ ਕੰਚਹੁ

ਕੀਚਨੁਨਾਥੀਐਕਚਹੁਕੀਚਨਪਾਰਸਲਾਏ
ਨਿਹਫਲੁਸਿਬਲੁਜਾਲੀਐਅਫਲੁਸਫ
ਲੁਕਾਰਿਸਭੁਫਲੁਪਾਏਕਾਂਉਨਹੋਦਨਿਉ
ਜਲੇਕਾਲੀਹੁਪਉਲੇਸਿਰਿਆਏਕਾਰੁ
ਹੁਸੁਹੋਇਪਰਮਹੀਸੁਨਿਰਮੇਲਕਮੇਡੀਚੁ
ਇਖਾਏਪਸੁਪਰਿਤਹੁਦੇਵਕਾਰਿਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏਗਤਿਸੁਗੁਰਸਾਰ
ਨਜਾਤੀਆਦੁਰਮਾਤਿਦੁਜੈਰੁਇਸੁਭਾਏ
ਅਨਿਅਗੁਸਾਥੁਮੁਹਾਏ੨੮ਐਜੇਹਾਨ

੨੮

ਅਕਿਰਤੁ ਪਾਵੁ ਹੈ ਤਿਨ ਹੋ ਅਹੋ ਦੁਟ ਹਰਾ
ਮੇਜੇ ਹਰਾ ਹਰਾ ਅਖੋ ਰੁਹੇ ਰਤ ਕੋਈ ਅਵਰੁ
ਇਆਰਾ ਮੇਜੇ ਹਾਨਿ ਵਕਨ ਕੋ ਇਗੁਰ ਨਿ
ਦਾ ਸਿਰਿ ਬੰਜਰ ਰੁਹਾ ਮੇਜੇ ਹਾ ਬੇ ਮੁਖੁ ਨ ਕੋ
ਇਸ ਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੇ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਆਰਾ ਮੇਜੇ
ਹਾ ਕੋ ਦੁਸਟੁ ਨਾ ਹਿ ਨਿਰਵੈ ਹੈ ਸਿਉ ਵੈ ਰਾ ਬਿਕਾ
ਰਾ ਮੇਜੇ ਹਾਨਿ ਇਸਾ ਹਯੋ ਹੁ ਬਗੁ ਲਸ ਮਾ
ਧੀ ਮੀਨਾ ਅਹਾਰਾ ਬਜਰ ਲੇ ਪੁਨ ਉਤਰੇ
ਪਿਤਾ ਅਪਰਚੇ ਅਉਚਰੁ ਚਾਰਾ ਮੇਜੇ ਹਾ

ਨਵੁ ਬਾਜਰਾਤੁ ਨਿਗੁਰਮਾਤਿ ਦੁਰਮਾਤਿ ਹਿਤੁ
ਕਾਰਾ ਨਾਉ ਮੁਗੀ ਦੁਨਸ ਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ
ਬੇਮੁਖ ਹੋਵਨਿ ਬੇਮੁਖਾ ਮੇਜੇ ਹੋ ਬੇਮੁਖ ਮੁਖ
ਭਿਟੋ ਬਜਰ ਪਾਪਾ ਬਜਰ ਪਾਪ ਮੇਜੇ ਹੋ ਕ
ਰ ਬੇਗੀ ਭਿਟੋ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਸਿਟ ਬੇਮੁਖਾ
ਪਹੁ ਬੁਰੇ ਜਾਣਕੇ ਸਿਟੋ ਲਿਖਿ ਨਸਕ ਨਿਰ
ਤਗੁ ਪਤਸਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵ ਨਿਚਿਟੋ ਗਰੇ
ਫੀਰੂ ਤੀਆ ਗਲਿ ਖਲ ਖਲ ਖਾਇ ਕਦੁ ਇਕ
ਦੁਬਿਟੋ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਸਾਂਗਹੁ ਰੇ ਹਿਅ ਹੋਇ ਮ

੩੯੪

੯)

੦

ਸਕਰਾਂਸਕੁਸਕੁਠਿਠੇ ਅੰਥਹੁਥੁਰਾਨਕੇ
ਇਸਰਿਠੇ ੩੦ ਲੈਲੇਦੀਦਰਗਾਹਦਾਕੁਤਾ
ਮਜਨੁਦੇਖਲੁਕੁਠਾ ਕੁਤੇਦੀਪੰਗੀਪਦੈ
ਹੜਹੜਹਸੇਲੈਕੁਵਿਡਾਣਾ ਅੀਰਾਸੀਅੀ
ਰਾਸੀਆਨਾਵਧਰੀਕੁਮੁਰੀਦੁਬਥਾਣਾਕੁ
ਤਾਮੁਵਖਾਣੀਐਕੁਤਾਵਿਚਿਕੁਤਿਆਨਿ
ਮਦਾਗੁਰਾਸਿਖਾਅਸਕਸਬਦਦੇਕੁਤੇਦ
ਪੜਕੁਤਾਕੁਠਾ ਕੁਦਟੁਬਦਟੁਕੁਤਿਆਐ
ਹੁਨਧੋਹੁਧੰਗਸਟੁਕਮਾਣਾਅਵਗੁਣਿਅ

ਰੇਗੁਟੁਕਰਾਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤੁਕੁਰ ੩੯੫

ਬਾਣਾਪਾਤਿਤਉਧਾਰਣਾਬਿਰਦੁਦਖਾਣਾ

੩੧॥੩੨॥ਸੈਤੀਹ

॥੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਿਖੀਕਾਮਲੰਖਕਰਿਕਾਮਨਖ

ਗੁਰਪ੍ਰੀਸੈਹੈਲੰਖਕਰੇਧਕਰੇਧਕਰਿਦੁਸ

ਮਟਹੈਇਨੈਹੈਲੰਖਲੋਕੁਲਖਲਖਮੀ

ਹੈਇਧੋਹਇਧੋਹੈਅਭਾਇਆਮੋਹਿਕਰੇਕਿ

ਅਲਿਹੋਬਹੁਗੁਣਸੈਹੈਅਸੁਰਸੰਘਾਰ

ਰੀਕਾਰਲਖਹਉਮੇਕਰਿਛੋਹੈਸਾਧਸੀਗ
ਤਿਗੁਰਸਿਖਸੁਣਿਗੁਰਸਿਖਨਪੈਹੈ १।
ਲਖਕਾਮਲਲਖਕਾਵਰੁਲਖਕਾਮਾਣਿ
ਆਗੀਸਿੰਘਲਦੀਪਹੁਪਦਮਣੀਬ
ਹੁਰੁਪਸੀਗਾਗੀਸੇਹਣੀਆਇਦਾਪੁਰੀ
ਅਪਛਰਾਸੁਚਾਰੀਗੁਰਾਪਰੀਅੰਲਖ
ਲਖਲਖਾਭਿਸਤੁਸਦਾਗੀਲਖਕਉਲਾ
ਨਦਯੋਬਨੀਲਖਕਾਮਕਰਾਗੀਗੁਰਮੁ
ਖਪੈਹਿਨਸਕਨੀਸਾਧਸੀਗਤਿਭਾਗੀ २।

ਲਖਦੁਰਜੋਧਨਕੀਸਲਖਲਖਦੈਤਲ
ਵੀਰੋਲਖਗਾਵਟਵੀਰਕਰਟਲਖਲਖ
ਰਾਸਕਮਦੈਪਰਸਰਾਮਲਖਸਹਿਸਬ
ਹਕਰਖੁਦੀਖਹੈਗਰਟਾਖਸਬਗੁਰ
ਰਿਨਕਸਾਨਰਾਸਿਘਬੁਕਦੇਲਖਕਰੇ
ਧਵਿਰੋਧਲਖਲਖਦੈਰੁਕਰੇਗੁਰਮਿ
ਖਧੋਰਿਨਸਕਨੀਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੀਦੇ
ਸੁਇਨਰੁਪਾਲਖਮਟਾਲਖਭਰੇਵੀਰਾਰ
ਮੋਡੀਮਾਟਕਹੀਰਿਅਬਹੁਮੇਲੁਅਪਾਰ

੩੯੬

੦)

੦)

ਵੇਸਵੇਸਲਖਗਜਗਪਰਗਨੇਹਜਾ
ਗਾਗਰੀਧੀਸਿਧੀਭੋਗਜੋਗਾਅਭੁਰਦਸੀ
ਗਾਗਾਕਾਅਧੇਲਲਖਪਾਰਜਾਤਿਚੰਤਾ
ਮਾਇਪਾਰਾਚਾਰਿਪਦਾਰਬਸਗਲਫਲ
ਲਖਲੋਕੁਲੁਗੁਰਾਗਾਗੁਰਸਿਖਧੋਹਿਨਰੀ
ਘਨੀਸਾਧਸੀਗਿਉਧਾਰਾ ॥ ਪਿਉਪੁਤੁਆ
ਵਰ੍ਹਧੀਅੜੀਹੋਇਭੋਇਭੁਰਾਵਾਨਾਰਿ
ਭੁਤਾਰਪਿਅਰਲਖਮਨਮੇਲਿਅਲਾਵਾ
ਸ੍ਰੀਦਰੀਅੰਦਰਿਚਿਤ੍ਰਸਾਲਬਗਫੁਲਸੁਰ ॥

ਵਾਗਗਰੀਗਿਰਸਰੂਪਲਖਬਹੁਭੋਗਬੁ ੩੯
ਲਾਵਾ ਲਖਮਾਇਆਲਖਮੋਹਮਿਲਿਹੋ
ਇਮੁਦੀਦਾਵਾਗੁਰਸਿਖਧੋਹਿਨਹੀਘਨੀ
ਸਾਧਸੀਗਿਸੁਹਾਵਾ ੫ ਵਰਨਾਵਰਨਨਕੁ
ਵਨੀਕਾਰਿਖੁਦੀਖਹੀਦੇ ਜੀਗਲਅੰਦਰਿ
ਸੀਹਦੁਇਬਲਵੰਤਬੁਕੀਦੇ ਹਾਥੀਹਾਥੇ
ਅਈਕਰਨਮਤਵਾਲੇਹੋਇਅਜੀਅਜੀਦੇ
ਗਜਰੂਪਤਰਾਜੇਵਡੇਮਲਦੇਸਲਕੀਦੇ
ਮੁਲਕਅੰਦਰਿਪਾਰਿਸਾਹਦੁਇਜਾਇਜੀ

ਗਜਰੀਦੇ ਹਉਮੈ ਕਰੀ ਹੋ ਕਾਰ ਲਖ ਮਲਮ
ਲਖੁ ਲੀਦੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੋ ਹਿਨ ਸਕਨੀ ਸਾਥ
ਸੀਗਿ ਵਸੀਦੇ ॥ ਗੋਰਖ ਜਤੀ ਸਦਾ ਏਦਾ
ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਬਾਗੀ ॥ ਸੁਕਰੁ ਕਾਟਹੋ ਏ
ਆਮੰਤੀ ਅਦੀਚਾਗੀ ॥ ਲਖ ਮਲ ਸਾਧੀ ਰੁ
ਖ ਤਿਹ ਹਉਮੈ ਹੀ ਕਾਰੀ ॥ ਹਟਵੀਤੁ ਬਲਵੰਤੁ
ਆਖੀ ॥ ਚੰਚਲ ਮਾਤਿ ਖਾਗੀ ॥ ਰੁੱਤ ਹਉਮੈ
ਕਸੂਤ ਸੀ ਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਉਰਧਾਗੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖ
ਜਤੀ ਸਲਾਹੀ ॥ ਅਨੇਜੇ ਨਿਹਉਮੈ ਮਾਗੀ ॥

ਗੁਰੀਚੰਦਸਾਤਿਗਾਖਿਆਨਿਖਾਸਿਦ੍ਵਿਕਾ ੩੯੮
ਏ ਬਲਛੁਲਿਅਸਤੁਪਾਲਦਾਪਾਤਾਲਿ
ਸਿਧਾਟਾਕਰਨੁਸੁਕੰਚਨੁਦਾਨੁਕਾਰੀਤਿ
ਪਛੋਤਾਟਾਸਾਤਿਦਾਦੀਹੋਇਧਗੁਪੁਤੁਕੁ
ਜਿਜਮਪੁਰਿਜਾਟਾਜਤੀਸਤੀਸੀਤੋਖੀ
ਆਹਉਮੇਗਰਬਾਟਾਗੁਗਸਿਖਰੋਮਨ
ਪੁਜਨੀਬਹੁਆਟੁਨਿਆਟਾ ॥ ਮੁਸਲਮਾ
ਠਾਹਿੰਦੁਆਦੁਇਗਹਚਲਾਏਅਜਹਬ
ਵਰਨਗਾਟਾਇਦੇਗੁਰਪੀਰਸਦਾਏਸਿਖ

ਮੁਰੀਦ ਪਾਖੰਡ ਕਾਰਿ ਉਪਦੇਸਾਵੈ ਨਾ ਏ॥
ਮੁਰਹੀ ਮਾਧਿਅਾ ਉਦੇਹ ਉਮੇਗਾਰ ਬਾਏ॥
ਅੰਕਾਰੀ ਗਬਨਾਰ ਸੀ ਪੁਜ ਜਾਗਤਿ ਆਏ॥
ਰੋਜੇ ਦਰਤਿ ਨਿਵਾਜ ਕਾਰਿ ਤੰਡ ਉਤਿਕਰਾਏ॥
ਗੁਰ ਸਿਖ ਰੋਮਨ ਪੁਜ ਨੀਜੋ ਆਪੁ ਗਦਾਏ॥
ਇਹੁ ਅਦਰਸਨ ਦਰਤੁ ਏ ਆਚ ਉਦਹ
ਖਨਵਾਏ॥ ਪਰੈ ਪੁਮ ਪਾਰਿ ਬਾਰੀ ਅਮ
ਸਦਾਰ ਪਾਏ॥ ਸੀਨੀ ਅਸੀ ਦਸਨਾ ਅ
ਧਾਰਿ ਕਾਰਿ ਦਾਦ ਕਵਾਏ॥ ਗਾਵਲ ਬਾਰਹ

ਪੰਥਕਾਰਿ ਫਿਰਦੇ ਉਦਮਾਦੇ ਜੈਨੀ ਜੁਟਨ ੩੯੯
ਉਤਰੈ ਜੁਟੇ ਪਰਸਾਦੇ ਗੁਰਸਿਖ ਰੋਮਨ ਪੁਜ
ਨੀ ਪੁਰਿਆ ਦੇ ਜੁਗਾਦੇ ੧੦ ਬਹੁ ਸੁਨੀ ਸੀ
ਆਹ ਫੁਨੀ ਮਜਹਬ ਮਨਿ ਰਾਣੇ ਮੁਲ
ਹਦੇ ਹੋਇ ਮੁਨ ਫਕਾਸ ਰੁਬਰ ਮਭੁਲਾਣੇ
ਈਸਾਈ ਮੁਸਾਈ ਆਹ ਉਮਰੈ ਰਾਣੇ ਹੋ
ਇ ਫਿਰੰਗੀ ਅਰਮਨੀ ਰੂਮੀ ਗਰਬਾਣੇ
ਕਾਲੀ ਪੋਸਕ ਲੀਦਰਾ ਦਰਦੇ ਸਿਦੁਗਾਣੇ
ਗੁਰਸਿਖ ਰੋਮਨ ਪੁਜਨੀ ਗੁਰਹਾਇ ਵਿਕਾ

ਟੇ ੧੧ ਜਪਤਪਸੰਜਮਸਾਧਨਾਹਠਨੇ
ਗਾਹਕਰਣੇ ਫੁਰਤਨੇ ਅਤੀਰਥਪਟੇਅ
ਥਿਆਤਮਧਰਣੇ ਦੇਵੀਦੇਵਾਦੇਹੁਰੇਪੁ
ਜਾਧਰਫੁਰਣੇ ਜੋਮਜਗਬਹੁਦਾਨਕਰਿ
ਮੁਖਿਦੇਵਉਚਰਣੇ ਕਰਮਧਰਮਭੋਭੁਰ
ਮਾਹਿਚਿਬਹੁਜੀਸਦੁਮਰਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁਮਿਲਿਦੁਤਰੁਤਰਣੇ
੧੨ ਉਦੈਅਸਤਾਦਿਚਿਗਾਨੁਕਰਿਚਕ੍ਰਦਰ
ਤਪਨੇਰੇਅਰਬਦਰਬਲੈਦਰਬਨਿਧਿ

ਰਸੰਬੋਗਾਚੀਗੋਰਾ ਨਰਪਤਿਸੁਰਪਤਿਛੁ
 ਰਪਤਿਹਉਮੇਵਾਚੀਘੋਰਾ ਸਿਵਲੋਕਹੁਚ
 ਨਿਥੁਹਮਲੋਕਬੰਕੁਰਦਸੇਰਾ ਚਿਰਜੀਵ
 ਦੁਬਹੁਰੀਦੁਲਾਹੋਇਦੁਰੇਦੁਰੇਰੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਟਲੁਅਗਮੁਰੇਰੇਇਕੁਲੇਕੁਲੇਰੇ ੧੩
 ਰੂਪਅਨੂਪਸਰੂਪਲਖਹੋਇਰੰਗਾਬਿਰੰ
 ਗੀਰਾਗਨਦਸੀਬਾਦਲਖਸੰਗੀਤਅ
 ਤੰਗੀਗੰਗਾਧਸੁਗੰਧਮਲਾਪਲਖਅਰ
 ਗਜੇਅਵੰਗੀਛੁਤੀਹੁਰੇਜਨਪਾਕਸਲ

ਰਸਭੋਗਸੁਦੰਗੀ ਪਾਟਪਟੇਬਰਗਾਹਣਿ
 ਆਸੇਹਹਿਦਰਬੰਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
 ਲੁਅਗਮੁਹੋਗੁਰਸਿਖਸਹਲੰਗੀ ੧੪
 ਲਖਮਾਤਿਬੁਧਿਸੁਧੇਉਕਾਤਿਲਖਲਖ
 ਲਖਚਤੁਰਾਈ ਲਖਬਲਬਚਨਬਿਬੇ
 ਕਲਖਪਰਕਿਰਤਕਮਾਈ ਲਖਸਿਅ
 ਟਪਸੁਰਾਤਿਲਖਲਖਸੁਰਾਤਿਸੁਘੜਾਈ
 ਗੀਅਨਧੀਅਨਸਿਮਰਨਸਹੀਲਲਖ
 ਪਤਿਦਾਤਿਅਈ ਹਉਮੈਅਦਾਰਿਦਰਤ

ਟਾਟਰਿਥਾਇਨਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ ੪੦੧
ਫਲੁਅਗਮੁਹੈਸਤਿਗੁਰਸਰਣਈ ੧੫
ਸਤੁਸੀਤੋਖੁਦਾਇਆਧਰਮੁਲਖਅਰਬ
ਮਿਲਾਹੀਧਰਤੁਅਗਾਸਪਾਣੀਪਵਟ
ਲਖਤੇਜਤਪਾਹੀ ਗਖਮਾਧੀਰਜਲਖ
ਲਖੀਮਾਲਿਸੇਰੁਸਰਮਾਹੀ ਸਾਂਤੁਸਹ
ਜਸੁਖਸੁਕਤਾਭਾਉਗੁਗਾਭਿਕਰਾਹੀ ਸ
ਗਲਪਦਾਰਥਸਗਲਫਲਅਨੰਦਦਧ
ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸਿਇ

ਕੁਤਿਲੁਨਪੁਜਾਹੀ १੬ ਲਖਲਖਜੋਗ
ਧਿਆਨਮਾਲਿਧਾਰਿਧਿਆਨੁਬਹੀਦੋਲ
ਖਲਖਲਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਾਧਿਨਿਜਾਸਦ
ਸੀਦੋਲਲਖਸੇਖਸਿਮਰਣੁਕਰਹਿਗੁਣੀ
ਆਨੁਗਟੀਦੋਲਮਹਮਾਲਖਮਹਤੁਮਾਜੋ
ਕਾਰੁਕਰੀਦੋਲਉਸਤਤਿਉਪਮਾਲਖਲਖ
ਲਖਗੁਗਾਤਿਜਪਦੋਲਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲੁਖਿਰਮਰਸੁਇਕੁਪਲੁਨਲਹੀਦੋਲ ੧੭ ਅ
ਚਰਜਨੋਅਚਰਜੁਹੈਅਚਰਜੁਹੈਦੀਦਾਦੀ

ਸਮਾਵੇਂ ਵਿਸਮਾਵੁਹੈਂ ਵਿਸਮਾਵੁਹੰਦਾ
ਜੇਹਾਵੇਂ ਹੋਗਾਵੁਹੈਂ ਹੋਗਾਵੁਕਰੀਦਾ ਅਬ
ਗਤੁਹੁ ਅਬਗਤੁਹੈਂ ਨਹਿ ਅਲਖੁਲਖੀਦਾ
ਅਕਥਹੁ ਅਕਥੁਹੈਂ ਅਲੇਖੁਲਖਨੇਰਨੇ
ਤਸੁਣੀਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਪੰਰਮ
ਰਸੁਵਾਹੁਵਾਹੁ ਚਵੀਦਾ ੧੮ ਨਹਿ ਕੁਕਵਾਓ
ਪਸਾਓ ਕਾਰਿ ਬਹਾਮੰਡ ਪਸਾਰੇ ਕਾਰਿ ਬਹ
ਮੰਡ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਲਖਰੇ ਮਰੇ ਮਸੀਜਾਰੇ ਪ
ਰਬਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪੁਮੁ ਰਾਰੇ

੪੦੨

ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾ
ਰੇਆਧਸੀਗਾਤਿਸਚੁਖੀਰੁਹੈਵਾਸਾਨਿਰੰ
ਕਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਰਮਰਸੁ
ਦੇਹਉਮੇਆਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕੁਦੇਉ
ਹੈਪਰਮੇਸਰੁਸੇਈ॥ਗੁਰਅੰਗਦੁਗੁਰਅੰ
ਗਤੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਸੇਈ॥ਅਮਰਾਪਦੁਗੁ
ਰਅੰਗਦੁਹੋਇਜਾਣੁਜਟੇਈ॥ਗੁਰਅ
ਮਰਗੁਰਗੁਰਮਦਾਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਭੁਈ॥
ਗੁਰਮਦਾਸਹੁਅਰਜਨੁਗੁਰਗੁਰਸਬਦ

ਸਬੋਈ ਹਰਿਗੁਇੰਦਗੁਰਅਰਜਨਦਹੁ
ਗੁਰਗੋਇੰਦੁਹੋਈ ਗੁਰਗੋਇੰਦੁਬਾਬ
ਹਰਿਗੁਇੰਦੁਜਨਾਨੀਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
ਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਸਤਿਸੀਰੀਅਲੇਈ

੨੦॥੩੮॥ਅਛਤੀ

॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਏਕੰਕਾਰੁਇਕੰਗੁਲਿਖਿਉਨ੍ਹਾਓਅੰਕਾਰੁ
ਲਿਖਾਇਆ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰ
ਖੁਨਿਰਬੁਓਹੋਇਨਿਰਵੇਰੁਸਦਾਇਆ

੪੦੩

੦

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਤੁ ਖਿਹੋ ਇਨ ਓਅ
ਜਨੀ ਸੇਭੀ ਕੁਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ਸੁ
ਆਇ ਸਚੁ ਜੁਗਾ ਹਜੁ ਗੀਤੁ ਰਿਹੋ ਦਾਅਾਇ
ਆ ਗੇਗੀ ਹੋ ਸੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ਸਚੁ ਦਰਸਾਵੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਬਦ ਸੁਰਾਤਿ
ਲਿਵਲੀਟੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਪਰਚਾਪਰ
ਚਾਇਆ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਰਹਰਾ ਸਿਕਰਿਟੀ
ਹਾਇ ਕੀ ਹਚੜਾਉ ਚੜਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਨਿਰੰ

ਕਾਰਿਆ ਕਾਰੁ ਕਾਰਿਏ ਕੀ ਕਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਸ
ਦਾਇਆ ਭਾਇਆ ਕਾਰਿਅ ਕਾਰੁ ਕਾਰਿਏ
ਕੁਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਾਇਆ ਪੰਜਿ ਤੁਰ
ਪਰਵਾਟੁ ਕਾਰਿ ਪੰਜਿ ਮੇਰੁ ਪੰਜਿ ਸੇਰੁ ਮਲ
ਇਆ ਪੰਜਿ ਤੁਰੀਆ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਾਧ
ਸਧਾਇ ਸਾਧੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ਪੰਜਿਏ ਕੀ
ਕਾਰ ਲਿਖਿ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਸਹਸਰੁ ਲਾਇ
ਆ ਪੰਜਿ ਅਖਰ ਪਰਧਨ ਕਾਰਿ ਪਰਮੇ
ਸਰੁਹੇ ਇਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਨ

੪੦੪

ਨਕਦੇਓਹੈਗੁਰੁ ਅਗਿਦੁ ਅੰਗਹੁ ਓਪਜਾਇ
ਆ ਅਗਿਦਤੇਗੁਰੁ ਅਮਰਪਦੁ ਅੰਗਿ ਮੁਤੁ
ਗਮੁਨਾ ਮੁਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਆਗਾ ਰਾਮਦਾਸਗੁ
ਰਾਮਰਜਦੁ ਛੁਇਆ ੨ ਦਸਤਰੀਰਹੈ
ਪੰਜਪੀਰਹਾਰਿਗੁਰੁ ਹਾਰਿਗੋਇੰਦੁ ਅੰਤੋਲਾ
ਵੀਨਦੁਨੀਦਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਪਾਤਸਾਹਾ ਪਾਤ
ਸਾਹੁ ਅੰਤੋਲਾ ਪੰਜਪੀਅਲੇ ਅਜਰਜ
ਰਿਹੈਇਮਸਤਾਨੁ ਸੁਜਾਣੁ ਵੇਚੋਲਾ ਰੁਗੀ
ਆਚਰਿਜੀਟਿ ਪਰਮਤਤਾ ਛੁਅਵਰਤਾ

ਰੇਕੋਲੋਕੋਲਾ ਨਹਿਅਰਸਟਾਹਿਅਪੀ
ਪੀਆਇਕੋਸਦਰਸਟਾਅਦਿਰਿਕੋਲਾ
ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਪੀਆਸਿਧਨਾਬਅ
ਵਤਾਰਵਿਕੋਲਾ ਨਹਿਅਰਹਰੁਦਸਮੁੰ
ਵਦਿਚਿਅਰਜੀਵੈਤਿਸੁਰਤਨਅਮੇਲਾ
ਬਾਰਹਸੇਲਾਮੇਲਕਾਰਿਵੀਹਇਕੀਹਚ
ਕਾਉਹਿਕੋਲਾ ਅਤਿਰਿਜਾਮੀਬਾਲਾਭੇ
ਲਾ ॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਖੁਦਾਇਪੀਗੁਗੁਰੁ
ਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਗੁਰੋਆ ਨਿਰੰਕਾਰਿਆ

੪੦੫

ਕਾਰੁਕਾਰਿਏਕੀਕਾਰਅਕਾਰਪਲੇਆਯਓਅ
ਕਾਰਿਅਕਾਰਿਲਖਲਖਦਰੀਆਓਕਰੇ
ਦੇਵੇਆਲਖਦਰੀਆਓਸਮੁਦ੍ਰਿਦ੍ਰਿਚਿਸੰ
ਤਸਮੁਦ੍ਰਿਗਕ੍ਰਾਕ੍ਰਿਸਮੇਆਲਖਗਕ੍ਰਾਕ੍ਰ
ਕਕ੍ਰਾਹਦ੍ਰਿਚਿਕ੍ਰਿਸਨਾਦੰਧ੍ਰਹਿਸੀਖਪਰੇਅ ॥
ਬਾਵਨਚੰਦਨਬੂਦਾਇਕਠੰਦੇਤੰਤੋਹੋਇਖ
ਲੇਆਬਾਵਨਚੰਦਨਲੱਖਲੱਖਚਰਣਕ
ਦਲਚਰਣੇਦਕਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰ
ਨਬ੍ਰਹਮੁਆਦਿਪੂਰਖਆਦੇਸੁਅਲੇਆ

ਹਾਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਰਛੰਦ੍ਰਚੰਦੋਆਨ ४ ਸੁਰਜ ४੦੬
ਦੈਘਾਰਿਚੰਦ੍ਰਮਾਦੈਰਾਵੈਰੋਧਿਉਰਾਵੈਕੇਤੋ ॥
ਸੁਰਜੁਆਵੈਚੰਦ੍ਰਘਾਰਿਦੈਰਾਵੈਸਾਰਿਸਮ ॥
ਲੋਰੇਤੋਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਕੈਪੁਰਨਪਰ
ਮਜੋਤਿਚਿਤਚੇਤੋ ॥ ਲੋਕਦੇਦਗੁਰਗਿਆ ॥
ਨਾਮਲਿਪਿਰਮਾਪਿਆਲਾਮਜਲਲਸਰੁਤੋ ॥
ਗੁਰਗਿਆਨਸਮੇਤੋ ॥ ਮਜਹਬਵਰਨਸ
ਪਰਸਕਾਰਿਅਸਟਧਾਤੁਇਕੁਧਾਤੁਸੁਖੇਤੋ ॥

ਨਉਪਰਥਾਧੇਨਵੇਅਗਦਸਵਾਂਸੁੰਨ
ਲੰਘਾਇਅਗੋਤੋਨੀਲਾਅਨੀਲਾਅਨਾ
ਹੋਨਿਸ਼ਰਧਾਰਾਅਪਾਰਸਨੇਤੋਵੀਹਇ
ਕੀਹਅਲੇਖਲੇਖਸੰਖਾਅਸੰਖਨਸਾਤਿਜੁ
ਗਿਤੋਤੋਚਾਰਿਵਰਨਿਤੰਬੋਲਰਸਦੇਵਕ
ਰੇਵਾਪਸੁਪਰੇਤੋਫੁਕਰਦੇਸਾਕਿਉਮਲੋ
ਦਸੇਤੋਪਚਾਰਿਚਾਰਿਅਜਹਬਵਰਨਾਛੁ
ਅਵਰਸਟਵਰਤੋਵਰਤਾਰਾਸਿਵਸਕ
ਤੀਵਿਚੇਵਦਜੁਕਚਿਚਉਦਹਹੋਵਸਾਹਵ

ੴ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦੁਟ ਸੁਗੁਰ ਹੋਈ ਐਸਾ ਧੰ ੪੦੭
ਸੰਗ ਭੀਕੀ ਰਾਤਿ ਕਰਤਾਰਾ ਨਗਿ ਆਨਾਧਿ
ਆਨਾ ਸਿਅਰਨੁ ਅਦਾ ਕੁਓ ਭੁਗਾਤਿ ਭੁਓ ਸ
ਬਦਈ ਚਾਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਰਤਨੁ ਦਾਪਾਰਾ ਪਰਉਪ
ਕਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਚਖੀ ਭੀਦਾ ਸਾਨਿ ਰੰਕਾਰਾ
ਚਉਦਹਾਇਏ ਆਸੋਧਿ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਦਲੁ ਸਚੁ ਪਿਆਰਾ ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਬੁ ਕਿਹੁ
ਉਪਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਚਾਰਾ ਚੰਦਨੁ ਦੁ ॥

ਸੁਦਣਾਸਪਾਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੈਸੈਸਾਰਾ
ਆਪਉਪੀਆਗੁਰਮਾਤਿਹੁਸੀਆਰਾ
ਅਮਲੀਸੇਟੀਚਕਰਾਮਾਪੁਆਪਟੇਲ
ਗੋਬਿੰਦੋਅਹਰਮੁਹੋਇਦੁਜੀਰੁਸੇਅੰਤੁਪ
ਆਲਾਮੁਲਿਨਮਨੋਨਾਮਹਰਮਹੁਸੀ
ਆਰੁਮਸਤੁਮਰਦਾਨੀਅਨਲਸਕਰਰੁ
ਨੋਤਕਗੀਗੀਤਹਰੀਰਵਿਚਿਪੀਰਸਤੁਮ
ਗੀਵਉਪੀਨੋਗੁਰਮਾਤਿਅਲਖੁਨਲਖੀ
ਐਅਮਲੀਸੇਟੀਲਗਾਨਿਕਨੋਅਮਲੀ

ਜਾਣਨਿ ਅਸਲੀਆ ਸੈਫੀ ਜਾਣਨਿ ਸੈਫੀ ੪੦੮
ਦੁਨੇ ਹੇਤੁ ਵਜੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੁਇ ਖੇੜੀਏ
ਕਜੀਉ ਸਿਧੀਨੇ ਗਜੇ ਉਸਮ ਸੇਰਾ ਮਿਅਨ
ਦਿਬਿਏ ਕਤੁ ਖੇਕਰ ਹਨਿ ਦੁਇ ਖੇੜੀਏ
ਹਇ ਕੀ ਹਨਿ ਦੇਰ ਸੁਰੀਨੇ ॥ ਚਾਕਰਾ ਅਮ
ਲੀ ਸੈਫੀਆ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਚਉਕੀਆਏ
ਹਜਰ ਹਜਰਾ ਲਿਖੀਆਨੇ ਗੋਹਰਾਜਰ
ਗੋਹਰਾਜਰ ਲਾਏ ਲਾਇ ਕਏ ਦੀ ਚਾਰ
ਕੇਵਰ ਲੈ ਮਜਲ ਲਸਾਣਾ ਚਿਸਦਾਏ ਪਾਤਿ

ਸਾਹੁਹੁਸੀਅਰੁਸਮਤੁਖੁਸਫਹਮੀਦੇਵੈ
ਪਰਚਾਏਦੇਨਿਪਿਆਲੇਅਮਲੀਆ
ਸੇਫੀਸਰੋਪੀਆਵਟਲਾਏਅਤੁਟਲੇਅ
ਮਲੀਹੋਏਪੀਪੀਚੜੇਸਹਜਘਾਰਿਜਾਏ॥
ਸੇਫੀਮਾਰਨਿਟਕਰਾਪੂਜਾਨਿਵਜੈਸੀਸੁਨਿ
ਵਾਏਵੇਵਕਿਤਾਬਅਜਾਬਾਵੈਚਿਕਾਰਿ
ਕਾਰਿਖੁਦੀਬਹੁਬਹੁਸਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
ਖਟਲੁਵੈਰਲਾਪਾਏ॥ ਬਹੈਸੁਰੋਖਪਾਤਿ
ਸਾਹੁਖੜਕੀਖੋਲਿਦੀਵਾਰੁਲਗਾਵੈਅੰ

ਦਰਿਚਉਕਮਹਲਦੀਬਾਹਰਮਰਦਾਨਾ
ਅਲਿਆਵੈ ਪੀਐਪਿਆਲਾਪਰਸਾ
ਹੁਮਦਰਿਖਾਸਾਮਹਲੁਪੀਲਾਵੈਦੇਵ
ਨਿਅਮਲੀਸੇਫੀਆਅਵਲਿਦੇਅਵੇਖੇ
ਵੇਖਲਾਵੈ ਕਰਮਨਾਹਸਗਬਦੀਪੀਐ
ਆਪਨਹੋਰਸੁਖਾਵੈਉਲਸੁਪਿਆਲਾ
ਮਿਹਰਕਾਰਿਵਿਰਲੇਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥
ਕਿਹੁਨਵਸਾਵੈਕਿਸੈਦਾਗੁਨਹਕਰਾਇਹੁ
ਹੁਕਮੁਬਖਸਾਵੈਹੋਰਨਜਾਵੈਪਰਮਰ

੪੦੬

ਸੁਜਾਏ ਆਪਿ ਕੋ ਨਿਸੁ ਜਾਣਾ ਵੈ ਗਵਿਰ
ਲੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਖ ਲਖਾ ਵੈ ੴ ਵੇਦਕ
ਤੇ ਬਦਖਾਟ ਵੇਸੇ ਫੀ ਹੋ ਦੁ ਮੁਸਲਮਾਣਾ
ਮੁਸਲਮਾਣ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਹੋ ਦੁ ਹਰਿ ਪਰਮੇ
ਸੁਰੁਤਾਣਾ ਕਲਾਮਾ ਸੁਨ ਤੇ ਸਿਦਕੁ ਧਾਰਿ
ਖਾਇ ਜਨੇ ਉਤੀਲ ਕੁ ਸੁਖਾਣਾ ਅਕਾ ਮੁਸ
ਲਮਾਣ ਦਾ ਗੀਗ ਬਨਾਰਸ ਦਾ ਹੋ ਦਵਾਣਾ
ਹੋ ਜੇ ਰਖਾ ਨੀ ਵਜ ਕਰਿ ਪੁਜਾ ਵਰਤ ਅੰਦਰਿ
ਹੋ ਰਾਣਾ ਚਾਰਿ ਚਾਰਿ ਮਜਹਬ ਵਰਨਾਇ

ਗੁਰ

ਅਪਰੰਪਰੇ ਸਦਖਾਣਾ ਮੁੰਸਲਮਾ
ਣਮੁਗੀਦਪੀਰਗੁਰਸਿਖੀਹਿੰਦੁਲੇਕੁਟਾ
ਹਿੰਦੁਦਸਾਅਵਤਾਰਕਰਿਮੁੰਸਲਮਾਣਹਿ
ਕੋਰਹਮਾਣਾ ਗਖਿਜੋਤਾਟਕਰੇਨਿਧਿਛਾਣਾ
॥ ਅਮਲੀਖਾਸੇਮਜਲਸੀਪਰਮਪਿ
ਅਲਾਅਲਖੁਲਖਾਇਆਅਲਾਤ
ਸਬੀਤੋਕੈਕੈਜਿਉਸਉਤਿਵੈਅੰਤਰੁਲਾ
ਇਆਮੇਰੁਇਆਮੁਰਲਾਇਕੋਰਾਮੁਰ
ਹੀਮੁਨਨਾਉਗਣਾਇਆਦੁਇਮਲਿ

੪੧੦

ਇਕੁ ਵਜ੍ਹੁ ਦੁਹੋਇ ਚਉ ਪੜ੍ਹ ਸਾਗੀ ਜੋ ਕੁਜੁ ਕੁ
 ਇਅਾ ਨ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨੋ ਲਿਖਿ ਕੋਇ ਪਰਮ
 ਪਿਆਲੋ ਨਿਜ ਘਾਹਿ ਆਇਅਾ ਰਾਜ
 ਸੁਤਾ ਅਸੁ ਸਾਤ ਕੋਤੀ ਨੋ ਲਿਖਿ ਚਉ ਥਾਪਦੁ
 ਪਾਇਅਾ ਗੁਰਗੋਇ ਦੁਖੁ ਦਾਇ ਪੀਰੁ ਗੁ
 ਰ ਸਿਖ ਪੀਰੁ ਗੁਰੀ ਦਲਖਾਇਅਾ ਸਚੁ ਸ
 ਬਦੁ ਪਰਗਾਸੁ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਰਾਤਿ ਸਚੁ ਸ
 ਚਿਅਿਲਾਇਅਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚੁ
 ਕੁਇਅਾ ੧੧ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ

ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਾਤਿਹੈਚੌਥੈਸਾਥ
ਦੁਸੁਗਤਿਅਰਾਧੀਐਰੁਗਤਿਰੁਗਤਿਰੁ
ਸਹਜਿਹੈਗੰਥੈਨਾਓਹੁਮਰੇਨਸੋਗੁਰੇ
ਦੇਦਾਰਹੈਨਕੁਰੁਹੈਦਿਲੈਸੋਗੁਰੁਸਮਾਦਾ
ਆਖੀਐਸਾਧਸੰਗਾਤਿਅਥਿਨਸੀਰੰਥੈ
ਨਹਿਅਦੀਪੀਨੀਗੁਰੂਦੀਗੁਰਸਿਖਾਂਪੀ
ਨੀਕੋਦੰਥੈਸਚੁਨਾਓਸਚੁਦਰਸਣੈਸਚਖ
ਤੁਸਤਸੰਗੁਸਰੰਥੈਅਪਰਮਾਪਿਆਲਾਸ
ਧਸੀਗੀਰੁਗਤਦਛਲੁਪਾਰਸਪਰੰਥੈ

੪੧੧

ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹੋਇ ਅਕਾਲੁ ਅ
ਜੇ ਨੀਜ ਸੈਂ ਸਚਾ ਸਚੁ ਕਸ ਉਦੀ ਕਸੈ १੨
ਚਿਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਤੈ ਗੁਣ ਪੰਜ ਤੋਤ
ਉਪਜਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸ
ਸਿੰਦਸ ਅਵਤਾਰ ਚਲਤੁ ਵਰਤਾਇਆ
ਛੇ ਅਰੁ ਤਿਬਾਰ ਹਮਾਹ ਕਰਿ ਸੰਤ ਵਾਰ ਸੈਂ ਸ
ਰੁਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣਾਇ ਹਲੇ ਖਲਿ
ਖਸਾਸਤ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸੁਣਾਇਆ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਤਿਦਾ ਆਇ ਅੰਤੁ ਬਿੰਤੁ ਨਵਾਰੁ ਨਮਾਹੁ

ਲਿਖਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਹੋ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸਾਇਆ ਬਿਰਖ
 ਹੁਟੁ ਹੁਟੁ ਲਤੇ ਬਿਰਖੁ ਅਕਲਕਲਾ ਕਰਿਆ
 ਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਦੇਸੁ
 ਕਾਰਿਆਇ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੁ ਕਰਾਇਆ
 ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾਤਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਚੰਤਿ ਪੈਤਿ ਇਕੁ
 ਸੂਤੁ ਬਣਾਇਆ ਆਇ ਸਮਾਏ ਦਿਸਮਾਦੁ ਮਿ
 ਲਾਇਆ ੧੩ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਦੇਵਚਾਰਿ ਚਾਰਿ
 ਵਰਨ ਅਸਮੁ ਪਿਯਾਏ ਆਇ ਅਦਰਸਣ

ਛੁਆਸਾਸਤਾਛੁਆਉਪਦੇਸਰੇਸਾਵਰਤਾ
ਏਆਚਾਰੇਕੁੰਡਾਵੀਪਸਾਤਿਨਉਖੰਡਦਹਾਇ
ਸਿੰਦੁੰਡਦੁੰਡਾਏ। ਜਲਬਲਵਟਾਖੰਡਪਰ
ਬਤਾਤੀਰਬਦੇਦਸਬਾਂਨਬਟਾਏ। ਜਪਤ
ਪਸੰਜਮਹੋਮਜਗਕਰਮਧਰਮਕਰਿਦਾਂਨ
ਕਰਾਏ। ਨੀਰੋਕਾਰੁਨਪਛਾਣਿਆਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਦਸੈਨਦਸਾਏ। ਸੁਟਿਸੁਟਿਅਖਟੁ
ਅਖਿਸੁਟਾਏ। ੧੪ ਦਸਅਵਤਾਰੀਬਿਸ
ਨੁਹੋਇਦੈਰਾਇਰੋਧਜੋਧਲਕੂਦਾਏ। ਦੇਦ

ਦਾਨਉਕਾਰਿਦੁਇਧਜੈਦੈਤਹਰਾਏਦੇਦਾਨਿ
ਦਾਏਅਛਕਛਦੈਗਹਰੁਪੁਨਰਸਿੰਘਬ
ਦਨਬਉਧਉਧਾਏਪਰਸਰਾਮੁਗਾਮੁਕਿ
ਸਨੁਹੋਇਕਿਲਕਕਲੀਕੀਨਾਉਗਣਾਏ
ਜੀਚਲਚਲਤੁਪਖੰਡਬਹੁਦਲਛਲਕਰਿ
ਪਰਪਚਿਟਧਾਏਪਾਰਬਹਮਪੁਰਨਬਹ
ਮੁਨਿਰਕੁਉਨੀਰਿਕਾਰੁਨਾਇਖਾਏਖੜੀਅ
ਰਿਸੀਘਾਰੁਕਾਰਿਗਾਮਾਇਦੁਮਹਾਰੁਰਬ
ਕੁਏਕਾਮਕਰੋਧੁਨਮਾਰਿਓਲੋਕੁਮੇਹੁਅ

੪੧੩

ਭੰਕਾਰੁ ਨ ਜਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਵਿਦੁ ਜਨ
ਮੁਗਦਾਏ ੧੫ ਭੰਕਾਰੁ ਗਿਆਰਹੁ ਰੁਦੇ
ਇਥ ਰਿਬਾਹੀ ਅਉ ਧੁਤੁ ਸਦਾਇ ਸਾਜ
ਤੀਸਤੀ ਸੀਤੋ ਖੀਆ ਸਿਧ ਨ ਬਕਰਿ ਪਰਚ
ਲਾਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦਸਨਾ ਦੁਧਾਰਿ ਜੋ
ਗੀਬਾਰਹ ਪੰਥ ਲਾਇਆ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਨਿਧਿ ਰਸਾਇਣਾ ਤੰਤੁ ਅਤਿ ਚੇਦਕ ਦਰਤਾਇ
ਆਮੇਲਾ ਕਰਿ ਸਿਦਹਾ ਤਿਦਾ ਕਰਾਮਾਤਿ
ਦਿਵਾਚੇਦ ਦੁਦੁਧਾਇਆ ਧੋਸਤੁ ਤੰਗ ਸਰਾ

ਬਦਾਚਲੇਪਾਅਲਾਭੁਗਤਭੁੰਚਾਇਆ
ਵੇਜਨਬੁਰਗੁਸੀਝੀਆਂਸੀਖਨਾਦਰਹਰ
ਸਿਕਰਾਇਆਆਇਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਕ
ਰਿਅਲਖੁਨਗਾਇਨਅਲਖੁਲਖਾਇ
ਆਸਾਧਸੰਗਾਰਿਵਿਦੁਰੁਮਿਰੁਲਾਇ
ਆ ੧੬ ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਾਰਕਰਿਸਤਿਗੁ
ਰੁਗੁਰਾਂਗੁਰੁਆਬਿਨਾਸੀਪੀਰਾਪੀਰੁਦ
ਖਾਣੀਐਨਾਥਨਾਬੁਸਾਧਸੰਗਾਦਾਸੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਚਲਾਇਆਗੁਰਸਿਖ

੪੧੪

ਮਾਇਆ ਆਇ ਚਿਉ ਦਾਸੀ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਮਿਲਿ
ਪੰਚਿਆਖੀ॥ ਅਲਿਖਿ ਰਵੁ ਪੰਚ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਪਾਸੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ਪੰਚ ਸੰ
ਧਸੰਗਾ ਤਿਸ ਰਖਿ ਤੁਝ ਬਿਲਾਸੀ॥ ਗੁਰਦਰ
ਸਟੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰੂਪੁ ਇਕੁ ਗ
ਤਿਰਹਰਾਸੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੁ ਨਿਵਰਲੁ
ਖਟਿ ਖਟੁ ਲਟੁ ਅਸ ਨਿਰਾਸੀ॥ ਸਦਾ ਸਹ
ਜੁ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ ਕਲੀਕਾਲੁ॥ ਦਰਿ ਪਰਗਾਸੀ॥
ਸਾਧਸੰਗਾ ਤੁਮਿ ਮਿਲਿ ਬਿਦਖਲਾਸੀ॥ ੧੭॥

ਨਗੀ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਰੁ ਕ
ਰੇਵਾ ਨਾਗੀ ਨਾ ਰਿਤੁ ਤਾਰ ਸੀ ਜੋਗੀ ਮਾਲਿ ਪੁ
ਤ੍ਰਸ ਪੁਤ੍ਰ ਕ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇ ਸਾਗੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ
ਜੋਰ ਚ ਨਿਤੋ ਵਿਰਲੇ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਉਪਜ ਦਾਗੁ ਰਤੇ ਚੇਲਾ ਸ
ਬਦਵੀਚਾਰੀ ਪਾਰਸੁ ਹੋਆ ਪਾਰਸੁ ਹੁਗੁ
ਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੰ
ਸੀ ਪਰਮਹੰਸ ਗੁਰ ਸੇਖ ਸਾਧ ਸਿਪਰ ਉਪ
ਕਾਰੀ ਗੁਰ ਕੁਈ ਗੁਰ ਕੁਈ ਅਸਾਰੁ ਸ

੪੧੫

ਚਾਗੁਰਦਾਕਜੁਹਾਰੀ ਪਰਤਨਪਰਧਨ
ਪਰਹਰੇਪਰਨਿਦਾਹਉਮੇਪਰਹਾਰੀ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਵਿਦਹੁਬਾਲਿਹਾਰੀ ੧੮ ਪਉਦਾਦੁ
ਪੜਦਾਇਅਹੁਪੁਤੁਪੋਤਾਪੜਪੋਤਾਨੰਤਾ
ਆਦਾਦੀਪੜਦਾਦੀਅਹੁਫੁਫੀਭੈਣਾਧੀ
ਅਸਟਖੰਤੁਨਾਨਾਨਾਨੀਆਖੀਐਪੜ
ਨਾਪੜਨਾਨੀਪੰਤਾਤੁਇਆਚਾਚਾਜਾ
ਣੀਐਤਾਈਚਾਚੀਆਇਆਮੰਤਾਆਮੇ
ਭੈਆਮਾਣੀਆਮਾਸੀਆਸੜਵੇਰੀਗਿਰੰਤ ੭

ਮਾਸਕੁਫੁਫੁਨਸਾਕਸਕੁਸਪੁਰਾਸੇਸੁਸਾਲੀ ੪੧੬
ਸਾਕੁਤਾ ਤਾਏਰਾਪਤੀਏਰਮੇਲੁਮਾਲਿਮ
ਉਲੇਰਫੁਫੇਰਾਅਵਤਾਸਾਫੁਕੁਕੁਮੁਕੁਦੇ
ਬੁਸਕੁਨਦੀਨਾਵਸੀਜੋਗਨਿਸਤਾਸਚਾ
ਸਾਕੁਨਵਿਛੁਜੋਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਕੁਈਕੁ
ਤਾਕੁਗਕੁਗਤਿਵਿਚਿਜੋਗਨੁਗਤਾ੧੯
ਪੀਉਦੇਨਾਪਆਰਤੁਲਿਨਫੁਫੀਨਪਤੀ
ਏਤਾਏਆਉਹੇਤਨਪੁਜਨੀਹੇਤਨਮਾਮੇ
ਮਾਸੀਜਾਏਅਥਾਸਧਨਉਤਰੇਆਏ

ਚਾਗੁਰਦਾਕਜੁਹਾਰੀ ਪਰਤਨਪਰਧਨ
ਪਰਹਰੇਪਰਨਿਦਾਹਉਮੇਪਰਹਾਰੀ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਵਿਦਹੁਬਾਲਿਹਾਰੀ ੧੮ ਪਉਦਾਦੁ ।
ਪੜਦਾਇਅਹੁਪੁਤੁਪੋਤਾਪੜਪੋਤਾਨੱਤਾ
ਆਦਾਦੀਪੜਦਾਦੀਅਹੁਫੁਫੀਭੈਣਾਧੀ
ਅਸਟਖੰਤਾਨਾਨਾਨੀਆਖੀਐਪੜ
ਨਾਪੜਨਾਨੀਖੰਤਾਤਾਇਆਚਾਚਾਜਾ
ਣੀਐਤਾਈਚਾਗੀਆਇਆਮੰਤਾਆਮੇ
ਭੈਆਮਾਣੀਆਮਾਸੀਆਸੜਦੇਰੀਗਿਰੰਤ ॥

ਆਸ ਕੁਛੁ ਫੜਾ ਕਸ ਕੁਸਹੁ ਰਾਸੇ ਸੁਸਾਲੀ ॥ ੪੧੬ ॥
 ਸਾਲੁ ਤਾ ਤਾਏ ਰਾਖਿ ਤੀਏ ਰਮੇ ਲੁਖਿ ਲਿਖਿ
 ਉਲੇਰੁ ਫੁਫੇਰੁ ਅਵਤਾਰੁ ਸਾਧੁ ਕੁੜ ਮੁਕੁਟੁ
 ਬੁਧਿ ਨਦੀ ਨਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਨਿਸਤਾਰੁ ਸਚਾ
 ਸਾਕੁ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਗੁਰ ਕੁਈ ਕੁ
 ਤਾਰੁ ਰੋਗੁ ਗੁਗਾਤਿ ਦਿਖੈ ਜੋਗੁ ਗਤਾਰੁ ॥੧੮॥
 ਪੀਉ ਦੇਨਾ ਪਿਆਰੁ ਤੁਲਿਨੁ ਫੁਫੀਨਾ ਪਤੀ
 ਏਤਾਏ ਆਉ ਹੇਤੁ ਨ ਪੁਜਨੀ ਹੇਤੁ ਨ ਆਸੇ
 ਆਸੀ ਜਾਏ ਅਥਿ ਸਧਨ ਉਤਰੇ ਆਟੇ

ਅਬਾਕੜੀਆ ਜੇਖਾਏ ਮੂਲੀਪਾਨਪਟੇ
ਟਤਰਾਵਾਸੁਡੀਕਾਰੁਪਰਗਾਦੀਆਏ ਸੁਰ
ਜਚੰਦਨਪੁਜਨੀਦੀਵੇਲਖਤਾਰੇਚਮਕਾਏ
ਰੰਗਮਜੀਠਕਸੁੰਦਰਦਸਦਸਬੋਈਵੇਸੁ
ਵਟਾਏ ਸਾਤਿਗੁਰਤੁਲਿਨੀਅਹਰਣਨਮ
ਤਾਪਤਨਦੇਵਸਬਾਏ ਰੂਠੇਸਰੂਠੇਕੀਵ
ਜਾਏ ੨੦ ਆਪੇਹੇਤਨਪੁਜਨੀਸਤਿਗੁਰਹੇ
ਤੁਸੁਚੇਤੁਸਹਾਈ ਸਾਹਵੇਸਾਹਨਪੁਜਨੀ
ਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁਅਬਾਹੁਸਮਾਈਸਾਹਿਬ

ਤੁਲਿਨ ਸਾਹਿਬੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ॥ ੪੧੭ ॥
 ਸਾਈ ॥ ਦਾਤੇ ਦਾਤਿਨ ਪੁਜਨੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦਾ ॥
 ਤਾ ਸਚੁ ਦੇ ਨਾਈ ॥ ਦੈ ਦਨ ਪੁਜਨਿ ਦੇ ਦਗੀ
 ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਅਦਾਈ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇ
 ਵਨ ਸੇਵ ਤੁਲਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ॥
 ਈ ॥ ਸਾਹਿਰ ਰਤਨ ਪੁਜਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਭਾਈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ
 ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ॥ ੨੧ ॥ ੩੯ ॥ ਉਦਤਾਲੀ ॥

" " " " "

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਭਿ ਦਾਇਕਤੁ
ਹੰਦੈ ਹੀ ਪੀਰਾਂ ਪੀਰੁ ਗੁਰਾਂ ਗੁਰਪੁਰਾ ॥ ਪਤ
ਤਿਉ ਧਾਰਣ ਦੁਖ ਹਰਣ ॥ ਅਸਰਣ ਸਰਣ
ਵਚਨ ਦਾ ਸੁਰਾ ॥ ਅਉਗਣ ਲੋਗੁ ਟਾਇਕਣੈ
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦਿਸਹਾਇ ਦਿਸੁਰਾ ॥ ਕੰਦੈ ਦਿ
ਕਾਰ ਜਾ ਰਲਖ ਪਹਉ ਪਕਾਰੀ ਸਦਾ ਹਜੁ
ਗਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੋ ਤਿਸਰੂਪ
ਨ ਕਦਹੀ ਊਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਸਚ ਖੀਡਵ
ਸੀ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਤੁਰਾ ॥ ਦੁਜਾ ਭਾ

ਉਕਰੇ ਚਕਚੂਰਾ १ ਪਾਰਸਪਰ ਉਪਕਾਰ
ਕਰਿ ਜਾਤਨ ਅਸਦਧਾਂਤ ਵੀਚਾਰੈ ॥ ਬਾਵਨ
ਚੇਦਨ ਬੋਹਦਾ ਅਫਲੁ ਸਦਲੁ ਨ ਜੁਗਾਤਿ ਉ
ਰਿਧਾਰੈ ॥ ਸਬੁ ਤੇ ਏਦਰ ਦਰਸਦਾ ਬਾਂਉਕ
ਬਾਂਉਨਾ ॥ ਮਿਤਧਾਰੈ ॥ ਸੂਰਜ ਜੇ ਤਿਉ ਦੇਤ
ਕਰਿ ਚਿਤਿ ਧੋਤਿ ਹੋ ਕਿਰਟ ਪਸਾਰੈ ॥ ਧਰਤੀ
ਅਵਿਰਿਸਹਟ ਸੀਲ ਪਰਮਲਹਰੈ ॥ ਅਵ
ਗੁਣਨ ਚਿਤਾਰੈ ॥ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿ ਲੋ
ਹਾ ਸੁਇਨਾ ਪਾਰਸ ਜਾਤਿ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰ

੪੧੮

ਗਤਿਕਾ ਅੰਤੁਨ ਪਾਹੈ **੩** ਪਾਰਸਧਾਤਕੀ
ਚਨਕਰੈਹੈ ਇਅਨੁਚਨਕੀਚਨਕੁਹੈ ਬਾਵਨ
ਬੈਹੈ ਬਨਾਸਧਾਤਿਬਾਂਸਾਨੀਹੀ ਚਨਕੁਹੈ ਹਜੁ
ਹੈ ਬੇਤੀਜੀਮੇਸਹਸਗੁਣਕਲਰਥੇਤਨਬੀ
ਜੁਓਗੁਹੈ ਓਲੁਸੁੰਸੁਨਸੁੰਸੁਈਸਾਤਿਗੁਰੁ
ਸੁੰਸੁਸੁੰਸੁਇਹਜੁਹੈ ਧਰਤੀਬੀਜੀਸੋਲੁਟੈ
ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਕੁਫਲਚੁਹੈ ਬੇਹਿਥਪ
ਵੈਸੁਨਿਕਲੈਸਾਤਿਗੁਰਸਾਧਅਸਾਧਨਦੁਹੈ
ਪਸੁਪਰੇਤੁਹੁਦੇਵਵਿਚੁਹੈ **੩** ਕੀਚਨਹੈਵੈ

ਧਾਰਸਹੁਕੀਚਨਕਰੇਨਕੀਚਨਹੋਗੀ॥ ਚੰਦਨ ੪੭੯
ਬਾਵਨਚੰਦਨਹੁਓਹੋਰੁਨਪਵੈਕਰੇਗੀ॥ ਦੂ
ਠੇਜੀਮੇਬੀਜਿਅਸਾਤਿਗੁਰਮਤਿਚਿਤਵੈ
ਫਲਕੁਗੀ॥ ਰਾਤੁਪਵੈਦਿਹਆਬਵੈਸਤਿ
ਗੁਰਗੁਰਪੂਰਨਪੁਰਯੋਗੀ॥ ਬੋਹਿਬਪਰ
ਬਤਿਨਾਚਕੈਸਤਿਗੁਰਹਾਠੀਨਿਗਹੁਨਸਹੋਗੀ॥
ਧਰਤੀਨੇਬੁੰਚਾਲਤੁਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁ
ਚਲੇਨਚੇਗੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਰਤਨਪਦਾਰਥ
ਬੋਗੀ॥ ੪॥ ਸੂਰਜਚਾਕੈਐਲੋਕਜਾਂਨਉਲੂਐ

ਧੀਕੰਧਜਗਿਆਹੀ ਬੁਕੇਸਿਧੁਉਦਿਅ ॥
ਨਮਾਹਿਜਬਕਮਿਰਗਨਖੋਜੇਪਾਹੀ ॥
ਕ੍ਰਿਆਚੰਦਅਕਾਸਤੇਵਿਚਕੁਨਲੀਲੁ
ਕੰਨਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤੀਜੇਤੇਬਨਬਖੇਤਿਰੇਬਾਜ
ਨਰਉਰਰਹਾਹੀ ॥ ਚੇਰਹਜਾਰਹਰਾਅਖੇਰ
ਦੇਹਚਕ੍ਰੇਅੰਕੇਵਿਸੰਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨਕੋਰੇ
ਗਿਆਨਹੋਇਲਖਆਗਿਆਨੀਸੁਧੁਕਰ ॥
ਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਕੋਦਰਸਨੇਕਾਇਕਲੇ
ਸਸਬੁਬਿਨਸਾਬਿਨਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਦੇ

ਟਹੁਬਲਿਜਾਹੀ॥੫॥ਗਤੁਅਨੇਰੀਚਮਕ
ਦੇਲੇਖਕਰੋੜੀਅੰਬਾਰਿਤਾਰੇ॥ਚਾਕੁਅੰਚ
ਦਮਲੀਟਹੋਨੀਕੋਲੁਕੋਕੋਬੁਕੋਬਬਾਰੇ॥
ਸੁਰਜਜੋਤਿਉਦੋਤਕਾਰਿਤਾਰੇਚੰਦਨਚੰਦ
ਅੰਬਾਰੇ॥ਦੇਵੀਦੇਵਨਸੇਵਕਾਤੰਤਨਮ
ਤੁਨਫੁਰਨਿਵਿਚਾਰੇ॥ਦੇਵਕਤੇਬਨਅਸ
ਟਧਾਤੁਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦਸਦਾਰੇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖੁਪੰਥੁਸੁਹਾਵਨਾਧੰਨੁਗੁਰੁਪੰਨੁਗੁਰੁ
ਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰੇ॥੬॥

੪੩੦

੬

ਗੁਰਿ ਦਰਨ ਚਾਰਿ ਮਜਹ ਬਾਛਿ ਅਦਰ
ਸਦ ਦਰਤ ਨਿ ਦਰਤਾਰੇ ਦਸ ਅਦਰ ਹਜ
ਰਨ ਦਬਾਂ ਨ ਮੁਕਾਂ ਮੁਸਭੇ ਦਟਜਾਰੇ ਆਇਕ
ਤੁਹਿ ਦਹੁ ਦਟਜੁ ਲੈ ਦੇਸਾ ਦੇ ਸੀਤਾਰਿ ਕਰ ਨਿਪ
ਸਾਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾਸਾਹੁ ਹੋ ਬੇ ਪਰਦਾਹੁ
ਅਬਾਹੁ ਤੁਤਾਰੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰਿ ਪਾਂ ਨਿ ਸਭ
ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਇਨ ਦੇਂਦਾ ਹਾਰੇ ਆਇਕ ਕਵਾਉ
ਪਸਾਉ ਕਰਿ ਚਿਅਕਾਰ ਅਕਾਰ ਸਦਾਰੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ਧੀ ४੨

ਰਪੇਕੀਬਰਾਮਉਲੀਏਗਉਸਕੁਤਬਉ
ਲਾਮਾਉਪਨੇਰੇਸੇਖਅਸਾਇਕਸਾਦਕਾ
ਸੁਹਦੇਐਸਹੀਦਬਹੁਤੇਰੇਕਾਜੀਮੁਲਾ
ਮਉਲਦੀਮੁਫਤੀਦਨਸਬੀਦਬੀਦੇਰੇ॥
ਗਰੀਖੀਮੁਨੀਸਾਦਗੀਬਰਾਕਲਖਕਰਾ
ਮਾਤੁਅਗਲੇਰੇਸਾਧਿਕਸਿੰਧਅਗਦ
ਤਹੈਨਿਅਪੁਜਦਾਇਨਦੁਤੇਦੁਤੇਰੇ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਕੇਇਨਾਸਿੰਝਈਹਉਮੇਦਧਦੀਜਾ
ਇਦਧੇਰੇਸਾਧਸੰਗਾਤਿਬਨੁਹਉਮੇਰੇ॥

੪੨੧

੮॥

ਗੁਰਸੇਵਾ ਸਿੰਘਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਏ
ਕਰਮਾਤੁ ਸੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਮਦਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਰਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਤਾਹਿ ਸੇਵਾ ਤੁ
ਤਮਤਿ ਪਾਖਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵੀਰਾ ਰਾਧਾ ਦੇ ਸੰਤਰੁ
ਦੇ ਸੇਵਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਂਘੇ ਲਪਾਰਜਾਤੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲ
ਖਮੀ ਦੇਵੇ ਜੀ ਸੇਵਾ ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਅਸਟਾ
ਰਿਵਲੀ ਕਰਮ ਮੁਰਮ ਮੁਰਮ ਮੁਰਮ ਮੁਰਮ ਜੋਗੀ ਰੋ
ਗੀ ਰੋਗ ਰੋਗ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਜੋਗੁ ਸਲਿਸੇ
ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰ ਸੁਤਿਸੇ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾ

ਈਜੁੰਗਚਾਰੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੁਨਿਉਪ ੪੨੨
ਈਉਤਮਜੁਨਿਵਖਾਈਐਮਾਨਸਿਜੁਨਿ
ਦੁਲਿਤੁਵੇਖਾਈਸਤੁਜੁਨੀਕਰਿਵੇਸਿਤੁ
ਸੁਮਾਣਸਨੇਵੇਤੀਵਡਿਆਈਬਹੁਤੇਮ
ਣਸਜਗਤੁਵਿਚਿਪਰਾਧੀਨਕਿਛੁਸਮਝ
ਨਪਾਈਤਿਨਹੀਐਸੁਅਧੀਨਕੋਮੀਦੀਕ
ਮੀਜਨਮੁਗਾਵਾਈਸਾਧਸੰਗਤਿਦੇਵੁਤਿ
ਅਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਮਿਟਾਈਗੁਰ
ਸਬਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈ ੧੦ ਗੁਰਮਿਖਰੁ

ਲਕੇਉਂਡਿਕਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਲੇਸਾਰਿਨਾਦੰਦਾ
ਗੁਰਕੇਬਚਨਉਚਾਰਕੈਧਰਮਸਾਲਦੀਸੁ
ਰਤਿਕਰੰਦਾਸਾਧਸੰਗਾਤੁਹਿਚਿਜਾਇਕੈ
ਗੁਰਬਾਣੀਦੇਪ੍ਰੀਤਸੁਣੰਦਾਸੀਸਾਮਨਹੁ
ਮਿਟਾਇਕੈਗੁਰਸਿੱਖਾਂਦੀਸੇਵਕਰੰਦਾ
ਕਿਰਤੁਹਿਰਤੁਕਰਿਧਰਮਦੀਲੈਧਰਮਾ
ਦਾਅਟਿਵਰਤੰਦਾਗੁਰਸਿੱਖਾਂਨੋਦੇਇਕ
ਰਿਪਿਛੋਬਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਦੰਦਾਕਲੀ
ਕਾਲਪਰਗਾਸੁਕਰਿਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰ

ਸੀਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਗਾਹੁ ਚਲੀਦਾ

੪੨੩

੧੧ ਗੰਭੀਰਿ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰਿ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਗੁਰ
ਪੁਰਖਾ ਸਿਰਿ ਦਾਸੇਈ ਗਇੰ ਕਕਵਾਉ ਪਸਾ
ਉ ਜਿਸ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਤੁ ਸੰਗਾਇ ਲੇਈ
ਥਹ ਮਾਥਿ ਸਨ ਮਹੇਸੁ ਮਿਲਿ ਦਸ ਅਵ
ਤਾਰਵੀ ਚਾਰਨ ਹੋਈ ਗੁਰਦਨ ਬੇਦ ਕਰੇ ਬ
ਨੇ ਹੋਇ ਮੁਸਲ ਮਾਟ ਜਟੇਈ ਗੁਰਮੁਖ
ਨ ਮੁਸਕਾਰ ਬਾਚਰਾਇ ਸਰਾਇ ਸਾਹਿਗੁਰ
ਗਇਰ ਲੇਈ ਗੁਰਮਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮਿਖ

ਰੋਇ ਮੁਹਰਦਾਰੋਇ ਮੁਹੀਦਸੁ ਕੋਈ ਸਾਤਿ
ਬੁਰਗੋਰਸਤਾਨ ਸਮੇਈ ੧੨ ਜਪਤਪ
ਹਉ ਨਿੰਗੁ ਹਘਟੇ ਚਉਦਹ ਵਿਦਾ ਆਵੇ
ਦਵਖਾਣੈ ॥ ਜੇਖਨਾਗ ਸਨਕਾਇ ਕਾਣੈ
ਮਸਾਅਤਿ ਅਨੰਤ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੀ
ਤੇਖੀ ਆਸਿ ਬਨਾਥ ਹੋਇ ਨਾ ਬਹੁ ਲਾਣੈ ॥
ਪੀਰ ਪੇਕ ਬਰਾ ਅਉਲੀਏ ਬੁਜ ਰਕਵਾਰ
ਹਜਾਰ ਹੋਰਾਣੈ ॥ ਜੋਗਾਰੋ ਗਲਖ ਰੋਗ ਸੇ
ਗਲਖ ਸੀ ਜੋਗਾ ਵਿਜੋਗਾ ਵਿਡਾਣੈ ॥ ਹੁਸ

ਨਾਉ ਸੀ ਨਿ ਆਸੀ ਆਉ ਭੁਲ ਭੁਲੇਖਾ
ਭੁਲਾਟੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਜੇ ਗੀ ਜਾਗਾ ਦੇ ਹੋਰ
ਸਭੇ ਬਨ ਦਾ ਸੁਲੁਕਾਟੇ ਸਾਧ ਸੰਗਾਉ ਮਿ
ਲਿਨਾ ਅਵਖਾਟੇ ੧੩ ਚੰਦ ਸੁਰਜ ਲਖ
ਚਨਟੇ ਤਿਲਨਾਂ ਪੁੰਜ ਲੇਸਾ ਰੇ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੀ
ਲਖ ਪਾਤੁ ਲਾ ਅਗਾਸ ਲਖ ਉਚੀ ਨੀਵ
ਕੀਰਟਿ ਨਰੰਤ੍ਰੀ ਲਖ ਪਾਂਟੀ ਲਖ ਪਉ
ਦਾ ਮਿਲਿ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗਾ ਤੁਰੰਗਾ ਨਵੰਤ੍ਰੀ ਅ
ਦਿਨ ਅਤਿਨ ਅਤਿ ਪਲੁ ਲਖ ਪਰਲ ਉਲਖ

੪੨੪

ਲਖਉਤੁਪੰਤੀ ਧੀਰਜੁਧਰਮੁਨਪੁੰਜਨੀ
ਲਖਲਖਪਰਬਤੁਲੇਖਧਰੰਤੀ ਲੇਖ
ਗਿਆਨਧੀਮਾਨੁਲਖਤੁਲਿਨਤੁਲੀਐ
ਤਿਲਗੁਰਮੰਤੀ ਸਿਮਰਣਾਕਿਰਾਣਿਘ
ਟੀਘੋਲਪੰਤੀ ੧੪ ਲਖਦਰੀਆਉ
ਕਵਾਉਦਿਚਿਲਖਲਖਲਹਰਿਤੁਰੰਗ
ਉਰੇਐਕਸਲਹਰਿਤੁਰੰਗਦਿਚਿਲ
ਖਲਖਲਖਦਰੀਆਉਦਰੀਏਐਕ
ਸਾਇਕਸਦਰੀਆਉਦਿਚਿਲਖਅਵਤ

ਰਾਮਕਾਰਾਫਿਰੀਦੋ ਅਛਕਛਮਰਜੀਵ
ਕੇਅਗਮਾਅਥਾਹਨਹਾਬਲਰੀਦੋਪਰ
ਵਦਗਾਰਾਅਪਾਰਹੈਪਾਹਾਵਾਹਨਲਹ
ਨਿਤਰੀਦੋਅਸਨਰਾਵਰੁਸਾਤਿਗੁਰਪੁਰ
ਖੁਗੁਰਮਾਤਿਗੁਰਸਿਖਅਜਰੁਜਰੀਦੋ
ਕਰਨਿਬੰਦਗੀਵਿਰਲੇਬੰਦੋ ੧੫ ਅੰ
ਕਕਵਾਉਅਮਾਉਜਿਸੁਕੇਵਰੁਵਰੁਦੀ
ਵਰੁਆਈਅਥਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਜਿਸੁ
ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਕੇਉਪਾਈਅਥਾਸਾਹੁ

੪੨੫

ਅਥਾਹੁ ਜਿਸੁ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਗਟ ਤਨਾ ॥
ਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨਜਾ ਵੀ ਐਕਾ ਦਰੁ
ਅਲਖੁ ਨ ਲਾਖਿ ਆਜਾਈ ਦਾ ਤਿਨ ਕੀ
ਮਨਰਾਤਿ ਦਹ ਬੇਸੁ ਮਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਖੁਦਾਈ,
ਅਥਗਾਤਿ ਗਾਤਿ ਅਨਾ ਬਨਾ ਬਾ ਅਕਬ
ਕਬਾਨੇ ਤਨੇ ਤੁ ਅਲਾਈ ॥ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅ
ਦੇਸੁ ਕਰਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਰਕਰ ਵਤੁ ਲੈ ਲੈ ਖ
ਦਾਰਹੋ ਮੇਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਦੇਹੀ ॥ ਗ
ਲੈ ਹੀਵਾਂ ਚਲ ਲੈ ਖਦਾਰ ਕਰੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਨੁ

ਗਤਿਸਨੇਹੀ ਜਲਤਪਸਾਯੋਅਗਨਿ
ਤਪਪੁਅਗਤਪੁਕਰਿਹੋਇਵੇਹੀਦੁਰ
ਤਨੇਅਸੀਜਮਘਟੇਦੇਵੀਦੇਵਸਥਨੁ
ਦੇਹੀਪੁਨਿਦਾਂਨਚੀਗਿਆਈਆਸਿਧਾ
ਸਟਸਿੰਘਾਸਟਦੇਹੀਨਿਵਲੀਕਰਮ
ਬੁਝੰਗਮਾਂਪੁਰਕਕੀਭੁਕਰੇਚਕਰੇਹੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਰਨਿਸਰੇਹੀ੧੭ਸ
ਹਸਸਿਆਟੇਸਾਪੁਰਸਸਹਸਸਿਆਟ
ਪਲਾਇਆਨਨਾਈਸਹਸਸੁਘਨੁਸੁਘ

੪੨੬

ਕ੍ਰਾਈਆਂ ਤੁਲਨ ਸਹਸ ਚਤੁਰ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਲਖ ਹਕੀ ਮਲਖ ਹਿਕ ਮਤੀ ਦੁਨੀਆਂ
ਦਾਰ ਵਡੇ ਦੁਨਿਆਈ ਲੇਖ ਸਾਹ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ਲਖ ਲੇਖ ਵਜੀਰ ਨ ਮਸਲਾ ਤਿਕਾ
ਈ ਨਤੀ ਸਤੀ ਸੀਤੋ ਖੀਆ ਸਿੰਧ ਨਾਬ
ਮਾਲਿ ਹਾਬ ਨ ਪਾਈ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾ
ਹਿ ਮਜਹਬਾਛਿ ਮਦਰਸ ਨਨਹ ਮਲ
ਖੁਲਖਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਵਡੀ
ਵਡੀਆਈ १੮ ਪੀਰ ਮੁਗੀ ਦੀ ਗਾਖੜੀ

ਪੀਰਾਂ ਪੀਰ ਗੁਰਾਂ ਗੁਰ ਜਾਂ ਟੋ ਸਾਤਿ ਗੁ ੪੨੭
ਰਦਾ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਫੀਰਾਇ ਕੀ ਹਉ ਲੈ ਘ
ਸਿਧਾ ਟੋ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਮੁਰੀ ਦੇਸੇ ਗੁਰ ਸ
ਖ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ਬਬਾ ਟੋ ਜੇ ਠੀ ਪੰਥਾ
ਖਾਕ ਹੋਇ ਭਿਸ ਪਾਖਾਕ ਪਾਕ ਪਤੀਆ
ਟੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਥਿ ਅਗੰਮ ਹੋ ਅਗੰਮ
ਰਿਜੀ ਦੇਸਾਇ ਪਛਾਟੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ
ਅਵੇਸੁ ਕਾਰੀ ਕੀ ਕੀ ਭ੍ਰਿਗੀ ਦੰਗਾ ਦਿਤਾ ਟੋ
ਅਕ ਬਕ ਬਾਕ ਉਦੁਆ ਖਿਦਖਾ ਟੋ ੧ ਦੀ

ਸੁਗਰਿਵਰਨੁ ਮਿਲਿਸਾਧ ਸੀਗੁਚਾਰਚਵੇ
ਕਾਸੇਲਹਜਾਣੈ ਪਚਿਸਬਦਗੁਰਸਬ
ਦਲਿਵਪੰਜੁਪੰਜੇਪੰਜੀਹਲਾਣੈ ਗਛਿਅ
ਦਰਸਣਾਇਕਦਰਸਣੈ ਛਿਅਛਕੇਛਤੀ
ਹਸਮਾਣੈ ਸੰਤਦੀਪਾਇਕਦੀਪਕੇਸਤ
ਸੰਤਉਣਿਜਹਰਾਣੈ ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧ
ਤੁਕਰਿਅੰਤੁਅੰਤੋਚਉਹਤੁਮਾਣੈ ਨਉਨ
ਬਾਇਕਨਾਬਹੈਨਉਨਾਏਏਕਾਸੀਹਦਾਣੈ
ਦਸਦੁਆਰਨਿਰਧਾਰਕਰਿਦਾਹੋਦਾਹੋ

ਸਉਪਰਵਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਚੇ ੪੨੮
 ਜਵਿਤਾਣੈ ੨੦ ਸਉਵੈ ਚਿਵਰੁ ਸੇਖ
 ਸੀਤਾਇ ਕੋਤਰ ਸਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ
 ਸਦਾ ਸਦੀ ਵਦੀ ਬਾਣੁ ਜਿਸੁ ਅਸ ਬਿਰੁ
 ਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ ਏਕ ਮਨ ਜਿਨੇ ਥੇ
 ਆਇਆ ਕਾਟੀ ਗਲਹੁ ਤੇ ਸੈ ਜਮ ਫੁਆ
 ਏਕੋ ਏਕ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਜਨਣਾਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਣ ਗੁਰਮੁਖ
 ਤੇ ਕੁਮਾਰਾਇ ਹੋਲਖ ਜੁਨਿ ਚਉਰਾਸੀ ॥

ਭਬਿਨੁ ਦੀਖਿ ਆਗੁ ਰਦੇ ਵਕੀ ਮਰਜਨ ਮੇ
ਦਿਓ ਨਰਾ ਕਿਪਟਾ ਸੀ ਭਨਿਰ ਗੁਟ ਸਰਗੁ
ਟਸਾ ਤਿਗੁਰੁ ਦਿਰਲਾ ਕੋ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਮਾਸੀ
ਭਬਿਨੁ ਗੁਰ ਓਟਿਨ ਹੋਰੁ ਕੋ ਸੰਚੀ ਓਟਿਨ ਕਦੇ
ਬਿਨਾ ਸੀ ਭਗੁਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਅ
ਦਿਅੰਤਿ ਬਿਰਗੁਰੁ ਰਹਾ ਸੀ ਕੋ ਦਿਰਲਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਸੀ ੨੧ ਭਧਿਅਨ
ਮੁਲੁ ਮੁਰਤਿਗੁਰੁ ਪੁਜਾ ਮੁਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣ
ਪੁਜਾਏ ਭਮ੍ਰਿ ਮੁਲੁ ਗੁਰ ਵਾਕਹੈ ਸਚੁ ਸਬ

ਦੁਸਤਿਗੁਰੂਤੁਲਾਏ ਚਰਟੇਦਕੁਪਹਿੰਤੁ ੪੨੯
ਹੈਚਰਟਕਮਲਗੁਰਸਿੰਖਧੁਵਾਏ ਚਰ
ਟਾਂਮਤਕਸਮਲਕਟੇਗੁਰਧੁਰੀਬਦਲੇ
ਖਮਿਟਾਏਸੋਤਿਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਾ
ਹਗੁਰੂਵਿਚਰਿਵੈਸਮਾਏ ਬਾਗਹਿਤਿ
ਲਕਮਿਟਾਇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਤਿਲਕਨੀਸ
ਟੁਚਕਾਏਗੁਰਸੀਰਗੁਰਸਿਏਹੁ
ਇਕੋਜਪੀਐਹੋਰਤਜਾਏ ਬਿਨੁਗੁਰ
ਦਰਸਨਦੇਖਟਾਕੁਮਤਾਫਿਰੈਫਿਰਨੀ

ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਏ ਜਾਏ ॥ ੨੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥

॥

॥

॥

ਸ੍ਰੀ ਅਤੁ १ ਦਿੰਦਿ ਯੋਹ ਸੁਦੀਤੀ ਜਾ
ਇਨ ਬੁਧਿ ਦਰਨੁ ਪੋਖੀ ਸਮਾਂ ਪਤੀ ॥ ਲਿਖੀਰ
ਤਨੁ ਸਿੰਘ ਲਿਖਾ ਗੀਨੈ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥

ੴ
ਕਰਤਾ

